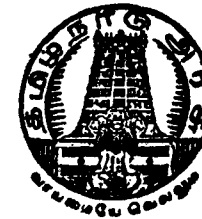

Issued—0—8—1974]

135
10.10.00

**TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL
DEBATES**

OFFICIAL REPORT

TUESDAY 26th MARCH 1974

Volume CXVIII—No. 1

**GOVERNMENT OF TAMIL NADU
1974**

*Legislative Council Department
Fort St. George, Madras-8.*

Price 85 Paise]

B. No. 84

Tamil Nadu Legislative Council Debates

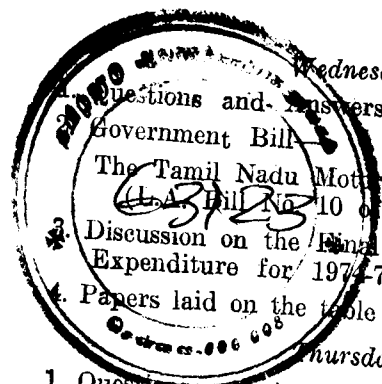
FORTY-SEVENTH SESSION OF THE LEGISLATIVE
COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA

26th, 27th, 28th, 29th and 30th March 1974.

VOLUME CXVIII (Nos. 1-5).

TABLE OF CONTENTS.

	PAGES
<i>Tuesday, 26th March 1974.</i>	
Personnel of the Government of Tamil Nadu ..	i-vi
Principal Officers of the Tamil Nadu Legislative Council	vii
List of Members of the Tamil Nadu Legislative Council with their Constituencies	ix-xi
1. Questions and Answers	1-18
2. Announcements—	
(1) Message from the Governor	18
(2) Message from the Assembly	19
(3) Decision of the Business Advisory Committee ..	19
3. Calling attention to removal of roof of Sri Sarva Sakthi Vinayagar temple at Bandy Venkatesa Nayakar Street, Triplicane, by the Corporation staff and consequent unrest among the public ..	19-22
4. Presentation of the Final Supplementary Statement of Expenditure for 1974-75	22-28
5. Government Motion—	
Change in the order of business	28
6. Valedictory Speeches	28-72
7. Papers laid on the table of the House	72-75

Wednesday, 27th March 1974.	
Questions and Answers	85-95
Government Bill—	
The Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Bill, 1974 (L.A. Bill No. 10 of 1974)	96-128
Discussion on the Final Statement of Supplementary Expenditure for 1974-75	128-163
Papers laid on the table of the House	164-167
Thursday, 28th March 1974.	
1. Questions and Answers	187-197
2. Government Motion—	
Discussion on papers relating to Industrial Growth in Tamil Nadu during 1973-74	198-261
3. Announcement re change in the business of the House	261
4. Papers laid on the table of the House	262-264
Friday, 29th March 1974.	
1. Questions and Answers	265-284
2. Discussion on the Policy Note on Agriculture and Animal Husbandry	284-350
3. Papers laid on the table of the House	350-352
Saturday, 30th March 1974.	
1. Questions and Answers	459-468
2. Announcements—	
(1) Message from the Governor	468
(2) Message from the Assembly	469
3. Government Bill—	
The Tamil Nadu Appropriation Bill, 1974 (L.A. Bill No. 12 of 1974)	469-475
4. Government Motion—	
Discussion on the Policy Note on Food and Civil Supplies	476-533
5. Papers laid on the table of the House	534-535
Index	569-610

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU

Governor of Tamil Nadu.

THIRU KODARDAS KALIDAS SHAE

Members of the Council of Ministers.

1. THE HON. DR. M. KARUNANIDHI, Chief Minister in-charge of Public, Finance, Planning, General Administration. Matters relating to Indian Civil Service and Indian Administrative Service Officers, District Revenue Officers, Police, Elections and Film Technology.
2. THE HON. DR. V. R. NEDUNCHEZHIAN, Minister in-charge of Education including Technical Education, Official Language, Legislature and Tourism and Tourist Development Corporation.
3. THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN, Minister in-charge of Public Health, Medicine, Tamil Nadu Drainage and Water Board and Town Planning.
4. THE HON. THIRU N. V. NATARAJAN, Minister in-charge of Backward Classes, Information and Public Relations, Registration, Ex-Servicemen, Prosperity Brigade, Youth Service Corps, Bhoodan and Gramdan.
5. THE HON. THIRUMATHI SATYAVANIMUTHU, Minister in-charge of Harijan Welfare, Women's and Children's Welfare, Fisheries, Beggars' Home, Orphanages, Approved Schools and Vigilance Services, Indians Overseas and Refugees and Evacuees, Newsprint Control and Passports.
6. THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM, Minister in-charge of Public Works, Minor Irrigation including Special Minor Irrigation Programme Works, Highways and Ports.
7. THE HON. THIRU S. MADHAVAN, Minister in-charge of Industries, Textiles, Yarn, Handloom, Mines and Minerals, Iron and Steel Control, Employment and Training, Companies, Law, Courts and Prisons.

3 THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA, Minister in-charge of Revenue, Board of Revenue, District Revenue Establishment, Deputy Collectors, Commercial Taxes, Prohibition and Excise Revenue and Waqfs.

9. THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR, Minister in-charge of Agriculture, Food Production, Agricultural Engineering Wing and Animal Husbandry.

10. THE HON. THIRU A. P. DHARMALINGAM, Minister in-charge of Municipal Administration, Community Development and Panchayats and Panchayat Unions.

11. THE HON. THIRU MANNAI P. NARAYANASAMI, Minister in-charge of Food, Co-operation and Agricultural Refinance.

12. THE HON. THIRU K. RAJARAM, Minister in-charge of Labour, Housing and Accommodation Control, Legislation on Weights and Measures, Statistics and Slum Clearance Board.

13. THE HON. THIRU O. P. RAMAN, Minister in-charge of Electricity, Legislation on Money lending, Rural indebtedness, Legislation on Chits, Forests, Cinchona and Cinematograph Act.

14. THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN, Minister in-charge of Transport, Nationalised Transport, Motor Vehicles Tax, Stationery and Printing and Government Press.

15. THE HON. THIRU M. KANNAPPAN, Minister in-charge of Religious Endowments, Khadi and Village Industries and Rural Industries Project, Milk, Operation Flood Project and Tamil Nadu Dairy Development Corporation.

தமிழ்நாடு அரசின் ஆளுநரும், அமைச்சரவையும்

தமிழ்நாடு ஆளுநர் :

மேதகு திரு. கோதர்தாஸ் கானிதாஸ் ஷா.

அமைச்சரவையின் உறுப்பினர்கள்.

1. மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி (முதலமைச்சர்) : கீழ்க் கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—பொதுத்துறை, நிதி, திட்டம், பொது நிர்வாகம், இந்திய சிவில் பணியாளர் தொகுதி (ஐ.சி.எஸ்.), இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர் தொகுதி (ஐ.ஏ.எஸ்.) அதிகாரிகள், மாவட்ட வருவாய்த் துறை அதிகாரிகள், காவல் துறை, தேர்தல்கள், திரைப்படத் தொழில் துட்பவியல்.

2. மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் (கல்வி அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—தொழில் துட்பக் கல்வி உட்பட கல்வி, ஆட்சிமொழி, சட்ட மன்றம், சுற்றுலா, சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம்.

3. மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் (நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—பொதுச் சுகாதாரம், மருத்துவம், தமிழ் நாடு கழிவு நீர்-குடிநீர் வாரியம், நகர அமைப்பு.

4. மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் (பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலம், செய்தி விளம்பரம், பத்திரப்பதிவு, முன்னாள் இராணுவ வீரர்கள். சேணி, இளைஞர் அணி. பூதான-கிராமதான இயக்கங்கள்.

5. மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து (அரிசன நலத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—அரிசன நலம், மகளிர்-சிறுவர் நலம், மீனளம், இரவலர்கள் விடுதி, அனாதை இல்லங்கள், சீர்திருத்தப் பள்ளிகள், கண்காணிப்புப் பணிகள், வெளி நாட்டில் வாழும் இந்தியர்கள், அகதிகள், இடம் பெயர்ந்தவர்கள். பத்திரிகைக் காகித கட்டுப்பாடு, பயண அனுமதிச் சீட்டுகள்.

6. மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் (பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :- பொதுப்பணிகள், சிறு பாசனச் சிறப்புத் திட்டங்கள் உள்பட சிறு பாசனம், நெடுஞ்சாலைகள், துறைமுகங்கள்.

7. மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் (தொழில் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :- தொழில்கள், ஆலைத்துணிகள், நூல், கைத்தறி, சுரங்கங்கள் கனிப் பொருள்கள், இரும்பு உருக்குக் கட்டுப்பாடு, வேலை வாய்ப்பும்—பயிற்சியளித்தலும், கம்பெனிகள், சட்டம், நீதி மன்றங்கள், சிறைச்சாலைகள்.

8. மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா (வருவாய்த் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்.—வருவாய், வருவாய்த் துறை வாரியம், மாவட்ட வருவாய் நிறுவனங்கள், மாவட்டத் துணை ஆட்சித் தலைவர்கள், வணிக வரிகள், மதுவிலக்கு, ஆயத்தீர்வை வருவாய், முகம்மதியர் அறக் கட்டளைகள்.

9. மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் (வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்.—வேளாண்மை, உணவு உற்பத்தி, வேளாண்மைப் பொறியியற் பிரிவு, கால்நடை வளர்ப்பு.

10. மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் (உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்.—நகராட்சி நிர்வாகம், சமுதாய நல வளர்ச்சி ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள்.

11. மாண்புமிகு திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி (உணவு, கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்.—உணவு, கூட்டுறவு, வேளாண்மை மறு நிதி உதவி.

12. மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் (தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்.—தொழிலாளர், வீட்டுவசதி, இட வசதிக் கட்டுப்பாடு, ஏடைகள்—அளவைகள் குறித்த சட்டம், புள்ளி விவரம், குடிசை மாற்று வாரியம்.

13. மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் (மின்சாரத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்.—மின்சாரம், கடன் கொடுத்தல் (கிராமவாசிகள் கடன் பட்டிருத்தல்) குறித்த சட்டம், சீட்டுகள் குறித்த சட்டம், காடுகள், சின்கோடு, திரைப்படச் சட்டம்.

14. மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் (போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்.—போக்குவரத்து, நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட போக்கு வரத்து, மோட்டார் வண்டிகள் வரி, எழுதுபொருள் அச்சத் துறை, அரசு அச்சகம்.

15. மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் (அறநிலையத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்.—அறக்கட்டளைகள், கதர்-கிராமத் தொழில்கள், கிராமத் தொழில்கள் திட்டம், பால் உற்பத்தி, பால் பெருக்குத் திட்டம், தமிழ்நாடு பால் பண்ணை வளர்ச்சிக் கழகம்.

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்

சட்டமன்ற மேலவைத் தலைவர்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பி. சிற்றரசு.

சட்டமன்ற மேலவைத் துணைத் தலைவர்.

மாண்புமிகு திரு. ம. பொ. சிவஞானம்.

மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்.

திரு. எம். இராமநாதன்.

திரு. எல். பலராமன்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி.

திரு. எம். எம். பக்கர்.

சட்டமன்றச் செயலாளர்.

திரு. கி. மு. அழகர்சாமி, பி.ஏ., பி.எல்.

உதவிச் செயலாளர்.

திரு. த. பி. டெல்லி துரை, பி.எஸ்ஸி.

விவாதப் பதிப்பாளர்.

திரு. நா. கோதண்டராமன், பி.ஏ., பி.ஜி.எல்., பி.எல்.

தொகுதிவர் உள்ளிட்ட தமிழ்நாடு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின்
(தமிழ் அகர வரிசைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட) பட்டியல்.

தொடரிலக்களும், உறுப்பினர்
பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

(2)

- 1 அப்துல் வகாப், கே. எஸ். .. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 2 அய்யண்ணன் அம்பலம் மதுரை உள்ளாட்சி மன்றம்.
- 3 அறிவுழகன், கே., எம்.எ. .. சென்னை-செங்கற்பட்டு ஆசிரியர் தொகுதி.
- 4 அறிவுடைநம்பி, புலவர் ச. .. வட ஆர்க்காடு-தென் ஆர்க்காடு ஆசிரியர் தொகுதி.
- 5 அனிபா, நாகூர், ஈ.எம். மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 6 ஆதித்தன், எஸ்.டி., பி.எ., பி.எல். திருநெல்வேலி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 7 ஆறுமுகசாமி, எம். மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 8 இராசகோபால், சி. வி. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 9 இராசமாணிக்கம், எஸ்.வ. .. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 10 இராஜாராம், கே. (எதிர்க் கட்சித் தலைவர்). மதுரை உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 11 இராணி அண்ணாதுரை சென்னை உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 12 இராமசாமி பண்டையாட்சி, எஸ்.எஸ். தென் ஆர்க்காடு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 13 இராமசுப்பையா, காரைக்குடி .. நியமனம்.
- 14 இராமநாதன், எம். கோயம்புத்தூர்-நீலகிரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 15 இராஜு, ஜி. என். மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 16 ஈஸ்வர மூர்த்தி, வி., எம்.எ. தமிழ்நாடு மேற்கு மத்திய பட்ட (விஸ்வபாரதி), எம்.எ. (ஆக்ஸன்). தாரிகள்.
- 17 கணபதி, கே. எஸ். தஞ்சாவூர்-திருச்சிராப்பள்ளி ஆசிரியர்கள்.
- 18 கணேசன், சா. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 19 காட்டுர் கோபால் மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 20 காளியண்ணன், டி.எம்., எம்.எ., சேலம்-தர்மபுரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி. பி.காம்.
- 21 குன்றக்குடி அடிகளார், தவத்திரு. நியமனம்.
- 22 கோஸ்பா, சி. சூர். மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 23 கதி மோகன், சூர். மாநிலச் சட்டப் பேரவை.

தொடரிலக்கமும், உறுப்பினர்
பெயரும்.

(1)

தொகுதி.

(2)

- 24 சங்கரலிங்கம் பிள்ளை, எம். .. திருநெல்வேலி-கன்னியாகுமரி
ஆசிரியர்கள்.
- 25 சந்தோஷம், டி., எம்.எ., பி.எல். தமிழ்நாடு தெற்கு மத்திய பட்ட
தாரிகள்.
- 26 சாம்பசிவம், இரா. தென் ஆர்க்காடு உள்ளாட்சி மன்
றத் தொகுதி.
- 27 சிவஞானம், ம. பொ. (துணைத் நியமனம்.
தலைவர்).
- 28 சிறந்தரசு, சி.பி. (மாண்புமிகு தலைவர்). மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 29 சுந்தரேசத் தேவர், என். தஞ்சாவூர் உள்ளாட்சி மன்றத்
தொகுதி.
- 30 சுவாமிநாதன், ஜி., பி. பார்மலி .. தமிழ்நாடு கிழக்கு மத்திய பட்ட
தாரிகள்.
- 31 செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர், கோயம்புத்தூர்-நீலகிரி உள்ளாட்சி
எஸ். சி. மன்றத் தொகுதி.
- 32 தங்கப் பாண்டியன், வி., பி.எ., பி.டி. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 33 தாமோதரன், எ. ஆர்., பி.எஸ்.வி. தமிழ்நாடு வடக்கு பட்டதாரிகள்.
(ஆனந்தர்).
- 34 திருஞானசம்பந்தம், பி. .. ஆராமநாதபுரம் உள்ளாட்சி
மன்றத் தொகுதி.
- 35 தென்னரசு, எஸ்.எஸ். நியமனம்.
- 36 தேவராஜ், வி. எம். வட ஆர்க்காடு உள்ளாட்சி மன்
றத் தொகுதி.
- 37 நடராசன், என். வி. (மின்தங்கிய மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
வகுப்பினர் ஈலத்துறை அமைச்
சர்).
- 38 நடராசன், எம். கே. டி. திருச்சிராப்பள்ளி உள்ளாட்சி மன்
றத் தொகுதி.
- 39 நாராயணசாமி, பி. (உணவு, கூட்டு மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
றவுத் துறை அமைச்சர்).
- 40 நாராயணசாமி, டி. வி. நியமனம்.
- 41 நாராயணசாமி, எஸ். சென்னை மாவட்ட பட்டதாரிகள்.
- 42 பகவதி, டி. கே. நியமனம்.
- 43 பக்கர், எம். எம். நியமனம்.
- 44 பரங்குசம், ஜி. (அரசங்க கொடா). மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 45 பரமசிவன், எஸ். வட ஆர்க்காடு உள்ளாட்சி மன்
றத் தொகுதி.

தொடரிலக்கமும், உறுப்பினர்
பெயரும்.

(1)

தொகுதி.

(2)

- 46 பொன்னுவேலு, டி. கே. .. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 47 மணி, கே. எஸ். தஞ்சாவூர் உள்ளாட்சி மன்றத்
தொகுதி.
- 48 மாசிலாமணி, எம். மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 49 முத்து, பி. டி. சேலம்-தர்மபுரி உள்ளாட்சி மன்
றத் தொகுதி.
- 50 முத்து, எஸ். மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 51 முத்துகிருஷ்ணன், டி.வி. .. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 52 முத்துசாமி, எஸ். சேலம்-தர்மபுரி-கோயம்புத்தூர்-
நீலகிரி ஆசிரியர்கள்.
- 53 ரசலாஜ் நியமனம்.
- 54 வசந்தபாய், ஜி. சென்னை மாவட்ட பட்டதாரிகள்.
- 55 வில்சன் அப்பலோஸ், என். .. கன்னியாகுமரி உள்ளாட்சி மன்
றத் தொகுதி.
- 56 வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர், ஓய். .. திருச்சிராப்பள்ளி உள்ளாட்சி
மன்றத் தொகுதி.
- 57 வெங்கா, வி. செங்கல்பட்டு உள்ளாட்சி மன்
றத் தொகுதி.
- 58 வெள்ளபாண்டியன், எஸ். .. திருநெல்வேலி உள்ளாட்சி மன்
றத் தொகுதி.
- 59 ஜனார்த்தனம், ஏ.பி. நியமனம்.
- 60 ஜார்ஜ் கோமகன் மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 61 ஜெயராம் ரெட்டியார், எஸ். .. இராமநாதபுரம் உள்ளாட்சி மன்
றத் தொகுதி.
- 62 வெற்றிடம்
- 63 வெற்றிடம்

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்கீழ் கூடும் சட்டமன்ற மேலவையின்
நாற்பத்தி ஏழாவது கூட்டத் தொடர்

செவ்வாய்க்கிழமை, 1974 மார்ச் 26.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில்
பிற்பகல் 4 மணி அளவில் மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் (திரு. சி. பி.
சிற்றரசு) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்

Cultural Shows and Kalai Vizhas

* 211 Q.—THIRU L. BALARAMAN (on behalf of THIRU V. ISVARMURTI) : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government have instructed the Madras Police to permit cultural shows and kalai vizhas on small vacant places in residential areas; and

(b) if so, the details thereof?

கலைக் கண்காட்சிகளும், கலை விழாக்களும்

திரு. எல். பலராமன் (திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி சார்பில்) : மாண்புமிகு
முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டு
கிறேன் :

(அ) குடியிருப்புப் பகுதிகளில் உள்ள சிறு காவி மனைகளில் கலைக்
கண்காட்சிகளையும், கலை விழாக்களையும் நடத்த அனுமதிக்குமாறு சென்னை
காவல்துறையினருக்கு அரசு கட்டளைகள் பிறப்பித்துள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அவை பற்றிய விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : (அ) இல்லை.

(இ) இவ்வினா எழாது.

[1974 மார்ச் 26]

* 212 Q.—THIRU L. BALARAMAN (on behalf of THIRU V. ISVARMURTI): Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the basis on which licences are issued by the Commissioner of Police for holding kalai vizhas in residential areas in Madras City?

திரு. எல். பலராமன் (திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி சார்பில்): மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

சென்னை மாநகரில் மக்கள் குடியிருக்கும் பகுதிகளில் கலை விழாக்களை நடத்துவதற்கான உரிமங்கள் எந்த அடிப்படையில் காவல் துறைக் கமிஷனரால் வழங்கப்படுகின்றன?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: சென்னை மாநகரில் கலைவிழாக்கள் நடத்த காவல் துறைக் கமிஷனர் உரிமங்கள் வழங்குகிறார். ஆனால், இந்தக் கலைவிழாக்களை நடத்துவோர், 1888 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகர் காவலர் சட்டத்தின் கீழ் வகுக்கப்பட்ட விதிகளில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள நிபந்தனைகளை அனுசரித்து நடக்க வேண்டும்.

Women Police Wing

* 213 Q.—THIRU L. BALARAMAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the present state of the proposal to appoint women police in our State?

மகளிர் காவல் பிரிவு.

திரு. எல். பலராமன்: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

நம் மாநிலத்தில் பெண் காவலர்கள் நியமிக்கும் செயற்குறிப்பு எந்த அளவில் உள்ளது?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, 1973-ம் ஆண்டிலேயே சென்னை மாநகர்க் காவற் பிரிவில், மகளிர் காவற் பிரிவு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மகளிர் காவல் பிரிவில் வேலைக்கு அமர்த்தப்படுவதற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் சென்னை, கீழ்ப்பாக்கத்திலுள்ள காவல் பயிற்சிப்பள்ளியில் பயிற்சி பெறுகிறார்கள்.

திரு. எல். பலராமன்: தலைவரவர்களே, இந்தப் பயிற்சியில் எவ்வளவு பெண்கள் பயிற்சி பெறுகிறார்கள்; இதை மேலும் விஸ்தரிப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துள்ளதா; இதில் பயிற்சி பெறுபவர்கள் எப்போது வேலைக்கு வருவார்களென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1974 மார்ச் 26]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, 21 பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு பயிற்சி பெறுகிறார்கள். பயிற்சிக் காலம் 9 மாதங்கள். 27-12-73-ல் பயிற்சி தொடங்கப்பட்டது. பயிற்சி முடிந்ததும் அவர்கள் பணி தொடங்குவார்கள்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: தலைவரவர்களே, 9 மாதங்கள் அவர்கள் பயிற்சி பெற்ற பின்பு அவர்களுடைய வேலைத் திறமை எப்படி இருக்கிற தென்பதைத் தெரிந்துகொண்டு, இதை நம்முடைய மாநிலம் பூராவும் விஸ்தரிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, அவர்களுடைய வேலைத் திறமையையும் அனுசரித்து, நம்முடைய நிதி நிலையையும் அனுசரித்து, அந்தக் காவல் துறையை தமிழ் மக்கள் எப்படி வரவேற்கிறார்களென்ற சூழ்நிலையையும் அனுசரித்து, விரிவாக்குவதுபற்றி பின்பு யோசிக்கப்படும்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: தலைவரவர்களே, காவல் துறையில் வரும் மகளிருக்குப் பொதுவாக போலீஸ்காரர்களுக்கு அளிக்கப்படும் பலிகள் அளிக்கப்படுமா அல்லது அவர்களுக்கென்று விசேஷப் பணி முறையை வகுத்து வேலை அளிக்கப்படுமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, பயிற்சிக்குப் பிறகு இவர்களது பணி என்று வரையறுக்கப்பட்டிருப்பது: தவறான நடவடிக்கை உள்ள பெண்கள் நடமாடும் பகுதிகளில் ரோந்து சுற்றதல்; வீடு இல்லாத ஆளம் பெண்களுக்குப் பாதுகாப்புப் பணியும், தவறான வழியில் ஈடுபடும் பெண்களுக்குத் தடுப்புக் காவல் பணியும் செய்தல்; விபச்சாரக் குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்கும் போலீசாருக்கு உடன் சென்று உதவி புரிதல்; பெண்கைதிகளை நீதி மன்றங்களுக்கு அழைத்துச் செல்லுதல்; மற்றும் நீதி மன்றங்களில் அவர்களுக்குக் காவல் புரிதல் போன்ற பணிகளை நிறைவேற்றுதல்; ரிபாண்டுக்குச் செல்லும் பெண் குற்றவாளிகளையும், விசாரணைக்குச் செல்லும் குற்றவாளிகளையும் அழைத்துச் செல்லுதல்; பெண்களும், சிறுவர்களும் தாக்கப்பட்ட குற்றங்களில் விசாரணையின்போது போலீசாருக்கு உதவி செய்தல்; பெண்களுக்குத் தனி இடம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள பெரிய பொதுக் கூட்டங்கள், நிருவிராக் கூட்டங்கள் போன்ற இடங்களில் பெண்கள் பகுதிகளில் அனாதை காக்க காவல் புரிதல்—ஆகிய பணிகள் அவர்களுக்காக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

[1974 மார்ச் 26]

திரு. எல். பலராமன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் கூறியதில், பெண்களை ஒதுக்குவது போன்ற ஒரு நிலை ஏற்படுகிறது. பெண்களுக்கு சமநிலை என்று கூறும்போது, சமுதாயத்திலே ஆண்கள் செய்வது போன்ற வேலைகளிலும் அவர்களை ஈடுபடுத்துவது நம்முடைய கடமை என்பதை அரசு உணரக்கூறாதவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : பதிலிலே எங்கே தனியாக ஒதுக்கினது போல் இருக்கிறது?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, சமுதாயச் சூழ்நிலையை உணர்ந்து, அந்த அடிப்படையில்தான் இந்தப் பணிகள் தரப்பட்டிருக்கின்றன.

High Schools opened by the Government

* 214 Q.—THIRU L. BALARAMAN (on behalf of THIRU V. ISVARMURTI) : Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state the number of High Schools opened by the Government after 1st April 1970 in the 'A' Wing?

அரசால் தொடங்கப்பட்ட உயர்நிலைப்பள்ளிகள்.

திரு. எல். பலராமன் (திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

1—4—1970-க்குப் பின்னர், 'எ' பிரிவில் அரசால் தொடங்கப்பட்ட உயர்நிலைப் பள்ளிகள் எத்தனை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, 142.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, 1—4—1970-க்கு முன்னால் இருக்கக் கூடிய 'பி' பிரிவு பள்ளிகள் எவ்வளவு இருக்கின்றனவென்று அறிய விரும்புகிறேன். இப்போது 'எ' பிரிவு 'பி' பிரிவு என்று இருக்கும் பள்ளிகளை ஒன்றாக இணைப்பதற்கு அரசு விரைவாக முடிவு எடுக்குமா அல்லது 'எ' பிரிவு பள்ளிகளையும் 'பி' பிரிவு பள்ளிகளையும் தனித்தனியாக வைக்க, முடிவு எடுக்க இருக்கிறதாவென்றும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, புள்ளி விவரம்பற்றித் தனியாகக் கேள்வி கேட்டால், விவரம் தரப்படும். 'எ' பிரிவு பள்ளிகளையும், 'பி' பிரிவு பள்ளிகளையும் ஒன்றாக இணைத்து, செயல்படுத்த

[1974 மார்ச் 26]

இயலுமா என்பதுபற்றி, பல்வேறு கூட்டங்களில் அதனுடைய பிரதிநிதிகளை வைத்து ஆராய்ந்து, பேசிப் பார்த்ததில் எந்த முடிவும் வரவில்லை, இரண்டு சாராரும் விட்டுக்கொடுக்க மறுக்கிறார்கள் என்ற அளவுக்குத்தான் வந்தது. அப்படி ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டு, எந்த முடிவும் காணப்படவில்லை, இரு சாராரிடையே உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்படும் அளவுக்கு தனித் தனியாக வைத்து நடத்துவதற்கு என்ன வழி முறைகளைக் காணலாம் என்பதுபற்றி ஆராயும் படியாக பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரும், கல்விச் செயலாளரும் கேட்டுக் கொள்ளப் பட்டிருக்கிறார்கள். விரைவில் அதுபற்றி முடிவு எடுக்கப்படும்.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, கல்வி அமைச்சரவர்கள் கூறு வதிலிருந்து, தனித்தனியாக இருப்பதில் யாருக்கும் சங்கடம் இல்லாமல் இருக்கிற காரணத்தால், 'பி' பிரிவு பள்ளிகளைத் தனியாகவும் 'எ' பிரிவு பள்ளிகளைத் தனியாகவும், அவரவர்களுடைய உரிமை பாதிக்கப்படாமல் வைப்பதற்கு முடிவு எடுத்து, கல்வி மானியக் கோரிக்கை வருவதற்கு முன்னாலேயே அறிவிக்கப்படுமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன். அது குறித்து விரைவாக இந்த பட்ஜெட் கூட்டத்தொடரிலேயே முடிவு எடுக்கப் படுமாவென்றும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, விரை விலேயே அதற்கு விடை அளிக்க இயலுமாவென்று என்னால் சொல்ல முடியாது. அதுபற்றி ஆராயும்படியாகக் கூறியிருக்கிறேன். அதற்குள் முடிவு வந்தால் அறிவிக்கப்படும்.

Central Aid Scheme

* 215 Q.—THIRU S. S. THENNARASU (on behalf of THIRU V. THANGAPANDIAN) : Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) the number of teachers to be appointed during this academic year (1973-74) under the Central Aid Scheme;

(b) among them, the number of teachers allotted to Ramana-
thapuram Educational District; and

(c) the number of posts allotted to Panchayat Union Schools and Private Schools respectively?

மத்திய அரசின் உதவித் திட்டம்.

திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு (திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

[1974 மார்ச் 26]

(அ) மத்திய அரசின் உதவித் திட்டத்தின் கீழ் இந்தக் கல்வி ஆண்டில் (1973-74) நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை என்ன?

(இ) இதில் இராணுவப் படைப் பகுதிக்கு எத்தனை இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டன?

(உ) உறுப்பி ஒன்றியப் பள்ளிகளுக்கு எவ்வளவு? தனியார் பள்ளிகளுக்கு எவ்வளவு?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) சுமார் 10,000.

(இ) உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு 25 பதவிகளும், தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு 100 பதவிகளும் ஒதுக்கப்பட்டன.

(உ) உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட 25 பதவிகளும் தனியார் பள்ளிகளில் பயன்படுத்தப்பட்டன. தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட 100 பதவிகளில் 5 பதவிகள் நகராட்சிப் பள்ளிகளிலும், 55 பதவிகள் உறுப்பி ஒன்றியப் பள்ளிகளிலும், 40 பதவிகள் தனியார் பள்ளிகளிலும் பயன்படுத்தப்பட்டன.

Oriental Colleges

* 216 Q.—PULAVAR O. ARIVUDAINAMBI (on behalf of THIRU K. ARIVAZHAGAN AND THAVATHIRU KUNDRAKUTTI ADIGALAR): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether there is a proposal to recognise the Oriental Colleges as Grade II Arts Collegies; and

(b) if so, from which academic year?

கீழ்க்கண்ட கல்லூரிகள்.

புலவர் ஓ. அறிவுடைநம்பி (திரு. க. அறிவழகன் & தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கீழ்க்கண்ட கல்லூரிகளை (Oriental Colleges) இரண்டாம் நிலை கலைக் கல்லூரிகளாக அங்கீகரிக்கும் செயற்குறிப்பு ஒன்று உள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், எந்தக் கல்வி ஆண்டிலிருந்து இந்த அங்கீகாரம் அளிக்கப்படும்?

1974 மார்ச் 26]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: கீழ்க்கண்ட கல்லூரிகளை, இரண்டாம் நிலை கலைக் கல்லூரிகளாகக் கருதும் பொருள் அரசின் பரிசீலனையில் இல்லை. தவிர, இது பல்கலைக் கழகங்கள் முடிவு செய்ய வேண்டிய ஒரு பொருள்.

Costly Hospital Equipments in Government Hospitals

* 217 Q.—THIRU SAW GANESAN (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN). Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the names of Government Hospitals in the State where the costly hospital equipments such as Electro-Cardiogram, Electro-Encephalogram and X-Ray equipment are under repair as on 1st November 1970;

(b) the period for which they are under repair; and

(c) the alternative arrangements made when the above equipments were under repair?

அரசு மருத்துவமனைகளிலுள்ள விலையுயர்ந்த மருத்துவமனைக் கருவிகள்.

திரு. சா. கணேசன் (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்): மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1—11—1970 அன்றுள்ளபடி, இம்மாதிலத்தில் எந்தெந்த அரசு மருத்துவமனைகளிலுள்ள நெஞ்சுத்துடிப்பைப் பதிவு செய்யும் மின்னியற் (Electro-cardiogram), மூளை வீக்கத்தைப் பதிவு செய்யும் மின்னியற் கருவி (Electro-Encephalogram) எக்ஸ் கதிர்கள் கருவி ஆகிய விலையுயர்ந்த மருத்துவமனைக் கருவிகள் பழுது பார்த்து வரப்படுகின்றன?

(இ) எவ்வளவு காலமாக அவை பழுது பார்த்து வரப்படுகின்றன?

(உ) மேற்சொன்ன கருவிகளைப் பழுது பார்க்கையில், செய்யப்பட்ட மாற்று ஏற்பாடுகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) (இ) & (உ) ஒரு விவர அறிக்கை @ அவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

@ 76-81 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1974 மார்ச் 26]

[பிற்பகல் 4-10]

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, this complaint continues. May I know whether the Government have created any special technical wing in the Medical Department itself to look after these repair works, as a number of Hospitals have such defective equipments?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, மிக நுண்ணிய நுண்மின் கருவிகள் பலவற்றை அண்மைக் காலத்திலே பயன்படுத்த வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருப்பதன் காரணமாக, அவைகளை மூன்று வகைகளிலே பழுது பார்க்க வழி செய்யப்படுகிறது. ஒன்று, தொழில் வாணிபத் துறை இயக்குநர் அலுவலகத்திலே இதற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள நுண் தொழில் நுட்ப வினைஞர்கள் அல்லது இப்படிப்பட்ட பழுது பார்க்கக்கூடிய திறமை உள்ளவர்கள் பயன்படுத்தப்படுகிறார்கள். அதற்கு மேற்பட்டு, மத்திய அரசினுடைய சார்பில், இதே வகையான சிறப்புப் பணியாற்றக்கூடிய நவீன கருவிகளைச் செப்பனிடக்கூடிய ஒரு அலுவலர் குழு இருக்கிறது. அவர்கள் அழைக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களாலும் பழுது பார்க்க முடியாத நிலை ஏற்படுமானால், அந்தக் கருவிகளை விற்பனை செய்யும் நிறுவனத்தாரே திரும்ப அழைக்கப்படுகிறார்கள். இப்படி முயற்சிக்கப்படுகிறது. ஆனால் பல கருவிகள் ஏற்கெனவே 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வாங்கப்பட்டு, அவற்றை உற்பத்தி செய்தவர்கள் அந்த 'மாதல்'—அமைப்பு முறைகளை மாற்றி விட்டதன் காரணமாக, அதற்குப் பொருத்தப்பட வேண்டிய கருவிகள் அவ்வப்போது கிடைக்காததன் காரணமாக, சிரமம் ஏற்படுகிறது. ஆனால் மொத்தமாக அதற்காகப் பொருத்தக்கூடிய மாற்றுக் கருவிகள், பகுதிகள் கிடைக்கக்கூடிய காலம்வரையில் அந்த இயந்திரங்களையே பயன்படுத்த வேண்டிய நிலையிலேதான் பொருளாதாரச் சூழ்நிலை இருக்கிறது. இவையெல்லாம் பயன்படவில்லையென்று ஒதுக்கிவிட முடியவில்லை. நோயாளிகளைக் குடும்பத்தில் வைத்துக்கொண்டு, அவர்களைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பு நமக்கு இருப்பதுபோல, இந்தக் கருவிகளை அடியோடு விடவும் முடியவில்லை; உடனடியாகப் பழுது பார்க்கவும் முடியவில்லை. பழுது பார்க்கக்கூடிய திறமை உள்ளவர்களை அலுவலில் அமர்த்தவும் வாய்ப்பில்லை.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, அவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையில், 4-வது இனமாக இருக்கும் திருப்பத்தூர் மருத்துவ மனையில், எக்ஸ்ரே பிளாண்ட் கிட்டத்தட்ட 3¼ ஆண்டுகள் வரை பழுது பார்க்கப்படாமல் இருந்ததன் காரணமென்ன? 2-4-69 முதல் 18-12-72 வரையில் பழுது பார்க்கப்படாமல் இருந்திருக்கிறது. அவ்வளவு காலம் வரை

1974 மார்ச் 26]

யில் பழுது பார்ப்பதற்கான ஆள் கிடைக்கவில்லையா? அல்லது அதற்கான சாதனங்கள் கிடைக்கவில்லையா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அம்மாதிரி 3, 4 ஆண்டுகள்வரை எக்ஸ்ரே பிளாண்ட் ஒரு மருத்துவ மனையில் பழுது பார்க்கப்படாமல் இருந்ததென்பதை அரசாங்கம் எப்படி அனுமதித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, அப்பொழுது ஒரு கம்பெனியிலே வாங்கப்பட்ட அந்த எக்ஸ்ரே பிளாண்ட் முதலானவை பழுது பார்க்கப்படுவதற்கு உடனே அந்த கம்பெனிக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டு அவர்களே கவனிக்க வேண்டும் என்ற ஒரு முறை இருந்தது. அவர்களுக்கு நாம் தெரிவித்தும், அவர்கள் கவனிக்கவில்லை. அதன் காரணமாக அவர்களிடத்திலேயிருந்து எக்ஸ்ரே கருவிகள் வாங்குவதைக்கூட திறுத்திவிடுவது என்று தீர்மானிக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு, அண்மைக் காலத்திலே ஒன்றரையாண்டு காலமாக ஓரளவு அவர்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்கின்றார்கள்.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, while appreciating the fact that the Hon. the Health Minister has to look after sick patients as well as sick machines, may I know whether any approach has been made to the I.I.T., Madras, where technically qualified personnel are available for the repair of such equipments?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, இங்கே தரப்பட்டிருக்கிற ஒரு விடையில் கிண்டியில் உள்ள மத்திய குழு குறைந்த அளவு தொழில் நுட்ப வல்லுனர்களைக் கொண்டு, 1967-ல்தான் தொடங்கப்பட்டது என்றும், அந்த மத்திய குழு தங்களுடைய தொழில் நுட்ப வினைஞர்களை மேலும் திறன் உடையவர்களாக ஆக்க பயிற்சி அளித்து அவர்களுடைய தகுதியையும் திறமையையும் உயர்த்துவதாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது என்றும் தெரிவித்தார்கள். கிண்டியிலேதான் ஐ.ஐ.டி. இருக்கிற காரணத்தாலே அது சம்பந்தப்பட்டதாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: தலைவர் அவர்களே, நவீன முறையில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற எக்ஸ்ரே மெஷினரி மேலை நாகெளவிருந்து தருவிக்கப்பட்டிருந்தால், அவற்றுக்கு ஏதாவது கோளாறு ஏற்பட்டால், அந்தக் கோளாறு நிவர்த்தி செய்வதற்கு மேலை நாட்டிலேயிருந்து அந்த நிபுணர்களை வரவேண்டியிருக்கிறது. அப்படித் தேவைப்படுமானால், அப்படி மேலைநாட்டிலே இருந்தே நிபுணர்களை வரவழைக்க சர்க்கார் அனுமதிக்குமா?

[1974 மார்ச் 26]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அப்படி ஒரு முறையை நடைமுறைப்படுத்துவது இயலாத காரியம். ஒரு இயந்திரத்திலுடைய விலையைவிட அவர்கள் வந்துபோகிற செலவு அதிகமாகும். இங்கேயே அதிலே பயிற்சி பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இணைப்புக் கருவிகள், மாற்றுக் கருவிகள் உடனடியாகக் கிடைப்பதிலே சில நேரத்திலே தடை ஏற்படுகிறது. காரணம் மேல்நாட்டாரின் விஞ்ஞான வளர்ச்சி காரணமாக ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை 'model of the machines' மாறிக்கொண்டே இருக்கிறது. ஆகவே அதிலே பொருத்தப்படவேண்டிய 'ஸ்பேர் பார்ட்ஸ்' எளிதாகக் கிடைப்பதில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால், சில நேரங்களிலே பழுது பார்த்ததற்குப் பின்னால், மறுபடியும், தாங்கும் சக்தி குறைவு காரணமாக, அடுத்த ஒரு வாரத்திற்குள்ளாகப் பழுதுபட்டுவிடுகிறது. இந்தச் சிக்கல் இனிவிரைவில் துட்ப அறிவு வளர்ச்சி காரணமாக தீர்க்கப்படும் என்று எதிர் பார்க்கிறேன்.

Motor Car Accident Cases

* 218 Q.—THIRU M. ARUMUGASWAMI (on behalf of THIRU D. SANTOSHAM): Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state—

(a) whether it is a fact that in some districts, especially in Madurai district, motor car accident cases are pending for more than four years; and

(b) if so, whether there is any proposal to set up a separate Motor Car Accident Claims Tribunal at Madurai to dispose of the cases expeditiously?

மோட்டார் வாகன விபத்து வழக்குகள்.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி (திரு. டி. சந்தோஷம் சார்பில்): மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மோட்டார் கார் விபத்து வழக்குகள் சில மாவட்டங்களில், குறிப்பாக, மதுரை மாவட்டத்தில் நான்கு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக முடிவு செய்யப்படாமலுள்ளன என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், இந்த வழக்குகளை விரைவில் முடிவு செய்வதற்கு மதுரையில், மோட்டார் கார் விபத்து இழப்பீட்டு உரிமைக் கோரிக்கை நலவர மன்றம் ஒன்றைத் தனியே அமைக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உள்ளதா?

[1974 மார்ச் 26]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) ஆம். மோட்டார் வாகன விபத்து வழக்குகள் நான்கு ஆண்டுகளுக்கு மேல் நிலுவையில் இருப்பவை பின்வருமாறு :—

(1) செங்கல்பட்டு	6
(2) தென் ஆற்காடு	27
(3) வட ஆற்காடு	1
(4) திருச்சிராப்பள்ளி	38
(5) மதுரை	3
(6) கன்னியாகுமரி	1
(7) கோயம்புத்தூர்	3

(இ) மதுரைக்குத் தனியாக ஒரு மோட்டார் வாகன விபத்து வழக்கு மன்றம் அமைப்பது பற்றி சென்னை உயர்நீதி மன்றத்துடன் கடிதப் போக்கு வரத்து நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

Demand of Exorbitant Taxi Fares by Taximen.

* 219 Q.—THIRU SAW GANESAN (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN): Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state—

(a) whether the Government are aware that some taximen at Madras Airport demand extra payment from passengers over and above the meter charges; and

(b) if so, the action proposed to be taken by the Government in the matter?

வாடகை மோட்டார் வண்டிக்காரர்கள் அதிகக் கட்டணம் கோருதல்.

திரு. சா. கணேசன் (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்): மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னை விமான நிலையத்தில் வாடகை, மோட்டார் வண்டி காரர்கள், மீட்டர் கட்டணத்திற்கும் மேலாக அதிகக் கட்டணம் கொடுக்க வேண்டுமென பயணிகளிடம் கேட்கிறார்கள் என்பதை அரசு அறியுமா?

(இ) ஆமெனில், இது குறித்து அரசு எடுக்கக் கருதியுள்ள நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) ஆம்.

[1974 மார்ச் 26]

(இ) வாடகை மோட்டார் வண்டி உரிமையாளர்கள் சங்கத்தினர் ஓட்டுநர்கள் சங்கத்தினர், காவல்துறை அதிகாரிகள் ஆகியோருடன் கலந்து ஆலோசித்து, வாடகை மோட்டார் வண்டிக்காரர்கள் மிகவும் அதிகமாகக் கட்டணங்கள் கேட்பதைத் தவிர்க்க தேவையான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, will the Government consider having mini-buses of the Tourism Development Corporation to operate from the airports for this purpose?

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN: Sir, now the problem has been solved to a considerable extent. So, we will wait and see.

THIRU C. V. RAJAGOPAL: Hon. Chairman, Sir, may I know whether it is a fact that passes issued to M.L.C.'s and M.L.A.'s are not considered valid for travel in the Tourism Development Corporation buses and that the pass holders are not allowed to travel in those buses?

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN: Sir, the passes issued to the M.L.A.'s and M.L.C.'s are valid only for the buses of the Transport Corporations. As far as the Tourism Development Corporation buses are concerned, they have to make their own resolutions.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஓரளவு இந்த நிலைமையை சமாளித்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். என்றாலும் அவர்களையே முற்றிலும் நம்பிவிடாமல், ஒரு 25 சதவிகிதமாகவது நம்முடைய அரசு டாக்கிசை அங்கே நிறுத்திவைத்திருந்தால், இந்த விதமான சிக்கல்கள் ஏற்படாமலிருக்கும் என்பதை யோசிப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, டாக்கிசை எல்லாம் ஒழுங்காக வர வேண்டுமென்றும், வரிசையாக நிற்க வேண்டுமென்றும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. காவல் துறை அதிகாரிகள் அங்கிருந்து அதைக் கண்காணித்து வருகிறார்கள். டாக்கிசை என், எந்த நேரத்திலே அங்கிருந்து புறப்படுகின்றன என்பன போன்ற விவரங்களையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். மீட்டருக்கு எவ்வளவு கட்டணம் ஆகிறதோ அதைவிட கூட ஐந்து ரூபாய் என்று அந்த டாக்கிசை கட்டணம்

1974 மார்ச் 26]

நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சென்னை விமான நிலையத்திலேயிருந்து சென்னையிலே உள்ள எந்தெந்த முக்கிய இடங்களுக்குப் போக எவ்வளவு சராசரி ஆகும் என்கின்ற அட்டவணையும் சென்னை விமான நிலையத்திலே போடப்பட்டிருக்கிறது. தவறுகள் இருக்குமானால், அவர்கள் போலீஸ் அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவித்தால், உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது அண்மையிலே அமுலாகி வருகிறது. அதற்குப் பிறகு புகார்கள் அதிகம் காணும்.

திரு. சா. கணேசன்: தலைவர் அவர்களே, பலமுறை நாலும் விமான நிலையத்திலேயிருந்து வந்திருக்கிறேன். எப்பொழுதுமே உள்ள கட்டணத்திற்கு வருவதற்கு பெரும்பாலும் எல்லோரும் மறுக்கிறார்கள். மீட்டரைப் பற்றிப் பேசாதீர்கள், நீங்கள் எங்கு போக வேண்டும், எவ்வளவு தருகிறீர்கள் என்று கட்டுக் குத்தகையாகப் பேச விரும்புகிறார்களேயன்றி, அளவுக் கருவி காட்டுகின்ற அளவுக்கு நாங்கள் ஓட்ட முடியாது என்று மறுக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசாங்கமாகவது ஒரு நான்கு பத்து டாக்கி வண்டிகளை அங்கே நிறுத்தி, இந்த விதத்தில் தவறுகள் ஏற்பட்டு, அதன் காரணமாக வெளிநாட்டுப் பயணிகள் நம்மைப்பற்றிக் குறைபடாத நிலையை உண்டாக்குவதற்கு அரசு முன்வர வேண்டுமென்று ஆலோசனை கூறி, அதைச் செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, இது சம்பந்தமாக டாக்கி உரிமையாளர்களுடனும், ஓட்டுநர் சங்கத்தினருடனும் கலந்து பேசி, அளவு கருவி காட்டக்கூடிய கட்டணத்தைவிட ஐந்து ரூபாய் கூடுதலாக வாங்கிக்கொண்டு ஒழுங்காக ஓட்டுவதாக அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டு அது நடைமுறையிலே இருக்கிறது. நாமே டாக்கிசை நிறுத்துவதைவிட காவல் முறையினரை நிறுத்தி கண்காணிப்பதே மேல் என்று அரசு கருதுகிறது.

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது டிரான்ஸ்போர்ட் கார்ப்பரேஷனிலே சலுகை இருக்கிறது, ரேஸ்ட் கார்ப்பரேஷனிலேதான் சிக்கல், ஆகவே அங்கே சலுகை வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். அந்த ரேஸ்ட் கார்ப்பரேஷனிலேயும் டிரான்ஸ் செய்த சலுகை வழங்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, ரேசம் கார்ப்பரேஷனுடைய நிர்வாகம்.

Board of Management should decide about it.

[1974 மார்ச் 26]

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: தலைவர் அவர்களே, சிலர் சில பதிவான டாக்சிகாரர்களை அடிக்கடி வழக்கமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அண்மையிலே அப்படி வழக்கமாக வருகிற டாக்சிகாரர்கள் உள்ளே வந்து, அழைத்து வந்தபோது, மற்ற டாக்சிகாரர்கள் எல்லாம் குழந்து கொண்டு கலாட்டா செய்கிறார்கள். அந்த வரிசைப்படிதான் வரவேண்டும் என்று சில பதிவுகளை வைத்துக்கொள்வதற்கு ஏதாவது மாற்றங்கள் அல்லது ஒழுங்கு முறையை செய்ய முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, அந்த கியூ வரிசையிலே அனுமதிக்கப்படுகிறது என்ற நல்ல செய்தியைத் தந்ததற்காக நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்துகின்றேன். வழக்கமாகப் போக வேண்டுமென்றால், சொந்தத்தில் கார் வைத்துக்கொள்வது நல்லது.

Scheme of Providing Cycle-Rickshaws

* 220 Q.—THIRU KATTUOR GOPAL: Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state:

(a) the number of persons benefited under the Scheme of providing Cycle rickshaws in the place of hand-pulled rickshaws as on 31st July 1973; and

(b) the number of persons to whom cycle-rickshaws have to be given?

சைக்கிள் ரிக்ஷா வழங்கும் திட்டம்.

திரு. காட்டேர் கோபால்: மாண்புமிகு போக்குவரத்துத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கை ரிக்ஷாக்களை அப்புறப்படுத்திவிட்டு சைக்கிள் ரிக்ஷாக்கள் வழங்கிய வகையில், 31—7—1973 ஆம் நாள் வரை, இவ்வித மாற்றுப்பலன் பெற்றுள்ள தொழிலாளர்கள் எண்ணிக்கை எவ்வளவு?

(இ) இனியும், எவ்வளவு பேர்களுக்கு வழங்கிட வேண்டியுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: (அ) கை ரிக்ஷாக்களை அப்புறப்படுத்திவிட்டு சைக்கிள் ரிக்ஷாக்கள் வழங்கும் முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து இதுவரை 768 கை ரிக்ஷா தொழிலாளர்களுக்கு இலவசமாக

[1974 மார்ச் 26]

சைக்கிள் ரிக்ஷாக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதைத் தவிர, 413 சைக்கிள் ரிக்ஷாக்கள் சென்னை மாநகராட்சி ஊழியர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆக, 1,181 தொழிலாளர்கள் பலன் பெற்றுள்ளனர்.

(இ) சென்னை மாநகரத்தில் இன்னும் 77 கை ரிக்ஷாத் தொழிலாளர்களுக்கு இலவச சைக்கிள் ரிக்ஷாக்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. காட்டேர் கோபால்: தலைவர் அவர்களே, நெடுங்காலமாகத் தொடர்ந்து இருந்து வந்த இந்தக் கொடுமை 1973 ஆம் ஆண்டு நம்முடைய முதல்வர் அவர்களுடைய பிறந்தநாளின்போது நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது வரலாற்றில் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். மனிதனை மனிதன் இழுக்கின்ற கொடுமை நீங்கியதை நினைவு கூரத்தக்க வகையில் அரசு ஏதேனும் நினைவுச் சின்னம் வைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சாதனை, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல, தமிழகத் தினுடைய வரலாற்றில் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். ஆகவே, நினைவுச் சின்னம் வைக்கவேண்டுமானால், இந்தக் கை ரிக்ஷாக்களை மியூசியத்திலே வைப்பதுதான் நினைவுச் சின்னமாகும்.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, இன்னும் 77 நபர்களுக்கு சைக்கிள் ரிக்ஷா கொடுக்கப்படவேண்டியிருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படியானால், இப்போதைக்கு அந்த 77 பேரும் என்ன செய்து கொண்டிருக்கின்றார்கள்? மீண்டும் பழைய கை ரிக்ஷாக்களையே இழுத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்களா அல்லது சட்டப்படி அனைவரும் தடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனரா? இப்போது பிழைப்பிற்கு என்ன செய்து கொண்டிருக்கின்றார்கள்? அவர்கள் பிழைப்பிற்கு அரசு ஏதாவது மாற்று ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, இப்படி ரிக்ஷாக்களை இழுப்பவர்கள் அநேகமாக விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்கள் தான். ஒரு சில குறிப்பிட்ட மாதங்களில் சென்னைக்கு வந்து இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டு, பிறகு அவர்கள் திரும்பச் சென்று விடுவதால், அவர்கள் எங்கே இருக்கின்றார்கள் என்பதைக் கண்டுபிடிப்பது கடினமாக இருக்கின்றது. சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களைக் கொடுக்கலாம் என்று அனுமதி அளித்ததில், ஏழு பேர் இறந்துவிட்டார்கள். மீதமுள்ள 70 பேர் எங்கே இருக்கின்றார்கள் என்ற தகவல் இன்னும் கிடைக்கவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1974 மார்ச் 26]

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: தலைவரவர்களே, கை ரிக்ஷாக்களுக்குப் பதிலாக சைக்கிள் ரிக்ஷா கொடுக்கப்பட்டது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இது சென்னை நகரைப் பொறுத்த வரையில் என்றால், மற்ற மாவட்டங்களைப் பொறுத்து என்ன நிலை என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, தமிழ் நாட்டிலே கை ரிக்ஷாக்களை இழுத்து பிழைப்பினை நடத்துகின்றவர்கள் மூன்று மாவட்டங்களிலே—அதாவது சென்னை, செங்கற்பட்டு மற்றும் தென்னாற்காடு மாவட்டங்களிலேதான்—இருந்தார்கள். இந்த மூன்று மாவட்டங்களில் கை ரிக்ஷாக்கள் ஒழிக்கப்பட்டதன் மூலம் தமிழ் நாட்டில் கை ரிக்ஷாக்கள் இல்லை என்ற நிலைமை நாம் உருவாக்கியிருக்கிறோம்.

உடுக்குறியிடாத வினாக்கள்

Development of Madurai City as a Tourist Centre.

11 Q.—THIRU D. SANTOSHAM: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) the present plans of the Government to make Madurai more attractive to foreign and inland tourists; and

(b) the help, financial and otherwise, that is expected from the Central Government in this regard?

A.—

A statement @ is placed on the table of the House.

Medical Identification Cards.

12. Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether the N.G.G.Os. are supplied with Medical Identification Cards;

(b) if so, whether these cards are given to the Government 'B' Wing teachers; and

(c) whether these cards will also be given to aided school teachers?

A.—

(a) Yes

(b) Yes

1974 மார்ச் 26]

(c) As the Identification Certificates issued by the managements of aided schools are considered to be sufficient there is no need to issue Medical Identification Cards to aided school teachers

வாடகைக் கட்டிடங்களில் கல்வி அலுவலகங்கள்.

13 வினா—திரு. எம். சங்கரஎங்கம்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மாவட்டக் கல்வி அதிகாரி அலுவலகங்களில் வாடகைக் கட்டிடங்களில் இயங்குபவை எத்தனை?

(இ) அவைகளுக்காக ஒரு வருடத்திற்கு, வாடகையாகக் கொடுக்கும் தொகை எவ்வளவு?

(உ) அவைகளுக்காக சொந்தக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

விடை—(அ) (39).

(இ) ரூபாய் 1,69,008.

(உ) 1974-75 ஆம் ஆண்டில் கல்வித் துறையைச் சேர்ந்த அலுவலகங்களுக்கு கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கென, ரூபாய் 5 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

பறம்புமலைப் பகுதியில் காட்டுமரங்களை வளர்க்கும் திட்டம்

14 வினா—தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

1971-72, 1972-73-ம் ஆண்டுகளில் பறம்புமலைப் பகுதியில் காட்டு மரங்களை வளர்க்கும் திட்டத்தின் கீழ் வளர்க்கப்பட்ட மரங்கள் இனம் வாரியாக எவ்வளவு?

விடை.—1971-72, மற்றும் 1972-73-ஆம் ஆண்டுகளில் பிரான்மலையில் வளர்க்கப்பட்ட மரங்களின் விவரங்கள் பின்வருமாறு:

	மரம்	எண்ணிக்கை
ஆண்டு		
1971-72	மாமரம்	160
	பலா	50
	முந்திரி	330
	மூங்கில்	220

[1974 மார்ச் 1]

ஆண்டு	மரம்	எண்ணிக்கை
	ஆர்குலிபார்மிஸ் (புதுவகை வேலம்)	500
	இலவம்	100
	கற்பூரம் மரம் (பலவகை)	1,500
1972-73	பலவகை (முந்திரி, கொன்னை, புளி, ஏடை, கற்பூர மரம், சிவப்பு சந்தனம்)	3,200

மாதவரம் பால் பண்ணைக்குச் சேரவேண்டிய துகை

15. Q.—THIRU S. VELLAPANDIAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state with reference to the Legislative Council Starred Question No. 69, answered on 18th August 1973 the steps taken to recover the outstanding from the parties concerned

A.—

The Institutions have been addressed giving particulars of the outstanding dues. In addition, personal contacts have also been made. The outstanding dues have been reduced to Rs. 3,552.13.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[குறிப்பிடு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. அறிவிப்புகள்

(1) ஆளுநரிடமிருந்து செய்தி

MR. CHAIRMAN: I have received a message from the Governor of Tamil Nadu recommending to the Legislative Council the consideration of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Bill, 1974.

(2) பேரவையிலிருந்து செய்தி

MR. CHAIRMAN: I have also received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly transmitting a copy of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Bill, 1974 (L.A. Bill No. 10 of 1974) as passed by the Assembly and signed by him for the

[1974 மார்ச் 26]

recommendation of the Council and certifying that the Bill is a Money Bill within the meaning of Article 199 of the Constitution of India.

(3) அலுவல் ஆய்வுக்குழுவின் முடிவு

MR. CHAIRMAN: In partial modification of the programme of business of the Council, the Business Advisory Committee at its meeting held today has decided that the discussion on the Policy Note on Industries will take place on the 28th March and the discussion on the Policy Note on Local Administration will take place on the 4th April 1974.

3. கவன ஈர்ப்பு.

திருவல்லிக்கேணி, பண்டி வெங்கடேச நாயக்கர் தெருவிலுள்ள ஸ்ரீ சர்வசக்தி விநாயகர் கோவில் சென்னை கார்ப்பரேஷன் ஊழியர்கள் அகற்ற முயற்சித்ததால் ஏற்பட்டுள்ள அமைதியின்மை குறித்து

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: தலைவரவர்களே, திருவல்லிக்கேணி, பண்டி வெங்கடேச நாயக்கர் தெருவிலுள்ள ஸ்ரீ சர்வசக்தி விநாயகர் கோவில் சென்னை கார்ப்பரேஷன் ஊழியர்கள் 14-3-1974 அன்று அகற்றும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு, அதன் மேல் கூரையைப் பிரிக்க முயன்றதன் விளைவாகப் பொது மக்களிடத்தில் அமைதியின்மை ஏற்பட்டிருப்பது குறித்து அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, 12-9-1972 அன்று அறநிலைய பாதுகாப்பு அமைச்சரின் அறையில் நடந்த அரசு அதிகாரிகள் கலந்து கொண்ட கூட்டத்தில் நகராட்சிகளிலும், நகராட்சிகளிலும், உள்ள நடைபாதை கோவில்களினால் ஏற்படும் இடைபாடுகள் பற்றி விவாதிக்கப்பட்டு அனுமதியில்லாமல் நடைபாதைகளில் கோவில்கள் கட்டப்படுவதைத் தடுக்க, நகராட்சி, மாநகராட்சி ஆணையர்களுக்கு ஆணை பிறப்பிக்கலாம் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. மேற்படி கூட்டத்தில் நகராட்சி, மாநகராட்சி ஆணையர்கள், தற்போதுள்ள சட்ட விதிகளின் கீழ் நடைபாதைகளில் ஆக்கிரமிப்பு செய்து அனுமதியில்லாமல் கட்டப்பட்ட கோவில்களை அகற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இது குறித்து அரசு ஆணை எண் 1932, ஊர்வளர்ச்சி உள்ளாட்சித் துறை, நாள் 28-5-1973-ல் தக்க உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

20 திருவல்லிக்கேணி, பண்டி வெங்கடேச நாயக்கர் தெருவிலுள்ள
ஸ்ரீசர்வசக்தி விநாயகர் கோவிலை சென்னை கார்ப்பரேஷன்
ஊழியர்கள் அகற்ற முயற்சித்ததால் ஏற்பட்டுள்ள
அமைதியின்மை குறித்து

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [1974 மார்ச் 26]

4-1-1973 அன்று சென்னை காவல் ஆணையர் எல்லா அரசியல் கட்சிகளின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய கூட்டம் ஒன்றைக் கூட்டினார். அக்கூட்டத்தில் எல்லா அரசியல் கட்சிகளின் பிரதிநிதிகளும் கலந்து கொண்டார்கள். விவாதத்திற்குப் பிறகு, நடைபாதைகள் ஓரங்களிலும், பொது இடங்களிலும் உள்ள மன்றங்களை அகற்ற வேண்டுமென்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது.

மேற்படி கூட்டத்தில் சென்னை காவல் ஆணையர், பொது நலனைக் கருதி, நடைபாதைகளில் போக்குவரத்து இடைஞ்சலாக உள்ள கொடிகள், கொடி மரங்கள், மற்ற மன்றங்களை அகற்றுவதற்கு நகராட்சிகளுடனும், காவல் துறையினருடனும் எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுத்தார். அதன்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திருவல்லிக்கேணி வட்டம் 89-ல் ஆலங்காத்த பிள்ளை தெருவும் பண்டி வெங்கடேச நாயக்கர் தெருவும் சந்திக்கும் இடத்தில் 1973-ம் ஆண்டு விநாயகர் சதுர்த்தி பண்டிகை அன்று கூரையாலும் துத்தநாகத் தகட்டினாலும் சர்வ சக்தி விநாயகர் சிலைக்கு மேலே, மாநகராட்சித் தெருவில் ஆக்ரமிப்பு செய்து கட்டப்பட்ட கூரையினைப் பிரிப்பதற்காக சென்னை மாநகராட்சியினரால் செயல்முறைத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டது. அதன் தொடர்பாக, 87-வது 89-வது வட்ட மாநகராட்சித் தொழிலாளர்கள் உதவியுடனும், ஐஸ் ஹவுஸ் காவல் நிலையத்தைச் சார்ந்த மூன்று காவலர்கள் உதவியுடனும், மாநகராட்சி 9-வது வட்ட மேற்பார்வையாளர், 14-3-1974 அன்று 9-00 மணி அளவில் செயல்படுத்தினார்.

மேற்படி கூரையைப் பிரிப்பதற்காக இருந்த அன்றையதினம் வீதியிலே கடை வைத்திருந்த காய்கறி வியாபாரிகளும், அந்த வட்டத்து மக்களும் கூட்டமாகக் கூடினர். இச்செய்தி வேகமாக அங்கு வந்த பரவலே மதிய உணவுக்காக வெளியே வந்த ஹிந்து மற்றும் தேசிய உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவர்களும் கெல்லட் உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவர்களும் காய்கறி வியாபாரிகளுடன் சேர்ந்துகொண்டு, கூரையைப் பிரிப்பதற்காக வேலை செய்து கொண்டிருந்த மாநகராட்சி சிப்பந்திகளைத் தடுத்தனர். அதுவுமின்றி மாநகராட்சி மேற்பார்வையாளர் மீதும் மற்ற வேலையாட்கள் மீதும் கற்களை வீசினர்.

டி-3 காவல் நிலையத்தினரால் அனுப்பப்பட்ட மூன்று காவலர்கள் மட்டும் இருந்ததால், அங்கே நிலவிய குழப்பத்தை அகற்ற, சட்டத்தை நிலைநாட்ட முடியாமல் போய்விட்டது. இந்நிலை மாற்றுவதற்கு முன்பாக,

திருவல்லிக்கேணி, பண்டி வெங்கடேச நாயக்கர் தெருவிலுள்ள 21.
ஸ்ரீசர்வசக்தி விநாயகர் கோவிலை சென்னை கார்ப்பரேஷன்
ஊழியர்கள் அகற்ற முயற்சித்ததால் ஏற்பட்டுள்ள
அமைதியின்மை குறித்து

1974 மார்ச் 26] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

மாநகராட்சி மேற்பார்வையாளர் டி-3 காவல் நிலையத்து இன்ஸ்பெக்டரை அணுகி, ஆயுதப்படை ஒன்றை விநாயகர் கோவில் உள்ள கூரையைப் பிரிப்பதற்காக உடனடியாக அனுப்புமாறு கேட்டுக்கொண்டார். உடனடியாக ஆயுதப் படையை அனுப்புவதற்குத் தன்னால் இயலாது என்றும் விநாயகர் சிலையின் மீதுள்ள கூரையைப் பிரிக்கும் வேலையைத் தள்ளிப் போடலாம் என்றும் டி-3 காவல் நிலையத்து இன்ஸ்பெக்டர் ஆலோசனை கூறினார். மேற்படி கூரையை குறிப்பிட்ட நாளில் பிரிக்க சென்னை மாநகராட்சியினரால் முடியாமற்போய்விட்டது.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: தலைவரவர்களே, சாதாரணமாக நகர எல்லைக்குட்பட்ட இடங்களிலே புதிதாக ஒரு கட்டிடத்தைக் கட்டுவதற்கோ அல்லது உள்ள கட்டிடத்திலே கூரை போடுவதற்கோ முன்பாக அனுமதி பெற வேண்டும். அப்படி அனுமதியைக் கோரிப்பெறவில்லையெனில் அதைத் தடை செய்யலாம் என்று நகராட்சிச் சட்டத்திலே விதிகள் இருக்கின்றன. அப்படி அனுமதி பெறாமலேயே கூரையை வேய்ந்தார்கள் என்றால், அது போடப்படும் வரையில் நகராட்சி அலுவலர்கள் என்ன செய்து கொண்டிருந்தார்கள்? கட்டிய பிறகு அதை இடிக்கப்போய் 'கட்டிய கோவிலை இடித்தார்கள்' என்ற அவச்சொல் அரசுக்கு வருவதைத் தடுக்கும் முறையில் முன்கூட்டியே நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையா? இதுபற்றி அரசு என்ன கருதுகிறது என்று அறிய விழைகின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தலைவரவர்களே, இந்த சம்பவத் திற்குப் பிறகு நானே அந்த இடத்தை நேரிலே பார்வையிட்டேன். அது கோவில் என்ற வகையில் இல்லாமல் ஒரு வீட்டையொட்டிய தாழ்வாரத்தில் போடப்பட்டுள்ள கொட்டகை. அது பெரிய கோவிலாக இல்லை. சாதாரண மாகப் போடப்பட்ட கொட்டகைதான். ஒரு விக்ரகம்—சிலை மட்டும் அதில் இருக்கின்றது. திடீரென்றுதான் அந்தக் கொட்டகை போடப்பட்டிருக்கின்றது. பழைய கீத்துகளால் போடப்பட்டிருந்ததால், ஆண்டுக்கணக்காகக் கூடச் சொல்ல முடியவில்லை. திடீரென்று பிள்ளையார் தோன்றும் இந்த நகரிலே திடீர் கூரையும் அங்கே தோன்றியிருந்தது.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: தலைவரவர்களே, இனியாவது இப்படி நகராட்சி, ஊராட்சிக்கு உரிய இடங்களிலே இப்படிப்பட்ட கொட்டகைகளைப் போடத் தொடங்குவதற்கு முன்பே உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கத்தக்க பரிந்துரைகளை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வழங்கும்படி வேண்டுகிறேன்.

22 திருவல்லிக்கேணி, பண்டி வெங்கடேச நாயக்கர் தெருவினுள். ஸ்ரீசர்வசத்தி விநாயகர் கோவிலை சென்னை கார்ப்பரேஷன் ஊழியர்கள் அகற்ற முயற்சித்ததால் ஏற்பட்டுள்ள அமைதியின்மை குறித்து

[1974 மார்ச் 26]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, அதை ஆட்சி மன்றத்தில் உள்ளவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளுகின்றதைவிட ஆத்திரத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள், ஆத்திரத்தில் ஈடுபாடு கொண்டவர்கள், இப்படித் தெரு ஓரங்களிலே கட்டப்படும் கோவில்களுக்கு மதிப்பில்லை என்ற உண்மையை எடுத்துச் சொல்லி, முன் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

(பிற்பகல் 4-30)

4. 1973-74 ஆம் ஆண்டிற்கான துணைச் செலவு குறித்த இறுதி விவர அறிக்கையை வெளியிடுதல்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே,

1973-74 ஆம் ஆண்டிற்கான இறுதித் துணை மதிப்பீடுகளை இம் மன்றத்தின் கண் வைக்க முன்வந்துள்ளேன். மானியக் கோரிக்கைகளை விளக்கும் விரிவான அறிக்கை இம் மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது. மானியக் கோரிக்கைகளின் மொத்தத் தொகை 53.91 கோடி ரூபாயாகும். இதில் 35.15 கோடி ரூபாய் வருவாய்க் கணக்கைச் சேர்ந்ததாகும்; எஞ்சிய தொகை மூலதன, கடன் கணக்குகளைச் சேர்ந்ததாகும். மொத்த மானியக் கோரிக்கையில், 53.54 கோடி ரூபாய் அனுமதித்த இனங்களின்கீழும், 37 இலட்சம் ரூபாய் சாட்டிய இனங்களின்கீழும் அமையும். இந்த மானியக் கோரிக்கைகளில் அடங்கியுள்ள முக்கிய செலவினங்கள் சிலவற்றை இப்போது குறிப்பிட விழைகிறேன்.

2. நடப்பு ஆண்டில் இருந்து அரசு அலுவலாளர்களின் சம்பளம் அந்தந்தத் திங்களின் கடைசி வேலை நாளிலேயே கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. குறிப்பாக, ஒரு வரையறைக்குட்பட்ட ஊதியம் வாங்கும் அலுவலாளர்களுக்கு மார்ச் திங்களுக்கான ஊதியம் 1974 ஏப்ரல் 1-ம் தேதிக்கு மாறாக, மார்ச் 30-ம் தேதியிலேயே கிடைக்கும். ஆகவே, 1973-74 ஆம் ஆண்டின் கணக்கிலேயே 12 திங்களுக்குப் பதிலாக 13 திங்கள் சம்பளத்திற்கான செலவு சேரும். ஒரு திங்கள் கூடுதலாகச் சம்பளம் இவ்வாண்டுக் கணக்கில் சேருவதால், நமக்கு 10 கோடி ரூபாய் செலவாகிறது. இந் தொகை எல்லா மானியக் கோரிக்கைகளிலும் விரிவாக கிடக்கிறது.

1974 மார்ச் 26]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அதே போல, நடப்பாண்டில் அக்டோபர் திங்களுக்கான சம்பளத்தில் இருந்து கூடுதலாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அகவிலைப்படி உயர்வும் இம் மானியக் கோரிக்கைகளின் கூடுதல் அளவிற்குக் காரணமாகும். இதனால் நடப்பாண்டில் மட்டும் 3 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு அதிகச் செலவு ஆகும்.

மாவட்ட நிர்வாகம் (ரூ. 2.66 கோடி), காவல் துறை (ரூ. 3.25 கோடி), கல்வி (ரூ. 7.42 கோடி) போன்ற துறைகளில் அதிகப்படியாக நாம் கோரியுள்ள மானியங்களுக்கு இவ்வாண்டு காரணங்களும் முக்கியமாகப் பொருந்துகின்ற வையாகும்.

3. வேளாண்மைக்கான மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் 1.61 கோடி ரூபாயும் மருத்துவத்தின்கீழ் 2.52 கோடி ரூபாயும் பொதுவாக வளர்ச்சிப் பணிகளின் வேகத்தைக் குறிக்கின்றன. குறிப்பாக, வேளாண்மை மானியத்தில் கரும்புத் தீர்வை நிதிக்கு, கூடுதலாக 1.09 கோடி ரூபாய் மாற்றுவதற்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறது.

4. இவ்வாண்டு, பொங்கல் நன்னாளில் புதுக்கோட்டை மாவட்டம் அமைக் கப்பட்டதை இம்மாமன்றம் நன்கறியும். இதன் காரணமாகப் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் ஏற்படுத்தப்படும் புதிய அலுவலகங்களுக்காகப் பல்வேறு உபரி மானிய கோரிக்கைகளிலும் தொகை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இறுதித் துணை மதிப்பீட்டில் இதற்கு வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

5. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் வளர்ச்சிப் பணிகளுக்காகக் கூடுதல் நிதி வசதி திரட்டும் பொருட்டு, ஒரு ரூபாய் நிலவரிக்கு 2.50 ரூபாய் வரை உள்ளூர் செஸ் மேல் வரி விதிக்கலாமென உயர் வரம்பினை 1972-73-ல் அரசு உயர்த்தியது. இந்த வாய்ப்பினை ஏராளமான ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டுள்ளன. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் திரட்டும் தொகைக்கு நிகராகவும், விதிக்கப்படும் மேல்வரியின் அளவிற்கு ஏற்ப சில இடங்களில் கூடுதலாகவும் நாம் இணை மானியம் கொடுக்கும் புதிய முறையினால் இவ்வாண்டு நமது செலவு கூடியுள்ளது. வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இந்த இனத்தின்கீழ் 3.25 கோடி ரூபாய் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டி வருமெனக் கணக்கிட்டிருந்தோம். ஆனால், உள்ளூர் செஸ் மேல் வரியைத் திருத்தியமைத்ததன் காரணமாகவும் நாம் கொண்டுவந்துள்ள புதிய இணை மானிய முறையினாலும் அரசு கொடுக்கவேண்டிய இணை மானியம் 3.25 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்துள்ளது. கூடுதல் தொகையான 3 கோடி ரூபாய் மானியக் கோரிக்கையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 மார்ச் 26]

கேள், கல்வி மானியத்திற்காகக் கொடுக்கப்படும் கணக்கில் 4.68 கோடி ரூபாய் கூடுதல் மானியமும் இத் துணை மானியக் கோரிக்கைகளில் கல்விக்கான கோரிக்கையில் இடம் பெற்றுள்ளது.

6. 1973 நவம்பர் திங்களில் முதலாவது துணை மதிப்பீட்டினை நான் இப் பேரவையின் முன் வைத்தபோது, கல்வி பயின்ற இளைஞருக்கு வேலை வாய்ப்பின்மைத் துயரைப் போக்கிட இந்த அரசு எடுத்துள்ள பல நடவடிக்கைகளை விளக்கிக் கூறினேன். மத்திய அரசின் உதவியுடன் அனைத்திந்திய அளவில் ஐந்து இலட்சம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்புகள் கொடுக்கவேண்டுமென்னும் நோக்கத்துடன் தொடங்கப்பட்ட இத்திட்டத்தின்கீழ் நாம் மேற்கொண்டுள்ள பல பணிகளுக்கு இம்மானியக் கோரிக்கைகளில் ஒதுக்கீடுகள் கோரப்பட்டுள்ளன. மீனளத் துறை இயக்குநரால் அமைக்கப்படும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்காக 45.97 இலட்சம் ரூபாயும் (கோரிக்கை 45) போக்குவரத்துக் கழகங்களின்கீழ் அமைக்கப்படவிருக்கும் போறியியல் கழகங்களுக்காக 98.73 இலட்சம் ரூபாயும் (கோரிக்கை 45) இத் தொகைகளில் அடங்கும்.

7. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய வீட்டு வளர்ச்சிக்காகத் தனிக் கழகம் அமைக்கப்பட்டுள்ளதை இந்த அவை அறியும். இக் கழகத்திற்காக 1 கோடி ரூபாய் 45-வது மானியக் கோரிக்கையில் இடம் பெற்றுள்ளது. மேலும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வீட்டு மனைகளுக்காக கூடுதல் தொகையாக 10 இலட்சம் ரூபாயும் 29 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையில் கோரப்பட்டுள்ளது.

8. 1973-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1-ஆம் நாள் முதல் காங்கித் தொழிலாளர்கள் மாநில அரசுப் பணியின்கீழ் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளனர். இதற்கு வேண்டிய கூடுதல் செலவுத் தொகையும், நீலகிரி, ஈரோடு, திருநெல்வேலி கோட்டங்களில் இயற்கையின் சிற்றங்கலால் சேதமடைந்த சாலைகளைச் சிறப்பாகச் செப்பணிடுவதற்கு வேண்டிய தொகையும் 32-ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள 1.52 கோடி ரூபாயில் அடங்கும்.

9. தாராள ஓய்வூதியத் திட்டத்தை விரிவு படுத்தியது (Liberalised Pension Scheme) குறைந்த அளவு ஓய்வூதியத்தை உயர்த்தியது, ஓய்வு கால நன்மைகளை ஆசிரியர்களுக்கும் போருந்தச் செய்தது ஆகியவை காரணமாக ஓய்வூதியம் பெறுபவர்களின் நிலைமை மேம்பாட்டைந்து வருகிறது. ஓய்வூதியங்களுக்காக ஆகும் செலவு எதிர்பார்த்ததைவிட கணிசமாக உயர்ந்துள்ளது. இதற்காக, 37 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையில் 1.73 கோடி ரூபாய் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கம் வேண்டப்படுகிறது.

1974 மார்ச் 26]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

10. பல்வேறு போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்ட இழப்பீட்டினை இக்கழகங்களில் பங்கு மூலதனமாகவும் அவற்றிற்குக் கொடுக்கப்படும் கடன்களாகவும் மாற்றுவதற்கு மாமன்ற உறுப்பினர்களின் அனுமதி 1973 நவம்பரில் வைக்கப்பட்ட முதலாவது துணை மதிப்பீட்டில் பெறப்பட்டது. 45, 52 ஆம் எண் மானிய மிச்சத்திலிருந்து பெறப்படும் தொகை நீங்கலாக இக்கோரிக்கைகளில் இப்போது 4.04 கோடி ரூபாய் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், தொடக்க நிலை கூடன் வழங்கு சங்கங்களுக்கும் மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கும் பங்கு மூலதன உதவியாக 43.45 இலட்சம் ரூபாய், 1973-74 இல் உரங்களைப் பகிர்ந்தளிப்பதற்காகக் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்களுக்கு ஆதாயத் தொகை அளிக்க, தமிழ்நாடு கூட்டுறவு விற்பனைக் கூட்டமைப்பில் பங்கு மூலதனமாக 20 இலட்சம் ரூபாய் ஆகியவற்றிற்கு இம்மானியக் கோரிக்கையில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

11. கீழ்க்காணும் பாசனத் திட்டங்களுக்கு அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது :—

(1) வரதமாநதி நீர்த்தேக்கத்தை 1.03 கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டுச் செலவில் அமைத்தல்.

(2) திருநெல்வேலி மாவட்டம், செங்கோட்டை வட்டம், குண்டாற்றின் குறுக்கே ஒரு நீர்த்தேக்கத்தை 37 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டுச் செலவில் அமைத்தல்.

(3) கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், தாராபுரம் வட்டம், வட்டமலைக்கரை ஓடையின் குறுக்கே நீர்த்தேக்கம் ஒன்றை 74 லட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டுச் செலவில் அமைத்தல்.

(4) கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், பவானி வட்டம், வறட்டுப் பள்ளத்தின் குறுக்கே நீர்த்தேக்கம் ஒன்றை 60 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டுச் செலவில் அமைத்தல்.

(5) வட ஆற்காடு மாவட்டம், திருவண்ணாமலை வட்டம், சாத்தனாச் கால்வாய்க்கு நீர் விடும் அணைப்பகுதிக்கு மேற்புறத்தில் வலங்கை கால்வாய் ஒன்றை 2.02 கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டுச் செலவில் வெட்டுதல்.

(6) கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், கோபிச்சேட்டிப்பாளையம் வட்டம், குண்டேரிப் பள்ளத்தின் குறுக்கே நீர்த்தேக்கம் ஒன்றை 46 இலட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில் அமைத்தல்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 மார்ச் 26]

(7) அகண்ட காலிரி, கொள்ளிடம் கரைகளை 11.5 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டுச் செலவில் வலுப்படுத்தல்.

(8) பெரியாறு பாசன அமைப்பினை 7.3 கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டுச் செலவில் சீரமைத்தல்.

இவை தொடர்பாக, தொடக்கப் பணிகள் நடப்பாண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இத்திட்டங்களுக்கு அடையாள நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

12. மண்ணடியிலுள்ள காவலர் குடியிருப்பில் தற்போதுள்ள பழைய கட்டிடங்களை இடித்து விட்டு 46 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டுச் செலவில் காவலர் குடியிருப்பு ஒன்றைப் புதிதாகக் கட்டுவதற்கான திட்டமொன்றுக்கு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இப்பணி இந்த ஆண்டிலேயே தொடங்கப்படும். இதற்கான ஒதுக்கீடு 47 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையில் செய்யப்பட்டுள்ளது. இம் மானியக் கோரிக்கையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள 1.64 கோடி ரூபாயில் கீழ்க்கண்ட பணிகளும் அடங்கும்:—

சூர்மங்கலம்-தாரமங்கலம் சாலைக்கு மேம்பாடுகள் செய்வதற்குத் தேவைப்படுகின்ற நிலங்களைக் கையகப்படுத்தல்; ஏழாவது தேசிய நெடுஞ்சாலைக்கும் சேலம் உருக்காலைக்கும் 71 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் இணைப்புச் சாலை ஒன்று அமைத்தல்; இந்த இணைப்புச் சாலையில் மேம்பாலம் ஒன்று கட்டுதல் ஆகிய பணிகளுக்கும் நிதி கோரப்பட்டுள்ளது.

சாலைகள் மேம்பாட்டிற்காக இயந்திரங்கள், தளவாடங்கள் வாங்குவதற்கு 44.18 இலட்சம் ரூபாய் அதிகப்படியாகச் செலவிடுவதற்கும் இக் கோரிக்கையில் தொகை சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

13. அரசுப் போக்குவரத்துத் துறையின் பேருந்துகளின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்குவதற்காக, 48 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையில் 28.95 இலட்சம் ரூபாய் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. கும்பகோணத்தைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ ராம விலாஸ் பேருந்துப் போக்குவரத்து நிறுவனத்துக்கும், பொள்ளாச்சியைச் சேர்ந்த ஆனைமலை பேருந்துப் போக்குவரத்து நிறுவனத்துக்கும் வழங்கப்படும் 14.08 இலட்சம் ரூபாய் இழப்பீட்டுக்கும் இதன்கண் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

14. சதர்ன் ஸ்ட்ராக்ஸ் நிறுவனம் நாட்டுடைமையாக்கப்படுமென்று 1974-75-க்கான வரவு-செலவுத் திட்ட உரையில் அறிவித்துள்ளேன். தற்போது அரசின் நிர்வாகத்தில் இந்த நிறுவனம் நடைபெற்று வருகிறது. முறை

1974 மார்ச் 26]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மரபுகளையொட்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்து முடிக்கப்படுகின்ற வரையில் இந்த நிறுவனம் செயல்படும் பொருட்டு இதற்குக் கடன்கள் வழங்க வேண்டியது அவசியமாகிறது. இதற்கென 52-ம் எண் மானியக் கோரிக்கையில் 25 இலட்சம் ரூபாய் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அரசுப் பணியாளர்கள் வீடு கட்டுவதற்கு அளிக்கப்படும் மொத்தக் கடனாவது அளவை உயர்த்தி வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஏற்கெனவே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற 65 இலட்சம் ரூபாய்க்குக் கூடுதலாக 15 இலட்சம் ரூபாய் செலவிடப்பட்டுள்ளது. இதற்கான அடையாள நிதி ஒதுக்கம் இறுதித் துணை மதிப்பீட்டில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

15. குறைந்த செலவிலான வீட்டு வசதி சிறப்புத் திட்டத்தை 1973-74 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் நான் அறிவித்தேன். இத் திட்டத்திற்கு நிதி உதவி செய்ய வங்கிகள் முன் வராததால், பல்வேறு இடங்களில் இத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்காக 21.63 இலட்சம் ரூபாயை அரசு வழங்கியுள்ளது. சட்ட மன்றத்தின் ஏற்பளிப்பு அடையாள நிதி ஒதுக்கத் தின் மூலம் கோரப்படுகிறது.

16. நடப்பாண்டின் முற்பகுதியில் ஏற்பட்ட மின்சாரப் பற்றாக்குறை காரணமாகப் பருத்தி நூல் போதிய அளவிற்குக் கிடைக்கப் பெருததால், மாவட்டத்தில் வேலை வாய்ப்பற்ற கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குக் கடன் வழங்குவதற்காக மொத்தம் ஒரு கோடி ரூபாய் செலவுத் திட்டத்திற்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இது வரை இதற்காக ஏற்பட்டுள்ள செலவு 87 ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இது தொகை, இறுதித் துணை மதிப்பீட்டில் இலட்சம் ரூபாய் ஆகும். இத் தொகை, இறுதித் துணை மதிப்பீட்டில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. 5.6 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் தனியார் தொழில் முனைவர்களால் படகுகள் வாங்குவதற்காக வட்டியில்லாக் கடன் கொடுப்பதற்கும், 18.67 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் மீனவர்களுக்குச் சலுகை விலையில் ரைலான் நூல் வாங்கி வழங்குவதற்குமான திட்டங்கள் 52-வது மானியக் கோரிக்கையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

17. தமிழ் நாடு வீட்டு வசதி வாரியம், தமிழ் நாடு குடிநீர் வழங்கு-கழிவு நீரகற்று வாரியம், தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் போன்ற நிறுவனங்களுக்குத் திட்ட வேலைகளை மிக விரைவாக மேற்கொள்வதற்காக முன்பணமாக மொத்தம் 7 கோடி ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கான கூடுதல் தொகைகள் இக்கோரிக்கையில் இடம் பெற்றுள்ளன.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 மார்ச் 26]

18. துணை மானியக் கோரிக்கையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள முக்கியமான ஒரு சில செலவினங்களை நான் எடுத்துக் கூறியுள்ளேன். உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள விரிவான அறிக்கையில் இச் செலவினங்களுக்கும் பிற செலவினங்களுக்கும் உரிய விளக்கத்தைக் காணலாம் என்று கூறி, 1973-74 ஆம் ஆண்டிற்கான இறுதித் துணை மதிப்பீடுகளை இம் மாமன்றம் ஏற்று இசைவளிக்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

5. அரசின் தீர்மானம்.

அலுவல் வரிசையில் மாறுதல்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்:—

“மேலவை விதி 21 (3)-ன் படி, 1974 மார்ச் 26 ஆம் நாள் அலுவல் பட்டியலிலுள்ள, தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு, மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்பு சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 10/74) 27—3—1974-க்கு ஒத்தி வைக்கப்பட வேண்டும்.”

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை:—

“மேலவை விதி 21 (3)-ன்படி, 1974 மார்ச் 26 ஆம் நாள் அலுவல் பட்டியலிலுள்ள தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு, மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்பு சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 10/74), 27—3—1974-க்கு ஒத்திவைக்கப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம்: அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது

6. ஓய்வு பெறும் உறுப்பினர்களுக்குப் பாராட்டுரை பகர்தல்.

(பிற்பகல் 4-40)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: எப்ரல் திங்கள் 20 ஆம் தேதி வரையிலும் இந்த மாற்றத்தின் உறுப்பினர்களாக இருந்து, அதன் பின்னர் பல நண்பர்கள் ஓய்வு பெற்றுச் செல்வதால், அவர்களுக்குப் பாராட்டு தெரிவிக்கின்ற முறையில், முதன் முதலில் அதை எதிர்த் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தொடங்கி வைத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

—திரு. கே. ராஜாராம்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை, இந்தச் சபையின் மூன்றில் ஒரு பங்கு அங்கத்தினர்கள் புகளில்லி. அந்தப் புகளிகளுக்குத் தேர்தல்களும் நடந்து வருவது வழக்கமாக இருக்கிறது. இப்பொழுது பதவி விலகும் 21 அங்கத்தினர்களுக்குப்

1974 மார்ச் 26]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

பாராட்டுரை வழங்குவதும், அதுவும் மாநிலத்தின் முதலமைச்சர் அவர்களே அதைத் தொடங்கி வைப்பதும் வழக்கமாக இருந்து வந்தது. இருப்பினும் இவ்வருஷம், என்னை மேலவைத் தலைவர் அவர்கள் அழைத்து இந்தப் பாராட்டுரையைத் தொடங்கி வைக்கும்படியாகச் சொன்னது எனக்கு அளித்த பெருமை என்றே கருதுகிறேன்.

பொதுவாக, இந்தச் சபைக்கு ஒரு பாரம்பரியம் உண்டு. இந்தியாவின் பெரிய மாநிலங்கள் பலவற்றில் இரண்டு சபைகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. சில மாநிலங்களில் மேலவையை எடுத்து விட்டார்கள். அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை நாடு அறியும். ஆனால் நமது மாநிலத்தில் மட்டும் நல்ல பாரம்பரியத்திற்கு எவ்விதமான குந்தகமும் ஏற்பட்டு விடாமல், இந்தச் சபையின் உறுப்பினர்கள் நல்ல முறையில் அந்த பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாத்ததோடு இந்தச் சபையின் முக்கியத்துவத்தைப் பேரவையில் உள்ள அங்கத்தினர்களும் பொதுமக்களும் உணரும்படியாகச் செயலாற்றி வந்திருக்கிறார்கள் என்றால், அது மிகையாகாது.

இப்பொழுது பதவி விலகிப் போகும் 21 அங்கத்தினர்களுக்குள்ள இடங்களில் இரண்டு ஸ்தானங்கள் ஏற்கெனவே பூர்த்தி செய்யப்படாமல் இருந்து வருகின்றன. அமரர்கள் கிருஷ்ணசாமி நாயுடி அவர்களும், திரு. ராஜா அய்யார் அவர்களும் மறைந்து, அவர்களுடைய ஸ்தானங்கள் பூர்த்தி செய்யப்படாமலேயே இருந்து விட்டன. ஆகவே இப்பொழுது 13 அங்கத்தினர்கள் பதவி விலகுகிறார்கள். அவர்களில் திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் அவர்களுடைய பெயர் முதலில் இருக்கிறது. அவரைப்பற்றி நான் அதிகம் சொல்லத் தேவையில்லை. இந்தச் சபையில் விஷயங்களை நன்றாகப் படித்து அறிந்து, புள்ளிவிவரங்களோடு எடுத்துக் கூறுவதன் மூலமாக ஒவ்வொருவருக்கும் வழி காட்டியாகவும் உதவியாகவும் இருந்த ஒரு சில அங்கத்தினர்களுள் அவரும் ஒருவர். அவர் மீண்டும் தேர்தலுக்கு நிற்கின்றார்.

[மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை]

அடுத்தபடியாக, திரு. வி. சுஸ்வாமிரத்தின அவர்கள். அவரும் மேற்கு மத்திய பட்டதாரிகள் தொகுதியிலிருந்து தேர்தெடுக்கப்பட்டு, இந்தச் சபையில் அங்கத்தினராக இருந்து வந்தார்கள். இப்பொழுது அவரும் தேர்தலுக்கு நிற்கிறார். திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் கிழக்கு மத்திய பட்டதாரிகள் தொகுதியிலிருந்து தேர்தெடுக்கப்பட்டவர். திரு. சுஸ்வாமிரத்தின அவர்களின் கேள்வி இல்லாத கேள்வித் தரையே இந்தச் சபையில் பார்க்க

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1974 மார்ச் 26]

முடியாது. ஒவ்வொரு நாளும் குறைந்தது இரண்டு கேள்வியாவது அவருடைய பெயரில் கேள்வித் தாளில் இருந்து வரும். அம்மாதிரி சுறுசுறுப்பான அங்கத்தினர்களில் ஒருவராக விளங்கி வந்தார்கள். அவர் இப்பொழுது பதவி விலகினாலும், மீண்டும் தேர்தலில் நிற்கிறார்.

அடுத்தபடியாக, சென்னை—செங்கற்பட்டு ஆசிரியர்கள் தொகுதியிலிருந்து தேர்தெடுக்கப்பட்ட நண்பர் திரு. அறிவழகன் அவர்கள் கடந்த ஆறு ஆண்டுகளாகப் பதவி வகித்து வந்தார்கள். அவர் கேள்வி நேரத்தில் ஒரு கேள்விக் காவது உப-கேள்வி கேட்காத நாளே இல்லை என்றே சொல்லலாம். அதுவும் முக்கியமாக ஆசிரியர்கள் அல்லது கல்வி சம்பந்தமாக கேள்விகள் வந்தால், மேலவை மாலை 4 மணிக்குக் கூடினாலும், 3-3/4 மணிக்கே அவைக்குள் வந்து உட்கார்ந்து விடுவார். ஆசிரியர்கள் விஷயத்தில் மிக உற்சாகத்தோடும் ஆர்வத்தோடும் கேள்விகள் கேட்டு, அவர்கள் பிரச்சினையில் மிகத் திறமையாக நடந்துகொண்டிருந்தார். அவரும் மீண்டும் தேர்தலில் நிற்கின்றார். உள்ளாட்சித் துறைத் தொகுதியில் திருமதி ராணி அண்ணா அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அவர்களும் இப்பொழுது பதவி விலகுகிறார்கள். சென்னை ஸ்தல ஆட்சித் தொகுதி இப்பொழுது இல்லை. அந்தத் தொகுதி இருந்திருந்தால் மீண்டும் அந்தத் தொகுதிக்கு அவர் நின்றிருப்பார்கள் என்று நான் எண்ணுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக ஏற்கெனவே உறுப்பினர்களாக இருந்தவர்களை மீண்டும் நிற்பதற்கு அனுமதிப்பதில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருந்தாலும், இந்த உள்ளாட்சித் துறைத் தொகுதிகளில் அனுமதி அளித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தச் சென்னை உள்ளாட்சித் துறைத் தொகுதி இருந்திருந்தால், அம்மையார் அவர்களுக்கு அந்தத் தொகுதி திரும்பக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் என்று கருதுகிறேன். பின்னால் எப்படி என்று நான் சொல்ல முடியாது. அவர்கள் அதிக நாள் இந்த மன்றத்திற்கு வரவில்லை என்றாலும் கூட, அவர்கள் இந்தச் சபையில் அமர்ந்திருந்ததே உண்மையிலே நமக்கெல்லாம் ஒரு உற்சாகத்தையும் பெருமையையும் ஊட்டக்கூடிய வகையில் இருந்ததோடு, முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய ஞாபகத்தை நமக்கு முன்னால் தோன்றச் செய்வதாக இருந்தது இப்பொழுது அவர்கள் பதவி விலகுகிறார்கள்.

(பிற்பகல் 4-50)

அடுத்தபடியாக, தஞ்சாவூர் உள்ளாட்சித் தொகுதியிலிருந்து தேர்தெடுக்கப்பட்டு இதுவரையில் பதவி வகித்து வந்த திரு. கோ. சு. மணி அவர்களும், திரு. சுந்தரேசத் தேவர் அவர்களும் இப்பொழுது பதவி விலகுகிறார்கள். அவர்களைப்பற்றி நான் அதிகமாகச் சொல்லத் தேவையில்லை. அவர்கள் இருவரும் மீண்டும் தேர்தலில் நிற்கிறார்கள். எனக்கு வரும் தகவல்களின்

[1974 மார்ச் 26]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

படி, இரண்டு பேருமே தேர்தல் வேலைகளைத் தீவிரமாகச் செய்து வருகிறார்கள். அவர்கள் வெற்றி தோல்வியைப்பற்றி நான் சொல்லக்கூடாது. பல பேர் போட்டியிடுவதால் அதைப்பற்றி இங்கு பேசக்கூடாது. திரு. சுந்தரேசத் தேவர் அவர்கள் கருத்துமிக்க சொற்பொழிவுகளை ஆற்றினார். அதே மாதிரி யாக திரு. கோ. சு. மணி அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் வேலைகளை அதிகம் ஏற்றுக்கொண்டிருந்தாலும், பேங்கு வேலை காரணமாக அடிக்கடி போக வேண்டியிருந்தது, இங்கு சில நேரங்களில் வர முடியாமல் போனாலும் கூட, வந்திருந்த நாட்களிலே எல்லாம் 'நான் இருக்கிறேன்' என்பதைக் காட்டிக்கொள்ளாமலிருப்பதில்லை. ஏதாவது ஒரு விஷயத்தை எடுத்துச் சொல்லி, அதைப்பற்றிப் பேச வைத்து இந்தச் சபையில் ஒரு கலகலப்பை உண்டாக்கும் உறுப்பினர்களில் திரு. மணி ஒருவராவார்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவரும், எனக்குப் பக்கத்தில் அமர்ந்திருப்பவருமான திரு. காலியண்ணன் அவர்களுடைய பதவிக் காலமும் ஏப்ரல் 20 ஆம் தேதியோடு முடிவடைகிறது. சில காலமாக அவர் இந்தச் சபைக்கு வருவதில்லை. அதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. அவர் வராமல் போனாலும், அவருடைய உழைப்பையும் அவர் கட்சிக்கு ஆற்றியிருக்கின்ற தொண்டையும் நாம் மறக்க முடியாது.

அதே மாதிரி திரு. பி. டி. முத்து அவர்கள் நல்லமுறையில் செயல்பட்டு வந்த உறுப்பினர்களில் ஒருவர்.

திரு. ஜெயராம ரெட்டியார் அவர்களைப்பற்றி நான் அதிகம் சொல்லத் தேவையில்லை. அவர் சட்டசபைக்கு வந்த நாட்களில் எல்லாம் கேள்விகள் கேட்காமலோ அல்லது பேசாமலோ இருந்தது கிடையாது. எதிலும் அவருடைய முத்திரை பதிக்கப்பட்டிருக்கும். அவருடைய அனுபவமிக்க பேச்சுக்கள் நமக்கு உதவியாக இருந்தன. குறிப்பாக கூட்டுறவுத் துறையில் அவர் பல ஆண்டுகளாகச் செய்துவரும் தொண்டின் அனுபவம் நமக்கு உதவியாக இருந்தது. அவர் இப்போது மீண்டும் தேர்தலில் நிற்கவில்லை என்று அறிந்து வருந்துகிறேன். வெகுநாட்களாக அவர் இந்த அவையில் அங்கத் தினராக இருந்து வந்தவர் ஆவார்.

அடுத்து, நண்பர் திரு. திருஞானசம்பந்தம் எனக்கு மாற்றுக் கட்சிக்காராக இருந்தாலும் கூட, அவருடைய குடும்பத்துடன் நான் நெருங்கிய பழக்கம் கொண்டவன். 40 வருடங்களாகப் பழக்கமுடையவன். அவர் மீண்டும் தேர்தலுக்கு நிற்பார் என்று எதிர்பார்த்தேன். கட்சிக் கட்டுப்பாட்டுக்கு இணங்க அவர் ஒதுங்கிக்கொண்டார் என்று கேள்விப்பட்டேன்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1974 மார்ச் 26]

அவர் இப்போது சபையில் அமர்ந்திருக்கிறார். அவருக்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பரம்பரையாக பெரிய குடும்பத்தில் பிறந்த அவர், இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இல்லாவிட்டாலும், மீண்டும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கின்றபோது, இந்தச் சபைக்கு வந்துசேருவார் என்று என்னுடைய நம்பிக்கை.

அடுத்தபடியாக, முதல் வரிசையில் வீற்றிருக்கும் நமது 'மாமா' என்று சொன்னால் அது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று என்னுடைய நம்பிக்கை, அப்படிப்பட்ட திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் அவர்களுடைய உலகம் சுற்றிச் சுற்றி முஸ்லீம் சமுதாயத்துக்குள்ளே வந்துகொண்டிருக்கும். எந்தப் பிரச்சினையை எழுப்பினாலும், அதன் மூலம் தம்முடைய சமுதாயத்திற்கு நலன்கள் தேடுவதில் அவருக்கு அவரே நிகர். அம்மாதிரி சிறந்த முறையில் சமுதாயத் தொண்டு செய்பவர்கள் மிகவும் சொற்பம். ஆனால் அப்படிச் செய்வதன் மூலம் மற்றப் பொதுக் காரியங்களை விட்டுவிடுவாரா என்றால், விட்டுவிட மாட்டார். எல்லாவற்றிலும் கலந்துகொண்டு திறம்படச் சொற்பொழிவு ஆற்றுவார்கள்; தெளிவாகச் செய்வார்கள்.

அடுத்தபடியாக, எங்களுள் மூத்தவர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள். கிட்டத்தட்ட 40, 50 வருடங்களாக அவருடன் எனக்குப் பழக்கம் உண்டு. அவர் இந்தச் சபையிலே வேறு யாருமே அக்கறை கொள்ளாத ஒரு முக்கியமான விஷயம், அதாவது புதைபொருள் ஆராய்ச்சித் துறை, பழங்கால ஞாபகச் சின்னங்கள், இவைகளைப் பற்றிப் பேசும்போது, அது கவர்ச்சியில்லாத ஒரு பொருளாக இருந்தாலும், நாம் எல்லோரும் கவனித்துக் கேட்கின்ற அளவுக்கு அவருடைய பேச்சுக்குக் கவர்ச்சி உண்டுபண்ணி, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து அவ்வப்போது அனுகூலங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு வந்தார்கள். அந்த விஷயத்திற்கு ஒரு கமிட்டி போட வேண்டும், நிதி ஒதுக்க வேண்டும் என்றார்கள். அதுபற்றி அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் சிரத்தை போதாது என்று வாதித்தார்கள். அப்படியெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி, முதலமைச்சரின் கவனத்தைப்பெற்று, முதலமைச்சரைச் சம்மதிக்க வைத்து, தமிழ் நாட்டின் கலைப் பகுதியை என்மேன்றும் நினைவில் வைத்துக்கொள்ளும் அளவிற்கு அரசாங்கத்தின் கவனத்தை ஈர்த்து மிகவும் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வந்தவர் திரு. சா. கணேசன்தான் என்றால், அது மிகையாகாது. அப்படிப்பட்டவர் இந்தச் சபையிலிருந்து இப்போது விலகினாலும், அவருடைய தொண்டு பல வகையில் நமக்குக் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கும். கம்பன் விழாவின மூலமும், வேறு பத்திரிகைகளில் எழுதுவதன் மூலமும் அவருடைய அனுபவம் தமிழ் நாட்டுக்கு என்னென்றும் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கும், உபயோகமாக இருக்கும்.

[1974 மார்ச் 26]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

என்று கருதுகிறேன். இந்தச் சபையிலிருந்து அவர் விலகினாலும், ஓய்வாக அமைத்து விடாமல், சுறுசுறுப்பாக, ஆக்கிவாக இருந்து தொண்டுபுரிந்துவர வேண்டுமென்று இந்தச் சபையின் சார்பாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நண்பர் திரு. தங்கப்பாண்டியன் இளைய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த இளைஞர்களில் ஒருவராக இருந்து, நல்ல முறையில் பேசி கேள்விகளைப் போட்டுக்கொண்டிருப்பவர். இப்போது மீண்டும் அவரைப் பொறுத்திட்டு யெடுத்து தேர்தலில் நிறுத்தியிருக்கிற முதலமைச்சர் அவர்கள். அவரும் முனைந்து வேலை செய்துகொண்டிருப்பதாக நண்பர் திரு. ஜெயராம ரெட்டியார் சொன்னார். தேர்தல் வேலையில் அவர் முனைந்திருப்பதால், இன்று இங்கே வரவில்லை. அவருக்கும் என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய நண்பர், இந்தச் சபைக்கு உதவியாக இருந்த அரசாங்கக் கொடூர அவர்களை நாம் என்றும் மறக்க முடியாது. அவர் எத்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்று சொல்ல முடியாத அளவுக்கு, எல்லாக் கட்சிக்காரர்களிடமும் நெருங்கிப் பழகிவந்தார்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்தான்.

திரு. கே. ராஜாராம்: அரசாங்கக் காரியத்தை நிறைவேற்ற எல்லோரிடமும் அவர் நெருங்கிப் பழகி, காரியங்களை முடித்து வந்தார். மாற்றுக் கட்சிக் காரர்களிடத்தில் பழகினாலும், அரசாங்கக் காரியத்தில் ஒரு சோடையும் ஏற்பட்டு விடாமல், அன்றாட புரோகிராமில் யார், யார் பேச வேண்டும், யார் யாரை எந்தக் கமிட்டியில் போட வேண்டும் என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் முதலமைச்சரின் அனுமதியை முன்னரே பெற்று, அவற்றை நிறைவேற்றிக் கொடுப்பதில் சமர்த்தர். அப்படிப்பட்டவர் பதவியை விட்டு விலகு வதற்குக் கொடுப்பதில் சமர்த்தர். அப்படிப்பட்டவர் எத்தனும் சந்தர்ப்பத்தை முதலமைச்சர் விட்டார். அவருக்கு என்று வேறு நினைக்கிறேன். என்ன பொறுப்பைக் அவர்கள் வைத்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இதைவிடப் பெரிய பொறுப்பு கொடுக்கப் போகின்றாரோ நமக்குத் தெரியாது. ஏனென்றால் அவரைப் போன்ற பாகக் கொடுத்தாலும், கொடுக்கலாம். ஏனென்றால் அவர்கள் இமூன்று விட ஊழியரை அவ்வளவு இலகுவில் முதலமைச்சர் அவர்கள் இமூன்று விட மாட்டார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும்.

அடுத்து, திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு. அவருடைய உற்சாகத்திற்கு இணை அவரே தான். எந்த விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசினாலும், மிக உற்சாகமாக, அழுத்தம் திருத்தமாக, கண்டிப்பாகப் பேசுகிறவர். கொஞ்சம்கூடத்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1974 மார்ச் 26]

தளர்ச்சி காட்டிப் பேசமாட்டார். அவரும் கட்சியில் சிறந்த தொண்டராகச் செயல்பட்டு வந்தவர் என்பது வெகுநாட்களாக எனக்குத் தெரியும். அவரும் இப்போது பதவியை விட்டு விலகுகிறார்.

கடைசியாக, திரு. காட்டூர் கோபால் அவர்கள். நான் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டேன். புதிதாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் போடப்பட்டிருக்கும் ஐந்து உறுப்பினர்களில் யாராவது ஒருவர் திரு. காட்டூர் கோபாலைப் போன்ற தொழிற் சங்கவாதியாக இருக்கிறார்களா என்று விசாரித்தேன். இரண்டு பெயர்களைச் சொன்னார்கள். இருப்பினும் அவர்கள் திரு. காட்டூர் கோபால் ஆவார்களா என்பதுதான் பிரச்சினை. விஷயம் தெரிந்த, முதிர்ந்த, அனுபவமிக்க தொழிற்சங்க வாதியான அவர் இப்போது பதவி விலகுகிறார். தொழிற் சங்கங்களைப்பற்றிய தகவல்களை இந்தச் சபையில் எடுத்துரைக்கின்றவர்கள் ஒவ்வொருவராக பதவி விலகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, நியமன உறுப்பினர்களை எடுத்துக்கொண்டால், எனது நண்பர் என்று குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டியவர் திரு. ஜனார்த்தனம் ஆவார். நான்கைந்து ஆண்டுகளாக நான் எந்தக் கமிட்டியிலிருந்து வெளியூர் போவேனோ, அங்கெல்லாம் அவரும் வந்து என்னுடன் நெருங்கிப் பழகியவர். இந்தச் சபையிலே ஆங்கிலத்திலும் சரி, தமிழிலும் சரி உரையாற்றுவதில் சமர்த்தர் அவர் என்று சொன்னால், மிகையாகாது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மூலவர் அண்ணா அவர்களுடன் நெருங்கிப் பழகிய நண்பர் அவர் என்று நான் அறிந்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதோடு பெரியார் அவர்களின் அன்புள்ள சீடராக இருந்தவர் அவர். அவரும் பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெறுகிறார்.

(பிற்பகல் 5-00)

[மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் தலைமை]

அடுத்தபடியாக, திரு. டி. கே. ஷண்முகம் அவர்களை இழந்த பின்னால், திரு. பகவதி அவர்கள் இங்கே பொறுப்பேற்று, அமர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் நமக்கு திரு. டி. கே. ஷண்முகம் அவர்களின் ஞாபகம்தான் அடிக்கடி வந்துகொண்டிருக்கும். இருப்பினும் திரு. பகவதி அவர்கள் குறைந்த தொண்டு ஆற்றினார்களென்று சொல்ல முடியாது. அவர்கள் பேச்சு இந்தச் சபையில் இல்லையென்றாலும், வெளியே பல இடங்களில், பல நிகழ்ச்சிகளில் நான் அவருடன் கலந்துகொண்டிருக்கிறேன்.

1974 மார்ச் 26]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

‘தூர்களைநிங் கெபாகிடி’—அமைப்பு செய்வதில் அவர் மிகவும் சாமர்த்திய சாஸி. அவர்களும் பதவியை விட்டு விலகுகிறார்கள். மீண்டும் இந்தச் சபைக்கு அவர் வருவாரென்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திரு. டி. வி. நாராயணசாமி அவர்கள் பதவியிலிருந்து விலகுகிறார்கள். அவர் ஒரு பழுத்த அரசியல்வாதி. கலை உலகத்திலேயும் விலகுகிறார்கள். அவர் ஒரு பழுத்த அரசியல்வாதி. கலை உலகத்திலேயும் சரி, அரசியல் உலகத்திலேயும் சரி, இரண்டிலும் ஒரு மேலான பெயரை எடுத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் சிலர்தான் இருக்க முடியும். அப்படிப்பட்டவர்களில் திரு. டி. வி. நாராயணசாமி அவர்களும் ஒருவர். என்னுடன் நன்றாகப் பழகியவர்கள். அவருடைய பெருமையை நான் சொல்லுவது அவ்வளவு சரியல்ல. அவ்வப்போது அவர்கள் இந்தச் சபையில் நிகழ்த்தி வரும் பேச்சுகள், நல்ல ஆலோசனைகளை அளிப்பதாக இருந்தது. அவர்களும் தலைவர் என்ற முறையில், இந்த அவையின் ஒரு மூத்த அங்கத்தினர் என்ற முறையில், என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, அமைகிறேன். வணக்கம்.

THIRU A. R. DAMODARAN: Hon. Chairman, Sir, on an occasion like this, when we have assembled to bid farewell to the retiring Members of this Honourable body, I should first like to pay my tributes to two Members who are not with us today, the late Thiru Krishnaswamy Naidu and the late Thiru Rajah Iyer, who performed their tasks in such a distinguished manner in this Council that I am indeed deeply sorry that on this occasion they are not here with us to accept our farewell and our good wishes.

Sir, this Council has three classes of Members, Members who are rarely seen and never heard, Members who are often seen but seldom heard and Members who are often seen and often heard. Luckily for us, a majority of the retiring Members belong to the third class and, therefore, when the hon. the Leader of the Opposition, in his detailed and personal reference to all the retiring Members, recounted the various services they had performed during their Membership of the Council, I was very happy that he had found it possible to pay tributes to all Members without taking into account their party affiliations and party membership. The Legislative Council, Sir, is a body that is mainly deliberative and is intended to soften the harsh realities that may exist in the lower House; and I must say that so far as this House is concerned, we have had Members who have upheld the great traditions of this

[Thiru A. R. Damodaran] [1974 மார்ச் 26]

House and if, today, we in Tamil Nadu can congratulate ourselves that many of these Members have contributed in no small measure to the building up of the great tradition of this House, it is in a way paying a tribute to the people of Tamil Nadu who have elected such representatives to such a body.

Sir, my Friend Thiru Swaminathan is a representative of the Graduates' Constituency. I would not like to dwell too much on the farewell because I hope to see him back in this House. He has been an outstanding Member of this House and sometimes he and I were possibly the only two Members who were forced to take certain difficult positions and face the onslaught of the defending socialists, and probably because of that, we were condemned as reactionaries. But, nonetheless, he was bold enough to present his point of view which was heard with attention and respect in this House.

My Friend Thiru Isvarmurti brought to the proceedings of this Council an entirely new look by the position that a Member of the Council could display both inside and outside the House. He was an active Member and he did take part in certain activities which the Members of this Council are usually not in a position to take part in. He is also a contestant in the elections. Sir, in referring to the performance of retiring Members—I had my own personal experience in 1966 when the words of the Hon. Chairman were quoted by a contesting candidate in the elections—we have to be very careful so that we may not be misquoted in election references. Therefore, I am particularly on guard when I refer to the efforts of the retiring Members who are going to contest the elections again.

My hon. Friend Thiru Arivazhagan, a representative of the Teachers' Constituency has always brought to bear a most scholarly outlook on the proceedings of this House and even though he had to say difficult things, he expressed himself in a manner worthy of being a representative of the Teachers' Constituency.

The other Members are those who were elected from the Local Authorities Constituencies and who were able to place with much vigour the views of local bodies, Panchayats, Municipalities

1974 மார்ச் 26]

[Thiru A. R. Damodaran]

and other local institutions. Among them is my Friend Thiru K.S. Mani, whom unfortunately for the past two years, we have rarely seen and rarely heard in this House as the hon. the Leader of the Opposition has referred to. Thiru Sundaresa Thevar is a very sincere exponent of the rights of the local bodies and he participated in the proceedings of this House with much honesty and vigour and he is again contesting the elections and I certainly hope that he will be back with us.

Thiru P. T. Muthu has also participated in the various debates that have taken place in this House and he has expressed himself in very frank and honest terms on all the problems that face the local authorities and he has helped the House in its deliberations.

(பிற்பகல் 5-10)

My Friend, Thiru Jayarama Reddiar was embarrassingly frank and honest at times, so much so that although he represents a Party, the Ruling Party at the Centre, many of his utterances in the Council, I found, were very much akin to my own way of thinking, and I was surprised because I do not think, Sir, that there is anything compatible between my way of thinking and the thinking of the Ruling Party. That only shows that when we try to have a frank appraisal of the problems that affect our land, we have a larger measure of agreement in this non-controversial House than if we were to participate in activities on public platforms, where we rarely take stands that would speak for the people and not for political parties. He has been a Member of the Legislative Assembly from 1952 to 1957 and except for a brief spell of retirement between 1957 and 1962 he has been a Member of this House continuously from 1962 onwards to 1974 and one of the most elderly statesmen in our House. We shall certainly miss him and his frank speeches.

Thiru Thirugnanasambandham from the side of the Treasury Benches has also participated in many debates in this House and I have watched it with interest. Ever since 1968 when he entered as a Member of this House, I have always admired the way in which he studied his subjects and brought to the deliberations of this House a knowledge which, perhaps, only an experienced Member of a Local Authority can display.

[Thiru A. R. Damodaran] [1974 மார்ச் 26]

From the Legislative Assembly Constituency, Sir, my distinguished Friend Thiru Abdul Wahab will enter the Council for the third time in succession. He has already been a Member of this House for twelve years and I had the pleasure of sitting with him in the Opposition in 1966, when I came as a Member of this House. I am glad that we will continue to have him because whatever doubts we may have of those who have stood in other constitutions, I am sure, Sir, that Members who stand from the Legislative Assembly Constituency are certain to be elected to this House.

Thiru Saw. Ganesan, whose speeches in this House have been heard with attention not only because of the subject-matter, but because of his own individual literary style of speaking, is an expert in archaeology. Even when the Member of the House would nod their heads, Thiru Saw. Ganesan would continue to press with vigour his point of view. I have heard him speak for forty-five minutes on so abstruse a subject as archaeology and the art of deciphering writings on stone. He brought an individual point of view and being the Leader of the Swatantra Party in this House, he has expressed his very frank opinion on various measures that have been before this House.

Thiru Thangapandian, who is not with us here today was, I believe, a teacher before he became a Member of the Legislative Council. I have always noticed a sweetness in his utterances which, perhaps, is natural to those who have been in the teaching profession. I certainly hope that we will see him back in this House.

As regards Thiru Parangusam, the Government Whip, to whom the Leader of the Opposition paid the rather doubtful compliment of not knowing to which party he belonged—I would not say that, Sir—I would only say that as Government Whip, he subordinated his Party affiliations and was able to move with friendliness with all of us. I would like to pay my tribute to him for the very able manner in which he has been able to enlist the support of other parties in various measures that have been brought before this House and for the frequent consultations that he had with other parties in the selection of candidates for Select Committees, etc.

[Thiru A. R. Damodaran] [1974 மார்ச் 26]

Thiru T. K. Ponnuvelu is the only Member of this House who would shatter the mike while speaking. He has so extraordinarily a nice way of expression that I myself marvelled and stood stunned when he embarked on one of his orations. He was the only gentleman, Sir, who followed the very strict rule of catching hold of the mike and staring the Hon. Chairman in the face and no amount of interruption would ever deflect him from his oratory or from the way in which his head was turned. We will miss his oratory very much and I hope that we will hear of him in other quarters and in other fields of activity.

THIRU Kattoor Gopal is the sole representative of labour in this House. I was initially a little frightened when I was told that a representative of labour would be in the Legislative Council. So far, we have had no representative of the Communists in the Legislative Council and even Thiru Kattoor Gopal's election was a rarity. But, it was nice to see a representative of labour put forth his point of view with such sweet reasonableness that most of us were able to understand and appreciate the viewpoint of labour as expressed by him. His presence in the Council was a great service to all of us because unless we hear different points of view, it is difficult for us to understand and, therefore, his contribution has been all the more valuable.

Of the nominated Members, I have always used to envy Thiru Janardhanam because he was so bilingual in his oratory. He can switch over from Tamil to English and from English to Tamil which is a difficult feat at all times and of which only the late Dr. Annadurai was a classic master. Probably Thiru Janardhanam, having been trained by that great leader, was able to sharpen his wits in such a fashion that he was remarkably eloquent in both languages whenever he made speeches in this House.

Thiru Bagavathi has come with us only very recently. Thiru D.V. Narayanaswamy represents the voice of culture, of art, of the fine arts, and he can speak with remarkable eloquence on the requirements of the fine arts. He has done yeomen service in this Council. To all these gentlemen, Sir, who are leaving us, I would like to convey our best wishes for their success in the fields of activity that they may choose.

[Thiru A. R. Damodaran] 1974 மார்ச் 26]

It is not given to all of us, Sir, always to be Members of the Legislature. At times, we have to leave this field and work in other fields. I am sure that some of these Members who will not be returning to this House will always remember that whether they work within the House or outside the House, the only object that we have is serving the interests of the people whom we represent and certainly we can serve them with equal vigour outside this House also.

To those of the Members who are contesting the elections, I would only say they have our good wishes and I hope to see at least some of them back in this House. Because for some time past, Sir, and especially after this election is over, we will come to the situation in which we found ourselves in 1966 when we were only seven or eight in the Opposition and the Ruling Party was 50 or 51. After these elections, Sir, the Ruling Party will have 48, 49, perhaps 50 Members and we will only be 11 or 12 in the Opposition. Therefore, there is need for us to sharpen our wits, to sharpen the blade as it were, so that we may act the part of an Opposition and see that the viewpoint that could not be expressed otherwise in other Houses would be heard at least in this House by the Government in power.

I wish, Sir, to felicitate these Members and hope that they will meet with continued success in their future activities both inside and outside this House.

Thank you.

(பிற்பகல் 5-20)

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி: தலைவரவர்களே, இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை இந்த மன்றத்தின் மொத்த உறுப்பினர்களில் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர், தங்களுடைய பதவிக்காலம் முடிவு பெற்றுப் போகும் முறையை யொட்டி, இன்றைக்கு நம் மன்றத்தில் 19 பேர் அவர்களுடைய பதவிக்காலம் முடிவுற்று நம்மிடமிருந்து விடைபெற்றுச் செல்ல இருக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய சாதனைகளைப் பாராட்டி, அவர்களுக்கு நாம் நல்வாழ்த்துக்களைக் கூறி அனுப்ப இருக்கிறோம். இவர்களிலே சிலர் தேர்தலில் நின்று மீண்டும் நம்முடைய மன்றத்திற்கு வாக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கின்றது என்ற நம்பிக்கையும் நமக்கு இருக்கின்றது. விடைபெற்றுச் செல்லுகின்றவர்கள் இந்த மன்றத்தின் பழம் பெருமைக்கும் மதிப்பிற்கும் உரிய முறையிலே நடந்து

1974 மார்ச் 26] [திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி]

வந்திருக்கின்றார்கள். இப்படி நம்மை விட்டு அவர்களுடைய பதவிக்காலத்தை முடித்துக்கொண்டு போகின்றவர்கள் இந்த மன்றத்திலே சிறந்த சேவையைச் செய்திருக்கின்றார்கள். அவர்கள் அவ்வளவு பேரும் சிறந்த அனுபவம் உடையவர்கள். ஒவ்வொரு துறையில் அனுபவம் மிக்கவர்கள். அவர்கள் தங்களுடைய அனுபவத்தைக்கொண்டு இங்கே நல்ல பல கருத்துக்களையும் ஆலோசனைகளையும் கூறிவந்திருக்கின்றார்கள். கூட்டுறவுத்துறை, ஸ்தல ஸ்தாபனத் துறை நிர்வாகம், கல்வித் துறை, ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சினைகள் இவை பற்றியும், பொது வாழ்வில் உள்ள நிலைமைகள் பற்றியும் இந்த மாநிலத்திலே உள்ள மக்களுடைய நல்வாழ்வுப் பிரச்சினைகளையெல்லாம் எடுத்துக்கூறி இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவாக, உதவியாக இருந்து வந்ததை நாம் எல்லோரும் பார்த்து வந்திருக்கிறோம். கருத்து வேற்றுமை ஏற்படக்கூடிய பிரச்சினைகளாக இருந்தாலும்கூட, விவாதத்திற்கு உரிய பிரச்சினைகளாக இருந்தாலும்கூட, அவற்றிலே தங்களுடைய நிதானத்தை இழந்துவிடாமல், தங்களுடைய நல்ல கருத்துக்களை, யோசனைகளை நல்ல முறையிலே அரசாங்கத்துக்கு எடுத்துச்சொல்லிய சாதனைகளை நாம் மறக்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட பெரியவர்கள், அனுபவம் மிக்கவர்கள் இன்றைக்கு விட்டுச் செல்லும் சேவைகளை அடுத்து வருகின்றவர்கள் அதே மரபிலே அதே பெருமையோடு, பண்போடு செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு என்னுடைய வாழ்த்துக்களையும் பாராட்டுதல்களையும் நம்மை விட்டுப் பிரியும் நண்பர்களுக்குக் கூறி விடைபெறுகின்றேன், வணக்கம்.

* திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: தலைவரவர்களே, இன்றைக்கு இந்த அவையிலே ஆளுங்கூலம் உறுப்பினர்களாகப் பணியாற்றி இந்த அவையைவிட்டு வெளியேறுகின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய சேவைகளைப் பாராட்டும் முறையில், இந்த அவையில் எனக்கு முன்னால் எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் ஒவ்வொரு உறுப்பினர் பற்றி விரிவாகக் குறிப்பிட்டும், அதையே பின்னால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ். எஸ். இராமசாமி பட்டையாச்சி அவர்களும் குறிப்பிட்டும் பேசினார்கள்.

இந்த அவையிலே நான் முதன்முதலாக நுழைகிறபோது, சட்ட மன்ற அலுவல்களுக்கு முற்றிலும் புதியவனாக இருந்தேன். இந்த நான்கு ஆண்டுக்காலத்திலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் ஆற்றிய உரைகளை, செய்த சேவைகளையெல்லாம் மிக உன்னிப்பாகப் பார்த்தும் பயின்றும் வருகின்றேன். குறிப்பாக இந்த அவையில் உறுப்பினர்களாக இருந்து பணியாற்றி மறைந்து போன திருவாளர்கள் கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களும், ராஜா அய்யர் அவர்களும் மிகமிக அனுபவம் பெற்ற உறுப்பினர்கள். மிகக் கடுமையான

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

[1974 மார்ச் 26]

நிலையில்கூட மிக இனிமையான சொற்களை உபயோகப்படுத்தி தங்களுடைய கருத்துகளை இந்த அவையில் அவர்கள் வெளியிட்ட மாட்சி மிகவும் பாராட்டு தற்கு உரிய ஒன்றாகும்.

அதைப் போலவே இந்த அவையிலிருந்து விடைபெறும் சுதந்திரக் கட்சியின் தலைவர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சா. கணேசன் அவர்களும் என் கட்சிக்குத் தலைவராக இருந்து விடைபெறுகின்ற திருவாளர் ஜெயராம ரெட்டியார் அவர்களும்—இவர்களெல்லாம் சில சமயங்களிலே இந்த அவையில் நான் கொண்டுள்ள கருத்துக்களுக்கு மாறாகப் பேசியபோதும் கூட, நான் குறுக்கிட்டுப் பேசுவதற்கு எனக்குத் தைரியம் வந்ததில்லை. காரணம் நான் சற்று வேகத்துடன் பேசக்கூடியவன் என்ற போதிலும்கூட, அவர்கள் செய்த சேவைகளையெல்லாம் எண்ணிப்பார்க்கும் நேரத்திலே, நான் அப்போது குறுக்கிட்டுப் பேசுவது அதிகப் பிரசங்கித்தனம் என்று கருதி, பல சந்தர்ப்பங்களிலே அவர்கள் என் கருத்துக்களுக்கு முரணாகப் பேசியபோதும் கூட மரியாதை காரணமாக, நான் கேட்டுக்கொண்டேயிருப்பேனே தவிர, குறுக்கிட்டுப் பேசியதில்லை. நான் வேறு கட்சி உறுப்பினராக இருந்து முன் வரிசையில் அமர்ந்திருந்த பிறகு, காங்கிரசில் சேர்ந்து பின் வரிசைக்கு வந்த நேரத்திலே அப்படிப்பட்ட பெரியவர்களிலே ஒருவரான மதிப்பிற்குரிய திரு. ஜெயராம ரெட்டியார் அவர்களை எங்கள் தலைவராக நான் ஏற்றுக்கொண்டேன். அவர்கள் பல நேரங்களிலே எங்களைக் கலந்து ஆலோசிக்காமலே சில கருத்துக்களைச் சொல்லிய நேரத்திலும்—பல சந்தர்ப்பங்களிலே அவர் தன்னுடைய சொந்தக் கருத்துகளையும் சொல்லிவிடுவார் இங்கே—இங்கே அந்த நேரத்திலும்கூட

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : தலைவர் சொன்ன கருத்துக்கு மாற்று சொல்லாமல் பின்பற்றவேண்டியவர்தானே நீங்கள் . . .

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : இருப்பினும் நான் குறுக்கிடுவதில்லை. அதைப் போல நான் பேசினாலும்கூட, அவர்கள் கேட்கமாட்டார்கள். நான் பல நேரங்களிலே மாறுபட்ட கருத்துக்களைச் சொன்னாலும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : உண்மையான சுதந்திரக் கட்சியாக செயல்பட்டார்கள் என்று சொல்லுங்கள்.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : தலைவரவர்களே, சுதந்திரக் கட்சியில் அப்படிப்பட்ட சுதந்திரம் இருக்கின்றதோ இல்லையோ, நாங்கள் இருவரும் அப்படிப்பட்ட சுதந்திரத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தோம். ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், இந்த அவை, கட்சி நலன்களுக்கு அப்பாலிருந்து செயலாற்ற வேண்டிய ஒரு அவை. அனுபவம், முதிர்ச்சி, திறன், ஆற்றல் இவற்றை

1974 மார்ச் 26]

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

உள்ளடக்கிய பெரியவர்களைக் கொண்டது இந்தச் சபை—ஒரு வேளை என்னைப் போல உள்ளவர்கள் அதிர்ஷ்டம் காரணமாக இங்கே வந்துவிட்டாலும் கூட—அப்படிப்பட்ட பெரியவர்களை உள்ளடக்கிய சபை இந்தச் சபை. இதிலே நீண்ட நெடுங்காலமாக, 20, 25 ஆண்டுக் காலம் பணியாற்றியவர்கள் இருக்கின்றார்கள். எனவே, அப்படிப்பட்டவர்களுடைய அனுபவத்திற்கும் சேவைக்கும் முதலில் மரியாதை கொடுக்க வேண்டும் என்ற முறையிலே பல காலம் அவர்களுடைய பேச்சுக்களை மிக உன்னிப்பாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தது உண்டு. அவர்கள் கூறும் கருத்துகளிலிருந்து நான் தெளிவு பெற முயற்சித்தது உண்டு. அப்படிப்பட்ட அருமையான கருத்துகளைச் சொல்லுவார்கள் அவர்கள். இப்போது இந்தத் தேர்தல் குறுக்கிட்ட காரணத்தினால் அப்படிப்பட்ட அனுபவம் வாய்ந்த பெரியவர்கள் பலர் அதனை யொட்டி வெளியே இருக்கும் காரணத்தினால், வழக்கம் போல இருக்க வேண்டிய பரபரப்பு—பரபரப்பு என்று நான் சொல்லும்போது அதன் பொருளை வேறுவிதத்தில் யாரும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்—ஒரு உற்சாகம் இப்போது குறைவாகக் காணப்படுகின்றது. இப்போது அவர்கள் சற்று வெளியே இருப்பதனால், அப்படிப்பட்ட பெரியவர்களுடைய அனுபவத்தினால் கிடைக்கும் தெளிவுரைகள் இல்லாதது எவ்வளவு பெரிய நஷ்டம் என்பது இந்தச் சபைக்குப் புலனாயிற்று. இருப்பினும் கூட, எல்லோரும் இந்தச் சபையிலே எப்போதும் இருந்து

(பிற்பகல் 5-30)

கொண்டிருக்க முடியாது. சிற்சிலர் மற்றவர்களுக்கு இடம் விட்டுப் போக வேண்டியதாக இருக்கும். சிற்சிலர் மறுபடி வருவதற்கு வாய்ப்பு பல்வேறு சூழ்நிலைகளில் பெறுவார்கள். ஆகையினாலே இந்தச் சபைக்கு வராததினாலே அவர்களெல்லாம் திறமை குறைவானவர்கள் என்று பொருளல்ல. இங்கே பெற்ற நல்ல திறமை, சட்டமன்ற அனுபவம் வெளியிலே எல்லோருக்கும் இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். நான் இந்தச் சபையில் வருகிற பெரிதும் பயன்படும் என்று நம்புகிறேன். நான் சற்று வேகமாகப் பேசும் நேரத்தில் எண்ணியதுண்டு. நான் சற்று வேகமாகப் பேசும் நேரத்தில் புடையவன். இது முதியவர்கள் சபை, இந்தச் சபைக்கு நான் பொருத்த யில்லாமல், இந்தச் சபை என்னை ஏற்றுக்கொள்ள இயலாதவனாக இருந்து விடுவேனோ என்று அஞ்சியதுண்டு. அந்த அச்சத்திற்கெல்லாம் காரணமில்லை, திறமையாக இயங்க முடியுமென்ற அளவிற்கு பெரியவர்கள் எங்களுக்கெல்லாம் வழி காட்டிகளாக இருந்தார்கள். ஒவ்வொரு உறுப்பினரைப்பற்றியும் நான் பல எடுத்துச் சொல்ல முடியும். நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் எனக்குப் பக்கத்து இருக்கையிலே இருப்பவர். பெரும்பாலும் நானும் அவரும் எதிரும் புதிருமான கருத்துகளை உடையவர்கள், அதன் மீது பேசுவார்கள். ஆனாலும் நாங்கள் நெருக்கமான நண்பர்கள்.

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

[1974 மார்ச் 26]

வெளியே ரொம்ப நெருக்கமான நண்பர்கள் நாங்கள் இருவரும். ஒரே மாவட்டம் என்பதால் அல்ல. ஒரே இடத்திலிருந்து வருகிறோம் என்பதால் அல்ல. நாங்கள் நெருக்கமான நண்பர்கள் ஆனாலும் கருத்து மாறுபட்டவர்கள். ஆனாலும் நாங்கள் கோபமாகப் பேசிக் காண்டது கிடையாது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: ஏழு மைல் தானே வித்தியாசம், சூதாடுக்கும், தஞ்சாவூருக்கும்.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: பல நேரங்களில் மாறுபட்ட கருத்து உடையவர்களாக இருந்தபோதிலும்கூட, இந்தச் சபையிலே ரொம்பவும் மென்மையாக கருத்துக்களை இவர்கள் அனைவரும் தெரிவிக்கக்கூடியவர்கள். ஒவ்வொருவரைப் பற்றியும் சொல்ல வேண்டுமானால், நேரம் அதிகமாகும். எல்லாவற்றையும் எதிரிக் கட்சித் தலைவரவர்கள் சொல்லி விட்டார்கள். இன்று எங்கள் தலைவரும் விடைபெறுகிற ஒருவராக இருப்பதனால், நான் பேசுகிற வாய்ப்பு கிடைத்தது. இல்லாவிட்டால் தலைவரவர்களே இந்தக் காரியத்தைச் செய்திருப்பார்கள். ஆனால், அவருக்கும் சேர்த்து நன்றி சொல்லவேண்டிய நிலை. அவர் மற்றவர்களுக்குச் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்காது. ஒவ்வொரு உறுப்பினரின் ஆற்றலைப் பற்றியும் நிறையச் சொல்ல முடியும். இந்தச் சபையில் அவர்கள் தந்த அனுபவம் மகத்தானது. அதிக நேரம் எடுத்துக் கொள்ளாமலிருப்பது சபை நடவடிக்கைகளுக்கு உதவியாக இருக்கும் என்ற முறையில் விலகுபவர்களுக்கு ஒரு புதிய உறுப்பினராக, அனுபவமற்ற உறுப்பினராக வந்த எனக்குப் பல வகைகளிலும் முதிய உறுப்பினர்களாக இருந்தவர்கள் உதவி செய்தார்கள் என்பதால் மறுபடியும் நன்றி கூறி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

* THIRU G. VASANTHA PAI: Hon. Chairman, Sir, this is an occasion when there is a parting from some Members of this House who are retiring and all partings are, in some way, sorrowful. Sir, during the last five years I have been a Member of this House, there have been three occasions, every two years, when Members have gone out of this House and new Members have been elected. We have always been feeling that there is a sort of fraternal atmosphere existing in this House, because this is a non-dissolvable House and has got a perpetual succession. I think I must commend this atmosphere of this House to most of the Assemblies and Councils in the various States and also to Parliament because we have always felt that we belong to one family, though there may be differences of opinion amongst us. This is a congenial atmosphere, and to a person who is in the legal profession where we fight like cats or giants in the Court room and then

[1974 மார்ச் 26]

shake hands with each other and move in a friendly manner in the corridors, this atmosphere is extremely welcome. I must say that there was a healthy convention and the Hon. the Chief Minister himself warned your predecessor Thiru Manickavelu not to violate it, when in the year 1969 I was elected and I was standing for election again in the year 1970, when he wanted to make some reference to the retiring Members seeking re-election. I remember the Hon. the Chief Minister very rightly sent a chit to him say that he should not praise or say anything about the retiring Members seeking re-election. I think it was a healthy convention. I bow to those who have laid down this convention and I do not want to speak anything about the retiring Members seeking re-election because we should not in any way give the impression that we are furthering the chances of success of those seeking re-election. In those circumstances, I am not referring to any of them. But I must refer to some of the Members who are leaving us. The foremost among them in the Opposition Benches are Thiru Saw. Ganesan and Thiru S. Jayarama Reddiar and also in passing, I must refer to one or two other Members.

My friend Thiru Abdul Wahab has endeared himself to all of us and I remember Sir, very well the occasion-- when the Muslim Community was added in the list of Backward Classes, he gave us a dinner. We were all entertained by him in the Imperial Hotel. On another occasion when it came to the question of one Muslim having been appointed Public Prosecutor, he thanked the Hon. the Chief Minister for having appointed a Muslim representative as Public Prosecutor. When that point was referred to by the Leader of the Opposition the Hon. the Chief Minister corrected the impression saying that he was a good lawyer among Muslims and that was why he was appointed. I always admired him as a great exponent of the art of public speaking, particularly controlled public speaking in this House.

(பிற்பகல் 5-40)

As far as Thiru Jayarama Reddiar is concerned, he will be remembered for some of his back-stage consultation. In one matter, when Justice Subba Rao had given a judgment against the Government, and when he had discussed about the same at a later

[Thiru G. Vasantha Pai] [1974 மார்ச் 26]

date with Thiru Jayarama Reddiar, in the Cosmopolitan Club, I remember very well Thiru Jayarama Reddiar coming and whispering it to the Hon. the Industries Minister in the House and I took objection to it saying that the private conversation had by Thiru Jayarama Reddiar should not weigh with us. I am only referring to this to show that he used to take a great deal of interest and wanted to verify the facts from the horse's mouth itself and find out whether the particular judgment was capable of different interpretation at least when he was outside the Court. Thiru Jayarama Reddiar embellished the proceedings of this House by giving a humane touch to whatever he did and also electrified it by his humorous interludes. We are very grateful to him for this sort of elderly disposition and by his participation in the deliberations he had shown us the way in which we should conduct the proceedings.

I first knew Thiru Saw. Ganesan as a great fighter in Courts. During his election case in 1952—it a famous case—I remember him coming in his simple dress to the chambers of some advocates and I had met him then even before he became a Member of this Council. We have always respected his elderly and suave manner of presenting matters and a deliberateness always marked his speeches in this House. To these elderly gentlemen we bow in gratitude for whatever contribution they have made to the deliberations of this House.

As I said already, I do not want to refer to the several others who are retiring but seeking re-election. Of those who are retiring now, I must mention about Thiru G. Parangusam. As a matter of fact, on many occasions, I felt the Chief Minister was lost in the background and he provided a hallow to him. Of course, he was sitting there always waiting for the commands to be carried out. I have always found that though these people belonged to the side of the Treasury Benches, they moved with all others in a friendly manner. I am an Independent and I do not belong to any political party or group. They have all moved with me in the Lounge and outside the House with extreme cordiality and familiarity. I had very intimate and personal talks with Thiru T. K. Ponnuruvelu when we were going on the elephant's back in Mudumalai Sanctuary and we had a full discourse about his early life in the Dravida Munnetra Kazhagam. He had told me that

[Thiru G. Vasantha Pai] [1974 மார்ச் 26]

he used to go with the late Chief Minister Arignar Anna, when he had not become the Chief Minister, but was merely the Leader of the Dravida Munnetra Kazhagam, and when they used to sleep inside the car parked on the roadside. He as telling me all these things when we spent some days happily in Tamilagam at Ooty. Finally, Sir, we were on a very hazardous trip on elephant's back to see the tigers in the Sanctuary. We saw the tiger paws from our seat but the tiger was missing. Then we both were happy that we reached back safely.

Then Thiru A. P. Janardhanam, the biling orator as my Friend Thiru Damodaram called him, has always illumined the proceedings of this House. As an advocate for the two language policy and as an ardent advocate for the retention of English, I have always felt great happiness when I find Thiru A.P. Janardhanam who belongs to the Treasury Benches talk with great gusto in the English language. I was very happy the other day when we had the interlude of exchanges in English language between Thiru C. V. Rajagopal and your good self. Sir, I think we have come to a stage when we have established the necessity of these two languages not only in theory but in practice in this House. Sir, I feel that the speeches made here are standing compliments to the usefulness of these two languages and I am sure that the nice way in which we have been conducting the proceedings in this House will be an eye-opener to the Assemblies and the Councils in other States and the Parliament as an outstanding example of a House where decorum, decency and orderly behaviour prevail.

I have always felt that we have made a great contribution in this regard. Members who have done so much for creating conventions and fostering traditions in this House are going away from our midst. But, I am sure that they go away to establish a better way of life and to bring home to the public what could be orderliness, what could be decency in public life and also to see that our country is led forward in the right path of everwidening thought and action.

Thank you.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, நம் முடைய சட்டமன்றப் பேரவையின் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் விலகிக் கொள்வதற்காக அளிக்கப்படுகின்ற பாராட்டில் கலந்து கொள்வதில் நான்

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்] [1974 மார்ச் 20]

மெத்த மகிழ்ச்சி கொள்கிறேன். நம்முடைய விவாதங்களில் மிக நன்றாக சிறப்பாகக் கலந்துகொண்டு பேசி, திரும்பவும் இந்த அவைக்கு வர இருக்கின்ற அருமை நண்பர்கள் திருவாளர்கள் அறிவுழகன், சுவாமிநாதன், தங்கப் பாண்டியன் போன்றவர்களுக்கு வரவேற்புரை வழங்க வேண்டிய அவசியம் இருப்பதால், நான் இப்பொழுது அவர்களுக்குப் பாராட்டுகளை மட்டும் கூறிக் கொள்கிறேன். ஏற்கனவே நண்பர் திரு. வகாப் அவர்கள் தேர்தெடுக்கப் பட்டுவிட்டார்கள். ஆதலாலே அவருக்கு நம்முடைய நன்றி வரவேற்புகளைக் கூறிக்கொள்ளுகிறேன். இந்த அவையில் நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய திரு. ஜெயராம ரெட்டியார் அவர்களும், அருமை நண்பர் திரு. சா. கணேசன் அவர்களும்—பழைய விடுதலை பாரம்பரியத்தைச் சேர்ந்த, தேசப் பாரம்பரியத் தைச் சேர்ந்த இரண்டு மூத்த பெரியவர்கள்—விடுதலைப்பற்று விலகுகிறார்கள். நண்பர் திரு. ஜெயராம ரெட்டியார் அவர்கள் சொற்களைத் தேடாமல் உணர்ச்சிகளை மட்டுமே காட்ட வேண்டுமென்று பேசியதால், அவர் எதிலும் கலந்துகொள்ளாமல் பேசுவார் என்று நண்பர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கலந்துகொண்டு பேசுவது திட்டமிட்டுப் பேசுவது போல் ஆகும். உடனுக்குடன் உணர்வுகள் தேடி வரும்பொழுது அப்படிப்பட்ட நிகழ்வுகள் ஏற்படுவதுண்டு. அவருடைய பேச்சுக்களில் நியாயமான, யதார்த்தமான உணர்வுகள் அதிகமாக மிளிர்ந்தது.

அடுத்து, அருமை நண்பர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் கிட்டத்தட்ட என்னுடைய பொறுப்பில் உள்ள துறைக்கு ஒரு துணையாக, சகாவாக கோவில்களையும், பழைய கலைகளையும், நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், பாதுகாப்பதற்காக மிகச் சிறந்த பணியைச் செய்து வருகின்றார்கள். அவர்கள் கலை, மொழி ஆகிய இரண்டுக்கும் இந்த அவையில் மிக அருமையான பணிகளைச் செய்து வருகிறார். அவர் இந்தச் சட்ட மன்ற மேலவையிலிருந்து பிரிந்து போவது நம்முடைய துறைக்கு, என்னுடைய தனிப்பட்ட துறைக்கு ஒரு பெரிய இழப்பு போல் கருத வேண்டும். அப்படியாக அவர்கள் வேலை செய்து வந்தார்கள்.

அருமை நண்பர் திரு. பராங்குசத்தைப் பொறுத்த வரையில், நண்பர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் சொன்ன வார்த்தையையே திரும்பச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. காரணம் நான் இந்தச் சூழலுக்குப் புதியவனாக வந்த போது, அவர் ஒரு கட்சியினுடைய ஒரு துறையின் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருந்தபோதிலும் கூட, எனக்கு மிகத் தோழமையாக பல சந்தர்ப்பங்களில் சில வழி வகைகளைக் காட்டி, அதிக உதவியாக இருந்தார்கள். இனிய பண்போடும், தோழமையாகவும் இருந்து வந்தார்கள். அவர் சில வழி களில் என்னோடு உறுப்பினரானது போல் ஒரு இனிய அன்பைப் பெற்றார்கள்.

1974 மார்ச் 26] [தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

அவர் இந்தச் சபையில் அடிக்கடி பேசாது போனாலும், கனிந்த முகத்தோடு எல்லோரிடமும் பழகி வந்தார். நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னது போல், பல சந்தர்ப்பங்களில் யார், யார் எப்படி நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதை மிக நல்ல முறையில் எடுத்துக் காட்டி வந்தார். ஒரு குறிப்பிட்ட கால கட்டத்தில் நான் வாக்கு அளிப்பதா வேண்டாமா என்ற ஒரு சிக்கல் தோன்றியபோது, நான் அவருடைய ஆலோசனையைக் கேட்டேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தங்களுடைய கட்சி யிலேயே இப்படி ஒரு ஆள் இருந்தாரா என்று தயவுசெய்து கருதிவிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதல்வர் அவர்கள் ரகசியம் எல்லாம் தெரியும் என்று இப்பொழுது இங்கு சொல்லிவிட்டார்கள். அப் பொழுது நண்பர் திரு. பராங்குசம் அவர்கள் உங்களுடைய விருப்பப்படி செய்வதுதான் அந்தத் துறைக்குச் சிறப்பானது என்று கூறி ஒரு முறையைச் சொன்னார்கள் என்று மட்டும் கூறி, அதை அப்படியே விட்டு விடுகிறேன். அவ்வளவு சிறந்த பண்பும், பழக்கமும் கொண்டவர்.

நண்பர் திரு. பொன்னுவேலு அவர்கள் பழைய குடியரசு, சுயமரியாதை யினுடைய சூருவளி போன்று கடுமையாகப் பேசுவார். பல சமயங்களில் நான் அவருடைய கருத்துக்கு முரண்பட்டதுண்டு. அதே நேரத்தில் இந்த அவை முடிந்து வெளியே வருகின்ற நேரத்தில் அவருடைய இனிய பண்பை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, நண்பர் திரு. காட்டீர் கோபால் அவர்கள் தொழிற்சங்கத் தலைவராக இருந்தாலும்கூட, நல்ல வளமான தமிழ் அவரிடம் விளையாடுவதை நாம் கண்டிருக்கிறோம். மேடைகளிலும், பட்டி மன்றங்களிலும் நாங்கள் பேசுகின்றபோது நாங்கள்தான் இவ்வாறு பேசுகிறோம் என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்த நாங்கள் இவ்வளவு வளமான தமிழை சட்டமன்றத்தில் கையாள் முடியும் என்பதை அறிந்துகொண்டு, ஏக்கமுறுகின்ற வகையில் அவருடைய வளமான தமிழில் பேசி, பல அருமையான உண்மைகளை எடுத்துக் காட்டி யிருக்கிறார். அவர் அந்த வகையில் இந்த அவையில் உயர்ந்த பணியினைச் செய்திருக்கிறார்.

அருமை நண்பர் திரு. ஜனார்த்தனம் அவர்கள்,—நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்களோடு போட்டி போடுவது போல் என்று சொன்னார்கள்—ஆங்கிலத் திலும் தமிழிலும் நல்ல சொற்செட்டோடு பேசுகிற வல்லவராக இருந்தார். அவர் தமிழில் பேசுவதை விட ஆங்கிலத்தில் பேசுவது அதிக சுவையாக இருக்கிறது என்று கூட நான் அவரிடம் ஒரு தடவை சொன்னேன். ஒரு பழைய பாரம்பரியத்தைச் சேர்ந்த, தமிழுக்கும் தமிழ் இனத்திற்கும் பணி

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்] [1974 மார்ச் 26]

செய்த ஒரு நீண்டகால பாரம்பரியத்தை உடைய, வரலாற்றை உடைய அவர் இன்று நம்மிடமிருந்து ஓய்வு பெற்றுச் செல்கிறார். அருமை நண்பர் திரு. பகவதி அவர்களும், நண்பர் திரு. டி. வி. நாராயணசாமி அவர்களும் ஒரு ஆறையிலிருந்து நம்மிடமிருந்து விலகலை பெற்றாலும், பொதுவாழ்வில் அவர்கள் நம்மோடு தொடர்ந்து இருக்கிறார்கள் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு மிகவும் உண்டு. அருமை நண்பர் திரு. திருஞானசம்பந்தம் அவர்கள் என்னுடைய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். நண்பர் திரு. முத்து அவர்களும் இந்த அவையிலிருந்தும் நம்மிடமிருந்தும் தற்காலிகமாக விடுதலை பெற்றாலும், அவர்கள் மேற்கொண்டிருக்கின்ற பொதுவாழ்வில், இந்த நாட்டினுடைய முற்போக்குப் பணிக்கு சேவை செய்து வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. உங்களுடைய எதிர்காலமும், வாழ்வும் சிறப்பாக அமைய வேண்டும் என்று என்னுடைய உளம்களந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்து விடைபெற ஆசைப்படுகிறேன்.

* திரு. ம. பொ. சிவஞானம்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்திலிருந்து விலகிக்கொள்ள இருக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலரைப் பாராட்டி, வாழ்த்துவதில் நானும் பங்கு கொள்ள விரும்புகிறேன். அடிக்கடி நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்வதுபோல், இந்த மேலவை மிகவும், அமைதியையும், பண்பையும், ஆழ்ந்த அறிவியலையும் கொண்டதாக இதுவரை விளங்கி வந்திருக்கிறது. அதற்கு இங்குள்ள உறுப்பினர்கள் முக்கிய காரணமாவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. விலகிக்கொண்டிருக்கும் உறுப்பினர்களில் பலர், இந்தப் பெருமைக்குரியவர்களாக இருந்து வருகின்றனர்.

ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்த மன்றத்திற்கு வந்தவர்களை இன்று நாம் நினைத்துப் பார்க்கின்றபோது, சிலர் இந்த உலகத்தை விட்டே பிரிந்து போய்விட்டார்கள். சிலர் இந்த மன்றத்திலிருந்து விலகிச் செல்ல இருக்கிறார்கள். விலகுகின்றவர்களில் சிலர் மீண்டும், திரும்ப வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மூன்றையும் ஒப்பிட்டு நோக்குகின்றபோது, மனித வாழ்வானது எவ்வளவு வியப்பானது, எவ்வளவு சகலியமானது என்பதையும் நாம் உணர்ந்துகொள்ள முடிகிறது. அண்ணா அவர்கள் ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்த மன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தபோது, ஆறு ஆண்டுகளுக்குப் பின் இங்கே பிரிவு உபசாரம் நடக்கிறபோது, அவர் இல்லாது போவார் என்று கற்பனை செய்து பார்த்தவர்களே இருந்திருக்க மாட்டார்கள். அத்தகைய ஒரு இழப்பை, — ஆறு ஆண்டுகளுக்கு இருப்பார் என்று இந்த மன்றமும் இந்த நாடும் எதிர்பார்த்தது — அடைந்தது. ஆயினும் அவருடைய மனைவியார் திருமதி ராணி அம்மையார் அவர்கள் அவருடைய இடத்திற்கு

1974 மார்ச் 26] [திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

நியமிக்கப்பட்டார்கள். அவரை நாம் இங்கே பார்க்கவில்லை. ஆனாலும் கூட அண்ணா அவர்களுக்குச் செலுத்துகின்ற மரியாதையாகவும், கௌரவமாகவும் தான் அவருடைய மனைவியார் அவர்களை இந்த அரசு, ஆளுகின்ற கட்சி இங்கு கொண்டு வந்ததாக நான் கருதுகிறேன். அந்த கௌரவத்திற்குரிய அவர்கள் இந்த முறை விலகிச் செல்கின்றவர்களில் ஒருவராக இருப்பதால், அண்ணா அவர்களின் பணிக்குப் பெருமை தேடித் தரும் வகையில் நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

(பிற்பகல் 5-50)

அடுத்து, என்னுடைய கவனத்திற்கு வருபவர் நம்முடைய கொறடா அவர்கள். நான் முன்னே பேசிய அங்கத்தினர்கள் போல்லாமல் துணைத் தலைவராகவும் இருந்து, தலைமை இடத்தில் உட்காருகிற வாய்ப்பு வருவதால், கொறடா எனக்கு அடிக்கடி தேவைப்படுகிறது. அப்போதெல்லாம் கொறடா நன்றாகப் பயன்பட்டது, திறமையாகப் பயன்பட்டது என்பதை நினைத்தே அவருக்கு நான் பாராட்டு வழங்குகிறேன். அதிகமாகப் பேச ஆசைப்படாதவர்கள் கொறடாவாக இருப்பதுதான் நல்லது என்பதை நான் அவர் மூலம் இலக்கணமாக அறிந்து கொண்டேன். அவ்வளவு திறமையாக வேலைகளைச் செய்வதில் அவர் ஆர்வம் காட்டினார்.

அதுகட்டமல்ல, அண்ணா அவர்களைக் குறிப்பிடுவது போன்று திரு. ராஜா அரியர், திரு. ஒளவை டி. கே. ஷண்முகம், திரு. கிருஷ்ணசாமி தாயுடு போன்றவர்களும் இன்று நம்மிடையே இல்லை நம்முடைய வாழ்த்தும், பாராட்டும் பெற்று விலக வேண்டியவர்கள், அல்லது திரும்பவும் வரவேண்டுமென்று நம்மால் பிரார்த்திக்கப்பட வேண்டிய தகுதி படைத்தவர்கள். அவர்களும் இன்று நம்மிடையே இல்லை. அவர்களுடைய பணி மற்றவர்களுக்கெல்லாம் வழி காட்டியாக அமைந்திருக்கிறது.

நண்பர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் இந்த மன்றத்திற்குப் பெருமை தரத்தக்க உறுப்பினர்களிலே ஒருவர் என்பதிலே நம்மில் யாருக்கும் கருத்து வேற்றுமை இருக்க முடியாது. தேச விடுதலைப் போரில் ஈடுபட்டவர்களிலே சிலர் தான் தொடர்ந்து தமிழ் இலக்கியப் பணியில் ஈடுபடுகிற வாய்ப்பினையும், பேற்றினையும், திறமையினையும் பெற்றிருந்தார்கள். அவர்களிலே திரு. சா. கணேசன் முதல்வராக இருந்தார். அவர் நம்மிடமிருந்து விலகினாலும் கூட, அவருடைய சொற்பொழிவுகள், அவர் கலைகளைப்பற்றி எடுத்துரைத்த கருத்துக்கள் இந்த மன்றத்தின் நடவடிக்கைகளில் சிறந்த தஸ்தாவேஜுகளாக பின்னால் வருபவர்களுக்கு வழி காட்டியாக என்றைக்கும் இருந்துகொண்டிருக்கும் என்பதை நான் உணர்கிறேன்.

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

[1974 மார்ச் 26]

திருவாளர் ஜெயராம ரெட்டியார் இந்த மன்றத்திற்கு வெளியே எனக்கு அன்பர் என்றாலும், இங்கே சில நேரங்களில் முதல்வரவர்கள் ரொம்பவும் மகிழ்ச்சியடைகிற மாதிரி, எதிர்க் கட்சியில் அவர் இருந்தாலும் கூட, அகில இந்தியக் கட்சியைச் சார்ந்திருந்தாலும் கூட, மத்திய அரசை நடத்துகிற கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் கூட, இந்த ஆட்சியின் கஷ்டங்களை உணர்ந்து அவர் அனுதாபத்துடன் எதிர்க் கட்சியிலிருந்து பேசுகிறவர்கள், இப்படிப்பட்டவர்கள் நிறைய வேண்டுமே என்று முதல்வரவர்கள் எண்ணிக் கொண்டிருக்கும்போது, அப்படிப்பட்ட அவரும் இந்த மன்றத்தை விட்டு விலகிக்கொள்கிறார் என்பதைப் பார்க்கிறோம். அவருடைய சேவைக்கும், பணிக்கும் நம் பாராட்டு உரித்தாகுக.

நண்பர் திரு. அறிவழகன் ஆசிரியர் தொகுதியில் போட்டியிடுகிறார். இந்த மன்றத்திற்குத் திரும்பவும் வரவேண்டுமென்று நான் விரும்பக் கூடிய திறமை சாலிகளில் அன்பர் திரு. அறிவழகனும் ஒருவர். அவர் வருவார் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. இருந்தாலும் அவர் இங்கே ஆற்றிய பணிக்கு சம்பிரதாயப்படி அவருக்குப் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நண்பர் திரு. டி. கே. பகவதி அவர்களைப்பற்றி எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் எடுத்துச் சொன்னது போன்று, திரு. டி. கே. ஷண்முகம் அவர்களை நினைப்பூட்டுகிற வகையில் இரட்டையரில் ஒருவராக அவர்கள் கலைக்குப் பிரதிநிதித்துவம் வகித்தார். நண்பர் திரு. டி. வி. நாராயணசாமி அவர்களும் கலைத் துறைக்காக இங்கிருந்தார்கள். அவர்கள் இரண்டு பேரும் ஒரே கம்பெனியில் நாடகக் கலை பயின்று, குரலும் டேருமா இருந்தவர்கள். எதிர் எதிராக இருந்துகொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் விலகுவதன் மூலமாக அரசுக்கு ஒரு பொறுப்பு உண்டு. இதனால் கலைக்குப் பிரதிநிதி இல்லாமல் போகிறது என்ற குறை ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டியது அரசின் கடமையாகிறது. எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னது போன்று திரு. டி. கே. பகவதி அவர்கள் இங்கே பேசவில்லை யானாலும் கூட, அவர் அமைப்பு வேலையிலே திரு. டி. கே. ஷண்முகத்திற்கே உதவியாக இருந்தவர். பாரதியார் சங்கந், தமிழரசுக் கழகம் போன்ற பலவற்றில் திரு. ஷண்முகம் தீர்வாகப் பொறுப்பு ஏற்றிருந்தாலும், அவருக்குத் துணை திரு. பகவதி அவர்கள்தான். கலைஞர் அவர்களுக்கு ஒரு சிறந்த பெயர் உண்டு, கட்சிக்கு நிதி சேர்ப்பதில் மிகத் திறமை வாய்ந்தவர் என்று அவரோடு போட்டி போட வாய்ப்புத் தருவாரானால் திரு. பகவதி தான் அவர்போலப் பரிசு பெற முடியும். கட்சிக்கு நிதி சேர்ப்பதில் அவ்வளவு திறமைசாலி திரு. டி. கே. பகவதி அவர்கள். இந்த இரண்டு கலைஞர்களுக்கும் எனது பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 26]

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

நண்பர் திரு. காட்டீர் கோபால் விலகுவதன் மூலம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொன்னது போன்று தொழிற் சங்கப் பிரதிநிதி இங்கே இருந்தது இல்லாமல் போகிறது. மேலவைக்கு அவர் கவர்ச்சிகரமான பிரதிநிதி. ஆனால் இங்கே தொழிற் சங்கப் பிரதிநிதி தேவை என்ற முறையில், எனக்குத் தெரிந்த வளையில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான் அடுத்தடுத்து தொழிற் சங்கத் தலைவர்களை தங்களுடைய பிரதிநிதிகளாக இந்த மன்றத்திற்குக் கொண்டுவந்து ஒரு மரபை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறது. திரு. காட்டீர் கோபால் அவர்கள் அடிகளார் அவர்கள் சொன்னது போன்று மிக உணர்ச்சி யோடும், அழகாகவும், முறையாகவும், கோப்பாகவும் பேசியதைக் கேட்டு நான் மகிழ்ச்சியடைந்திருக்கிறேன்.

நண்பர் திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் அவர்களைப்பற்றி எல்லோருக்கும் தெரியும். பார்லிமெண்டரி திறமையை இந்த இளம் வயதிலேயே அவர் நன்கு வெளிப் படுத்திக் கொண்டிருந்தார். திருவாளர் ஏ. ஆர். நாமோதரன் அவர்கள் சொன்னது போன்று அவர் திறமை மிக்க பேச்சாளராக இருந்தார். அவர் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படிப்பை முடித்தவுடனே என்னோடு தமிழரசு இயக்கத்திற்கு வந்து பல ஆண்டுகள் என்னோடு சேர்ந்து பணி புரிந்து பல மாநாடுகளிலெல் லாம், சுற்றுலாக்களிலெல்லாம் இரண்டறக் கலந்துகொண்டிருக்கிறார். அவர் அருமையாக புள்ளி விவரத்தோடு பேசுகிறபோது, யாருமே நன்கு உழைப் படுத்து படித்து விட்டுப் பேசுகிறார் என்று எளிதில் முடிவிற்கு வரக் கூடிய அளவிற்கு திறமையோடு பேசுவார். எல்லோரும் நினைக்கிறோம், அவர் இந்த மன்றத்திற்குத் திரும்ப வரவேண்டுமென்று. அவ்வளவு திறமை மிக்க உறுப்பினருக்குப் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நண்பர் திரு. ஏ. பி. ஜனார்த்தனம் அவர்களைப்பற்றி திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் சொன்னது போன்று நான் சொல்வதற்கில்லை. இவர் கூட ஆங்கி லத்தில் பேச வேண்டுமா என்று நான் எண்ணியதுண்டு, அவர் பேசுகிற போது அழகாக தமிழில் பேசக் கூடியவர். கட்சியை வளர்ப்பதற்கு நீண்ட நெடுங்காலம் பாடுபட்டவர். தமிழனுக்கு எந்த மொழியிலும் புலமை உண்டு, திறமை உண்டு என்று காட்டுவதற்கு, திரு. ஏ. பி. ஜனார்த்தனம் போன்றவர்கள் திரு. வசந்த பாய் அவர்களுக்கு எதிரே இருப்பது நல்லது தான் என்று நினைப்பதும் உண்டு. அந்த வகையில்தான் அவர் ஆங்கிலத்தில் பேசுகிறபோது, நான் ஆறுதல் அடைகிற வழக்கம். கட்சிக்கு நெடுநாட்களாக உழைத்த உண்மை ஊழியர்களில் ஒருவராக அவரை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்த மன்றத்திற்குக் கொண்டுவந்தபோதே, நான் பத்திரிகையில் அடித்து மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தேன். அவருக்கும் பாராட்டுதலைத் தெரி வித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

[1974 மார்ச் 26]

நண்பர் திரு. வகாப் அவர்கள் மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விட்டார். அவருக்குப் பிரிவுபசாரம் செய்தால் கோபம் வரும், அவரை அவமதித்ததாக ஆகும். அவருக்கும் பாராட்டு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த சபைக்கே மிகக் கவர்ச்சிகரமான ஒருவராக எதிர் வரிசையில் இருந்தார். அவர் தொனி, தோற்றம் எல்லாவற்றாலும் கவர்ச்சியானவர். கள்ளம் கபடமற்ற நண்பராக இருந்திருக்கிறார். அவர் இந்த அவைக்குத் திரும்பவும் சீடைத்து விட்டார். மிக்க மகிழ்ச்சி.

நண்பர்கள், திருவாளர்கள் தங்கப்பாண்டியன், கே. எஸ். மணி, பி. டி. முத்து, திருஞானசம்பந்தம், ஈஸ்வரமூர்த்தி, சுந்தரேசத் தேவர் போன்ற எல்லோரும் இந்த மன்றத்திற்குப் பெருமை தேடித் தரத் தக்க முறையில் உழைத்து வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோருக்கும் பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த மேலவையில் இப்பேர்ப்பட்டவர்களிடமிருந்து கற்ற பாடங்களை, இருப்பவர்கள் தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்கவும், இனி வருபவர்களுக்கு வழி காட்டியாகவும் அமைய வேண்டும். இந்த மன்றத்திற்குள்ள நல்ல பெயர் என்றும் காப்பாற்றப்பட வேண்டும். நாடாளுமன்றம் பற்றிப் பத்திரிகைகளில் வருகிற செய்திகளைப் பார்க்கிறபோது, சட்டமன்ற மேலவைகள் ராஜ்யசபை கூட விலக்கில்லை என்ற நிலையில் செய்திகளைப் படிக்கிறபோது—எப்படி இந்த மாநிலம் பலவற்றில் தனிப் பெருமையைக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறதோ அதே போன்று இந்த மேலவை மேலவையாக இருக்கிறது, இனியும் அப்படியே இருக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு, பிரிந்து செல்கிற நண்பர்களுக்குப் பாராட்டு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் பணியாற்றி, மக்கள் தொகுப்பின் பல்வேறு கூறுகளின் பிரதிநிதிகளாக இருந்து தங்களுடைய குரலை எதிரொலித்துக் கொண்டிருந்த 19 பேர்கள் பதவி விலகுகிறார்கள். அவர்களிலே மீண்டும் இந்த மன்றத்திற்கு வருகிற முயற்சியிலே 7 பேர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பாராட்டவும், வாழ்த்தி வழியனுப்பவும் இங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களும் மற்றக் கட்சிகளினுடைய தலைவர்களும் இந்த நிகழ்ச்சியிலே பங்கு கொண்டு இனிய உரைகளை ஆற்றியிருக்கிறார்கள். இந்த மாமன்றம் மிகப் புகழ் வாய்ந்த மாபினை உடையது என்பதை இந்த மன்றத்தினுடைய தொடர்பான நடவடிக்கைகள் மூலமாக நாம் அனைவரும் உணர்ந்திருக்கிறோம். அந்தப் புகழுக்கு மேலும் புகழ் சேர்ப்பது போல் இந்த மன்றத்திலே இன்றைக்கு பதவி விலகுகிற, பாராட்டு பெறுகிற நண்பர்கள் ஒதுக்கப்படும் தத்து, உயரிய கருத்துக்களையும் வழங்கி அரசுக்குத் துணை இருந்தார்கள் என்பதை எண்ணுகிற நேரத்தில்,

1974 மார்ச் 26]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

உள்ளபடியே அவர்களுடைய பிரிவு ஒரு புறத்தில் நமக்கு வேதனையையும் மறு புறத்தில் அவர்கள் நாம் எண்ணுகிற அளவிற்கு இந்தப் பிரிவைப் பெரிதாக எண்ணாமல் வெளியில் சென்றும் தங்களுடைய கடமையினைத் தொடர்ந்து ஆற்றுவார்கள் என்கின்ற நம்பிக்கையையும் தருகிறது. 19 பேர்களில் ஏழு பேர்கள் வேட்பாளர்களாக இந்த மேலவைக்கு வருவதற்கான போட்டியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அவையிலே பட்டதாரிகள் தொடருதிகளின் சார் பாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, மீண்டும் அந்தத் தொகுதியில் வேட்பாளராக பாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, மீண்டும் அந்தத் தொகுதியில் பணி புரிந்து நித்குற நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் எந்த அளவிற்குப் பணி புரிந்து வருகிறார், எவ்வளவு பயனுள்ள கருத்துக்களை இங்கே வழங்கியிருக்கிறார் என்பதையெல்லாம் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களும், அனைத்துக் கட்சி களின் தலைவர்களும் விளக்கமாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

(மாலை 6-00)

நண்பர் திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி அவர்கள் மிகத் துடிப்பாக கேள்விகளைக் கேட்பதிலும், உரை நிகழ்த்துவதிலும் ஈடுபட்டார் என்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம்.

அடுத்து, ஆசிரியர் தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இவைவரையிலே பணியாற்றி மீண்டும் பணியாற்றுகின்ற வாய்ப்பைப் பெற இருக்கின்ற நம்முடைய நண்பர் பேராசிரியர் அறிவழகன் அவர்கள். இந்த அரசின் சார்பில் உடைய நண்பர் பேராசிரியர் அறிவழகன் அவர்கள். இந்த அரசின் சார்பில் ஆசிரியர்களுக்காகப் பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு, பல சலுகைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றால், அதற்காகக் குரல் கொடுத்த இந்த மன்றத்தினுடைய ஆசிரியர்களின் பிரதிநிதிகளோடு அவருடைய குரலும் ஒங்கி ஒலித்திருக்கிறது என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது.

அண்ணியார் அவர்களைப்பற்றி நம்முடைய சிலம்புச் செல்வர் அவர்களும், உள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மற்றவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி இல்லையே, என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். தொகுதி இல்லாவிட்டாலும், அவர்கள் இங்கே இருந்திட வேண்டும் என்கின்ற தொகுதி பெற்றவர்கள் என்பதை அனைவரும் அறிவார்கள் என்றே நான் நம்புகிறேன்.

தஞ்சை உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதியிலே போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்று விவசாயிகளுடைய குரலையும், கடலோரத்து மீனவப் பெருமக்களுடைய வாழ்க்கை நிலையையும் இந்த மாமன்றத்திலே நல்ல முறையிலே எடுத்து வைத் தவர் அருமை நண்பர் திரு. கோ. சு. மணி ஆவார்கள்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 மார்ச் 26]

அதைப் போலவே தஞ்சை உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதியிலிருந்து வெற்றி பெற்று ஊராட்சி மன்றங்கள், ஒன்றியங்கள் எப்படி அரசோடு இணைந்து செயல்படுகின்றன என்பதையும், அதிலே இருக்கின்ற சிரமங்களையும், அந்தச் சிக்கல்களைப் போக்குவதற்கு அரசு எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் மிகத் தெளிவாக, திட்டவாட்டமாக அரசுக்குப் பயன்படுகின்ற வகையிலே எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய ஆற்றலும், ஆர்வமும் படைத்தவர் நண்பர் திரு. சுந்தரேசத் தேவர் அவர்கள் ஆவார்கள்.

திரு. காளியண்ணன், எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் கூறியதைப் போல, அதிக அளவில் இந்த மாமன்றத்தினுடைய விவாதங்களில் கலந்துகொள்கின்ற வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொள்ளாவிட்டாலும், அடக்கமான சுபாவமும், அவர் ஈடுபாடு கொண்ட இயக்கத்திலே நல்ல பற்றும் உடையவர்கள் ஆவார்கள். அதைப் போலவே சேலம்-தர்மபுரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதியிலிருந்து தேர்தெடுக்கப்பட்ட நண்பர் திரு. முத்து அவர்கள், பல நேரங்களிலே இந்த அரசுக்கு எடுத்துக் காட்டவேண்டிய நல்ல குறிப்புகளை எடுத்துக் காட்டியது மாத்திரமல்லாமல், எந்தத் தொகுதியின் சார்பாகத் தேர்தெடுக்கப்பட்டு வந்தாரோ, அந்தத் தொகுதியினுடைய நலன்களுக்காக, ஆக்கப் பணிகளுக்காக இங்கே குரல் எழுப்பியவர்.

ராமநாதபுரம் உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதியின் சார்பாகத் தேர்தெடுக்கப் பட்டு இந்த மாமன்றத்திலே பணியாற்றுகிறவர்களில் மூத்தவர் நம்முடைய திரு. ஜெயராம ரெட்டியார் அவர்கள் ஆவார்கள். அவர் நல்ல தேசிய பாரம்பரியத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதையும், பண்பாடு மிக்கவர் என்பதையும் அவருடைய நடையுடை, பேச்சு, செயல் இவைகள் மூலமாக நாம் மிகத் தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். தவத்திரு அடிகளார் அவர்கள் இங்கே எடுத்துக் காட்டியதைப்போல, உணர்ச்சிகளை எப்படியும் வெளிப்படுத்தவேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு அவர்களுடைய பேச்சு ஒவ்வொரு முறையும் அமைந்த காரணத்தால், அவரை அறியாமலே அவர் சார்ந்திருக்கின்ற கட்சியை மறந்துவிட்டு, பல நேரங்களில் பின்னால் உட்கார்ந்திருக்கின்ற திரு. ஆறுமுகசாமியையும் பொருட்படுத்தாமல், அவர் இந்த ஆட்சியைப் பாராட்டி யிருக்கின்றார். அந்த நேரத்திலெல்லாம் அவர்களுடைய சட்டையைப் பிடித் திழுக்காததற்கு நான் திரு. ஆறுமுகசாமிக்கு நன்றி கூறிக்கொள்ளுகின்றேன். அவர்கள் நல்ல தமிழிலே பேசினார்களா, நல்ல ஆற்றல் மிக்க சொற்பொழிவா ளாக இந்த மாமன்றத்திலே பணியாற்றினார்களா என்கின்ற கேள்விகளுக்கெக் களைச் சொன்னார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கின்ற நேரத்தில், அப்படிப் பட்ட ஒரு பெரியவருடைய ஒத்துழைப்பும், உறுதுணையும் இந்த மாமன்றத்தின்

1974 மார்ச் 26]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மூலமாக இந்த அரசுக்கு அவர்களுடைய கருத்துக்களும் கிடைப்பதற்கு இப்போது வழியில்லாமல் போகிறதென்றாலும், அவர் வெளியிலிருந்தாலும் இந்த அரசு நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கான அரிய பல யோசனைகளை நிச்சயமாகச் சொல்வார்கள் என்று நான் நம்புகின்றேன்.

அருமை நண்பர் திரு. திருஞானசம்பந்தம் அவர்கள் ராமநாதபுரம் உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதியிலிருந்து தேர்தெடுக்கப்பட்டு, இந்த மன்றத்திலே அரும் பணியினை ஆற்றியிருக்கிறார்கள். இளம் வயதிலே அரசியல் சட்டத்தை, இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின் காரணமாகக் கொளுத்தி, ஏறத்தாழ இரண்டாண்டு காலம் கடுங்காவல் தண்டனை பெற்று, சிறைக் கோட்டத்தில் இருந்து வந்தவர் நண்பர் திருஞானசம்பந்தம் ஆவார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல, முகவை மாவட்டத்தில் ஒரு பெரும் குடும்பத்தில் அவர்கள் பிறந்தவர்கள். அவருடைய உற்றார், உறவினர் தேசிய இயக்கத்திலே ஈடுபாடு கொண்டவர்கள் என்றாலும் கூட, அவருக்கு உள்ள தமிழ் ஆர்வம், இந்தி தமிழகத்திலே திணிக்கப்படக் கூடாது என்பதிலே கொண்ட உறுதி, போற்றித் தரத்தக்க அண்ணா அவர்களிடத்தில் வைத்த பற்று, இயக்கத்தினிடத்திலே கொண்டுள்ள ஆர்வம் இவைகளின் காரணமாக, கழகம் நடத்துகின்ற எந்தப் போராட்டமானாலும், அவைகளில் தங்கு தடையில்லாமல் ஈடுபடக்கூடிய தொண்டுள்ளம் படைத்தவர். அந்தக் காரணத்தாலேதான் இரண்டு ஆண்டு கால சிறைவாசத்தை இனிய முகத் தோடு ஏற்றுக்கொண்டு மதுரை காராக்கிரகத்திலே அவர்கள் அடைபட்டுக் கிடந்தார்கள். அந்த நல்ல நண்பருடைய பணிகள் இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக இந்த அரசுக்குக் கிடைக்காவிட்டாலும் கூட, வெளியிலிருந்தும் இந்த அரசுக்கும், அரசை நடாத்துகின்ற ஆளுங்கட்சியான முன்னேற்றக் கழகத் திற்கும், நாட்டு மக்களுக்கும் நல்ல தொண்டாற்றக்கூடிய மனப் பக்குவம் படைத்தவர் என்கின்ற முறையிலே அவரையும் நான் பாராட்டி வாழ்த்துகின்றேன்.

சட்டப் பேரவைத் தொகுதியிலே தேர்தெடுக்கப்பட்ட முஸ்லீம் லீக் கட்சியினுடைய தலைவர் திரு. அப்துல் வகாப் அவர்களைப்பற்றி மற்ற தலைவர்கள் எல்லாம் சொன்னதைப் போல, நானும் நீண்ட நேரம் பேச வேண்டும் என்கின்ற அவசியமில்லை என்றே கருதுகின்றேன். ஏனென்றால் அப்படிப் பேசுவது 29 ஆம் தேதி தேர்தலை ஒருவேளை பாதிக்கக் கூடும் என்ற காரணத்தால், அவர் இந்த அவையிலே தொடர்ந்து இருக்கின்றார் என்ற உணர்வோடு நான் அதனை விட்டுவிடுகின்றேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 மார்ச் 26]

நம்முடைய சுதந்திராக கட்டியினுடைய தலைவர் பெரியவர் சா. கணேசன் அவர்கள், இந்த மன்றத்திலே மாத்திரமல்ல, நாங்கள் எல்லாம் சட்டப் பேரவையிலே நாவலர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவராகவும், நான் துணைத் தலைவராகவும், இருந்த அந்தக் காலத்திலே, சட்டப்பேரவையிலே சுதந்திராக கட்டியினுடைய தலைவராக வீற்றிருந்து, எங்கனோடு மிகுந்த அன்பொழுகப் பேசி, உறவாடி, நட்புக் கொண்டு சட்டப் பேரவையிலும் தமிழ் வளர், தமிழகம் செழிப்படைய, தமிழர்களுடைய வரலாறு, பேணிப் பாதுகாக்கப்பட, நல்ல பல கருத்துக்களை அங்கும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்நேரமே தொடர்ந்து இந்த மன்றத்திலும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டது போல, ஒவ்வொரு உரையிலும் தமிழ் நாட்டினுடைய கல்வெட்டுக்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும், எதிர்காலத்துக்கு அவைகள் எல்லாம் வரலாற்று ஒளி விளக்குகளாக அமைய வேண்டும் என்கின்ற சீரிய, செழுமிய கருத்துக்களை அவர்கள் சொல்லத் தவறியதே இல்லை. அவர்கள் நாட்டு விடுதலைப் போராட்டத்திலே ஈடுபட்டு மூன்று முறை சிறை சென்றவர்கள். தமிழை வளர்ப்பதற்கு, கவிதைகளைக் காப்பாற்றுவதற்கு, குறிப்பாகவும், சிறப்பாகவும் கம்பனைப் போற்றுவதற்கு இன்றைக்கு தமிழகத்திலே முன்னணியிலே நிற்பவர்களில் நம்முடைய பெரியவர் சா. கணேசன் அவர்கள் ஒருவர் ஆவார்கள். அவர்களும் இன்று இந்த மாமன்றத்திலிருந்து பதவி விலகுகிறார்கள் என்றாலும், என்றென்றும் தமிழ்த் தொண்டினுள் எங்கிருந்தும் ஆற்றக்கூடிய ஆற்றலாளர் என்கின்ற வகையிலே பராமட்டி வாழ்த்துகின்றேன்.

நண்பர் திரு. தங்கப்பாண்டியன் அவர்கள் ராமநாதபுரம் உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதியிலே தேர்தலுக்கு நிற்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த அவையிலே நல்ல தமிழுடுத்து இனிய கருத்துக்களை, எழுச்சிமிக்க கருத்துக்களை, அவருடைய உரையின் மூலமாக வெளிப்படுத்தியிருப்பதையெல்லாம் அனைவரும் அறிவோம்.

அரசாங்கக் கொறடாவாகப் பணியாற்றிய நம்முடைய நண்பர் திரு. பராங்குசத்தைப்பற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கட்சி உரிமையோடும், வேறு பல உரிமைகளோடும் மிகுந்த உணர்ச்சியைக் கொட்டினார்கள். திரு. பராங்குசம் அவர்களை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எப்போது அறிவாரோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் நான் திராவிடர் இயக்கத்தை அறிந்தபோதே திரு. பராங்குசத்தை அறிவேன். நானும் இங்கே வீற்றிருக்கின்ற நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் நாவலர் அவர்களும், போராளியர் அளர்களும், அமைச்சர் என். வி. என். அவர்களும், அவரோடு இணையாக நண்பர்களாக இருந்து அறிந்தவர்கள். திரு. அன்பில் தர்மலிங்கக்கையே திருச்சி மாவட்டத்திற்கு

[1974 மார்ச் 26]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அறிமுகப்படுத்திய பெருமை நண்பர் திரு. பராங்குசத்திற்கு உண்டு என்று சொன்னால், திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம் வருத்தப்படமாட்டார் என்றே நான்

(பிற்பகல் 6-10)

கருதுகின்றேன். அந்த அளவுக்கு என்னுடைய உயிர்த் தோழராக இருப்பவர் நண்பர் திரு. பராங்குசம் அவர்கள். ஆகவே திரு. பராங்குசம் அவர்கள் இந்த இடத்தை விட்டுப் போனாலும், வேறு இடத்திற்குச் செல்லுவார்களென்று எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் பரிந்துரை செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதை அவர்களுக்கு அறிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லா இடத்தையும் விட, சிறப்பான இடம் எங்களுடைய இதயம்தான் என்பதை திரு. பராங்குசம் அவர்கள் நன்றாக அறிவார்களென்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர் ஆற்றிய அரும்பணி குறித்து நம்முடைய மேலவைத் துணைத் தலைவர் திரு. சிலம்புச் செல்வர் அவர்களும், எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களும், மற்ற கட்சித் தலைவர்களும், அத்தனை பேரும் புகழ்ந்துரைத் தார்கள். அது, அவர்களைப் புகழ்ந்ததாகக் கருதிக் கொள்ளாமல், எங்கனையே புகழ்ந்ததாகக் கருதிக்கொண்டு, நாங்கள் பெருமை அடைந்தோம். குறிப்பாக நான் பெருமையடைந்தேன் என்று கூறிக்கொள்ளுவேன்.

அருமை நண்பர் திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு அவர்கள், 4, 5 தடவைகளுக்கு மேல் கழகம் நடத்திய போராட்டங்களில் களம் செல்லுவதற்குத் தயங்காமல், சிறைச்சாலைக்குச் சென்ற அருமைத் தோழராவார்கள். அவருடைய ஆர்வம், துடிப்பு மிகுந்த பேச்சை எல்லோரும் கவனித்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு அடையாளமாக, அழுத்தம் திருத்தமான பேச்சு என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட அழுத்தம் திருத்தமான பேச்சை அனைவரும் இங்கே கவனித்தோம். பேச்சு மாத்திரமல்ல, உள்ளமும் கொஞ்சம் அழுத்தமானதுதான் நண்பர் திரு. பொன்னுவேலு அவர்களுக்கு என்பதை நாங்கள் நன்றாக உணருவோம். நண்பர் திரு. பொன்னுவேலு அவர்கள் இயக்கக் காரியங்களைக் கவனிப்பதிலும், அதைப் போலவே நாட்டு மக்களுடைய உணர்வை எதிரொலிப்பதிலும், தயவுதாட்சண்யமின்றி, இந்த மாமன்றத்தில்—சில 'கருத்துக்கள் அரசுக்கு எதிரானதாக இருக்குமென்ற அச்சம்'கூட இல்லாமல்—தாம் அந்தக் கருத்துக்களைச் சொல்லுவதன் மூலம், அந்தப் பகுதி மக்கள் பயனடைய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு அவர்கள் இந்த அவையில் ஆற்றியிருக்கிற பணிகள் சாலச் சிறந்ததென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தொழிற் சங்கத்தினுடைய தலைவர்களிலே ஒருவராகவும், முன்னேற்றச் சங்கத்தினுடைய பேரவையின் பொதுச் செயலாளராகவும் விளங்குகிற திரு. காட்டுர் கோபால் அவர்கள், 2, 2½ ஆண்டுக் காலம், இந்த அவையில்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 மார்ச் 26]

வேறொருவர் விட்டுச் சென்ற பதவிக் காலத்தை இங்கே அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். திரு. காட்டீர் கோபால் போல் ஒரு தொழிற் சங்கத் தலைவிக் கிடைப்பாரா என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் எங்கள் கட்டுக்குள்ளே பாராட்டுவதுபோல, கொஞ்சம் விளையாடத் தொடங்கினார். ஆனால், அதிலெல்லாம் திரு. காட்டீர் கோபால் போன்றவர்கள் ஏமாந்துவிட மாட்டார்களென்று தெரிவித்துக்கொள்வேன். இங்கே வீற்றிருப்பவர்களிலே பல தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். வருபவர்களிலும், சில தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். சலவைத் தொழிலாளர் சங்கத்தினுடைய தலைவர், மருத்துவத் துறைத் தொழிலாளர் சங்கத்தினுடைய தலைவர் என்கின்ற வகையில் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். அநேகமாக முன்னேற்றச் சங்கத்தினுடைய சார்பாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர்களில் பெரும்பாலோர் தொழிற் சங்கத்தில் ஈடுபாடு கொண்டவர்கள்தான் என்பதை எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்வேன். ஏனென்றால் முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பான தொழிற் சங்கத்திற்கு எந்தப் பிரதிநிதித்துவமும் வரவில்லையென்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவரின் பேச்சை நாகைய தினம் பெரிய அளவில் பிரசுரிக்க பத்திரிகைகள் தயாராகக் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவேதான் சொல்கிறேன்; இப்போது இருப்பவர்களிலே பல பேர் தொழிற் சங்கத் தலைவர்களாக இருக்கிறார்கள். முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், நீங்கள் அதன் சார்பாக இந்த மாமன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைப் பார்ப்பீர்களானால், கழகம் கழகத்திற்காகத் தோண்டாற்றிய பெரியவர்கள், வயதானவர்கள், மூத்தவர்கள் யாரையும் என்றைக்கும் புறக்கணித்ததில்லை என்பது புரியும். மூத்தவர்களுக்கு இடம் தர வேண்டுமென்ற நேரத்தில், இளைஞர்களுக்குக் கதவு அடைக்கப்படவில்லை. அதற்கு உதாரணமாக, பெரியவர்களை கழகத்தின் சார்பாக வேட்பாளர்களாக நிறுத்தி, வெற்றி பெறச் செய்து, இந்த மாமன்றத்திலே வீற்றிருக்கச் செய்திருக்கிறோம். அதைப் போலவே இளைஞர்கள் பலரும் கழகத்தின் சார்பாக இந்த மாமன்றத்தில் வீற்றிருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம், கழகம் பெரியவர்கள் இளைஞர்கள் இருவருக்கும் வழி வகுத்து, இடம் அளிக்க வேண்டுமென்று எடுத்த சீரிய கொள்கைதான் என்பதை எடுத்துச் சொல்வேன். இங்கே வீற்றிருக்கிற நம்முடைய காரைக்குடி திரு. இராமசுப்பையா அவர்களுக்கு, இந்த மாமன்றத்திற்கு வரப் போகிறோம் என்ற செய்தி தெரியாது. எங்கோ இருந்தவரைத் தேடிப் பிடித்து அழைத்து வந்தோம். பழைய காலத்தில் திரு. சா. கணேசன் அவர்களுடன் போட்டி போட்டுக்கொண்டு கழகத்தை வளர்த்தவர். அவரைத் தேடிப் பிடித்து அழைத்து வந்த நேரத்தில் அவர் வியப்பு அடைந்தார். மற்றவர்களும் வியப்பு அடைந்தார்கள். அவரையா கழகத்தில் உள்ளவர்கள் சூடாக வைத்துக்கொண்டு மேலவைக்கு அனுப்பி

[1974 மார்ச் 26]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஞர்கள் என்று கூறினார்கள். கோபி லி. என். இராஜா இங்கே அமர்ந்திருக்கிறார். கோவை மாவட்டத்தில்—தமிழகத்தில் எங்களுடைய கழகத்தை வளர்க்க அரும்பாடு பட்டவர். சமுதாய நலத் துறையின் கொள்கையை வளர்க்க அரும்பாடு பட்டவர். அப்படிப்பட்டவர்களும் இந்தக் கழகத்தால் மறந்துவிடப்பட மாட்டார்களென்பதற்கு அடையாளச் சின்னமாக அவர்கள் இங்கே அமர்ந்திருக்கிறார்கள்.

நியமன உறுப்பினர்களாக இருந்து பதவி விலகப் போகிறவர்கள் அருமை நண்பர் திரு. ஏ. பி. ஜனார்த்தனம், திரு. டி. கே. பகவதி, தடிகமணி திரு. டி. வி. நாராயணசாமி ஆகியோராவார்.

நண்பர் திரு. ஏ. பி. ஜனார்த்தனம் அவர்களுடைய ஆங்கிலப் புலமையையும், தமிழ் ஆற்றலையும் இங்கே அனைவரும் பாராட்டிப் பேசியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பாராட்டுதலோடு, நான் என்னுடைய பாராட்டுதலையும் இணைத்துக்கொள்வ கால், என்னுடைய பழம் பெரும் நண்பரில் ஒருவரைப் பாராட்டுகிறேன், வாழ்த்துகிறேன் என்ற பெருமையைப் பெற்றுக்கொள்கிறேன். நாங்களெல்லாம் குடியரசு அலுவலகத்தில் ஒன்றாக இருந்து, குடியரசுப் பத்திரிகை எழுதி, பத்திரிகை மடித்துப் போட்டு, ஸ்டாம்பு ஒட்டி, அதை வெளியூர்களுக்கு அனுப்புகின்ற வரையில் குடியரசு அலுவலகத்திலேயே ஒன்றாக இருந்து, ஒரு காலத்தில் பணியாற்றியவர்கள். அவர்கள் இந்த மாமன்றத்திலே ஆற்றியுள்ள அரும்பணி, ஆங்கிலத்திலே அவர்கள் ஆற்றிய உரைகள்—இவைகளெல்லாம் தொடர்ந்து இல்லையே என்ற தவலை பலருக்கு இருந்தாலும்கூட, கழகத்தின் சார்பில் அவருடைய பணியை அகில இந்திய அளவிலே பயன்படுத்திக் கொள்ள நாங்கள் என்றென்றும் தயாராக இருக்கிறோம். அதில், ஏற்ற வகையில் அவர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ளப்படுவார்கள் என்பதையும் நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்வேன்.

நடிகமணி திரு. டி. வி. நாராயணசாமி அவர்களுடைய கலைத் தொண்டு இந்த மாமன்றத்திலே நடைபெறுவிட்டாலும், வேறு வகையில் நடைபெறுவ தற்கான அந்த ஆர்வம் எங்களுக்கெல்லாம் உண்டு. அவர்கள் இந்த மாமன்றத்திலே கலைஞர்களுக்காக வாதிட்டது, நடிகர்களுக்காகப் பேசியது, திரைப் படங்களுக்காக, நாடக வளர்ச்சிக்காக, ஆற்றிய தொண்டு சாதாரணமான தல்ல. அவர் தன்னை ஒரு நடிகரென்று எண்ணிக்கொள்வதையிட இந்த நாட்டுக்காகப் பணியாற்ற வேண்டிய ஒரு இயக்கவாதி, 'லட்சிய வாதி' என்று கூறிக்கொள்வதிலே மிகுந்த ஆர்வம் படைத்தவர். என்னுடைய இளமைக் கூறிக்கொள்வதிலே மிகுந்த ஆர்வம் படைத்தவர். என்னுடைய இளமைக் காலத்திலேயிருந்து என்னுடைய சேர்ந்து இயக்கத்தோடு சேர்ந்து, போரினார் அண்ணா அவர்களுடைய அன்புக்குரிய தம்பிகளில் ஒருவராக இருந்த வளர்ந்தவர் அருமை நண்பர் திரு. டி. வி. நாராயணசாமி அவர்களாவார்கள்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 மார்ச் 26]

கலைஞர் திரு. டி. கே. பகவதி அவர்கள், மறைந்த கலைஞர் திரு. டி. கே. ஷண்முகம் அவர்களுடைய இடத்தில் இந்த மாமன்றத்திலே நியமன உறுப்பினராக இடம் பெற்று, பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். மற்றவர்களெல்லாம் இங்கே எடுத்துக் காட்டியதுபோல், அதிகம் இங்கே பேசாவிட்டாலும், அவர் இங்கே வகிக்கின்ற அந்தப் பொறுப்பின் அடிப்படையில் கலைஞர்களுக்காக அவர் ஆற்றியிருக்கும் பணி என்றென்றும் மறக்கக் கூடியதல்ல என்ற அளவில் அவரையும் பாராட்டுகிறேன்.

பிரிந்து செல்கிற 19 பேரில், 7 பேர் மீண்டும் போட்டியிடுகிறார்களென்றாலும் போட்டி இடுகிறவர்களெல்லாம் வெற்றி பெற வேண்டுமென்றுதான் நாம் இந்த மாமன்றத்தின் மரபு வழி வாழ்த்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவர்களெல்லாம் வென்று வருக என்று வாழ்த்துவதோடு, இதுவரையிலும் பதவியின் மூலம் நமக்கு அனுசரணையாக இருந்தவர்களெல்லாம், தொடர்ந்து இந்த அரசுக்கு அவர்களுடைய உதவியின் மூலமாகத் தொண்டாற்ற வேண்டுமென்று அனைவரையும் கேட்டுக்கொண்டு, அனைவரையும் பாராட்டி, வாழ்த்தி, அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்திலேயிருந்து பிரிந்து செல்கிற 21 உறுப்பினர்களிலே, இன்று வாழ்த்து சொல்பவர்களுக்கு வணக்கம் செலுத்தும் வகையிலே பேசுவதற்காக நானும், திரு. திருஞானசம்பந்தமும், திரு. சா. கணேசன் அவர்களும் தான் இருக்கிறோமென்று நினைக்கிறேன். மற்றவர்களெல்லாம் இங்கேயில்லை. என் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் நான் ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். ஆந்திரம், கோளம், என்னடம் ஆகியவையெல்லாம் நம்முடைய மாநிலத்தோடு சேர்ந்திருந்த நேரத்திலே, 1946 ஆம் வருஷத்திலே இந்த மேலவைக்கு நான் உறுப்பினராக வந்தேன். அந்தச் சமயத்தில் 500 ரூபாய் கிஸ்தி செலுத்துபவர்கள்தான் ஓட்டுப் போட வேண்டும். இல்லையென்றால் இன்கம்-டாக்ஸ் செலுத்துபவர்கள் தான் ஓட்டுப் போட வேண்டும். அப்போது 6 வருஷங்கள் இருந்தேன். 1952-ல் பேரவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டேன். 1957-ம் வருஷம், என்னுடைய ஆப்த நண்பர் திரு. காமராஜ் அவர்களுடன் போட்டியிட்டு, தோல்வியுற்று, அரசியலிலிருந்து விலகியிருந்தேன். அதற்குப் பிறகு, 1962-ம் ஆண்டிலிருந்து 1974-ம் ஆண்டு வரையிலும் 2 முறை போட்டியிட்டு, இந்த மேலவையில் இருந்து வந்திருக்கிறேன். என்னுடைய வழக்கம் என்னவென்றால், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவனாக இருந்தாலும் சரி, எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவனாக இருந்தாலும் சரி, என்னுடைய மனதில் எது சரி என்று படுகிறதோ அதைப் பட்டவர்த்தனமாகச் சொல்லுவதுதான் வழக்கம். அதுவும் 'பளிச்' என்று சொல்லி விடுகிறேன் என்பதைக் குற்றம்கூடச் சொல்லுவார்கள். இந்தச்

1974 மார்ச் 26]

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு விஷயத்தை திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் சொன்னார்கள். சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதியாக இருந்த திரு. சுப்பா ராவ் அவர்கள் கால்மாபாலிடன் கிளப்புக்கு வருவார். வந்தவுடன், அவருடைய தீர்ப்புகள்பற்றி என்னிடம் சொல்லுவார். அது சரி தானா என்றும் கேட்பார்கள். நான் என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுவேன். அதைத்தான் திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அதே மாதிரி காலஞ்சென்ற அண்ணாதுரை அவர்கள் 1967 ஆம் ஆண்டிலே முதலமைச்சராக வந்தார்கள். அவர்கள் வந்தவுடனே முதலிலே 'கட் மோஷன்' கொடுத்து என்னைப் பேசச் சொன்னார்கள். நான் அதற்கு முன்னால்

(பிற்பகல் 6-20)

அவர்களைக் கண்டதும் இல்லை; அவர்களிடம் பேசியதும் இல்லை. ஆனால் நான் 1967-லே தேர்தலுக்கு நின்றபோது, எங்கள் பக்கத்திலேயிருந்து வந்தவர்களிடத்திலே நம்முடைய கட்சிக்காரர்களுக்கு ஓட்டுப் போடுங்கள், ஆனால் அதே நேரத்தில் ரெட்டியார் அவர்களையும் தோற்காமல் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு நான்கைந்து பேர் வந்து என்னிடமே இதைச் சொன்னார்கள். முதலமைச்சர் அண்ணாதுரை அவர்கள் என்ன இப்படிச் சொல்கிறார்களே என்று கேட்டார்கள். 'நான் அவர்களிடத்திலே சென்று எனக்கு ஆதரவு கொடுங்கள்' என்று கேட்கவே இல்லை என்றேன். அதற்குப் பிறகு இரண்டு மாதங்கள் கழித்து நமக்குள்ளேயே ஒரு தேர்தல் வந்தது. ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரிஸ் போர்டு தேர்தல் அது. அந்தத் தேர்தலில் அப்பொழுது எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்த திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் அவர்களுக்கும், திரு. என். வி. நடராசன் அவர்களுக்கும் போட்டி வந்தது. அந்தத் தேர்தலிலே யாரை நிறுத்துவது, காங்கிரஸ் காரரை நிறுத்துவது அல்லது அவர்களை நிறுத்துவது என்ற பிரச்சினை எழுந்தது. 'உங்களுடைய பெயரைச் சொன்னால், அதை முதலமைச்சர் ஒத்துக்கொள்வார்கள்' என்று என்னிடம் சொன்னார் திரு. தியாகராஜன். 'சரி, ஆனால் என்னை அதற்குப் பிறகு திரு. க. அனாதாபி' என்று சொல்லக் கூடாது என்றேன். அதன்படி சொன்னவுடனேயே, திரு. ஜெயராம ரெட்டியாரிடம் கையெழுத்து வாங்கிக்கொண்டு போங்கள் என்று சொல்லி அவர்களே இருந்து கையெழுத்து வாங்கினார்கள். நானும் போட்டியின்றித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டேன். மறுநாள் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்வதற்கு அவருடைய அறைக்குச் சென்றேன். திரு. சி.வி.ஆர். அவர்களும் அங்கே இருந்தார்கள். நான் சென்றவுடனேயே என்ன என்று கேட்டார்கள். நான் கேட்காமலேயே என்னுடைய தேர்தலிலே எங்கள் பக்கத்திலே இருந்தவர்

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] [1974 மார்ச் 26]

கனிடம் எனக்கு உதவி செய்யச் சொல்லியிருந்தீர்கள். நேற்றும் எனக்கு இந்தமாதிரிச் செய்திருக்கிறீர்கள். இதற்காக என்னுடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ள வந்திருக்கிறேன் என்று சொன்னேன். “நான் சொன்னாலும், சொல்லாவிட்டாலும் நீங்கள் ஜெயிப்பீர்கள் என்று தெரியும். உங்களுடைய ஆற்றலும், பேச்சும், அறிவுரையும் ஆறு ஆண்டுகளுக்கு எனக்குத் தேவை” என்று சொன்னார்கள். நான் அப்பொழுது சொன்னேன், நீங்கள் இப்படி உடல் நலமின்றி இருக்கிறீர்களே, ஆறு ஆண்டுகள் வரைக்கும் இருப்பீர்களோ என்று எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. உங்கள் திரைகத்தை நன்றாகப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னேன். அதன் பிறகு அவர்கள் காலஞ்சென்று விட்டார்கள். அது இன்னும் என் மனதிலே பசுமையாகவே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. நான் சொன்னமாதிரி இப்படி ஆகிவிட்டதே என்று மனது வேதனையாக இருக்கிறது. நண்பர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள், என் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், என்னைப்பற்றிச் சொன்னார்கள்; எதையும், எங்களுக்குள் கருத்து வேறுபாடு இருந்தாலும், சொல்வதைத் தடுப்பதில்லை என்று. என் மனதில் எது எது படுகின்றதோ, அதைப் பச்சையாகவே சொல்லிவிடுவேன். இந்த சமயத்தில் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நீண்ட காலத்திற்கு முன்பு எங்கள் ஊரில் ஒரு ஐ.சி.எஸ். அதிகாரி இருந்தார். அவர் இப்பொழுது இல்லை. இறந்துபோய் விட்டார். அவர் வேறொரு ஊருக்கு மாற்றலாகிப் போன பிறகும், ஏதாவது ஜட்ஜ்மென்ட் எழுத வேண்டுமென்றால், என்னிடம் ஒரு காகிதம் கொடுத்தனுப்பி வந்துபோகச் சொல்லுங்கள் என்று எழுதியிருப்பார். நான் போவேன். அப்பொழுது இந்த விஷயத்தில் எனக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிறது என்று பெயரைச் சொல்லாமல் கேட்பார். ஐராதியையும் சொல்ல மாட்டார். பி.டபிள்யூ. 1, 2, 3 என்று சொல்வார். என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்பார். அதைத் தெரிந்துகொண்டு தீர்ப்பு எழுதுவார்.

எங்களுடைய ஊருக்கு மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் தண்ணீர்த் தொட்டியைத் திறப்பதற்கு வந்திருந்தார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் சொன்னார்கள், இவர்கள் ஆளுங்கட்சியினராக இருந்தபோதும் எங்களை எதிர்க்கட்சியினராக நினைப்பதில்லை, நாங்கள் இப்பொழுது ஆளுங்கட்சியினராக வந்திருக்கிறோம்; அவர்களையும் நாங்கள் இப்பொழுது எதிர்க்கட்சியினராக நினைப்பதில்லை என்று. இந்த மாமன்றத்தின் மரபே, எப்பொழுதும் ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலையிலே நடவடிக்கைகள் நடந்துகொண்டிருப்பதுதான். இந்த மன்றத்திலே பெரிய பெரிய ஆட்கள் எல்லாம் வீற்றிருந்திருக்கிறார்கள். நான் இங்கு வந்தபோது, டாக்டர் ஏ. லக்ஷ்மணசாமி முதலியார் அவர்கள், திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள், திரு. பதஞ்சலி சாஸ்திரி அவர்கள், டாக்டர்

1974 மார்ச் 26] [திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

ராஜமன்னார் அவர்கள் போன்றவர்களெல்லாம் இங்கே முன் வரிசையிலே உட்கார்ந்திருந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட பெரிய மனிதர்களெல்லாம் வீற்றிருந்த இந்த மாமன்றத்திலே நாம் இப்பொழுது வீற்றிருக்கின்றோம். இந்த மன்றத்தின் மரபானது நன்றாகக் காக்கப்பட வேண்டும். மற்ற இடங்களிலே எல்லாம் இப்பொழுது நடப்பதைப் பார்த்தால், வேதனையாக இருக்கிறது. சபைகளிலே ஒரே கூச்சலும், குழப்பமும், ரகசியம், இருப்பதைப் பார்த்தால், நாட்டின் எதிர்காலம் என்ன ஆகுமோ என்று ஏங்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த நிலைமை உருவாகாதபடி, மேல் சபையாவது நல்ல முறையில் இயங்கி நல்ல நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டும் என்பதை எடுத்துக்காட்ட வேண்டும் என்பதுதான் என் ஆசை. நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் எங்களைப் பற்றிச் சொன்ன வார்த்தைகளுக்கும், நண்பர்கள் திருவாளர்கள் ராஜாராம், தாமோதரன், இராமசாமி படையாச்சி, ஆறுமுகசாமி, வசந்த பாய், அடிகளார், ம.பொ.சி. மற்றும் எல்லோரும் எங்களைப்பற்றிச் சொன்ன வார்த்தைகளுக்காக நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன்.

எல்லோரும் இங்கே தமிழிலே பேசியதைச் சொன்னார்கள். அந்தக் காலத்திலே 1946-லே எல்லாம் தமிழிலே பேசினால் ஒரு ‘டிஸ்குவாலிபிகேஷன்’. அப்பொழுதெல்லாம் நான் ஆங்கிலத்திலேதான் பேசுவது வழக்கம். அப்படிப் பேசினால்தான் மதிப்பு. இப்பொழுது ஆங்கிலத்திலே பேசினால் மதிப்பில்லை. தமிழிலே பேசினால்தான் மதிப்பு. இந்தமாதிரி காலம் மாறிக்கொண்டு வருகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையிலே ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த மன்றம், இப்பொழுது தமிழிலேயே நடவடிக்கைகள் நடக்கின்ற மன்றமாக மாறி வருகின்றது. இது தமிழ் நாட்டினுடைய வளர்ச்சியைக் காட்டுகின்றது. இந்த வளர்ச்சி குன்றாதபடி இருக்க வேண்டும். நான் ஐந்தாறு முதலமைச்சர்களைப் பார்த்திருக்கின்றேன். எல்லோரும் இந்த சபையின் மரபை நன்றாகக் காத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது இருக்கிற முதலமைச்சர் அவர்கள் என் பேரில் எவ்வளவு தூரம் அன்பு கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். நான் மீண்டும் இந்தச் சபைக்கு வரவேண்டும் என்று அவர்கள் ஆசைப்பட்டார்கள் என்றும் எனக்குத் தெரியும். ஆனால் மற்ற ரூபநிலையின் காரணமாக இங்கே வருவதில்லை என்று முடிவு செய்து கொண்டேன். ஆகையினால் நான் இனிமேல் எங்கிருந்தாலும், வெளியிலே இருந்தாலும், நல்ல காரியங்களிலே ஈடுபட்டு, நாட்டு மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய தொண்டை நான் செய்வேன் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் உறுதி கூறிக்கொண்டு எங்களைப்பற்றிப் புகழ்ந்து கூறிய எல்லோருக்கும் என்னுடைய நன்றியைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

[1974 மார்ச் 26]

திரு. சா. கணேசன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் இங்கிருந்து விடுபெறுகிற உறுப்பினர்களைப் பாராட்டுகின்ற முறையிலே பல்லோரும் நல்லுரைகள் கூறி எங்களை மகிழ்வித்தார்கள். முதலிலே வாழ்த்துப் பெறுகின்றவன் என்ற முறையிலே நான் நன்றியைப் புலப்படுத்திக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். தலைவர் அவர்களும், துணைத் தலைவர் அவர்களும், பிற எல்லா உறுப்பினர்களும், என்மாட்டு நிரம்பிய அன்பும், பரிவும் காட்டி வந்துள்ளீர்கள். அதற்காக நான் முழுக்க முழுக்க இதயம் நிறைந்த நன்றியறிதலைப் புலப்படுத்திக்கொள்கின்றேன். அதே காலத்திலே என் மனமாற யாரையும் புண்படுத்தவோ அல்லது சபையின் பெருமைக்கு ஊறு விளைவிக்கவோ நான் முயன்றதும் இல்லை, செய்ததும் இல்லை. அப்படி என்னை அறியாமல் ஏதாவது எவருடைய மனமேனும் புண்பட்டிருக்குமானால், அன்போடு மன்னிக்க வேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

என்னைப்பற்றிக் கூறிய சக உறுப்பினர்கள், முதல்வர் அவர்கள், அனைவரும் என்னுடைய சிறப்புத் துறையைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த சந்தர்ப்பத்திலே எனக்கு ஒன்றுதான் நினைவுக்கு வந்தது. இந்தச் சபையிலே மாபெரும் பெருமை வாய்ந்த தலைவராக விளங்கிய எஸ். டி. சுவாமிக்கண்ணு பிள்ளை அவர்கள் இல்லையென்றால், தமிழக வரலாற்றின் ஒரு பகுதி முழுக்க இருண்டே போய்விட்டிருக்கும். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு உரிய கல் வெட்டுக்களைக் கால வரம்பு கட்டி கணிப்பதற்கு உதவியாக இருக்கின்ற “Indian Ephemeris for the Last Two thousand years” என்ற நூலை பல்லாண்டுகள் பின் நோக்கிச் சென்று கணித்து கி.பி. 1-ம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி. 20-ம் நூற்றாண்டு வரையிலே பஞ்சாங்கம் மாநிரியாகக் கணித்து முடிந்த பெருமை அவரைச் சேர்ந்தது என்றால், அது இந்தச் சபையின் தலைவரைச் சேர்ந்தது என்று சொல்லிக்கொள்ளுவதில் நம் எல்லோருக்கும் பெருமையும் உரிமையும் உண்டு என்றும் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மேலும் இன்னும் ஒன்றைக்கூட இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். அதை வேறு வகையாக யாரும் எடுத்துக் கொள்ளப்படாது என்று வேண்டுகிறேன். என்னுடைய தேசப் பணி, தமிழ்ப் பணி பற்றியெல்லாம் அன்பர்களும் பெரியவர்களும் எடுத்துக் கூறி என்னைப் பாராட்டினார்கள், வாழ்த்தினார்கள். ஏதோ ஆண்டவன் கிருபையிலே என்னால் முடிந்த வரையில் செய்தேன். பின்னும் இந்தப் பத்து ஆண்டு காலமாகத் தமிழ்ப்பணி ஆற்றி வருகின்றேன் துணிச்சலோடு, என்று சொன்னால்,

1974 மார்ச் 26]

[திரு. சா. கணேசன்]

இந்த சபையில் எனக்குத் தந்த சம்பளம் முழுவதும் அதற்காகவே செலவழிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் அதைச் சொல்ல வரவில்லை. இந்தச் சேவைக்கு, இந்தச் செயலுக்கு இந்தச் சபை எனக்குச் சம்பளம் தந்திருக்கின்றது. அதற்காக நான் இந்த சபைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். செலவழித்தது முழுவதையும் ஒரு சல்லி பாக்கியில்லாமல் இந்தச் சபை எனக்குத் தந்து என்னைக் காத்திருக்கின்றது என்று சொல்லும்போது, அதற்காக இந்தச் சபைக்கு மீண்டும் நன்றி செலுத்திக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். இதைப் போல இன்னும் ஒன்றை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நான் இங்கே இருந்தாலும், எங்கே இருந்தாலும் சரி, இந்தத் துறையிலே செயலாற்ற நான் தயங்கப் போவதில்லை. எனக்குத் தெரிந்ததை, நான் விரும்புகின்றதைச் சொல்லுகின்றேன். அரசிடத்திலே எனக்கு நம்பிக்கை உண்டு. நிச்சயமாகச் செயலாற்றும், அதைக் கேட்கும், கேட்டு அதைச் செயல்படுத்தத் துணை புரியும். இந்த நம்பிக்கை உண்டு. அவ்வளவுதான் எனக்கு வேண்டியது. பல்வேறு துறைகளிலே, கல்வெட்டு, வரலாறு, கல்வி, கட்டிட அமைப்புகள் இத்தியாதி துறைகள்தான் என்னுடைய துறை. அரசியல் போக்கிலே, நோக்கிலே என்ன இருந்தாலும் சரி, என்னுடைய என்றும் அழியாத கடமை என்று நான் கருதுகின்ற இந்தத் துறையிலே நான் தொடர்ந்து பணியாற்றிக்கொண்டிருப்பேன், அரசு முடிந்ததைச் செய்யும், அன்பர்கள் முடிந்ததைச் செய்வார்கள் என்பது என் நம்பிக்கை. முழுக்க முழுக்க, என் நோக்கம், கூடியவரையிலே இந்தப் பகுதியில், தமிழகத்தின் வரலாறு செம்மையாக எழுதப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட வேண்டும் என்பது தான். அதற்காக இப்போது இந்த நன்றியினைத் தெரிவிக்கும்போதுகூட ஒன்றை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மிகச் சிறந்த கல்வெட்டு, கி.மு. 2, 3, 4, 5-க்கு முந்தைய கல்வெட்டு, சீவலப்பேரி என்று இப்போது பொயர், அப்போது மரீ வல்லப்பேரேரி என்று பெயர், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் இராஜவல்லிபுரத்திற்குப் பக்கத்திலுள்ள ஒரு பெரிய மலைக் குகையில், கல்வெட்டு ஒன்று இருக்கின்றது, ‘ராக் கட’ என்று. அதை இப்போது இடிந்து துறைமுகங்களுக்கு கற்களுக்காக எடுத்துப் போகப் போவதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அதை நான் அரசின் கவனத்திற்கும் கொண்டு வந்திருக்கின்றேன். ‘அதை நாங்கள் காக்க இருக்கிறோம்’ என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படி ஏராளமான சான்றுகளுள்ளும் அழிக்கப்பட்டு விடக்கூடாது, காக்கப் படவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே வேண்டிக்கொள்ளுகின்றேன்.

[திரு. சா. கணேசன்]

[1974 மார்ச் 26]

இறுதியாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே என்னைப்பற்றி மிக அன்போடு, பரிவோடு பாராட்டி எதிர்க் கட்சித் தலைவர் திரு. ராஜாராம் அவர்கள், திரு. தாமோதரன் அவர்கள், திரு. இராமசாமிப் படையாட்சி அவர்கள், திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள், திரு. வசந்த பாய் அவர்கள், திருப்பெருந்திரு. குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள், இந்த அவையின் துணைத் தலைவர் திரு. ம.பொ.சி. அவர்கள், நமது அன்பிற்குரிய முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் எல்லோரும் பேசினார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் என்னுடைய இதயம் கனிந்த நன்றியையும் வணக்கத்தையும் அவர்களுடைய வாழ்த்துக்களுக்கும் பாராட்டுதல்களுக்கும் தெரிவித்துக்கொண்டு அமருகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஜி. பராங்குசம் : தலைவரவர்களே, என்னைச் சார்ந்துள்ள என் கட்சியிலுள்ள என் சக தோழர்கள் சார்பிலும் இங்கே பிரிந்து செல்ல இருக்கின்ற என் நண்பர்கள் சார்பிலும்—என் நன்றியையும் அவர்களுடைய நன்றியினையும் தெரிவிக்கும் முறையில் நான் இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நாங்களெல்லாம் பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டு பொதுப்பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த நேரத்திலே, எங்களை இப்படிப்பட்ட மன்றங்களிலே கொண்டு வந்து அமர வைத்து, இப்படிப்பட்ட மன்றங்களின் நிலைமைகளையெல்லாம் அறிந்துகொள்ளும் அளவிற்கு எங்களை ஆளாக்கிய பெருமை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களையே சாரும். அவர்கள் இந்த நேரத்தில் இல்லையே என்ற வருத்தம் ஏற்படுகின்றது.

இன்று என் வாழ்வில் மிக மிக முக்கியமான நான், மிக மகிழ்ச்சிகரமான நான் என்றும் கருதுகிறேன். ஏனென்றால் ஆறு ஆண்டுக் காலம் இந்த மன்றத்தில் நான் பணியாற்றி உங்கள் அன்பையும் ஆதரவையும் பெற்று, உங்கள் நல் வாழ்த்துக்களையெல்லாம் பெற்று, இந்த மன்றத்தில் அமர்ந்து பொதுப் பணியாற்றும் நிலையை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது எங்களுக்குக் கிடைத்த பெரும் பாக்கியம் என்று கருதுகிறேன். இந்த மன்றத்திலிருந்து பெரிய வர்கள், நல்ல அனுபவம் படைத்தவர்கள், என்னைவிட மிக அறிவாளிகள் அவ்வளவு பேரும் எங்களை இங்கே பாராட்டிப் பேசினார்கள். நாங்கள் இந்த மன்றத்தில் செய்துள்ள பணிகளையும், நாங்கள் நடந்துகொண்ட முறைகளையும் பாராட்டி வாழ்த்துக் கூறும் முறையில் வாழ்த்தினார்கள். அதனால் உண்மையிலேயே நாங்கள் பெருமைப்படுகிறோம், மகிழ்ச்சியடைகிறோம். உங்களிடமிருந்து நாங்கள் பிரிந்து சென்றாலும், நாங்கள் எந்தப் பணிகளை ஆற்ற வேண்டும் என்று நீங்கள் கருதினீர்களோ, இந்த அரசுக்கு நாங்கள் எந்த முறையிலே பணியாற்றவேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்பினீர்களோ, எத்தகைய பணிகளை நாங்கள் ஆற்ற வேண்டும் என்று நாங்கள் கருதியிருந்தோமோ

1974 மார்ச் 26]

[திரு. ஜி. பராங்குசம்]

அந்தப் புனிதத் தொண்டிலிருந்து, பணிகளிலிருந்து எவ்வளவும் பின்வாங்க மாட்டோம், எங்களுக்கு இடப்பட்டுள்ள பணியினைத் தொடர்ந்து செய்து கொண்டிருப்போம் என்ற அந்த நல்ல எண்ணத்தை இந்தச் சபையின் முன்பு உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தச் சபைக்கு நான் வருவதற்கு முன்பு, இந்த மன்றத்தில் இருந்த பெரியவர்களுடையெல்லாம் நாங்கள் நினைத்துப் பார்க்கிறோம். நாங்கள் புதிதாக இந்த மேலவையில் வந்தமர்ந்தபோது, இங்கே யார்யார் இருந்தார்கள், எவ்வளவு பெரிய பெரிய மேதைகள் எல்லாம் இருந்தார்கள் என்று எண்ணிப்பார்க்கும்போது, உள்ளபடியே எங்களுக்கு அந்தப் பெருமை கிடைத்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

சிலர் நினைக்கலாம், இந்தப் பதவியிலிருந்து வெளியே போகின்றவர்களுக்கு வருத்தம் இருக்கலாம் என்று. இருக்கலாம். மறைக்க விரும்பவில்லை. கொஞ்சம் 'ஷாக்' கூட இருக்கத்தான் செய்யும். இருந்தாலும் நாங்களெல்லாம் பெருமைப் படுகிறோம்; இப்படிப்பட்ட மேலவையில் நாங்களும் அமர்ந்து பணியாற்றும் நிலைமையும் இங்கே நடைபெறும் விவாதங்களிலே கலந்துகொள்ளும் நிலைமையும் வாய்ப்பும் எங்களுக்குக் கிடைத்தன, அது எங்களுக்குக் கிடைத்த பெரும் பாக்கியம் என்றே நாங்கள் கருதுகிறோம். எங்களை ஆளாக்கிய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இதைக் கண்டு மகிழ நம்மிடையே இல்லையே, அவர்கள் இன்னும் சிறிதுகாலம் இருந்திருந்து எங்களுக்கு ஆதரவாக, வழிகாட்டியாக இல்லையே என்ற வருத்தம் தான் ஓங்கிநிற்கின்றது இந்த நேரத்திலே. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த அவையில் இருந்து பேசும் நேரத்தில் சொன்னார்கள். அப்போது நான் இந்த அவையில் அங்கத்தினராக இருக்கவில்லை. அவர் பேசியதை லாபியில் அமர்ந்திருந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். சட்டப்பேரவையும், மேலவையும் 'கப் அண்டு ஸாஸர்' மாதிரி என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். கீழவையில் எவ்வளவுதான் காரசாரமான விவாதங்கள், சூடான விவாதங்கள் நடந்தாலும், சட்ட முன் வடிவு அங்கே நிறைவேற்றப்பட்டு இங்கே மேலவைக்கு வரும்போது மிகச் சிறந்த முறையில் அதுபற்றி விவாதித்து சூடுகளையும் அளவிற்கு பணியாற்றியதன் மூலம் இந்த மேலவைக்குப் பெருமை தேடித்தந்தவர்கள் இந்த அவையிலுள்ளவர்கள். அந்த முறையில் இதை 'ஸாஸர்' என வர்ணித்தார் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள். நான் இந்த மேலவையில் அரசாங்கக் கொறடாவாக இருந்து பணியாற்றி வந்திருக்கிறேன். என்னுடன் இங்குள்ள அனைத்துக் கட்சி நண்பர்களும் நல்ல முறையில் பழகியிருக்கிறார்கள். நல்ல முறையில் அவர்களோடு உறவாடியிருக்கிறேன். வேறு எந்தக் கண்ணோட்டத்துடனும்

[திரு. ஜி. பராங்குசம்]

[1974 மார்ச் 26]

இல்லாமல் இந்த மாமன்றத்தினைச் சார்ந்தவர்கள் என்ற எண்ணத்தில்தான் நான் அவர்களிடம் பழகினேன். நான் அவர்களோடு எந்தக் காரியம் விஷயமாகப் பழகினாலும் கலந்து பேசினாலும், நான் அரசியலை மறந்துவிட்டு, நான் சார்ந்துள்ள கட்சியினை மறந்துவிட்டு இந்தச் சபையின் நன்மையை, முன்னேற்றத்தை மட்டுமே கருத்தில் கொண்டு, பல காரியங்களைச் செய்து வந்திருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 6-40)

இங்கே அடிகளார் அவர்கள் ஒரு உதாரணத்தைச் சொன்னார்கள். ஒரு நெருக்கடியான சந்தர்ப்பத்தில் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று என்னைக் கேட்டதாகச் சொன்னார்கள். நான் உண்மையை எடுத்துச் சொல்லி விடுகிறேன். உங்களுக்குச் சங்கடமாக இருந்தால், வெளியே போய் விடுங்கள் என்று சொன்னேன். இப்படி எல்லோருக்கும் நல்லவாக இருக்க வேண்டும் என்ற ஒரு சபாவத்தில் நான் இந்தச் சபையில் பழகி வந்திருக்கிறேன். என்னுடைய சபாவம் அப்படிப்பட்டது. இங்கே எல்லோரும் என்னைப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோருக்கும் மீண்டும் நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே இருக்கின்ற நண்பர்களில் பலர் பல ஆறுகளில் சுடுபாடு கொண்டவர்கள். நாங்களும் பற்பல பணிகளை ஆற்றிக்கொண்டிருந்தோம். அருமை நண்பர் திரு. காட்டீர் கோபால் அவர்களைப்பற்றி எல்லோரும் சொன்னார்கள். தொழிற் சங்கங்களில் சுடுபாடு கொண்டு, தொழிலாளர்களிடையே ஒரு சுமுகமான உறவையும், அவர்கள் மத்தியில் ஒரு நல்லெண்ணத்தையும் உருவாக்குகின்ற அளவில் தலைமை தாங்கிக் கொண்டிருந்தார். அவர் இரண்டு ஆண்டுக் காலத்தான் இங்கு பணியாற்றினார். நான் ஆறு ஆண்டுக் காலம் பணியாற்றினேன். இரண்டு ஆண்டுக் காலம் சாதாரண உறுப்பினராகவும் நான்கு ஆண்டுக் காலம் கட்சிக் கொறடாவாகவும் இருந்திருக்கிறேன். ஆனால் திரு. காட்டீர் கோபால் அவர்களுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் சந்தர்ப்பம் அளித்தால், தொழிற் சங்க இயக்கத்தைக் கட்டி வளர்ப்பதற்கும் அதன் மூலம் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல பலன் கிடைக்கவும் வழி இருக்கின்றது என்ற காரணத்தால், எங்களுடைய தானைத் தலைவரும் நமது முதலமைச்சருமான பாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கொஞ்சம் புனராலோசனை, மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த அளவுக்கு அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு எங்கையெல்லாம் பாராட்டிய உங்கள் அனைவருக்கும்—தனித்தனியாகப் பெயர் சொல்லி நான் சொல்லவில்லை—என் சார்பாகவும் என்னுடைய சகாக்களின் சார்பாகவும் நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்,

1974 மார்ச் 26]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஓய்வு பெற்று வெளியேறுகின்ற அருமை நண்பர்களை, நான் இந்த அவையின் தலைவன் என்ற முறையில் பாராட்டி, வாழ்த்துகிறேன். மக்கள் ஆட்சியின் மாண்பினை சரியாக உணர்ந்து, இந்த அவைக்கு எந்தவிதமான கவங்கமும் வரக்கூடாது என்று கருதி, உங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய சொந்த, கட்சியின் கருத்துக்களையெல்லாம் அடக்கி, இந்த அவையை ஒழுங்காக நடத்துவதற்கு உங்கள் ஒத்துழைப்பை அளிக்கிறீர்கள் என்று சொல்கின்றபோது, உள்ளபடியே நான் கொஞ்சம் கவலைப்படுகிறேன். எல்லாப் பதவிகளுமே மிகச் சிறிய பதவிகள்தான் என்று நினைத்த நான், இந்தப் பதவியில் அமர்ந்த பிறகு, மற்ற எந்தப் பதவியையும் விட, இது மிக அதிகமான அளவில் கஷ்டமான பதவி என்பதை உணர்ந்தேன். நான் ஒரு ஆண்டுக் காலம் உறுப்பினராகவும், தொழிற் திரு. பராங்குசத்தைப் போல் ஒரு இரண்டு ஆண்டுகள் கட்சிக் கொறடாவாகவும் இருந்து, இப்பொழுது நான்கு ஆண்டுகளாக இந்த அவையின் தலைவராக இருந்து வருகிறேன். ஏற்கெனவே ஒரு ஆறு, ஏழு ஆண்டுக் காலம் பழக்கப்பட்ட நண்பர்கள் என்னோடு இருந்து வந்த காரணத்தால், என்னுடைய தனிப்பட்ட சபாவத்தை அவர்கள் உணர்ந்து, அவர்களுடைய சபாவங்களையும், பழக்க வழக்கங்களையும் நான் அறிந்து கொண்டு, இந்த இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று கூர் வான் போல் அடித்துக்கொள்ளாமல், ஒன்று விசப்படுகின்றபோது மற்றொன்று தாழ்ந்தும், இன்னொன்று விசப்படுகின்றபோது அடுத்தது தாழ்ந்தும் போகின்ற நிலைமையை உண்டாக்கியிருக்கிறீர்கள். உள்ளபடியே இனி இருக்கின்ற நண்பர்களோடு, இனி இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு நாலாம் சேர்ந்து இருந்துவிட்டு ஓய்வு பெறப்போகிறோம். ஏற்கெனவே இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஒரு சிலர் ஓய்வு பெற்று விட்டார்கள். அவர்களில் குறிப்பாக அம்மையார் திருமதி கிளப்பாலா ஐராத் அவர்கள் அடிக்கடி குறிப்பிடுவார்கள்

'Our Chairman is a very strict Chairman' என்று. உள்ளபடியே தனிப்பட்ட முறையில் நான் அப்படி இருக்கிறேனோ என்பது வேறு விஷயம். இந்த அவையை நடத்திச் செல்கின்றபோது, சில பல சந்தர்ப்பங்களில் அப்படி இருக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுவதாலே, அப்படி இருந்திருப்பேன் என்பதை ஓய்வு பெறுகின்ற நண்பர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். நாம் எல்லோரும் கருதிக் கொண்டிருக்கின்றபடி, இந்தச் சந்தர்ப்பங்கள் வாய்த்தாலும் வாய்க்காவிட்டாலும், நாம் மீண்டும் இந்த அவைக்கு வந்தாலும் வரவிட்டாலும், நாம் ஏற்கெனவே செய்துகொண்டிருக்கின்ற வேலையைத் தொடர்ந்து செய்வோம் என்ற ஆறுதலோடு நீங்கள் சென்று வரவேண்டும் என்று வாழ்த்துகிறேன். உங்களுடைய பதவிக்காலம் இதோடு முடிந்து விட்டது என்று கருதவேண்டாம். ஏப்ரல் 20-ஆம் தேதி இரவு 7 மணி வரையிலும் சபை நடந்தால் நீங்கள் வரலாம், ஏப்ரல் 21-ஆம் தேதி தான் நீங்கள் வருவதைச் சட்டம் தடுக்கும். ஆகையினால் ஏதோ பாராட்டு

[மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்] [1974 மார்ச் 26]

தெரிவித்து விட்டார்கள், நம்முடைய பதவிக் காலம் முடிந்து விட்டது என்று கருதாமல், நாளை வாராங்குகள், வாராங்குகள் என்று சொல்லி, உங்களுடையெல்லாம் வாழ்த்தி, இந்தச் சபை நாளை மாலை 4 மணிக்குக் கூடும் என்று அறிவித்து அது வரையில் ஒத்தி வைக்கப்படுகிறது என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

7. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. Statutory Rules and Orders.

182. Notification issued with G.O. Ms. No. 2524, Rural Development and Local Administration, dated the 23rd November 1973 in regard to amendment to the rules to regulate the invitation and acceptance of tenders for contracts entered into by the Corporation of Madras. [Laid on the table of the House under section 348 (d) of the Madras City Municipal Corporation Act, 1919 (Tamil Nadu Act IV of 1919).]

183. Notification issued with G.O. Ms. No. 2424, Agriculture, dated the 13th December 1973 in regard to an amendment to rule 192 of the Tamil Nadu Agriculture Produce Markets Rules, 1962. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

184. Notifications issued with G.O. Ms. No. 27, Rural Development and Local Administration, dated the 3rd January 1974 in regard to the division of Tiruvallur Municipality into twenty wards and reservation of one seat for Scheduled Castes and one seat for women in the Tiruvallur Municipal Council. [Laid on the table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

185. Notifications issued with G.O. Ms. No. 32, Rural Development and Local Administration, dated the 3rd January 1974 in regard to the division of Sattur Municipality into twenty wards and reservation of one seat for women in the Sattur Municipal Council. [Laid on the table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

[1974 மார்ச் 26]

186. Notifications issued with G.O. Ms. No. 92, Rural Development and Local Administration, dated the 18th January 1974 in regard to the division of Idappadi Municipality into twenty-four wards and reservation of one seat for Scheduled Castes and one seat for women in the Idappadi Municipal Council. [Laid on the table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

187. Notifications issued with G.O. Ms. No. 100, Rural Development and Local Administration, dated the 18th January 1974 in regard to the division of Sankarankoil Municipality into twenty-four wards and reservation of one seat for Scheduled Castes and one seat for women in the Sankarankoil Municipal Council. [Laid on the table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

188. Notifications issued with G.O. Ms. No. 4, Rural Development and Local Administration, dated the 2nd January 1974 in regard to the division of Pattukkottai Municipality into twenty-four wards and reservation of one seat for scheduled Castes and one seat for women in the Pattukkottai Municipal Council. [Laid on the table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

189. Notifications issued with G.O. Ms. No. 93, Rural Development and Local Administration, dated the 18th January 1974 in regard to the division of Sathyamangalam Municipality into twenty wards and reservation of one seat for Scheduled Castes and one seat for women in the Sathyamangalam Municipal Council. [Laid on the table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

190. Notification issued with Roc. No. 120329/73-E4, dated the 10th December 1973 in regard to extension of certain provisions relating to Building Regulations under the District Municipalities Act, 1920 in the entire area of Eriodu Town Panchayat in Madurai district. [Laid on the table of the House under section 199 (2) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

[7-ஆம் பக்கத்தில் 217-ஆம் எண்ணுள்ள வினாவினா விடையைக் காண்க.]

விவர அறிக்கை.

(a), (b) and (c).—

[illegible]

தொடர்.

**பழுது பார்க்கப்படும்
சாத்தனத்தின்
பெயர்.**

மேற்சொன்ன சாதனங்கள் பழுது
பரக்கப்பட்டிருந்த போது
செய்த மாற்று
ஏற்பாடுகள்.

(5) (4) (3) (2) (1)

1. தலைமையிட மருத்துவ மனை, சேலம்.	150	ஏ. எம். ஏ. உடேல்கா கேமரா யூனிட்.	7-5-1970- லிருந்து 23-11-1970
----------------------------------	-----	----------------------------------	-------------------------------------

இந்த ஐயந்திரம் வேலை செய்யாத போது தலைமைக் கதிர்வீச்சுப் பிரிவில் வேலை செய்யப்பட்டது.

சே. அரக	மாநக்துவ	மனை,	எக்ஸ்-கூர்	வீச்ச	5-12-1970-
திருஷ்ணகிரி,			பூர்த்தி		விருத்த
			பூர்த்தி		8-1-1971
					வரை.

எக்ஸ்-கிரிப்டம் எடுக்க வேண்டாம்
 நேர்வுகள் தருமபுரி வட்டத் தலைமை
 மட்ட மருத்துவ மனைக்கு அனுப்பப்
 பட்டன.

3. அரசு மருத்துவ மனை, எம்ஸ்-கதிர் வீச்சத் 29-10-1970-
திருவாரூர். தளவாடம். விரைந்து

இந்த எக்ஸ்-கதிர்வீச்சு இயந்திரம்
செப்பனிடப்பட்டு திருப்திகரமாக
செயல்படுகிறது.

4. அரசு மருத்துவ [மனை, எக்ஸ்-கதிர் வீச்சுத் 2-4-1969-
திருப்பத்தூர். களவாடம். லிருந்து

4-1969-
விருந்து
13-12-1972
வரை.

பழுதற்றது பற்றி அறிவிக்கப்பட்ட நிறுவனத்தினர் பழுது பார்க்கும் வேலையைக் கவனித்து வருகின்றனர். எக்ஸ்-கதிர்படம் எடுப்பதற்காக அருகிலுள்ள அரசு மருத்துவ மனைக் காரியாலம் அல்லது வேலூர் தலைமை மீட மருத்துவ மனைக்காரியாலம் நோயாளிகள் அனுப்பிவைக்கப்படுகின்றனர். இயந்திரம் பழுதுபார்க்கப் பட்டு இப்போது செயல்படும் நிலையில் உள்ளது.

5. அரசு பெண்ட்லண்ட் மருத் இ.சி.ஜி. இயந்திரம் 1-8-1967-
துவ மனை, வேலூர். லிருந்து

8-1967-
விருந்து
21-12-1971
வரை.

இந்த இயந்திரத்தை உதவாதென
தள்ளிவிடலாம் என்று கிண்டி மின்
சாதனக் குழு துணை இயக்குநர்
சாரகர் அளித்துள்ளார். உத்தகை
அரசுத் தலைமையிட மருத்துவமனை
யில் உள்ள இ.சி.ஜி. இயந்திரத்தை
இந்த மருத்துவமனைக்கு மாற்றியு
வதற்குக் ககாதாரப் பணிகள் குறிப்ப
நல திட்ட இயக்குநர் ஆணை பிறப்பித்
தள்ளார். இதன் பிறகு புதிய இயந்
திரம் ஒன்றிற்கு அனுமதி வழங்கப்
பட்டுள்ளது.

11-11-1970
தொடர்
எண்.

பழுது பார்க்கப்படும்
சாதனத்தின்
பெயர்.

மேற்கொள்ள சாதுனங்கள் பழுது
பார்க்கப்பட்டிருந்த போது
செய்த மாற்று
ஏற்பாடுகள்.

(1)

(3)

(4)

(5)

6. அரசு மருத்துவ மனை,
மேட்டுப்பாளையம்.

100 எம்.ஏ. எக்ஸ்-
கதிர் வீச்சு இயந்
திரம்.

17-10-1970-
லிருந்து
20-9-1971
வரை.

லோஷ்டாமானி வேலை செய்யவில்லை.
இருப்பினும் இயந்திரத்தைக்
கொண்டு எக்ஸ்டீர படம் எடுக்கப்
பட்டன. ஆக வேலை தடைப்பட
வில்லை. இயந்திரம் பழுது பார்க்கப்
பட்டு இப்போது செயல்படும் நிலை
யில்லாது.

7. அரசு மருத்துவ மனை,
திருப்பூர்.

ஷே

29-7-1968-
லிருந்து
உதவாத
நிலையில்
வைத்து
வாபடுகிறது.

வேறு இயந்திரத்தைக் கொண்டு எக்ஸ்-
கதிர் படங்கள் எடுக்கப்பட்டன.

8. அரசு புதுக்கோட்டை நகர
மருத்துவ மனை, புதுக்
கோட்டை.

ஷே

13-9-1969-
லிருந்து
வேலை செய்ய

வலம் வரும் எக்ஸ்-கதிர் பிரிவைக்
கொண்டு எக்ஸ்-கதிர் படங்கள்
எடுக்கப்பட்டன. எக்ஸ்-கதிர் படம்

[1974 மார்ச் 26]

1974 மார்ச் 26]

வில்லை. 1972-
மே மாதத்
தில் இது
உதவாதென்று
தள்ளி விடுவ
தற்கு அனுமதி
வழங்கப்பட்டது.

எடுக்கும் பணிமில் தடையேதும்
ஏற்படவில்லை.

9. அரசு டி.டி.பி. மருத்துவ
மனை, ஓட்டேரி, சென்னை-12.

200 எம்.ஏ. எக்ஸ்-
கதிர் இயந்திரம்.

29-1-1970-
லிருந்து
19-12-1970
வரை.

30 எம்.ஏ. 80 கேவிபி கையக எக்ஸ்-
கதிர் இயந்திரத்தின் துணைக்
கொண்டு படங்கள் எடுக்கப்பட்டன.

10. அரசு காசநோய் நலம் பேண்
மருத்துவமனை, தாம்பரம்.

300 எம்.ஏ. கதிர்
வீச்சு பிரிவு.

20-7-1970-
லிருந்து
27-7-1973
வரை.

வலம் வரும் எக்ஸ்-கதிர் பிரிவின்
துணை கொண்டு எக்ஸ்-கதிர் படங்கள்
எடுக்கப்பட்டன.

11. அரசு ராயப்பேட்டை மருத்
துவ மனை, சென்னை-14.

30 எம்.ஏ. எக்ஸ்-
கதிர் இயந்திரம்.

14-6-1970-
லிருந்து
23-9-1971
வரை.

இங்கே கையக எக்ஸ்-கதிர் இயந்திரம்
ஒன்று உள்ளது. இந்த இயந்திரங்
கள் செயல்படாதபோது இவற்றின்
பணியைக் கவனித்து வருகிறது.

12. அரசு கஸ்தூரிபாய் காந்தி
நோய் மருத்துவ மனை,
சென்னை.

300 எம்.ஏ. 125
கேவிபி எக்ஸ்-
கதிர் இயந்திரம்.

7-10-1970-
லிருந்து
15-11-1970
வரை.

இந்த இயந்திரம் 16-11-1970-ல் பழுது
பார்க்கப்பட்டது. இதற்குப் பதிலாக
வலம் வரும் எக்ஸ்-கதிர் இயந்திரம்
பயன் படுத்தப்பட்டது.

13. மகப்பேறு மகளிர் நோய்
இயல் நிறுவனம், அரசு
தாய்சேய் மருத்துவ மனை,
சென்னை.

மேக்னிமர் எக்ஸ்-
ஆழ் கதிர் வீச்சு
மருத்துவ இயந்
திரம்.

1-7-1969-
லிருந்து
30-12-1970
வரை.

மின் மருத்துவ சிகிச்சை தேவையுள்ள
இம் மருத்துவமனை புற்று நோயாளி
கள் சென்னை பொது மருத்துவ
மனை கதிர்வீச்சு இயல்பார் நல நிறு
வனத்திற்கு அனுப்பப்பட்டனர்.

இலாபங்கள்

73

11-11-1970
தெரு
என்.

பழுது பார்க்கப்படும் பழுது பார்க்கப்
சாதனத்தின் பட்டு வந்த
பெயர். கால
அளவு.

மேற்சொன்ன சாதனங்கள் பழுது
பார்க்கப்பட்டிருந்த போது
செய்த மாற்று
ஏற்பாடுகள்.

இணைப்புகள்

[1974 மார்ச் 26]

(1) 14. அரசு பொது மருத்துவ பி. வி. 20, 5
மனை, சென்னை.

(2)

(3)

(4)

(5)

மே

1968-லிருந்து
உதவாதென
வைத்துவரப்
படுகிறது.
1967-லிருந்து
உதவாதென
வைத்துவரப்
படுகிறது.

1974 மார்ச் 26]

15 அரசு ஸ்டான்லி மருத்துவ 1500 எம். ஏ. 7-1-1970.
மனை, சென்னை. எக்ஸ்.கதிர் இயந்
திரம். லிருந்து
10-11-1970
வரை.

do.

do.

மே

இணைப்புகள்

81

[1974 மார்ச் 26]

இணைப்பு II

[16 ஆம் பக்கத்தில் 11 ஆம் எண்ணுள்ள உடுக்குறியிடாத வினாவின் விடையைக் காண்க.]

1. *Development of Mariamman Teppakulam.*—The United Nations Development Programme Team of experts on Tourism visited Madurai on 18th November 1972 and made certain on the spot suggestions regarding the development of Mariamman Teppakkulam. They have suggested that the place around the tank should be kept clean and presentable to foreign tourists and that trees like coconut, Monkey-pod, Vellai Arali, Frenjie-Panjie, etc., can be planted on the left hand side of the road around the tank. The recommendations have been referred to the Collector of Madurai and the Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowments, for implementation of the various proposals relating to the development of Mariamman Teppakkulam.

2. *Repairs to Thirumalai Naicker Mahal and converting it into Museum.*—The United Nations Development Programme Team recommended on the spot that the Thirumalai Naicker Mahal could be developed into a Museum on the lines of the Gandhi Museum at Madurai. This is being examined in consultation with the Director of Archaeology. The Government in the Education Department is also considering a proposal to set up a Special Sound and Light fixture suitable for the building in consultation with the Director of Archaeology.

3. *Expansion of Tourist Bungalow at Madurai by constructing additional rooms.*—In G.O. Ms. No. 549, Public (Tourism), dated 26th February 1973, orders were issued approving in principle the tender amount of Rs. 1.24 lakhs for the construction of additional rooms in the Tourist Bungalow, Madurai. The Tamil Nadu Tourism Development Corporation has carried out the following improvements to the Tourist Bungalow, Madurai :—

1. Provision of mosaic flooring.
2. Provision of water heaters.
3. Provision of channel music in each room.
4. Painting the wall with cement paint.

1974 மார்ச் 26]

5. Provision of air-conditioned rooms.

6. Provision of telephones.

7. Provision of Marbled flooring and Muralon wall paper in one room of the Tourist Bungalow.

The Tamil Nadu Tourism Development Corporation has also constructed three shops inside the Tourist Bungalow compound and the construction of following work are in progress :—

(1) Construction of a new restaurant at a cost of Rs. 86,000.

(2) Construction of an additional block for washing machine shed room.

4. *Removing petty shops inside the Meenakshi Amman Temple premises.*—There are numerous petty shops in Pudumandapam which affect the sculptural and architectural beauty of the Pudumandapam. It is desirable to remove these petty shops to avoid obstruction of the full view of the sculptures in the Mandapam.

(b) No help is expected from Government of India. However out of the Plan allocation, when formulating schemes under various heads' requirements of Madurai will also be taken into account.

தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை

புதன்கிழமை, 1974 மார்ச் 27

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் பிற்பகல் 4 மணி அளவில் மாண்புமிகு மேலவைத்தலைவர் (திரு. சி. பி. சிற்றரசு) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்

Students' Union in Colleges

* 221 Q.—THIRU Y. VENKATESWARA DIKSHIDAR (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) the purpose for which the Students' Union in colleges is being organised;

(b) whether it is a fact a number of colleges were affected this year following clashes among students as a sequel to the elections to the Students' Union; and

(c) the proposals with the Government to improve their functioning and to avert such clashes in future?

கல்லூரிகளிலுள்ள மாணவர் சங்கங்கள்

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர திக்ஷிதர் (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:—

(அ) கல்லூரிகளிலுள்ள மாணவர் சங்கம் எந்த நோக்கத்துடன் செயல்பட்டு வருகிறது?

(இ) மாணவர் சங்கத் தேர்தல்களின் விளைவாக மாணவர்களிடையே மோதல்கள் ஏற்பட்ட காரணத்தால் பல கல்லூரிகள் பாதிக்கப்பட்டது உண்மையா?

(உ) மாணவர் சங்கங்களின் செயல்முறையைச் சீர்ப்படுத்தி எதிர்காலத்தில் அத்தகைய மோதல்கள் நிகழ்வதைத் தவிர்க்க அரசு மேற்கொண்டுள்ள திட்டங்கள் யாவை?

[1974 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) பாடப் பயிற்சி தவிர, மற்ற பொதுப் பயிற்சிகளுக்கு வாய்ப்பு அளிக்கக் கல்லூரிகளில் மன்றங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன.

(இ) சிற்சில கல்லூரிகளில் மாணவர்களிடையே மோதல்கள் ஏற்பட்டது உண்மையே.

(உ) மாணவர்கள் பொறுப்புணர்வுடன் செயலாற்றி, இது போன்ற சச்சரவுகள் ஏற்படுவதைத் தவிர்ப்பார்களென்றும், அதற்குச் சாதகமான சூழ்நிலையைக் கல்லூரி நிர்வாகிகளும், ஆசிரியர்களும் பெற்றோர்களும், உருவாக்க உதவுவார்களென்றும், அரசு நம்புகிறது.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவரவர்களே, கல்லூரிகளில் மாணவர்கள் யூனியன் என்று ஒன்று ஏற்படுத்த ஏதாவது அவசியம் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, கல்லூரிப் பாடங்களைத் தவிர பிற பொதுத் தன்மைகளிலும் மாணவர்கள் ஈடுபாடு கொள்ள வேண்டும், பயிற்சி பெற வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இப்படிப்பட்ட கல்லூரிப் பேரவைகளும், பாடங்களுக்கு ஏற்ற தனி மன்றங்களும் அமைக்கப்படுகின்றன. இந்த அவைகளை, மன்றங்களை அமைப்பதில் பல்வேறு வகைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நேரடித் தேர்வு, மறைமுகத் தேர்வு என்றும் இன்னும் சில கல்லூரிகளில் வகுப்புக்கு வகுப்பு தேர்வு நடைபெற்று, இப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து பேரவையை அமைக்கின்றார்கள். இப்படி நடத்தப்படும் இடங்களில் சங்கடங்கள் வருவதில்லை. கல்லூரியில் இருக்கின்ற அவ்வளவு மாணவர்களும் சேர்ந்து 2 பேரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்றால், அதில் அரசியல் மாச்சரியங்கள் ஏற்படுகின்றன. வெளியே மற்ற தேர்தல்களில் நடைபெறுவதுபோன்று, இந்தக் கல்லூரி மன்றங்கள் தேர்விலும் பெரும் செலவு செய்யப்படுகிறது. அதன் காரணமாக சில பல கல்லூரிகளில் இப்படிப்பட்ட சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. சில கல்லூரிகளில் மன்றங்கள் வேண்டாம் என்று வைத்தாலும், மாணவர்கள் அதைப் பெறுவதற்கு வேலை நிறுத்தங்கள் செய்து பெற்று விடுகின்றார்கள். ஆகவே ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், பெற்றோர்கள் அவ்வளவு பேரும் ஈடுபட்டு, அந்த அடிப்படையில் சமரச முடிவைக் காணவேண்டியிருக்கின்றோம்.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, will the Government do something to prevent politics getting into these Students' Unions because very often these elections are fought at the party level?

[1974 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, எல்லா அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும், மற்றவர்களும் எடுத்துச் சொன்னாலும் கூட, அது நடைமுறைப்படுவதில்லை. ஆங்காங்கு இருக்கின்ற மாணவர்களில் சிலர் கட்சி ரீதியாகப் பிரிந்து விடுகிறார்கள். அப்படிப் பிரிந்துவிடுவதால் போட்டா போட்டிகள் ஏற்படுகின்றன. கட்சி ரீதியில் பிரியக் கூடாது என்பதுதான் பொதுவாக எல்லோருக்கும் இருக்கின்ற கருத்து.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, may I bring to the notice of the Hon. Minister that there is a strong feeling that political parties are also subsidising those elections?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அப்படியும் சொல்லப்படுகின்றது. அதை எப்படித் தவிர்ப்பது என்பதுதான் தெரியவில்லை.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : தலைவரவர்களே, யூனியன் இல்லாத கல்லூரிகள் எவ்வளவு இருக்கும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, ஒரு சில இருக்கக்கூடும். அவற்றின் புள்ளிவிவரங்கள் என்னிடம் இல்லை.

திரு. எஸ். பலராமன் : தலைவரவர்களே, கல்லூரிப் பேரவைகள் ஜனநாயக முறையில் ஏற்படவேண்டும் என்பது அரசின் நோக்கமாக இருந்தாலும், அந்த முறையில் மாணவர்கள் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட சந்தர்ப்பம் இல்லாமல், கல்லூரி முதல்வரே நியமிக்கின்ற நிலைமை இருப்பது அரசிற்குத் தெரியுமா? அதைத் தவிர்க்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, சில இடங்களிலே முதல்வர்களே நியமிக்கலாம் என்ற அளவுக்கு இருந்தாலும், அதை மாணவர்கள் எதிர்க்கின்றார்கள். அப்படித்தான் பாளையங்கோட்டை புனித சேவியர் கல்லூரியில் நடைபெற்றது. மாணவர்களே தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்ற கிளர்ச்சியின் அடிப்படையில் சில நாட்கள் வேலைநிறுத்தம் ஏற்பட்டு, முடிவில் மாணவர்களின் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியவந்தது. போட்டிகள் ஏற்படும் நிலையில், இரண்டு கட்சிகளாகப் பிரிந்து மாச்சரியமும், கலவரமும் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே கூடுமான வரையில் கலவரம் ஏற்படாமல் விடுக்க, இன்டைடாக்டி எலெக்ஷன் என்ற வகையில், வகுப்புக்கு வகுப்பு தேர்வு நடைபெற்று, இவர்கள் சேர்ந்து பிரதிநிதிகளை தேர்ந்தெடுக்கின்ற இடங்களில் அதிகமான மாச்சரியங்கள் இல்லாமல் இருக்கின்றது. ஆகவே அந்த முறையைக் கையாளுவது நல்லது என்ற யோசனையை ஆங்காங்கு கூறப்பட்டிருக்கிறது.

[1974 மார்ச் 27]

திரு. ஒம். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : தலைவரவர்களே, மாணவர்கள் பூனியன் தேர்தலில் எந்த முறையைக் கையாண்டாலும், சச்சரவுகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. சச்சரவுகள் ஏற்படாமலிருக்க ஒரு நல்ல முறையைத் தேர்ந்தெடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இந்த மன்றங்களுக்குத் தேர்தல் முறை இல்லாமல், நியமிக்கலாம் என்றாலும், தகராறு வருகிறது. மன்றங்களே தேவையில்லை என்று வைத்தாலும், தகராறு வருகிறது. தேர்வு நடத்தலாம் என்றாலும், தகராறு வருகிறது. எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் இப்படித் தகராறு ஏற்படுகிறது என்று குறிப்பிட முடியாது. 178 கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. இவற்றில் மிகச் சில கல்லூரிகளிலே தான் மாச்சரியங்கள் வருகின்றன.

திரு. எல். பலராமன் : தலைவரவர்களே, ஆண்கள் கல்லூரிகளில் மட்டும்தான் சச்சரவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றனவா? அல்லது பெண்கள் கல்லூரிகளிலும் ஏற்பட்டிருக்கின்றனவா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, பெண்கள் கல்லூரிகளைப் பொறுத்த வரையிலே, இதுவரையில் சச்சரவுகள் ஏற்படவில்லை.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, கல்லூரி பூனியன் தேர்தலைப் பொறுத்த வரையில், அரசியல் கட்சிகள் தலையிடு ஏற்படுவதால், சச்சரவுகள், சங்கடங்கள் வருகின்றன. அவ்வாறு அரசியல் கட்சிகளின் தலையிடு இல்லாமல் நடைபெற அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இது உணர்வு பூர்வமாக கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. சட்ட திட்டத்தால் கொண்டுவர முடியாது. இதில் எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். சில இடங்களில் அரசியல் மாச்சரியங்கள் இருந்தாலும், வேறு சில இடங்களில் சாதிகளின் அடிப்படை அமைந்துவிடுகின்றன. இன்னும் சில இடங்களில் மாவட்ட வாரி என்ற அடிப்படையில் மாவட்ட வாரியாகப் பிரிந்து, தென் மாவட்டம், வட மாவட்டம் என்று பிரிந்து, சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. சில இடங்களில் ஆசிரியரைப் பொறுத்து, இரண்டு செட்டாகப் பிரிந்து மாணவர்களிடையே குழப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே ஆக் காங்கு ஏற்படுகின்ற குழப்பங்களை ஆர் அமரத் தீர்த்து, அதன் மூலம் சீரான நிலைமை ஏற்படுத்த வேண்டும். சில இடங்களில் மாணவர்களின் பேச்சுத் திறமை, செயலாற்றும் திறமை இவற்றைப் பொறுத்து, அவர்களுக்கு

[1974 மார்ச் 27]

வாக்களிக்க வேண்டும் என்ற உணர்வு இருக்கின்றது. எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் அமைதியான முறையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகிறது என்றாலும், சில இடங்களில் சச்சரவுகள் ஏற்பட்டுவிடுகின்றன.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : தலைவரவர்களே, பெரும்பான்மையான மோதல்கள் எதன் காரணமாக நிகழ்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, பத்திரிகைகளிலே வருகின்ற செய்திகளைப் பார்க்கின்றபோது, பெரும்பான்மையான மோதல்கள் கட்சி மாச்சரியங்கள் காரணமாகத் தான் ஏற்படுகின்றன என்று கொள்ள வேண்டும்.

Selection Grade Scales of pay.

* 222 Q.—THIRU S. MUTHUSWAMY (on behalf of THIRU S. G. SWAMINATHAN): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether it is a fact that some graduate teachers, who have served for more than 20 years, have not received any benefit in their pay under the pay scales for Selection Grade fixed as per the latest order of the Government; and

(b) if so, the action proposed to be taken by the Government?

தேர்வுத்தர சம்பள விதங்கள்

திரு. செ. முத்துசாமி (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) இருபது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகப் பணியாற்றியுள்ள பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் சிலர் அரசு அண்மையில் பிறப்பித்த ஆணையையொட்டி தேர்வுத்தர ஆசிரியர்களுக்காக முடிவு செய்த சம்பள விதங்களின் கீழ் தங்கள் சம்பள விதத்தில் பயன் எதையும் பெறவில்லை என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அரசு மேற்கொள்ளக் கருதியுள்ள நடவடிக்கை யாது?

[1974 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

(இ) இரண்டாவது ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில், பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் ஊதிய விகிதமும், தேர்வு நிலைப் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் ஊதிய விகிதமும் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்விகிதங்களை மாற்றும் கருத்துருவெனும் இப்போது இல்லை.

ஒரு மட்டத்தில் இரண்டு ஊதிய விகிதங்களும் ஏறக்குறைய சமமாக இருப்பதால், நீண்டகாலம் சேவை செய்த பட்டதாரி ஆசிரியர்களில் சிலருக்கு தேர்வு நிலையில் பயன் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. இதைத் தவிர்க்க அவர்களது ஊதியத்தை எப்படி நிர்ணயிப்பது என்பது ஆராயப்படும்.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, பட்டதாரி ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையில், 275 ரூபாய் சம்பள விகிதம் இருந்தபோது, செலக்ஷன் கிரேடுக்கு 400 ரூபாய் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தது. இரண்டாவது சம்பளக் குழுவின் சிபார்சைப் பரிசீலித்த தனி நபர் குழு சிபார்சைப்படி, அடிப்படைச் சம்பளம் 300 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டது. ஆனால் செலக்ஷன் கிரேடு சம்பளம் மட்டும் மாற்றப்படாமல் விடப்பட்டுவிட்டது. செலக்ஷன் கிரேடு அடிப்படைச் சம்பளத்தை, பட்டதாரி ஆசிரியர்களின் அடிப்படைச் சம்பளத்தை மாற்றியதற்கு ஏற்ப, மாற்ற அரசாங்கம் முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அதைத் தான் நான் குறிப்பிட்டேன். ஒரு மட்டத்தில் இரண்டு ஊதிய விகிதங்களும் ஏறக்குறைய சமமாக இருப்பதால், நீண்டகாலம் சேவை செய்த பட்டதாரி ஆசிரியர்களில் சிலருக்கு தேர்வு நிலையில் பயனில்லாமல் போய்விடுகிறது. இதைத் தவிர்க்க அவர்களது ஊதியத்தை எப்படி நிர்ணயிப்பது என்பதுபற்றி அரசு யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதுபற்றி முடிவெடுக்கும்.

(பிற்பகல் 4-10)

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மற்ற துறைகளிலே இந்த மாதிரிப் பதவி உயர்வு கொடுக்கும்போது எப்.ஆர். 22 (1) (19) என்ற விதிப்படி இரண்டு 'நோஷனல் இன்சிரிமென்ட்' கொடுக்கப்படுகிறது. ஏற்கெனவே வாங்கிய சம்பள விகிதத்தில் ஒரு இன்சிரிமென்டும், புதிதாகச் சேரும் பதவிக்கான சம்பள விகிதத்தில் ஒரு இன்சிரிமென்டுமாக இரண்டு ஊதிய உயர்வுகள் தரப்படுகின்றன. இதே சலுகையை 'செலக்ஷன் கிரேடு'க்கு வருகிற ஆசிரியர்களுக்கும் அளிக்க அரசு முன்வருமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1974 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அதுபற்றிய குறிப்புகள் என்னிடம் இல்லை. அதுபற்றித் தனியாகத்தான் ஆராய வேண்டும்.

Construction of a girls Wing for Chromepet Government (Board) High School.

* 222 Q.—THIRU KATTOR GOPAL (on behalf of THIRU K. ARIVAZHAGAN): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether any building grant for the construction of a Girls Wing for Chromepet Government (Board) High School, has been sanctioned; and

(b) if so, whether the work has been started?

குரோம்பேட்டை அரசு (கழக) உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு பெண்கள் பிரிவு ஒன்று கட்டுதல்.

திரு. காட்டேர் கோபால் (திரு. க. அறிவழகன் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) குரோம்பேட்டை அரசு (கழக) உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு, பெண்கள் பிரிவு ஒன்று கட்டுவதற்காகக் கட்டிட மானியத்திற்கு அரசு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், கட்டிடம் கட்டும் பணி தொடங்கப்பட்டுள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

Allowance given to Technically Qualified Typists.

* 224 Q.—THIRU KATTOOR GOPAL (on behalf of) THIRU K. ARIVAZHAGAN): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state whether the allowance of Rs. 25 given to technically qualified Typist in Government Schools is payable to Aided School Typist also having the same qualification?

C 2—2

[1974 மார்ச் 27]

தொழில் துட்பத் தகுதி பெற்ற தட்டச்சர்களுக்கு வழங்கப்படும் படி.

திரு. காட்டுர் கோபால் (திரு. க. அறிவழகன் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

அரசுப் பள்ளிகளில் உள்ள தொழில் துட்பத் தகுதி பெற்ற தட்டச்சர்களுக்கு வழங்கப்படும் படி ரூ. 25 மானிய உதவி பெறும் பள்ளியில் அதே தகுதியுள்ள தட்டச்சர்களுக்கும் வழங்கப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: உதவி பெறும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தட்டச்சர் பதவிகள் இல்லை. எனவே அவர்களுக்கு படி கொடுக்கும் பிரச்சினை இல்லை.

Grade II—Tamil Pandits.

* 225 Q.—THIRU L. BALARAMAN (on behalf of THIRU V. ISVARMURTI): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(a) whether Government have ordered to 240 fully qualified Grade II Tamil Pandits the payment of Grade Tamil Pandits scale of pay as per G.O. Ms. No. 1484, Education, dated 28th August 1973; and

(b) if so, as on 7th December 1973, the number of persons to whom this concession has been extended?

இரண்டாம் நிலைத் தமிழாசிரியர்கள்

திரு. எல். பலராமன் (திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) அரசு ஆணை எம்.எஸ். எண் 1484, கல்வித் துறை, தேதி 28—8—1973-ன்படி, 240 முழுத்தகுதி பெற்ற இரண்டாம் நிலைத் தமிழாசிரியர்களுக்கு முதல்நிலை ஊதியம் வழங்க அரசு ஆணையிட்டுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், எவ்வளவு பேருக்கு, 7—12—1973 வரை இச்சலுகை வழங்கப்பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம். அரசு ஆணை எண் 1484, கல்வித் துறை, தேதி 28—8—1973-ல் ஆணையிட்டுள்ளது.

(இ) எண்ணிக்கை பற்றிய விவரம் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரிடம் இருந்து எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மேலும் முதல்நிலைத் தகுதி பெற்றும் காவியிடம்

[1974 மார்ச் 27]

இல்லாததினால் இரண்டாம் நிலைத் தமிழாசிரியர்களாகவே பணிபுரியும் இரண்டாம் நிலைத் தமிழாசிரியர்கள் அனைவரும் 1—1—1974 முதல் முதல்நிலை ஆசிரியர்களாக பதவி உயர்வு பெறுவர்.

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இப்படிப்பட்ட இரண்டாம் நிலைத் தமிழாசிரியர்களாக இருக்கிறவர்களுக்கு முதல் நிலைத் தகுதி அளிக்க அரசு முன்வந்திருக்கிறது. எனவே தொடக்கப் பள்ளிகளில் முதல் நிலைத் தகுதி பெற்றும், இரண்டாம் நிலைப் பதவியில் இருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு முதல் நிலைத் தரும் வகையில் அரசு ஆணையிடாமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இரண்டாம் நிலையினருந்து முதல் நிலைத் தகுதி பெற்று, இரண்டாம் நிலையிலேயே பணி புரிகிறவர்கள் முதல் நிலை ஆசிரியர்களாகக் கருதப்படுவார்களென்று உத்தரவு இடப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாம் நிலைத் தமிழாசிரியர்கள் முதல் நிலைத் தகுதி பெறாமல், 10 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து பணியாற்றியிருந்தால், அவர்களும் முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர்கள் பதவி பெறலாமென்று உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, அரசு இட்ட ஆணையிலே தொடக்கப் பள்ளியென்று குறிப்பிடாமலிருக்கிற காரணத்தால், தொடக்கப் பள்ளிக்கும் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, தொடக்கப் பள்ளிகளில் இரண்டாம் நிலைத் தமிழாசிரியர்கள் பதவியில்லை என்று கருதுகிறேன். பதவிகள் இல்லாதபோது, இதுவும் இல்லையென்று கருதுகிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, தொடக்கப் பள்ளிகளில்தான் நடுநிலைக் கல்வியும் வருகிறது. நடுநிலைப் பள்ளிகளிலே இரண்டாம் நிலைத் தமிழாசிரியர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள். எனவே அவர்களுக்கும் இந்த உத்தரவு விஸ்தரிக்கப்படுமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இரண்டாம் நிலைத் தமிழாசிரியர்கள் பதவி என்று இருந்து, அந்தப் பதவியில் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் இருந்தால், அவர்களுக்கு இது பொருந்தும். செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்களில் சில பேர், முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர் படிப்பு படித்திருக்கிறார்கள். செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் பி.எ., பி.டி. படித்திருப்பது போல, தமிழாசிரியர் படிப்பும் படித்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு வராது. இரண்டாம் நிலைத் தமிழாசிரியர்களாக இருந்தால், இந்த விதி அடங்கும்.

1974 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வினாக்கள் 226, 227, 228 ஒத்திவைக்கப்படுகின்றன.

Assignment of Forest Poramboke Lands

* 229 Q.—THIRU S. T. ADIYAN (on behalf of THAVATHIRU KUNDRAKKUDI ADIGALAR): Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether any representation has been made to the Government requesting the assignment of forest poramboke lands to the Harijans in Kandapur village, Ramanathapuram district for cultivation; and

(b) if so, the action taken by the Government thereon?

காடு புறம்போக்கு நிலத்தை ஒப்படைப்பு செய்தல்

திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன் (தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் சார்பில்): மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) இராமநாதபுரம் மாவட்டம், கண்டனூர் கிராம அரிசனங்களுக்கு காடு புறம்போக்கு நிலத்தை, விவசாயம் செய்ய ஒப்படைப்பு செய்வதற்கு அரசுக்கு ஏதாவது கோரிக்கை வந்துள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அரசு அதன் மேல் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, (அ) ஆம்.

(இ) முடிவு எடுக்கப்படவில்லை.

Workers of the Salem-Erode Electricity Distribution Company.

* 230 Q.—THIRU L. BALARAMAN (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN): Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state :

(a) whether it is a fact that the striking electricity workers of the Salem-Erode Electricity Distribution Company resorted to sabotage during August, 1973; and

(b) if so, the action taken thereon?

1974 மார்ச் 27]

சேலம்-ஈரோடு மின் பங்கிட்டு நிறுவன ஊழியர்கள்

திரு. எல். பலராமன் (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்): மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) வேலை நிறுத்தம் செய்த சேலம்-ஈரோடு மின் வழங்கு நிறுவன ஊழியர்கள் 1973-ஆம் ஆண்டு, ஆகஸ்டு திங்களில் நாச வேலையில் ஈடுபட்டனர் என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, (அ) 16—8—73-விரும்பு 4—8—73 வரை சேலம்-ஈரோடு மின் பங்கிட்டு நிறுவன ஊழியர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தபோது பல சேதங்கள் ஏற்பட்டன.

(இ) மின்னூல் நிர்வாகத்தினருக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் இடையே சுமுகமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிட்ட காரணத்தால், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருடைய ஆலோசனைப்படி வழக்கு நிரும்பப் பெறப்பட்டது.

திரு. எல். பலராமன் : தலைவரவர்களே, இதனால் எவ்வளவு பொருள்கள் சேதமடைந்தன; அந்தச் சேதத்தை விளைவித்த தொழிலாளர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களென்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, தொழிலாளர்களும், நிர்வாகத்தினரும் பேசி இடையிலே ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிட்டதால், ஏற்கெனவே சொன்னதுபோல, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஆலோசனைப்படி வழக்கு நிரும்பப் பெறப்பட்டது. ஆனால் தினர்ச்சி நடந்த நேரத்தில், விவசாயிகளின் நிர்வாக ஏற்றங்களுக்கு மின் இடர்பாடு ஏற்பட்டது. சில இடங்களில் கம்பிகள் அடிக்கப்பட்டன.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்கறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

[1974 மார்ச் 27]

2. அரசின் சட்ட முன்வடிவு.

தமிழ் நாடு, 1974-ஆம் ஆண்டு, மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1974)

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே,

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு, 1974-ஆம் ஆண்டு, மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்ட முன்வடிவு @ (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1974) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம் :

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு, 1974-ஆம் ஆண்டு, மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1974) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற் கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, என் பெயரிலே இருக்கும் பின்கண்ட திருத்தத்தை நான் பிரேரேபிக்கிறேன் :

“That the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Bill, 1974 (L.A. Bill No. 10 of 1974), as passed by the Assembly, be referred to a Select Committee consisting of the following Members with instructions to present its report within a week.”

(Names and number of Members will be announced later.)

THIRU L. BALARAMAN : I second it.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவானது மோட்டார் வாகனங்களுக்கு ஏற்கெனவே இரண்டு அடிப்படையில் விதிக்கப்பட்ட வரி விகிதத்தை ஒரே அடிப்படையில் மாற்றுவதற்கு வழி வகை செய்யக்கூடிய ஒன்றாகும். மோட்டார் வாகன வரி என்றும், பயணிகள் மீதும், ஏற்றிச் செல்கிற சாமான்கள் மீதும் விதிக்கப்படுகிற வரி என்றும் இரண்டு அடிப்படையில் இவை மோட்டார் வாகனங்களுக்கு வரி விதிக்கப் பட்டு வந்தது. ஆனால் ஒரே அடிப்படையில் வரி விதித்தால் போதுமென்ற கொள்கையின் அடிப்படையில், இந்தச் சட்டம் அந்த இரண்டு சட்டங்களுக்குப் பதிலாக இன்றைய தினம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்ல,

@ 168-186 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1974)

[1974 மார்ச் 27]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

1972-ஆம் ஆண்டு, டிசம்பர் மாதத்தில் தென் மாநிலங்களைச் சேர்ந்த போக்கு வரத்து அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் இதுபற்றி விரிவாகப் பேசப்பட்டது. பொதுவாக சென்னை மாநகரம் என்று பார்க்கிற போது, சென்னை மாநகரத் தோடு இணைந்திருக்கிற நிலப் பகுதியான தென் மாநிலங்கள் முழுவதும் ஒரு ‘எகனமிக் யூனிட்’ என்று சொல்லுவதுபோல், ஒரு பொருளாதார அமைப் பாக இயங்குகிறது. இந்தப் பொருளாதார அமைப்புக்குப் போக்குவரவு வசதி மிக இன்றியமையாத வசதியாக இருக்கிறது. சாமான்களை ஏற்றிச் செல்வதாக இருந்தாலும் சரி, பிரயாணிகள் போய் வருவதாக இருந்தாலும் சரி, ஒரே அடிப்படையில் வரி விதிப்புக் கொள்கையானாலும், கட்டணங்களா னாலும், போக்குவரத்து ஒழுங்கு முறைகளானாலும் ஒரே அடிப்படையிலே அமைவது என்ற கருத்து, ஆந்திரம், கேரளம், கர்நாடகம், தமிழ் நாடு ஆகிய மாநிலங்களின் போக்குவரத்து அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டு, இதே போல ஒவ்வொரு மாநிலத்திலேயும் ஒரே வகையான சட்டத்தை இயற்றுவதென்ற தீர்மானம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆந்திராவைப் பொறுத்த வரையில், இத்தகைய ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றி, அமுலுக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். தமிழ் நாடு இரண்டாவதாக, அந்த அடிப்படையில் இந்தச் சட்டத்தை இன்றைய தினம் இந்த மன்றத்தினுடைய ஆலோ சனைக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறது. இந்த அடிப்படையிலே பார்க்கிறபோது, இது ஒரு சீர்திருத்த நடவடிக்கை என்பதும், இன்றையப் பொருளாதார நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப போக்குவரத்து வசதிகளைச் சீர்படுத்துவதற்குத் தேவை யான நடவடிக்கை என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கவனத்தில் கொள்வார்களென்று கருதுகிறேன். இந்தச் சட்டத்தில் இரண்டு, மூன்று முக்கியமான கருத்துக்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. வரி விகிதங்களைப் பொறுத்த வரையில், பயணிகள் பேருந்துகளைத் தவிர, மற்ற வாகனங்களுக்கு எந்தவித வரி உயர்வும் இல்லை. பயணிகள் பேருந்துகளுக்கு வரி விகிதம் உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. அடுத்து, ஏற்கெனவே பயணிகள் பேருந்துகளுக்கு, நின்று பயணம் செய்யும் பயணிகளுக்கு ஒரு வரி விகிதமென்றும் உட்கார்ந்து செல்பவர் களுக்கு ஒரு வரி விகிதம் என்றும் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருந்தது. இப்போது நின்று பயணம் செய்வோருக்கும் உட்கார்ந்து பயணம் செய்வோருக்கும் விதிக்கப்படும் வரியிலுள்ள வேறுபாடு தவிர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே பயணிப் பேருந்துகளுக்கு வரி விதிக்கிறபோது, தூரத்தின் அடிப்படையில் வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு நாளைக்கு அதிக தூரம் ஓடினால், கூடுதலான வரி விதிக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் அந்த வரி விகிதக் கொள்கை இருந்தது. அது இன்றைக்கு மாற்றப்பட்டு, இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமையை உத்தேசித்து எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பேருந்துகள் அதிகமாக ஓடுகிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அது மக்களுக்கு நன்மை பயக்குமென்ற அடிப்படையில்

98 தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச்
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 10/1974)

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1974 மார்ச் 27]

தூரத்தின் அடிப்படையில் வரி விதிப்பதை ரத்து செய்து, இன்றைய தினம் வேறு வகையில் மாற்றியமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாநகரங்களில் ஓடும் பேருந்துகள், நகரங்களில் ஓடும் பேருந்துகள், மாவட்டங்களில் ஓடும் பேருந்துகள், விரைவு வழித் தடங்கள் என்று நான்கு வகையாகப் பேருந்துகள் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வசூல் அடிப்படையில் பார்த்தால், மாநகரங்களில் ஓடும் பேருந்துகள் நான் முழுவதும் ஓடினாலும், குறைவாக ஓடவேண்டியிருக்கும். அடுத்தபடியாக நகரங்களில் ஓடும் பேருந்துகள்; அடுத்தபடியாக “டிஸ்டிக்ட் ரூட்ஸ்” மாவட்டங்களில் ஓடும் பேருந்துகள். நல்ல வசூலைத் தந்துகொண்டிருப்பது நீண்ட தூர வழித் தடங்கள். ஆக

[பிற்பகல் 4-20]

நான்கு வகையிலேயும் நாம் சீரமைப்பு செய்து தூரங்கள் என்ற அந்தக் கணக்கினை மாற்றி, அவைகள் எந்த வகையில் பயணங்களை மேற்கொள்ளுகின்றன என்ற நிலையில் வரிவிதிப்பு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்லாமல் லாரி போக்குவரத்தைப் பொறுத்த வரையில், ஏற்கெனவே 19 வகையாக அந்த லாரிகளைப் பிரித்து வரி போடுகிறார்கள். அத்தனை வகை வாகனங்கள் இப்பொழுது உற்பத்தி செய்யப்படுவதில்லை. தொழில் நிறுவனங்களோடு கலந்து பேசி, எத்தனை வகையான வண்டிகள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன என்று பார்த்து, ஏழு வகையாக அவற்றை மாற்றினால் போதும் என்ற அடிப்படையில் 19 வகைக்குப் பதிலாக 7 இனங்களாக அவை குறைக்கப்பட்டு, இன்றைக்கு இருக்கின்ற தத்ருபமான நிலைமைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகள் நான் அவற்றிலே இருக்கின்ற மிக முக்கியமான பகுதிகள் ஆகும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்தச் சட்ட முன்வடிவை வரவேற்று ஆதரவினைத் தந்து நினைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRU A. R. DAMODARAN: Hon. Chairman, Sir, when it was announced in the Budget documents that a Bill was proposed to rationalise the collection of taxes on motor vehicles, many of us were hoping that this would be a measure of rationalisation without tears and that the incidence of taxation would not be heavy on any particular sector of the transport industry. However, Sir, as the Hon. Minister has explained while introducing this Bill, it is indeed very welcome that the collection of taxes both in the form of motor vehicles and in the collection of the surcharge on passenger and goods traffic has been rationalised and in so doing the number of categories has been reduced and as far as this aspect is concerned, I certainly welcome this Bill.

தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் 99
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 10/1974)

1974 மார்ச் 27]

[Thiru A. R. Damodaran]

But, I may be allowed to point out that in rationalising the schedule of taxes, a very heavy burden has been cast on passenger vehicles, vehicles used for the carriage of passengers, and the incidence of taxation is expected to increase by more than 40 per cent. However, before I refer to this incidence, Sir, and the consequential rise in fares that is likely to ensue as a result of this rationalisation, may I be permitted to dwell for a few minutes on the original features of the Act of 1931 and the subsequent amendments which have taken place to this Act from that date?

Sir, in explaining the objects for which the Motor Vehicles Taxation Act of 1931 was brought in at that time, in the Statement of Objects and Reasons, it was stated that that was done purely to eliminate the annoyance that was being caused to the road-using public because of the collection of tolls and the levy of licence fees by municipalities, local boards and district boards at that time and it was intended to provincialise the collection of taxes. In 1931 this power was taken over by the then Government of Tamil Nadu and the Motor Vehicles Taxation Act (Act III of 1931) came into being.

At that time, Sir, it was proposed to compensate the local boards and the municipalities for the tolls they were collecting at that time, as well as for the licence fees that they had powers to levy under the District Municipalities Act and certain amounts were fixed in that year which, unfortunately, Sir, have remained unaltered for a period of over 43 years. I am well aware of the fact that in this measure, some amount of justice is sought to be done to the panchayats and the rural areas in that the surcharge that is proposed to be collected is sought to be credited to a separate fund for the development of roads in the rural areas. I certainly welcome the principles of this separate fund because we have a vast network of rural roads and since the State Transport Department as well as the four or five Corporations that exist at present are utilising their vehicles on these roads, it is absolutely essential not only from the point of view of the people who live in these areas but also in the interests of the Corporations themselves to see that the roads are improved in these areas. I certainly welcome the provision that has been made to set apart the surcharge for the Rural Road Development Fund. But, I am sorry that municipalities and Corporations have been completely forgotten in this Bill and there is no provision to set apart a certain portion of the

100 தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச்
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 10/1974)

[Thiru A. R. Damodaran]

[1974 மார்ச் 27]

taxes that are going to be collected for the benefit and development of roads in the Municipal areas. I do not have statistics with me; I am sure the Hon. Minister would have the figures. But, it cannot be gainsaid that more than 50 or 55 per cent of the buses that are operating in our State are operating and using the roads in Municipal areas. Whether they are long-distance buses, Express buses, or town-buses, 50 per cent of these buses must be using the roads within the Municipal areas. Considering the fact that we have over 95 Municipalities at the present time, I think it is singularly discriminatory that no provision should have been made in this Bill which seeks to rationalise the collection of taxes and Municipalities have been completely ignored from the benefits of the increase in taxes that has been announced.

Sir, in the Budget documents for the year 1973-74, the revenue that is anticipated, according to the Revised Estimate, under the Act of 1931 is Rs. 21.53 crores and under the Taxation on Passengers and Goods Act of 1952, a revenue of Rs. 4.97 crores is anticipated, bringing the total revenue under the Motor Vehicles Taxation Act to the very extraordinary figure of Rs. 26.50 crores. The Keskar Committee on Road Transport which submitted its report more than ten years ago has pointed out the fact that Tamil Nadu continues to be heavily taxed in so far as motor vehicles are concerned and although I am glad that some sort of regional arrangement is sought to be proposed, I do not know whether this applies to a unified rate of taxation that is being envisaged in the four southern States.

Sir, although arrangements have been made with the States in the southern region for the grant of regional permits to goods vehicles particularly, there are still some difficulties in that certain quotas have been allotted which I think have been exhausted and a lorry operator has to wait for more than 8 months or one year to get an endorsement to ply on the roads in other States. I hope that in view of what has been expressed by the Hon. the Minister for Transport about certain understandings being arrived at in the southern region, due consideration will be paid to this aspect also and lorry operators will be allowed to ply their vehicles freely without let or hindrance at least in the four States of the southern region and that they will not be put to the necessity of waiting for months on end to get an endorsement on their permits.

தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச்
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 10/1974)

[1974 மார்ச் 27]

[Thiru A. R. Damodaran]

(குறியீடு 4-38)

63123

Sir, the natural result of the heavy increase in taxation on passenger buses is estimated in the Budget at about Rs. 6 crores. Formerly, the tax that was being paid especially for buses other than Express Buses was, I believe, Rs. 96.50 per seat and this is now going to be increased to Rs. 132 taking into account the basic tax of Rs. 120 per seat as well as the surcharge of Rs. 12 that has been contemplated. Sir, I must, however, congratulate the Hon. the Minister for Transport on adopting a perfectly legal method of avoidance of corporation tax which, I think, was in his mind when he raised these taxes to such high levels. It was because he has himself become somewhat embarrassed by the good profits that have been made according to the statements that have been published by the Cholan, Cheran and Pandiyan Transport Corporations, where, I believe, after providing for the full depreciation of 30 per cent on the vehicles and after providing for the interest on the loan capital, that they have received, fairly good returns have been made out on the working capital of these Corporations. It is well-known that if a Corporation makes a profit, 55 per cent of the income will have to be paid as corporation tax to the Government of India and, therefore, the Hon. the Minister for Transport is well within his rights when he devises a method by which he can siphon off the profits of the Corporations into the State Exchequer rather than giving it to the Internal Revenue Authorities of the Government of India. But, as far as the private bus operators are concerned, the fare has been 3 paise per kilometre for a number of years. While I do not seek to hold a brief for private operators, nonetheless, the economics of bus transport would really require a rationalisation of the fare structure, and considering the fact that in Andhra it is over 5 paise per K.M., I think some consideration should be shown to the private bus operators in the sense that they are now unable to keep up with the mounting expenditure of running road transport. It has been represented, and even the Hon. the Minister for Transport has corroborated, that the rising cost of High Speed Diesel Oil, the rising cost of tyres, in addition to their non-availability in free quota in the market, the rising cost of motor spare parts, the impossibility of replacing existing worn-out chassis with new chassis because of the shortage in the manufacture of vehicles, the higher interest rates that are being charged not only by private money-lenders but by commercial banks, the increase in

[Thiru A. R. Damodaran] [1974 மார்ச் 27]

wages and other costs have all contributed to an enormous increase in the expenditure of running road transport. I think they are justified in asking for a certain increase in fares which cannot be subsidised any further. I hope that the Government will consider this as it is in the interests of their own Corporations that some such fare increase should be given.

Sir, having referred to this, may I refer to one clause in this Bill to which I take very strong exception? In clause 3, under "Levy of tax", it has been stated that "the Government may, by notification, from time to time, increase the rate of tax specified in the Schedule: Provided that such increase shall not in the aggregate exceed 50 per cent of the rate specified in the Schedule" While criticising this provision, Sir, I am aware of the fact that even in the original Act, in the Schedule that was given, the minimum and the maximum taxes that could be levied were stated and power was given to the Government to notify the change in the tax that could be levied on motor vehicles. But, I think, however, that in view of the experience that we have gained in the administration of the Motor Vehicles Taxation Act, it is neither necessary nor even desirable to give such enormous powers of taxation by delegating such authority to the Government. After all, Sir, the Legislature itself is meeting once in three months and if there is going to be any change in the tax on any particular class of motor vehicles, I think, in fairness to the Legislatures, it is necessary that the Government should come forward with a Bill to amend the Schedule. I do not think that we should give such powers so that the Government might notify the increase in taxes up to the extent of 50 per cent. Such a power, if given, is likely to be abused in the sense that if the Government feel that they want more revenues for any particular reason, they might decide to raise this tax and present the Legislature with a *fait accompli*. You will remember, Sir, that even when the Government of India issued an Ordinance and sought to increase the tax on certain petroleum commodities, the Hon. the Speaker of the Lok Sabha, Sardar Dhillion, took serious exception to giving the Government powers of taxation by notification and I think that we should adopt a convention that while some marginal adjustments in the rates of taxation may be permissible by notification, an increase to the extent of 50 per cent is certainly not desirable.

1974 மார்ச் 27] [Thiru A. R. Damodaran]

Sir, I have given notice of an amendment and I shall speak on that later. The only thing that I would like to mention here is that having raised the tax on motor vehicles for the carriage of passengers, it is inevitable that there has to be an increase in fares and while some may take strong exception to the increase in fares, I feel that it is inevitable and even disaviable considering the present economics of road transport, and also considering the fact that road transport will have to share an increasing burden in the carriage of passengers and goods in the years to come.

*Thiru G. VASANTHA PAI: Sir, my honourable Friend Thiru Damodaran has spoken pointing out the efforts of the Honourable the Minister for Transport to siphon off the excess taxes that have to be paid by way of corporation tax into the State Exchequer. I fully agree with the method employed by the Honourable Minister and I feel that whatever is permissible under the law cannot become an avoidance of tax. But there is one matter about which I wish to mention in this House and it is this. Of late the Government have stopped certain bus routes on the ground that they are uneconomic. As early as 7th February, I wrote a letter to the Transport Minister about Route No. 31-A which is usually crowded between 9 a.m. and 11 a.m. and 4 p.m. and 6 p.m., because all office-going employees, doctors and professionals used this bus to go from Triplicane to George Town area and back. Because this bus does not attract passengers during the rest of the day, this route is said to be uneconomic. I made a representation to the Honourable Minister last month and I have been receiving telephone calls almost everyday from the passengers in this route saying that they are put to much inconvenience because the alternative bus in Route No. 31 comes fully packed when it reaches Venkateswara Hostel. I think despite the fact that this may be uneconomic in the overall, it must be restored at least during the specific period when it is economic. Alternatively, the excess tax which is siphoned off could be used for giving the facility to the public, because I think the economics should not come in the way of providing the essential services to the public. I would request the Honourable Minister to kindly consider this aspect. Not only this route. There are, I am told, a number of other routes about which also there have been complaints and about which letters have been appearing in the Press. I would

104 தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச்
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 10/1974)

(Thiru G. Vasantha Pai) [1974 மார்ச் 27]

request the Honourable Minister to restore this route at least with immediate effect, because it will do a great deal of service to the office-going public who go to the George Town area of the City of Madras from a crowded locality like Triplicane.

Sir, another thing I wish to say is this. My honourable Friend Thiru Damodaran spoke in his very factual address about the heavy taxation in Tamil Nadu. But it is also to the credit of Tamil Nadu that it is one of the few States where there are the best roads in the whole of India, but probably with the exception of a very few States. It has the best roads and Highways throughout India and I would request the Honourable Minister to see that the moneys which he gets from these Corporations are re-invested in providing facilities to the travelling public, that our roads are made more attractive, and that the much-needed road right from Kanyakumari to Madras on the East Coast of Tamil Nadu is started in a grand fashion, with even motels by its side, so that it could be really made attractive for the tourist public.

I would like to end my small speech with a request again to the Honourable Minister to consider these things and see that these conveniences are immediately restored to the public.

(பிற்பகல் 4-40)

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : துணைத் தலைவரவர்களே, சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கிற நிர்மானம் ஓரளவிற்கு நஷ்டத்தைச் சரிப்படுத்துவதற்குச் செய்யவேண்டிய காரியமாக இருக்கிறது என்பதை ஒத்துக் கொண்டாலும் கூட, என்னைப் பொறுத்த வரையில், கிராமவாசி என்ற முறையில், இந்த வரி உயர்வினால், பஸ் சொந்தக்காரர்களால் பஸ்ஸில் பிரயாணம் செய்கிறவர்களுக்கு கட்டணம் எவ்வளவு உயர்த்தப்படும் என்பதைப்பற்றி அமைச்சரவர்கள் விளக்கமாகச் சொல்லிவிட்டால், கிராம வாசிகளுக்கு இதைப்பற்றித் தெரிந்து கொள்வதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பமாக இருக்கும் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

* Thiru S. NARAYANASWAMY : Mr. Deputy Chairman, Sir, in endorsing the very many wise statements made by my honourable Friend Thiru Damodaran, I wish to say that there are several very disturbing features about this very innocuous-looking Bill, the Motor vehicles Taxation Bill. The Chambers of Commerce have received quite a few letters about the motor

தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் 105
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 10/1974)

1974 மார்ச் 27] [Thiru S. Narayanaswamy]

vehicles taxation and about the necessity for Tamil Nadu State to retain its reputation as the highest motor-car vehicle taxing State in the country.

Sir, I wish to elaborate one of the points that my honourable Friend Thiru Damodaran made and that is this—that there is an idea to unify the southern area, the southern region in respect of motor transport, freight as well as passenger vehicles. Particularly in the case of freight vehicles, I know the hardships which many merchants face over the transportation of goods, in the absence of railway freight accommodation. This has become a major issue now; particularly after the cancellation of a large number of goods trains, the dependence on road transport for conveying goods from here to neighbouring States has become very imperative and they are all very much worried about getting their things through in good time. If and when any conference is held in the southern region on the question of taxation, it is my hope that the highest taxing State will not be the model for the other lower taxing States. This is usually what is called rationalisation. The word 'rationalisation' has been most misused in many fields, but never in such a field as the legislative field. We mislead the people by saying that we rationalise, although what we want to do is to increase their hardships through heavier taxation. There have been many transport conferences in which I have had the opportunity to both participate in and organise and I can say that it is time for the Government to stop treating motor vehicles taxation as a milch cow, which they have tended to do. Today, motor vehicles taxation brings in a sizable amount of revenue and what is derived by way of motor vehicles taxation is nearly one-half of the total pre-Independence Budget of the State. Therefore, let us not forget that this has become a very, very sizable source of revenue and when we collect it, the following things must be borne in mind.

The economics of road transport has become very important. A man who runs a lorry must still find it economic to run his lorry. Today, the cost of tyres has quadrupled over a period of 15 to 20 years. My honourable Friend Thiru Damodaran dwelt on this and I am aware of the terrific hardships they are facing over the question of not finding spare parts. I am aware of a large number of single and multiple road-transport owners, who for want of resources to buy the tyres and the

[Thiru S. Narayanaswamy] [1974 மார்ச் 27]

spare parts they need, have stabled their vehicles. Apart from the lack of economics of operating, these particular things have created a lot of hardship, after involving a very large investment on the vehicles. What is essential now is to find out what it is and what is the object of the taxation. It is not as if a man who becomes a fleet-owner becomes a millionaire and I do not think he is becoming very rich today. As a result of this, I think it is essential in the interests of retaining at least the freight transport that their economics be gone into, with a view to seeing that we do keep taxation at a level where incentives are not completely destroyed.

Now, a word, Sir, about a viewpoint made by my honourable Friend Thiru Vasantha Pai and that is about road-building. The ostensible object of motor vehicles taxation, at any rate when it was started, was that it was intended to help road-building. But, I do not think the road-building programmes are utilising all the moneys that are collected. I may not expect it to be so, because both Central and State resources are used in road-building in the country, but what is essential is that we build good communications. Recently, there have been at least two very huge infrastructure failures. The first is the electricity power-cut which has affected industries so badly that several industries are operating at only 40 per cent capacity even in this State which is much better off in regard to electricity availability. The second is that railway transportation has almost completely broken down and we are all aware of its effect. I do not want roads also to go under the category of infrastructure deficiencies in this State. I think I will derive very poor solace from a statement that we have better roads here than in other States. It is like saying that this is a global phenomenon or something like that. What seems to be essential is that we should have a logical and integrated road-building programme such as will improve road communications within the State in a bigger way, particularly when we are having railway development costing so much more than ever before. Several schemes, I am told confidentially, will be pruned under the revised Fifth Five-Year Plan, apart from oil budget and other budgets, and so we are going in for trouble. I fully endorse Thiru Damodaran's statement that Municipalities should not be left high and dry and that Municipalities should get a part of the revenue realised

[Thiru S. Narayanaswamy]

through motor vehicles taxation. It is a very good idea. He has given notice of an amendment, which I fully endorse though it is not immediately before the House. Particularly at a time when the Municipalities have become thoroughly impecunious and for the same reasons State Governments have become impecunious—I do not particularly see the reason to blame Municipalities as contrasted with other bigger bodies. I hope and trust that these points will be kept in mind in dealing with the Motor Vehicles Taxation Amendment Bill.

Sir, a word about the avoidance and evading of taxes, about which I have often spoken on the floor of this House. Public companies have been blamed not only for evading taxes but for avoiding them. I gave evidence before the Taxation Enquiry Commission. I said that avoidance was not only desirable, not only permissible, but also pardonable. But, I stand subject to correction by my distinguished legal friend Thiru Vasantha Pai—the House of Lords said in certain circumstances, avoidance might be a duty cast upon a man towards his family to save his income from the four corners of the law against the crocodile jaws of taxation. Therefore, if that is permissible, I hope and trust you will remember what you are doing while you blame Corporations for trying to save money for the shareholders and for paying back. I do think there are limits beyond which a State Government cannot go in doing even this. I do think the Central Exchequer requires money in order that you may get a portion of it from the Divisible Pool. In the matter of avoiding taxes at State level, you may be eating your tail as a serpent does. The story in the fable is that the serpent eats its tail and it feels it only after it reaches the stomach.

The Hon. Thiru S. RAMACHANDRAN: Sir, the Corporation tax does not form part of the Divisible Pool and I would like to bring it to the notice of the honourable Member. I would like to erase the impression that the whole measure is for avoidance of tax. I feel that our own Members should not feel that the Taxation Bill is in such a way that the State Government are trying to avoid payment of tax to the Government of India. Of course, transport economics is there which I think I can deal with during my reply.

Thiru S. NARAYANASWAMY: Sir, I thank the Honourable Minister for his kind elucidation. As a student of finance,

108 தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1974)

(Thiru S. Narayanaswamy)

[1974 மார்ச் 27]

I happen to know that corporation tax does not form part of the divisible pool. I am not likely to make a mistake in that respect. If the Honourable Minister was under this impression when I spoke, I want to assure him that what I meant was this: If the Government made an attack on the non-divisible pool, that would affect the divisible pool also. The Government of India have to depend upon the collection of revenues for much of its expenditure. If the collection in the non-divisible pool is reduced, they will lay their hands on the divisible pool. There are so many things happening like collection charges, etc. There are ways in which even the Central Government may inflate expenditure, which I would like the Honourable Minister to know. I do not say that the Honourable Minister should not do this. The Honourable Minister can do this up to a limit only because I agree that the Government have to secure its finances at any rate. I know there is a *bona fide* effort to rationalise the taxation structure here. The entire structure of motor vehicles economics has to be considered and the benefits should accrue to the road-user. Ultimately there is no escaping from the fact that the consumer will have to pay the taxes. It is not the Transport-owner who is going to pay all the taxes imposed. The Transport-owners will bring pressure upon the Government for the rise in fares and the Government will have to agree to the increase in fares. Otherwise, there will be erosion of the economics of operation of this road transport. This is what I wanted to say. Let not the impression be created that I am opposed to rationalisation. But I am opposed to some other thing being called rationalisation and there is a general tendency among the legislators to do that. This, I think, should be avoided.

(பிற்பகல் 4-50)

* திரு. கே. ராஜாராம்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்த மசோதா கொண்டு வந்ததன் நோக்கத்தைப்பற்றியும், அதை விளக்கியும் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னபோது, இது மிக நல்ல நோக்கத்துடன் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது என்று கூறினார். ஆனால் அவர் கூறிய நோக்கம், இந்த மசோதாவின் ஷரத்துக்களைப் படித்துப் பார்த்தால், நிறைவேறுவதாகத் தெரியவில்லை. சாதாரணமாக அரசாங்கத்தை நடத்துகின்றவர்களுக்கு, வரி விதிக்கும் அதிகாரம் இயற்கையாகவே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஜனநாயக ரீதியில், சட்ட சபைக்கு வந்து, வரியை நிர்ணயித்துக்கொண்டு, சபையின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுத்தான் வரி விதிக்க வேண்டும்.

தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1974)

[1974 மார்ச் 27]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

இன்று அவையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த மசோதாவின் மூன்றாவது பிரிவு, இரண்டாவது துணைப் பிரிவில் "The Government may, by notification, from time to time increase the rate of tax specified in the Schedule"

என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது அந்த வரி விதிப்பு அதிகாரத்திற்கும் அப்பாற்பட்ட ஒரு விஷயம். இப்பொழுதே ஒரு பிளேங்க் செக்—50 சத வீதத்திற்கு மேற்படாமல் என்று ஒரு வரையறையை மட்டும் குறிப்பிட்டு விட்டு, அதற்குள் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் விதிக்கலாமென்கிற, இந்த மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டால், விதித்துக் கொள்ளலாம் என்று போட்டிருப்பது அவ்வளவு சரியாக இல்லையென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த முறை, வரி விதிப்பு வரம்புகளுக்கு அப்பாற்பட்டது என்று கூறிக்கொள்கிறேன். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றைச் சொல்லலாம். 1931-ஆம் வருஷத்திய சட்டத்திலேயே, இந்த வரி இருந்தது என்று எடுத்துக் காட்டலாம். ஆம், இருந்தது, ஆனால் அதில் உச்ச வரம்பு கட்டப்பட்டிருந்தது. அதன் ஷரத்தில் காண்பது, குறைந்த பட்ச வரி இவ்வளவு, அதிக பட்ச வரி இவ்வளவு என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த மாதிரி இந்தச் சட்டத்தின் ஷரத்தில் இல்லை. ஆகையினால் இவைகளையெல்லாம் ஆலோசிக்க வேண்டும்.

இப்பொழுது சர்சார்ஜ் என்றும், இன்னும் பலவிதமான வரிகளும் இருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் ஒருமுகப்படுத்தி, ஒரே முகமான வரியை விதிக்க வேண்டுமென்ற லட்சியம் இந்த மசோதா கொண்டு வருவதன் முக்கிய நோக்கம் என்று கூறப்பட்டது. ஆனால் அப்படித் தெரியவில்லை. Levy of surcharge on tax on certain motor vehicles, என்று 9-வது பிரிவில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு தனி வரியா? ஆனால் கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள சாலைகளைச் சரியாகப் போடுவதற்கு இது தனியாக ஒதுக்கப்படுகிறது என்ற ஒரு முடிவைச் சொல்லியிருப்பது சற்று ஆறுதல் அளிப்பதாக இருக்கிறது. ஒரு கிராமவாசி என்ற முறையில் நானும் இதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் முழுமையாக வரவேற்கும் நிலைமையில் இல்லை. எப்படியெனில், 1931-ஆவது வருஷத்திய சட்டத்தில், அப்பொழுதிருந்த டோல் கேட்டுகளை எடுத்துவிட்டு, அதற்குப் பதிலாக மாநிலத்திற்கு மொத்தமாக டோல் கேட். காம்ப்ளீசேஷன் கொடுக்கப்பட்டது. அதற்கு முன்னால் டோல் கேட் வருமானம் எல்லாம் அந்தந்த முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் லில்லா போர்டுகளுக்கும் போய்க்கொண்டிருந்தது. அதை எடுத்த பிறகு டோல் கேட் காம்ப்ளீசேஷன் என்று எல்லா முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும், லில்லா போர்டுகளுக்கும் கொடுத்தது. பின்னால் லில்லா போர்டுகள் ரத்து செய்யப்பட்டு, அவைகளின் வாரிசாக பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள் அமைந்தன. கிராமப்புற சாலைகள்

110 தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1974)

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1974 மார்ச் 27]

அபிவிருத்திக்காக, அரசாங்கம் போதுமான நிதி கொடுக்கவில்லை என்ற காரணத்திற்காக அந்தச் சட்டத்திற்கு எத்தனையோ திருத்தங்கள் வந்த பிறகு, இப்பொழுது பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் ஓரளவு நிதி கொடுக்கிறோம். இந்த மாதிரி முனிசிபாலிட்டிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டாமா, அதற்கு நிதி ஒதுக்க வேண்டாமா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். கிராமப்புற சாலைகளுக்கு சர்சார்ஜ் போடப்படுகிறது. முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் கார்ப்பரேஷன்களுக்கும் போதுமான நிதி வசதி கிடையாது. டோல் கேட் வருவாய் இல்லாததனால், ரோடுகளைப் பாாமரிப்பது மிகவும் கடினம். ஆகையினால் நகரங்களுக்கும் மாநகரங்களுக்கும் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்கு இந்த மசோதா வில் இடம் செய்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதற்கும் விளக்கம் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி இல்லாவிட்டால், அதற்கு ஒரு ஷரத்தைச் சேர்த்து விடுவதில் எந்தக் குறைவும் இல்லையென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்காகத் தனியாக சர்சார்ஜ் போட வேண்டிய அவசியமில்லை. அதிக வரி வருவதாக இருந்தால், ஒரு 5 சத வீதம் கொடுத்து விடலாம்.

அடுத்தபடியாக, பிரிவு 10 நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பிரிவு சட்ட சபைக்கு வருவதற்கு முன்பே நீக்கப்பட்டிருக்கிறதா அல்லது சட்டசபை (அசெம்பிளி)க்கு வந்த பிறகு நீக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. இது ஒரு முக்கியமான ஷரத்தாக இருந்திருக்கிறது. 150 வாகனங்களுக்கு மேல் வைத்திருக்கின்றவர்களுக்கு ஒரு அடிஷனல் சர்சார்ஜ் விதிப்பதற்கு ஒரு விதி இருக்கிறது. இம்மாதிரி அதிகமாக வாகனங்களை வைத்துக்கொண்டு, டீராக் கணக்கில் சம்பாதிக்கக்கூடிய பெரிய கம்பெனிகள், விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய வகையில், ஒரு நான்கு அல்லது ஐந்துதான் இருக்கும். 100, 200 வாகனங்களை வைத்துக்கொண்டு டெல்லியிலிருந்து கன்னியாகுமரிக்கும், பம்பாயிலிருந்து கன்னியாகுமரிக்கும் ஓட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பல டீர்ஸ் ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கின்றது. அவர்களுக்கு அடிஷனல் சர்சார்ஜ் போடுவதன் மூலம் வரி வசூலிப்பது தவறாகாது என்ற எண்ணத்தில் இருந்தேன். 150 வாகனங்கள் என்று சொல்கின்றபோது, வாகனத்தான் நான் எண்ணினேன். நேனே தவிர, பலகளைக் கருதவில்லை. நம்முடைய மாநிலத்தில் இப்பொழுது அரசாங்கத்தைத் தவிர, வேறு யாரும் 150 பஸ்கள் வைத்துக்கொள்ளவில்லை. வாகனங்கள் என்றால், வாகனத்தான் குறிப்பிட்டது என்று கருதுகிறேன். இது ஏன் கைவிடப்பட்டது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கி யிருந்தால், நல்லதாக இருந்திருக்கும். அந்த விளக்கத்தை இப்பொழுதாவது கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1974)

1974 மார்ச் 27]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

அதோடு 13-வது கிளாஸ், ரீபண்டு ஆப் டாக்ஸி எடுத்துக்கொண்டால், முன்பெல்லாம் ஒரு வாகனம் ரிப்பேர் செய்யப்படுவதற்காக கழட்டப்பட்டு, 2, 3 மாதம் ஆகும் என்றால், வரி செலுத்த வேண்டியதில்லை, எழுதிப் போட்டு விட்டால் போதும் என்றிருந்தது. ஆனால் இப்போது நாம் நிறைவேற்றி யிருக்கும் திருத்தத்தின் மூலம், அப்படியிருக்கும் வண்டிகளுக்குக் கூட வரியைச் செலுத்திவிட வேண்டும்; வண்டி ஓடாமலிருந்தால், அதைப்பற்றி எழுதி ரீபண்டு வாங்க வேண்டுமென்று திருத்தம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அது அவசியம் தானா? நிச்சயமாக வண்டி ஓடாது என்றிருக்கிற போது சர்க்காருக்கு வரியைச் செலுத்திவிட்டு பழையபடி திருப்பி வாங்குவதில் ஏற்படக்கூடிய கஷ்டங்கள் மக்களுக்குத் தெரியும். எந்த ஒரு வரியையும் அதிகமாகச் செலுத்திவிட்டு திருப்பி வாங்குவது என்றால், எவ்வளவு நொகை திருப்பி வாங்கவேண்டியிருக்கிறதோ, அதைவிட பல மடங்கு செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதோடு அலைச்சல் வேறு ஏற்படுகிறது. நிச்சயமாக வண்டி ஓடாது என்ற நிலையிலுள்ள வண்டிகளுக்கு ஏன் வரி வசூலிக்க வேண்டும்? அதையும் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

21-வது கிளாசில் “Nothing in this Act shall apply to a motor vehicle used solely for the purpose of agriculture என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இது மிகமிக வரவேற்கக்கூடிய ஷரத்து. விவசாயத்திற்காக உபயோகப்படும் வாகனங்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தில் உள்ள எதுவும் பொருந் தாது என்று சொல்லப்பட்டிருப்பது நல்ல காரியம். ஆனால் வாகனம் என்று சொல்லும்போது, விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படும் டிராக்டர் இதில் சேருமா என்று தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மாதிரி இன்னும் சிறிய சிறிய திருத்தங்கள், விளக்கங்கள் இருப் பதால் தான், இந்த மசோதாவை இந்த அவையின் ஒரு பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். மசோதா நிறை வேறுவதைத் தாமதப்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் நான் அந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுக்கவில்லை. இந்தச் சபையில் உள்ளவர்களே ஒரு வாரம் உட்கார்ந்து, ஓய்வு நேரத்தில் பரிசீலனை செய்து, அமைச்சரவர்கள் புகுத்த வேண்டிய விளக்கங்களைப் புகுத்தலாம், அல்லது உறுப்பினர்களை ஒப்புக் கொள்ளச் செய்துவிட்டால் திருத்தங்கள் தேவையில்லை. இன்னும் 10, 15 நாட்கள் கூடப் போகிறோம். ஆகவே ஒரு வாரத்திற்குள் முடித்து விடலாமே, ஏற்கெனவே தயாரித்தது, அவசர அவசரமாகத் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகவே இவற்றையெல்லாம் யோசித்து,

112 தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச்
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 10/1974)

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1974 மார்ச் 27]

ஆர அமர முடிவு செய்யக்கூடாதா என்பதற்காகத் தான், இதை நமது சபையின் பொறுக்குக் குழு ஒன்றுக்கு அனுப்பி ஒரு வாரத்தில் பரிசீலனை செய்து அனுப்ப வேண்டுமென்று நான் கொடுத்துள்ள திருத்தத்தை அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, வரி விதித்ததைப் பொறுத்த வரையில், மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது என்ற ஒரு பொதுவான கருத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகின்றபோது தெரிவித்தார்கள். வரி விதிப்பு பேருந்துகளுக்கு என்ன விகிதம் என்று பார்க்கின்றபோது, இது வரையில் ஆந்திராவில் தான் அதிகமாக இருந்தது. ஆனால் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் தமிழகம் கூடுதலாக ஒரு முதல் நிலையைப் பெறுகிறது என்கின்ற உண்மையினை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

ஆந்திராவில் பேருந்துகளுக்கு வரி 110 ரூபாய்; கட்டணம் 4 பைசா. கர்நாடகத்தில் வரி விதிப்பு 67½ ரூபாய்; கட்டணம் 1971-லிருந்து 5 பைசா. கேரளத்தில் வரி விதிப்பு 75 ரூபாய்; கட்டணம் 3.3 பைசா. அவர்கள் அதைக் கூடுதலாக்க வேண்டுமென்று அதற்கான நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் 96 ரூபாய் என்று இருந்தது, இப்போது 132 ரூபாய் என்று இதன் மூலமாக ஆகிறது. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் பேருந்துக் கட்டணம் 3 பைசா என்றிருக்கிறது. நான் அதையே தான் சட்டமன்றப் பேரவையில் பேசுகிறபோது கூடக் குறிப்பிட்டேன், போக்குவரத்துத் துறையினுடைய பொருளாதார நிலையை பார்க்கின்றபோது, இந்த 3 பைசா என்பது 1964-லே நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இன்றைய தினம் ரூபாய் மதிப்புக் குறைவைக் கணக்கில் எடுத்துப் பார்க்கின்றபோது, அன்றைக்கு 3 பைசா கொடுத்தவர்கள் இன்றைக்கு 6 பைசா கொடுத்தால் தான் அதற்குச் சமமாக வருகிறது. ஆகையால் 6 காசாக ஆக்கப் போகிறோம் என்று யாரும் நிச்சயமாக எதிர்பார்க்கத் தேவையில்லை. பெருமதிப்பிற்குரிய திரு. ஜெயராம ரெட்டியார் அவர்கள் எந்த அளவுக்கு கட்டணத்தை உயர்த்தப் போகிறார்கள் என்று கேட்டார்கள். எந்த அளவுக்கு உயர்த்த வேண்டுமென்று அவர்கள் தெரிவிப்பார்கள் என்று நான் ஆவலோடு காத்துக்கொண்டிருந்தேன். எந்த அளவுக்கு உயர்த்தினால் சரியாக இருக்கும் என்று அவருடைய அனுபவத்தை வைத்துச் சொல்லியிருப்பார்களேயானால், அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கின்ற கட்டண உயர்வுக்கு பலன் அளித்திருக்கும். ஆனால் அவர்கள் கேள்வியோடு விட்டு விட்டார்கள். (அவையில் சிரிப்பு).

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : (திரு. ஜெயராம ரெட்டியாரைப் பார்த்து) : சொல்லுங்கள்.

தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் 113
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 10/1974)

1974 மார்ச் 27]

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவரவர்களே, பொதுவாக கிராம வாசிகளுக்கு இப்போது 3 காசாக இருக்கிறது. அதை 4 காசாக உயர்த்தினால் போதும் என்று நினைக்கின்றேன். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்றே நம்புகின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சருடைய வேண்டுகோள் வினாக்களில், நல்ல பலனளித்திருக்கிறது என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். ஆந்திராவிலே 1972-லிருந்தே 6 காசாக ஆகியிருக்கிறது. கர்நாடகத்தில் 1971-லிருந்து 5 காசாக ஆகியிருக்கிறது. இங்கே பஸ்வேறு பெருமதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னதுபோல, இன்றைக்கு எல்லாப் பொருட்களினுடைய விலைவாசிகளும் கூடியிருக்கின்ற காரணத்தாலும், துணை பாகங்களின் விலைகள் கூடியிருக்கின்ற காரணத்தாலும், பேருந்து உரிமையாளர்கள் நடத்த இயலவில்லை என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளத் தான் வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே கட்டணத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று அவர்கள் திரும்பத் திரும்பக் கேட்டு வருவதில் ஒரு வகையிலே நியாயம் இருக்கிறது. அப்படி உயர்த்துகின்றபோது, அதன் மூலமாக கூடுதலான லாபம் பெறுவதற்கு வழிவகை செய்துவிடக் கூடாது. அதைத் தனியார் நடத்தினாலும் சரி, போக்குவரத்துக் கழகங்கள் நடத்தினாலும் சரி, சாதாரணமாக 1 ரூபாய் வருமானம் வருகிறது என்றால், 43 காசு மட்டும்தான், ஸ்பேர் பார்ட்ஸுக்கும் செலவுழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் விலை அதிகமாக ஆகிறபோது, அவர்களால் வேறொன்றும் செய்ய முடியாவிட்டால், கட்டணம் 10 ஆண்டுகளில் 2 மடங்கு, 3 மடங்கு விலை அதிகமாகியிருக்கிறது. அதைக் கணக்கிலே எடுத்துக்கொண்டு, கட்டணத்தை ஓரளவுக்கு உயர்த்த வேண்டுமென்று அரசு கொள்கையளவில் ஒப்புக்கொண்டு, அந்தக் கொள்கையை நிறைவேற்றுகிறபோது, அதன் மூலம் அதிகமான லாபத்தை பேருந்து உரிமையாளர்களோ, அல்லது போக்குவரத்துக் கழகங்களோ பெறுவதற்கு வாய்ப்பினைத் தருவதாக ஆகாது; எந்த அளவுக்கு அவர்களுக்குக் கட்டுப்படியாகும்; அதே நேரத்தில் எந்த அளவுக்கு வரி விதிப்பின் மூலம் கூடுதலாக லாபம் பேருந்து உரிமையாளர்களுக்குச் செல்லாமல் தடுக்க இயலும் என்று நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கின்றபோது தான், இந்த வரி விதிப்பு பேருந்துமாக இருக்கும் என்று அரசு முடிவு செய்து, வரி விதிப்பைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆகையால் இந்த கூடுதலான வரி விதிப்பு, நாம் கட்டணத்தைக் கூட்ட இருக்கின்ற சூழ்நிலையில் நிச்சயமாக இந்த வரியைச் செலுத்த வேண்டிய பேருந்து உரிமையாளர்களுக்கோ, போக்கு

114 தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1974)

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1974 மார்ச் 27]

வரத்துக் கழகங்களுக்கோ எந்தவிதமான பாதகத்தையும் ஏற்படுத்தாது. This will be a nationalisation without tears என்றதான் நான் கருதுகிறேன்.

திரு. எஸ். ஜெயராம செட்டியார் : தலைவரவர்களே, நான் நான்கு காசு என்று ஒத்துக்கொண்டேன். நான்கு காசுக்குக் குறைவாக வைத்து, அது கட்டுப்படியாகக் கூடியதாக இருக்குமேயானால், அதனை போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்கள் நிர்ணயித்தால், கிராமத்தில் உள்ளவர்களுக்கு அவர்கள் செய்த நன்மையாகும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரெட்டியார் அவர்கள் சொல்லிவிட்டோமே என்பதற்காகக் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. அவர் சொன்னதை நினைவில் வைத்துக்கொண்டு, பொது மக்களைப் பாதிக்காத வகையிலே, அதே நேரத்தில் போக்குவரத்து பஸ்களும் ஒழுங்காக நடக்கின்ற வகையிலே அந்தக் கட்டணத்தை அரசாங்கம் நிர்ணயிக்கும் என்பதை நான் அவருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தச் சட்டத்தில் இன்னொன்று என்னவென்றால், தென் மாநிலங்களைப் பொறுத்த வரையில், 'குட்ஸ் வெகிகிள்ஸ்', சாமான்களை ஏற்றிச் செல்கின்ற வாகனங்களுக்கு இன்னும் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். 6 மாதம் ஆகிறது அவர்களிடத்தில் கவுண்டர் சிக்னேசர் வாங்குவதற்கு என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இந்தக் கஷ்டங்கள் இருப்பதற்குப் பெரும்பாலான காரணமே, இந்த வரி விதிப்பு விதிகளும், கட்டண விதிகளும் ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் மாறுபாடாக இருப்பது தான். உதாரணத்திற்குச் சொல்லப் போனால், கர்நாடகத்திற்கும் தமிழகத்திற்கும் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. 200 லாரிகளை அதிகப்படுத்தலாம் என்று இரண்டு அரசும் ஒப்புக்கொண்டது. ஆனால் என்ன காரணத்தாலோ தெரியவில்லை, கர்நாடக மாநிலத்தில் லாரி உரிமையாளர்கள் யாருமே தமிழகத்தின் பெர்மிட்டுகள் வேண்டுமென்று அவ்வளவாக அதிகம் போகவில்லை. இங்கேயிருப்பவர்கள் வேண்டுமானால் நிறைய பெர்மிட்டுகள் கேட்கிறார்கள். இப்படி ஒரு மாநிலத்திற்கும், இன்னொரு மாநிலத்திற்கும் இருக்கிற ஏற்றத் தாழ்வான பொருளாதாரச் சூழ்நிலை கூட, இத்தகைய ஒரே அமைப்பாக கொண்டுவர இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. இவற்றைப்பற்றியெல்லாம் நேரில் பரிசீலித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே தான் மாநிலப் போக்குவரத்து அமைச்சர்களுடைய மாநாடு நடைபெற்றிருக்கிறது. மறுபடியும் இந்த ஆண்டும் அந்த மாநாட்டை கோள மாநிலத்தைச் சேர்ந்த போக்குவரத்துத்

தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1974)

1974 மார்ச் 27]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூட்டுவதாக இருக்கிறார்கள். ஆகையால் இத்தகைய பிரச்சினைகளை விரைவில் தீர்ப்பதற்கு அந்த மாநாடு வழி வகுக்கும் என்று நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் * திரு. தாமோதரன் அவர்களுக்கு என்னுடைய உறுதியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கிளாஸ் 3 பற்றிச் சொன்னார்கள். கிளாஸ் 3(2) பிரிவின்கீழ் சட்ட மன்றங்களுக்கு உகந்த வகையிலே அதிகாரங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை; அரசு அதிகமான அதிகாரங்கள் எடுத்துக்கொள்ள அது வழி வகை செய்கிறது; இது ஜனநாயகத்திற்கு எப்படிப் பொருந்துமென்று மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் கேட்டார்கள். அவர்களே குறிப்பிட்டார்கள், ஏற்கெனவே யுள்ள சட்டப்படி குறைந்த பட்சம் இவ்வளவென்றும், அதிகப்பட்சம் இவ்வளவென்றும் போடலாமென்று இருந்ததென்று சொன்னார்கள். குறைந்தது 100 ரூபாய் என்றும், அதிகம் 150 ரூபாயென்றும் ஷெட்யூலிலே போடலாம். அதையே 100 ரூபாயென்று போட்டு, 50 ரூபாய்வரை கூட்டிக்கொள்ளலாமென்றும் போடலாம். ஆக இந்தப் பிரிவு எந்த அளவுக்குக் கூட்டப் போகிறோமென்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது. ஒரு வரி விதிப்பு சட்ட மன்ற மேலவையினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுகிறது. அந்த வரி விதிப்பிலிருந்து எந்த அளவுக்குக் கூட்டலாமென்பதையும் வரையறை செய்து, அந்தத் தொகையும் சட்ட மன்ற மேலவையினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுகிறது. ஆகையால் இது வரம்பற்ற அதிகாரமல்ல; வரம்புக்குட்பட்ட அதிகாரம்தான் என்பதை நான் மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்வேன்.

அடுத்து, பிரிவு 10 ஏன் நிராகரிக்கப்பட்டதென்று கேட்டார்கள். சட்ட மன்ற மேலவைக்கு வந்திருக்கிற பிரிவு 10 வேறு. சட்டமன்றப் பேரவையிலே இருந்த கிளாஸ் 10 வேறு. 150 வண்டிகளுக்கு மேலுள்ள நிறுவனங்களென்று சொன்னது, அரசாங்கம் நடத்துகிற போக்குவரத்துக் கழகங்கள்தான், அவை தான் பிரிவு 10-லே அடங்கும். அங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப் போல, இங்கேயும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசை ஏமாற்றி, அந்தப் பணத்தையெல்லாம் வரியாக எடுத்துக்கொள்வதற்காகத்தான் இந்தப் பிரிவு இருக்கிறதென்ற கருத்து வந்துவிடுமோ என்ற அடிப்படையில் தான் அந்தப் பிரிவு 10 நீக்கப்பட்டு, இங்கே வேறொரு பிரிவு கிளாஸ் 10-ஆக வந்திருக்கிறது.

116 தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1974)

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1974 மார்ச் 27]

அடுத்தபடியாக, ரீபண்ட்-ஐப்பற்றி மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் வர்கள் சொன்னார்கள். போக்குவரத்துத் துறை நிர்வாகத்தைப் பொறுத்த வரையில், சில விரிவான சீர்திருத்தங்களை மேற்கொள்ள இருக்கிறோம். இப்போது திருக்கும் அந்த அமைப்பைப்போலாம் மாற்றி, எந்த அளவுக்கு 'வெகிகிள்ஸ் பாபுலேஷன்'—வண்டிகளுடைய தொகை இருக்கிறதோ, அதற்கேற்ற அளவுக்கு ஆங்காங்கே அதிகாரிகளை நியமித்து, அந்த அடிப்படையிலே இந்தப் பேருந்து உரிமையாளர்களோ அல்லது லாரி உரிமையாளர்களோ அவர்களுக்கு வேண்டிய காரியங்களை ஒரே அலுவலகத்திலேயே முடித்துத் தருவதற்கு ஏற்பு வகையில் ஒரு நிர்வாகச் சீர்திருத்தத்தை போக்குவரத்துத் துறை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்றும், அம்மாதிரி குறிப்பு அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையிலே இருக்கிறதென்றும் எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே எந்த விதமான கால தாமதமோ, கஷ்டமோ நிச்சயமாகப் பேருந்து உரிமையாளர்களுக்கோ, லாரி உரிமையாளர்களுக்கோ ஏற்படாததென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நகராட்சி மன்றங்கள்பற்றிச் சொன்னார்கள். அவற்றுக்கு சாலைகளைப் பராமரிக்கப் போதுமான வாய்ப்புகளில்லை; வசதிகள் ஏற்படுத்தப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும், ஒன்றியங்களுக்கும் இருப்பது போல, இவைகளுக்கும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். நான் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கிளாஸ் 17-ஐக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதிலே மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

"the balance shall be apportioned between the Government and local authorities and such apportionment shall be in accordance with such rules as may be made in this behalf"

எற்கெனலே லீசென்ஸ் கொடுப்பதன் மூலம், லேஸ் கொடுப்பதன் மூலம் நகராட்சிகள் பெற்று வந்த வருவாயை, இந்த மோட்டார் வாகன வரிச் சட்டம் வந்த பிறகு, ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையென்று கொடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். இப்போது மோட்டார் வாகன வரி மூலம் வருகிற வருவாலை அரசுக்கும், நகராட்சி மன்றங்களுக்கும் எப்படிப் பிரித்துக் கொடுப்பதென்று தற்கு வழிவகை செய்து, அதற்கான விதிமுறைகள் இயற்றப்படுமென்று பிரிவு 17 வழி வகுக்கிற காரணத்தாலே, நிச்சயமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய நெருவித்த அந்தக் கருத்தும் கவனத்திலே கொள்ளப்படும்.

தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு போட்டாப் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் 117.
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 10/1974)

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

1974 மார்ச் 27]

1974 மார்ச் 27]

அடுத்தபடியாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வசந்த் பாய் அவர்கள் பேசுகிறபோது, 'Unremunerative route' பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். என்னிடத்திலேகூட மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 'Unremunerative route' -களைப் பொறுத்த வரையில், போக்குவரத்துக் கழகங்கள், கிட்டத்தட்ட 1 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் இழப்பு இருந்தும், அந்த ரூட்டுகளை மக்களின் நன்மைக்காக இயக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் என்ன காரணத்திற்காக இது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறதென்பதைப் பார்த்து, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் பல்வேறு துயரங்களிலிருந்தும், தொல்லைகளிலிருந்தும் விடுதலை பெறும் வகையில், அதற்கான நடவடிக்கையை அரசாங்கம் நிச்சயம் எடுக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக இன்றொரு கருத்து சொல்லப்பட்டது. இந்த வருவாயின் மூலம் சாலை வசதிகளை மேம்படுத்துவதற்கு அதிகமாகச் செலவிட வேண்டுமென்ற கருத்து சொல்லப்பட்டது. ஓரளவுக்கு இந்தியத் துணைக் கண்டத்தைப் பார்க்கிறபோது, தமிழ் நாடு, பஞ்சாப், மராட்டியம் போன்ற மாநிலங்கள் சாலை வசதியிலே முன்னால் நிற்குகொண்டிருக்கிறார்கள். சாலை வசதிகளைப் பெருக்குவதற்கு, தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், ஏராளமான பணத்தைச் செலவு செய்துகொண்டிருக்கிறோம். குறிப்பாக 1,500-க்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகையுள்ள கிராமங்கள் அனைத்துக்கும் சாலை வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டுமென்று கடந்த 3 ஆண்டுகளாக நிறைவேற்றி வருகின்ற நம்முடைய திட்டத்தை, 'Fifth Plan Approach Paper' -ல் போட்டு, மற்ற மாநிலங்களுக்கு அதை 'Guide lines' ஆக மத்திய அரசு அனுப்பியிருக்கிறது. சாலைகளுக்கு ஏராளமாக நிதி ஒதுக்கம் செய்ய வேண்டும்; சாலை இல்லாத ஊர்களுக்கும், கிராமங்களுக்கும் அந்த வசதிகளைச் செப்பணிட்டுத் தர வேண்டுமென்று பார்க்கிறபோது, நம்முடைய அரசு அதில் முன் நிற்கிற தென்பதையும் நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அதேபோல் கிளாஸ் 21 பற்றி மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் சொன்னார்கள். விவசாயம் என்று குறிப்பிடுகிறபோது, அதிலே 'Tractor Trailer' -ம் சேர்ந்திருக்கிறதென்பதை அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். ஆக, பல்வேறு வகையான விளக்கங்களும் அந்தந்தப் பிரிவிலேயே இருக்கிற காரணத்தாலே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டு, அமைகிறேன். வணக்கம்.

118 தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1974)

[1974 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் தம்முடைய திருத்தத்தைத் திரும்பப் பெறுகிறாரா அல்லது வலியுறுத்துகிறாரா?

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுடைய விளக்கத்திற்குப் பின்னால் நான் வலியுறுத்த விரும்பவில்லை. திருத்தம், அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1974) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்ரு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : பிரிவு 2, பரிந்துரைகள் ஏதுமில்லை. பிரிவு 3, திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன்.

பிரிவு 3.

Thiru A. R. DAMODARAN : Sir, I move—

“That this House recommends to the Legislative Assembly that sub-clause (2) of clause 3 be omitted and that sub-clause (3) be re-numbered as sub-clause (2)”.

Thiru G. VASANTHA PAI : Sir, I second it.

Thiru A. R. DAMODARAN : Sir, I am thankful to the Honourable Minister for his explanation that all that has been done in this new Bill is to state the extent of increase in terms of percentage and not in terms of amount as was originally provided for in the original Act. Sir, in 1931, there may have been some justification for the Government to reserve certain powers of taxation by notification, since the Act itself was new and sufficient experience had not been gained by the Government in the administration of that Act. But, I fail to understand why, when they have laid down such an elaborate schedule, after a great deal of thought and discussion, as has been laid down in

தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1974) 119

1974 மார்ச் 27]

[Thiru A. R. Damodaran.]

the present Bill, the Government should reserve this power to raise the tax by almost 50 per cent. The question that I would like to ask the Honourable Minister is: How often has this power been used from 1931? Have any Government increased the tax by notification? If it has been so increased, to what extent has such increase been given? If they have not taken recourse to this provision in the Act, then why is it necessary to have this provision in the Act? I raise this on very strong grounds of principle because the powers of taxation cannot be delegated to the Government, although in certain cases like sales tax, we may have given this power to the Government to alter the rates of tax by notification in special circumstances. For example, the sales tax on foodstuffs had to be removed since the price had registered a rise and since the consumers were very much concerned about it. But in the case of Motor Vehicles Taxation Act, when the tax itself has been raised and a surcharge of 5 per cent has been imposed, what is the reason for the Government to have this power? Why is it necessary? Secondly, why do the Government want to have such enormous limits for increasing the tax up to 50 per cent of the basic tax? Even when the Income-tax Act is considered, if a power is sought to be given to the Finance Minister of the Government of India that he may by notification raise the rates of tax by 50 per cent, I do not think Parliament would accept it. From the point of view of principle, we must clearly understand the reason why the Government want this power and the circumstances under which this power will be used. Only if the Honourable Minister is able to give an explanation, we can consider whether the amendment should be pressed or not.

(பிற்பகல் 5-20)

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்களே பேசுகிறபோது சொன்னார்கள், இந்த 'பவர்' எத்தனை தடவை பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்ற கணக்கைக் கொடுங்கள் என்று. ஆகவே This is a harmless provision. I think, even according to the hon. Member Thiru Damodaran.

எந்தெனவே நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டத்திலே இருக்கின்ற அதிகாரத்தைத்தான் இந்தச் சட்டத்திலே போட்டிருக்கின்றோம். 50 சதவிகிதம் என்று போட்டு

120 தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச்
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 10/1974)

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1974 மார்ச் 27]

விட்ட காரணத்தாலேயே அந்த 50 சதவிகிதம் வரியை சட்ட மன்றப்
பேரவையோ மேலவையோ கேட்காமல் அரசாங்கம் விதித்துவிடும் என்று
சொல்வதும் சரியல்ல. ஏனென்றால் பிரிவு 25-ல் இரண்டாவது உட்பிரிவைப்
பார்க்கிறபோது

"Every rule made or notification issued under this Act shall, as soon as possible after it is made or issued, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or notification or both Houses agree that the rule or notification should not be made or issued, the rule or notification shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be.....".

என்று மிகத் தெளிவாக இருக்கிறது. ஆகையினாலே இந்தப் பிரிவின் மூலம்
அரசாங்கம் இந்த அதிகாரத்தை வேண்டுமென்றே அபகரித்துக்கொள்ள
வேண்டும் என்ற நிலை நிச்சயமாக இல்லை. 50 சதவிகிதம் என்று அவ்வளவு
கடுதலாகப் போடவேண்டிய அவசியம் என்ன, கொஞ்சம் குறைத்திருக்கலாமே
என்று சொன்னார்கள். நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத்
தெரிவித்துக்கொள்வது, 50 சதவிகிதம் என்று ஒரு 'அப்பர் லிமிட்' போடு
கிறோமே தவிர, அதனாலே எந்த விதமான பாதகமும் சட்ட மன்றப்
பேரவைக்கோ மேலவைக்கோ தெரியாமல் நடந்துவிடாது.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, the Honourable Minister himself has stated that he is not aware of this provision being used from 1931 to 1974. I am not also aware of that. I am only raising it on grounds of principle. When we are trying to rationalise a Bill, then one of the immediate rationalisation that should be brought in is to dispense with 'all innocuous provisions—the Honourable Minister called it harmless, but I term it innocuous—in the parent Act. My real objection is not that I apprehend that the Honourable Minister will, day after tomorrow, raise the tax by notification, after the Legislature has been adjourned. But, I consider this to be an unnecessary power given to the Government and it is likely to be exercised in a fashion that may not be conducive to the privileges of the Legislature. The second point is: The Honourable Minister has drawn our attention to clause 25 of the Bill whereby all

தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் 121
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 10/1974)

1974 மார்ச் 27]

[Thiru A. R. Damodaran]

notifications are placed on the table of the Legislature and I am well aware of that. Even today a number of notifications have been placed on the table of the House and everyday such notifications are placed on the table of the House. If we are expected to read all those notifications and place resolutions on the basis of those notifications, then I am afraid that the Legislature must meet not for 40 days but for 140 days in a year. I am aware of the fact that we have the power to discuss a rule or a notification placed on the table of the House. But my point is: Why should the Government present us with a fait accompli in the form of increase in taxes and then ask us to table a resolution to discuss this matter? Generally, even in respect of Bills, we do not get 24-hours time to read, and I am afraid we do not have the time to go through all the rules and notifications. It is our fault and I accept the fault. Therefore, Sir, purely on grounds of principle, I would request that in a measure of rationalisation, we should drop all these innocuous and harmless sub-clauses and, therefore, I urge that this recommendation be accepted by the House.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. தாமோதரன் அவர்கள் பரிந்துரை அவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது. அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

"That this House recommends to the Legislative Assembly that sub-clause (2) of clause 3 be omitted and that sub-clause (3) be re-numbered as sub-clause (2)"

பரிந்துரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 3—பரிந்துரை ஏதும் இல்லை.

பிரிவு 4.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, I move—

"That this House recommends to the Legislative Assembly that in clause 4, sub-clause (1), before the word 'quarterly', the word 'monthly' be inserted."

THIRU G. VASANTHA PAI: I second it.

[1974 மார்ச் 27]

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, I think this recommendation can be accepted very easily by the Honourable Minister because it does not visualise any loss of income to the Government. The only reason I wish to state is that the rate of tax for a passenger bus of 60 seats is of the order of Rs. 8,000 per quarter or Rs. 32,000 per year and now what we expect is that in the beginning of the quarter, in the first 15 or 20 days of the quarter, the entire amount of Rs. 8,000 is to be paid as advance by the bus owner to have the vehicle on the road for the remaining three months. My only request is that this quarterly tax of Rs. 8,000 may be allowed to be paid in monthly instalments of Rs. 2,666 or whatever the one-third comes to. Certainly, the Government may frame rules insisting that it should be paid before the 10th of each month and in this way the ways and means position of Government is not likely to be seriously affected because what the Government are now doing is a sort of advance tax that they are collecting from the bus owners. Considering the very heavy incidence of taxes and knowing the financial stability of many bus operators who are borrowing money at rates of 24 and 32 per cent in the open market, I think some measure of relief should be given to them in this sense and I hope, Sir, that this very harmless amendment will be accepted by the Honourable Minister.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : கலைவர் அவர்களே, மோட்டார் வாகன வரிச் சட்டத்தில் கால் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை வரி தரவேண்டும் என்கின்ற பிரிவு இருக்கிறது. 'டேக்சேஷன் ஆன் பாசன்ஜர்ஸ் அண்ட் குட்ஸ் ஆக்ட்' என்ற சட்டத்தின்படி மாதந்தோறும் தரலாம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் நாம் அந்தச் சட்டத்தை மாற்றி, மோட்டார் வாகன வரிச் சட்டம் என்ற அமைப்புடன் கொண்டு வருகின்ற காரணத்தால், கால் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை வரி செலுத்துவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்ற விதி போடப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்ல, மாதந்தோறும் வரி செலுத்தலாம் என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்துகின்றபோது, அதற்கான நிர்வாகச் செலவுகளும், வரி செலுத்துகின்றார்களா என்று பார்ப்பதற்கான குறிப்புகளும் மிகக் கடினமாக இருக்கும் என்கின்ற காரணத்தாலேதான், அந்த விதி அப்படியே நிலைநிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

1974 மார்ச் 27]

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, I beg leave of this House to withdraw the amendment. I was only proposing it for the sake of convenience, but since it is not found to be acceptable, I am not pressing it.

பரிந்துரை, மேலவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.
பிரிவுகள் 5 முதல் 10 வரை—பரிந்துரை ஏதும் இல்லை.

புதுப் பிரிவு 10-A.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, I move—

"That this House recommends to the Legislative Assembly that after clause 10, the following be added as clause 10-A :

'There shall be constituted for the State of Tamil Nadu a fund called the Tamil Nadu Municipal Road Development Fund to which ten per cent of the tax collected under clause 3 shall be credited and this fund so constituted shall only be expended for the development and maintenance of public roads in Municipal areas.' "

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, I second it.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, I would like to explain this in view of the explanation that has been given by the Honourable Minister who quoted certain clauses in the Act, whereby provision would be made for apportioning the taxes under clause 17. Sir, clause 17, I think, is intended to share the increased amount of toll compensation paid to Municipalities. Sir, I hope that in Cuddalore—which is the only Municipality for which I have the figure—in 1931 the toll compensation was fixed at Rs. 30,000. The total revenues collected by motor vehicles taxes in 1931 would have been less than, I think, half-a-crore of rupees. Even rupees half-a-crore is very gross over-estimation; it was probably of the order of Rs. 25 or 26 lakhs and the toll compensation that was fixed was Rs. 30,000 per annum. Under clause 17, all that is contemplated is probably that the extent of toll compensation may be increased by 50 per cent or 40 per cent. But, my point was that we should have a definite percentage of the proceeds of the motor vehicles taxes reserved for road development in urban areas,

124 தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச்
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 10/1974)

[Thiru A. R. Damodaran.] [1974 மார்ச் 27]

Municipalities and Corporations, and unless a statutory fund is created, it would very well result in the Municipal roads being neglected. In fact, considering the use of these roads by vehicles, I consider that such a statutory fund is absolutely essential. Only two years ago, I remember, for the development of rural roads, the Government of Tamil Nadu had raised the amount of loan or grant from Rs. 1 crore to Rs. 3 crores. Under the provisions of this Act, the total collections that are likely to be given, I do not think, will exceed Rs. 2.25 or Rs. 2.50 crores and by creation of this fund, we have not given the additional resources to the Panchayat areas. Since the hon. the Leader of the Opposition was very much interested in rural roads, I may tell him that the Government have made far greater provision in the past for the development of rural roads than what is contemplated in this measure. In fact, even in Municipalities, I know that loans and grants are being given under various heads. But, what is required is a statutory fund and a statutory obligation on the part of the Government to give the resources to the Municipalities and on the part of the Municipalities to spend the resources on roads. Whatever may be said of that, I agree that Highways in Tamil Nadu have been fairly well developed. But, considering the very heavy use to which the roads are being put at present, especially the number of buses that have been introduced by the new Corporations, the wear and tear of these roads is definitely increasing and the obligation of maintenance—the financial obligation of maintenance—will undoubtedly increase. I think it is only fair that municipalities and local bodies, the 96 municipalities—should also be given the benefit of road development fund and I am sure that in view of the sympathy which the Government have in regard to the availability of resources with municipalities they will find it possible to accept this recommendation.

(பிற்பகல் 5-30)

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, கிராமப்புறச் சாலைகளுக்கு எப்படி தனியாக நிதி ஒதுக்கி இருக்கின்றதோ அப்போல நகர்ப்புறச் சாலைகளுக்கும் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் நிதி ஒதுக்கி இருக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள். கிராமப்புறங்களை நகரப்புறங்களோடு இணைக்கக்கூடிய வகையில் நாம் கிராமப்புறச் சாலைகளை அமைக்க என் முக்கியத் திட்டம் கொடுக்க

நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் 125
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 10/1974)

1974 மார்ச் 27] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

வேண்டும் என்பதைச் சற்று எண்ணிப் பார்க்கும்போது, பல்லாயிரக்கணக்கான கிராமங்களுக்கு நாம் இன்னும் முறையாக சாலைகளை அமைக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அது மட்டுமில்லை. கிராமப்புறங்களுக்குச் சாலைகள் அமைப்பது என்பதற்கு ரொயல்மகிலுள்ள மக்களை நகராங்களுக்கு அழைத்து வருவது என்பது போலும். நகரப்புறங்களிலே உள்ள சாலைகளை மேம்பாடு அமைப்பது என்பது என்பது ஏற்கெனவே நகராங்களிலே உள்ள சாலைகளை மேம்பாடு அடையச் செய்வது என்பதாகும். ஆதலால் ஏதற்கு முதன்மை தர வேண்டும் என்பதைப் பார்க்கும்போது, சாலைகளை இல்லாது அல்லது முறையாக சாலைகள் அமைக்கப்படாது இருக்கும் கிராமங்களுக்குத்தான் முதலிடம் தர வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் இந்த வரிவிதிப்பு தனியாக ஏற்படுத்தப் பட்டு அதன் மூலம் கிடைக்க இருக்கும் தொகை முழுவதையும் கிராமப்புறச் சாலைகளுக்கு என் திட்டமாக ஒதுக்கப்பட இருக்கின்றது. நகராங்களைப் பொறுத்த வரையில், ஏற்கெனவே டோல் கேட் சரஸ்மாகவும், வேறு பல இன்னவகையான முறைகள் மூலமாகவும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் நிதி இழப்பினை சுடுசெய்ய பிரிவு 17 வழி வகை செய்கின்றது. உறுப்பினர் அவர்களே குறிப்பிட்டதைப் போல, நகராங்களுக்கு கடன்களாகவும் மானியங்களாகவும் அரசு பல்வேறு வகையில் நிதியினை வழங்கி வருவதால், இருக்கும் நிதியினை வைத்து யாருக்கு முதலிடம் கொடுப்பது என்பதைப் பார்க்கும்போது—சாலையே இல்லாத ஒரு கிராமத்திற்கு சாலை அமைப்பது நல்லது அல்லது நகராங்களிலே இருக்கும் சாலைகளை மீண்டும் மீண்டும் மேம்பாடு அடையச் செய்வது—என்று பார்க்கும்போது, பரவலாகப் பயன்படும் முறையில் கிராமங்களுக்குத்தான் நாம் முதலிடம் தரவேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. தாமோதரன் தமது பரிந்துரையைத் திரும்பப் பெறுகிறாரா?

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, only one word of explanation, before I withdraw this recommendation. The Hon. Minister, in his remarks, may have conveyed the impression that I wanted funds to be created for municipalities at the expense of rural roads. I wish to mention clearly that a separate road fund has been created for rural areas and I am fully in support of it. I know that many rural roads have not been developed. My only plea was that out of the proceeds of the motor vehicles tax amounting to Rs. 25 crores, if we set apart, say, 10 per cent for the development of municipal roads, an essential infra-structure would also be

126 தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1974)

[Thiru A. R. Damodaran]

[1974 மார்ச் 27]

helped for development. That was the only intention of my recommendation. I fully agree with him that rural roads require development. In view of the fact that he has stated that he will be very generous in giving more funds to the municipalities under clause 17 of the Bill, I accept that as a very solemn assurance and I do not press this recommendation.

பரிந்துரை, அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப்பெறப்பட்டது.
பிரிவுகள் 11 முதல் 26 வரை—பரிந்துரை ஏதும் இல்லை.

SCHEDULE.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir I move—

“ That this House recommends to the Legislative Assembly that in the Schedule, in column (2) against Entry 4, I (a) and (b), for the figures ‘30’ and ‘75’, the figures ‘15’ and ‘35’ be substituted respectively. ”

The recommendation was duly seconded.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, this is a very simple recommendation and I have only recommended the reduction of the taxes in respect of certain types of vehicles. May I explain, Sir, that according to this Schedule, I am under the impression that a particular class of vehicles known as taxis will come under this entry and that they are expected to pay the tax of Rs. 30 or Rs. 75, depending upon the number of passengers that they have to carry? Sir, since November 3, 1973, when the excise duty on petrol was increased by Rs. 1.07 and again on March 2, 1974 when the price of petrol has been increased by 34 paise, resulting in the selling price of petrol having gone up from Rs. 1.44 per litre to Rs. 3.06 per litre, all the taxis in every State in India are in a desperate position and many of the taxi-owners who are self-employed artisans who were given loans from the nationalised banks are now surrendering their permits and asking for permission to sell these taxis, as it has become absolutely impossible for them to run the taxis, even granting that some increase in fares is sanctioned by the Government. We were under the impression that if the fares for the taxis were increased by 40 or 50 paise in view of the increase in the price of petrol, the taxi-owners would be automatically compensated and they would be able to earn the same amount as

தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1974)

1974 மார்ச் 27] [Thiru A. R. Damodaran.]

they were earning before. But, unfortunately, actual experience has shown that 50 per cent of the plying time of the taxis has been reduced and thousands of taxis all over India are waiting and idling on the pavements, not being able to collect the necessary fares. They are operating under extraordinarily difficult circumstances. Since the amount of money that is lost by the Government will not be substantial, if this concession is accepted, I would plead with the Government to accept this recommendation. The total number of taxis we may have in this State will be less than 3,000 or 4,000 and I am sure the amount of loss can easily be compensated by other ways of raising revenue for which we have also given the necessary powers to the Government. I would urge the Government to consider whether this small recommendation which is intended to benefit a very hard hit community at present because of the petrol-price-increase could be accepted.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, ஆட்டோ ரிக்ஷாக்களுக்கும் வாடகைக் கார்களுக்கும் வரியினைக் குறைக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் கோரியிருக்கின்றார்கள். இப்போது ஆட்டோ ரிக்ஷாக்களுக்கு ஏற்று மாதத்திற்கு 30 ரூபாய் என்றும் வாடகைக் கார்களுக்கு ஏற்று மாதங்களுக்கு ரூபாய் 75 என்றும் வரி இருக்கின்றன. இது ஏற்கெனவே இருந்துவரும் வரி. எல்லோருக்கும் வரி கூடும் போது இந்த வாகனங்களுக்கு வரியைக் கூடுதலாகப் போடாது இருப்பதே அவர்களுக்கு றுதலாவது என்பது. அது மட்டுமில்லை. இப்போதுள்ள ரூ. 30-ஐ ரூ. 15 என்றும், வாடகைக் கார்கள் விஷயத்தில் இப்போதுள்ள ரூ. 75-ஐ ரூ. 35 என்றும் குறைக்கலாம் என்றும் திருத்தம் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். இதன் மூலம் மாதம் ஒன்றுக்கு ஐந்து ரூபாய் ரிலீஃப் கிடைக்கக்கூடும். மாதம் ஒன்றுக்கு ஐந்து ரூபாய் நிவாரணம் கிடைப்பதன் மூலம் அவர்களுடைய கஷ்டங்கள் தீரும் என்று திரு. தாமோதரன் அவர்களும் நிச்சயம் நம்ப மாட்டார்கள். நானும் நம்பத் தயாராகில்லை.

(பிற்பகல் 5-40)

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, இதன் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு ஏற்படும் நஷ்டம் எவ்வளவு இருக்கும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, அரசாங்கத்திற்கு ஏற்படுகிற நஷ்டம் எவ்வளவு என்று பார்ப்பதை விட, ஒருவருக்கு நிவாரணம் அளிப்பது பலனளிக்கும் கூடியதாக இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைத்

128 தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1974)

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1974 மார்ச் 27]

பொறுத்தாந்தான், செய்ய வேண்டுமே தவிர, தமக்கு இதிலே என்ன குறைவு என்று பார்த்துச் செய்துகொண்டு போனால், அது நல்ல அரசாங்கத்திற்கு அழகாக இருக்காது. ஆகையினாலே ஏதோ மாதத்திற்கு ஆட்டோ ரிக்ஷா விற்கு 5 ரூபாயும், டாக்ஸிக்கு 10 ரூபாயும் நிவாரணம் அளிப்பதன் மூலம் இன்றைக்கு எற்பட்டிருக்கிற பல பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பது என்பது இயலாத காரியம். ஆகையினாலே இந்தப் பரிந்துரையை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நாமோதரன் அவர்கள் வற்புறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் தமது பரிந்துரையை வலியுறுத்துகிறாரா?

THIRU A. R. NAMODARAN : Sir, I do not press the recommendation.

பரிந்துரை அமையின் அனுமதியுடன், திருப்பப்பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே,

"தமிழ்நாடு, 1974 ஆம் ஆண்டு, மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1974) திருப்பி யனுப்பப்படவேண்டும்"

என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

"தமிழ்நாடு, 1974 ஆம் ஆண்டு, மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1974) திருப்பி யனுப்பப்படவேண்டும்".

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

3. 1973-74 ஆம் ஆண்டிற்கான துணைச் செலவு குறித்த இறுதி விவர அறிக்கை மீது விவாதம்.

திரு. க. அறிவழகன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்தத் துணை நிதி அறிக்கையின் மீது நடைபெறுகிற விவாதத்தில் என்னையும் பேச அனுமதித்த தற்காக நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சமீபத்தில் தமிழ் நாட்டிலிருக்கிற பல்லாட்சிக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் மகிழ்கிற முறையில் இடைநிலை ஆசிரியர்களாகவும், அவர்களோடு இணைந்த சிறப்பாசிரியர்களாக இருக்கிற

1973-74 ஆம் ஆண்டிற்கான துணைச் செலவு குறித்த இறுதி விவர அறிக்கை மீது விவாதம்

129

1974 மார்ச் 27]

[திரு. க. அறிவழகன்]

உடற் கல்வி ஆசிரியர் போன்றவர்களுக்கும் தேர்வு நிலை ஊதியம் 10 ஆண்டு களிலே வழங்கியிருக்கிறது. இந்தப் பெரிய உதவி, ஆசிரியர் உலகத்தில் பெரு மகிழ்ச்சியை உருவாக்கியிருக்கிறது. இதற்கு நான் நம்முடைய முதலமைச்சரவர்களுக்கும், கல்வியமைச்சரவர்களுக்கும் என்னுடைய மனமார்ந்த நன்றி யறிதலைத் தெரிவிக்கக் கடப்பாடுடையவனாக உள்ளேன். பத்து ஆண்டுகளிலே தேர்வு நிலை ஊதியம் வழங்கியதனால் ஏற்பட்டிருக்கிற மகிழ்ச்சியைத் தெரி விக்கிற அதே நேரத்தில், இதற்கு முன்னால் மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையுள்ள சில பல ஆசிரியர்களுக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தேர்வு நிலை ஊதியங் களைப் பற்றிய செய்திகளைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். அதிலே உடற் பயிற்சி ஆசிரியர்களில் ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்கள் என்று தமிழ்நாடு எங்கும் ஏறக்குறைய 200 ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். ஊதியக் குறு 1971-ம் ஆண்டு பரிந்துரையில் அவர்களுக்கென்று ஒரு தேர்வு நிலை ஊதியத்தையே அறிவிக்க மறந்து விட்டது. தேர்வு நிலை ஊதியம் என்று அறிவிக்கவே மறந்துவிட்ட காரணத்தினால், அவர்களெல்லாம் 45, 50 வயதானவர்களான நிலையில், இந்தத் தேர்வு நிலை ஊதியம் வாங்காமல் வேலைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கென்று தேர்வு நிலை ஊதியம், செலக்ஷன் கிரேடு ஸ்கேல் வழங்க வேண்டும். அந்த ஸ்கேல் ஏறக்குறைய 300 ரூபாயில் ஆரம்ப பித்து, 20 ரூபாயாக ஏறி, 500 ரூபாய் வரையில் போய் முடிய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வேன்.

அடுத்து, நம் நாட்டில் இருக்கிற 400 ரூபாய்க்குக் குறைவாக சம்பளம் வாங்குகிற பல்வேறு துறை அலுவலர்களுக்கு, நம்முடைய சொப்பேரியட்டில் பணியாற்றுகிற சூப்பிரண்டு என்று அழைக்கப்படுகிற தலைமை எழுத்தார்களுக்குக் கூட, மிகச் சிறப்பான அரசிதழ் பதிவு அந்தஸ்தை இந்த அரசு வழங்கியுள்ளது. ஆனால் அவர்களை விட இரண்டு டிகிரி வரங்கியவர்கள், மிகப் பெரும் பொறுப்பை வகிக்கிறவர்கள், 500 விருந்து 1,000 வரை மாணவர்களை நடாத்திச் செல்ல தலைமை ஏற்றியிருக்கிற தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு இன்னும் அரசிதழ் பதிவு, கெஸ்டட் அந்தஸ்து அளிக்கப்படவில்லை. அதையும் அளிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்வேன். அவ்வாறு கெஸ்டட் அந்தஸ்து அவர்களுக்கு அறிவிக்கிற நேரத்தில் நம்முடைய 'பி' வில் பள்ளிகளில் கெஸ்டட் அந்தஸ்து பெற்ற தலைமை ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்களே. அவர்களை என்ன செய்வது என்று கேட்கிறார்கள். அவர்களை முதல் நிலை தலைமை ஆசிரியர்கள் என்று எளிதாக ஆக்க முடியும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்வேன்.

அடுத்து, 'பி' வில் பள்ளிகள் என்பவை தனித்தனியாக இருக்கிற நிலையில் உள்ளன என்று கல்வியமைச்சரவர்கள் ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொல்கிற நேரத்தில் இந்த மன்றத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அதை நான் வரவேற்றேன்.

[திரு. க. அறிவழகன்]

[1974 மார்ச் 27]

சென்ற 'சி' விங் பள்ளிகள் தனித்து இயங்குகிற அதே நேரத்தில், அந்தப் பள்ளிகளில் வேலை பார்க்கிற எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும், எம்.பி.எல்.ஸி.யில் தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களாக இருந்தால் கூட, 'சி' விங்-ஐச் சேர்ந்தவர்கள்தான் என்ற முறையில் அவர்களுக்கு உறுதியை தரப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வேன். தமிழ்நாட்டில் 'சி' விங் பள்ளிகளில் முப்பது ஆயிரம் ஆசிரியர்கள் வேலை பார்க்கிறார்கள். 'எ' விங் பள்ளிகளில் பத்து ஆயிரம் ஆசிரியர்கள் வேலை பார்க்கிறார்கள். இதில் 'சி' விங் பள்ளிகளில் பணியாற்றுகிற முப்பது ஆயிரம் ஆசிரியர்கள் நம்முடைய கிராமப்புறங்களில் மிகச் சிறந்த கல்வித் தொண்டாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இன்றைய தினம் இதை இணைக்காமலிருக்கிற முறையில், மேலும் அவர்களுக்குச் சில உரிமைகள் கிடைக்கும் என்று மகிழ்ச்சியடைந்திருக்கிறார்கள். அவர்களை இன்றைய தினம் 'எ' விங்கோடு இணைத்த காரணத்தினால், அவர்களிலே சில பேர், பி.டி. ஆசிரியர்கள், 1-4-70-க்குப் பின் நியமிக்கப்பட்டவர்கள் தங்களுடைய ஊதிய உயர்வினை இழந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த ஊதிய உயர்வினை இழக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக 1-4-73-இலே அவர்கள் ஒரு கிளர்ச்சி செய்தார்கள். அவர்கள் கேட்ட கோரிக்கைகளை நம்முடைய அரசு மனமுலந்து ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் 1-4-70-க்குச் சேர்ந்த 'சி' விங் ஆசிரியர்களுக்கு, பி.டி. ஆசிரியர்களுக்கு, அவர்களுக்கரிய இன்கிரிமெண்ட்ஸ் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வேன். இன்கிரிமெண்ட் அவர்களில் சில பேர்களுக்கு மூடக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதுவும் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு மூடக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் ஆறு ஆண்டுகளிலேயே செலக்ஷன் கிரேடு பெற்று மிக மகிழ்ச்சியாக இருந்தார்கள். இன்றைய தினம் அந்த மகிழ்ச்சி, ஊக்க ஊதியத்தை மூடக்கிய காரணத்தினால், குறைந்திருக்கிறது. அவர்களுக்கும் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளேன்.

அடுத்து, வணிக இயல் பயிலவிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு தேர்வு நிலை ஊதியத்தை உதியாக ஒரு வழங்கவில்லை. அவர்கள் 325 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு, மூடக்கப்பட்ட நிலையில் இருந்துகொண்டு, அந்த ஊதிய நிலையிலேயே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மிக விரைவிலே தேர்வு நிலை ஊதியம் அளிவிக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளேன்.

தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள சலுகைகள் எல்லா மொழி ஆசிரியர்களுக்கும் வழங்கப்படும் என்று நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வியமைச்சரவர்கள் சில கூட்டங்களில் எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இரண்டாம் நிலை தமிழ் ஆசிரியர்கள் இருப்பது போல, இரண்டாம் நிலை மொழி ஆசிரியர்கள்,

[1974 மார்ச் 27]

[திரு. க. அறிவழகன்]

தென்பது, இந்த, மீளாய்வுப் பொன்ற எல்லா மொழி ஆசிரியர்களும் இருக்கிறார்கள். தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிற எல்லாச் சலுகைகளையும் மொழி ஆசிரியர்களுக்கு வழங்குவதற்கான முயற்சி நடைபெற்று வருகிறது என்று அறிவிக்கிறேன். அதை வரவேற்கக் கடமைப் பட்டுள்ளேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு சேகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர் அல்லது இடை நிலை ஆசிரியர் வேலை பார்த்த உயர் துவக்கப் பள்ளி, உயர் நிலைப் பள்ளியாக மாறுகிற நேரத்தில் அவரைக் கேட்காமலே கூட வேலையில் சேர்க்கப்படுகிறார். அவருடைய வேலைக் காலத்தை, தேர்வு நிலை ஊதியத்திற்குக் கணக்கிடாத ஒரு முறை இந்நேரம் வகுக்கிறது. அதை மாற்றி, அவர் உயர் தொடக்கப் பள்ளியில் வேலை பார்த்தாலும், ஆரம்பப் பள்ளியில் வேலை பார்த்தாலும், அவர் உயர்நிலைப் பள்ளியில் சேகண்டரி கிரேடு ஆசிரியராகப் பணியாற்றுகிற காரணத்தினால், அந்தப் பணிக்காலம் அத்தனையும் இணைக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விழைபடுகிறேன். இடை நிலை ஆசிரியர்களுக்கும் சிறப்பு ஆசிரியர்களுக்கும், அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, ஊக்க ஊதியம் என்று அவர்கள் ஏதாவது புதிய தேர்வுகளில் வெற்றி பெற்றால் தந்தார்கள். இடை நிலை ஆசிரியரோ அல்லது சிறப்பாசிரியரோ பி.டி.சி. இல் வெற்றி பெற்றாலும், பி.எ. இல் வெற்றி பெற்றாலும், அவர்களுக்கு ஊக்க ஊதியம் தருவதற்கு நம்முடைய விதி முறை ஒப்பவில்லை. ஆனால் பி.டி. என்ற பட்டம் வேண்டுமென்று செய்யப்படுகிறது. நான் பி.டி. பட்டம் இல்லாமலேயே, பி.எ. படித்தாலும், பி.டி. படித்தாலும், ஒரு விதமான இரகசியம் திறன் வேறு ஒரு பகுதி படித்தாலும், அல்லது டிப்ளமா இன் ஜாக்ரஃபி வாங்கினாலும், எல்லாவற்றிற்கும் பரின் இன்கிரிமெண்ட்ஸ் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளேன். இன்றைய தினம் கல்வியமைச்சரவர்கள், 20 ஆண்டிப் பணிக்கு மேற்பட்ட பி.டி. ஆசிரியர்களுக்கு எப்படி ஊதிய இழப்பு ஏற்படுகிறது என்ற கேள்வியைத் திடுக்கிதப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அகிலே மூக்கியாமாசக் கவனிப்பட்ட வேண்டியது, தஞ்சை எம்.எ. 1971-க்கு முன்னால் பாஸ் பண்ணி விருத்தாச, அவருடைய பர்பனத்தில் வந்த அதிகப்படியான சம்பளம் மெர்ஜ் ஆகவிடுகிறது. ஆனால் 1971-க்கு முன்னால் இருந்த ஒரு ஜூனியர் பி.டி. அலிஸ்டெண்டு எம்.எ. பாஸ் செய்தால், அவருக்கு பரின் இன்கிரிமெண்ட்ஸ் வருகிறது. வந்தவுடனே சீனியர் ஆசிரியரை விட ஜூனியர் ஆசிரியர் அதிகச் சம்பளம் பெறுகிறார், இரண்டு பேர்களுக்கும் எம்.எ. தகுதி இருந்தால், இந்த வேறுபாட்டைக் களைகிற முறையில் புதிய திட்டத்தை நாம் வகுத்தாக வேண்டும்.

[திரு. க. அறிவுமுகன்]

(நிழல் 5-50)

[1974 மார்ச் 27]

இரண்டாம் நிலை தாழ் ஆசிரியர்கள் பத்து ஆண்டுகளில் ஒரு வேளை எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்து வெற்றி பெறவில்லை என்றால், அவர்களுக்கு பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேலானால், அதன் நிலை உதியம் தருகின்ற நல்ல முறையை நாம் வகுத்திருக்கிறோம். சென்னை கிரேடு ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையில், மி.எ., பி.டி., படிப்பு முடிந்தவுடனே, அவர்களுக்கும் அந்தப் படிப்பை நிரியர்கள் சம்பளம் கொடுத்து விட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ராமகிருஷ்ண உயர்நிலைப் பள்ளி, முத்தையா செட்டியார் உயர்நிலைப் பள்ளி போன்ற சில உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 20 ஆண்டுகளுக்கு மேல் வேலை பாடித்த இடைநிலை ஆசிரியர்கள் 1960-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1970-ஆம் ஆண்டு வரையில் ரூபாய் 110 மட்டுமே சம்பளமாகப் பெற்று வந்தார்கள். அதே ஆண்டில் சம்பளத்தில் தவறிய பி.டி. ஆசிரியர்கள் நம்முடைய உதியம் ஏழுமாதம் பரிந்துரைப்படி ரூ. 300-ல் வைக்கப்படும் முறை வந்தது. ஆனால், ரூ. 140 வாகிய இடைநிலை ஆசிரியர்கள் ரூ. 255 தான் பெற ஆரம்பித்தார்கள். ஆய்களில் சிலர் இன்றையதினம் ரூ. 275 பெற்று ரிடையர் ஆகவேண்டிய நிலை வந்திருக்கிறார்கள் என்பது உத்யமாக ரூ. 110 தான் பெறுகிறார்கள். இன்னும் சில செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர் இன்றளவு இருப்பவர் ரூ. 400 அளவுக்குப் போய் ரிடையர் ஆகும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே சிலரை ரூ. 140-லியே முடக்காமல் எல்லோருக்கும் ரூ. 300 தவக்க உத்யமாக இருக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாகக் கல்வித் துறை இன்றைய தினம் மிக வேகமாகச் சென்று வருகின்ற நல்ல செயல்கள் காரணமாக, ஆசிரியர்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் சொல்கின்றேன். எல்லோருக்கும் பொதுவாகச் சில பல காரியங்களை நாம் செய்யும்போது, தனித்தனி யாகச் சிலருக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற இழப்புகளை, குறைகளை நாம் விவாதிக்க வேண்டுமென்றும், அப்படி நிதிக்குக் கிடைக்கும் இரகத்தினைப் பொருள் மன வகுத்ததும் விரைவில் நிதிக்கும் என்னும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மீன் தங்கிய மானாவர்கள் படிக்கின்ற நம்முடைய கார்ப்பேஷன் பள்ளிகளில் வேலை பார்க்கின்ற ஆசிரியர்கள் எவ்வளவு உழைத்தாலும் 90 சதவிகிதம் வெற்றி என்பதைக் காண முடியாது. அவர்களிடம் மிக மிகப் பின் தங்கிய மானாவர்கள் படிக்கின்றார்கள். அந்த ஆசிரியர்கள் மிகச் சிறப்பாகச் சொல்லித் தந்தாலும், அவர்களுடைய உழைப்புக்குரிய மரியாதை இல்லாமல் போய்

[1974 மார்ச் 27]

[திரு. க. அறிவுமுகன்]

வருகிறது. ஆகவே மீன் தங்கிய மானாவர்கள் படிக்கின்ற பள்ளிகளில் வேலை பார்க்கின்ற ஆசிரியர்களுக்கு எதாவது ஒரு வசக்கம் காட்ட வேண்டும். அதற்காக, கணக்கியல், மொழிப் பாடங்கள் துவை பாடங்களில் அந்த மாணவர்கள் தங்கிய என்ன மார்க்குகள் வாங்கினார்கள் என்று பார்த்து, பிறகு என்ன மார்க்குகள் வாங்குகிறார்கள் என்று கணக்கிட்டு, அந்த உயர்வுக் கணக்குக்கு ஏதாவது ஒரு வசக்க உத்யம் அந்த ஆசிரியருக்குத் தருவது நல்ல உத்யமாக அமைவும் என்று கருதுகிறேன். நம்முடைய போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்கள் அந்தத் துறையில் வசக்க உத்யம் கொடுப்பது மிகச் சிறப்பாகச் செய்யப்பட்டு வருகிறது என்று எடுத்துச் கூறிவிருக்கிறார்கள். அந்த வசக்கத் துறையிலும் புதுத்த வேண்டுமென்ற யோசனையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மதுரையிலும் இந்த அரசு செய்திருக்கின்ற பல்வேறு நன்மைகளை நான் இந்த மன்றத்தின் உறுப்பினர் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அவைகளுக்காக நம்முடைய மன்றம் தெரிவித்த பங்களிப்பும், இன்னும் செய்ய வேண்டிய சில பல செயல்களைச் செய்ய நாளைக்குமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* THIRU G. VASANTHA PAI : Hon. Chairman, Sir, reading through these grants, I find Grant No.7- State Legislature refers to additional month's salary for the Members of the Legislative Council and also other expenses by way of travelling, etc. Sir, I wish to bring to the notice of the House that in 1971, a sum of Rs. 100/- was sanctioned to the Members of this House as compensatory allowance. I really did not know the nature of the allowance which was ordered to be given, except that it was termed an allowance. But, as far as I am concerned, I have to bring to the notice of this House that I have not had any benefit from the income-tax authorities in respect of that allowance, for the simple reason that the Income-tax Authorities say that this is not an allowance which can be excluded from the income for the purpose of income-tax. I am told that there is a correspondence which is going on between the Government, the Income-tax Department and the Central Board of Revenue on this matter. This must be either treated as salary or this must be converted into daily allowance, because the daily allowance is the only amount which is exempted from income-tax. I would suggest that this anomaly be removed, by giving the legislators a salary of Rs. 250/- per month and giving the daily

134 1973-74 ஆம் ஆண்டிற்கான துணைச் செலவு குறித்த
இயுதி விவர அறிக்கை மீது விவாதம்

[Thiru G. Vasantha Paik] [1974 மார்ச் 27]

allowance calculated on the number of days they attend the meetings, instead of giving some amount as compensatory allowance per month. Sir, I am only referring to the allowance that has already been given to the Members which sometimes the Members may take to be an allowance not subject to income-tax. It is, therefore, necessary, that a clarification should be made in the interests of the legislators so that the legislators are not unnecessarily put to trouble and inconvenience in matters relating to income-tax.

Then, I want to refer to Grant No. 9 and there is a reference to the sanctioning of employment of additional staff for the preparation of counter-affidavits in the Government Pleader's Office and the cost involved is said to be Rs. 79,600 recurring. This is termed a new service. Sir, if a recurring cost of this nature is involved in drafting of counter-affidavits, I think the matter should be examined. If it is only in respect of the employment of clerks and stenographers, then it is a different matter altogether. But, if this recurring expenditure is due to any inefficiency in that office as a result of the periodical change in the personnel about which I referred in extenso in my speech on a previous occasion, I would earnestly request the Government to consider the feasibility of making these offices of Government Pleader and Public Prosecutor permanent posts just as any other judicial post and those offices think this should not be allowed. I think these posts of Law Officers may be made equivalent to the post of a District and Sessions Judge, so that these law officers could not be engaged by private parties in their work. Sir, it is very necessary because the Government are a big litigant and probably the largest litigant in Courts and they should have Law Officers who will be exclusively looking after the cases on behalf of the Government. Only yesterday, I had the information that the Government Pleader appeared in a Bail application against the Public Prosecutor. I do not know how a thing like this could happen and how a Government Pleader can appear against the Public Prosecutor in a Bail Application in the High Court. I had a telephonic call on this matter and I think this should not be allowed. I think these posts of Law Officers must be made full-time Government posts like that of a District Judge and they may be given a salary of Rs. 2,000 or Rs. 3,000 per month and they need not be paid any day fees or allowed to take up private work. In my view, they should be employed solely and exclusively for the Government cases. If this is so, I think

1974 மார்ச் 27] [Thiru G. Vasantha Paik]

it will improve the work of those officers and will do away with the practice of people coming into those offices and then trying to get some higher posts. I would like to urge upon the Hon. the Chief Minister and the Hon. the Law Minister and other members on the Treasury Benches to consider this aspect of the matter because I feel that the Law Officers of the Government should devote their full time and attention to Government matters only. First of all, confidential communications go from the Law Department to the Government Pleaders and other Law Officers and if they are allowed to appear for private parties in Motor Vehicles and other matters in which the interests of the Government are involved, there is every likelihood of interests of the Government being affected. I would request the Government to see that these posts are made salaried posts, without any day fees and without the privilege of appearing for private parties. Otherwise, it becomes a racket which is not conducive to the healthy functioning of the profession. As I said already, confidential communications between the department and these officers are likely to be disclosed to persons who may have interests adverse to the Government. I request the Government to consider this aspect of the matter.

Then, Sir, I refer to Grant No. 20—Pi-heries. I must frankly say that I appeared in one of these matters and that is why I am referring to this. I was briefed in the last minute to appear in one of those matters. The Government have been giving boats to Boatmen Federation for the purpose of fishing prawns which is an essential foreign exchange earner.

(முற்பகல் 6-00)

Sir, there have been clashes in some places like Tuticorin and other places, which are pending in Court. I am not referring to that now. Items (x) to (xiii) at page 37 of the Detailed Supplementary Estimates refer to Government having sanctioned additional staff for construction of 43½ feet boats and the additional amount required is Rs. 2,75,000. Item (xi) refers to the cost of diesel engines and construction of boats. Then, Government have also sanctioned an expenditure of Rs. 5,50,000 for allotment of 10 boats to persons who own catamarans and country boats in Tiruchendur taluk. But, Sir, I would suggest that all clashes are avoided. I would ask the Government to provide these catamaran people also with boats so that there is no clash over it. Recently,

[Thiru G. Vasantha Pai]

[1974 மார்ச் 27]

there was one between them and other boat-owners. So, once the Government give these boats to persons, no amount of executive pressure or order should come to say that these boats should not be operated. Of course, it is a matter before the Court and I do not want to refer to that. But in these cases, Government are the seller or vendor of these boats and if the matter comes to Court, Government should not favour either of the parties. My only request in this matter is that justice be done to both parties and catamaran owners also be given boats. Let them also organise themselves and do deep-sea fishing. But we should not in the national interest, restrict these boat-owners from going beyond ten miles, because catamarans can never go beyond such distances. These boat-owners have to go beyond ten miles to get a haul of prawns. Our territorial waters is only 12 miles. If we do not allow these boat-owners what happens is that persons belonging to Kerala or even foreign countries beyond the territorial waters will fish in these waters and deprive us of valuable foreign exchange. I am bringing this to the notice of the Hon. the Chief Minister, because I am sure, if he considers this aspect of the matter, he will see that this sort of clashes are avoided so that both parties may operate and both parties may be furnished with boats and everybody may be given the facilities, because we should not lose foreign exchange and prawn is an essential foreign exchange earner for our country. If we do not allow our boat-owners to fish in these waters, it is like asking our own people not to earn foreign exchange, while every person belonging to a foreign country will come and fish beyond 12 miles and take away all the prawns in these waters.

Sir, this happened in Kerala. Kerala people are coming and fishing opposite the Tuticorin coast. There are people from other parts also coming and fishing and there are foreign ships coming in these waters. Because prawn is a great foreign exchange earner I request the Hon. the Chief Minister to look in to this aspect.

Sir, then there is another matter of very vital importance, which I want to bring to the notice of this House. The President gives sanction to enactments passed by this Legislature—passed by the Assembly and the Council put together, the Tamil Nadu Legislature. When the President gives his assent, very often

1974 மார்ச் 27]

[Thiru G. Vasantha Pai]

with a letter from the Government Department containing several instructions that several provisions of the Bill are circulated to the and contrary to that. But when papers are circulated to the Members of this House, we find only "Received the assent of the President on such and such a date". We, as Members of the House, and the public also are entitled to know where the President has withheld his consent and what caution he has given to the Legislature or the Government—that this Bill is defective in some particular or other. I am mentioning this because, a few days back, I, as a spectator, observed in Court that such an assent was being read, and I also understand a Writ was issued to the Government Law Department to give a copy of that letter, because it is a public document under section 78 of the Evidence Act. If that were so and if Writs could be issued if it is a public document, we, the Members of this House, we who passed the Bill, we who participated in the legislative process on the floor of this House are entitled to know why or for what reason the President is withholding his consent, or having given that consent, what are the reservations he is making in granting that consent. I request the Hon. the Chief Minister to direct the Departments concerned to give us the benefit of knowing these consents as well as the qualified consents that have been given in respect of each Bill. Let them be circulated to all the Members of the House, because Members of this House as well as those of the Legislative Assembly are entitled to know the President's version of the matter. Sir, with these few words, I thank you for the opportunity that has been given me.

Sir, one word more which I may mention, in passing. That is about the Public Health Department. There has been some controversy which, unfortunately, I want to bring to notice even though I do not find the Hon. the Minister for Public Health here. The Medical College is centering round one Director of Physiology—I do not want to mention his name. There was a strike and in spite of it, students go on agitating that that Professor of Physiology is taking private vengeance against them and demoting them and not passing them. I know that Professors who had to appear for the M.D. also went over to other Universities, appeared there for M.D. and passed in Physiology. But, so far as this Professor is concerned, he seems to take pleasure in staying on in the post enjoying some privileges because of the high

[Thiru G. Vasantha Pai]

[1974 மார்ச் 27]

connection and he is returning to move out of the place. I request the Treasury Benches to transfer him to some other College. The recent strick and the big placards that were put up against this gentleman do not bear good testimony to the way in which the Medical College Physiology Department is run.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : தலைவரவர்களே, நமது அருமை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சம்பந்திக்குக்கும் 1973-74 ஆம் ஆண்டுக்குரிய இறுதி துணைச் செலவு அறிக்கை மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லவில்லை நான் பதிலிடுகிறேன். இந்த அறிக்கையை முஸ்லீம் லீக் கமிட்டியின் சார்பில் பரம மனதுடன் ஆதரிக்கின்றேன்.

தமிழகத்திலே இன்ன நிலவும் இரண்டு விரும்பத் தகுந்த நிலைகளை வேதனை யுடன் நான் குறிப்பிட்டு வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். குறிப்பாக வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு ஒட்டாக்களில் குழந்தைகளைக் கடத்திச் செல்வதுதான். அதன் பராமரக குழந்தைகளையைய பெற்றோர்கள் பாவமாக நிதியடைந்து நிரூபிக்கிறார்கள் என்று என்னிடத்தில் தகவல்கள் பலர் சொன்னார்கள். மத்திய சக்தி, 'மென்மெரிசம்' என்று சொல்கிறார்களே அந்த சக்தியைக் கொண்டு 7, 8, 9 வயதுள்ள குழந்தைகளை, குழாய்களை, சுய உணர்வு இழக்கக்கூடிய நிலையில், நடமாடுகின்ற அதே நிலையில் சிந்தனை சக்தியை இழக்கக்கூடிய நிலையை உருவாக்கி, 8, 10 குழந்தைகளைச் சேர்த்து ஒருவர் இழுத்துக்கொண்டு போகிறார் என்றும், அவர்களைக் காத்திட்டுக்கொண்டு ஆந்திரப் பிரதேசத்திற்குப் போகிறார்கள் என்றும், அழகான குழந்தைகளாக இருந்தால், குழந்தைகள் இல்லாத பெற்றோர்களுக்கு விற்பனைகொடுப்பது என்றும், அவர்களிடம் குழந்தைகளை அங்கு விற்கா எடுக்கும் தொழிலில் ஈடுபடுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள் என்றும் பெற்றோர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இந்தையை கடத்தல் காரர்களை ஒரு சிலர் கையும், களவுமாகப் பிடித்து போலீஸ் துறையினிடத்தில் ஒப்படைத்ததாகவும், ஆனால் சரிவர நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்றும், இதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து இனிமேல் இந்த மாநில பிடித்துக் கொடுத்தால், அவர்கள் பேரில் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் அச்சிற்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்றும் என்னிடத் தில் வந்து சிலர் சொல்லிக்கொண்டதால், நான் இதனை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்று, என்னுடைய கமிட்டியின் பாயலானர் திரு. கி. எச். முகம்மது கோயா அவர்கள் உத்தரப் பிரதேசத்தில் தேர்தல் மையத்தில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்கொண்டிருந்தபோது ஒரு சம்பவம் நடைபெற்றது. இரவு

[1974 மார்ச் 27]

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

8 மணி சுமருக்கு ஒரு ஊரிலிருந்து மற்றொரு ஊருக்குக் கூட்டத்தில் பேச வதற்குச் சென்றுகொண்டிருந்தார்கள். அப்போது போலீஸ் துறையினர் தடுத்து நிறுத்திவிட்டார்கள். இந்தப் பகுதி சம்பல் ஏரியா, சம்பல் ஏரியா கொள்ளையர்கள் நடமாடும் பிரதேசம். அபாயகரமான பிரதேசம். இரவு நேரங்களில் அங்கு யாரும் செல்ல முடியாது, செல்லக்கூடாது. இரவு 7 மணி யிலிருந்து விடியற்காலை வரை போகக்கூடாது; பகலில் போகலாம். இப்போது போக அனுமதிக்க மாட்டோம் என்று தடுத்தார்களாம். அப்போது அவருடன் மற்றொரு எம்.பி. இருந்தார். எங்கனிடம் ரிவால்வர் இருக்கிறது. அதனால் பயப்பட வேண்டியதில்லை; எங்களை அனுமதிப்புகள் என்று சொன்னாராம். அதைக் கேட்டு காவல் துறையினர் சிரித்துவிட்டு, வரக்கூடிய கொள்ளைக் காரர்கள் மெஷின் கன்களுடன் வருகிறார்கள்; அந்த நிலையில் உங்களுடைய ரிவால்வர் ஒன்றும் செய்ய முடியாது; நீங்கள் போகக்கூடாது என்றார்களாம். நாங்கள் போய்த்தான் அதிக வேண்டுமென்று அவர்கள் வற்புறுத்திய பிறகு, போலீஸ் துறையினர் 2, 3 லாரிகள் நிறைய காவலர்களை வைத்து இவர்களுக்கு சேக்யூரிடியாக அனுப்பி, 10, 15 மைல் தொலைவுக்கு பாராவாச வந்து விட்டுச் சென்றார்களாம். இந்தியா மகத்தான முன்னேற்றம் அடைந்த நிலையிலும் சில மாநிலங்களில் இத்தகைய பயங்கரங்கள் இன்றைக்கும் நிலவுகின்றன. ஆனால் அத்தகைய நிலை தமிழகத்தில் இல்லை. அதற்காகத் தமிழக அரசுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு, பாராட்டவும் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் பத்திரிகையில் வராத 2, 3 சம்பவங்கள் என்

(பிற்பகல் 6-10)

காதுக்கு வந்தன. மதுரை-பெங்களூர் ரோடிலே போகக்கூடிய லாரிகளை கொள்ளைக்காரர்கள் கூட்டமாகச் சேர்ந்துகொண்டு கொள்ளையடிக்கிறார்கள்; லாரிக்காரர்கள் போக பயப்படுகிறார்கள்; போலீசிலே தகவல்கள் சொல்லியிருக் கிறார்கள் என்றும் இரண்டு, மூன்று நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருக்கின்றனவென்றும் சொல்கிறார்கள். ஆகவே இது பரவலாக உரு எடுக்காததற்கு முன்பு தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, கணிசமான போலீசாரை அனுப்பி (குறுக்கீடு) என்னிடம் சொன்னது அப்படி. கிருஷ்ணகிரி வட்டாரத்தில் அப்படி நடந் திருக்கிறதென்று நினைக்கிறேன். 4, 5 முறைகள் லாரிகள் கொள்ளையடிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இதை ஆரம்பத்திலேயே நசுக்க வேண்டுமென்பதற்காக, அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மதுரையிலிருந்து மணப்பாறை வரை ஒரே ரோடித்தான் வா வேண்டும். அங்கிருந்து குளித்தலை வந்து, ஈரோட்டுக்குப் போய் போக வேண்டும். வேறு வழியில்லை.

[1974 மார்ச் 27]

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: மதுரை-பெங்களூர் ரோடென்று அந்த மில்லாமல் சொல்கிறீர்களே என்று கேட்டேன். சேலத்திற்குப் பிறகு, கிருஷ்ணகிரி வட்டாரத்திலென்று சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: வழி என்ன என்பதுதான் கேள்வி.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: மதுரையிலிருந்து பெங்களூர் செல்லும் ரோடு என்றுதான் சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மதுரையிலிருந்து மணப்பாறை வந்து, 2 மைல் தாண்டி, பிரிகின்ற ரோடில் சென்று, குளித்தலைக்குப் போக வேண்டும். அங்கிருந்து கரூர் போய், பிறகு திருச்சி போக வேண்டும். அங்கிருந்து ஈரோடு போய் பெங்களூர் போகலாம். இது தவிர வேறு வழியில்லை.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: ஆக இது போன்ற சம்பளம் மீண்டும் நடக்காமல் இருக்க அரசு கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நமது நண்பர் திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள்.....

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மதுரை-பெங்களூர் ரோடு என்பது லாரிகள் செல்லக்கூடிய ரோடு. மதுரையிலிருந்து திண்டுக்கல் வழியாக கரூர் வந்து, அங்கிருந்து நாமக்கல் வழியாகச் சேலம் சென்று, சேலத்திலிருந்து தொப்பூர் கணவாய் வழியாக பாலக்கோடு செல்லும் வழியில்தான் இந்த நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருப்பதாக இந்தத் தகவல்கள் வந்திருக்கின்றன. நாமக்கல்லில் அதிக லாரிகள் இருக்கின்ற காரணத்தால், அந்தப் பாலையிலே தான் நடந்திருப்பதாகவும், தர்மபுரி மாவட்டத்தில் நடந்திருப்பதாகவும் அடிக்கடி சொல்லுவார்கள். எனவே இந்த நிகழ்ச்சி அந்தப் பகுதியில்தான் நடந்திருக்க முடியுமென்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, சாலைக் குறிப்புகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர் மிகச் சரியாகச் சொல்கிற காரணத்தால், எந்த இடத்திலே நடந்ததென்பது அவருக்குத் தெரியுமா என்பதைச் சொல்ல வேண்டுகிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, எனக்கு அவகாசம் கொடுத்தால், உடனடியாக நாமக்கல்லுக்கு எழுதி விவரங்களைச் சேகரிக்கும் முயற்சியிலே ஈடுபடுகிறேன். இந்த அவைக் கூட்டத்தொடர் முடிவதற்குள்ளேயே, என்ன நடந்ததென்ற விவரங்களை நாமக்கல் யூனியனிலிருந்து பெற்றுத் தருவதற்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1974 மார்ச் 27]

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: தலைவரவர்களே, திரு. வசந்த பாய் அவர்கள், சட்டசபை உறுப்பினர்களுடைய சம்பளம் இன்கம்-டாக்ஸ் சிக்கல் நிறைத்ததாக இருக்கிறதென்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் டெல்லிக்குச் சென்று கொண்டிருந்த சமயம், மத்தியப் பிரதேச சட்டசபை உறுப்பினர் ஒருவர் என்னுடன் விவாதித்துக்கொண்டு வந்தார். அவரிடத்தில் நான் சம்பளத்தைப் பொறுத்து ஒரு கேள்வி கேட்டேன். எங்கள் மாநிலத்தில் எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கு 600 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கிறார்களென்று அவர் சொன்னார். 'எப்படி ஐயா, பார்லிமென்ட் உறுப்பினர்களுக்கே 500 ரூபாய்தானே தருகிறார்கள்; உங்களுக்கு எப்படி 600 ரூபாய் தருகிறார்கள்?' என்று கேட்டேன். சம்பளம் 400 ரூபாய்; 'கான்ஸ்டிடியன்ஸி அலவன்ஸ்'—சுற்றிப் பார்ப்பதற்கு 200 ரூபாய் என்று சொன்னார். மேலும் எங்கள் மாநிலம் உத்தரப் பிரதேசத்தை விட இரண்டு மடங்கு பெரியது என்றும் சொன்னார்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முஸ்லீம் லீக் கட்சித் தலைவர் போன்ற பொது மக்களுக்காகப் பாடுபடுகின்றவர்கள், இன்னொரு மாநிலத்திற்குப் போகின்றபோது, அந்த மாநிலத்தினுடைய வளம் எப்படி இருக்கிறது; மக்களுடைய வாழ்க்கை எப்படி இருக்கிறதென்பவைகளை யெல்லாம் கேட்காமல், எம்.எல்.ஏ.க்களுடைய சம்பளம் என்ன; எம்.எல்.சி.க்களுடைய சம்பளம் என்ன என்று கேட்பது உள்படி வருந்தத்தக்கது.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: வளங்களையும் நாங்கள் விசாரிக்கிறோம். எல்லாவற்றையும் விசாரிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். எனவே எல்லாவற்றையும் விசாரிக்கும்போது, இதையும் தெரிந்துகொண்டேன். மத்தியப் பிரதேசத்தில் சம்பளம் கூட இருக்கிறது; அதனால் இங்கேயும் கூடக் கொடுங்கள் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. என்னைப் பொறுத்தமட்டில், நான் பேரவையின் சார்பில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர். எனக்கு வாக்களித்த வாக்காளர்கள் சார்பிலே ஒரே ஒரு முறைதான் இதற்கு முன் பேசியிருக்கிறேன். சம்பளம் கேட்கவில்லை; அலவன்ஸ் கேட்கவில்லை. ரயில் பாஸ் கொடுங்கள் என்று கேட்டேன். இன்றைக்கும் அதேதான். சம்பளம் வேண்டாம்; அலவன்ஸ் கூடுதல் வேண்டாம்; ரயில் பாஸ் கொடுங்கள் என்று மீண்டும் ஒப்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, உருது பேசும் தக்கணி முஸ்லீம்கள் பேக்வார்ட் கிளாஸ் என்று சொல்லப்பட்டு, அறிக்கையும் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக என்னுடைய நன்றியை மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த அறிவிப்பு வந்த பிறகு, தாசில்தாரிடம் சென்று, தக்கணி முஸ்லீம்கள் சர்ட்டிபிகேட் கேட்டால், எஸ்.எஸ்.எல்.சி. புத்தகம் கொண்டு வந்து காட்டி 'ஆல்தான்

[1974 மார்ச் 27 [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

கொடுப்போமென்று சொல்கிறார்கள். முன்னால் தக்கணி முஸ்லீம்களுக்கு இந்தச் சலுகை இல்லாதிருந்தால், எஸ்.எஸ்.எல்.சி. புத்தகத்தில் எழுதவில்லை. எனவே கொடுத்த சலுகையைப் பேற முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அதனால் ஒரு விசேஷ அறிக்கை வெளியிட்டு, அந்த சரட்டிற்கேட கொடுக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிருஷ்ணகிரியில் இருக்கக்கூடிய அரசாங்கக் கல்லூரியிலே உருது படிக்கக் கூடிய மாணவர்கள் 50 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் உருது பயில்வதற் காக வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று 4, 5 ஆண்டுகளாக ஒரு கோரிக்கை யைச் சொல்லி வருகிறோம். இதை அமல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எல். பலராமன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இறுதித் துணை மதிப்பீட்டின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறிக்கொள் கிறேன். இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில், பெரிய பிரச்சினை யாக உயிர்ப் பிரச்சினை என்று கூடச் சொல்லலாம்—மனது இருக்கிறதென் பதை மாண்புமிகு முதல்வரவர்களும் உணர்ந்திருப்பார்களென்று கருதுகிறேன். இன்றைக்கு எல்லாப் பொருளாதாரத்திற்குமே உறுதுணையாக இருக்கக் கூடியது விவசாயம். அந்த விவசாயிகள் நம்பியிருக்கக்கூடிய மின்சாரத்திற்கு இன்றைக்குப் பெரும் இடர்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது. நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்தமட்டில், மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய பம்புசெட்டுகளிலே பெருவாரி யான பம்புசெட்டுகள் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில்தான் இருக்கின்றன. அங்குள்ள பம்புசெட்டுகளுக்கு மின்சாரம் வருகிறதாவென்று பார்த்தால், இல்லை. இதனால் அந்த மாவட்ட விவசாயிகள் பெருவாரியாகப் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். அதை இந்த அவைக்கும், மாண்புமிகு முதல்வரவர் களுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் அதை நிவர்த்திக்க என்ன வழி யென்று பரிசீலிக்க வேண்டுமென்றும் பணிந்து கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

6 மணி நேரம் மின்சாரம் வழங்குவதாக மின்சாரத் துறை அமைச்சரவர்கள் இந்த அவையில் கூறினார்கள். எனினும், அங்கே பகலில் 3 மணி நேரம்தான் மின்சாரம் வருகிறது. திடீரென்று ஒப்பீயல் போய்விட்டால், 3 மணி நேரத் திலும் 1 மணி நேரம் போய்விடுகிறது. அந்த உதவியாளர்களைத் தேடி அலை வதிலும், அவர்களை அழைத்து வந்து மீண்டும் ஒப்பீயல் போடுவதிலும் 1 மணி நேரம் போய்விடுகிறது. எனவே 1 மணி நேரம் அல்லது 2 மணி நேரம்தான் மின்சாரம் வருகிறது. இதனால் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பெருவாரியான நிலங்கள் சாவிபாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவையையும் அவை நிலையில் இருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இரவு நேரங்களில் எந்த நேரத்தில் மின்சாரம்

[1974 மார்ச் 27]

[திரு. எல். பலராமன்]

வழங்கப்படும் என்பது உறுதியாக இல்லாததால், இரவு நேரங்களில் வயல்களில் காத்திருக்க வேண்டிய பரிதாபகரமான சூழ்நிலை இருப்பதை உணர்ந்து, அதைப் போக்குவதற்கான வழி முறைகளை வகுத்து, ஒழங்கான முறையில், சரியான முறையில் மின்சாரத்தை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளு கிறேன். இதனால் 'டெயில்-என்ட்' என்று சொல்லப்படும் கடைசி பம்பு செட்டுகள் நியக்கூடிய நிலையும் அங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் சரியான டோல்டேஜ் வராததுதான். அதனால் விவசாயிகளுக்குப் பெருத்த நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. மின்சார இணைப்புகள், பம்புசெட்டுகள் ஆகியவற்றை மீண்டும் பழுது பார்ப்பதற்கு 1,000 ரூபாய், 1,500 ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலை இருப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

'டோல்டேஜ் சர்வீஸ்' என்று கூறக்கூடிய விட்டு இணைப்புகளுக்கு 150 யூனிட் வரை சலுகை தந்திருக்கிறார்கள். பகலில் மிளிமாக் காட்சிகள் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காலைக் காட்சியும் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு இடத்திலும் 3 காட்சிகள் நடக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. எனவே இவற்றையெல்லாம் தவிர்த்து, விவசாயத்திற்கு அதிக மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டும். பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளின் அவை நிலைமைப் போக்குவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் பணிந்து கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 6-20)

எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில், அரக்கோணம் நாலுக்காவில் கூட ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் ரயிலில் நிறுத்துவது, பஸ்களை நிறுத்துவது போன்ற செயல்களில் ஈடுபட்டிருப்பதை அரசு உணரும் என்று நான் கருது கின்றேன். விவசாயிகள் தங்களுடைய மின்னகளைப் பறிகொடுத்தாலும் கொடுப்பார்களே தவிர, தங்களுடைய பயிரைப் பறிகொடுக்கமாட்டார்கள். அத்தகைய உணர்வுடைய விவசாயிகளின் கொந்தளிப்பைத் தவிர்த்த வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கு ரூ. 10 அதிகம் கொடுத்ததில் ரூ. 6 ரோடி செலவு அதிகமாகிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு நன்னுடைய ஊழியர்களுக்கு அதிகம் கொடுத்ததால், மாநில அரசும் அதைத் தழுவித் கொடுத்திருக்கிறது. ஆனால் நகராட்சிகளும் அந்த அளவு உயர்த்துவதால் நகராட்சிகளின் நிர்வாகமே சீர்கெடக்கூடிய நிலைமை இருப்பதை நாம் பரிசீலிக்க வேண்டும். நிதி வசதி குறைவாக உள்ள நகராட்சிகள் அதிகமாக நம் மாநிலத்தில் இருக்கின்றன. எனவே அவற்றுக்கு

[திரு. எல். பலராமன்]

[1974 மார்ச் 27]

அம்மாதிரி அதிகம் கொடுக்க வாய்ப்பளிக்க நிதி வழங்குவதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் மத்திய சர்க்கார் ஏற்றியிருப்பதால், மாநில அரசு ஏற்றவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே மத்திய அரசு பண உதவி தர வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அது போலவே நகராட்சி களுக்கும் மாநில அரசு மானியம் கொடுக்க முன்வந்தால், மத்திய அரசிடம் கேட்பதற்குக்கூட ஒரு முன்மாதிரியாக இருக்கும். ஆகவே இதை நமது அரசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசு ஊழியர்களுக்கு அதிகம் செலவழித்தாலும், அவர்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்றுகிறார்களா என்று பார்த்தால், இல்லையென்றுதான் சொல்ல வேண்டும். மேலமட்டத்திலே இருக்கிற அதிகாரிகளைத்தான் நாம் அதிகமாக நியமித்துக்கொண்டிருக்கிறோமே தவிர, கீழ்மட்டத்தில் அடித்தளத்தில் வேலை செய்யக்கூடியவர்களை நாம் நியமிப்பதில்லை. மேலமட்டத்திலே அதிகம் சம்பளம் வாங்கக்கூடிய ஒன்றிரண்டு அதிகாரிகளால்தான் அதிகமான செலவு ஏற்படுகிறது. அதை விட்டுவிட்டு, கீழ்மட்டத்திலே வேலை செய்யக்கூடியவர்களை அதிகமாக நியமித்தால், வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் போகும், அதே நேரத்தில் வேலையும் சிக்கிரம் நடக்கும். ஆகவே இதை இந்த அரசு பரிசீலித்து கீழ்மட்டத்திலே பணிபுரியக்கூடியவர்களை அதிகமாக நியமிக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நாம் நம்முடைய வருவாயில் மிக அதிகமான பகுதியை குறைந்த விகிதா சாரமே உள்ள அரசு ஊழியர்களுக்குக் கருணையோடு செலவழிக்கிறோம். ஆனால் வரி கொடுக்கக்கூடிய மக்களுக்கு நாம் மிக மிகக் குறைவாகத்தான் செலவிடுகிறோம் என்பதை அரசு எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அரசு ஊழியர்கள் கோரிக்கை விடுகிறார்கள் என்பதற்காக அவர்கள் ஊதியத்தை உயர்த்திக் கொண்டே போவது, சோஷலிச சமுதாயம் அமைக்கிறோம் என்று சொல்கிற அரசுக்கு நல்லதா என்பதை நான் இந்த மன்றத்தின் சார்பாக முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு வேளாண்மை மானியத்திற்கு 1.60 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மற்ற மூலதனங்களைக் காட்டிலும் இதற்கு மேலும் அதிகமாக ஒதுக்க வேண்டுமென்று நாம் கூறிக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கென வரக்கூடிய மானியத்தில் வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று விட்டாலும், வேளாண்மை யிருக்கிறார்கள். இந்தத் தீர்வை நிதிக்கு மாற்ற 1.09 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி ஆலை மூலம் சாலை வசதி, மற்ற சில காரியங்கள் ஆகியவற்றுக்கு என் ஒதுக்கப் படுகிறது. ஆனால் இது ஆண்டுதோறும் செலவழிக்கப்படுவதில்லை. இந்தப்

[1974 மார்ச் 27]

[திரு. எல். பலராமன்]

பணம் சாலைகளுக்காகச் செலவழிக்கப்படுவதில்லை. அதற்கென நியமிக்கப் பட்ட பொறியாளர் நியமனத்திற்குச் செலவாகிறது. அந்தப் பணத்தை எந்தெந்தப் பகுதிக்குச் செலவழித்தால், நலமாக இருக்கும் என்று பார்த்துச் செயல்பட வேண்டும். வேண்டிய பகுதி, வேண்டாத பகுதி என்று பார்த்துச் செலவிடக்கூடாது. எங்கள் மாவட்டத்தில் ஆம்பூர் சர்க்கரை ஆலைக்கு என்று இருந்த சாலைகள் சீரமைக்க பரிந்துரை செய்யப்பட்டும், அவை நிறைவேற்றப் படவில்லை. ஆகவே அந்தப் பணத்தை ஒழுங்காகச் செலவழிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் ஐந்து ஏக்கராவுக்குக் குறைவான அளவு நிலங்களுக்கு நிலவரியை ரத்து செய்திருக்கிறோம் என்று கூறினாலும், உள்ளாட்சித் துறை அதிக நிலவரி விதிக்கக்கூடிய அளவுக்கு இருந்தாலும், அதற்கென ஈட்டு மானியம் எல்லாம் வழங்குகிறோம் என்று கூறினாலும், ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு நிதிவசதி குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே அதற்கு அதிகமான நிதியை வழங்க வேண்டுமென்று நான் பணிந்து கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு ஆரம்பக் கல்விக்கென்று 4.6 கோடி ரூபாய் செலவழிக்க ஒதுக்கியிருக்கின்றோம். ஆரம்பக் கல்விதான் முக்கியமான கல்வி, கல்லூரிக் கல்வி முக்கியமல்ல என்பதை உணர்ந்து அரசு செயல்பட வேண்டும். இன்றைக்கு ஊராட்சி மன்றப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு கட்டிடங்கள் இல்லாத அவல நிலை இருக்கிறது. ஆகவே இந்த நிலையைத் தவிர்க்கும்படி செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் மாவட்டத்தில் பல கிராமங்களிலே சுடுகாடு போன்றவைகளையெல்லாம்கூட தனிப்பட்ட நபர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுத்திருக்கக்கூடிய நிலையைப் பார்க்கிறோம். குறிப்பாகக் கூற வேண்டுமென்றால், மாதலூர் பஞ்சாயத்து யூனியனில் பாலூர் என்ற கிராமத்திலும், வேலூர் பஞ்சாயத்து யூனியனில் பள்ளிக்கொண்டா என்ற கிராமத்திலும், இது வரையில் பிணங்களைப் புதைத்துக்கொண்டிருந்த இடத்தை தனிப்பட்ட நபர்களுக்குப் பட்டா செய்து, அந்த நிலத்தில் பயிர் செய்கின்ற நிலையை பார்க்கலாம். இதைக் காணும்போது, இந்த நாட்டிலே பிணத்தைக்கூட புதைக்க இடமில்லையோ என்ற கேள்வி எழும். இதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், குடிதண்ணீர் வாரியம் நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது மேல்நிலைத் தண்ணீர் தொட்டிகளுக்காக அரசாங்கம் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு நிதி ஒதுக்குவது கிடையாது. இந்த

[திரு. எல். பலராமன்]

[1974 மார்ச் 27]

வாரியத்தின் மூலம்தான் செலவுறிக்க வேண்டுமென்ற நிலைமை இருப்பதால், இந்த வாரியம் 'இன்வென்டிசேஷன் ஃபீஸ்' என்று உத்தேச மதிப்பீடுகளைப் போடுவதற்கு ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களைக் கோருகிறது. எனவே ஒரு குறு பஞ்சாயத்துமன்றமல்லாம் இத்தகைய திட்டத்தினால் பயன்படுகிற முடியாத நிலை இருக்கிறது. அவற்றுக்கு அதிகப் பணம் இல்லை. ஆகவே இந்த இன்வென்டிசேஷன் பீசைச் செலவுறிக்க அரசாங்கம் உதவி வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படிச் செய்தால்தான் நல்லது. இப்பொழுது கிராமப் புறங்களிலே அரிஜன மக்களுக்கு வீடு கட்டித்தர ஒரு வாரியம் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. கிராமங்களில் உள்ள ஏழை மக்களுக்கும், பின் தங்கிய மக்களுக்கும் வீடு கட்டித் தருவதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொண்டு, நான் பேச வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றிகூறி விடை பெறுகிறேன்.

* திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் இந்த அவையில் மாண்புமிகு நிதியமைச்சரான முதலமைச்சர் அவர்கள் துணை மாணிய அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்து ஆற்றிய உரையில் மத்திய அரசின் ஐந்து லட்சம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கத் திட்டத்தின்பற்றி நாம் அதிக அளவுத் தொகையை இவ்வாண்டு ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் சில நாட்களுக்கு முன்னால் செய்தித்தாள்களில் பார்த்தேன். மக்கள் சமூகத்தில் அமைச்சர் ஒருவர் பதில் கூறுகிறபோது, மத்திய அரசு இந்த ஐந்து லட்சம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கும் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கிய தொகை 1973-74-ஆம் ஆண்டுக்கு 89.61 கோடி ரூபாய் ஆகும், அதில் மாநிலப் (பிற்பகல் 6.30)

களில் 1974-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி இறுதி வரையில் அதைப் பயன்படுத்திச் செலவுற்றிருப்பது 20 கோடி ரூபாய் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். உத்தரப் பிரதேசம் 42,466 பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு அளித்திருப்பதாகவும், மேற்கு வங்கம் 33,640 பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு அளித்திருப்பதாகவும், மராட்டியம் 26,000 பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு அளித்திருப்பதாகவும், தமிழ்நாடு 14,640 பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு அளித்திருப்பதாகவும் அநிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் கேட்க விரும்புவது, தமிழ்நாட்டிலே வேலைவாய்ப்பு அதிகமாக இருக்கும் நிலையில், அதாவது அதிக அளவிற்கு நிலியினை ஒதுக்கப் படுவதாக உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கும்போது, பிப்ரவரி மாதம் வரையில் 14,640 பேருக்கு மட்டும் ஏன் அந்த வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றது? ஏன் இன்னும் கூடுதலான அளவிற்குப் பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கக்கூடாது என்பதுதான்.

[1974 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, முதலில் இந்த ஐந்து லட்சம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு என்பது அதிக இந்திய அடிப்படையில் உள்ள ஒரு திட்டம் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. 'ஐந்து லட்சம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு, மத்திய அரசின் உதவி' என்று சொல்லும்போது தமிழ்நாட்டிலே உள்ள ஐந்து லட்சம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு என்று தயவுசெய்து எண்ணிவிடக் கூடாது. அப்படி எண்ணித்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுகின்றார் என்று நினைக்கிறேன். மேற்கு வங்கத்திலே 33 ஆயிரம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு, மராட்டியத்தில் 26 ஆயிரம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு, உத்தரப் பிரதேசத்தில் 42 ஆயிரம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு, ஆனால் தமிழகத்தில் 14 ஆயிரம் பேருக்குத்தான் என்று கேட்கும்போது, உத்தரப் பிரதேசத்தில் உள்ள மக்கள் தொகையையும் தமிழகத்தின் மக்கள் தொகையையும் நாம் சற்று கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இரண்டாவது, இதிலுள்ள சங்கடமே, மத்திய அரசு உதவி என்ற பெயரால் முதலில் ஒரு திட்டத்தினை ஆரம்பித்து விடுகின்றார்கள். பிறகு மாநில அரசினைக் கொண்டு அந்தத் திட்டத்தினைத் தொடங்கச் சொல்லுகின்றார்கள். தொடங்கிய பிறகு அதை நடுவாந்திரத்திலே விட்டுவிடுகின்றார்கள். இங்கே நாம் தொடங்குகிறோம், முதலாண்டிலே அவர்கள் கொடுக்கும் ஐந்து அல்லது ஆறு கோடி ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு, ஆனால் அடுத்து வரும் ஆண்டுகளுக்கு அந்தத் திட்டத்திற்கு என ஒன்றும் கொடுக்காமல், ஒவ்வொரு ஆண்டும் அதைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கான செலவிற்கு நாமே பணம் செலவழிக்கும் அளவிற்கு நம்மை விட்டுவிடுகின்றார்கள். பிறகு அவர்கள் அடியோடு ஒதுங்கிக்கொள்ளுகின்றார்கள். தொடர்ந்து அந்த நிதி உதவியினை அவர்கள் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் அதற்கு மத்திய அரசு இணங்கவில்லை. இப்படித்தான் அரசினங்களுக்காக உதவி செய்வது என்று ஒரு திட்டத்தினை ஆரம்பத்தில் தொடங்கிவிட்டு, இப்போது மாநில அரசே முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அதைப் போலவே பின் தங்கிய ஒரு சாராருக்காக உதவி செய்வதாக ஒரு திட்டத்தினைத் தொடங்கிவிட்டு, பிறகு அதிலும் முழுப் பொறுப்பினை மாநில அரசே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அதைப் போலவே ஐந்து லட்சம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு என்று மத்திய அரசு ஒரு திட்டத்தை ஆரம்பித்தாலும், தொடர்ந்து அதை மாநில அரசே செயலாற்ற வேண்டியிருக்கின்றது. அதற்கு மாநில அரசின் நிதி நிலை பற்றாக்குறையாக இருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : தலைவரவர்களே, எல்லா மாநிலங்களுக்காகவும் அந்தத் தொகையை ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும், எல்லா மாநிலங்களிலே பிப்ரவரி வரையில் ரூ. 20 கோடிக்கு மேலே செலவு செய்யாமலிருக்கும்போது, நமது

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

[1974 மார்ச் 27]

மாநிலத்தில் அந்தத் தொகையில் ஏன் கூடுதலாகப் பெற்றிருக்கக் கூடாது என்று தான் குறிப்பிட்டேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அதிலுள்ள சங்கடங்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். ஒரு வேளை இந்த ஆண்டு இந்த நிலைமை எல்லாம், பின்னால் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுவதற்கு முயற்சிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது, ஆறு கோடி ரூபாய் அல்லது பத்து கோடி ரூபாய் என்று வாங்கி ஒரு இருபதாயிரம் பேருக்கோ அல்லது ஒரு லட்சம் பேருக்கோ வேலைவாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துவிடுவதாக இருந்தாலும்கூட, அடுத்த ஆண்டு அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுப்பது யார்? அதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் நம்மை அந்தாத்தில் விட்டு விடுகின்றது. முதலாண்டுக்குப் பணம் தருகின்றது. அதை வைத்துக் கொண்டு வேலைவாய்ப்பினை ஏற்படுத்தி பலரை அதில் ஈடுபடுத்துகிறோம். பிறகு அடுத்த ஆண்டிலே மத்திய சர்க்கார் உதவுவது இல்லை.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: தலைவரவர்களே, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையில், பல்வேறு தலைப்புகளின் கீழே, கூட்டுறவுத் துறையில் பயிற்சி, மீனவத் துறையிலே, கூட்டுறவுத் துறையிலே மேலாளர் பயிற்சி, அதேபோல ஸ்தர்ன் ஸ்டர்க்கரல் என்ற தொழில் நிறுவனத்தில் பயிற்சி என்று இப்படிப் பட்ட பயிற்சிகளை அளிக்கும் திட்டத்திற்காகச் செலவழிக்கப்படுவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. அப்படிப் பயிற்சி பெறுகின்றவர்களாவது மாநில தொழில் நிறுவனங்களிலே நிரந்தரமாக இருக்கக்கூடிய முறையில்—இப்போதைக்கு ஒரு ஆண்டு காலப் பயிற்சி என்று இருந்தாலும்கூட—ஒரு முறை தொழில் நுணுக்கப் பயிற்சி என்றே அல்லது கூட்டுறவுத் துறையில் பயிற்சி என்றே கொடுத்த பிறகு, மத்திய அரசு கைவிட்டுவிட்டாலும், நமது படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று கூறிக்கொண்டு, பேச வாய்ப்பினை அளித்த மாண்புமிகு தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி அமருகிறேன். வணக்கம்.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, 1973-74-ஆம் ஆண்டு இறுதித் துணை மதிப்பீடுகளின்மீது பேசும் முறையில், அதனை நான் வரவேற்கிறேன். அதிலே சிறப்பு அம்சங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. ஆசிரியர்களுக்குப் பென்ஷன், போலீஸ்காரர்களுக்கு விடு கட்டும் திட்டம் என்று பல சிறப்பான திட்டங்களை இதிலே குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். இவற்றையெல்லாம் வரவேற்கும் நேரத்திலே நான் ஒன்றை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தேசிய மயமாக்கும் திட்டத்தினை இந்த அரசு மேற்கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்திலே, எடுத்துக்கொள்ளப்படும் நிறுவனத்திற்காக நட்ட ஈடு கொடுக்கும்

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1974 மார்ச் 27]

நேரத்திலே, 'புக் வேல்யூ' என்ற அடிப்படையில் கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சில நேரங்களிலே 'மார்கெட் வேல்யூ' என்றும் சில நேரங்களிலே 'புக் வேல்யூ' என்றும் கொடுக்கப்படும் நிலை மாறி, எந்த அடிப்படையிலும் 'புக் வேல்யூ' என்றுதான் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று அரசினைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கு இப்போது கொடுக்கப்பட்டுள்ள சிறப்பான சலுகைகளில், ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்களிலிருந்து பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் வரையில் செலக்ஷன் கிரேடு வழங்கியிருப்பதானது, குறிப்பாக பத்தாண்டு காலத்தில் என்று இருப்பதானது, இந்தியத் துணைக் கண்டத் திலேயே வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத ஒன்று என்று பெருமையாகச் சொல்லலாம். அண்டை மாநிலமான கேரளத்தில்கூட பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் செலக்ஷன் கிரேடு என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இதற்காக இந்த அரசை நான் மனதாரப் பாராட்டுகிறேன். நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இதிலே இரண்டொரு குறைகள் இருந்தாலும், அவற்றை கல்விக் கொள்கைக் குறிப்பின்மீது பேசும் நேரத்தில் வேண்டுகோள் என்ற அடிப்படையில் அரசுக்கு வைக்கும்போது அவற்றைச் செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது நேரம் இல்லாத காரணத்தினால், அவற்றைப்பற்றிப் பேச விரும்பவில்லை. ஆசிரியர்கள் என்று சொல்லும்போது, சிறப்பு ஆசிரியர்களுக்கு இந்த செலக்ஷன் கிரேடு போன்ற சலுகைகள் உண்டா இல்லையா என்று தெரியவில்லை. மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுக்கும் நிச்சயமாக ஒதுக்கியிருப்பார்கள் என்றே நான் கருதுகிறேன். ஒருவேளை அறிவிப்பின்போது இது விடுபட்டுப்போயிருக்கக்கூடும், ஆனால் கல்விக் கொள்கைக் குறிப்பின் போது இதையும் சேர்த்து நிச்சயமாக அறிவிப்பார்கள் என்றே நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். உயர் நிலைப் பள்ளிகளிலே உள்ள கைத் தொழில் ஆசிரியர்கள், ஓவிய ஆசிரியர்கள் போன்ற சிறப்பாசிரியர்கள்

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள், ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்கள் போல அதே நிலையிலுள்ள சிறப்பாசிரியர்களுக்கும் அதே தேர்வு நிலை உண்டு என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி: அதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அவர்களுக்கும் உண்டா இல்லையா என்ற நிலை இருந்துகொண்டிருந்தது. இந்த அறிவிப்பு அவர்களுையெல்லாம் மகிழ்ச்சியுறச் செய்யும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

1974 மார்ச் 27

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அதைத்தான் சொல்லிவிட்டார்கள், உண்டு, உண்டு, உண்டு என்று. பிறகு மேலே பேசுங்கள்.

திரு. செ. முத்துசாமி : அடுத்து, செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கும் ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கும் 4,000 இடம் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதற்கும் நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள், தமிழ் ஆசிரியர்கள் இவர்கள் விஷயத்தில் வரம்புறைப்படுத்தப்படாமல் இருந்த நிலை மாறி, இப்போது அவர்கள் ஸர்வீஸ், பணியை வரம்புறைப்படுத்தும் வகையில் உத்தரவினைப் பிறப்பித்திருக்கின்றார்கள். அதற்காகப் பல்லாயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் சார்பிலே அரசுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அறிந்து, நான் சமீபத்தில் பம்பாய் சென்றிருந்தேன். அங்கே தேரிலை பார்த்ததையும், பத்திரிகைகளிலே வந்ததையும் பார்க்கும்போது, மனம் வேதனை யடைகின்றது. அங்கே சிவசேனை என்ற ஒரு அமைப்பின் பெயரால் இனக் கலவரங்களைத் தாண்டிவிட்டு, தென்னிந்தியர்கள் பேரிலே, குறிப்பாக தமிழர்கள் பேரிலே பல வன்முறைகளை எவ்விதமாக இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தியா முழுவதும் அறிந்திருக்கின்றது. பம்பாய்த் தமிழர்கள், நம்முடைய இனத்தைச் சார்ந்த வர்கள் பல கொடுமைகளுக்குள்ளாக்கப்படுகின்றார்கள். அவர்கள் தங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளுவதற்காக கூட்டமாக நின்றிருந்த நேரத்திலே அவர்கள் மீது போலீஸ் சுட்டியுக்கும் கொடுமை நிகழ்த்திடுகின்றது. இந்தியா நமது தாய்நாடு என்று நாம் எல்லோரும் கூறிக்கொள்ளுகிறோம் என்றாலும், பம்பாய்த் தமிழர்கள் அங்கே வாழ முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் கொடுமைகளை ஏற்கெனவே அறிந்திருப்பார்கள். இருப்பினும், நமது சட்டப் பேரவை, மேலவைக் கூட்டங்கள் முடியுமுன்னதாக அதைக் கண்டிக்கும் முறையில் ஒரு கண்டனத் தீர்மானம் ஒன்றை நிறைவேற்றி, அந்த மாநில முதல்வர் அவர்களுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். காரணம், அந்த மாநிலத்திலுள்ள முதல்வர் அவர்கள் பேசியிருப்பதைப் பார்க்கும்போது, அங்கே நடைபெறும் அந்த நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தும் நியாயம் என்று சொல்லுவதைப் போல அமைந்திருக்கின்றது. எனவே அதைக் கண்டிக்கும் தீர்மானம் ஒன்றை நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையில் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதன் கொடுமைகளைப்பற்றி ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியர்கூட படங்களை எடுத்துப் பிரசுரித்திருக்கின்றார்கள், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் எழுதியிருக்கின்றார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். எனவே இதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகின்றேன்.

1974 மார்ச் 27]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

(திற்பகல் 6-40)

(பிற்பகல் 6-40)
அடுத்து, டி.இ.ஓ. இருக்கவேண்டிய இடங்களில் நீண்ட நாட்களாக 15 இடங்களுக்கு பைல் வேண்டாக வைத்திருக்கிறார்கள். என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. சில இடங்களில் 4, 5 மாதங்களுக்கு மேலும், சில இடங்களில் 10 மாதங்களுக்கு மேலும் டி.இ.ஓ.க்கள் போஸ்ட் செய்யப்படாமல், இடங்கள் காலியாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கான காரணம் தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாட்டியாத்திலா, இங்கா?

திரு. செ. முத்துசாமி : நான் சென்னைக்கு வந்து விட்டேன். தமிழ் நாட்டுக்கு வந்து விட்டேன். நான் தீர்மானம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று முதலமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டவுடனேயே அது முடிவுற்று விட்டது. பழாராஜமுதாராவில் என்ன ஏ.இ.ஓ.க்களைப்பற்றி நான் கற முடியாதது என்று தென்படுகிறது. இங்குதான் 15 இடங்களுக்கு மேல் மாவட்டக் கல்வி அதிகாரிகள் போடப்பட்டால் காலியாக விடப்பட்டிருக்கின்றன. சில இடங்களில் 6 மாதங்களுக்கு மேல் போடப்பட்டால், சில இடங்களில் 10 மாதங்களுக்கு மேல் போடப்பட்டால், காலியாக விடப்பட்டதன் காரணம் என்று வெளியு தெரியவில்லை. இதற்கு கல்வியமைச்சரவர்கள் கருத்தில் கொண்டு இந்த இடங்களை நிதியை வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்வோம். ஹையர் கிரேடு பி.இ.டி.களுக்கு செலக்ஷன் கிரேடு பே என்று பேசுகிறோம். ஹையர் கிரேடு பி.இ.டி.களுக்கு செலக்ஷன் கிரேடு பே என்று பேசிவினால் ரொகஸன்ட் செய்யப்பட வில்லை. நீண்டகால கோரிக்கையாக கொடுக்கப்பட்டிருந்திருக்கிறது. ஆனால் வழங்கப்பட்டாமல் வந்திருக்கிறது. எல்லா சமுதாயத்திற்கும் வழங்கப்பட்டிருக்கிற இந்தச் சலுகை ஹையர் கிரேடு பி.இ.டி.க்கு வழங்கப்படவில்லை. இதை கல்வி அமைச்சரவர்கள் ஒருத் துக்குக் கொண்டு வருகிறோம். அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கல்வியமைச்சரவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறோம். முதலமைச்சரவர்கள் கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டுவர விரும்புகிறோம். தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு எல்லாச் சலுகைகளும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. அவர்களுக்கு ஒரேயொரு சிறு குறை இருக்கிறது. இதைப்பற்றி ஏற்கெனவே கூறியிருக்கிறோம். Medical reimbursement for the aided school teachers எல்லாச் சலுகைகளையும் வழங்கிவிட்ட நாம் இந்த ஒரு சிறு சலுகையை வழங்காமலிருப்பது நிச்சயமாக நியாயமாகாது. இந்த நியாயத்தை கல்வி புற்றிய கொள்கைக் குறிப்பில் செய்ய வேண்டும், அறிவிப்பாக வழங்க வேண்டும். சிறிய 'கமிட்மென்ட்' தான் வரும். ஒரு லட்சம் இரண்டு லட்சத்திற்குள்ளேதான் வரும். இது மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சலுகை. அவர்கள் உடல் நலமற்றுப்

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1974 மார்ச் 27]

போகும்போது, இந்தச் சலுகையை அனுபவிக்கக்கூடிய அவசியம் வருகிறது என்பதைச் சொல்லி, இதை அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, அரிஜனங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள உரிமை, அரசின் ஆணை ஊத்தங்கரை ஊராட்சி ஒன்றியத்தால் காலில் போட்டு மிதிக்கப்பட்டு தூக்கி எறியப்பட்டிருக்கிறது. ஆசிரியர்களுக்கு உத்தியோகம் போடப்படுவதில் இப்படி அந்த ஆணை தூக்கி எறியப்பட்டிருக்கிறது என்பதை முதலமைச்சரவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். 22 உத்தியோகங்களுக்குப் போட்டார்கள். 22 உத்தியோகங்களில் அரிஜன ஆசிரியர் ஒருவரைக் கூடப் போடவில்லை. அரிஜன ஆசிரியர் அப்பீல் செய்திருக்கிறார். கலெக்டருக்கு அப்பீல் செய்திருக்கிறார். அதிகாரிகளிடத்தில் கேட்டிருக்கிறார். கெஞ்சியிருக்கிறார். சட்ட மன்ற உறுப்பினர் மூலம் கலெக்டர் கவனத்திற்குக் கொண்டு போயிருக்கிறார். அரசாணை போட்டிருக்கிறோம். கம்ப்யூனல் ஜி.ஓ. படி இப்படி ரொடேஷன் வரவேண்டுமென்றிருக்கிறது. ஊத்தங்கரை பஞ்சாயத்து யூனியன் இந்த ரொடேஷன்படி போடவில்லை. 22 உத்தியோகங்களில் பேக்வார்டு, ஃபார்வார்டு கம்ப்யூனிட்டி என்று இவர்களைத்தான் போட்டிருக்கிறார்களே தவிர, ஒரு அரிஜன ஆசிரியர் கூட நியமிக்கப்படவில்லை என்பதை முதலமைச்சரவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். உடனடியாக முதலமைச்சரவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்து, அந்த அரிஜன ஆசிரியருக்கு வேலை கொடுக்க, சட்ட ரீதியாக உள்ள சலுகைகளை வழங்க, முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய சொந்த ஊர், நான் குடியிருக்கும் ஊர், சேந்தமங்கலத்தில் குடிநீர் திட்டம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு, எஸ்டிமேட் எல்லாம் போட்டு, பணம் போட்டு, இன்வெஸ்டிகேஷன் செய்து விட்டார்கள். ஏதோ மெஷின் வரவில்லை, சான்றிதழ் தரவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். எல்லா நிதியும் சாங்க்ஷன் ஆகிவிட்டது. ஆனால் நிறைவேற்றப்படாமல் நீண்டகாலமாக அப்படியே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அங்கே தண்ணீர் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது. அது மேஜர் பஞ்சாயத்து. அங்கே உடனடியாக தண்ணீர் திட்டம் வர ஏற்பாடு செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலத்தில் பாசதி பாடசாலை என்று ஒன்று இருக்கிறது. அந்த மேனேஜர் மகா கெட்டிக்காரர். ரிகார்ட் ஷீட் முதற்கொண்டு ஃபார்ட் செய்த அவர் மீது 154 படி ஆக்ஷன் எடுத்து சர்ட்டிபிகேட் கேன்ஸலேஷனுக்கே 8 டி.இ.ஓ.க்கள் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படி 8 டி.இ.ஓ.க்கள் நடவடிக்கை எடுத்தும், அவர் வெளியே போகாமல் எப்படியோ சரி செய்து கொண்டிருக்கிறார்.

[1974 மார்ச் 27]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

கிருர். எனக்குப் புரியாமல் இருக்கிறது. மோசமான மானேஜர், கல்வி யமைச்சரவர்கள் தக்க நடவடிக்கையை உடனடியாக எடுக்க வேண்டும். அவர், ஆசிரியர்களை பள்ளியில் அறையில் சாத்திக்கொண்டு சவுக்கால் அடிக்கிறார். அவரைத் தவிர அந்தப் பள்ளியில் ஆண்களே இல்லை, பல சகோதரிகளைப் போட்டிருக்கிறார். ஒரு முறை ஒரு ஆசிரியரை சவுக்கால் அடிக்க, அவர் கல்வி அதிகாரிகளிடம் போய் அழுதிருக்கிறார். அவர்கள், அவன் முரடன், நாங்கள் என்ன செய்யலாம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இன்றைய தினம் இந்த நிலை அந்த நகரத்தில் நடக்கிறது. அந்த நிர்வாகி மீது கடுமையான நடவடிக்கையை எடுத்த டி.இ.ஓ.க்களின் குறிப்புகள் காணாமல் போகின்றன. அவர் ஆங்காங்கே அலுவலகங்களில் தனக்கு வேண்டிய ஆட்களை வைத்து காரியங்களைச் செய்து வருகிறார். அந்த மானேஜ்மெண்ட் மோசம், மானேஜர் தவறு செய்கிறார் என்று எழுதியும் கூட, நடவடிக்கை முற்றுப் பெறாமல் இருக்கிறது. இதைக் கல்வியமைச்சரவர்கள் கவனத்தில் கொண்டு வேகமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, பேச அனுமதித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, துணை மானியக் கோரிக்கை மீது அதிகமாகப் பேச வேண்டிய அவசியமில்லாமல் நமது அவையில் இன்னும் சுமார் 10 தினங்கள் வரை, பல துறைகளைப் பற்றிய விவாதத்தை நாம் நடத்த விருக்கிறோம். அவைகளையெல்லாம் விட்டு விட்டு, எவைகளின் பேரில் விவாதம் இங்கு இல்லையோ அவைபற்றி மட்டும் பேசி 5, 6 நிமிடங்களில் முடித்து விடலாம் என்று எண்ணுகிறேன்.

பொதுவாக, நமது மாநிலத்தில் நீதி பரிபாலனத்தில் நீதி பரிபாலனத் துறையில் கௌரவ மாஜிஸ்ட்ரேட் என்ற ஒரு முறை பல ஆண்டுகளாக வெகு நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகிறது. அதுவும் குறிப்பாக, சென்னை பரதகரில் கௌரவ மாஜிஸ்ட்ரேட் வேலையைப் பாராட்டாதவர்களே கிடையாது. அவ்வளவு நல்ல முறையில் நடந்துவரக் கூடிய முறையை வருகிற 1-4-1974 முதல் ரத்து செய்யப் போவதாக இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பாக பத்திரிகையில் பார்த்தேன். இவ்வளவு திடீரென்று நாமெல்லாம் அறியாத முறையில் எப்படி ரத்து செய்யப்படுகிறதோ தெரியவில்லை. இதைப்பற்றி அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். முடியுமானால் ரத்து செய்யாமல் நிறுத்தி வைப்பது நலம் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தக் கோரிக்கையில் பொதுப் பணித் துறையில் மதுரை மாவட்டத்தில் பெரியாறு வாய்க்கால்களை மேம்படுத்துவதற்காக பெரும் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை வரவேற்கிறேன். இப்படி பெரியாற்று வாய்க்காலை மேம்படுத்துவதன் மூலம் சுமார் 20 ஆயிரம் ஏக்கர்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1974 மார்ச் 22]

வரை அதிகமாக பாசனத்திற்குக் கொண்டு வா முடியும் என்று தெரிகிறது. ஏற்கெனவே, வாயை நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் திருமங்கலம் தாலுகாவில் 20 ஆயிரம் ஏக்கர் என்று அனுமதித்திருந்ததை, கடைசியில் அமுலுக்குக் கொண்டுவரும்போது 10 ஆயிரம் ஏக்கர் என்று குறைத்து விட்டார்கள். இப்படி மேம்பாடு செய்வதன் மூலம் கிடைக்கக் கூடிய நீர்ப்பாசன வசதியை பழைய குற்ற பரம்பரை சட்டத்தால் பாதிக்கப்பட்டு, வேதனைப்பட்ட மக்களின் நலனுக்காக வேண்டி திருமங்கலம் தாலுகாவிற்குப் பயன்படும்படியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடந்த ஒரு மாதத்தில் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் நெருப்பு பல இடங்களில் வைக்கப்பட்டு பெரும் பாதகத்தை அந்த மாவட்ட மக்கள் அடைந்திருக்கிறார்கள். ஆம்பூரில் 2, 3 தினங்களுக்கு முன்னால் நெருப்பு வைக்கப்பட்டதாக சந்தேகப்பட்டு போலீசார் நடவடிக்கை எடுக்காமல், அந்த ஊர் மக்களே ஒருவரை சந்தேகப்பட்டு பிடித்து அடித்து, அந்த ஆளின் உயிரே போயிருக்கிறது. ஆகையினால் போலீஸ் துறை கொஞ்சம் விஜிலெண்டாக, உஷாராக இருந்து, இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஜனங்களை சட்டத்தைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு, இம்மாதிரிச் செய்யாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் சொந்த விரோதத்தின் காரணமாக நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படக் கூடும். 10 குற்றவாளிகள் தண்டனையிலிருந்து தப்பிவிடும் பாவாயில்லை. ஆனால் குற்றமற்றவன் ஒரு நாளும் கஷ்டப்படக் கூடாது, தண்டிக்கப்படக் கூடாது. அரசாங்கம், குறிப்பாக போலீஸ் துறை இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் கவனத்திற்கு இதைக் கொண்டு வருகிறேன்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் மற்றொரு பெரிய பிரி, பிள்ளை பிடிப்பது என்று சொல்கிறார்கள். பல பேர்கள் சொல்கிறார்கள். இதையும் போலீசார் கவனிக்க வேண்டும். பிரதியைப் போக்க வேண்டியது அரசின் கடமை மட்டுமல்ல, பொது நலத் தோண்டில் சுடுபட்டிருக்கிற மற்ற சங்கங்களுக்கும், சட்ட சபை உறுப்பினர்களுக்கும் இதில் பங்கு உண்டு. உண்மையில் சந்தேகம் இருந்தால், இனிமேல் பிள்ளை பிடிக்கும் விஷயம் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மத்திய போக்குவரத்து நிதியிலிருந்து, நாம் அதிகமாகப் பணம் பெறவில்லை என்ற ஒரு கருத்து நிலவி வருகிறது. நமது அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத் துடன் சண்டை போட்டு போக்குவரத்து நிதியிலிருந்து அதிகப் பணம் பெற்று பல வருஷங்களாக செய்யாமல் இருக்கக் கூடிய, கம்பம் மெட்டு ரோடு, தேவாரம் மெட்டு ரோடு போன்றவற்றையெல்லாம் போட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

[1974 மார்ச் 27]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

(பிற்பகல் 6-50)

அதோடு சேர சமுத்திரத் திட்டம் பற்றி எத்தனையோ முறை பேசி விட்டோம். அரசாங்கம் வற்புறுத்தி வருகிறது. முதலமைச்சர்கள் மாநாடு நடக்கப் போவதாகவும், நமது முதல்வரவர்கள் சட்டசபைக் கூட்டங்கள் முடிந்தவுடன் போவதாகவும் அறிகிறேன். அப்போது மீண்டும் ஒரு முறை சேதுசமுத்திரத் திட்டத்தை வற்புறுத்தி, அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கும்படி செய்ய வேண்டும். ஏனெனில் அந்தத் திட்டம் நிறைவேறினால் தான், அத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டம் நஷ்டமில்லாமல் இயங்கும். இல்லாவிட்டால் அன்னியக் கப்பல்கள் வருவது நின்று போகும். சிலோனைச் சுற்றிக் கொண்டு தூத்துக்குடிக்கு வரவேண்டிய நிலை இருக்குமாதலால், வராமல் போய்விடும். கண்டிப்பாக சேதுசமுத்திரத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுப் பணித் துறையில் பணியாற்றும் இரண்டாம் நிலை ஓர்க்ஸ் இன்ஸ்பெக்டர்கள், பெருவழித்துறையில், அதாவது பிடபிள்யூ, டி-யில் பணியாற்றும் இரண்டாம் நிலை சாலை ஆய்வாளர்களைவிட துவக்க காலம் முதற்கொண்டு, சம்பளம் குறைவாக வாங்கி வந்தனர். ஆனால் அரசு ஒரு நபர் குழு முடிவில் பொதுப் பணித் துறையில் இரண்டாம் நிலை ஓர்க்ஸ் இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு ஊதிய விதிதம் 170-5-225 என்று வைத்துள்ளது. இதிலே இரண்டாம் நிலை பெரு வழி சாலை ஆய்வாளர்களுக்கு சிறு தொகை கூட சம்பள உயர்வு கொடுக்கவில்லை என்று புகார் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய இந்த மனுவை மாண்புமிகு முதலமைச்சரிடம் சமர்ப்பிக்கிறேன். அவர்களுடைய குறை உண்மையாக இருந்தால், அதை நிவர்த்திக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, துணை மானியக் கோரிக்கையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களும், மற்ற கட்சித் தலைவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும், கருத்துக்கள் பலவற்றை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். துணை மானியம் என்பதே, அதை அடிப்படையாக வைத்து வேறு பல பொதுப் பிரச்சினைகளைப் பேசுவதற்குத் துணையாக வருகின்ற காரணத்தால், அந்தப் பெயரைப் பெறுகிறது, அது பொருத்தமான பெயர் என்றே நான் கருதுகிறேன்.

இன்று நம்முடைய நண்பர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் முழுவதும் ஆசிரியர்களுக்காகவே நேரத்தைச் செலவிடாமல், பம்பாயில் அவதிப்படுகின்ற நெய்யகுதி மக்களுக்காகவும் கொஞ்சம் பரிந்துரை செய்து பேசியது, இன்றைய விவாதத்தில் குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 மார்ச் 27]

இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு, இதைத் தொடங்கி வைத்துப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அறிவுமுகன் அவர்கள் ஆசிரியர்களுக்குச் செய்யப்பட்டுள்ள நன்மைகள் பலவற்றைச் சொல்லிவிட்டு, மேலும் பல சலுகைகளை அவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும் என்பதைச் சொல்லி, குறிப்பாக செங்கல் பட்டு மாவட்டத்தில் அவதிப்படுகின்ற ஆசிரியர்களைப்பற்றி எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களுக்கு இந்த அரசு கடந்த 5, 6 ஆண்டுகளில் செய்துள்ள அளவற்ற நன்மைகளை எண்ணிப் பார்த்து, மேலும் அரசினுடைய நிதி ஆதாரங்களைச் சிந்தித்து, ஒரு நன்மை செய்யப்பட்டதும் நன்றி தெரிவித்துவிட்டு, அடுத்த வரியிலேயே அடுத்த கோரிக்கையை ஆசிரியர்களுடைய பிரதிநிதிகள் வைக்காமல், கொஞ்சம் இடைவெளி தரவேண்டும் என்று நான் ஆசிரியர்களுடைய பிரதிநிதிகளையெல்லாம் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் பல சலுகைகளை, குறிப்பாக தேர்வு நிலை போன்ற சலுகைகளை மாமன்றத்தில் பிரகடனப்படுத்தியதும் ஆசிரியர்களுடைய பிரதிநிதிகள் பலரும் தங்களுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்தார்கள். எனக்கும் கல்வி அமைச்சருக்கும் மாலைகளை அணிவித்தார்கள். நம்முடைய நண்பர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் மாலை அணிவிக்க வரவிட்டாலும் பத்திரிகையில் நன்றி தெரிவித்து, அதோடு முடித்து விட்டால், தன்னுடைய போர்குணம் மங்கி விட்டது என்று யாராவது கருதிவிடுவார்களோ என்ற எண்ணத்தில், அடுத்த வரியிலேயே மேலும் பல பிரச்சினைகளை எழுப்பி, கண்ணீர் வடித்துக் கொண்டிருக்கின்ற அந்த ஆசிரியர்களுக்கெல்லாம் உடனடியாக நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்று ஒரு அறிக்கையை விடுத்திருந்தார்கள். நாங்களும் ஆசிரியர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய எல்லாச் சலுகைகளையும் ஒரேயடியாகச் செய்யாமலிருப்பதற்குக் காரணம், எல்லாவற்றையும் செய்து விட்டால், பிறகு ஆசிரியர்களுடைய பிரதிநிதிகளுக்கு வேலையே இல்லாமல் போய்விடும். ஆகவேதான் அடுக்கு அடுக்காக, படிப்படியாக இது போன்ற காரியங்களைத் தொடர்ந்து, ஆனால் இருக்கின்ற நிதி ஆதாரங்களுக்கு ஏற்ப, செய்வது என்று அரசும் குறிப்பாக நானும் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களும் அதுபற்றி யோசித்து, உடனடியாகச் செய்யவேண்டியவைகளை எல்லாம் ஒழுங்காக ஆசிரியர்களுடைய மனம் ஆறுதல் அடையக்கூடிய அளவுக்குச் செய்து வருகிறோம்.

நம்முடைய நண்பர் திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில், மசோதாக்களில் டெல்லியில் மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டு இங்கே வருகின்ற நேரங்களில், அந்த மாறுதல்கள் எவை, எவை என்பதையெல்லாம் உறுப்பினர்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். சட்ட இலாகாவைக் கலந்துகொண்டு, அப்படிச் செய்வது முறையா, சரியாக இருக்குமா, வேறு ஏதாவது சட்டச் சிக்கல் இருக்குமா என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்து, அதைப்பற்றிய முடிவினைக் கூற முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

1974 மார்ச் 27]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

முஸ்லீம் லீக் கட்சியினுடைய தலைவர் திரு. அப்துல் வகாப் அவர்களும், எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், பிள்ளை பிடிப்பதுபற்றிச் சொன்னார்கள். ரொம்ப காலமாக, இப்படி ஒரு செய்தி வருவதும், பிறகு மின்னல் வேகத்தில் மறைந்து விடுவதும் இந்த நாட்டு வழக்கமாக இருக்கிறது. ஆவணி மாதத்தில் பிள்ளையார் பிடிப்பதைத் தவிர, வேறு மாதங்களில் யாரும் பிள்ளை பிடிப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் இப்படிப்பட்ட வதந்திகள், பிரசாரங்கள் வருகின்ற காரணத்தால், பெற்றோர்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளை ஜாக்கிரதையாக வைத்துக்கொள்வதற்கு இந்த வதந்திகள் உதவி செய்யும் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த அளவுக்குத்தான் நான் இந்தச் செய்திகளை நம்ப வேண்டியிருக்கிறது. ஏதோ ஒன்றிரண்டு இடங்களில் பிள்ளைகள் காணாமல் போயிருக்கலாம். அப்படிக் காணாமல் போய் விட்டதை வைத்துக்கொண்டு, யாரோ பிள்ளை பிடிப்பவர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்று. . .

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : தலைவர் அவர்களே, எனக்கு அவகாசம் கொடுத்தால், என்னால் கொண்டு வந்து காட்டமுடியும். பிடித்து அழைத்துக் கொண்டு செல்லப்பட்ட பிள்ளைகள் மீண்டும் வீட்டிற்கு வந்து விட்டார்கள். பிடிப்பட்ட பிள்ளைகளை அழைத்துக்கொண்டு வந்து அவர்களுடைய பெற்றோர்கள் என்னிடம் சொன்னார்கள். அவர்கள் வந்து சொன்னதை நான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, நான் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அப்துல் வகாப் அவர்களைப் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்வது, சில விஷயங்களை மாமன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று முன் கூட்டியே கருதும்போது, கடுமானவரையில் அதற்கான ஒன்றிரண்டு ஆதாரங்களையாவது அவையில் எடுத்து வைப்பது சாலச் சிறப்புடையதாக இருக்கும். ஒவ்வொரு முறையும் பேசிய பிறகு, அதில் போதிய விவரங்களை அரசின் சார்பில் கோரும்போது, அவகாசம் கொடுத்தால் அது பற்றிச் சொல்கிறேன் என்று கூறுவது அவ்வளவு நல்லதல்ல. இது சாதாரண விஷயமல்ல. பிள்ளையைப் பெற்றெடுத்த பெற்றோர்கள் நம்முடைய முஸ்லீம் லீக் தலைவர் அவர்களிடம் வந்து சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அந்தப் பெற்றோர்களுடைய பெயர்களையும் மறந்து விட்டு, அந்தப் பிள்ளையினுடைய பெயரையும் மறந்து விட்டு, அந்தச் சம்பவத்தையும் மறந்து விட்டு, இனிமேல் அவகாசம் பெற்று, அதற்குப் பிறகு விவரங்கள் சேகரிப்பது என்றால், அதில் நம்முடைய முஸ்லீம் லீக் தலைவர் அவர்களுக்கு அவ்வளவு அக்கறை இல்லையோ என்று நான் சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. பிடிக்கப்பட்ட பிள்ளையைக் கொண்டு வருவதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே பிள்ளை பிடிப்பவர்களுக்கும் . . .

[1974 மார்ச் 27]

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: தலைவர் அவர்களே, போலீசார் மீட்டுக் கொண்டு வந்து விட்டார்கள்.

திரு. எல். பலராமன்: தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய நண்பர், திரு. அப்துல் வகாப் அவர்கள் குறிப்பிடுவது வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஆம்பூருக்குப் பக்கத்தில் உள்ள உமராபாத் என்னும் இடத்தில் நடந்த சம்பவம் என்று கருதுகிறேன். அங்கு ஒரு முஸ்லீம் பையன் காணாமல் போனதைத்தான் குறிப்பிடுகிறார் என்று நினைக்கிறேன். அந்த நிகழ்ச்சி உண்மையானது என்பதை நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, காணாமல் போவது வேறு, பிடித்துக்கொண்டு போவது வேறு. காணாமல் போனார்கள் என்று பத்திரிகைகளில் எவ்வளவோ செய்திகள் வருகின்றன. திடீரென்று காணாமல் போய் விடுகிறார்கள். ஒரு துண்டு அறிக்கை கூட வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு ஆசிரியர் இரண்டு குழந்தைகளை அழைத்துக்கொண்டு பழநி கோவிலுக்குச் சென்று வருவதாகச் சொல்லிச் சென்றவர்கள் காணவில்லை என்று துண்டு அறிக்கை கூறுகிறது. நான் ஆசிரியர்களைக் குறை கூறுவதாகக் கருதக்கூடாது. ஒரு துண்டு அறிக்கை வந்திருக்கிறது இரண்டு பெண் குழந்தைகள், ஒரு ஆண் குழந்தை, ஆகிய மூவரையும் அழைத்துக் கொண்டு அந்தப் பள்ளிக் கூடத்தில் படித்த குழந்தைகளை அழைத்துக் கொண்டுவந்த பழநி கோவிலுக்குச் சென்று வருவதாகச் சொன்னவர் இன்னும் திரும்பி வரவில்லை என்று அவர்களுடைய பெற்றோர்கள் ஒரு துண்டு அறிக்கையை வெளியிட்டு அதை எனக்கும் நேற்றைய தினம் அனுப்பி வைத்து, தேட நடவடிக்கைகள் எடுங்கள் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். உடனே காவல் துறையோடு தொடர்பு கொண்டு அதை மிக வேகமாக விசாரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். அப்படி ஏதாவது நடைபெறலாம். பின்னை பிடிப்பதற்கு என்றே ஒரு கூட்டம் இருப்பதாகவும், அவர்கள் தாடி வைத்திருப்பார்கள், பயங்கரமாக இருப்பார்கள், கையில் ஒரு சாக்குப் பை வைத்திருப்பார்கள் என்று இப்படியெல்லாம் பத்திரிகைகளில் செய்தி வருகிறது. நாங்கள் அப்படி வருவதை அடச்சேய்க்கவில்லை. ஆனால் அதனால் ஒரு பிரத்யான உணர்ச்சி ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டும். அதைச் சொல்கின்ற காரணத்தினால், அறவே இது போன்ற காரியங்கள் நடைபெறவில்லை என்று நான் மறுக்கவில்லை. ஒரு சில நேரங்களில் குழந்தைகளுடைய கழுத்துக்களில் உள்ள நகை நட்டுக் கொடுக்கப் பதற்காக திருடர்கள் குழந்தைகளை இழுத்துக்கொண்டு போய்

[1974 மார்ச் 27] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

விட முடியும். அப்படிப்பட்ட காரியங்கள் நடைபெறலாம். அதற்காக பாவலாக ஒரு நிகழ்ச்சி தமிழ் நாட்டில் நடைபெறுவதாக நாம் கற்பனை செய்து கொள்ள வேண்டியதில்லை என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 7-00)

முஸ்லீம் லீக் தலைவர் திரு. அப்துல் வகாப் அவர்கள் ரெயில் பாஸ் உறுப்பினர்களுக்கெல்லாம் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்போது ரயில்கள் குறித்த நேரத்தில் வராத காரணத்தால், ரயில் பாஸ் வழங்கியும் பயனில்லை. ஆகவே இப்போது இருக்கின்ற பாஸே போதுமானது என்பதை நான் அவருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

நண்பர் திரு. பலராமன் அவர்கள் பேசும்போது, வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே மின்சாரத் தட்டுப்பாட்டின் காரணமாக விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்ட வேதனையை எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

MR. CHAIRMAN: Time is extended.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இந்த விவசாயிகளுடைய தோரிக்கை உடனடியாகக் கவனிக்கப்பட்டு, இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் விடுத்த அறிக்கைக்கு ஒப்ப, ஏற்பட்ட நெருக்கடி இன்றைக்கு தவிர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் நெருக்கடிகள் வராமலிருப்பதற்காக முன்னெச்சரிக்கையாக நாம் விவசாயம், வீட்டு விளக்குகள், வீதி விளக்குகள் இவைகள் அன்னியில் வேறு சில நிறுவனங்களுக்கு 30 சதவிகித மின்வெட்டு அறால் செய்வதன் மூலமாக எந்த அளவுக்குச் சமாளிக்கலாம் என்கின்ற ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கின்றோம். அதற்குப் பொதுமக்களுடைய ஒத்துழைப்பும் நிரம்பத் தேவை. அவர்கள் சொன்னார்கள், சினிமா காட்சி ஒத்துழைப்பும் நிரம்பத் தேவை. அவர்கள் சொன்னார்கள், சினிமா காட்சி ஒதுக்கெல்லாம் நாம் அனுமதிக்கின்றோம்; ஆனால் தொழிற்சாலை, விவசாயம் களுக்கெல்லாம் நாம் அனுமதிக்கின்றோம்; ஆனால் தொழிற்சாலை, விவசாயம் களுக்கெல்லாம் போதுமான அளவுக்கு மின்சாரம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். நான் பலமுறை இந்த மன்றத்திலே விளக்கியிருக்கிறேன். ஒரு நாளைக்கு நம்முடைய மாநிலத்திற்குத் தேவைப்படுகின்ற மின்சாரம் கிட்டத் தட்ட 225 லட்சம் யூனிட் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 225 லட்சம் யூனிட்டில் சினிமா, வீதி விளக்கு இவைகளுக்கெல்லாம் செலவாகின்ற லட்சம் யூனிட்டில் சினிமா, வீதி விளக்கு இவைகளுக்கெல்லாம் செலவாகின்ற மின்சாரக் கணக்கு, 1 லட்சத்திலிருந்து 2 லட்சம் யூனிட் நான். 225 லட்சம் யூனிட்டில் 1 லட்சம் யூனிட் இருந்து 2 லட்சம் யூனிட் செலவாவதால் பிறிதும் பாதித்துவிடாது. ஆனால் பிரசாரத்திற்கு நல்ல வகையிலே பயன்படுகிறது. சினிமா ஒளிகிறது, விவசாயத்துக்கு, பாரிசு சபைக்கு கரெண்ட் இல்லாமல் போய்விட்டது என்று சொல்லுகிற பிரசாரத்திற்குப் பயன்பட

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 மார்ச் 27]

லாமே தவிர, சினிமாக்களை நிறுத்திவிடுகின்ற காரணத்தினால், 3 காட்சிகளை இரண்டு காட்சிகள் வெட்டிவிட்டு ஒரு காட்சியை ஒடவிட்டாலும், அல்லது மூன்று காட்சிகளையும் நிறுத்திவிட்டாலும், அதன் மூலமாக அதிகப்பட்ச மின் சாரம் 1 லட்சம் யூனிட் தான் ஒரு நாளைக்குக் கிடைக்கும். ஆனால் நம்முடைய மொத்தத் தேவை ஒரு நாளைக்கு 225 லட்சம் யூனிட் என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. அந்தக் கணக்கைப் பார்த்தால், இது மிக மிகச் சிறிய அளவாகும். நாம் சினிமா காட்சிகளுக்கு வெட்டுச் செய்கின்ற அளவுக்கு இன்றைக்கு மின்சார நெருக்கடி ஏற்பட்டுவிட்டால் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அலுவலாளர்களுடைய ஊதியத்தைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பலராமன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நகராட்சிகளுக்கு, அங்கு பணியாற்றுகின்ற அலுவலாளர்களுக்கு, அதே போன்று ஊதியம் அளிக்கப்பட வேண்டும்; அதற்கு மாநில அரசு உதவி செய்திட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நகராட்சியில் உள்ள அலுவலாளர்களுக்கு அந்த ஊதியம் கிடைக்க வேண்டும் என்பதுதான் இந்த அரசினுடைய கொள்கையாகும். அதனால் தான் வரவு-செலவுத் திட்ட உரையில் கூட குறிப்பிட்டிருக்கின்றேன். 35-ஆம் பக்கத்தில் அது குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நகராட்சிகளுக்கு வேண்டிய நிதி உதவி செய்வதற்கான முறைகளை ஆராய்வதற்காக தனியாக ஒரு நகராட்சி நிதிநிலை ஆய்வுக் குழு (முனிசிபல் பைனான்ஸ் என்சூயரி கமிட்டி) அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டியினுடைய அறிக்கைகள் வெளியான பிறகு, நகராட்சியின் நிதிநிலை சங்கடங்களை ஆராய்ந்து, எந்த வகையிலே அரசு தன்னுடைய பொறுப்பை, தன்னுடைய கடமையைச் செய்யலாம் என்பதைப்பற்றி யோசிக்கும் என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பலராமன் சொன்னார்கள், வேண்டிய பகுதிக்குச் சாலை அமைக்கின்றார்கள், வேண்டாத பகுதிக்குச் சாலை அமைக்கவில்லை என்று. உண்மை. வேண்டிய இடத்திற்குத் தான் சாலை அமைக்க வேண்டுமே தவிர, வேண்டாத இடங்களுக்கெல்லாம் சாலை அமைக்க முடியாது. ஆகவே அதில் ஒன்றும் குற்றமில்லை என்பதையும் நான் அவருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

திரு. எஸ். பலராமன் : தலைவரவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் நமக்கு இருக்கக்கூடிய சாமர்த்தியத்தின் காரணமாக பிரச்சினையை திசை திருப்புகிறார்கள். நான், அரசியல் கண்ணோட்டத்துடன் இல்லாமல் பொதுவாக மக்களுக்குத் தேவைப்படும் இடத்திற்கு இருக்க வேண்டும் என்று கூறினேனே தவிர, வேறொன்றுமில்லை.

1974 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : திரு. பலராமன் அவர்கள் என்னுடைய சாமர்த்தியத்தை ஒத்துக்கொண்டதற்காக நன்றி. சில பேர் அதை ஒத்துக்கொள்ளக்கூட பயப்படுகிறார்கள். இந்த நேரத்தில் அதை ஒத்துக்கொண்டதற்கு நன்றி.

நண்பர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் பேசும்போது, நான் குறிக்கிட்டுச் சொன்னேன். 5 லட்சம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்புத் துறித்து, தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், மத்திய அரசு ஒப்பளித்த தொகை 6 கோடி ரூபாய். அந்த 6 கோடி ரூபாயில் 5.59 கோடி ரூபாய் வரை நாம் செலவு செய்திருக்கின்றோம். ஆகவே அந்தத் தொகையைச் செலவு செய்யாமல் இருந்துவிடவில்லை. இருக்கின்ற சங்கடமெல்லாம், அவர்கள் சொல்லியதைப் போல வேலை வாய்ப்புக்களை அளித்துவிட்டோமேயானால், பிறகு தொடர் செலவுகளுக்குப் பணம் இல்லாமல் கஷ்டப்பட வேண்டியவரும். ஆகவே நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரை, இந்த வேலை வாய்ப்புத் தன்மையிலே ஒரு புதிய நிலையை உருவாக்குகின்ற அளவுக்கு அந்தத் தொகையை தொடர் செலவுகளுக்கு மாத்திரம் பயன்படுத்துவது என்றில்லாமல், மூலதனச் செலவுகளுக்கும் பயன்படுத்துவது என்று திட்டமிட்டு, பல்வேறு வளாண்மைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், போக்குவரத்துத் துறையினுடைய பொறியியல் சங்கங்கள், மீனவர் பண்ணைகள் போன்ற அமைப்புகளை ஏற்படுத்துவதற்கு மத்திய உதவியைப் பயன்படுத்துவதில் நிதி திறவனங்கலிலிருந்து பல மடங்கு கடுதலாக உதவி பெற்று, அதை நிர்வகிக்க முடியும் என்கின்ற வகையில், நாம் அவைகளைச் செலவு செய்து வருகிறோம். எனினும் உதவி அளிக்க வேண்டுமென்று நாம் வற்புறுத்தி வருகின்றோம். இந்தத் திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கியுள்ள தொகையை நாம் பாராட்டுகிறோம் என்றாலும், தொடர் செலவை மத்திய அரசு ஏற்காது என்கின்ற அந்த முடிவிலிருந்து மத்திய அரசு கொஞ்சம் மாற்றம் செய்து, தொடர் செலவுகளையும் கொஞ்ச நாளைக்கு ஏற்றுக் கொள்கின்ற வழி முறைகளை மத்திய அரசு செய்ய வேண்டும். இப்போது மூலதனச் செலவு, பங்குத் தொகைச் செலவு போன்ற தொடர்புச் செலவுகளை மத்திய அரசு ஏற்கக்கூடும் என்கின்ற ஒரு நம்பிக்கை நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை நாம் மத்திய அரசினிடத்தில் மீண்டும் வற்புறுத்தி வருகின்றோம் என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்வேன்.

எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கவுரவ மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் லிலக்கப்படுகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் எந்த அளவுக்கு இதை எடுத்துச் சொல்வதற்கு வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்களோ, அதைப் போலவே கடந்த 2, 3 நாட்களாக நானும், மற்ற அமைச்சர் பெருமக்களும் கவுரவ மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளினுடைய கூட்டத்திற்கிடையில் சிக்கித் தவித்துக்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 மார்ச் 27]

கொண்டிருக்கின்றோம். அதே சங்கடம் அவர்களுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கும் என்று கருதுகின்றேன். ஆனால் கடினமான மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளை விலக்க வேண்டும் என்கின்ற முடிவு தமிழக அரசு செய்த முடிவல்ல. மத்திய சர்க்கார் அகில இந்திய ரீதியில் இந்த முடிவை எடுத்து, இப்போதுள்ள நிலையை அப்படியே மாற்றி, கடினமான மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளாக வருகிறவர்களுக்குச் சில தகுதிகளை தீர்மானித்து, கடமையான வரையில் ஓய்வுபெற்ற அதிகாரிகளாக இருக்க வேண்டும் என்பது போன்ற சில முறைகளை வகுத்திருக்கிறது. அவர்கள், மராட்டிய மாநிலத்தில் தனியாக ஒரு மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டு, அந்தச் சட்டத்தால் மத்திய சர்க்கார் சட்டம் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். நான் அவர்களுடத்தில் அந்த மசோதாவினுடைய பிரதி வேண்டும் என்று கேட்டதற்கிணங்க, இன்றைய தினம் அவர்கள் நம்முடைய மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரவர்களைச் சந்தித்து, அவர்களுடத்தில் மசோதாவின் நகலைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்போது நான் அது என்னுடைய கைக்குக் கிடைத்தது. அதை நான் படித்துப் பார்க்கவில்லை. அப்படியிருந்தாலும் கூட, மத்திய சர்க்கார் நிறைவேற்றி, குடியரசுத் தலைவருடைய கையொப்பம் ஆகிய மசோதாவினுடைய முடிவை மாநில சர்க்கார் நிறைவேற்றுகின்ற உரியதாக இருக்கிறது. எனினும், மராட்டிய மாநிலத்தினுடைய அந்த மசோதா எப்படி நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது; அந்த 'மில்' எந்த வடிவத்தில் இருக்கிறது என்பதைக் ஆராய்ந்து பார்த்து, தமிழக அரசு இங்குள்ள கடினமான மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுடைய கோரிக்கைகளைப் புறக்கணிக்காமல், அவர்கள் சார்பாக எதிர்க் கட்சித் தலைவர் வாத்தாயதையும் புறக்கணிக்காமல், நிச்சயமாக அதைப்பற்றி ஆராய்வோம் என்பதை மாத்திரம் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்வேன்.

நி விபத்துக்களைப்பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் மாத்திரமல்லாமல், தமிழகத்திலே வேறு சில இடங்களில், விழுப்புரம் போன்ற இடங்களிலும், வேறு சில நகரங்களிலும், கிராமப்புறங்களிலும், உசிலம்பட்டி போன்ற இடங்களிலும், இந்தத் தீவிபத்துக்கள் ஏற்பட்டன. ஆனால் காவற் துறையினர் உஷார்படுத்தப்பட்டு எல்லா இடங்களிலும் மேற்கொண்டு பாவாபல் தடுப்பதற்கான முன்னெச்சரிக்கை அத்தனை யும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சேதுசமுத்திரத் திட்டப்பற்றி எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எவ்வளவு அக்கறை கொண்டிருக்கின்றார்களோ, அதைப் போலவே இந்த அரசு, இன்னும் சொல்லப் போனால் ஆளுங்கட்சியிலிருக்கின்ற நாங்கள் எதிர்க் கட்சியாக

1974 மார்ச் 27]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இருந்த அந்தக் காலத்திலிருந்தே சேதுசமுத்திரத் திட்டத்தை வலியுறுத்தி வருகின்றோம். அந்தத் திட்டம் நிறைவேறுவதன் மூலமாக தூத்துக்குடித் துறைமுகத்தினுடைய பொருளாதார வளர்ச்சி பன்மடங்கு வளரும் என்பது மாத்திரமல்ல, இலங்கையைச் சுற்றிக்கொண்டு 100 மைல் தூரம் நடத்துகின்ற பயணம் பெருமளவுக்குக் குறையும். இவைகளையெல்லாம் அடுக்கடுக்காக எடுத்து நாம் சொல்லி வருகிறோம். ஆனால் மத்திய அரசு அவர்களுடைய நிதி நிலையை நமக்குக் காரணமாகக் காட்டி, அதைத் தள்ளிப் போட்டுக் கொண்டே வருகிறார்கள். மேன்மேலும் மத்திய அரசை, மாநில அரசு சேது சமுத்திரத் திட்டப்பற்றி வலியுறுத்தும் என்கின்ற உறுதியை அளித்து, இந்தத் துணை மதிப்பீடுகள் அறிக்கை மீது எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் எடுத்துச் சொன்ன எல்லாக் கருத்துக்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்து இந்த அளவில் அமைகின்றேன். வணக்கம்.

(பிற்பகல் 7-10)

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, ஒரேயொரு விளக்கத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களிடம் வேண்டுகிறேன். இன்றைக்கு நான் பேசிய பிரச்சினைகளிலே, பம்பாய் தமிழர் பிரச்சினைபற்றிக் குறிப்பிட்டதை, முதல்வரவர்கள் சிறப்பாகச் சொன்னார்கள். சிறப்பாகச் சொன்னதோடு விட்டுவிட்டார்களா அல்லது சிறப்பாக ஏதாவது கொண்டு வருவார்களா வென்று அறிய விரும்புகிறேன். இரண்டாவது, ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சினையிலே இடைவெளி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். இன்னொரு இடத்திலே, நிறையச் செய்துவிட்டால் பிரச்சினையே இருக்காதென்று சொன்னார்கள். ஆசிரியர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய தேவைகளைக் கேட்கிறோம். செய்ததற்கு நன்றி சொல்லுகிறோம். தேவையானவற்றைக் கேட்கிறோம். இதையே முதலமைச்சரவர்கள் 'போர்க் குணம்' என்று சொல்கிறார்கள். அதை நான் விட்டுவிடுகிறேன். போர்க் குணம் தமிழ் சமுதாயத்திற்கு இருப்பது தேவையா தேவையில்லையா என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தமிழர்களுக்கு 'போர்க் குணம்' தேவை; 'Bore' குணம் கூடாது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிபுற்றன. அவை மீண்டும் நாளை மாலை 4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

[1974 மார்ச் 2]

4. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

- * 192. Notification issued with G.O. Ms. No. 2102, Agriculture dated the 8th October 1973 relating to declaration of notified market area for Madurantakam market in respect of groundnut. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]
- * 193. Notification issued with G.O. Ms. No. 2100, Agriculture, dated the 8th October 1973 relating to declaration of notified market area for Uthiramrur market in respect of groundnut. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]
- * 194. Notification issued with G.O. Ms. No. 2282, Agriculture, dated the 15th November 1973 relating to establishment of a regulated market at Sankarapuram for the purchase and sale of groundnut, gingelly, paddy, sugarcane, jaggery in all forms of cotton, cashewnut blackgram and greengram. (Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]
- * 195. Notification issued with G.O. Ms. No. 2102, Agriculture, dated the 8th October 1973 relating to establishment of a regulated market at Thiyagadurgam for the purchase and sale of groundnut, gingelly, paddy, cotton, cashewnut, blackgram, greengram and sugarcane jaggery. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]
- * 196. Notification issued with G.O. Ms. No. 3314, Public (Elections-IV), dated the 15th December 1973 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Legislature Travelling Allowance Rules, 1955. [Laid on the table of the House under section 14 (3) of the Tamil Nadu Payment of Salaries Act, 1951 (Tamil Nadu Act XX of 1951).]
- * 197. Notification issued with G.O. Ms. No. 1011, Revenue, dated the 7th March 1974 in regard to appointment of Thiru S. Swamikannu. District and Sessions Judge, Salem to be the

1974 மார்ச் 27]

Chairman of the Sales Tax Appellate Tribunal, Madras. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

* 198. Notification issued with G.O. Ms. No. 4514, Revenue, dated the 27th July 1973 in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Urban Land Tax Rules, 1966. [Laid on the table of the House under section 45 (2) of the Tamil Nadu Urban Land Tax Act, 1966 (Tamil Nadu Act 12 of 1966).]

* 199. Statement of guarantees given by the Government of Tamil Nadu to the Tamil Nadu Slum Clearance Board. [Laid on the table of the House under section 92 of the Tamil Nadu State Housing Board Act, 1961 (Tamil Nadu Act 17 of 1961) read with section 41 of the Tamil Nadu Slum Areas (Improvement and Clearance) Act, 1971 (Tamil Nadu Act 3 of 1971).]

200. Notification issued with G.O. Ms. No. 2720, Public (Services-A), dated the 15th October 1973 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954 for inclusion of the post of Librarian, Government College of Indian System of Medicine, Palayamkottai in Tamil Nadu Medical Subordinate Service within the Commission's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitutions of India.]

201. Notification issued with G.O. Ms. No. 169, Rural Development and Local Administration, dated the 30th January 1974 in regard to inclusion of certain areas in the jurisdiction of the Madurai City Municipal Corporation with effect from the 30th January 1974. [Laid on the table of the House under section 432 (2) of the Madurai City Municipal Corporation Act, 1971 (Tamil Nadu Act 15 of 1971).]

202. Notification issued with Roc. No. 170301/73-E4, dated the 4th December 1973 in regard to extension of certain provisions relating to Building Regulations of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 to Sambavarvadakarai Town Panchayat in Tirunelveli District. [Laid on the table of the House under section 199 (2) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

[1974 மார்ச் 27]

B. REPORTS, NOTIFICATIONS AND OTHER PAPERS.

63. Notification issued with G.O. Ms. No. 6382, Revenue, dated the 16th October 1973 in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of the mortgage deeds to be executed by the repatriates from Ceylon in favour of the Government for obtaining agricultural loans under the scheme sanctioned in G.O. Ms. No. 3025, Revenue, dated the 17th December 1969.

64. Notification issued with G.O. Ms. No. 6958, Revenue, dated the 19th November 1973 in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of the mortgage deed executed by the Tamil Nadu Housing Board in favour of the Housing and Urban Development Finance Corporation (Private) Limited, New Delhi.

65. Notification issued with G.O. Ms. No. 6368, Revenue, dated the 15th October 1973 in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899), in respect of the sale deed to be executed in favour of the Tamil Nadu Housing Board.

66. Notification issued with G.O. Ms. No. 7378, Revenue, dated the 13th December 1973 in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of the bonds to be issued in connection with the floating of an open market loan by the Madras Port Trust.

‡ 67. Progress of Education in Tamil Nadu (English and Tamil).

‡ 68. Policy Note on Animal Husbandry, 1974-75 (English and Tamil).

69. A Review on Irrigation in Tamil Nadu, 1973-74 (English and Tamil).

70. Speech by Hon. Thiru P. U. Shanmugam, Minister for Public Works on Demands for Irrigation and Public Works Department Grants, 1974-75 (English and Tamil).

71. A Review on the working of Minor Ports in Tamil Nadu, 1973-74 (English and Tamil).

1974 மார்ச் 27]

72. A Review on the working of Tuticorin Harbour Project and Sethusamudram Project in Tamil Nadu, 1973-74 (English and Tamil).

73. A Review on the Buildings Programme in Tamil Nadu during 1973-74 (English and Tamil).

74. The Activities and Achievements of the State Directorate of Ground Water (English and Tamil).

‡ 75. A. Review on Industrial Growth in Tamil Nadu—Tamil Nadu Small Industries Corporation Limited, 1973-74 (English and Tamil).

‡ 76. A. Review on Industrial Growth in Tamil Nadu—Tamil Nadu Small Industries Development Corporation Limited, 1973-74 (English and Tamil).

‡ 77. Performance Budget on Industries, 1974-75.

78. Statement in regard to action taken on the recommendations of the Administrative Reforms Commission on Public Works Department (English and Tamil).

* Laid on the table of the House on 26th March 1974.

‡ Circulated to all M.L.Cs. on 26th March 1974.

[1974 மார்ச் 27]

[96-ஆம் பக்கத்தில் இனம் 2-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க].

L.A. Bill No. 10 of 1974.

(As passed by the Assembly).

A Bill to consolidate and amend the law relating to the levy of tax on motor vehicles in the State of Tamil Nadu.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-fifth year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1974.

(2) It extends to the whole of the State of Tamil Nadu.

(3) It shall come into force on such date as the Government may, by notification, appoint.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires,—

(1) “Government” means the State Government;

(2) “laden weight” in relation to a motor vehicle means, in case a permit is issued to the vehicle under the Motor Vehicles Act, the maximum laden weight specified in such permit; if no such permit is issued, the maximum laden weight specified in the registration certificate of the vehicle, and if such weight is not specified in such certificate, the maximum laden weight of the vehicle determine in such manner as the licensing officer may deem fit;

“laden weight” in relation to a trailer means, in case a permit is issued to the vehicle to which the trailer is attached under the Motor Vehicles Act, the maximum laden weight specified in such permit in respect of the trailer and, if no such permit is issued, the maximum laden weight specified in respect of the trailer in the registration certificate of the vehicle to which the trailer is attached, and if such weight is not specified in such certificate, the maximum laden weight of the trailer determined in such manner as the licensing officer may deem fit;

(3) “Licensing officer” means an officer appointed by the Government to exercise the powers and perform the functions of a licensing officer under this Act;

1974 மார்ச் 27]

(4) “Madras Metropolitan area” means the City of Madras and such Contiguous area of such city as the Government may, from time to time, specify by notification;

(5) “Motor Vehicles Act” means the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939);

(6) “public road” means any street, road, square, court, alley, passage or riding path over which the public have a right of way, whether a thoroughfare or not, and includes the roadway over any public bridge or causeway;

(7) “registered owner” means the person in whose name a motor vehicle is registered or deemed to be registered under the Motor Vehicles Act;

(8) “tax” means the tax leviable under this Act;

(9) “year” means the financial year; “half-year” means the first six months or the second six months of such year; and “quarter” means the first three months or the second three months of such half-year;

(10) words and expressions used but not defined in this Act shall have the meanings assigned to them in the Motor Vehicles Act.

3. *Levy of tax.*—(1) Subject to the provisions of sub-section (2), tax shall be levied on every motor vehicle kept or used in the State of Tamil Nadu at the rate specified for such vehicle in the Schedule.

(2) The Government may, by notification, from time to time, increase the rate of tax specified in the Schedule;

Provided that such increase shall not in the aggregate exceed 50 per cent of the rate specified in the Schedule on the date of the publication of this Act in the *Tamil Nadu Government Gazette*.

(3) All references made in this Act to the Schedule shall be considered as relating to the Schedule as for the time being amended in exercise of the powers conferred by this section.

4. *Payment of tax.*—(1) The tax levied under this Act shall be paid in the manner prescribed by the registered owner or by any other person having possession or control of the motor vehicle, at his choice, either quarterly, half-yearly or annually, on a licence to be taken out by him for that quarter, half year or year, as the case may be.

[1974 மார்ச் 27]

Explanation.—The tax for a half-yearly licence shall not exceed twice and the tax for an annual licence shall not exceed four times the tax for a quarterly licence. The Government shall have power to grant a suitable rebate in case of the half-yearly and annual licences.

(2) No motor vehicle shall be kept or used in the State of Tamil Nadu at any time unless a licence has been obtained.

(3) Notwithstanding anything contained in sub-section (1), no person shall be liable to tax during any period on account of any taxable motor vehicle, if the tax due in respect of such vehicle for the same period has already been paid by some other person.

5. *Issue of licence.*—(1) When any person pays the amount of tax due in respect of a motor vehicle or proves to the satisfaction of the licensing officer that no tax is payable in respect of such vehicle, the licensing officer shall—

(a) grant to such person a licence, in such form as may be prescribed for the period concerned; and

(b) record that the tax has been paid for a specified period or that no tax is payable in respect of the vehicle, as the case may be, in the certificate of registration granted or deemed to be granted in respect of the vehicle under the Motor Vehicles Act or in the case of vehicle of the under the Motor Vehicles Act or in the case of vehicle not registered or deemed to be registered under that Act, on a certificate in such form as may be prescribed.

(2) Every licence granted under sub-section (1) shall be valid throughout the State of Tamil Nadu.

6. *Issue of temporary licence.*—A temporary licence for a period not exceeding seven days or thirty days or ninety days, as the case may be, at a time, may be issued in respect of any class of motor vehicles specified in the Schedule, on payment of tax—

(a) in respect of a temporary licence exceeding thirty days, at the rate of quarterly tax;

(b) in respect of a temporary licence exceeding seven days but not exceeding thirty days, at the rate of one-third of the quarterly tax; and

(c) in respect of a temporary licence not exceeding seven days, at the rate of one-tenth of the quarterly tax.

1974 மார்ச் 27]

7. *Liability to payment of tax by persons succeeding to the ownership, possession or control of motor vehicles.*—If the tax leviable in respect of any motor vehicle remains unpaid by any person liable for the payment thereof and such person, before paying the tax, has transferred the ownership of such vehicle or has ceased to be in possession or control of such vehicle, the person to whom the ownership of the vehicle has been transferred or the person who is in possession or control of such vehicle, shall be liable to pay the said tax:

Provided that nothing contained in this section shall be deemed to affect the liability to pay the said tax of the person who has transferred the ownership or has ceased to be in possession or control of such vehicle.

8. *Period with which tax is to be paid.*—The tax due under this Act shall be paid within such period, not being less than seven days or more than thirty days from the commencement of the quarter; half-year, as may be prescribed, and different periods may be prescribed for different classes of motor vehicles.

9. *Levy of surcharge on tax on certain motor vehicles.*—(1) There shall be levied on the tax a surcharge at the rate of,—

(a) five per cent of the tax on every goods vehicle; and

(b) ten per cent of the tax on every other motor vehicle not being a motor vehicle, scooter or cycle with attachment for propelling the same by mechanical power of any type;

(2) The provisions of this Act and the notifications issued and the rules made thereunder shall, so far as may be, apply in relation to the levy of surcharge under sub-section (1) as they apply in relation to the levy of the tax mentioned in section 3.

10. *Establishment of Rural Road Development Fund.*—(1) There shall be constituted for the State of Tamil Nadu a fund called the Tamil Nadu Rural Road Development Fund to which the proceeds of the surcharge collected under sub-section (1) of section 9 shall be credited.

(2) The fund constituted under sub-section (1) shall not be expended except upon the development and maintenance of public roads in the rural areas.

Explanation.—For the purpose of this sub-section, “rural area” means any area not included in—

(i) the City of Madras or of Madurai;

[1974 மார்ச் 27]

(ii) any municipality governed by the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920); or

(iii) any township constituted under any law for the time being in force.

11. *Payment of additional tax.*—When any motor vehicle in respect of which tax has been paid is altered or proposed to be used in such a manner as to cause the vehicle to become a vehicle in respect of which a higher rate of tax is payable, the registered owner or person who is in possession or control of such vehicle shall pay an additional tax of a sum which is equal to the difference between the tax already paid on the tax which is payable in respect of such vehicle for the period for which the higher rate of tax is payable in consequence of its being altered or so proposed to be used and the licensing officer shall not grant a fresh licence in respect of such vehicle so altered or proposed to be so used until such amount of tax has been paid.

12. *Rounding off of tax, fee penalty, fine, etc.*—The amount of tax, fee, penalty, fine or any other sum payable and the amount of refund due, under the provisions of this Act shall be rounded off to the nearest rupee and, for this purpose, where such amount contains a part of a rupee consisting of paise, then, if such part is fifty paise or more, it shall be increased to one rupee and if such part is less than fifty paise, it shall be ignored.

13. *Refund of tax.*—(1) Where the tax for any motor vehicle has been paid for any quarter, half-year or year and the vehicle has not been used on any public road during the whole of that quarter half-year or year or a continuous part thereof not being less than one month, a refund of the tax at such rates as may, from time to time, be notified by the Government, shall be payable subject to such conditions as may be specified in such notification.

(2) Where any tax is paid by mistake or in excess, the tax so paid or collected shall be refunded to such person in such manner and subject to such conditions as may be prescribed.

14. *Carriage of licence on vehicle and duty to stop it on demand by officer.*—(1) The licence granted in respect of a motor vehicle under sub-section (1) of section 5 or under section 6 shall be carried in a conspicuous place upon the vehicle in such manner as may be notified by the Government and if such a licence is not so carried

1974 மார்ச் 27]

upon such vehicle, the registered owner or the person having possession or control thereof shall be punishable with fine which may extend to fifty rupees.

(2) Any officer of the Transport Department not below the rank of an Assistant Motor Vehicles Inspector or any police officer in uniform who is not below the rank of a Sub-Inspector, or who, being below such rank is specially authorised in this behalf by the Regional Transport Authority or such other officer as may be prescribed, may require the driver of any motor vehicle on any public road to stop the vehicle and cause it to remain stationary so long as may reasonably be necessary for the purpose of satisfying himself that a licence has been duly obtained in respect of such vehicle

(3) Any person failing to stop a motor vehicle when required to do so by any of the officers specified in sub-section (2) or resisting such officer shall be punishable with fine which may extend to fifty rupees.

15. *Penalty for failure to pay tax.*—If the tax due in respect of any motor vehicle has not been paid within the period prescribed under section 8, the registered owner or the person having possession or control thereof shall—

(a) pay, in addition to the tax, a penalty of such sum, not exceeding twice the amount of the quarterly tax payable, as may be prescribed, and different sums may be prescribed for different classes of motor vehicles and for different periods; and

(b) also be punishable with fine which may extend to fifty rupees; and the amount of the tax due by him in respect of such vehicle for the quarter or quarters concerned together with the penalty referred to in clause (a) shall also be recovered as if such tax and penalty were a fine.

16. *Recovery of tax or penalty as an arrear of land revenue.*—Any tax or penalty due under this Act, may be recovered in the same manner as an arrear of land revenue. The motor vehicle in respect of which the tax or penalty is due or its accessories may be distrained and sold in pursuance of this section, whether or not such vehicle or accessories are in the possession or control of the person liable to pay the tax or such penalty.

17. *Utilisation of the proceeds of the tax.*—After deducting the expenses of collecting the tax under this Act and the costs incurred by the Government in exercising their administrative functions in

[1974 மார்ச் 27]

regard to the control of motor vehicles in this State, the balance shall be apportioned between the Government and local authorities and such apportionment shall be in accordance with such rules as may be made in this behalf.

18. *Permit to be ineffective if tax not paid.*—Notwithstanding anything contained in the Motor Vehicles Act, if the tax due in respect of a transport vehicle is not paid within the prescribed period, the validity of the permit shall become ineffective from the date of expiry of the said period until such time, the tax is actually paid.

19. *Offences by companies.*—(1) Where an offence against any of the provisions of this Act or any rule made thereunder has been committed by a company, every person, who, at the time the offence was committed, was in-charge of, and was responsible to, the company for the conduct of the business of the company as well as the company, shall be deemed to be guilty of the offence and shall be liable to be proceeded against and punished accordingly:

Provided that nothing contained in this sub-section shall render any such person liable to any punishment, if he proves that the offence was committed without his knowledge or that he exercised all due diligence to prevent the commission of such offence.

(2) Notwithstanding anything contained in sub-section (1), where an offence punishable under this Act has been committed by a company, and it is proved that the offence has been committed with the consent or connivance of, or is attributable to any neglect on the part of any director, manager, secretary or other officer of the company, such director, manager, secretary or other officer shall also be deemed to be guilty of that offence and shall be liable to be proceeded against and punished accordingly.

Explanation.—For the purposes of this section,—

(a) “company” means anybody corporate and includes a firm, society or other association of individuals; and

(b) “director” in relation to—

(i) a firm means a partner in the firm,

(ii) a society or other association of individuals, means the person who is entrusted under the rules of the society or other association with the management of the affairs of the society or other association, as the case may be.

[1974 மார்ச் 27]

20. *Exemptions.*—The Government may, by notification and subject to such conditions, if any, as the Government may, specify in such notification,—

(1) make an exemption, reduction in rate or other modification in regard to the tax payable—

(a) by any person or class of persons, or

(b) in respect of any motor vehicle or class of motor vehicles or motor vehicles running in any particular area; and

(2) cancel or vary such exemption, reduction or other modification.

21. *Saving as to vehicles used for agricultural purposes.*—Nothing in this Act shall apply to a motor vehicle used solely for the purposes of agriculture.

Explanation.—A motor vehicle used for transporting agricultural produce of persons other than the owner cultivator shall not for the purpose of this section, be deemed to be used solely for the purposes of agriculture.

22. *Protection of action taken in good faith.*—(1) No suit, prosecution or other legal proceeding shall lie against any person for anything which is in good faith done or intended to be done in pursuance of this Act or any rule made thereunder.

(2) No suit or other legal proceeding shall lie against the Government for any damage caused or likely to be caused by anything which is in good faith done or intended to be done in pursuance of this Act or any rule made thereunder.

23. *Procedure in certain cases.*—(1) A court taking cognizance of an offence punishable—

(i) under sub-section (1) of section 14, or

(ii) under sub-section (3) of that section, in so far as it relates to failure to stop a motor vehicle when required to do so by any officer mentioned therein, or

(iii) under section 15, may state upon the summons to be served on the accused person that he—

(a) may appear by advocate and not in person, or

[1974 மார்ச் 27]

(b) may, by a specified date prior to the hearing of the charge, plead guilty to the charge by registered letter and remit to the court such sum not exceeding fifty rupees and in the case of an offence punishable under section 15 also, such sum on account of the tax and penalty due from him, as the court may specify.

(2) Where an accused person pleads guilty and remits the sum specified by the court, no further proceedings in respect of the offence shall be taken against him.

24. *Power to make rules.*—(1) The Government may make rules for carrying out the purpose of this Act.

(2) In particular and without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for—

(a) the manner in which the tax shall be paid ;

(b) the form of licence and certificate to be granted under section 5 ;

(c) the period within which the tax has to be paid ;

(d) the rate of penalty leviable under section 15 ;

(e) the manner in which and the principles according to which the proceeds of the tax shall be apportioned between the Government and local authorities.

(3) In making any rule, the Government may provide that a breach thereof shall be punishable with fine which may extend to fifty rupees.

25. *Publication of rules and notifications and placing them before the Legislature.*—(1) (a) All rules made under this Act shall be published in the *Tamil Nadu Government Gazette* and, unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.

(b) All notifications issued under this Act shall, unless they are expressed to come into force on a particular day, come into force on the day on which they are published.

(2) Every rule made or notification issued under this Act shall, as soon as possible after it is made or issued, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or notification or both Houses agree that the rule or notification should not be made or issued, the rule or notification shall there-

[1974 மார்ச் 27]

after have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be. so, however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule or notification.

26. *Repeal.*—(1) The Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931) and the Tamil Nadu Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952 (Tamil Nadu Act XVI of 1952) (hereinafter in this section referred to as the said Acts) are hereby repealed.

(2) The repeal by sub-section (1) of the said Act shall not affect—

(a) the previous operation of the said Acts or anything duly done or suffered thereunder; or

(b) any right privilege, obligation or liability acquired, accrued or incurred under the said Acts ; or

(c) any fine, penalty, forfeiture or punishment incurred in respect of any offence committed against the said Acts; or

(d) any investigation, legal proceeding or remedy in respect of any such right, privilege, obligation, liability, fine, penalty, forfeiture, or punishment as aforesaid, and any such investigation, legal proceeding or remedy may be instituted, continued or enforced, and any such fine, penalty, forfeiture or punishment may be imposed, as if the Act had not been passed.

(3) Subject to the provisions of sub-section (2), anything done or any action taken, including any appointment or delegation made, notification, order, instruction, or direction issued or any rule, regulation, form framed, certificate, licence or permit granted or registration effected, under the said Acts shall be deemed to have been done or taken under this Act and shall continue to have effect accordingly, unless and until superseded by anything done or any action taken under this Act.

(4) Notwithstanding anything contained in sub-section (1), any application, appeal or other proceeding made or preferred to any officer or authority under the said Acts and pending at the commencement of this Act, shall, after such commencement, be transferred to and disposed of by the officer or authority who would have had jurisdiction to entertain such application, appeal, or other proceeding under this Act as if it had been in force on the date on which such application, appeal or other proceeding was made or preferred.

THE SCHEDULE.

(See sections 3 and 6.)

Classes of vehicles.

(1)

Quarterly tax.

(2)

RS. P.

1. Motor Cycles (including tri-cycles, scooters and cycles with attachment for propelling the same by mechanical power) not exceeding 600 kgs. in weight unladen—

(a) Bi-cycles below $3\frac{1}{2}$ horse-power if not used for drawing a trailer or side car.

10 00

(b) Bi-cycles below $3\frac{1}{2}$ horse-power if used for drawing a trailer or side-car and bi-cycles of and above $3\frac{1}{2}$ horse-power whether used for drawing a trailer or side-car or not.

15 00

(c) Tri cycles

20 00

Classes of vehicles.

(1)

Quarterly tax.

(2)

RS. P.

2. Invalid carriages

8 00

3. Goods vehicles—

I. Goods vehicles plying for hire or reward and used for the transport of goods—

(a) Vehicles not exceeding 3,000 Kgs. in weight laden.

250 00

(b) Vehicles exceeding 3,000 Kgs. but not exceeding 5,500 Kgs. in weight laden.

525 00

(c) Vehicles exceeding 5,500 Kgs. but not exceeding 9,000 Kgs. in weight laden.

725 00

[1974 மார்ச் 27]

Classes of vehicles.

(1)

Quarterly tax.

(2)

RS. P.

(d) Vehicles exceeding 9,000 Kgs. but not exceeding 12,000 Kgs. in weight laden.

950 00

(e) Vehicles exceeding 12,000 Kgs. but not exceeding 13,000 Kgs. in weight laden.

1,025 00

(f) Vehicles exceeding 13,000 Kgs. but not exceeding 15,000 Kgs. in weight laden.

1,200 00

(g) Vehicles exceeding 15,000 Kgs. in weight laden.

1,200 00
(+ Rs. 25 for every 250 Kgs. or part thereof in excess of 15,000 Kgs. in weight laden.)

3. Goods vehicles—cont.

I. Goods vehicles plying for hire or reward and used for the transport of goods—cont.

(h) Trailers used for carrying goods for hire or reward other than those falling under classes 6 and 7—

(i) For each trailer not exceeding 3,000 Kgs. in weight laden.

225 00

(ii) For each trailer exceeding 3,000 Kgs. but not exceeding 5,500 Kgs. in weight laden.

325 00

(iii) For each trailer exceeding 5,500 Kgs. but not exceeding 9,000 Kgs. in weight laden.

425 00

(iv) For each trailer exceeding 9,000 Kgs. but not exceeding 12,000 Kgs. in weight laden.

575 00

[1974 மார்ச் 27]

<i>Classes of vehicles.</i> (1)	<i>Quarterly tax.</i> (2) RS. P.
3. Goods vehicles— <i>cont.</i>	
II. Goods vehicles not plying for hire or reward but used for the transport of goods— <i>cont.</i>	
(v) For each trailer exceeding 12,000 Kgs. but not exceeding 13,000 Kgs. in weight laden.	675 00
(vi) For each trailer exceeding 13,000 Kgs. but not exceeding 15,000 Kgs. in weight laden.	875 00
(vii) For each trailer exceeding 15,000 Kgs. in weight laden.	875 00
	(+ Rs. 25 for every 250 Kgs. or part thereof in excess of 15,000 Kgs. in weight laden.)
II. Goods vehicles not plying for hire or reward but used for the transport of goods—	
(a) Vehicles not exceeding 2,000 Kgs. in weight laden.	75 00
(b) Vehicles exceeding 2,000 Kgs. but not exceeding 3,000 Kgs. in weight laden.	150 00
(c) Vehicles exceeding 3,000 Kgs. but not exceeding 4,000 Kgs. in weight laden.	275 00
(d) Vehicles exceeding 4,000 Kgs. but not exceeding 5,500 Kgs. in weight laden.	400 00
(e) Vehicles exceeding 5,500 Kgs. but not exceeding 9,000 Kgs. in weight laden.	600 00

1974 மார்ச் 27]

<i>Classes of vehicles.</i> (1)	<i>Quarterly tax.</i> (2) RS. P.
3. Goods vehicles— <i>cont.</i>	
II. Goods vehicles not plying for hire or reward but used for the transport of goods— <i>cont.</i>	
(f) Vehicles exceeding 9,000 Kgs. but not exceeding 12,000 Kgs. in weight laden.	825 00
(g) Vehicles exceeding 12,000 Kgs. but exceeding 13,000 Kgs. in weight laden.	900 00
(h) Vehicles exceeding 13,000 Kgs. but not exceeding 15,000 Kgs. in weight laden.	1,050 00
(i) Vehicles exceeding 15,000 Kgs. in weight laden.	1,050 00
	(+ Rs. 25 for every 250 Kgs. or part thereof in excess of 15,000 Kgs. in weight laden.)
(j) Trailers not plying for hire or reward but used for the transport of goods, not falling under classes 6 and 7—	
(i) For each trailer not exceeding 2,000 Kgs. in weight laden.	75 00
(ii) For each trailer exceeding 2,000 Kgs. but not exceeding 3,000 Kgs. in weight laden.	100 00
(iii) For each trailer exceeding 3,000 Kgs. but not exceeding 4,000 Kgs. in weight laden.	150 00
(iv) For each trailer exceeding 4,000 Kgs. but not exceeding 5,500 Kgs. in weight laden.	200 00

[1974 மார்ச் 27]

Classes of vehicles.

(1)

Quarterly tax.

(2)

Rs. P.

- (v) For each trailer exceeding 5,500 Kgs. but not exceeding 9,000 Kgs. in weight laden.
- (vi) For each trailer exceeding 9,000 Kgs. but not exceeding 12,000 Kgs. in weight laden.
- (vii) For each trailer exceeding 12,000 Kgs. but not exceeding 13,000 Kgs. in weight laden.
- (viii) For each trailer exceeding 13,000 Kgs. but not exceeding 15,000 Kgs. in weight laden.
- (ix) For each trailer exceeding 15,000 Kgs. in weight laden.

300 00

450 00

550 00

750 00

750 00

(+ Rs. 25 for every 250 Kgs. or part thereof in excess of 15,000 Kgs. in weight laden.)

4. Motor Vehicles plying for hire and used for the transport of passengers and in respect of which permits have been issued under the Motor Vehicles Act, 1939—

I. Vehicles permitted to carry in all—

(a) not more than three persons including the driver.

30 00

(b) more than three persons but not more than five persons (other than the driver).

75 00

II. Vehicles permitted to ply solely as contract carriages (not being stage carriages plying as contract carriages) and to carry more than five persons (other than the driver)—

1974 மார்ச் 27]

Classes of vehicles.

(1)

Quarterly tax.

(2)

Rs. P.

(i) For every person (other than the driver) which the vehicle is permitted to carry in case the contract carriage is classed as a "tourist vehicle".

70 00

(ii) For every person (other than the driver) which the vehicle is permitted to carry in the case of other contract carriages.

140 00

III. Vehicles permitted to ply as stage carriages and to carry more than six persons (other than the driver and the conductor)—

(a) Plying exclusively within the Madras Metropolitan Area—

For every passenger (other than the driver and the conductor) which the vehicle is permitted to carry).

50 00

(b) Plying exclusively within the limits of the City of Madurai or within the limits of one or more contiguous municipalities or on other town service routes—

For every passenger (other than the driver and the conductor) which the vehicle is permitted to carry.

80 00

(c) Plying in routes or areas other than those falling under items (a) and (b)—

(i) For every passenger (other than the driver and the conductor) which the vehicle is permitted to carry if the service is classed as "Express Service".

140 00

Classes of vehicles.

(1)

- (ii) For every passenger (other than the driver and the conductor) which the vehicle is permitted to carry in the case of services other than Express Services.

The tax payable in respect of a reserve stage carriage or a spare bus shall be three-fourths of the maximum rates payable per passenger for any of the regular stage carriage of the permit holder provided the permit holder has paid the taxes for the period in respect of all his stage carriages covered by valid permits.

5. Motor Vehicles not themselves constructed to carry any load (other than water, fuel, accumulators and other equipment used for the purpose of propulsion, loose tools and loose equipment) used for haulage only—

- (a) Weighing not more than 2,500 Kgs. unladen.
(b) Weighing more than 2,500 Kgs. unladen.

6. Fire Engines, fire tenders and road water sprinklers—

- (a) Not exceeding 1,000 Kgs. in weight laden.
(b) Exceeding 1,000 Kgs. but not exceeding 1,500 Kgs. in weight laden.
(c) Exceeding 1,500 Kgs. but not exceeding 2,000 Kgs. in weight laden.

[1974 மார்ச் 27]

Quarterly tax.

(2)

RS. P.
120 00

1974 மார்ச் 27]

Classes of vehicles.

(1)

- (d) Exceeding 2,000 Kgs. but not exceeding 3,000 Kgs. in weight laden.
(e) Exceeding 3,000 Kgs. but not exceeding 4,000 Kgs. in weight laden.
(f) Exceeding 4,000 Kgs. but not exceeding 5,500 Kgs. in weight laden.
(g) Exceeding 5,500 Kgs. but not exceeding 7,500 Kgs. in weight laden.
(h) Exceeding 7,500 Kgs. but not exceeding 9,000 Kgs. in weight laden.
(i) Exceeding 9,000 Kgs. in weight laden
(j) Additional tax payable in respect of such vehicles used for drawing trailers including fire engines trailer pumps—
(i) For each trailer not exceeding 1,000 Kgs. in weight laden.
(ii) For each trailer exceeding 1,000 Kgs. but not exceeding 1,500 Kgs. in weight laden.
(iii) For each trailer exceeding 1,500 Kgs. but not exceeding 2,000 Kgs. in weight laden.
(iv) For each trailer exceeding 2,000 Kgs. in weight laden.

Provided that two or more vehicles shall not be chargeable under this class in respect of the same trailer.

7. Motor Vehicles other than those liable to tax under the foregoing provisions of this schedule—

- (a) Weighing not more than 700 Kgs. unladen.

Quarterly tax.

(2)

RS. P.
50 00

60 00

75 00

90 00

110 00

120 00

15 00

20 00

25 00

40 00

33 00

[1974 மார்ச் 27]

Classes of vehicles (1)	Quarterly tax (2)
(b) Weighing more than 700 Kgs. but not more than 1,500 Kgs. unladen.	44 00
(c) Weighing more than 1,500 Kgs. but not more than 2,000 Kgs. unladen.	54 00
(d) Weighing more than 2,000 Kgs. but not more than 3,000 Kgs. unladen.	64 00
(e) Weighing more than 3,000 Kgs. unladen.	77 00
(f) Additional tax payable in respect of such vehicles used for drawing trailers—	
(i) For each trailer not exceeding 1 tonne in weight unladen.	12 00
(ii) For each trailer exceeding 1 tonne in weight unladen.	24 00
Provided that two or more vehicles shall not be chargeable under this class in respect of the same trailer.	

தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை.

விவாழ்க்கிழமை, 1974 மார்ச் 28

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் பிற்பகல் 4 மணி அளவில் மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் (திரு. சி. பி. சிற்றரசு) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

D.S. Reddy Gold Medals

238 Q.—PULAVAR O. ARIVUDAI NAMBI (on behalf of Thiru K. Arivazhagan): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state whether the presentation of D.S. Reddy Gold Medals for outstanding sportsmen in the regional meets for Secondary Schools in the State, instituted from out of a fund endowed by the respective regions in the name of D.S. Reddy, the then Director of Public Instruction, has been discontinued since the inception of Republic Day Sports?

டி.எஸ். ரெட்டி தங்கப் பதக்கங்கள்

புலவர் ஓ. அறிவுடைநம்பி (திரு. க. அறிவுழகன் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுமென்றே—

இம்மாநிலத்திலுள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கான வட்டார விளையாட்டுப் போட்டிகளில் சிறந்து விளங்கும் விளையாட்டு வீரர்களுக்கு, அந்நாள் கல்வி இயக்குநர் திரு. டி. எஸ். ரெட்டி அவர்களின் பெயரால் அந்தந்த வட்டாரங்களில் ஏற்படுத்தப்பட்ட நிதியைக் கொண்டு டி.எஸ். ரெட்டி தங்கப் பதக்கங்கள் வழங்கும் வழக்கம், குடியரசு நாள் விளையாட்டுப் போட்டிகள் தொடங்கப் பட்டதன் காரணமாக நிறுத்தப்பட்டு விட்டது என்பது உண்மையா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: “டி. எஸ். ரெட்டி தங்கப் பதக்கக் கல்விக் கட்டளை நிதி” அரசினர் கட்டளைப் பொருளாளர் வசம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள கட்டளைகள் பட்டியலில் இடம் பெறவில்லை.

[1974 மார்ச் 28]

Rajah Serfoji Government College Thanjavur

* 234 Q.—THIRU M. ARUMUGASWAMI (on behalf of Thiru G. Swaminathan): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state whether the service of the Management staff of Rajah Serfoji Government College, Thanjavur, before the takeover of the College by the Government will be taken into account for the purpose of calculating their pension on superannuation?

தஞ்சாவூர் ராஜா சரபோஜி அரசினர் கலைக்கல்லூரி

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

தஞ்சாவூர் ராஜா சரபோஜி அரசினர் கலைக்கல்லூரியின் நிர்வாகத்தை அரசு மேற்கொள்ளுமுன்னர் அக்கல்லூரி நிர்வாகப் பணியாளர் ஆற்றிய பணிக் காலம் அவர்கள் வயது முதிர்வு ஓய்வு பெறுவதன் மேல் அளிக்கப்படும் ஓய்வூதியத்தைக் கணக்கிடுவதற்குக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: ராஜா சரபோஜி கல்லூரி 1—7—1965-க்கு முன்னால் (அரசினரால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நாள்) மேலாண்மை (Management) யின் கீழ் இயங்கி வருகையில் அக்கல்லூரியில் பணியாற்றி வந்த, ஊழியர்களின் பணி நாட்களை, குடிமுறைப் பணியாளர் ஒழுங்குமுறை விதிகள் Civil services Regulations, 1961-ன் படி ஓய்வூதியத்துக்குக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட மாட்டாது.

Municipal High School, Coonoor

* 235 Q.—THIRU L. BALARAMAN (on behalf of Thiru V. Isvarnurti): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether the Government have taken over the Municipal High School, Coonoor, in the Nilgiris District; and

(b) if so, the wing to which the school belongs?

நகராட்சி உயர்நிலைப் பள்ளி, குன்னூர்

திரு. எல். பலராமன் (திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) நீலகிரி மாவட்டம், குன்னூரில் உள்ள நகராட்சி உயர்நிலைப் பள்ளி நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொண்டுள்ளதா?

1974 மார்ச் 28]

(இ) ஆமெனில், எந்தப் பிரிவில் அப்பள்ளி சேர்ந்துள்ளது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

(இ) இன்னும் முடிவெடுக்கப்படவில்லை.

திரு. அ. அய்யனன் அம்பலம்: தலைவர் அவர்களே, எல்லா மாவட்டங்களிலேயும் உள்ள நகர சபைகள் நடத்தும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள ஏதாவது உத்தேசம் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, எல்லா உயர்நிலைப் பள்ளிகளையும் எடுத்துக்கொள்கிற நிலையில் இல்லை. பல நகராட்சி மன்றங்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளை நடத்த இயலவில்லை, போதுமான அளவுக்கு நிதிவசதி இல்லை என்று சொன்னதன் அடிப்படையில், மிக மிக பலகிணமான நகராட்சி மன்றங்களிலேயிருந்து துவக்கி சென்ற ஆண்டு சில உயர்நிலைப் பள்ளிகளையும், வருகின்ற ஆண்டில் 10 உயர்நிலைப் பள்ளிகளையும் நாம் எடுத்துக் கொள்ளிற நிலையில் இருக்கின்றோம். தாங்களே நடத்த இயலும் என்று எந்த நகராட்சி மன்றங்கள் சொல்கின்றனவோ, அவற்றினுடைய உயர்நிலைப் பள்ளிகளை எடுத்துக்கொள்வதாக இல்லை. ஆகவே எவை எவை நடத்த இயலாது என்று கூறுகின்றார்களோ அவைகளை மட்டும் இப்பொழுது எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சியில் இருக்கிறோம்.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, குன்னூரிலே உள்ள நகராட்சி உயர்நிலைப் பள்ளி நிர்வாகத்தை எந்தப் பிரிவிலே எடுத்துக்கொள்வது என்று முடிவு எடுக்கப்படவில்லை என்று கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அப்படி முடிவு எடுக்கப்படும்போது, ஆசிரியர்களின் ஊழிய காலம், முன் உரிமை முதலியவை பாதிக்கப்படாத வகையில் வழங்கப்படும் நிலையில் முடிவு எடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, 1—4—70 வரையிலும் 'பி' விங் என்றும், அதற்குப் பிறகு 'ஏ' விங் என்றும் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்தப் பள்ளிகளையெல்லாம் 'சி' விங் என்று வைக்கும் படி பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறியது போன்று, அவர்களை எந்த விங்கிலே சேர்த்தாலும் அவர்களை எந்த நிலையிலே கொண்டுபோய் வைப்பது என்பதிலே எல்லாம் பிரச்சினைகள் வரும். அவைகளை ஆராய்ந்து யாருடைய உரிமையும் பாதிக்காத அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

[1974 மார்ச் 28]

Government Engineering College, Salem

* 236 Q.—THIRU L. BALARAMAN (on behalf of Thiru V. Isvarmurti): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) the causes that led to the indefinite closure of Government Engineering College, Salem, in August 1973; and

(b) the action taken thereon?

சேலம், அரசினர் பொறியியல் கல்லூரி

திரு. எல். பலராமன் (திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1973 ஆகஸ்ட் திங்களில், சேலம், அரசினர் பொறியியல் கல்லூரியை காலவரையறையின்றி மூடியதற்கான காரணங்கள் யாவை?

(இ) அது குறித்து எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) & (இ) இரண்டு முதுநிலை வகுப்பு மாணவர்கள் வேறு ஒரு இளநிலை வகுப்பு மாணவர்களுக்கு இடம் விளையும்கூட நிகழ்ச்சிகளில் ஈடுபட்டமையால் கல்லூரி முதல்வர் அவ்விரு முதுநிலை வகுப்பு மாணவர்களுக்கும் கல்லூரி மாறுவதற்குரிய சான்றிதழ்களை மூகத்தான் மாணவர்கள் வகுப்புகளுக்குச் செல்லவில்லை. போதிய அறிவுரை களுக்குப் வேண்டுமெனக்குப் பின்னரும் மாணவர்கள் வகுப்புகளுக்குச் செல்ல வில்லை. ஆதலால் கல்லூரி காலவரையறையின்றி 20-8-73 முதல் மூடப்பட்டது. 27-8-1973 அன்று கல்லூரி திறக்கப்பட்டு தற்போது சரிவர இயங்குகிறது.

திரு. எல். பலராமன்: இம்மாதிரி கல்லூரிகளில் முதலாவது ஆண்டிலே சேர்க்கையுடைய பிள்ளைகளை முன்னால் சேர்ந்த பிள்ளைகள் ஒரு அருவருக்கத்தக்க முறையில் கேலியும் கிண்டலும் செய்வதை சட்ட ரீதியாகத் தடுப்பதற்கு அரசு ஏதாவது முயற்சிக்கிறதா? இதுபோன்ற முயற்சியை எடுத்தால்தான், சில அசம்பாவிதங்கள் தவிர்க்கப்பட முடியும் என்பதை அரசு உணர்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, எல்லாத் கல்லூரிகளிலும், பொதுவாக பொறியியல் கல்லூரி போன்றவற்றிலெல்லாம் கல்லூரி முதல்வர்கள், விடுதி காப்பாளர்கள் ஆகியோர் முன்கூட்டியே, ராகிங்

[1974 மார்ச் 28]

நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டால், கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று எச்சரிக்கை செய்கிறார்கள். ராகிங் செய்தால் கல்லூரிகளிலிருந்து வெளியேற்றப் படுவார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இருந்தாலும் சிலவிடங்களிலே மன்ற முகமாக நடக்கிறது. ஓரளவுக்கு இது தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிலவிடங்களிலே மறைமுகமாக நடத்தியதை அங்கேயுள்ள காவலாளி தெரிவித்து விட்டார் என்பதற்காக அந்தக் காவலாளியை டிஸ்பிஸ் செய்ய வேண்டுமென்றும், அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டார்கள். இதையெல்லாம் விடுவதற்கும்கூட, போர்டுமேம்பாட்டிற்கும் விசாரணை செய்து, இரண்டு மாணவர்களுக்கு டி.சி. கொடுத்து அனுப்பினார்கள். அதற்குப் பிறகுதான் இந்த வேலை நிறுத்தத்திலே ஈடுபட்டார்கள். கல்லூரி முதல்வர் இணங்கி வரவில்லை. அவர்களும், அவர்களுடைய தாய் தந்தையர்களும் மன்னிப்பு எழுதிக்கொடுத்து, இனிமேல் இதுமாதிரிக் காரியங்களில் ஈடுபடமாட்டேன் என்று உத்தரவாதம் கொடுப்பார்களேயானால், சேர்த்துக் கொள்வோம் என்றார்கள். மாணவர்கள் முதலில் மறுத்தார்கள். பிறகு கல்லூரி திறக்க ஆரம்பித்த பிறகு, இருவரும் தாய் தந்தையரின் ஒப்புதலோடு எழுதிக்கொடுத்து வந்ததற்குப் பிறகு சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட எச்சரிக்கை அடிப்படையில் அது நடைபெறாமல் இருந்தது.

திரு. எல். பலராமன்: தலைவர் அவர்களே, மாணவர்கள் இந்த ராகிங் முறையில் எப்படி எப்படி நடத்தப்படுகிறார்கள் என்று அரசுக்குத் தெரியுமா? இது நடக்கவே கூடாது என்று தவிர்க்க அரசு சட்டமியற்ற ஆலோசிக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, ராகிங் முறைகளைச் சொல்வதற்கில்லை. மிகக் கேவலமான முறையிலும், மிக அசிங்கமான வகையிலும் நடத்துகிறார்கள். ஏற்கெனவே ஐந்தாறு ஆண்டுக் காலத்திற்கு முன்னால் இரண்டு மூன்று மாணவர்களை கல்லூரியிலிருந்தே டிஸ்பிஸ் செய்து அனுப்பியிருக்கிறோம். கிண்டியிலே இதுமாதிரிச் செய்திருக்கிறோம். அதற்குப் பிறகு ஓரளவிற்கு இது தணிந்திருக்கிறது. இந்த இடத்தைப் பொறுத்த வரையில், இரண்டு பேரையும் குனியச் சொல்லி, அவர்கள் கன்னத்திலே அறைந்து, தலைமயிரைப் பிடித்து இழுத்து, அவர்களுடைய சட்டை பிதுள்ள பொத்தான்களை கழற்றச் சொல்லி அந்தப் பொத்தான்களை அந்த மாணவர்களை விட்டே தின்னச் சொல்லி இப்படியெல்லாம் கொடுமைப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதைவிட இன்னும் அசிங்கமான, அவமானப்படுத்துகின்ற முறையிலேயெல்லாம்கூட நடத்துகிறார்கள். அவர்களைப் பொறுத்து கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமென்று முன்கூட்டியே விடுதி அறிக்கைப் பலகையில் போட வேண்டுமென்று இப்போது கல்லூரி முதல்வர்கள் கேட்டுக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

[1974 மார்ச் 28]

Complaint preferred to the Police

* 231 Q.—THIRU L. BALARAMAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether a Supervisor of the Electricity Board at Kannamangalam, Vellore taluk of North Arcot district was obstructed from discharging his duties and whether any complaint was preferred to the Police thereon; and

(b) if so, the action taken thereon by the Police Department?

காவல் துறையினரிடம் பிராது

திரு. எல். பலராமன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) வட ஆற்காடு மாவட்டம், வேலூர் வட்டம், கண்ணமங்கலத்தில் மின்சார வாரிய மேற்பார்வையாளர் ஒருவர், தன் கடமையைச் செய்ய முடியாமல் தடுக்கப்பட்டு, அதன் பேரில் காவல் துறையினருக்குப் பிராது ஏதும் செய்யப்பட்டதா?

(இ) ஆமெனில், அது குறித்து காவல் துறையினர் எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : (அ) ஆம்.

[பிற்பகல் 4-10]

(இ) இந்த வழக்கு தவறான தகவலின் பேரில் கொடுக்கப்பட்டதாகக் கருதி, இதன்மீது மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுப்பது கைவிடப்பட்டது.

திரு. எல். பலராமன் : தலைவரவர்களே, புகார் கொடுத்தவர் ஒரு அதிகாரி, அப்படி இருக்கும்போது தவறான தகவலின்பேரில் கொடுக்கப்பட்டது என்று சொல்லும் நிலை இருந்தாலும், இப்படி ஒருவருக்கொருவர் பாஸ்பரம் அதிகாரிகளும் சரி, உபயோகிப்போர்களும் சரி—நன்கு புரிந்துகொண்டு, இப்படிப்பட்ட குழ்நிலைக்கு வராத முறையில் அரசு திட்டவட்டமான அறிக்கையை விடுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, அறிக்கை விட வேண்டிய அளவிற்கு இது ஒன்றும் பெரியதொரு விவகாரம் இல்லை. தனிப்பட்ட முறையில், ஒரு மின்வாரிய மேற்பார்வையாளருக்கும், அந்த ஆலைச் சொந்தக்காரருக்கும் ஏற்பட்ட ஒரு தகராறு பற்றிக் கொடுக்கப்பட்ட புகார்.

[1974 மார்ச் 28]

விசாரித்ததில் அந்த அதிகாரி தடுக்கப்படவில்லை என்றும் இருவரும் சற்றுக் கடுமையான முறையில் வார்த்தைகளை உபயோகித்துக்கொண்டார்கள் என்றும் தெரிய வந்தது. ஆகவே நடவடிக்கை ஏதும் தேவையில்லை என்று அது கைவிடப்பட்டது.

Tamil Nadu Police Team at the All India Meet

* 232 Q.—THIRU L. BALARAMAN (on behalf of Thiru S. Vellapandian): Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Tamil Nadu Police Team has won distinctions at the All India Meet held at Cuttack during 1973;

(b) if so, the details thereof; and

(c) the incentives given to the participants of the Meet?

அகில இந்திய விளையாட்டுப் போட்டியில் தமிழ்நாடு காவல் துறைக் குழு

திரு. எல். பலராமன் (திரு. எஸ். வெள்ளபாண்டியன் சார்பில்) : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1973-ஆம் ஆண்டில், கட்டாக்கில் நடந்த அகில இந்திய விளையாட்டுப் போட்டியில் தமிழ்நாடு காவல் துறைக் குழு சிறப்புப் பரிசுகள் பெற்றுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

(உ) அப்போட்டியில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கு எந்தெந்த வகையில் ஊக்கமளிக்கப்பட்டது?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : (அ) ஆம். கட்டாக்கில் நடைபெற்ற மது பணித்திறமைப் போட்டியாகும்.

(இ) கட்டாக்கில் 27-11-1973 முதல் 2-12-1973 வரை நடைபெற்ற 17-வது அனைத்திந்திய காவல்துறையினர் பணித்திறமைப் போட்டியில் (XVII All India Police Duty Meet.) இடம் பெற்ற நிகழ்ச்சிகள் அனைத்திலும் தமிழ்நாடு காவல்துறை குழுவினர் பங்கெடுத்துக் கொண்டனர். “புலனாய்வில் அறிவியல் சாதனங்கள்” (Scientific Aids in Investigation) போட்டியில் அவர்கள் தொடர்ந்தாற்போல் ஜந்தாவது ஆண்டாக வெற்றி கண்டு அதற்கான கோப்பையைத் தக்க வைத்துக் கொண்டனர். “புலனாய்வில்

[1974 மார்ச் 28]

அறிவியல் சாதனங்கள் போட்டியில் மட்டும் அவர்கள் ஆறு தங்கப் பதக்கங்களையும், நான்கு வெள்ளிப் பதக்கங்களையும், நான்கு வெண்கலப் பதக்கங்களையும் பெற்றனர். அத்துடன் முதலுதவி சிகிச்சையில் குழுப் பணிக்கான வீரக் கேடயத்தையும் (Championship Shield) அக்குழுவினர் பெற்றனர். மொத்தத்தில், தமிழ்நாடு காவல்துறை குழுவினர், மூன்று கேடயங்கள், ஆறு கோப்பைகளைத் தவிர, பதினாறு தங்கப்பதக்கங்களையும் ஏழு வெள்ளிப் பதக்கங்களையும், நான்கு வெண்கலப் பதக்கங்களையும் பெற்றனர்.

(உ) காவல்துறை குழுவினரில் முதலாவது, இரண்டாவது, மூன்றாவது பரிசுகளைப் பெற்றவர்களுக்கு ரொக்கப் பரிசுகளும் அளிக்கப்பட்டன. மற்றவர்களுக்கு நற்பணிக் குறிப்புகள் வழங்கப்பட்டன.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, மொத்தப் பரிசுகள் எவ்வளவு வழங்கப்பட்டன? அவற்றில் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் பெற்ற பரிசுகள் எவ்வளவு? தமிழ் நாட்டிற்கு அடுத்தபடியாக வந்த மாநிலம் எது எனத் தெரிவிக்க முடியுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, தமிழ் நாட்டிற்கு அடுத்தபடியாக வந்த மாநிலம் பற்றிய விவரங்கள் ஏதும் இல்லை. பரிசுகளைப் பொறுத்தவரையில், நான் முதலிலேயே சொன்னேன். ஆனால் மொத்தப் பரிசுகள் எவ்வளவு என்ற விவரமும் இல்லை. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் பதினாறு தங்கப் பதக்கங்களையும், ஏழு வெள்ளிப் பதக்கங்களையும், நான்கு வெண்கலப் பதக்கங்களையும் பெற்றார்கள். அது மட்டுமின்றி வீரக் கேடயத்தையும் அவர்கள் பெற்றிருக்கின்றார்கள்.

Drafting best Judgment in Tamil

* 237 Q.—PULAVAR O. ARIVUDAI NAMBI (on behalf of Thavathiru Kundrakkudi Adigalar): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the number of persons who were awarded so far by the Tamil Nadu Government for drafting best judgment in Tamil?

தமிழில் சிறந்த தீர்ப்பு எழுதுதல்

புலவர் ஓ. அறிவுடைநம்பி (தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் சார்பில்): மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

தமிழில் சிறந்த தீர்ப்பு எழுதியதற்காக இதுவரையில் தமிழக அரசு எத்தனை பேருக்குப் பரிசு வழங்கியிருக்கிறது?

1974 மார்ச் 28]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தமிழில் சிறந்த தீர்ப்பு வழங்கியதற்காக எவருக்கும் பரிசு வழங்கப்படவில்லை. ஆனால், உரிமை வழக்குச் சட்டத்தில் குறிப்பிட்ட தலைப்புகளில் சிறந்த மாதிரித் தீர்ப்புகளும், ஆணைகளும் எழுதியமைக்காக உதகமண்டலத்தில் அப்போதிருந்த துணை நீதிபதியாகிய திரு. வி. சுப்பிரமணியம் என்பவருக்கு ரூ. 3,000 ரொக்கப் பரிசும், குற்றவியல் சட்டத்தில் குறிப்பிட்ட தலைப்புகளில் சிறந்த மாதிரித் தீர்ப்புகளும், ஆணைகளும் எழுதியமைக்காக சீர்காழியில் அப்போதிருந்த உதவி மாஜிஸ்ட்ரேட் டாகிய திரு. உ. சிவசுந்தரம் என்பவருக்கு ரூ. 2,000 ரொக்கப் பரிசும் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

Special Pay to Shorthand Writers working in the Judicial Department

* 238 Q.—THIRU M. ARUMUGASWAMI (on behalf of Thiru D. Santosham): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Second Tamil Nadu Pay Commission 1969-70 and the High Court have recommended special pay to Shorthand Writers working in the Judicial Department; and

(b) if so, the action taken thereon?

நீதித் துறையில் பணியாற்றுகிற சுருக்கெழுத்தர்களுக்குச் சிறப்புச் சம்பளம்

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி (திரு. டி. சந்தோஷம் சார்பில்): மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1969-70-ல் நியமிக்கப்பட்ட தமிழ்நாடு இரண்டாவது சம்பள ஆணைக்குழுவும், உயர்நீதி மன்றமும், நீதித் துறையில் பணியாற்றுகிற சுருக்கெழுத்தர்களுக்குச் சிறப்புச் சம்பளம் அளிக்குமாறு பரிந்துரை செய்துள்ளனவா?

(இ) ஆமெனில், அது குறித்து எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: (அ) ஆம்.

(இ) இப்பொழுது அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

[1974 மார்ச் 28]

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, since these Shorthand writers are being employed not only in Courts, but also in the Judges' residences, will the Government consider giving them very much higher salary, also for the reason that their reports must be kept very confidential?

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: Sir, that was the reason they adduced for reconsideration. We are considering it.

Private Endowments of Amarneethy Nayanar Thirumadam at Nallur in Thanjavur District.

2.3 Q.—PULAVAR O. ARIVUDAI NAMBI (on behalf of Thavathiru Kundrakkudi Adigalar): Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the fact that the private endowments of Amarneethy Nayanar Thirumadam at Nallur in Thanjavur District are not properly administered; and

(b) if so, the action taken thereon by the Government?

தஞ்சை மாவட்டம் நல்லூர் அமர்நீதி நாயனார் திருமடம் தனியார் அறக் கட்டளை

புலவர் ஓ. அறிவுடை நம்பி (தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் சார்பில்): மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தஞ்சை மாவட்டம், நல்லூரில் அமர்நீதி நாயனார் திருமடம் தனியார் அறக்கட்டளை முறையாக நிர்வகிக்கப் பெறவில்லை என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: (அ) இதுவரையில் இந்த அறக்கட்டளையின் நிர்வாகம் பற்றி புகார் மனு ஏதும் பெறப்படவில்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

மார்ச் 28]

Temples' Surplus Funds

* 240 Q.—THIRU S. S. THENNARASU (on behalf of Thavathiru Kundrakkudi Adigalar): Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state—

(a) the funds diverted from the Temples, Surplus Funds for public utility during the financial year 1972-73; and

(b) the names of the temples from which such diversion of funds has been made?

திருக்கோயில்களின் உபரி நிதி

திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு (தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் சார்பில்): மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1972-73 நிதியாண்டில் திருக்கோயில்களின் உபரி நிதியிலிருந்து, பொதுப்பணிக்கு மாற்றுதல் (Diversión), செய்யப் பட்ட நிதி எவ்வளவு?

(இ) எத்தெந்த திருக்கோயில்களின் நிதியிலிருந்து மேற்படி மாற்றுதல் செய்யப்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: (அ) 1972-73 நிதியாண்டில் பொதுப்பணிக்காக ரூ. 28,61,168 திருக்கோயில்களின் உபரி நிதியிலிருந்து மாற்றுதல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

(இ) மேற்படி தொகை பல அறநிலையங்களால் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் குறிப்பாக பழனி, அருள் திரு தண்டாயுதபாணி சுவாமி திருக்கோயில், மதுரை, அருள்திரு மீனாட்சி அம்மன் திருக்கோயில், இராமேஸ்வரம், அருள் திரு இராமநாதசுவாமி திருக்கோயில், சிவகங்கை சமஸ்தான திருக்கோயில், திருவெண்காடு, அருள்திரு வெண்காட்டில்வரர் (ஸ்வேதாரண்யேசுவரர்) திருக்கோயில், திருச்செந்தூர், அருள்திரு சுப்பிரமணியசுவாமி திருக்கோயில், மணவாள நல்லூர் அருள்திரு கோளஞ்சியார் திருக்கோயில், திருத்தணி, அருள்திரு சுப்பிரமணியசுவாமி திருக்கோயில், பம்பிலாப்பூர், அருள்திரு கபாலீஸ்வரர் திருக்கோயில், வடபழனி, அருள்திரு வடபழனியாண்டவர் திருக்கோயில் முதலியவற்றிலிருந்து கணிசமான தொகை மாற்றப்பட்டுள்ளது.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதை குறிக்கும்.]

[1974 மார்ச் 28]

2. அரசின் தீர்மானம்

('தமிழ்நாட்டில் 1973-74-ல் தொழில் வளர்ச்சி' என்னும் அறிக்கைகள் மீது விவாதம்

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே,

"சட்டமன்ற மேலவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள 'தமிழ்நாட்டில் 1973-74-ல் தொழில் வளர்ச்சி' என்னும் அறிக்கைகள் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்" என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

"சட்டமன்ற மேலவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள 'தமிழ்நாட்டில் 1973-74-ல் தொழில் வளர்ச்சி' என்னும் அறிக்கைகள் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்."

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, on a point of information. This was originally fixed for 4th April and then we would have had enough time to go through this voluminous book which contains a lot of facts. Now, the Business Advisory Committee has advanced it. So, I would request that we may take more than one day for consideration of this subject, especially when this literature which is furnished is so voluminous and so full of details and facts that we cannot just be expected to go through it in a day or two.

MR. CHAIRMAN : The modification decided on by the Business Advisory Committee was announced day before yesterday itself. The hon. Member would have had ample time to study the literature.

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, industrialists who are specialists in industries, who know all about industries, all about geology, all about geophysics and all that may be able to do that. But, common people like us who are also to participate in these discussions may be given time.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member Thiru Vasantha Pai is not a common man; he is a very able lawyer.

1974 மார்ச் 28]

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, while I take the compliment coming from the Chair with all the good grace that it deserves. I would request that some more time, at least one more day, may be allowed for its discussion.

MR. CHAIRMAN : But I am so sorry about that; the House has to act according to the programme decided upon by the Business Advisory Committee.

THIRU G. VASANTHA PAI : Mr. Chairman, I would make the request to the Business Advisory Committee through you, Sir.

MR. CHAIRMAN : If the House permits it, I may not have any objection at all.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது பேசுவதற்கு ஏராளமானவர்கள் முன்வந்திருந்து, இரண்டு நாள் தாங்கக்கூடிய நிலையிலிருந்தால், அப்போது நீட்டிக்கலாம். ஆனால் இப்போது பெயர் கொடுத்தவர்களே நான்குபேர்தான் என்ற அளவில் இருக்கின்றது. அந்த வகையில் இருக்கும்போது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வசந்த் பாய் அவர்கள்...

திரு. ஜி. வசந்த் பாய் : Sir, we have no time already for the discussion.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அவர்கள் ஏற்கெனவே அறிந்துள்ள அடிப்படையில் தாராளமாகப் பேசலாம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஐந்து பேர் பேசுவதற்குப் பெயர் கொடுத்திருக்கின்றார்கள்.

Even yesterday, we extended the time and it would be difficult for anyone to be sitting for hours together, everyday. Moreover, only five hon. Members have given their names for taking part in today's discussion and so I think we will be able to finish it today itself. Therefore, I feel there is no need at all for any change in the programme, as suggested by the hon. Member Thiru Vasantha Pai.

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, we may have the discussion tomorrow also.

[1974 மார்ச் 28]

* திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன் : தலைவரவர்களே, தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற தொழில் வளர்ச்சிபற்றி பேசும் நேரத்தில், முதன்முதலாகச் சொல்ல வேண்டியது, தொழில் வளர்ச்சியானது நமது மாநிலத்திலே நானொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்துவருகின்றது.

முன் வருவதிலே தொழில் வளர்ச்சி என்பது பிரைவேட் செக்டார் என்று சொல்லக்கூடிய தனியார் துறையில்தான் ஏற்பட்டுக்கொண்டு வந்தது. ஆனால் நாடு சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு பலவிதமான கொள்கை காரணமாக, தொழில் வளர்ச்சிக் கொள்கை மாற்றம் காரணமாக, நாடு முழுவதும் பரவலாக பலதுறைகளில் தொழில் வளர்ச்சியடைந்து வருகிறது. சில நாடுகளிலே தொழில்கள் முழுவதும் தனியார் துறையிலேயே இருக்கின்றன. வேறு சில நாடுகளிலே தொழில்கள் முழுவதும் அரசின் கை வசமிருக்கின்றது. ஆனால் இந்த நாட்டிலே உள்ள பொருளாதார, தொழில் கொள்கை காரணமாக, தொழில்கள் தனியார் துறையிலும் இருக்கின்றன, அரசாங்கத் துறையிலும் இருக்கின்றன, ரமீப் காலத்திலே இரண்டு துறைகளிலும் சேர்ந்ததாக, 'ஜாயின்ட் செக்டார்' என்று சொல்லத்தக்க முறையில் கலப்புத் துறையிலும் இருக்கின்றன. இந்தக் கலப்புத் துறையிலுள்ள தொழில்கள்தான் அதிக லாபம், மற்றும் பலன்களைத் தருவதாக இருக்கின்றன என்ற நினைவு, எண்ணம் நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இந்த ஜாயின்ட் செக்டார் என்பது இப்போது சில வருஷங்களாக வெகு வேகமாக வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 4.20)

நம்முடைய தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஏதேனும் முட்டுக் கட்டை இருக்குமானால், அதற்கு அரசு காரணமல்ல. நம் நாட்டில் தொழில் முதலீடு செய்வதற்கு வருகிறவர்களும் காரணமல்ல. முக்கியமான காரணம், தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஏதேனும் குந்தகம் இருக்குமானால், நம்மிடம் கச்சாப் பொருள்கள், மினரல் ரிசோர்ஸஸ், குறைவு என்பது ஒன்று. இரண்டாவதாக, நம்மிடத்திலே போதுமானபடி மின் வசதி இல்லை என்பது. இந்த இரண்டு குறைகளும் மிக முக்கியமானவை. மின் வசதி அதிகப்பட்டாலொழிய, தொழில் வளர்ச்சி அதிகப்படாது.

முன்னொரு காலத்தில் கதையாகச் சொல்லார்கள். அந்தக் காலத்திலே முக்கியமான தொழிலாக இருந்தது, பயிர்த் தொழில். ஓளையார் ஆசிர வாதம் கூறுகிறபோது, "வரப்பு உயர" என்று வாழ்த்தினார்கள். வரப்பு உயர, நீர் உயரும், நீர் உயர, நெல் உயரும், நெல் உயர ருட உயரும், குடி உயர, கோன் உயரும் என்று சொல்லார்கள். இந்தக் காலத்தில் "வரப்பு

1974 மார்ச் 28]

[திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்]

உயர" என்று சொல்லி வாழ்த்துவதை விட, உங்களுடைய "மின் சக்தி உயர" என்று ஒரு நாட்டை வாழ்த்துவது உயர்ந்த வாழ்த்தாகும் என்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.

மின் சக்தி தான் இன்று தொழில் வளர்ச்சிக்கு முக்கியமாகத் தேவைப்படுகிறது. இந்த மின் சக்தி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், நமக்கிருக்கிற ஆதாரங்களான நீர் வீழ்ச்சிகளை உபயோகித்து விட்டோம் என்பது அறிந்த விஷயம். மின் சக்திக்கு நீர் வீழ்ச்சிகளை உபயோகப்படுத்துவது தவிர, இன்னொன்று உபயோகப்படக் கூடியது, நிலக்கரியாகும். துரதிருஷ்டவசமாக, நம் தென் மூட்டில் நிலக்கரி அதிகமாக இல்லை. பழுப்பு நிலக்கரி எடுப்பது கூட, மாற்றாதாய் எப்படி ஒரு குழந்தையைப் பராமரிப்பாளோ அதே விதத்தில் பரிபாலிக் கப்பட்டு வருகிறது. முதல் சுரங்கம் வெட்டுவதற்கு முன்னாலேயே எவ்வளவோ பெரிதாகச் சொல்லி வந்தார்கள். இதைப்பற்றிய பழைய ரிப்போர்ட்டுகள் இருக்கின்றன. எனக்கு ஒன்று ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. நம்முடைய அடுத்த சபையில், பேசப்பட்டதாக ஞாபகம் இருக்கிறது. நம்மிடம் இருக்கிற பழுப்பு நிலக்கரியை வெட்டினால், ஐயத்திற்கு இடமின்றி, குவைட்டில் நடப்பது போல, ஒரு விதமான வரியும் வாங்காமலேயே இந்த நாட்டின் நிர்வாகத்தை நடத்தலாம் என்று ஒரு உறுப்பினர் பேசினதாக ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. குவைட்டில் தீர்வைகள் கிடையாது. அங்கே வரி செலுத்தவேண்டிய அவசியமில்லை. ஏராளமான மண்ணெண்ணெய் அடித் தளத்தில் இருக்கிறது.

அதே விதமாக இந்த நாட்டில் பழுப்பு நிலக்கரி, நம்முடைய நெய்வேலி பக்கத்தில் மாத்திரமல்ல, கடலுக்குள்ளே கூட ஏராளமாக இருக்கிறது. இந்தப் பழுப்பு நிலக்கரியை நன்றாக உபயோகப்படுத்த முடியும் என்று திட்ட வட்டமாகத் தெரிகிறது. ஜெர்மனியில் பழுப்பு நிலக்கரியை நம்பித்தான் வாழ்கிறார்கள். இந்தப் பழுப்பு நிலக்கரியை ஒழுங்காக உபயோகப்படுத்தினால், நம் நாட்டில் கூட, தீர்வை ஒரு தம்பிடி கூட வசூல் பண்ணாமல் நிர்வாகத்தை நடத்த முடியும். ஆனால் இங்கு மாற்றாதாய் கொள்கையாக நடக்கிறது. முதல் சுரங்கத்தை வெட்டினதற்குப் பிறகு, இரண்டாவது சுரங்கத்தை வெட்டுங்கள் என்று சொன்னால், ஆரம்பிப்பதற்கு வழி இல்லை. சுரங்கத்தை வெட்ட வந்த மெஷின் கோளாறு. அது போதுமானபடி பெரிதாக இல்லை என்ற குறை பாடு. உங்களிடம் போதுமான மின் சக்தி இருக்கிறது, இது தேவையில்லை என்கிறார்கள். இருக்கிற பழுப்பு நிலக்கரிச் சுரங்கம் போதுமானபடி உபயோகிக்கப்படவில்லை. ஆகவே நமக்கு ஏதேனும் கஷ்டம் வந்து விட்டால், உடனே டில்லியானது நம் துணைக்கு ஓடி வந்து விடும் என்ற நம்பிக்கை இல்லை. அரை குறை நம்பிக்கை இருக்குமானால், அதுவும் போய்விட்டது, கடந்த சில வாரங்களுக்குள் ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் காரணமாக என்பதை ஞாபகப்படுத்த

[திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்]

[1974 மார்ச் 28]

விரும்புகிறேன். வெகு தெளிவாக, கொஞ்சங்கூட அதைப்பற்றிச் சிந்தனை கூட செய்யாமல் சொல்லப்பட்டது. அவர்கள் வெகு தெளிவாக ஒத்துக்கொண்டார்கள். 2½ நாட்களுக்கு வேண்டிய நிலக்கரி தான் தென் பிராந்திய ரெயில்வேக்களின் உபயோகத்திற்காக வந்து சேர்ந்திருக்கிறது என்று ஒத்துக்கொண்டார்கள். இப்படி நாம் சொன்னால் சுமமா விடுவார்களா? 2½ நாட்களுக்கு வேண்டிய அரிசி தான் இருக்கிறது என்று நாம் சொன்னால், சுமமா இருப்பார்களா? எத்தனை பஸ்கள் உடைந்திருக்கும்? துணி வகை இவ்வளவு தான் இருக்கிறது என்று நாம் சொன்னால், இந்த மாநில அரசு ஒப்புக்கொண்டிருக்குமானால், எத்தனை பஸ்கள் உடைந்திருக்கும்? ஆனால் அவர்கள் வெகு தெளிவாக ஒத்துக்கொண்டார்கள். 2½ நாட்களுக்கு வேண்டிய நிலக்கரி தான் ரெயில்வேக்கு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ரெயில்வே மத்திய சர்க்காரிடத்தில் இருக்கிறது. நிலக்கரி மத்திய சர்க்காரிடத்தில் இருக்கிறது. நிலக்கரி உற்பத்தியை மத்திய சர்க்கார் எந்த தினத்தில் எடுத்துக்கொண்டார்களோ அந்த தினத்திலிருந்து, நிலக்கரி கிடைப்பதில்லை. விலை அதிகம். எந்த தினத்தில் அவர்கள் கோக்கிங் கோலை எடுத்துக்கொண்டார்களோ அந்த தினத்திலிருந்து அது கிடைப்பதில்லை. விலை ஜாஸ்தி. எந்த தினத்தில் உருக்கு உற்பத்தியை எடுத்துக்கொண்டார்களோ அந்த தினத்திலிருந்து ஸ்டீல் சம்பு தப்பட்ட பொருள்கள் கிடைப்பதில்லை. சர்க்கார் விலையில் ஸ்டீல் 2,000 ரூபாய் என்று இருந்தால், வெளி மார்க்கெட்டில் 4,000 ரூபாய் வரையில் விற்கிறது இதற்கெல்லாம் இப்போது பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எந்த தினத்தில் எடுத்துக் கொண்டார்களோ அந்த தினத்திலிருந்து பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அவர்கள் வெகு தெளிவாக ஒத்துக்கொண்டார்கள். 2½ நாட்களுக்குத் தான் நிலக்கரி ஸ்டீல் இருக்கிறது என்று ஒத்துக்கொண்டார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையிலே நாம் தென்னாடுகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், வெகு தீவிரமாக ஆலோசிக்கவேண்டியது உண்டு. இனிமேல் நம்முடைய சக்தி ஆற்றலை மின் சக்தி முதலியவைகளைப் பொறுத்த வரை, வட நாட்டை நம்பியிருக்க முடியாது. அப்படி ஏற்படும் பட்சத்தில் என்ன தான் வழி இருக்கிறது என்று பார்க்கும்போது, சூரிய வெப்பத்தை உபயோகித்துக்கொள்ள முடியுமா என்றால், அதிகமாக அது உபயோகப்படுத்தப்படவில்லை. பிரான்ஸ் தேசத்தில் இதைப் பெரிதாக பரீட்சை நடத்திப் பார்த்து, செலவுக்கேற்ற பலனில்லை என்று கண்டிருக்கிறார்கள். எத்தனையோ இடங்களில் பெரிய பெரிய கண்ணாடிகளைப் பொருத்தி வைத்து உஷ்ணத்தைக் கொண்டு ஸ்டீல் என்ஜினை இயக்கச் செய்வது என்றால், அவ்வளவு லேசான காரியமல்ல என்று பிரான்ஸ் தேசத்தில் முடிவு கட்டியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சபையில் அநேக உறுப்பினர்களுக்கு ஞாபகம் இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். கொஞ்ச காலத்திற்கு

[1974 மார்ச் 28]

[திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்]

முன்னால் இந்தியாவின்மேல் தலைவர் அவர்களின் பெயரால் சமையலுக்கு வெப்ப இயந்திரத்தைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறோம் என்று சொல்லி, வெயிலிலே வைத்து சமையல் செய்துகொள்ளலாம் என்று வெளிப்படுத்தப்பட்டது. பெரிய கண்ணாடிகளாம். அதன்மூலம் அவ்வளவு வெளிச்சமும் வருமாம். அதன் மத்தியில் சோறு வைத்தால் பொங்கி விடும் என்று சொல்லப்பட்டது. அதற்காக உற்பத்தி செய்யவும் ஆரம்பித்தார்கள். எத்தனை விற்றது என்று பார்த்தால், பத்திரிகைகளில் படித்த ஞாபகம் இருக்கிறது. இரண்டே உருப்படி தான் விற்றது. இந்த இரண்டு உருப்படியிலும் கூட ஒன்று அயல் நாட்டு எம்பாசிக்காரர் இது எப்படி இருக்கிறது என்று பார்ப்பதற்காக வாங்கினது; இன்னொன்றைப்பற்றி ஞாபகமில்லை. இரண்டே உருப்படி தான் விற்றது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் வெயிலை வைத்து மின் சக்தி உற்பத்தி செய்து கொள்ளலாம் என்ற எண்ணத்திற்கு அதிகமான வழி இல்லாமல் இருக்கிறது.

ஆகவே, வெயிலை உபயோகிக்க முடியாது என்று ஏற்பட்டதற்குப் பின்னாலே வேறு சில இடங்களில் இருக்கிற மாதிரி அலைகளை உபயோகித்தும், கடல் பொங்குவதை வைத்தும், சக்தியை உற்பத்தி பண்ணிக்கொள்ளலாமா என்று பார்த்தால், அதுவும் இலேசிலே நடக்கக்கூடிய காரியமல்ல. இந்த நாட்டில் இப்படிப்பட்ட இடைஞ்சல்களுக்குள்ளே நாம் நம்பியிருக்கக் கூடியது ஒன்றே ஒன்று தான் தெரிகிறது. இந்த நாட்டில் நாம் தெற்கே கடைசியில் இருப்பதனால், ஏகப்பட்ட உஷ்ணம் இருக்கிறதனால், புல் பூண்டுகள் விளைவன்றன. இந்த புல் பூண்டுகள் அல்லது விக்னைட் கிடைக்குமென்றால் அது, ஆக இந்த இரண்டையும் கொண்டு அல்கஹால் ஆக மாற்றியோ, அல்லது வாயுவாக மாற்றியோ உபயோகித்தால் தான், நாம் ஒருவாறு முன்னுக்கு வா முடியுமே தவிர, மற்றவைகளை நம்பியிருந்தால், பிரயோசனப்படாது என்று நாம் நம்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 4.30)

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: தலைவரவர்களே, இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு, 300 கோடி ரூபாய் அளவில் நெய்வேலி இரண்டாவது அனல் மின்சார நிலையம் அமைக்கும் திட்டத்தை மத்திய சர்க்கார் அனுமதித்துள்ளதாகப் பத்திரிகைகளில் செய்தி வெளியாகியிருந்தது. அது உண்மை அல்லவா என்று அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: பாரைக் கேட்கிறீர்கள்? அமைச்சரவர அல்லது உறுப்பினரவர?

[1974 மார்ச் 28]

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: அது உண்மையா இல்லையா என்று தெரிய வேண்டும்.

திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்: தலைவரவர்களே, அனல் மின்சாரத்திற்கு வேண்டியது நிலக்கரி. அந்த நிலக்கரி வருவதற்கு வழி இருந்தால்தான், அனல் மின்சாரத் திட்டங்கள் நல்லபடி நடக்கும். நம்முடைய தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், ஏதாவது இண்டஸ்ட்ரியல் ஆல்ககால், அல்லது இண்டஸ்ட்ரியல் கேஸ் அல்லது லிக்கவிட் (நீராவம்) செய்ய முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். ஆல்ககால் மனிதன் செய்வதில்லை. சில துண்ணிய கிருமி களின் வேலை காரணமாக சில பொருள்கள் ஆல்ககாலாக மாறிவிடுகிறது. மனிதன் மயங்கிக் குடிக்கும் ஆல்ககாலுடன் சில பொருள்கள் சேர்க்கப்பட்டு பெறப்படும் ஆல்ககால் தான் இண்டஸ்ட்ரியல் ஆல்ககால் என்ற பொருள். இந்த இரண்டையும் தவிர மூன்றாவதாக நாம் யோசிக்க வேண்டியது அணு சக்தி. அது பெரும்பாலும் நம்முடைய கையில் இல்லை. இது பல விதமான காரணங்களால் மத்திய சர்க்காரிடம் இருக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. இதில் இன்னொன்றையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். அணு மின் சக்தியிலிருந்து நேரடியாக மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய முடியாது. அணு சக்தியிலிருந்து தண்ணீரைக் கொதிக்கவைத்து, நீராவியாக்கி, அந்த நீராவியிலிருந்து நாம் மின் சக்தி பெற வேண்டியதாக இருக்கிறது. நேராக அணு சக்தியிலிருந்து மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வது முடியாது. அணு சக்தியைப் பொறுத்த வரையில், மத்திய சர்க்காரை நம்ப வேண்டிய நிலைமையில் நாம் இருக்கிறோம். நம்முடைய தமிழ் நாட்டைச் சுற்றி கடற்கரை அமைந்திருக்கிறது. ஆகவே அணு சக்திக்கு வேண்டிய ஹெலி வாட்டர் இருக்கிறது. அடுத்து, அணு சக்திக்கு வேண்டிய யுரேனியம், தோரியம் போன்றவைகள் நம்முடைய தெற்குக் கடற்கரைகளில் கிடைக்கின்றன. ஆகவே அணு சக்திக்குப் போதுமான வசதிகள் நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் இருக்கின்றன. அணு சக்தியை இயக்கும் செலவு மிக அதிகமாகிறது.

இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில், நாம் சில கஷ்டங்களையும் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். அவைகள் நண்பர் திரு. சித்திரா நாராயணசாமி அவர்களுக்கும் தெரியும். இதற்கு முன்னால் கேபிடல் மார்க்கெட் என்று ஒன்று இருந்தது. ஒரு தொழிலுக்கு வேண்டிய சகல வசதிகளையும் குறித்து பிராஸ்பெக்டஸ் தயாரித்து அதை பொது மக்கள் மத்தியில் விளம்பரப்படுத்தி, பொது மக்களிடமிருந்து பங்குகள் பெறுவார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அந்த கேபிடல் மார்கெட் என்பதே அழிந்து விட்டது. ஆகையினால் முதலீடு செய்வதற்கு, கெடடிக்காராக இருக்கிற எவர் ஒருவராவது முன் வந்து தொழில் ஆரம்பிக்க

[1974 மார்ச் 28]

[திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்]

ஏற்பாடு செய்தால், இப்பொழுது முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. நம்முடைய அரசும், மத்திய அரசும் வைத்திருக்கும் சில ஸ்தாபனங்களிடம்தான் போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே எவ்வளவு கெட்டிக்காரனாக இருந்தாலும், பொதுமக்களிடம் எவ்வளவு நம்பிக்கை பெற்றவனாக இருந்தாலும், அவன் ஒரு தொழில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமானால், பல சிக்கலைச் சந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. மத்திய அரசினுடைய தொழில் அபிவிருத்தி ஸ்தாபனமும், மாநில அரசின் ஸ்தாபனமும் பண உதவி செய்ய வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இன்று இருக்கின்ற அரசியலமைப்பு முறையில் தொழில், இண்டஸ்ட்ரி என்ற விஷயத்தில் என்ன நினைத்தாலும் தன்னிச்சையாகச் செய்ய முடியாது. மத்திய சர்க்கார்தான் அதற்கு அனுமதி கொடுப்பதோடு, பண வசதியையும் செய்து கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. மாநில சர்க்கார் ஜப்பான் நாட்டில் உள்ளவர்களோடு சேர்ந்து ஏதாவது ஒரு தொழிலை இங்கு ஆரம்பிக்கத் தயாராக இருந்தாலும், அதைச் செய்ய முடியாது. அதற்கும் மத்திய சர்க்கார் சம்மதம் தெரிவித்தாலொழிய, யாருடனும் சேர்ந்து எந்தப் பெரிய தொழிலையும் ஆரம்பிக்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் நம்முடைய மாநில அரசு சிக்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

THIRU S. T. ADITYAN: Mr. Chairman, may I have five minutes more?

MR. CHAIRMAN: The hon. Member may have five more minutes and he may kindly finish his speech within that time.

திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்: நம்முடைய மாநில அரசு செய்திருக்கின்ற சாரியங்களைப் பார்த்தால், மிக ஆச்சரியமான முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பது விளங்கும். பஞ்சாப், ஹரியானா போன்ற மாநிலங்கள் தொழில் வளர்ச்சியில் வெகுவாக முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அந்த இடங்களில் உள்ள வசதிபோல் இங்கு தமிழ்நாட்டில் இல்லை. அது மட்டுமல்ல, அங்கு பல குடும்பங்களுக்கு பட்டா த்திலிருந்து பென்ஷன் வருகிறது. ஆகவே அங்கு பணப் புழக்கம் இருக்கிறது. இன்னொன்றையும் நம்முடைய அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நான் சொல்வது பஞ்சாபில் கெய்ரோன் காலத்தில் நடந்தது. ல சட்டங்களை குறிப்பிட்டுக்கொண்டு அவைகளின் கீழ் பிரசுரிக்ஷன் செய்ய வண்டுமானால், அரசாங்கத்தின் அனுமதி பெற வேண்டும். அரசு உத்தரவு ல்லாமல், தொழில் ஸ்தாபனங்களின் மேல் பிரசுரிக்ஷன் போடக்கூடாது என்று உத்தரவு போட்டார். பேக்டரிஸ் ஆக்ட், எலக்ட்ரிசிட்டி ஆக்ட் என்று ப்படியாக 14 சட்டங்களின் கீழ் பிரசுரிக்ஷன் செய்ய வேண்டுமானால்,

[திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்]

[1974 மார்ச் 28]

அரசு உத்தரவு வேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டு விட்டார். நம்மிடம் எப்படி இருக்கிறது என்றால், சாதாரணமாக ஒரு சின்ன தொழிலை வீட்டு முனடிமும் வைத்துச் செய்ய வேண்டுமானால், அதற்கு கூறை 8 அடி உயரம் தான் இருக்கிறது, 10 அடி உயரம் தான் இருக்கிறது, இந்த அளவுக்கு மேல் இருக்க வேண்டும் என்று கூறி, ஆகவே கூடாது என்று கட்டளை போட்டு விடுகிறார்கள். பஞ்சாபில் அப்படி இல்லை. அங்கு அவர்கள் 10 அடி அல்லது 9 அடி என்று பார்க்காமல் ஒரு இடம் வைத்துக்கொள்கிறார்கள், சாதாரணமாக பவர் லூம் வைத்துக்கொள்வதைப் பார்க்கலாம். அந்த பவர் லூம் வைத்துக் கொள்வதற்கு இவ்வளவு உயரம் இருக்கவேண்டும், அந்த அளவு இல்லை என்று பிராசிகுஷன் போடுவதில்லை. அரசின் அனுமதி இல்லாமல், பிராசிகுஷன் செய்ய முடியாது. ஆகையினால்தான் அங்கெல்லாம் வெகு வேகமாகத் தொழில்கள் வளர்ந்தன. அதைப் போலவே நம்முடைய அரசும், அரசின் சம்மதம் பெறாமல், தொழில் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், பிராசிகுஷன் போடக்கூடாது என்று ஒரு உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாநிலம் சகல விதத்திலும் மிகப் பொருத்தமான முறையில் அமைந்திருக்கிறது. இட வசதி உண்டு; மிகச் சிறப்பான கை வேலைத் திறமையுடைய ஆட்கள் ஏராளமாக உள்ளனர். ஒழுங்கும் கட்டுப்பாடும் கொண்ட தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். மற்ற மாநிலங்களைப்போல் மேனேஜ்மெண்டர்களைச் சூழ்ந்துகொண்டு முற்றுகை போடுவது போன்ற தொந்தரவுகள் இல்லாத ஒரு சிறந்த, அமைதியான மாநிலம். அதற்கேற்ப மாநில அரசும் அமைந்திருக்கிறது. அத்தனையும் அமைந்திருக்கின்ற இந்த இடத்தில் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக தொழில்கள் வளரும் என்பதில் ஐயமில்லை. கஷ்டங்கள் எவ்வளவு இருந்தாலும், அவைகளை எல்லாம் மீறி நாம் வெற்றி பெறுவோம் என்ற உறுதி இருக்கிறது.

இந்த மாநிலத்தில் சிறப்பாக வேலை செய்து வருகின்ற 'சி.டீகோ' நிறுவனம் சம்பந்தப்பட்ட ரிப்போர்ட் ஒன்று இந்த அவையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அறிக்கையைப் படிக்கின்றபோது, இன்னும் எத்தனை எத்தனையோ தொழில்களுக்கு இந்த மாநில அரசு ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. இதற்கு சிறு இனியாக ஒரு நிறுவனத்தைச் சொல்ல வேண்டுமானால் மகாராஷ்டிரத்தில் உள்ள 'கோங்க்' என்ற ஒன்று தான். அந்த அமைப்போடு நம்முடைய அமைப்பை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்றபோது, நம்முடையது ஒரு படி முன்னதாகத்தான் இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியும். நாம் இங்கே செய்து கொடுப்பது, மகாராஷ்டிரத்தில் செய்து கொடுப்பதை விட அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது.

[1974 மார்ச் 28]

[திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்]

இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் நான் ஒரு வேண்டுகோளைக் கூறுகிறேன். எல்லா அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் மனதிற்குள் என்னென்னவோ நினைத்துக்கொண்டிருந்தாலும், மேடைகளில் ஏறியவுடனே, பணக்கார முதலாளிகள், தொழில் சக்கரவர்த்திகள், தொழில் ஏகாதிபத்தியக்காரர்கள் என்று தொழிலதிபர்களை வினாகக் குற்றம் கூறுவதாக இருக்கிறது. எனக்கும் அந்த ஏச்சில் பங்குண்டு. ஆனால் அந்த ஏச்சு அனாவசியமான, அர்த்தபில்லாத ஏச்சாக இருக்கிறது. உண்மையிருக்கும் பட்சத்தில், அப்படி ஏசுவதில் தப்பித் தவறாமல், ஆனால் பெரும்பாலும் உண்மையில்லாத ஏச்சாக இருக்கிறது. தம் கிடையாது. ஆனால் பெரும்பாலும் உண்மையில்லாத ஏச்சாக இருக்கிறது. பணக்கார முதலாளிகள் என்றும், பாரசைட்கள், ஹஞ்சிகள் என்றும் சொல்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 4.40)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: பணக்காரர்கள் முதலை மாதிரித் தெரியவில்லை என்கிறீர்களா?

திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்: பணக்காரர்களைப்பற்றி ஏசுவதில் கொஞ்சம் அடக்கமாகப் பேசினால், நம்முடைய நாட்டிலே தொழில் வளர்ச்சிக்கு அனுகூலமாக இருக்கும். அவர்களும் சேவை செய்யப் பிறந்தவர்கள். தொழில் அதிபர்களும் சேவை தான் செய்து வருகிறார்கள். ஊழியர்கள், உழைப்பாளிகள் மட்டுமல்ல, தொழிலதிபர்களும் சேவை செய்கிறார்கள். அவர்களையும் ஒரு கண்ணாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லி முடிக்கிறேன்.

THIRU S. NARAYANASWAMY: Hon. Chairman, I am deeply grateful to you for giving me an opportunity to speak on "Industries" today. I have just read the Reviews on the major sector and the small-scale sector. Notwithstanding the very copious compliments paid by my hon. Friend Thiru G. Vasantha Pai to the industrialists as possessing a very high intelligence co-efficient which others did not possess, I would only say that I have had an occasion to go hurriedly through these Reviews and within the brief time allowed to me, I would like to make some observations which, I hope, will receive the attention of the Government and the Members.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. எஸ். பலராமன் தலைமை)

The first job that I like to do is to pay a tribute to the Government of Tamil Nadu for the very excellent manner in which they have shepherded industrial development in this State. They have

[Thiru S. Narayanaswamy]

[1974 மார்ச் 28]

done it with equipoise and with realism. In this task, the Hon. the Minister for Industries has brought a great deal of efficiency to the job and in that very difficult job, he has been assisted by a batch of the most dedicated and understanding officials that we have ever seen anywhere. In this I would like to congratulate the Hon. the Minister for Industries on his having such a dedicated and realistic and perceptive set of officials who have been helping the industrialisation of this State. A word about the joint sector. It would appear from a statement made on the floor of the Assembly that there is some doubt cast on the efficiency of the joint sector as a proper corporate form of organisation, that will ensure industrial growth. Well, as Chairman of two joint sector Companies, I can personally testify to the fact that it is as efficacious a system of corporate organisation as any private sector Company or public corporation. I know nothing about public corporation or public sector Corporation. But certainly I can testify to what we have in the private sector. All that is needed is a certain degree of understanding between the officials who function as directors and the non-officials who function as directors. If both of them bring objective criteria to bear on their judgment of the situation, of what is to be done, of the allocation of finance and if a degree of unselfishness is exercised by those in the private sector who function there I see no chance of any trouble. I feel, I find, and I can testify to the fact that it has been smooth-sailing and we have been able to put our left foot forward. If I may say so, the joint sector has not only come to stay but has proved to be a form of efficacious corporate organisation. Incidentally, I have just seen a copy of the report of the Textile Corporation. Let me congratulate the Textile Corporation on the profits they have made. I know that immediately somebody might get up and tell me that if they could make Rs. 210 lakhs as a public corporation, maybe they were poised to make Rs. 5 crores as a private organisation. It is purely hypothetical. I think the Textile Corporation has done very well to come out with the result which disproves the statement that the public sector generally ends up in loss. I am very happy that they have done this by and large. Now, Sir, I want to come to the major problems with which we are confronted and they are extremely important. Incidentally, the backward areas concession which appears to have been availed of in particular areas

1974 மார்ச் 28]

[Thiru S. Narayanaswamy]

more than in the other areas be speaks the anxiety of the entrepreneur to utilise the infra-structure facilities to the optimum point. It shows the sagacity and realism on his part and I am glad he has done it. But, today, Sir, a number of major problems are confronting the major industries as well as small scale industries. I would like to speak specially for the small-scale industries, though I am not in the small-scale sector, for one reason, that in the small-scale sector, they suffer for raw materials and for many other things far more than the big people, without being able to get a hearing, whereas the big scale sector man is always able to get a hearing and can get people to go to influential people and to go to Delhi to get things moving. But the small-scale sector man cannot afford to send a man to Delhi spending Rs. 2,000 to get a small remedy. It is particularly a poignant and painful thing for the small-scale sector.

Now Sir, I start with the credit squeeze which dries funds to the industries today. By the credit squeeze, as I told the officials of the Reserve Bank who are responsible for formulating this policy, they have achieved a record in India of having a credit regulation system under which not a single commodity, I challenge not a single commodity, has come down in price; but hundreds and a few thousands of people have been put to needless harassment and hardship through being denied just working funds for their industries. I do not know of a more futile, anti-inflationary—
.....

THIRU S. T. ADITYAN: May I know from the hon. Member whether the credit squeeze had the primary object of reducing the prices or some other object?

THIRU S. NARAYANASWAMY: I may assure the hon. Member through the Chairman that the very declared object of the credit squeeze was to secure disinflationary condition within the country. The way in which it operates is very simple. The Government of India spend money as they like. The Reserve Bank has absolutely no right to comment on how they spend. The private sector people get credit for legitimate industrial operations and they are told that they are to get only 60 or 70 per cent of what they got before. I have compared it in a number of Seminars. It works like this: They are having a cistern from which water

[Thiru S. Narayanaswamy]

[1974 மார்ச் 28]

flows like Niagara and there is an electric fence round it. You cannot get near it and the Reserve Bank cannot get near it, because it is an electrified fence. On the other hand, I am running a capillary tube of water from which water is dripping drop by drop and they cork it off. This is exactly the translation of the scale on which it is taking place today. I will not waste more time on it. I only wanted to refer to credit squeeze as one of the major handicaps to the industries today. It is not as if I am using this forum for a grievance. I have repeatedly told the Reserve Bank Officials to the point of the Deputy Governor handing me a copy of the policy statement the other day. But it does not make any difference to me because prices have not come down and people are suffering. The industrialists are suffering because of their inability to get necessary working funds due to the credit squeeze.

Now Sir, the state of the capital market was very nicely referred to by my hon. Friend Thiru Adityan. I have been a student and a professional in the capital market for 40 years. I will not enlarge further on this thing, except to say that the very fact of inflation in the country has been responsible for bringing down the savings with the people. If I get a take home income of Rs. 2,000 a month, and tax takes away Rs. 1,000 out of Rs. 2,000. of Rs. 1,000 I was spending last month a sum of Rs. 900. because it was according to the price structure of the commodities. This month I have to spend a sum of Rs. 1,100. Then the last month's saving of Rs. 100 is immediately wiped out. The capital market dies of this process of strangulation, through people not having the savings they had before.

[குறிப்பகல் 4-50]

When savings do not grow, capital does not grow and the capital market does not function. It is a very simple lesson in arithmetic. As I have said about the Central Budget, it was given as concessions. One told his wife at the end of a year, "I have saved Rs. 2,000 from taxes". She said, "This is all you know, you good simpleton husband of mine. The groceries have cost Rs. 4,000 more than last year. Therefore, your Rs. 2,000 is not going to help me though it gives me relief". That is the state of inflation when the capital market went phut. I shall not dwell more on that.

[Thiru S. Narayanaswamy]

[1974 மார்ச் 28]

What is affecting industries today? I would particularly like to draw the attention of Government to this, not that they can do anything immediately and I may not blame the Centre for everything. I think, from the way in which we go on levelling charges against the Centre, it would be good to have a Central Government representative on the forum of this Council, so that all our comments do not go waste, because they are not reported in the Press. They are reported in the proceedings, but I am not aware of a Central Government official who reads our proceedings. Therefore, I think we have to choose different forums.

The Hon. Thiru S. MADHAVAN: Sir, even in the Industries Ministers' Conference, where Industries Ministers and officials were present, these difficulties were placed. They understood the difficulties, but nothing has been done.

Thiru S. NARAYANASWAMY: Well, Sir, the situation is quite as grave as the Honourable Minister described it. I fully admit it. At least they get some results. We in the private sector got no results when we made representations at the conferences attended by Central Government officials. I am glad the State Government get a better hearing every time.

Sir, the major difficulty today is in transportation of raw materials. Railways have hiked their freight rates and Rail-way wagons just do not come when you want them. You do not get raw materials, you do not get wagons coal, you do not get raw materials, you do not get wagons for carrying finished goods. We use a part of the road transport system to carry both our finished material and our raw materials. Today, can I tell you, Sir, that for my paper plant—I know you will put me out of office immediately or at least you will say "You have no business to have an industry"—we transported coal, about 1/10th or 1/12th of part of our coal requirements by lorry from Calcutta, at a cost six or seven times the cost of the coal itself, because the plant would otherwise shut down and people will not have paper? It had no relevance to my profits, no relevance to what it cost. Yet, I have to do it in order to keep the continuous process industries operating, even though railway wagons are not available. It is not as if I get very much coal so as to set apart a portion in order to keep up a buffer-stock.

Thiru S. Narayanaswamy] [1974 மார்ச் 28]

Sir, the railway wagons are not moving fast and rates are high. On the road also, from today, the freight rates have been hiked up by 30 per cent. Yesterday, I was pleading that the road transport operators were bound to get a higher rate, and it has happened from today.

Sir, owing to higher cost of freight, higher cost of raw material, higher cost of electric power, higher cost of chemicals, higher wages, ultimately, I produce an article, which costs 30 per cent more than what it cost me last year. Do you think that I am bearing that higher cost? Do you think that the money comes out of my pocket? My honourable Friend Thiru Adityan pointed out that industrialists were necessarily millionaires. I have told many people in politics, "I am prepared to change places with you, having regard to my own bank balance". People do not seem to know that there are persons who are not rich at all, but who are still in industry. The main point is that the higher cost does not come out of the pockets of the industrialist; the consumer pays it ultimately. The increased cost of a material or finished goods of today, becomes the consumer-price of it day after tomorrow. It works like a clock and the interval is between 18 hours and 72 hours. I cannot really afford to stand that loss. So, I pass it on to the consumer, if I can. If there is control, there automatically black-marketing starts. If there is no control, I sell it at a higher price and at least Government get revenue out of the higher prices because the profits are taxed. Now, this is what is happening and it is very necessary that the House knows the difficulties which industries are facing.

Sir, I was enumerating where all we industrialists, were at a disadvantage—short of closing the industry, we have to do everything. We have to meet the higher cost of furnace oil and the higher cost of lubricants—prices of lubricants have gone up three times, 300 per cent—and I am poised to review the wages of my workers. Then there is the higher cost of power—not very much higher cost compared to diesel oil—and higher cost of raw material. I just get no steel. I just get no zinc to galvanize my goods, electric insulators, and every

1974 மார்ச் 28] [Thiru S. Narayanaswamy]

Director of my Company looks with a long face not knowing what to do. The public sector was making losses and today, we are all poised to make losses. That is what is happening now.

Sir, there is no use of my talking in the air and then sitting down. You accept that I am an industrialist and I make some suggestions. I would like to convey those suggestions, Mr. Chairman, through the Government of Tamil Nadu to whoever is concerned, particularly to those who are very enthusiastic about planning. The existing industries do not get adequate power; they do not get adequate railway wagons; they do not get adequate water; they do not get adequate raw materials. You want us to set up more and more industries. I am perfectly willing to expand my industries, but where do we go from there? Do I have to operate all those at a loss? There is an economic waste involved in putting up a plant and not operating it. Capital costs four times what it cost me ten years ago to put up a plant—foreign exchange indigenous money, borrowed money, everything has to be brought in. Finally, if I do not operate it, it is a loss to the country and not only to me and to my shareholders. This is what I want to be recognised.

Therefore, Mr. Chairman, it is my desire that Government must join people like me in saying that whatever happens to the Five-Year Plan—for the implementation of which we do not have resources, presently—we have a three-year plan to consolidate our infra-structure. Our existing infra-structure relates to power, water, roads, railways and communications. These are the five big arms of this infra-structure. I want them to be strengthened. I want them to be multiplied. I want power to be augmented. The other day, I referred it to officials at the Central Water Power Commission. They denied having received any project for consideration from the Tamil Nadu Electricity Board, till I told them that there were 13 such projects. They would not even look at the papers. I asked one official, "What are you paid for?" He did not answer—obviously he was displeased—and he was never used to people asking questions like that. That is the way things are going

[Thiru S. Narayanaswamy]

[1974 மார்ச் 28]

on. That does not matter; I am not here on questions like that. I am on the question of our pleading for not having more industries which do not work. I want them all to work, because if they do not work, it is a national waste. I am only pleading for a consolidation plan for three years, not five years. During these three years, we increase our electricity output, we strengthen our roads, we strengthen our communications. I know I will be told immediately that it is a Central subject. Yes, it is. But, unless we bring pressure on them to increase our network of roads, enrich our railway system, we are not going to get much. The Centre is responsible for the major items of infra-structure. These difficulties are there and I do not think I should waste my time. I only plead for a three-year period of consolidation during which existing licences will be implemented. I am not saying that there should be arresting of implementation of existing licences. We have received licences and Tamil Nadu State is giving the utmost support to all these licensees. I know that almost everyday they are being followed up, by both Ministers and officials, as to what has been done and what steps have been taken. Resources are difficult and that is the only point on which I am differing from my honourable Friend Thiru Adityan. He said that the Central Government were not making funds available. I want him to know that Central institutions like the ICICI and IFC and all the other institutions with whom I have dealings provide funds. I have not had a single case in which they have denied us money when we applied for it.

Thiru S. T. ADITYAN: Sir, I applied to the IFC for assistance for starting my paper mill. It was not only refused, but I had to pay them Rs. 3,000 for investigation and they forfeited it.

(பிற்பகல் 5.00)

Thiru S. NARAYANASWAMY: Sir, I am extremely sorry for the infelicitous experience of my hon. Friend, But, by and But, by and large, my experience has been that they give large, my experience has been that they give finance. I have been critical about them when they come to the Chamber for

1974 மார்ச் 28/

[Thiru S. Narayanasamy]

Tea for the delay caused in the financing of a project by them. They have not observed any territorial partiality. By and large they have been very good and I think that if we still press them by help us, they will help us. Apart from them, we have also our own institutions operating very well in this State.

Sir, one last word and I have done. One more trouble which we face recently is that there are sudden changes in the Central Government's Excise Duty. It is not because of the Budget. They said that they had classified yours as an excisable article. I will give you an illustration. We make electrical porcelain insulators, high tension insulators. It is very difficult to make them. It looks like any other porcelain but it is a very difficult thing to make. It is an one-and-a-half crore industry which is operating for the last 16 years. We have perfected it which is the most sophisticated electrical porcelain in the country today, and we are doing it, I can tell you that till now they had exempted it from excise duty. Suddenly an Excise Department official came three days ago and said "This was exempt but from now on, because it contains more than 50 per cent of porcelain part or some such thing, irrespective of what its contents are, it is subject to excise duty". So, all the electrical porcelain manufacturers have banded together all over the country and have decided to file a Writ seeking legal remedy, because there is no remedy against an arbitrary excise duty levied not by Parliament, but by an executive fiat of the Central Board of Indirect Taxes. I am sorry they are doing this. It is one more burden which we cannot pass on to the consumer. Then we will incur huge losses in the operation. The industrialist today finally has to deal with very many unpredictable things. First is the capital cost of an undertaking. At the beginning it is estimated to cost Rupees one crore. When it is completed, the cost is Rupees one crore and 50 lakhs, if he is lucky, and if he is unlucky, it is Rupees 2 crores. He does not know where to go for the additional money, after having started it. The cost of production goes up. All his project reports go haywire. He has to function against all these difficulties. I join with my hon. friend Thiru Adityan in saying to the people in the trade union, "Do please come and see how we are working, under what hardships we are operating; don't think we go in Cadillacs, we can afford neither to purchase one nor to maintain it. May be a few of our fellows are doing it something. But by and

[Thiru S. Narayanaswamy] [1974 மார்ச் 28]

large in this State I know of nobody who puts up a show in industry. They are working very hard and are working against odds. Today you want more people to come into the industry. If you want you want more people to come into the industry. If you want them to come to the industry, don't call them names. If they could not give bonus or something it may be because they do not have the money in the kitty. It is not because they do not want to pay bonus. They have to be responsible to their shareholders. They have to act up to that responsibility. If you recognise this, I am sure we will have greater harmony. There is harmony between the trade union and the management by and large. It is a very good thing in this State. Let me not be mistaken as saying that they are at loggerheads. When misunderstandings come, words are coming from the soap-box at night meetings about Mudalali and Thozhilali and all that. It does not take into account the difficulties which they are facing. We are not angels. We are very deficient persons. But, understand our difficulties. We must enable more and more entrepreneurs to come so that more and more industries may be started. That can come, once we consolidate our infrastructure. I suggest that this Government give a lead in making the suggestion, even as they gave a lead by their perspective planning in this State. Thank you very much for your forbearance, Sir.

* திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: மாண்புமிகு தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி குறித்து தொழிலமைச்சர் அவர்களுடைய இந்த அறிக்கையின் மீது நான் சில கருத்துக்களைக் கூற நான் விழைகின்றேன்.

எனக்கு முன் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தொழில் வளர்ச்சியிலே இருக்கின்ற பல்வேறு சிரமங்கள் குறித்துச் சொன்னார்கள். இன்றைய தினம் நாடு பூரணிலும், அதிலும் சிறப்பாக தமிழ் நாட்டில், பல்வேறு தொழில்களை எதிர்நோக்கியிருக்கின்ற நெருக்கடி நிலைமையெல்லாம் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆதித்தன் அவர்கள் குறிப்பிட்ட ஒன்றை நானும் வற்புறுத்திக்கூற ஆசைப்படுகின்றேன். அதாவது நம்முடைய தொழில் சம்பந்தமான அடிப்படைக் கண்ணோட்டம் இருக்கிறதே, அதிலே கொஞ்சம் மாறுதல் தேவையென்று நான் நினைக்கிறேன். பெரும்பாலும் நாம் இங்கே கிடைக்கின்ற மூலப்பொருள்கள் அல்லது வேறு எங்கேயாவது கிடைக்கும் கொஞ்சம் மூலப்பொருள்களைப் பெற்று எதோ ஒரு பொருளாகக் கணக்கைப் போடுகிறோமே தவிர, நம்முடைய தொழிற்காலக

[1974 மார்ச் 28] [திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

கணக்குகளையெல்லாம் வேறுமனே பொருளாதார அடிப்படையைக் கொண்டு, ஆயிரம் கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட்டால் இன்னின்ன வகையில் அது இருந்தால் இன்னின்ன லாபம் கிடைக்கும், இன்னின்ன படி அந்தத் தொழில் வளர்ச்சி பெருகும் என்று கணக்கிடுவது அதிகமாக இருக்கிறதே தவிர, வேறு அடிப்படையிலே நாம் போதுமான கவனம் செலுத்தவில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். தொழில் சம்பந்தமான விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியில் இன்றைக் கிருப்பதைக் காட்டிலும் அதிகமாக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன். நம்முடைய பஸ்கலைக் கழகங்களிலேகூட சிறப்பான ஆய்வு நடத்தும் பிரிவுகளிலும் இன்று மாணவர்கள் அதிகமாகப் பயில்வதாகத் தெரியவில்லை. பல்வேறு ஆய்வுத் துறைகளிலே நம்முடைய பஸ்கலைக் கழகம் ஆய்வு நடத்தவில்லை என்று எனக்குத் தகவல் அளிக்கப்பட்டது. நாம் ஒரு தொழிலைத் தொடங்குவதற்கு முன்னால் அந்தத் தொழிலிலே ஏற்படுகின்ற கஷ்டங்களை முன்னோக்கிப் பார்த்து அவற்றை நீக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது என்னோம் நெருக்கடி வந்தது என்று சொன்னால், என்னெனையப் பயன்படுத்துகிற தொழில்களை முடிவிட வேண்டியதுதான், இது ஒரு மாதிரி நெருக்கடியை உண்டாக்குகிறது. அதைப் போலவே மின்சாரம் கிடைக்க வில்லை என்றால், மின்சாரம் அதிகமாகத் தேவைப்படுகின்ற தொழில்களை நிறுத்தி விடுவது என்றே போக்கு. இந்தமாதிரி அடிப்படையை மாற்றுவதற்கு நாம் இப்பொழுதாவது கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்திலேகூட, கடல் தண்ணீரிலிருந்தும், கடல் அலைகளிலிருந்தும் 'பவர்' எடுப்பதற்கு முயற்சிக்கலாம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அது மட்டுமல்ல. நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலே கிடைக்கக்கூடிய மூலப் பொருள்கள் என்ன? நாம் எதற்கும் உபயோகமற்றவை என்று கருதுகின்றோமே, அந்தப் பொருள்களை எதாவது உபயோகப்படுத்த முடியுமா?

(பிற்பகல் 5.10)

அவைகள் மூலமாக நம் தொழில்கள் பெருகுவதற்கு ஒரு புதிய கண்டுபிடிப்பு என்றுகூட அதைச் சொல்லலாம், நாம் இப்படிப்பட்ட புதிய கண்டுபிடிப்புகளின் மூலம் பண்ட உற்பத்தியிலே போட்டியிடுவதற்கு இயலுமா என்ற ஆராய்ச்சியை விரிவு படுத்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த வகையில் நாம் கூடுதலாகப் பணம் செலவுதித்தாலும்கூடப் பரவாயில்லை. இப்படிப் புதிய கண்டுபிடிப்புக்களைப் படைக்கக்கூடிய திறன் வாய்ந்த நிபுணர்கள் நம் நாட்டிலே இல்லாதுபோய்விட வில்லை. நமது நாட்டிலே அறிவிற்குப் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தோன்ற

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

[1974 மார்ச் 28]

வில்லை. முயற்சிதான் தேவை. எனவே அப்படிப்பட்ட முயற்சியிலே நாம் இப்போதிலிருந்தே இறங்கினாலொழிய, வரக்கூடிய காலம் நல்லதாக அமையும் என்று சொல்லுவதற்கில்லை.

இப்போது நெய்வேலியிலே இரண்டாவது 'மைன் கட்' ஆரம்பிக்க இருக்கின்றது என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். அதுகூட முடிவடைவதற்கு பத்தாண்டு காலம் ஆகக்கூடும். அப்படியானால், வரும் பத்தாண்டு காலம் எப்படிப் போகப் போகின்றது என்பது தெரியவில்லை. திருவாளர் சித்திரா நாராயணசாமி அவர்கள் ஐந்து காரணங்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த ஐந்தும் சரியாக அமைந்தாலொழிய, நிச்சயமாக நாம் இந்த நாட்டிலே தொழில் முன்னேற்றம் காண முடியுமா என்ற ஐயப்பாட்டைத் தெரிவித்தார்கள். அதற்கான அடிப்படையைச் சற்று உற்று நோக்கினால் அவற்றைச் செய்ய நான் கூறுவது பயன் தரும் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து, இன்றைக்கு நாம் என்ன பார்க்கிறோம்? பல தொழில்களும் அநேகமாக ஒரே இடத்தில் குவிந்து வருகின்றதைப் பார்க்கிறோம். சென்னை யைச் சுற்றி ஏராளமான தொழில்கள் ஏற்படுகின்றன. சென்னை நகரம் இதனால் விரிவடைந்து வருகின்றது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. எங்கே பார்த்தாலும் தொழிற்கூடங்கள் என்றால், அழகாகத்தான் இருக்கின்றது. இல்லையென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் இந்த நிலை நல்லதுதான் என்று சற்று எண்ணப் பார்க்க வேண்டும். தொழில்கள் பரவலாக்கப்பட்டு, ஒரே இடத்தில் இப்படியாக குவிந்து கிடப்பதைக் காட்டிலும், அவை மாவட்டங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு பரவலாக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள். அதிலே பல நன்மைகள் இருக்கின்றன என்பதை நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை. இப்போது ஒரு புதிய ஆபத்தைச் சந்திக்க இருக்கிறோம். எங்கே பார்த்தாலும் தொழில் வளர்ச்சி என்று இல்லாமல், குறிப்பிட்ட நகர்ப்புறங்களிலேயே தொழில் வளர்ச்சி என்ற நிலையில், நகரங்கள் மேலும் மேலும் விரிவடைந்து வரும் அதே நேரத்திலே, கிராமப்புறங்கள் சுருங்கிக் கொண்டு போவதையும் நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை. இன்றுள்ள நிலையில் எந்த மாவட்டத்தில் யார் ஒரு தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று எண்ணினாலும், அவர்கள் நகர்ப்புறங்களுக்குத்தான் வரவேண்டியவர்களாக இருக்கின்றார்கள். தஞ்சை, திருச்சி, கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களிலே உள்ளவர்களும் தொழில் ஒன்றை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால், சென்னைக்குத்தான் வரவேண்டுமென்ற உணர்வு அதிகமாக வருகின்றது.

திரு. எஸ். நாராயணசாமி: நான் ஆரம்பித்துள்ள தொழில்கள் அவ்வளவுப் கிராமங்களிலேதான் இருக்கின்றன. ஒன்றுகூட இந்த ஊரிலே இல்லை.

1974 மார்ச் 28]

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நாராயணசாமி அவர்கள் சொல்லுவது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவை எந்தெந்த கிராமங்களிலே இருக்கின்றன என்பதும் எனக்குத் தெரியும். பள்ளிபாளையம், சங்கரி கூர், மேட்டூர் இவைகள் எல்லாம் பெரிய நகரங்கள் என்று சொல்லிவிட கூடாது. அதை நான் உணர்கிறேன். ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால்....

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: எல்லா தொழில்துறைகளும் அவர்களைப் போல இல்லை.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அப்படியும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் பொதுவாக, நான் சொல்லுவதைப்போல, சென்னையில்தான் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் பெரும்பாலும் இருக்கின்றது. பலவித செளகரியங்களை அவர்கள் எதிர்பார்க்கின்றார்கள். அது நியாயம்கூட. உதாரணமாக டிரான்ஸ்போர்ட் ஃபெலிவிட்டிஸ் தேவைப்படுகின்றன. அவை சென்னையில் இருக்கின்றன என்று எண்ணுகின்றார்கள். ஆனால் இந்தப் போக்கினால் நாட்டிலே பல்வேறு பகுதிகள் புறக்கணிக்கப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டு வருகின்றது.

நான் ரொம்பவும் வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது. உதாரணத்திற்கு தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தைச் சற்று எண்ணிப் பாருங்கள். என்ன இருக்கின்றது அங்கே தொழில்கள் என்று சொல்லத்தக்க வகையில்? நான்கு அமைச்சர்கள் அந்த மாவட்டத்தைச் சார்ந்தவர்கள். அந்த மாவட்டத்தில் பிறந்தவர்கள் என்ற முறையில் சொல்லுகின்றேன். நமது மகிப்பிற்குரிய முதல்வர் அவர்கள் உள்பட. பிறந்த இடத்தைப்பற்றி இயற்கையாகவே எல்லாருக்கும் ஒரு பாசம் ஏற்படும்.

“பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னும் நற்றவ வானினும்
நனி சிறந்தது வே”

என்று பாரதியார் பாடியிருக்கின்றார். நாடு, மாநிலம், மாவட்டம், வட்டாரம் பகுதி, கிராமம் என்று வரும்போது, பிறந்த பகுதியை, மாவட்டத்தைப்பற்றிய பாசம் இயற்கையாகவே வருகின்றது. அத்தகைய உணர்வு தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும்.

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

[1974 மார்ச் 28]

வில்லை. முயற்சிதான் தேவை. எனவே அப்படிப்பட்ட முயற்சியிலே நாம் இப்போதிலிருந்தே இறங்கினாலொழிய, வரக்கூடிய காலம் நல்லதாக அமையும் என்று சொல்லுவதற்கில்லை.

இப்போது நெய்வேலியிலே இரண்டாவது 'மைன் கட்' ஆரம்பிக்க இருக்கின்றது என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். அதுகூட முடிவடைவதற்கு பத்தாண்டு காலம் ஆகக்கூடும். அப்படியானால், வரும் பத்தாண்டு காலம் எப்படிப் போகப் போகின்றது என்பது தெரியவில்லை. திருவாளர் கித்திரா நாராயணசாமி அவர்கள் ஐந்து காரணங்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த ஐந்தும் சரியாக அமைந்தாலொழிய, நிச்சயமாக நாம் இந்த நாட்டிலே தொழில் முன்னேற்றம் காண முடியுமா என்ற ஐயப்பாட்டைத் தெரிவித்தார்கள். அதற்கான அடிப்படையைச் சற்று உற்று நோக்கினால் அவற்றைச் செய்ய நான் கூறுவது பயன் தரும் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து, இன்றைக்கு நாம் என்ன பார்க்கிறோம்? பல தொழில்களும் அநேகமாக ஒரே இடத்தில் குவிந்து வருகின்றதைப் பார்க்கிறோம். சென்னை யைச் சுற்றி ஏராளமான தொழில்கள் எற்படுகின்றன. சென்னை நகரம் இதனால் விரிவடைந்து வருகின்றது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. எங்கே பார்த்தாலும் தொழிற்கூடங்கள் என்றால், அழகாகத்தான் இருக்கின்றது. இல்லையென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் இந்த நிலை நல்லதுதான் என்று சற்று எண்ணப் பார்க்க வேண்டும். தொழில்கள் பரவலாக்கப்பட்டு, ஒரே இடத்தில் இப்படியாக குவிந்து கிடப்பதைக் காட்டிலும், அவை மாவட்டங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு பரவலாக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள். அதிலே பல நன்மைகள் இருக்கின்றன என்பதை நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை. இப்போது ஒரு புதிய ஆபத்தைச் சந்திக்க இருக்கிறோம். எங்கே பார்த்தாலும் தொழில் வளர்ச்சி என்று இல்லாமல், குறிப்பிட்ட நகர்ப்புறங்களிலேயே தொழில் வளர்ச்சி என்ற நிலையில், நகரங்கள் மேலும் மேலும் விரிவடைந்து வரும் அதே நேரத்திலே, கிராமப்புறங்கள் சுருங்கிக் கொண்டு போவதையும் நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை. இன்றுள்ள நிலையில் எந்த மாவட்டத்தில் யார் ஒரு தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று எண்ணினாலும், அவர்கள் நகர்ப்புறங்களுக்குத்தான் வரவேண்டியவர்களாக இருக்கின்றார்கள். தஞ்சை, திருச்சி, கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களிலே உள்ளவர்களும் தொழில் ஒன்றை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால், சென்னைக்குத்தான் வரவேண்டுமென்ற உணர்வு அதிகமாக வருகின்றது.

திரு. எஸ். நாராயணசாமி : நான் ஆரம்பித்துள்ள தொழில்கள் அவ்வளவும் கிராமங்களிலேதான் இருக்கின்றன. ஒன்றுகூட இந்த ஊரிலே இல்லை.

1974 'LDP' 28]

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நாராயணசாமி அவர்கள் சொல்லுவது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவை எந்தெந்த கிராமங்களிலே இருக்கின்றன என்பதும் எனக்குத் தெரியும். பள்ளிபாளையம், சங்கரிநூர்கம், மேட்டூர் இவைகள் எல்லாம் பெரிய நகரங்கள் என்று சொல்லிவிட முடியாது. அதை நான் உணர்கிறேன். ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால்

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எல்லா தொழிலதிபர்களும் அவர்களைப் போல இல்லை.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அப்படியும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் பொதுவாக, நான் சொல்லுவதைப்போல, சென்னையில்தான் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் பெரும்பாலும் இருக்கின்றது. பலவித செளகரியங்களை அவர்கள் எதிர்பார்க்கின்றார்கள். அது நியாயமும் கூட. உதாரணமாக ட்ரான்ஸ்போர்ட் ஃபெஸிலிட்டிஸ் தேவைப்படுகின்றன. அவை சென்னையில் இருக்கின்றன என்று எண்ணுகின்றார்கள். ஆனால் இந்தப் போக்கினால் நாட்டிலே பல்வேறு பகுதிகள் புறக்கணிக்கப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டு வருகின்றது.

நான் ரொம்பவும் வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது, உதாரணத்திற்கு தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தைச் சற்று எண்ணிப் பாருங்கள். என்ன இருக்கின்றது அங்கே தொழில்கள் என்று சொல்லத்தக்க வகையில்? நான்கு அமைச்சர்கள் அந்த மாவட்டத்தைச் சார்ந்தவர்கள். அந்த மாவட்டத்தில் பிறந்தவர்கள் என்ற முறையில் சொல்லுகின்றேன். நமது மதிப்பிற்குரிய முதல்வர் அவர்கள் உள்பட, பிறந்த இடத்தைப்பற்றி இயற்கையாகவே எல்லாருக்கும் ஒரு பாசம் ஏற்படும்.

“பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னும் நற்றவ வானினும்
நனி சிறந்தது வே”

என்று பாரதியார் பாடியிருக்கின்றார். நாடு, மாநிலம், மாவட்டம், வட்டாரம், பகுதி, கிராமம் என்று வரும்போது, நிறந்த பகுதியை, மாவட்டத்தைப்பற்றிய பாசம் இயற்கையாகவே வருகின்றது. அத்தகைய உணர்வு தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும்.

[1974 மார்ச் 28]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள் இந்த அரசின் கொள்கையைப்பற்றிப் பேசும் போது, இந்தத் துறையைப்பற்றி அல்ல, வேறு ஒரு துறைப்பற்றிப் பேசும் நேரத்தில், 'எல்லாம் தஞ்சை மாவட்டத்திற்குத்தானா?' என்று கேட்டார்கள். 'ஓரே ஒரு பஸ் ஸ்டாண்டு, அதுவும் திருவாரூருக்குத்தானா?' என்று கேட்டார்கள்.

திரு. கே. ராஜாராம் : தொழில் வளர்ச்சியினை நினைவில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அதையும் செய்துவிட்டால், திருப்பி அதையும் சொல்லிக் கேட்டார்கள்.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : நான் அப்படிக்கேட்டால்கூட பரவாயில்லை என்றே நினைக்கிறேன்.

திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன் : ஏற்கெனவே தஞ்சை மாவட்டம் தொழில் துறையில் பின் தங்கிய மாவட்டம் என்று குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. திருநெல்வேலி மாவட்டம் அப்படியில்லை. முன்பு நான்தான் குறை சொன்னேன். இப்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் . . .

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : தஞ்சை மாவட்டம் விவசாயத்தில் முன்னேறியிருக்கும் மாவட்டம். ஆனால் தொழிலில் மிகவும் பின் தங்கிய நிலையில் இருக்கும் மாவட்டம் அந்த மாவட்டம். ஒரு காலத்திலே சிறு தொழில்கள் இருந்தன அங்கே. அவைகளெல்லாம் இப்போது ஆதரவு இல்லாமல் நசித்து விட்டன. கைத்தறி, பட்டுத் துணி நெய்தல், பொம்மை செய்தல், அலங்காரத் தட்டுகள் செய்தல், வாகனங்கள் செய்தல், விக்ரகங்கள் செய்தல் என்று இவைகள் எல்லாம் சிறு தொழில்கள் என்ற முறையில் அங்கே இருந்தன. விவசாயத்தோடு ஒட்டிய முறையில் இவை அங்கே இருந்த காரணத்தினால், வாழ்க்கை அங்கே வளமாக இருந்தது. ஆனால் நாளாவட்டத்தில் அந்தத் தொழில்களில் உற்பத்தியாகும் பண்டங்களுக்குப் போதிய கிராக்கி இல்லாது போய்விட்ட காரணத்தினால், அவை பெரும்பாலும் இப்போது நசித்துப் போயிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். எனவேதான் மீண்டும் அங்கே தொழில் வளர்ச்சிக்கு நவீன முறையில் சில தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். தஞ்சை மாவட்டத்தில் இரண்டு மூன்று பண்டங்கள் . . .

1974 மார்ச் 28]

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

ஒரு சர்க்கரை ஆலை இருக்கின்றது. இவற்றைத் தவிர ஆலைகள் என்று சொல்லத்தக்க அளவிற்கு வேறு ஒன்றுமில்லை. இந்த நிலையில் அந்த மாவட்டத்திலுள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்கள் வருஷத்தில் ஐந்தாறு மாதம் கவிலே வேலை ஒன்றுமில்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகின்றதைப் பார்க்கிறோம். எனவே விவசாயம் செய்யும் காலம் தவிர, வேறு நேரங்களிலே அவர்களை ஏதாவது தொழிலில் ஈடுபடுத்தும் முறையில், பஞ்சாயத் உள்ளதைப்போல ஏதாவது திட்டங்களைத் தீட்டி, சிறு சிறு தொழில்களை அங்கே ஆரம்பிக்க முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எப்போதும் பெருந்தொழில்களிலேயே கவனம் செலுத்திக்கொண்டிருப்பது போதாது. மிகப் பெருமளவில் மூலதனம் போட்டு ஒரு சில ஆயிரம் பேருக்கு வேலை என்று சொல்லுவதைக் காட்டிலும், ஒரு ஆயிரம் ரூபாய் மூலதனமாகப் போட்டு இரண்டு பேருக்கு அல்லது நான்கு பேருக்கு வேலை கொடுக்க முடியும் என்றால், அதுதான் இப்போது நாட்டிற்கு மிகமிகத் தேவையானது, அந்த அடிப்படையில் தான் அந்த மாவட்டத்தைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இதோடு மாண்புமிகு தொழிலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு மேலும் ஒன்றைக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இப்போது நாட்டிலே நியூஸ்பிரின்ட் காகிதத்துக்கு மிகக் கடும் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு இருக்கின்றது. சமீப காலத்திலே இந்தப் பற்றாக்குறை நமது நாட்டிலே தீரும் என்று நம்ப இடமில்லை. இதன் காரணமாக இன்றைக்கு நாட்டிலே உள்ள பத்திரிகைகளின் விலை கூடிக்கொண்டே போகின்றது. பக்கங்களும் குறைந்து கொண்டு இருக்கின்றன. புதிய பத்திரிகைகளை ஆரம்பித்த பலரும் இன்றைக்கு தங்களுக்கு வேண்டிய நியூஸ்பிரின்ட்டை வாங்க முடியாத நிலையில் துன்பப்படுகின்றார்கள். இந்தக் குறையைப் போக்கத் தக்க வகையில், தஞ்சை மாவட்டத்தில்—நான் அந்த ஊரின் பெயரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. அது என் சொந்த ஊர் என்று இருப்பதால் அதைச் சொல்ல வேண்டாம் என்று கருதுகிறேன்—கரும்புச் சக்கையை உபயோகித்து நியூஸ்பிரின்ட் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றை ஆரம்பிப்பதாக இருந்தது. அந்த ஊர் எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் தெரியும். அதை அந்த ஊரிலே தொடங்குவதற்கு . . .

திரு. கே. ராஜாராம் : வைக்கோலைக்கூடச் சேர்த்து அதைத் தயாரிக்கலாம். மூங்கிலுக்குப் பதிலாக.

[1974 மார்ச் 38]

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: மூங்கிலுக்குப் பதிலாக அந்தக் கூழையெல்லாம் உபயோகித்து நியூஸ்பிரின்ட் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கலாம் என்று 'இந்து' பத்திரிகை நிறுவனத்தின் அதிபர்களில் ஒருவரும் வேறு சில தொழிலதிபர்களும் முயற்சித்தார்கள். அது ஏன் இப்போது கைவிடப்பட்டுவிட்டது, அதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. தனியார் பிரிவில் அதை ஆரம்பிக்க முடியாத நிலையில் இருந்திருந்தால், குறைந்த பட்சம் அதை 'ஜார்ஜ்ஸ் ஸ்டைட்ஸ்' களையிலாவது ஆரம்பிக்க முயற்சித்திருக்கலாம்.

திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்: தலைவரவர்களே, குறுக்கிடுவதற்கு மன்னிக்க வேண்டும். சர்க்கரைக்காக கரும்பைப் பிழிந்த பிறகு அந்தச் சக்கையி லிருந்து நியூஸ்பிரின்ட் தயாரிக்கும் முயற்சி உலகம் முழுவதும் நடந்து வருகின்றது. மெக்ஸிகோவில் மட்டும் ஒரே ஒரு ஆலையில் கிட்டத்தட்ட அதில் வெற்றி கண்டிருக்கின்றார்கள். ஆனால் அங்கு நியூஸ்பிரின்டிற்கு முழுமையாக உதவுவதாக இல்லை. இப்போது கரும்புச் சக்கையை ஓரளவிற்கு உபயோகப்படுத்தி நியூஸ்பிரின்ட்டைப் போல காகிதத்தை உற்பத்தி செய்வது ஓரளவிற்கு ஸன் போயர் மில் ஒன்றில்தான். உலகத்திலே வேறு எந்தப் பகுதியிலும் அதை முழுமையாக உபயோகித்து நியூஸ்பிரின்ட்டை உற்பத்தி செய்வதாகத் தெரியவில்லை. இன்றைக்கு அந்த ஆராய்ச்சி அகில உலக ஆராய்ச்சியாகத்தான் இருந்து வருகின்றது. இதில் எவ்வளவு துரத்திற்குப் போதுமானதோ அளவுக்கு விடக்கூடும் என்பது ஆலோசிக்க வேண்டிய விஷயம்.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: தலைவரவர்களே, இது சம்பந்தமாக ஏற்கெனவே தொழிலமைச்சராக இருந்த திரு. வெங்கடராமன் அவர்கள் பிற நாட்டுக்காரர்களோடு கலந்து பேசியிருக்கின்றார்கள். அப்படிப் பேசியபிறகுதான் அதை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்பட்டது. அதை நிச்சயமாக வெற்றிகரமாக நடத்த முடியும் என்று அன்றைய நிலையில் கருதப்பட்டதாக அறிகிறேன்.

திரு. எஸ். நாராயணசாமி: சாதாரணமாக கரும்புச் சக்கையை சர்க்கரை ஆலைகளிலே எரி பொருளாக உபயோகிக்கின்றார்கள். அதை நிறுத்திவிட்டு அதற்குப் பதிலாக எண்ணெயை உபயோகப்படுத்தினால் பிறகு அதிகரிக்கிற பேப்பரைச் செய்யலாம். இதிலே புதிதாக ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டிய தீர்ப்பந்தம் இல்லை.

1974 மார்ச் 28]

Thiru S. T. ADITYAN. The question is not about paper. It is about newsprint. I was mentioning about newsprint.

Thiru G. VASANTHA PAI Newsprint is also a paper

(பிற்பகல் 5.20)

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: எனவே, இந்த முயற்சியை மறுபடியும் புதுப்பிக்க வேண்டும். முன்னாள் தொழில் அமைச்சரவர்கள் இருக்கிறார்கள், திட்டக் கமிஷன் உறுப்பினராக இருந்து ஓய்வு பெற்றிருக்கிறார்கள். அவருக்கும் தெரியும். நமது தொழில் அமைச்சரவர்கள் குறைந்த பட்சம் இந்தக் கரும்பு ஆலைகளிலே கிடைக்கக் கூடிய சக்கைகளை, பகால்களை உபயோகித்து நியூஸ்பிரின்ட் செய்யும் முயற்சியைப்பற்றி ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால், ஒரு புதிய தொழில் ஒன்றினை உருவாக்க வசதியாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகிறபோது குறிப்பிட்டார்கள். அன்றையதினம் நான் பட்ஜெட் பேச்சிலேயே குறிப்பிட்டேன். பொதுத் துறையிலே, குறைந்த பட்சம் தேசியமயமாக்கப்பட்ட துறைகள், அரசு மேற்கொண்டிருக்கக் கூடிய நிறுவனங்கள், தொழில் துறைகள் இவைகளிலே இன்றைக்கு இருக்கிறதைக் காட்டிலும் அதிகமாகத் தொழிலாளர்கள், ஊழியர்கள் ஒத்துழைப்புத் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படித் கேட்டுக்கொள்வதால், அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை, நியாயங்களை மறைப்பது என்று பொருளல்ல. இன்றையதினம் இருக்கக் கூடிய, அவைகளை மோசமான உதாரணத்திற்குக் காட்டக் கூடிய நிலை மாற வேண்டும். பஞ்சாலைக் கார்ப்பரேஷனில் வந்திருக்கக்கூடிய ஆதாயத்தைத் தொங்ந்துப் பாராட்டு தெரிவித்தார்கள். திரு. சித்ரா அவர்கள் தொழில் அதிபர். அந்தக் காலத்திலும் தனியார் துறையை வரவேற்பவர்கள், அதற்காகப் பரிந்து பேசுவார்கள். பஞ்சாலைக் கார்ப்பரேஷனில் ஏற்கெனவே நஷ்டமடைந்த, 'சித்' ஆகிவிட்ட தொழில் நிறுவனங்கள் இருந்தன. அதே மில்களில் இன்று ஆதாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த அவையின் மூலமாக, தற்காலிகத் தலைவரவர்களே, உங்கள் மூலமாக இந்த அவையின் சார்பில் இந்தத் துறையில் இருக்கக் கூடிய தொழிலாளர்களே மேலும் ஒத்துழைப்பை அதிகமாகத் தரவேண்டும், அதுவும், இந்த நெருக்கடி மிகுந்த வேளையில் என்று கேட்டுக்கொண்டு, உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. மு. இசாமநாதன்: மாண்புமிகு மேலவைத் தற்காலிகத் தலைவரவர்களே, தமிழ் நாடு 1973-74-ம் ஆண்டில் தொழில் வளர்ச்சி என்கின்ற தலைப்பின் கீழ் நம்முடைய மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்களாலே இந்த அவை

[திரு. மு. இராமநாதன்]

[1974 மார்ச் 28]

முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற அறிக்கை குறித்து சில கருத்துக்களை வெளியிடுவதற்கும், மனம் நிறைந்த பாராட்டுதலைச் சொல்வதற்கும் நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பல்வேறு வகையான தலைப்புகளின்கீழ் தமிழ் நாட்டில் தொழில் துறை எவ்வாறெல்லாம் முன்னேற வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டிருக்கொண்டிருக்கிறோமோ அந்த ஆசையினுடைய உள்ளக் கிடக்கைகளை வெளியிடுகிற முறைகள் மிகச் சிறந்த முன்னேற்றத்தைத் தமிழ் நாடு காண வேண்டுமென்ற அடிப்படையில், தமிழ் நாட்டினுடைய தொழில் துறை எவ்வாறெல்லாம் மேம்படு அடைய வேண்டுமென்ற தொக்கத்தோடு இந்த அறிக்கையும் இதனுடைய தொடர்பான குறிப்புகளும் தரப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அங்குலம், கால், ஜாக்கிய, தலைவர், மறைந்த தமிழ் நாட்டின் முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு முறை கிழக்காசிய சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து முடித்துவிட்டு, நம்முடைய தமிழக மண்ணில் வந்து தலைகசரத்தில் பேசும்போது ஒரு கருத்தை வெளியிட்டார்கள். 1945-ஆம் ஆண்டில் அது குண்டுகளால் துளைத்தெடுக்கப்பட்ட ஜப்பான் நாடு ஒரு 20 ஆண்டுக் காலத்தில் எப்படி முன்னேற்றம் பெற்றிருக்கிறது என்பதை நான் ஜப்பான் நாட்டில் கண்டேன். தமிழ் நாட்டின் மண்ணிலேயாவது ஒரு காத் தக் கல்லை கருட்டி விட்டால், ஒட்டிக்கொள்கிற அளவு இரும்புத் தாதுக்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் ஜப்பான் நாட்டில் காத் தக் கல்லை கருட்டி விட்டால், ஒட்டிக்கொள்கிற அளவுக்கு இரும்புத் தாது இல்லை. அங்கே இரும்புத் தாது கிடையாது. அப்படிப்பட்ட ஜப்பான் மண்ணில் மிகச் சிறந்த முன்னேற்றம் 20 ஆண்டுக் காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஜப்பான் நாட்டின் ஒரு 'எக்ஸ்பிஷன் ஷிப்' சென்னைத் துறைமுகத்தில் நிறுத்தப்பட்டது. குண்டு சிலிருந்து ஏரோப்ளேன் வரைக்கும் ஜப்பான் நாட்டில் எவ்வாறு தயாரிக்கிறது என்பதை அவர்கள் நிரூபித்துக் காட்டினார்கள். அந்தக்கை தொழில் முன்னேற்றத்திற்கு எல்லா வகையான கனி வளங்கள், வழி முறைகள் இருந்தும் தமிழகத்தில் தொழில் முன்னேற்றம் இல்லாதது குறித்து வேகனை படைக்கிறேன் என்று அன்றைக்கு அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். அது போல அவர்களால் அமைக்கப்பட்ட இந்த அரசின் சார்பில் இன்றைய தமிழக முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும், தொழில் அமைச்சரவர்களும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். தொழில் அமைச்சரவர்கள் கூட, மேல் நாடு சென்று அங்குள்ள முன்னேற்றத்தைக் கண்டறிந்து வந்தவர்கள். அது மட்டுமல்ல. அகில இந்திய ரீதியில் தொழில் அமைச்சர்கள் மாநாடு நடக்கும் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற பல்வேறு தொழில்களுடைய முக்கியத்

1974 மார்ச் 29]

[திரு. மு. இராமநாதன்]

அவத்தை எடுத்துச் சொல்லி வந்திட்டு, அதிலே ஓரளவிற்கு வெற்றி கண்டிருப்பார்கள். அவர்கள் தந்திருக்கிற இந்த அறிக்கையால் மூலம் பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்புகள், அவகாசம் குறைவு என்றாலும், சிறு தொழில்கள் அபிவிருத்தி என்ற முறையில் டாக்டர் பற்றி குறிப்பிட்டிருந்தாலும், அல்லது சிட்டிகோ என்ற அமைப்பைப்பற்றி எடுத்துச்சொல்லி இருந்தாலும், அல்லது பெரும் தொழில்கள் என்ற முறையில் "டிட்கோ" பற்றி உள்ள குறிப்புகளைப்பற்றிச் சொல்லியிருந்தாலும், அதே போல் மின் தங்கிய பகுதி களில் தொழில் முன்னேற்றம் காண வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிற சிப்காட் பற்றி தந்திருக்கிற அறிவிப்புகளாலும், இண்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன் மூலம் தரப்படுகிற சலுகைகளாலும், தமிழ் நாட்டில் ஒரு பெரிய தொழில் புரட்சியை ஏற்படுத்திவிடவேண்டுமென்ற உள்ளக் கிடக்கையை இந்த அறிக்கையில் காண்கிறோம். அதே நேரத்தில் சில கருத்துக்களைச் சொல்கிற நேரத்தில், இந்த மன்றத்திலும் சரி, வேறு மன்றத்திலும் சரி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்காரர்கள் தங்கள் பேச்சைத் தொடங்கி முடிக்குப்போது, ஏதாவது ஒரு கட்டத்தில் மத்திய அரசை இழுத்துப் பேசாவிட்டால், அவர்களுக்கு மன நிறைவு ஏற்படுவதில்லை என்பதை ஒரு எண்ணம் இருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய தொழில் அமைப்பு முறைகளையும், இந்த நாட்டின் தொழில் முன்னேற்றத்தையும் கண்க்கெடுத்துப் பார்த்தால், இந்தக் கருத்துக்களை நாம் சொல்லாமலிருக்க முடியவில்லை. இதைத் தான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட்டுச் சொல்வது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன். பல்வேறு வகையான முயற்சிகளை தமிழ் நாட்டில் எடுத்து நான் கருதுகிறேன். பல்வேறு வகையான முயற்சிகளை தமிழ் நாட்டில் மாவட்ட ரீதியாகக் கூட ஆராய்ந்து பார்த்து, எந்தெந்தப் பகுதிகளில் என்னென்ன மூலப் பொருள்கள் கிடைக்கின்றன என்று பார்த்து, என்னென்ன தொழில்களை, சிறு தொழில்களாக இருந்தாலும், பெரிய தொழில்களாக இருந்தாலும், தொடங்கி, ஓரளவிற்காவது தமிழ் நாட்டு மக்களுடைய வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கி, தொழில் துறையில் தமிழ் நாட்டில் முன்னேற்றம் காண வேண்டும் என்பதில் அமைச்சரவர்களும் அவருடைய தொடர்பான துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளும் எவ்வளவு முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த அறிக்கையில் நாம் திட்டவாட்டமான சில குறிப்பு களில் காண்கிறோம். அந்த அறிக்கையைத் தயார் விட்டு, இன்னின்ன காரியங் களுக்காக நாம் மத்திய அரசினிடத்தில் விண்ணப்பித்திருக்கிறோம், இன்னின்ன தொழில் திட்டங்களுக்கு அனுமதி வந்திருக்கிறது, இன்னின்ன தொழில் திட்டங்களுக்கு அனுமதியை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்ற திட்டங்களுக்கு அனுமதியை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்ற குறிப்புகள் தான் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் அதே சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்புகள் தான் வந்து கொண்டிருக்கின்றன என்ற முறையிலே மிகச் சிறப்பாக நம்முடைய சிறு தொழில் அபிவிருத்தி என்ற முறையிலே மிகச் சிறப்பாக 65-க்கு மேற்பட்ட தொழில் அமைப்புகளை உள்ளடக்கியிருக்கிற டான்சியைப்

[திரு. மு. இராமநாதன்]

[1974 மார்ச் 28]

பொறுத்த மட்டில், ஒரு கருத்தை இந்த மன்றத்தில் வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால், அந்த நிறுவனத்தின் சார்பில் தரப்பட்ட குறிப்பில், மொப்பேட் என்ற இரு சக்கர வண்டி பற்றிய குறிப்பு இருக்கிறது. பூனாவிற்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற அஹமத் நகரில் வாகனம் பரிசோதனை செய்கிற கூடத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அது செலக்ஷன் ஆகி, அனுமதி கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்ற குறிப்பு இருக்கிறது. நம்முடைய தொழில் அமைச்சரவர்கள் கூட, இந்த மொப்பேட் தயாரிக்கப்பட்டபோது, நேரில் சென்று பார்த்தார்கள். அது பல்வேறு வகையான மாறுதல்களை அடைந்து, இன்றைக்கு மார்க்கெட்டில் விற்பனை செய்யத் தக்க அளவிற்கும், லாபகரமாகச் செய்யத் தக்க அளவிற்கும், மக்கள் விரும்பி வாங்குகிற அளவிற்கும் உள்ள நிலையில் இருக்கிறது. நானும் நேரில் இரண்டு தடவை பார்த்துவிட்டு வந்திருக்கிறேன். அது விரைவில் விற்பனைக்கு வந்துவிட வேண்டுமென்று அதிகாரிகள் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளை

[மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் தலைமை]

வார்த்தைகளால் சொல்லிப் பாராட்ட முடியாது. ஆனால் என்ன காரணத் தினாலோ அனுமதி கிடைக்காமல் ஒரு இடத்தில் தேக்கமாக இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் இன்னொரு கருத்தை இந்த மன்றத்தில் சொல்வது என் கடமையாகும். அவ்வாறு நான் சொல்வது யாரையும் குறிப்பிட்டுக் காட்ட அல்ல. பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் மூலதனம் போடப்பட்டு, இந்திய நாட்டிலிருக்கிற மக்களுக்கெல்லாம் பெட்ரோல் இருக்கிறதோ இல்லையோ, கார் கிடைத்து விடவேண்டுமென்பதற்காக சஞ்ஜய் காந்தி இளைஞர் என்ற காரணத் தினாலும், தொழில் துறையில் இளைஞர்களின் முன்னேற்றத்திற்கு வழிவகை சாட்ட வேண்டுமென்பதற்காகவும் இந்தியப் பேரரசு அவருக்குப் பல சலுகைகள் தந்து மாருதி கார் என்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு, அதுபற்றிய செய்தி கூட இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் பத்திரிகையில் வந்தது. வாகனங்கள் பரிசோதனை செய்கிற கூடத்தில் இந்த மாருதி கார் செலக்ஷன் ஆகி, ஓடுவதற்கு ரெடியாகியிருக்கிறது. அறிவிப்பு வந்திருக்கிறது. வாங்குவதற்கு மக்கள் ரெடியாக இருக்கிறார்களா என்பது, மக்கள் தீர்மானிக்க வேண்டிய விஷயம். ஆனால் நம்முடைய டான்சியினால் தயாரிக்கப்பட்ட மொப்பேட் பரிசோதனை கூடத்திலிருந்து செலக்ஷனாகி வராத கட்டத்தில் இருக்கிறது என்பதை நினைக்கும்போது, மிகுந்த வேதனையாக இருக்கிறது என்பதை என்னால் சொல்வாமலிருக்க முடியவில்லை. “மாருதி”-யின் சலுகை மொப்பேட் பெற முடியவில்லை என்பதனை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுகிறேன். மற்றும் ஒன்று. எந்தத் தொழிலைத் தொடங்குவதாக இருந்தாலும், அந்தத் தொழிலைத்

1974 மார்ச் 28]

[திரு. மு. இராமநாதன்]

(பிற்பகல் 5.30)

தொடங்குவதற்குரிய உரிமையை வழங்க வேண்டிய இடம் டெல்லியாக இருப்பதால், நம்முடைய தொழிலமைச்சர் நினைத்தாலும் அல்லது இங்கே இருக்கின்ற அதிகாரிகள் எல்லாம் ஒரு தொழில் தேவை, அது இன்ன வகையில் லாபகரமானது, இத்தனை ஆயிரம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு தரக்கூடியது என்று முடிவு எடுத்து விட்டதாலேயே, அந்தத் தொழிலைத் தொடங்கி விட முடியாது. அப்படித் தொழில்களைத் தொடங்குகின்ற அதிகாரம் மாநில அரசுக்கு இல்லை என்பதைச் சொல்லாமலிருக்க முடியாது. அவ்வாறெல்லாம் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன.

பல பிரச்சினைகள் நாங்கள் எதிரிக் கட்டி வரிசையில் இருக்கின்ற போது. எங்களுடைய தலைவராலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. தமிழ் நாட்டு எல்லைப் பிரச்சினையைப்பற்றிப் பேசுகிற நேரத்தில் கூட, தேனிகுளம், பிரமேடு பிரச்சினை மன்றத்தில் விவாதத்திற்கு வந்தபோது தேனிகுளம், பிரமேடு. எந்த இடத்தில் இருந்தால் என்ன என்றுதான் அன்றையதினம் பொறுப்பில் இருந்தவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். வேறு சில பிரச்சினைகளும் நம்முடைய கவனக் குறைவால் எழுந்திருக்கின்றன என்பதை நம்முடைய பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்கு பதில் அளிக்கின்றபோது எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே கடந்த காலத்தில் ஆட்சியில் இருந்தவர்கள் சொன்ன விட்டுவிட்ட காரணத்தாலே, பாண்டியாறு, பொன்னம்புழா ஆவர்கள் விட்டுவிட்ட காரணத்தாலே, பான்சியாறு, பொன்னம்புழா திட்டத்தை பாசன வசதி செய்து பெற்றுக் கொள்கின்ற அளவுக்கு ஏற்பாடு செய்துகொள்ளவில்லை. ஆகையினால் கோயம்புத்தூர், அளிநாசி, பல்லடம் செய்துகொள்ளவில்லை. ஆகையினால் பாசனத்திற்கு நீர் எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. ஆகிய நூலுக்காக்களுக்கு பாசனத்திற்கு நீர் எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. மின்சாரத்திற்கு மட்டும் எடுத்துக்கொள்கிறோம் என்று ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டதன் காரணமாக, இந்தப் பாசனச் சலுகைகளைப் பெற முடியவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். கேரள அரசாங்கத்தோடு அந்த வகையில் அப்பொழுது ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு விட்டார்கள். இப்படி ஒவ்வொரு பிரச்சினையிலும் தமிழ் நாட்டின் தேவைகள் வருகின்ற நேரத்தில், அகில இந்தியாபேசினில் ஒவ்வொருவராக—நாம் தமிழ் நாட்டை கவனிக்காமல் விட்டு விடும் நிலைமை வரக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். திட்டக் குழுவின் உறுப்பினராக இருந்து ஓய்வு பெற்றுள்ள நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் அவர்களைக் கூட கலந்து ஆலோசனை செய்யப் பட்டதாகச் சொன்னார். நாங்கள் அவரைச் சந்தித்துக் கேட்டபோது, அப்பொழுது கொஞ்சம் கவனிக்காமல் ஒப்பந்தம் செய்து விட்டோம் என்று ஒத்துக்கொண்டார். அது பாசனத்திற்குப் பயன்படும் என்று கவனிக்காமல்

[திரு. மு. இராமநாதன்]

[1974 மார்ச் 28]

விட்டு விட்டதன் காரணமாக ஏற்பட்டுவிட்ட தவறு என்று சொன்னார். இந்த மன்றத்தில் இந்தக் கருத்துக்களைச் சொல்வது, ஏதோ நிராவிட மூன்றைக் கழித்ததைச் சேர்த்தவர்கள் சொல்கின்ற காரணத்தாலே, இவர்கள் மத்திய அரசைக் குறை கூறிக்கொண்டிருப்பவர்கள் என்று நினைத்து விடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான்.

வேலையில்லாத திட்டமிட்டும் ஒவ்வொரு நாளும் பெருங்கொண்டு வருகிறது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இங்கே இருக்கக்கூடிய தொழில் வாய்ப்புக் களைப் பயன்படுத்தி இந்த நாட்டை எந்த வகையிலாவது தொழில் வளமாக்கி ஓரளவுக்காவது இந்த நாட்டு மக்களுடைய பசி நீர்க்கப்பட வேண்டும். அப்படித் திட்டமிட்ட செய்கொண்டிருப்பது, அப்படி ஒரு தொழில் முயற்சியை உண்டாக்கினாலொழிய நாம் மூன்றைறும் காண முடியாது. நான் தஞ்சை மாவட்டத்தை தரம் தாழ்த்திப் பேசுவதாக அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எண்ணக்கூடாது. நாம் அந்த முயற்சியில் ஈடுபடாமல் போனால், தஞ்சாவூர் பொம்மைகளைச் செய்துகொண்டிருப்பதற்குத்தான் தமிழ் நாடு தகுதி படைத்த நாடாக இருக்குமே தவிர, ஐப்பாள் நாட்டைப் போல் எக்ஸ்ப்ளான் கப்பல் கொண்டு வந்து நிறுத்துகின்ற அளவுக்கு வாய்ப்பு எந்தக் காலத்திலும் இருக்காது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

சொம்பப் பிரயாசையோடு நம்முடைய தொழிலமைச்சர் அவர்கள், கூட்டுத் துறையானாலும் சரி, பொதுத் துறையானாலும் சரி, என்னென்ன தொழில்கள் எங்கெங்கு தொடங்குவதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி விவரமான ஒரு அறிக்கையை ஒங்கே வைத்திருக்கிறார்கள். அதிலே 'கிட்கோ' என்றொரு நிறுவனத்தின் வேலைகளையும் விளக்கிக் கூறியிருக்கிறார். அவற்றை யெல்லாம் தனித் தனிமாகப் படித்துப் பார்த்துவிட்டு, நம்முடைய மான்யுமிகு உறுப்பினர் திரு. இந்திர நாராயணசாமி, சிறந்த தொழிலதிபர், பாராட்டி யிருக்கிறார். நான் பாராட்டுகிறேன், நான் பாராட்டுவதற்கு இன்னொரு காரணமும் இருக்கிறது. அது நான் டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷன் என்ற ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தியது. கோயம்புத்தூரில் முடிக் கிடந்த ஆலைகளை, அவருடைய குறிப்பின்படி 14 ஆலைகளை, டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷனின் கண்ட்ரோலில் கொண்டுவந்துள்ளார். ஒரு ஆலை சுத்தமாகவே வேலை செய்ய முடியாத அளவுக்கு இயந்திரங்கள் பழுதடைந்து விட்டபடியால், எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை என்பதையும், மற்றொன்று வழக்கு மன்றத்தில் இருப் பதாலே, அதையும் இப்பொழுது நீக்கிவிட்டு 12 ஆலைகளை இன்றையதினம்

[1974 மார்ச் 28]

[திரு. மு. இராமநாதன்]

டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷனின் நேரடிப் பார்வையில் கொண்டு வந்து சிறப்பாகவும், லாபகரமாகவும் அவைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்க முடிகின்றது. அது மட்டுமல்ல. கோயம்புத்தூரில் இருக்கின்ற டெக்ஸ்டைல் இன்றையதினம் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் லாபம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி என்னைப் போன்று தொழில் துறையில் அனுபவம் இல்லாதவர்கள் பேசுவதை விட, மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. நாராயண சாமி போன்றவர்கள் பாராட்டுவதில் இந்த அரசு பெருமைப்படுகிறது. அந்தப் பெருமை தொழிலமைச்சர் அவர்களைச் சாரும். இது போன்று பல முயற்சி களை நாம் எடுத்து வருகிறோம்.

மற்றொன்றையும் நான் இங்கு சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மேட்டூர் அலுமினியத் தொழிற்சாலையை நாட்டெடமையாக்க வேண்டும் என்று நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சென்ற ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதுபற்றிய காரண காரியங்களைப்பெல்லாம் மத்திய அரசுக்கு விளக்கி, மத்திய அரசினுடைய அனுமதி கேட்கப்பட்டது. ஆனால் மத்திய அரசிடமிருந்து அதற்கான அனுமதி இன்னும் வரவில்லை. தமிழ் நாடு அரசு சார்பில் ஒரு கோடி ரூபாய் அதிலே மூலதனம் போடப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1½ கோடி ரூபாய் சப்ஸிடியாக அந்தத் தொழிலுக்குத் தந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று நம்முடைய தொழிலமைச்சர் அவர்கள் தனது பேச்சில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அந்த அலுமினியத்தை மூலப் பொருளாக வைத்து, பல துற்றுக்கணக்கான சிறு தொழில்கள் நடத்த வாய்ப்புகள் உண்டு. அது தவிர தனியார் பல சிறு தொழில்களை நடத்து வதற்கும் வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய தொழிலை தமிழ் நாட்டு அரசின் சார்பில் நாம் எடுத்து நடத்துவதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம், லாபகரமாகவே இருக்கும், நடத்த முடியும், அதற்கு அனுமதி தர வேண்டும் என்று நம்முடைய அரசின் சார்பில் கேட்டும், இன்னும் மத்திய அரசு மௌனம் சாதிக்கிறதே தவிர, அனுமதி வந்து சேரவில்லை. ஆகவே இப்படிப் பட்ட ஒரு பிரச்சினையைச் சொல்கின்ற நேரத்தில், தமிழ் நாட்டில் என்றைக்கும் திராவிட மூன்றைறக் கழிப்பதான் ஆட்சியில் இருக்கும் என்ற கருத்தினை எண்ணாமல் இந்த நாட்டின் மீது இருக்கின்ற பற்றின் காரணத்தால் சொல்லப் படுகின்ற கருத்தாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அண்ணா அவர்கள் ஒரு முறை சொன்னது போல் ஆட்சி வேறு, கட்சி வேறு, நிர்வாகம் என்பது வேறு, இன்றையதினம் நாங்கள் ஆட்சியில் இருந்தாலும், நாளைக்கு மற்றொரு கட்சி ஆட்சிக்கு வாலாம், தேற்றையதினம் வேறு ஒரு கட்சி ஆட்சியில் இருந்தது. ஆட்சிக்கு வாலாம், தேற்றையதினம் வேறு நாட்டு நன்மைகள் பாதுகாக்கப்பட எந்தக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும், நாட்டு நன்மைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் நம்முடைய எண்ணம். இந்த நாடு தொழில்

[திரு. மு. இராமநாதன்]

[1974 மார்ச் 28]

வளமாக்கப்பட வேண்டும். இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற மக்கள் உழைப்பதற்கு உடலில் வலியு பெற்றவர்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு எல்லா வாய்ப்புகளும் இருந்தும், பாடுபடுவதற்கு தொழில் இல்லாத நிலைமையில் இருந்து வருகிறோம். இந்த மன்றத்தில் இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் அன்றாடம் காலை எட்டு மணிக்கு சுமார் 50 பேரையாவது, ஏதாவது வேலை நேடித் தருங்கள். எந்த வேலையையும் செய்யத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று வருகின்றவர்களைச் சந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம் என்று நான் கருதுகிறேன். தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அந்தக் கென்று பாடுபட்டு, வேறு வேலை இல்லாமல், தொழில் துறை சான்று பெற்றிருக்கின்றவர்களுக்கு தொழில் தொடங்குவதற்கு சில சலுகைகளையும், வாய்ப்புகளையும் கொடுப்பதுபற்றி இந்த அறிக்கையில் ஒரு இருக்கும். ஒரு சிலருக்குத்தான் அந்த முறையில் வேலை வாய்ப்புப் பெற இயலும். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், இன்று ஏறத்தாழ பத்து லட்சத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் வேலை இல்லாதவர்களாக இருக்கின்றார்கள். இந்தக் கருத்தைச் சொல்கிறபோது, இன்னொன்றையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். தலைவர் அவர்களின் மூலமாக இதை வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எதிர் காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் தொடங்குகின்ற எல்லாத் தொழில் அமைப்புகளிலும் தமிழ் நாட்டில் பிறந்திருக்கின்றவர்களுக்கு மட்டும்தான் வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சட்டபூர்வமாக ஒரு நடவடிக்கையை இந்த அரசின் சார்பில் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதை இந்த மன்றத்தின் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மற்ற மாநிலங்களில் இருக்கின்ற சட்ட மன்றங்களிலும் சரி, அரசுத் தீர்மானங்களிலும் சரி, இது தெரிவாக்கப்பட்டு விட்டது. ஆகையினால் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், இங்கே இருக்கின்ற மக்களுக்கு வேலை இல்லாத நிலைமை இருக்கின்ற போது, வேறு யார் யாரோ தமிழ் நாட்டில் இருக்கின்ற பல்வேறான தொழில் அமைப்புகளின் உள்வோ சென்றிருக்கிறார்கள். இங்குள்ள தொழில் அமைப்புகளுக்குள் சென்று பார்த்தால் கூட, தமிழ் நாட்டிற்குள் இருக்கின்ற தொழிற் சாலைகளுக்குள் செல்கின்றோமா என்று ஸ்ரப்படுகின்ற அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டில் பல வருஷமாக நான் இருந்து வருகிறேன். சிலர் வீட்டில் தெலுங்கு பேசுகிறார்கள். படித்தது எல்லாம் தமிழிலேதான். அது போன்றுள்ள எங்களுக்கும் இந்த முறை தானா? ஏதாவது விதி விலக்கு இருக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1974 மார்ச் 28]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, நல்ல சந்தர்ப்பத்தை திரு. ஜெயராம ரெட்டியார் அவர்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார்கள். டெல்லியிலே ஆளுகின்ற அவர்களுடைய கட்டு அரக்டுடைய கொள்கை வேறு. நம்முடைய தமிழ் மக்களை எப்படியாவது விரட்ட வேண்டுமென்று ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் முயற்சி செய்கின்றார்கள். அதை நானே கண்டு வந்தேன். தமிழ் நாட்டைத் தங்களுடைய சொந்த மாநிலமாக ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் வீட்டில் தெலுங்கு பேசுகிறார்கள் என்பது வேறு விஷயம். தமிழ் நாட்டில் இருக்கின்றவர்கள் எல்லோரும் தமிழர்கள்தான். அதுதான் எங்களுடைய கொள்கை. ராமநாதபுரத்தில் இருக்கின்றவர்கள் தெலுங்கு பேசுகிறார்கள் என்பது ஒரு காரணமல்ல. அவர்களை வேறு நாட்டவர்கள் என்று ஒருகாலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கருதாது. அதே நேரத்தில் வேறு மாநிலத்தில் இருந்து கொண்டு, இந்த மாநிலத்திற்கு வந்து ஆதிக்கம் செலுத்தலாம் என்று சொல்வதை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒருகாலமும் விடாது. அதைத்தான் உறுப்பினர் திரு. ராமநாதன் அவர்கள் சொல்கிறார்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த விளக்கத்திற்கு நன்றி.

(பிற்பகல் 5-40)

திரு. மு. இராமநாதன் : தலைவரவர்களே, அமைச்சர் அவர்களே அதற்குச் சரியான விளக்கத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள். இத்தகைய கருத்துக்களை, நம்முடைய தமிழகம் பல்வேறு வகையான வாய்ப்புக்களையும், வழிமுறைகளையும் பெற்றிருந்தாலும், தொழிற் துறையில் பின்தங்கியிருக்கிறதே என்ற எக்கத்தின் எதிரொலியாகத் தான் நான் இங்கே வெளிப்படுத்திக் காட்டுகிறேனே அல்லாமல் வேறல்ல என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன்.

மற்றொன்று, கைத்தறித் தொழில்பற்றியும், பஞ்சாலைகளைப்பற்றியும் விவரமாக இந்த அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதில் ஒரே ஒரு கருத்தை மட்டும் இங்கே வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தமிழ் நாடு டெக்ஸ்டைல் கார்ப்போரேஷன் மூலமாக இப்போது பஞ்சாலைகள், சிறப்பாக, லாபகரமாக நடப்பதில் பஞ்ச வாங்குவது என்று சொல்வதுதான் முக்கியமாக இடம் பெற்றிருக்கின்ற அம்சமாகும். அதில் புதிதாக இப்போது டெக்ஸ்டைல் கார்ப்போரேஷனுக்குத் துணையாக 'காட்டன் டிவிஷன்' என்று அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த டெக்ஸ்டைல் கார்ப்போரேஷன் மூலமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்ற காட்டன் டிவிஷன் என்ற அமைப்பிலாவது அல்லது டெக்ஸ்டைல் கார்ப்போரேஷனிலாவது—பஞ்ச வாங்குவதற்கு

[திரு. மு. இராமநாதன்]

[1974 மார்ச் 28]

நம்முடைய அதிகாரிகள் திறமை மிக்கவர்கள். அவர்களுக்கு அதில் தேர்ச்சி இல்லையென்று சொல்லமாட்டேன். மிகச் சிறப்பாக, லாபகரமாகத் தான் இன்றைக்கு மெக்ஸ்டைல் கார்ப்பொரேஷன் நடைபெற்று வருகிறது. என்னாலும்—தனப்பட்ட முறையில் தானியிலில் பெரும்பான்மை முறையில் பஞ்சு வாக்ருவதில் அனுபவமும், தொழில் அனுபவம் நல்ல தேர்ச்சியும் உடை வளர்ச்சியில் யாபையேதும் ஒருவரை அன்னவரி கமிட்டி என்கின்ற முறையில் வந்ததுக்கொள்ள வேண்டும் என்கின்ற ஆலோசனையையே நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மற்றொன்று, கோவை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களே கூட, நம்முடைய “பெரும் தொழில்கள்” என்ற நூற்பில் பொறுத் துறையில் தொடங்கப்பட்டிருக்கின்ற தொழில்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு, சாயத் தொழிலைப்பற்றியும் ஒரு குறிப்பு டிட்டோ சார்பில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லும் போது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டில் இப்போது தொடங்க இருக்கின்ற, அதாவது கிட்டத்தட்ட 194 கோடி ரூபாய் செலவில் தளவாடங்களும், இயந்திரங்களும் வாங்க ஆலோசிக்கப்பட்டிருக்கின்ற, சாய உற்பத்தித் தொழிற்சாலைகள் ஆகிய ஒன்றுக்கு தமிழ் நாட்டுக்குத் தேவை 720 டன் என்ற குறிப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆக, ஏறத்தாழ 700 டன் சாயப் பொருள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நென் படைத்த பெரிய தொழிலைத் தொடங்குவதற்கான திட்டம் நம்முடைய அரசின் குறிப்பிலிருக்கிறது. அப்படித் தொடங்க இருக்கின்ற இந்தத் தொழிற்சாலை கோவை மாவட்டத்தில் தொடங்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன்.

எல்லா உறுப்பினர்களும் கருத்துக்கள் சொன்னார்கள். மாவட்ட உணர்வு என்பது எல்லோருக்கும் இருக்கிறது என்று நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப் பினர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். கோவை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு எண்ணம் இருக்கிறது, தொழிற் துறையில் வளர்ந்தோங்கிய மாவட்டம் என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. அதற் காக பிற மாவட்டத்தில் தொழில் தொடங்குவது தவறு என்று சொல்ல மாட்டேன். அதே நேரத்தில் கோவை மாவட்டத்தை அப்படியே தொழிற் துறையில் முன்னேறிய மாவட்டம் என்று விட்டுவிட்டுப் போனால், கடைசி காலத்தில் நோயாளி மாவட்டமாக ஆகிவிடுமோ என்ற அச்சம் என்னைப் போன்றவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆகையால் பெரிய அளவில் தொடங்குகின்ற தொழில்கள் கோவை மாவட்டத்தில் இடம் பெறத் தக்க வகையில், இந்தச்

[1974 மார்ச் 28]

[திரு. மு. இராமநாதன்]

சாயத் தொழிற்சாலைகளையும் கோவை மாவட்டத்தில் அமைய வேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக ஈரோடு போன்ற பகுதி இதற்கு நல்ல வாய்ப்பான பகுதி என்று குறிப்பிட்டு அங்கே அந்தத் தொழிற்சாலை அமைய வேண்டும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சத்தியமங்கலம் பகுதியில் உள்ள தாளவாடிப் பகுதியில் பட்டு உற்பத்தியைப் பொறுத்த வரையில், பட்டுப்பூச்சி வளர்ப்பதற்கும், முசுக்கட்டைச் செடி வளர்ப்பதற்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதற்கான ஆரம்ப வேலைகளை அரசின் சார்பில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன என்றாலும், இந்த பட்டுப் புழுக்களை அப்படியே அங்கிருந்து எடுத்துச் சென்று, கூட்டோடு சாமராஜ நகரில் கொண்டுவந்து விற்று விடுகிறார்கள். அவர்கள் அங்கிருந்து விலைக்கு வாங்கி, பெங்களூரில் கொண்டுபோய்த் தான் நூலாகத் தயாரிக்கிறார்கள். லட்சக்கணக்கான ரூபாய்க்கு நம்முடைய தமிழ் நாட்டின் சார்பில், காதி அண்டு வில்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் சார்பில் கூட கொள்முதல் செய்கிறோம். ஒரு பகுதியாக இருந்தாலும், சேலம் பகுதியாக இருந்தாலும், தாளவாடி பகுதியாக இருந்தாலும், அங்கே உற்பத்தியாகின்ற கூட்டை அப்படியே வெளியே கொண்டு போய் விற்கிறோமே தவிர, நூலாக உற்பத்தி செய்வதில்லை. ஆகவே நூல் உற்பத்தி செய்கின்ற தொழிற்சாலை சத்தியமங்கலம் பகுதியில் ஏற்படுத்த அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று, சந்தன மரத்தைப் பொறுத்த மட்டில், நமது புரட்சிக் கவிஞர் பாடலில் சொன்னது போல ‘அகிலம், தேக்கும் அழியா குன்றமும்’ இருக்கின்ற நாடு நமது தமிழ் நாடு தான். கோள நாட்டைக் காட்டிலும் சந்தன மரங்கள் தமிழ் நாட்டில் தான் அதிகமாக இருக்கின்றன. அதற்குச் சரியான குறிப்பு என்னிடத்தில் இல்லை என்றாலும், சந்தன மரங்கள் தமிழ் நாட்டில் தான் அதிகமாக இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட சந்தனக் காடுகள் நிறைந்த சத்தியமங்கலம் பகுதியில் சந்தனத் தைலம் தயாரிக்க முடியும். கன்னோல் பகுதியிலிருந்து சத்தியமங்கலம் பகுதிக்கு வந்து சந்தன மரங்களை வாங்கிப் போகிறார்கள். நமது நாட்டில் நெல்லை மாவட்டத்திலும் சந்தன மரங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. இப்படி தமிழ் நாட்டில் இருக்கின்ற வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்தி சந்தனத் தைலம் தயாரிக்கவும், சந்தன சோபுகள் தயாரிக்கவும் முயற்சியை அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும். சரியான முறையில் தமிழ் நாட்டில் பெரிய தொழிற் புரட்சியைக் காணவேண்டும் என்கின்ற வேட்கையோடு விரைந்து பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கின்ற தொழி லமைச்சர் அவர்களையும், தொழிற் துறையில் உள்ள அதிகாரிகள் அனைவரையும்

[திரு. மு. இராமநாதன்]

[1974 மார்ச் 28]

மனம் நிறையப் பாராட்டிப் போற்றுகிறேன். இன்னும் பல தொழில்கள் தொடங்குவதற்கு இனியாவது மத்திய சர்க்கார் மனமுவந்து முன்வந்து, தமிழ் கத்தின் தொழிற் புரட்சியில் மனம் நிறைந்த பங்கைச் செலுத்த வேண்டுமென்று இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாகக் கேட்டு, என்னை பேச அனுமதித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு தொழிலமைச்சரவர்கள் எங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் இந்தப் பெரிய கட்டிலே உள்ள புத்தகங்களைப் படிக்க இரண்டு நாட்கள் பிடிக்கும். அநேகமாக அதில் கூறப்பட்டுள்ள தொழில்கள் அனைத்திலுமே யார் யார் சார்ந்திருக்கிறார்கள் என்பது தொழிலதிபர்களுடன் நெருங்கிப் பழகுவதால் எனக்குத் தெரியும். இருந்தாலும் மிகச் சுருக்கமான நேரத்தில் இந்தக் குறிப்புகளில் சொல்லப்பட்டிருப்பவைகளை எல்லாம் படித்து எப்படி விமர்சனம் செய்ய முடியும் என்று நண்பர் திரு. வசந்த பாய் சந்தேகத்தைத் தெரிவித்தது போல், நானும் சந்தேகப்படுகிறேன்.

தமது தொழிலமைச்சர் அவர்களை நான் முதலில் சந்தித்தபோது, அவர் சாதாரண வக்கீலாக இருந்தவர் என்று தான் நினைத்தேன். ஆனால் அவர்கள் அமைச்சராக வந்து, தொழில் துறைப் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு, தொழில் துறையில் தொழிலதிபர்களுக்கு, ஜி. டி. பிர்லா, டாட்டா போன்றவர்களுக்கு உள்ள அனுபவத்தைக் காட்டிலும் அதிக அனுபவம் படைத்தவர் என்று எண்ணக்கூடிய வகையிலே தமிழ் நாட்டை தொழில் வளமிக்க நாடாகச் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருப்பது எனக்குச் சந்தோஷத்தையும், ஆச்சரியத்தையும் ஊட்டுகிறது. அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற குறிப்பில் பல காரியங்களைச் செய்திருப்பதைப் பார்க்க முடிகிறது. தமிழ் நாட்டிலே 'சிக் மில்'களை எடுத்து அவற்றை லாபகரமாக ஓட்டியிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாடு டெவலப்மெண்டு கார்ப்பொரேஷன், சிறு தொழில் கார்ப்பொரேஷன், தொழில் அபிவிருத்திக் கழகம், கைத்தறிக்கை ஊக்குவித்தல், சிறு தொழில் நிலையங்கள் ஏற்படுத்துதல், உர வகைகளைச் செய்வது, செங்கல் குளைகளை ஏற்படுத்துவது போன்ற பல விஷயங்கள் இந்தக் குறிப்பில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. நான் சென்ற வருடம் வேலூருக்குப் போகிறபோது, ராணிப் பேட்டை வேஸ்ட் லாண்டாக இருந்தது. இந்தத் தடவை பார்க்கிற போது, தொழில்பேட்டையாக அமைந்திருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு உற்சாகத்தோடு காரியம் செய்திருப்பது பாராட்டத்தக்கதாகும்.

1974 மார்ச் 28]

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

எனக்கு இருக்கிற ஒரே கவலை, இவ்வளவு செய்தும், நண்பர் திரு. எஸ். டி. ஆகித்தன் சொன்னது போல, எல்லாத் தொழில்களையும் மூலதனம் போட்டு நிறுவிவிட்டு, அதற்கு வேண்டிய 'எனர்ஜி', மின்சக்திக்கு என்ன செய்வது? அதுதான் என்னுடைய கவலை. நாங்கள் விவசாயிகள். எங்களுக்கு பம்பு செட்டுகள் எப்படி ஓடும் என்று கவலையாக இருக்கிறது. எப்போது பம்பு செட்டுகள் நிற்கும் என்று தெரியாதபடி கரண்டை 'ஆஃப்' செய்துவிடுகிறார்கள். தொழில்கள் நன்றாக நடைபெறுவதற்கு மூலகாரணமாக இருப்பது மின்சக்தி. அந்த மின்சக்தியை தமிழ் நாட்டில் எப்படி தட்டில்லாமல் கிடைக்கச் செய்யப் போகிறார்கள்? வளரும் தொழில்களுக்கு 4 மாதம், 6 மாதம் மின்சக்தி குறைவு, தடை ஏற்பட்டுவிட்டால், அதனால் ஏற்படுகின்ற தஷ்டத்தை எப்படி போக்கப் போகிறார்கள் என்பதுதான் எனக்குக் கவலை தருகிறது. அதற்குத் தகுந்த விளக்கத்தை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

நான் சமீபத்தில் விஜயநகரம் போயிருந்தேன். அங்கே ஹாஸ்பெட்டிலே இருப்பது எடுத்து, விசாகப்பட்டினத்தின் மூலமாக ஜப்பானுக்கு அனுப்புகிறார்கள். அங்கிருந்து சுதந்திரம் செய்து நமக்கு அனுப்புகிறார்கள். நம்முடைய நாடும் ஜப்பான் மாதிரி ஆகின்ற அளவுக்கு நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஆக்கமும், ஊக்கமும், தன்முயற்சியும் காட்டிவருகிறார்கள். அவர்கள் அளித்திருக்கின்ற இந்த அறிக்கை மூலம் தமிழ் நாடு எவ்வளவு வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது என்று பார்க்கின்றபோது, மிக நல்ல முறையில் காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள் என்று அறிகிறோம். அவர்களுக்கு மேன்மேலும் இந்த சபை ஆதரவு அளிக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடிக்கின்றேன்.

(பிற்பகல் 3.50)

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, தொழில் துறை அறிக்கையின்மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு தந்தமைக்கு என் நன்றியைத் தங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழகத் திரு விவசாயம் ஒன்றில்கூட பழங்காலத்திலிருந்து பெருமை இருந்து வந்தது. அதற்காக இலத்திரியங்கள் எல்லாம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. விவசாயம் ஒன்றுதான் தமிழகத்தில் பெரியதொரு 'அசெட்' அக இருந்து வந்தது. அதற்குப் பிறகுதான் தமிழகம் தொழில் துறையில் முன்னேற்றம் அடைந்தது. முன்னாலே இருந்த அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள், கூடுமானவரையில் தொழில்களை தமிழகத்தில் உண்டாக்க வேண்டுமென்று

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

[1974 மார்ச் 28]

எண்ணி, அந்தத் துறையில் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டார். நல்ல பெயர் அவருக்கு இருந்தது. அதைவிட இப்போது தொழில்மைச்சராக இருக்கின்ற மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்களுக்கு இரண்டு மடங்கு பெயர் சுமிழ் நாட்டில் இருக்கிறது. இது என்னுடைய சொந்தக் கருத்தென்று தயவு செய்து மாண்புமிகு தலைவரவர்கள் எண்ணக்கூடாது. இவருக்கும் நல்ல பெயர் இருக்கிறது. எனக்குத் தெரிந்த வரையில், தொழில் துறை மிக வேகமாக அல்லது மிக முன்னேற்றகரமாக வளர வேண்டுமென்றால், இரண்டு காரியங்கள் தேவைப்படுகின்றன. இன்று தொழிற்சாலைகளில் பணி புரியும் தொழிலாளர்கள் குறை கூறுகிறார்கள். தொழில் போட்டு, மூலதனம் செய்கிறவர்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: தொழில் போட்டு மூலதனம் செய்கு கல்ல; மூலதனம் போட்டு தொழில் செய்வது.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: மூலதனம் போட்டு தொழில் நடத்துகிறார்களே, அவர்களும் குறை சொல்லுகிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்தமட்டில், இரண்டு தேவைப்படுகிறது. தொழில் வளம் ஒங்க வேண்டுமானால், ஒன்று Brain power மற்றொன்று manual power வேண்டும். இரண்டுமே தேவைப்படுகிறது. இவை இரண்டும் நெகடிவ், பாசிடிவ் போன்றவை. இந்த இரண்டுக்கும் ஒற்றுமை இருந்தால்தான், தொழில் நிறமை ஒங்கும். இதைத்தான் ஜப்பான் நாட்டில் சொல்கிறார்கள். அங்கே வேலை செய்கிறவர்கள் ஊக்கமுடையவர்கள். ஆகையால்தான் அங்கே தொழில் ஒங்கி வளருகிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். என்னுடைய நண்பர் திரு. இராம மோகன் செய்கிறபோது, முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருக்கிறவர்களுக்குப் பழக்கம் மத்திய அரசைக் குறை சொல்லுவதுதான் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அதில் இருக்கிற உண்மையை அறிய மாட்டேன் என்கிறார்கள். மத்திய அரசிலிருந்து இப்படிக்க வேண்டிய உதவியோ அல்லது மூலப் பொருள்களோ சரியாக மற்ற மாநிலங்களுக்குக் கிடைக்காவிட்டால், அதைக் குறை கூறுகிறார்கள். தொழில் துறையில் முன்னேற்றம் காண இரண்டு தேவைப்படுகிறது. ஒன்று Brain power இது நிச்சயமாக வரானமாக நம்மிடத்தில் இருக்கிறது. தொழில்மைச்சரவர்களை எண்ணுகிறபோது இது நன்றாகத் தெரிகிறது. எனக்கு மூன்றாவது பேசிய திரு. ஜெயராம செட்டியார் அவர்கள் மிக வேகமாகவும், ரொம்ப அகதையாகவும் கூறினார்கள். “தொழில்மைச்சரவர்கள் மூன்றாவது வக்கிலாகத்தான் இருந்தார்கள்; ஆனால் தொழில் துறையில் இவ்வளவு அனுபவம் உடையவராக வருவாரென்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை” என்று கூறினார்கள். அதற்குக் காரணம்

Brain power

1974 மார்ச் 28]

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

நான். ‘வேறும் அனுபவத்தால் மட்டும்’ என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். வேறும் அனுபவத்தால் எதுவும் வந்துவிடாது. நானும் 6 மாதம், 10 மாதமாகப் புத்தகங்களை எடுத்து வைக்கிறேன். ஆனால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: படித்தால்தான் வரும்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: இது சிறந்த அனுபவத்தால் மட்டும் கிடைக்கிற ஒன்றல்ல. Brain power இருக்கிறதென்று கூறுவதற்குத் தான் இவ்வளவு பெரிய ஷளகங்களைக் கூறுகிறேன். நமக்கு இருக்கிற கஷ்டம் என்னெல்லாம் முன்னொரு காலத்தில் கண்டுபிடித்த பெட்ரோல், எலக்ட்ரிசிட்டி ஆகியவை இப்போது சரியாகக் கிடைக்கவில்லை. இவைகளை வைத்துத்தான் தொழில் துறை மிக வேகமாக வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. இயற்கையாகக் கிடைத்துக் கொண்டு வந்த பொருள்களின் நிலைமை காலத்தால் மாறிக்கொண்டிருக்கிறது. மழையின்மையால் மின்சாரம் சரியாகக் கிடைக்கவில்லை. வெளி நாடுகளிலிருந்து பெட்ரோல் போன்றவை வர வேண்டும். ஈரான், ஈராக் போன்ற நாடுகளிலிருந்து வர வேண்டும். அவர்கள் இல்லைபென்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சிக்கலான நிலைமை நாட்டிலே நிலவுகிறது. இவ்வளவு பெரிய கஷ்டங்களுக்கிடையே எவ்வளவு பெரிய முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறோம் என்பதை நாம் மனதில் கொள்ள வேண்டும். மக்கள் தொகை வளர்ந்து வருகிறபோது, எல்லோருக்கும் நாம் வேலை கொடுக்க வேண்டும். நாம் விவசாயத்தில் முன்னேறிவிட்டோம். தொழில் துறையில் பஞ்சாப், அரிபாடு முன்னேறி விட்டதென்று சொல்கிறார்கள். அப்போதிருந்த காங்கிரஸ் கட்சியின் முதலமைச்சர்கள், பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களுடைய செல்வாக்கை வைத்து வீட்டுக்கு ஒன்று ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். எவ்வளவோ கஷ்டங்களுக்கிடையேயும் திரு. சித்ரா நாராயணசாமி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். எங்களுக்கு யங் வேகன் facilities கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறவர்கள் டிரெயின் விட முடியுமா? இண்டஸ்ட்ரியலிஸ்ட் கஷ்டப்பட்டுத்தான் ஆக வேண்டும். நாட்டு மக்கள் கஷ்டப்படவில்லைபா? அமைச்சர்கள் கஷ்டப்படவில்லைபா? இண்டஸ்ட்ரியலிஸ்ட்களுக்குக் கஷ்டம் இருக்கிறது. பிறக்கிற மனிதனே கஷ்டப்பட்டுத்தான் பிறக்கிறான். கஷ்டப்படாமல் குழந்தை பிறக்கவில்லையே. எனவே குறைகளைச் சொல்லுவதை விட்டுவிட்டு, தொழில் துறை எப்படி முன்னேற வேண்டுமென்று திரு. சித்ரா நாராயணசாமி போன்றவர்கள் சொல்லவேண்டும். அவருக்கு அனுபவமும். Brain power -ம் இருப்பதால், அவர் தொழில் அமைச்சரோடு கலந்து இதுபற்றிப் பேச வேண்டும். பெரிய தொழிற்சாலைகளை நடத்து

[சி. வி. ராஜகோபால்]

[1974 மார்ச் 28]

வதிலுள்ள secrecy களைப்பெல்லாம் அவர்கள் சொல்லுவது கிடையாது. எனக்குக்கூட ஆசை. 10,000 ரூபாயில் தொழிற்சாலை வைத்துக்கொள்ளலாமென்று ஆசை. ஏன் அதைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை? பழைய காலத்தில் இருந்த மூலிகைகளைப் பற்றிய விவரங்களை மறைத்துவிட்டதால்தான் அதைப் பற்றித் தெரியவில்லை. தழைபய எடுத்துத் தடவினால், வெட்டப்பட்ட கை இரண்டு, மூன்று மணி நேரத்தில் ஒட்டிக்கொள்ளும். அதை யெல்லாம் கண்டுபிடித்தாக வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். தலைவரவர்களே, நான் மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். காவேரிப் படுகையின்கீழ் பெட்ரோல் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இங்கே அதில் இருக்கிறது; சந்தனம் இருக்கிறது; தேக்கு இருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். இந்தப் பொருள் எல்லாம் உலகச் சந்தைக்குப் போகும்படியான அளவில், அணுக்கமான பொருள்களைச் செய்து அனுப்பவேண்டும். சந்தனத் தைலத்தின் மூலம், மனிதனுக்கு 'கனோரியா' ஏற்பட்டால் போய்விடும். (குறுக்கீடு) எனக்கு அனுபவமில்லை. பலர் சொல்லுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் The hon. Member may please not describe what the disease is:-

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: நமது உடலிலேயே பல நோய்கள் இருக்கின்றன. எனவே 'கனோரியா' என்றால், தப்பான அர்த்தம் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களையும், மாண்புமிகு தலைவரவர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி பலப்பல பொருள்கள் இருக்கின்றன. நாம் எந்தப் பொருள்களைச் செய்ய வேண்டுமென்றாலும் நமக்கு மூலப் பொருள் வேண்டும். துணி சோப்பை ஏராளமாகத் தமிழ் நாட்டில் உற்பத்தி செய்யலாம். அதை உற்பத்தி செய்வதற்கு 'மட்டன் டேலோ' தேவைப்படுகிறது. அவை நம்மிடத்தில் இல்லை. வெளிநாடுகள் விருந்து இறக்குமதி செய்து தரப்படுகிறது. எனவே அப்படிப்பட்ட பொருள்களை, நம்முடைய எக்ஸ்பெர்ட்டுகளை வைத்துக் கண்டுபிடிக்க நம்முடைய தொழிலமைச்சரவர்கள் முயற்சி எடுக்கவேண்டும். இங்கேயே எவ்வளவு தழைகள் இருக்கின்றன. ஆடுகளின் இருதயங்களை இங்கிருந்து வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புகிறார்கள். அவர்கள் அதிலிருந்து லிவர் இன்ஜெக்ஷன் செய்து இங்கே அனுப்புகிறார்கள். ஐப்பாணுக்குப் பக்கத்திலுள்ள ஹாங்காங்குக்குப்

1974 மார்ச் 28]

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

போய்வருபவர்கள் சொல்கிறார்கள்—நான் போனதில்லை—அங்கே டிரான்சிஸ் டர்கள் வண்டி வண்டியாகக் குவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன; அங்கே சின்னச் சின்ன கைக்கடிகாரங்கள் குவிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவென்று சொல்லுகிறார்கள். சின்னத் தொகை கொடுத்தால் வாரிக்கொண்டு வரலாமென்று சொல்லுகிறார்கள். (குறுக்கீடு) ஐப்பான் நாட்டில்தான்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: கம்மா வாரிக்கொண்டு வா முடியாது. 'Duty free'.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: இப்படிப்பட்ட பொருள்களை இங்கே உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். அதற்கு ஒத்துழைப்பு மத்திய அரசாங்கம் தர வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இதைத் திரும்பத் திரும்பச் சொன்னேன்.

(பிற்பகல் 6.00)

நமக்கு குங்கும டப்பா பம்பாயிலிருந்துதான் வருகிறது. கண்ணுக்குத் தீட்டுகிற மை அங்கிருந்துதான் வருகிறது. சிறிய எலக்ட்ரானிக்ஸ் பொருள்கள் எல்லாம் நாம் இங்கே செய்யலாம். Electronics can be made here easily by our experts themselves. இன்னும் பெரிய கனரகத் தொழில்கள் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். அவை தேவைதான். ஆனால் கிராமங்கள் எல்லாம் தொழில் மயமாக வேண்டும். கிராமங்களில் எல்லாம் குடிசைத் தொழில்கள் வேண்டும். Cottage Industries should be developed in villages. நான் அறிஞர் அண்ணா அவர்களோடு ரூர்த் சென்றிருந்தேன். அங்கே ஜிகைத் தொழிலைப் பார்த்தோம். எங்கள் மாவட்டத்திலே காஞ்சிபுரத்திலே ஒரு ஜிகைத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டு, ஒரு ஆண்டு ஆகிறது. அது மிகவும் திருப்திகரமாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அதை நாம் பாராட்ட வேண்டுமா, வேண்டாமா? பாராட்டத்தான் வேண்டும். சிறிய குடிசைத் தொழில்களில் குங்கும டப்பா, மை போன்ற பொருள்களைச் செய்து மார்க்கெட்டில் விற்கலாம். வீட்டுக்கு வீடு இம்மாதிரித் தொழில்களைக் கொண்டு வந்தால், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போகும்.

அது போலவே பெரிய தொழிற்சாலைகளுக்குப் பக்கத்தில் சிறு சிறு தொழில்களை அமைப்பதற்கு உதவி செய்ய வேண்டும். அந்தத் தொழிலதிபர்களே இதற்கு முன்வர வேண்டும். எனக்குக்கூட ஒரு ஆசை. எங்கள் ஊரிலே நிறையப் பணக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் மூலதனம் வாங்கி ஏதாவது ஒரு தொழிலை ஆரம்பிக்கலாம் என்று பார்த்தால், எல்லோரும் தொழில் ஆரம்பி, தொழில் ஆரம்பி என்று சொல்கிறார்களே தவிர, எந்தத் தொழிலை

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

[1974 மார்ச் 18]

ஆரம்பிப்பது என்று யாரும் சொல்வதில்லை. அரசாங்கம் எந்தத் தொழில்களை ஆரம்பிக்கலாம் என்று விளம்பரம் செய்கிறது. மக்களை நேரடியாகச் சந்தித்து, அரசு முயற்சி செய்து, சிறு சிறு தொழில்களை ஆரம்பிக்க ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் ஒரு தூறு ரூபாய் ஷேர் போட்டு, லட்சக்கணக்கிலே மூலதனம் சேர்க்கலாம். ஆனால் இதற்கு அரசு உதவி செய்ய வேண்டும். நான் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால், ஷேர் கொடுக்க மாட்டார்கள். அரசாங்கம் என் பின்னாலே இருந்தால் கொடுப்பார்கள். இப்படி ஒவ்வொருவரும் சேர்க்க முடியும். இதுமாதிரி சில முறைகளை அரசு கையாள வேண்டும். காஞ்சி புரத்திலே அதுமாதிரி ஒரு பத்து லட்ச ரூபாய் மூலதனத்தில் ஒரு தொழில் அமைக்கலாம். அதே மாதிரியாக செங்கல்பட்டில் அமைக்கலாம். திண்டிவனம், உடலூர் போன்ற ஊர்களிலும் அமைக்கலாம். இதற்கான நடவடிக்கைகளை தயவு செய்து நமது அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நாம் இப்பொழுது அலுமினியத் தொழிற்சாலையை நாட்டுடைமை ஆக்கினால் மத்திய அரசு கூடாது என்கிறது. இப்படி ஆட்டர் பாட்டம் போட்டுக்கொண்டிருந்தால், பயனளிக்காது. ஆகவே நமக்குப் பயனளிக்கத்தக்க வகையிலே மத்திய அரசும் ஆவன செய்ய வேண்டும்.

நமது நாட்டில் சித்ரா என்று சொன்னால் ஒரு பெரிய தொழில்துறைப் குறிக்கும் என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். அப்படிப்பட்ட தொழில்துறைக் கூட கேட்டுக்கொள்கிறேன், அவர்களும் மத்திய அரசுடன் தொழில்களை அமைப்பதற்குப் போராடவேண்டும்.

Directly let him go to Delhi and fight for it. Otherwise it is no good at all. Thank you very much.

திரு. கே. ராஜாராம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக தொழில் துறையில் நாம் முன்னேறி வருகிறோம். ஆனால் நமது முன்னேற்றம் நம்முடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய அளவில் இல்லை என்பதை அனைவரும் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். தொழில் துறையில் போதுமான முன்னேற்றம் இருப்பின், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் எங்கும் இருக்காது. ஆனால் நமது அமைச்சர் அவர்கள் அடுத்த அவையில் கொடுத்த புள்ளி விவரத்திலிருந்து வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இதற்கு முந்திய வருஷங்களைவிட இப்பொழுதுதான் இன்னும் அதிகமாக இருக்கிறது என்று தெரிகிறது. இருந்தாலும் அரசு நமக்கு அளித்திருக்கும் புள்ளிவிவரத்திலிருந்து, தொழில் பெருக்கத்தின்

1974 மார்ச் 28]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

அளவைப் பார்த்தால், நாம் மிகவும் மகிழ்ச்சியடையக்கூடிய நிலையில் பெருகித் தான் வருகிறது. அப்படிப் பெருகியும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தின் ஒரு சிறு பகுதியைக்கூட நாம் தீர்த்துவைப்பதற்கான நிலைமையில் இல்லை. ஆகவே தொழில் அதிகமாக வளர வேண்டுமென்றால் நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்? பெருந்தொழில்களை ஆரம்பிப்பதனால் மட்டும் இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைத் தீர்த்துவைக்க முடியுமா என்று பார்த்தால், முடியாது. அண்ணல் காந்தியடிகள் சொன்னமாதிரி, தொழில்கள் பாவலாக வா வேண்டும். நமது நாடு மேலைநாடுகளைப் போன்றது அல்ல. நமது நாட்டில் ஜனத்தொகையின் பெருக்கம் மிக அதிகமாக இருக்கிறது. இதை வினாக்கி விடக்கூடாது. ஜனங்களுடைய சக்தியை சரியானபடி நாம் உபயோகித்துக்கொண்டு, அதற்குத் தகுந்த தொழில்களை நாட்டில் பரப்புவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இந்தத் துறையில் அரசு முழு கவனத்தைச் செலுத்தவில்லை என்று நான் வருத்தத்துடன் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஓரளவு செலுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்னும் அதிகமான கவனம் செலுத்தினால்தான், அதைப் பூர்த்தி செய்ய முடியும்.

பிறகு தொழிற் பேட்டைகளை முதலில் எடுத்துக்கொள்வோம். நமது மாநிலத்தில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலிருந்து தொழில் பேட்டைகளைக் கட்ட ஆரம்பித்தோம். இந்த நேரத்தில் அதற்கு ஆரம்பகர்த்தாவாக இருந்த திரு. டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் அவர்களை நாம் மறந்துவிட முடியாது. தொழிற்பேட்டை என்பதற்கே அவர்கள்தான் மூலகர்த்தா. இந்த எண்ணத்தை உருவாக்கியவரே அவர்தான். இரண்டாம் திட்டத்தில் இது ஆரம்பிக்கப்பட்டு, நாளதுவரையில் பலவிடங்களில் தொழிற்பேட்டைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அது வேகமாக முன்னேறி வருகிறது. எனக்கு ஒரு திருப்தி என்னவென்றால், தொழிற்பேட்டைகளில் எத்தனை பகுதிகள் கட்டப்பட்டனவோ, அவற்றில் ஒன்றுகூட காலியில்லாமல், அத்தனை இடங்களிலும் தொழில்கள் நடக்கின்றன என்பதுதான். ஆகவே மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு வெகு நன்றாக இதற்கு இருக்கிறது என்று தெரிகிறது. சுமார் 10 பக்கங்களில் இந்த தொழிற்பேட்டைகளைப் பற்றிய விவரங்கள் இருக்கின்றன. தொழிற்பேட்டைகளுக்கு ஒப்பளிக்கப்பட்ட ஷெட்டுகள் அத்தனையும் கட்டி முடிக்கப்படவில்லை. என்றாலும் கட்டிமுடிக்கப்பட்டவைகளில் எதுவும் காலியில்லை. அதுதான் வரவேற்கக்கூடிய ஒரு நல்ல அம்சம். அதிலும் அரசாங்கத் துறையில் ஒப்பளிக்கப்பட்ட தொழிற்பேட்டைகள் பெரும்பாலும் கட்டப் பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் தனியார் துறைக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொழிற்பேட்டைகளில், கோயம்புத்தூருக்கு 100 இடங்களுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டிருந்ததில் 42 இடங்கள்தான் கட்டிமுடிக்கப்பெற்றிருக்கின்றன. ஆகவே தனி

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1974 மார்ச் 28]

யார் துறைக்கு இடம், தண்ணீர், மற்ற மூலப் பொருள்கள் போன்ற எல்லா வசதிகளும் செய்துகொடுத்துங்கூட, தனியார் துறை இதில் கவனம் செலுத்த வில்லை என்பதை நான் வருத்தத்துடன் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அடுத்தது, (பிற்பகல் 6-10)

சென்னை நகரில், வியாசார்பாடியில் கட்டுறவுத் துறையில் 100 இடங்களுக்கு சாங்ஷன் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றது. அவர்கள் கட்டியிருப்பது 53 இடங்கள் தான். அந்த 53 இடங்களும் காலியில்லை. கட்டியது முழுவதிலும் தொழிலை ஆரம்பித்து விட்டார்கள். ஒரு இடம்கூட காலியில்லாமல் எல்லா வற்றிலும் தொழில் செய்யத் தயாராகியிருக்கின்றார்கள். நண்பர் திரு. இராஜ கோபால் சொன்னமாதிரி இல்லை. நிறையப்பேர் தொழிலை ஆரம்பிப்பதற்குத் தயாராக இருக்கின்றார்கள். இன்னும் சாங்ஷன் செய்யப்பட்டிருப்பது அவ்வளவு வையும் கட்டி முடித்துவிட்டால், அதற்கும் தொழிற்சாலைகள் வரத் தயாராக இருக்கின்றன. இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் அரசாங்கத்தை ஒன்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசாங்கத்தின் கொள்கையில், தொழிற் பேட்டையைக் கட்டுவதில், ஏதாவது மாற்றம் இருக்கின்றதா என்று தெரியவில்லை. ஏனென்றால், Industrial Estates and Developed Plots என்ற தலைப்பில் 1972-73-ல் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை ரூ. 156.59 லட்சம். ஆனால் 1973-74-ல் அது சற்று குறைந்து ரூ. 135.11 லட்சம் ஆகியிருக்கிறது. வரப்போகும் ஆண்டிற்கு, அதாவது 1974-75-க்கு, ஒதுக்கியிருப்பது அதிலும் பாதி. அதாவது ரூ. 77.79 லட்சம்தான். ஆகவேதான் கேட்கிறேன், அரசாங்கத்தின் கொள்கையில், இந்த தொழிற்பேட்டை விஸ்தரிப்பைப் பொறுத்த வரையில், ஏதாவது மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா? இப்படி கட்டும் இடங்களுக்குக் கிராக்கி இல்லையா? ஏன் இப்போது தொகை பாதியாகக் குறைக் கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன். பொதுவாக நமது மாநிலத் தில் தொழில் வளர்ச்சி நல்ல முறையில், ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றது. அதைப்பற்றி (நான் குறை சொல்ல விரும்பவில்லை. ஆரம்பத்தில் எப்படியோ இருந்து இப்போது நல்ல முறையில் போய்க்கொண்டிருக்கின்றது. ஆனால் இப்போது துரதிர்ஷ்டவசமாக ஏற்பட்டுள்ள இடைஞ்சல் எல்லாம் தொழிலுக்கு வேண்டிய மின் சக்தி கிடைக்காமல் இருப்பதுதான். மின் சக்தி பற்றாக்குறையால் நமது மாநிலம் அடைந்துள்ள கஷ்ட நஷ்டம் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. அதோடு மின் சக்தியை உற்பத்தி செய்யும் இயந்திரங்கள் ஓடுவதற்கு வேண்டிய நிலக்கரியும் எண்ணெய்யும் போதுமான அளவிற்குக் கிடைக்கவில்லை. இது முறையாகத் தொடர்ந்து கிடைத்துக்கொண்டே இருப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டை முன்கூட்டியே செய்ய நாம் தவறிவிட்டோம். மக்களைப் பொறுத்த வரையில், அதைச் செய்யத் தவறியது மாநில அரசாங்கமா அல்லது மத்திய அரசாங்கமா என்று பார்ப்பதில்லை. பார்க்கவும் மாட்

1974 மார்ச் 28]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

டார்கள். நாம் வேண்டுமானால் மின்சக்தி குறைவுக்குக் காரணம் மத்திய சர்க்கார் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் ஜனங்கள் ஒப்புக் கொள்ளுவதில்லை. அவர்கள் மத்திய அரசாங்கமாக இருந்தாலும், மாநில அரசாங்கமாக இருந்தாலும், எல்லாம் ஒன்று என்றுதான் நினைக்கின்றார்கள், ஒரு பொருள் கிடைக்கவில்லை என்றால். ஆகவே தொழில்கள் பெருகுவதற்கு...

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: ஆட்சியிலிருந்து அனுபவம் மிக்கவர் எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள். எனவே மக்கள் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்று சொல்லுகின்றதைவிட, அவரே உண்மை நிலையை நாட்டு மக்களுக்கு எடுத்துச்சொன்னால், மக்கள் நிச்சயம் ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள்.

திரு. கே. ராஜாராம்: நான் இங்கே சொல்லுவதெல்லாம் மக்களுடைய பிரதிநிதி என்ற முறையில்தான். அந்த முறையில்தான் இங்கே பேச வேண்டும். தனிப்பட்ட முறையில் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லுவது வேறு விஷயம். மக்கள் என்ன நினைக்கின்றார்கள் என்பதை அறிந்து கொள்ளுவதில் அரசாங்கம் தவறிவிடக்கூடாது. நான் சொல்லுவது மட்டுமில்லை, அதை அரசாங்கமும் உணர்ந்துதான் இருக்கின்றது என்று நினைக்கிறேன். ஜனங்க அரசாங்கமும் உணர்ந்துதான் இருக்கின்றது என்று செய்ய முடியும், எல்லாம் மத்திய சர்க்கார் விடம் சென்று, 'நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும், எல்லாம் மத்திய சர்க்கார் தான்' என்று மத்திய சர்க்காரைக் காட்டிக்கொண்டு தப்பித்துக்கொள்ளலாம் என்று இந்த அரசாங்கம் நினைக்கவில்லை என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். அப்படி எண்ணியிருந்தால், இப்போது திடீரென்று கப்பல்களை விலக்கு வாங்கி நமது அரசாங்கமே நிலக்கரிக்காக கப்பல் விடம் அளவிற்கு வந்திருக்கமாட்டார்கள். நமது தொழிலுக்கு வேண்டிய நிலக்கரியை நமக்கு வேண்டிய நேரத்தில் சீக்கிரமாக எடுத்து வருவதற்கு இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கின்றார்கள். இதிலேயிருந்து நமது சர்க்கார் பொறுப்பை முழுக்க முழுக்க உணர்ந்து தான் இந்தக் காரியத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. ஆகவே தான் காலம் தாழ்த்தியாவது இப்போது கப்பலை வாங்க முன் வந்திருக்கின்றார்கள். இதை முன் கூட்டியே செய்திருக்கலாம். ஏனென்றால் நமது மாநிலத்திலே தொழில்கள் பெருகப் பெருக, நிலக்கரித் தேவையும் அதிகமாகிக் கொண்டே இருக்கின்றது. வேண்டிய நிலக்கரியை எடுத்துவருவதில் கிராமம் இருக்கின்றது என்றால், இப்படி நமக்குத் தேவையான போக்குவரவு சாதனங்களை நாமே வைத்திருந்தால், சீக்கிரமாகக் கொண்டு வர முடியும். மந்திரிக்கு அழகு, வரும்பொருள் உரைத்தல் என்பதை நாம் சாதாரணமாக கீழ் வருப்பி லேயே படித்திருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: நீங்களும் மந்திரியாக இருந்திருக்கின்றீர்கள்.

[1974 மார்ச் 28]

திரு. கே. ராஜாராம்: இருக்கும்போது தெரிந்திருக்கலாம். ஆனால் இப்போதுள்ள நிலை அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்களுக்குத்தான் தெரியும். சிக்கல்கள் என்ன, தேவை என்ன, அந்த மெடிரியல்லைக் கொண்டு வருவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் என்ன என்பது இப்போது அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்களுக்குத் தான் தெரியும். அவர்களிடம்தான் புள்ளிவிவரங்கள் இருக்கின்றன. எவ்வேதான், காலம் தாழ்த்தி இதைச் செய்திருந்தாலும் வரவேற்க வேண்டிய ஒன்று. மத்திய சர்க்காரை மட்டும் குறை சொல்லிக்கொண்டிருப்பதில் பலனில்லை. மத்திய சர்க்காரே சில ஏற்பாடுகளைச் செய்தாலும், இடையிலே குந்தகம் கிடைப்பதற்கு எவ்வளவோ சக்திகள் இருக்கின்றன. தினம் தினம் 100 வேகங்கள் தருவதாகச் சொல்லுகின்றார்கள். வேகங்களைக் கொடுத்துவிடுகின்றார்கள். ஆனால் வந்து சேருவதில்லை. நடுவழியிலேயே நின்றுவிடுகின்றது. பெலவாடா வில் நின்று விடுகிறது அல்லது வால்டேரில் நின்று விடுகிறது. இயற்கையும் நமக்குப் போதிய அளவிற்கு உதவவில்லை. நமது மாநிலத்திலுள்ள ரிஸர்வாயர் களெல்லாம் அனேகமாக தண்ணீர் இல்லாமல் வற்றிக் கிடக்கின்றன. அடுத்த வருஷத்திலாவது நிலைமை அபிவிருத்தி அடையலாம் என்றுதான் நாம் எண்ண வேண்டியிருக்கின்றது. ஆனால் இயற்கை எப்படி இருந்தாலும், அதையே முழுக்க முழுக்க நம்பியிராமல், மாற்றுத் திட்டங்கள் எண்ணென்ன செய்ய வேண்டுமோ அவை அவ்வளவையும் நாம் செய்துவிட வேண்டும். பல இடங்களிலே அனல் மின் நிலையங்களை அமைப்பது, அணு மின் நிலையங்களை அமைப்பது என்பதையெல்லாம் நாம் தொடர்ந்து செயல்படுத்தி வரவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ஆண்டுக்கு ஆண்டு தொழில்களின் எண்ணிக்கை பெருகிவருகிற நேரத்திலே, அதற்கேற்றபடி நமது மின்சக்தித் திறனையும் அதிகரிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இப்போது இரண்டாவது சுரங்கத்தை நெய்வேலியில் வெட்ட ஒப்புதல் அளித்திருக்கின்றார்கள் இதனுடைய பலனை பின்னால் நாம் பெற இருக்கிறோம். இதிலே ஒரு ஆயிரம் மெகாவாட் மின் சக்தியை கட்டுதலாக உற்பத்தி செய்ய முடியும். அனல் மின் நிலையத்தைக் கட்டவும் அரசாங்கம் ஒப்புதல் அளித்திருக்கின்றது என்ற அடுத்த சபையில் சொன்னதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அது ஓரளவிற்கு நமக்கு நிவாரணம் அளிக்கும். ஆனால் அது உண்மையிலேயே நிவாரணம் அளிக்குமா என்று பார்த்தால், அதனுடைய பலன் நமக்குக் கிடைக்கும் காலத்திற்குள் நமது தேவையும் கணிசமான அளவிற்கு அதிகரித்து விடுகின்றது. ஆகவேதான் நாம் எவ்வளவுதான் திட்டம் போட்டு இவற்றையெல்லாம் நிறைவேற்றினாலும், அது போதுமானதாக இல்லாது போய்விடுகின்றது. ஆகவே தொழிலுக்குப் பல இடைஞ்சல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆனாலும்கூட தொழில்கள் பல வகைகளில் முன்னேறி, இப்போது அரசாங்கமே பல நிறுவனங்களை—சிப்காட் என்றும் டான்ஸி என்றும் பல நிறுவனங்களை—

[1974 மார்ச் 28]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

அமைத்து தொழிலில் சிறந்த முன்னேற்றம் கண்டு வருகின்றது. லாபமும் கணிசமாக இப்போது ஏற்பட்டு வருவதாகப் பார்க்கிறோம். நஷ்டத்தில் வேலை செய்துகொண்டிருந்த நிறுவனங்கள் எல்லாம் இப்போது அந்த நஷ்டத்தையும் ஈடு செய்து லாபத்தோடு இயங்குவதாகத் தெரிகின்றது. அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டு நடத்தும் பல மில்கள் இப்போது லாபத்தில் இயங்கிவருகின்றன. இதெல்லாம் எதைக் காட்டுகின்றது? சற்று சிந்திக்க வேண்டும். சரியானபடி எல்லா சக்திகளும் ஒத்துழைத்தால், எந்தத் தொழிலிலும் நஷ்டம் என்பதே வராது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. நான் எந்தக் குறிப்பிட்ட தொழிலாளர்களையும் குறை சொல்லவில்லை. அவர்களுக்குப் பல குறைகள் இருக்கத்தான் இருக்கும். அவற்றை உடனுக்குடன் கவனித்து நிறைவேற்ற இருக்கத்தான் இருக்கும். அவற்றை உடனுக்குடன் கவனித்து நிறைவேற்ற அரசாங்கம் நல்லதொரு இயந்திரத்தை உண்டுபண்ண வேண்டும். அதைச் செய்துவிட்டால், தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினைகள் பலவும் தீர்க்கப்பட்டு விடும். டெக்ஸ்டைல் தொழிலில் லாபம் வந்ததற்குக் காரணம் அங்கே தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை இல்லாததானது. அதே மாதிரி மற்ற மற்ற தொழில்களிலும் அந்த மாதிரிப் பிரச்சினைகள் இருந்தால் அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கு என்னென்ன செய்யலாம் என்று எல்லோரும் கூடி யோசிக்க வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லுகின்றார்கள், ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் இருக்க வேண்டும் என்று. அமைச்சர் அவர்கள் மட்டுமில்லை. தமிழ் நாட்டிலே உள்ள எல்லா அரசியல் தலைவர்களும் போட்டையில் எறிக்கொண்டு பேசும்போது இதைத்தான் வற்புறுத்திப் பேசுகின்றார்கள். ஆனால் எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு ஒரு காரியத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற நிலை வரும்போது, ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு பங்கும் போய் நிற்கின்றார்கள். தங்கள் சங்கம் செல்வாக்கை இழந்துவிடுமே என்றுதான் எண்ணத் தொடங்கி விடுகின்றார்கள். ஆகவே இதையெல்லாம் சிந்தித்து, இந்தப் பிரச்சினைகளையெல்லாம் தீர்த்து வைத்தால், இந்தியாவிலேயே இப்போது தொழில் துறையில் மூன்றாவது அல்லது நான்காவது என்று நமது தமிழ் நாடு இருப்பது மாறி முதலாவதாக வரமுடியும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆகவே தொழில் சங்கங்களை நடத்துகின்றவர்களையெல்லாம் ஒன்றுபடச் செய்து தொழிலில் அமைதியை ஏற்படுத்தி, உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு அதிக உற்சாகத்தைக் கொடுத்தால், நிச்சயமாக நாம் அந்த முதலாவது இடத்தைப் பெற முடியும். எனவே தொழிலமைச்சர் அவர்கள் இதிலே சற்று கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உதாரணத்திற்கு ஜப்பான் சென்று வந்த நண்பர் ஒருவர் என்னிடம் குறிப்பிட்டார். அங்கே தொழிலாளர்களிடையே பிரச்சினை என்றால், அவர்கள் உற்பத்தி கெடும் முறையில் ஸ்டரைக் செய்ய மாட்டார்கள். அதற்குப் பதிலாக அவர்கள் அதிகமாக வேலை செய்து

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1974 மார்ச் 28]

உற்பத்தியை அதிக அளவிற்குப் பெருக்கிவிடுவார்களாம். எட்டு மணி நேரம் வேலை செய்ய வேண்டுமென்றால், ஒன்பது மணி நேரம் வேலை செய்து உற்பத்தியை அதிகப்படுத்திவிடுவார்களாம். மானேஜ்மெண்ட்டில் கேட்டால் (பிற்பகல் 6.20)

ஒன்றும் பதில் சொல்லாமல் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தி விடுவார்களாம். ஒரு தொழிலாளராவது அந்தத் தொழிலுக்குப் பங்கம் வரும்படி ஏது ஒன்றையும் செய்ய மாட்டார்கள். அவர்கள் அதிகமான நேரம் வேலை செய்வதன் மூலம் தங்களுடைய அதிருப்தியைக் காண்பிக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். ஆச்சரியப்பட்டேன். அங்கே தொழிலாளர்கள் தங்கள் அதிருப்தியைக் காண்பிப்பதற்கு அதிகமான நேரம் வேலை செய்வார்கள். மானேஜ்மெண்ட் ஏன் அதிகமாக வேலை செய்கிறார்கள் என்று கேட்டால், ஏன் வெளியே போகவில்லை என்று கேட்டால், எங்களுக்கு டிமாண்ட் இருக்கிறது, தீர்த்து வைக்கவேண்டுமென்று சொல்வார்கள். தங்கள் அதிருப்தியைக் காட்டுவதற்கு 8 மணிக்கு பதிலாக 9 மணி நேரம் வேலை செய்வார்கள். அது அல்லவா நாடு. ஜப்பான் முன்னேறிவிட்டது என்று எல்லோரும் பேசுகிறோம். எல்லோரும் ஒத்துழைப்பதால் முன்னேறுகிறது. நம் மாநிலத்திலும் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து பிரச்சினை இல்லாமல் தீர்த்து வைப்பதற்கு ஏதேனும் வழி செய்தால், நன்றாக இருக்கும்.

டான்சி, சிப்காட் போன்ற வாரியங்களை அரசாங்கம் உண்டு பண்ணி அதன் மூலம் தொழில் வளர்ச்சியை அதிகப்படுத்துவதைப்பற்றிக் குறை ஏதும் சொல்லவில்லை. நான் முதலில் சொன்னதை கடைசியிலும் சொல்ல விரும்புகிறேன். தனியார்கள் சிறு தொழில்களை பல இடங்களில் செய்வதற்கு உதவிகள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவை பாராட்டுக்குரிய உதவிகள். இவை போதாது. இன்னும் நிறைய உதவிகள் செய்ய வேண்டும். என்ன வகையில் செய்யலாம் என்று அவர்களைக் கேட்டால் தான் தெரியும். இப்படி அவர்களுக்குப் பல உதவிகளைச் செய்து, அரசாங்கம் அதிகமான தொழில்களை நடத்துவதைக் காட்டிலும், தனியார்கள் சிறு சிறு தொழில்களை ஒவ்வொரு ஊரிலும், தாலுகாவிலும் செய்வதற்கு முன்வரும்படியாக அவர்களைத் தூண்ட வேண்டும். குறிப்பாக நான் ஒன்றை வருத்தத்துடன் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அரசாங்கம் மட்டுமல்ல. இன்றைக்கிருக்கிற தொழில் அமைச்சரவர்கள் மட்டுமல்ல. இதற்கு முன்னால் 20 வருஷமாக தொழில் அமைச்சர்களெல்லாம் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவை தொழில் மயமாக்கிவிட வேண்டுமென்று எத்தனையோ சலுகைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்போ தாவது இருக்கக்கூடிய தொழில் அமைச்சர் அந்த ஜில்லாவைச் சேர்ந்தவர்.

1974 மார்ச் 28]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

இதற்கு முன்னால் அந்த ஜில்லாவைச் சேர்ந்தவர்கள் யாருமில்லை. ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு எத்தனையோ சலுகைகளைக் கொடுத்தும் அந்த ஜில்லாவில் ஏன் தொழில் வளர்ச்சி இல்லை? நம் மாநிலத்திலேயே தொழில் குறைவாக உள்ள மாவட்டம் ராமநாதபுரம் தான். ஏன் அம்மாதிரியாக இருக்கிறது என்று ஆராய்ச்சி பண்ண வேண்டும். கிழக்கு ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் தொழில் எப்போதையே நடத்த இயலவில்லை. நடக்கவில்லை. முதல் போட்டு தொழில் செய்பவர்கள் அங்கே போகவில்லை. கடைசியில் ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் அரசாங்கமும் தனியாரும் சேர்ந்து செய்யக்கூடிய தொழில்கள் இரண்டொன்றை திருப்பத்தூர் தாலுக்காவில் ஆரம்பித்து வருகிறார்கள். தனியார்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு உற்சாகம் கொடுத்து ஆரம்பிக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மூலப் பொருள்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை, சில பொருள்களுக்கு வெளியே போகவேண்டிய நிலை இருப்பினும், நம் மாநிலத்தில் இருக்கும் பொருள்களை வைத்து ஆரம்பிக்கக்கூடிய தொழில்கள் வளர்ச்சி பெற வேண்டும். அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக மின் சக்தியைப் பொறுத்த வரையில், தொழில் அமைச்சரவர்கள் மின்சாரத் துறையில் மட்டும் கையைக் காட்டி விடாமல் தானும் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும். எனென்றால், பாதிக்கப்படுவது தொழில் துறை. மின்சாரத் துறை நன்றாக வேலை செய்து அதிகமாக மின்சார சக்தியை உண்டு பண்ணி தொழில்கள் குறையாமலிருப்பதற்கும், விவசாயம் குறையாமலிருப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்வதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பட்டுத் தொழிலைப் பற்றி திரு. ராமநாதன் அவர்கள் கூறினார்கள். இது குறித்து நான் பேசவேண்டுமென்றிருந்தேன். அவர்களே பேசி விட்டார்கள். பட்டுத் தொழில் நமது மாநிலத்தில் நிறைய நடக்க, பட்டுப் பூச்சிகள் வளர்ப்பதற்கான மல்பரி தோட்டங்களை அமைப்பதற்கு ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். 7, 8 இடங்களில் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். பூச்சிகளை வளர்க்க திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்தப் பட்டை எடுத்து, தூலைப் பிரிக்க அடுத்த மாநிலத்திற்குப் போகாமலிருக்கும் முயற்சியையும் அடுத்தபடியாகச் செய்ய வேண்டும். பட்டுத் தொழில் அதிகமாக வளர நம் மாநிலத்தில் வசதிகள் இருக்கின்றன. நீலகிரி மலையிலும், தாளவாடி பகுதியிலும் பட்டுப் பூச்சிகள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. அந்தப் பட்டு அடுத்த மாநிலத்திற்குப் போகிறது. இங்கு வசதி இல்லாததினால் அங்கே போகிறது. வேறு என்ன பண்ண முடியும்? அங்கே கொண்டுவரத் தான் விற்பார்கள். நமது மாநிலத்திலேயே பட்டு தூலைப் பிரித்தெடுத்து தூற்கும் படியான வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். அதற்கும்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1974 மார்ச் 28]

அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் எத்தனையோ தொழில்கள்பற்றி இருக்கக் கூடிய குறிப்புகளைப் படித்து, ஒவ்வொன்றிற்கு 5 நிமிஷம் பேச வேண்டுமென்றால் கூட ஒரு நாள் பூராவும் பிடிக்கும். அத்தனை தொழில்களில் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும், பட்டுத் தொழில் முன்னேற்றத்திற்கு வேண்டிய மற்ற எல்லா உதவிகளையும் அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, தொழில் துறையிலே புதிய முயற்சிகள் எடுத்திருப்பதைப் பாராட்டியதோடு, இன்னும் அதிகமான அளவிற்கு முயற்சிகள் தொடர வேண்டுமென்ற நல்ல ஆலோசனைகளையும் மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். அத்தனைக்கும் அரசாங்கம் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று முதலில் உறுதி கூறுகிறேன். இந்த அருமையான தொழில் வளர்ச்சிக்காக கடந்த சில ஆண்டுகளாக பெரு முயற்சியை நம்முடைய அரசுத் துறையும், பல்வேறு வாரியங்களும், தொழில் துறையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களும் ஆற்றித் தந்திருக்கிறார்கள். இந்தத் துறையில் பணியாற்றிய அனைவருக்கும் இங்கே மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் தெரிவித்த பாராட்டு முழுமையாகப் பொருந்தும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தொழில் துறை இன்னும் வேகமாக வளர வேண்டும் என்கின்ற கருத்தினை அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். எவ்வளவு நமக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டாலும், பாராட்டுரை கிடைத்தாலும், நாம் தேவை என்று கருதுகிற வளர்ச்சியிலே இது மிகச் சாதாரணமான வளர்ச்சி தான் என்பதை நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். 5 லட்சம் பேர்கள் படித்தவர்கள், இன்றைக்கும் நம்முடைய வேலையில்லாத பட்டியலில் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறார்கள் என்று எண்ணும்போது, ஒரு அச்சம் நம் உள்ளத்தில் ஏற்படுகிறது. இதைத் தான் நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் சொன்னார்கள். எவ்வளவு தொழில்கள் தொடங்கினாலும், அவை நம் நாட்டிற்குத் தேவை என்பதை அவர்கள் வலியுறுத்தியது மகிழ்ச்சியைத் தந்தது. இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் ஏராளமாகக் கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பல புத்தகங்களில் புள்ளி விவரங்கள் தந்திருப்பதில் ஒரு குழப்பம் வருகிறது. அவர்கள் சொன்னது போல, நம்முடைய அரசின் சார்பில் போடுகிற மூலதனத்தைக் குறைத்து நம்முடைய வாரியங்களின் மூலமாக மூலதனம் போட்டால், நம் அரசின் வரிப்பணம் அல்லாத பணம் வருகிறது. ஆகவே அந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். அதனால் தான் புள்ளி விவர வேறுபாடு. 1967-ம் ஆண்டு 21 இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், 434 ஷேட், 1973-ம் ஆண்டு 37 இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட். 271

1974 மார்ச் 28]

[திரு. செ. மாதவன்]

ஷேட். 575 லட்ச ரூபாய் செலவழித்த நிலை மாறி, இப்போது 1973-இலே 902 லட்ச ரூபாய் இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டுகளுக்காகச் செலவழிக்கிறோம். சிறிய தொழில்கள் வளர்ச்சியில் இது பயன்படும் என்ற நம்பிக்கை இல்லை. இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் ஏராளமாகக் கட்ட முயற்சி எடுத்து வருகிறோம்.

தொழில் வளர்ச்சியில் பட்டுத் தொழிலுக்கு அதிக கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். முழுக்க ஒப்புக்கொள்கிறேன். அரசுக்கு மனத் திருப்தி கிடையாது. தர்மபுரி பகுதியில் ஓசூரில் மட்டும் தான் முசுக் கட்டை செடி வளரும் என்று நினைத்தோம். அதற்காக சில கடன்களைக் கொடுத்தோம். பயனில்லை என்ற முடிவிற்கு வந்து, நாமே அங்கே பெரும் பெரும் பண்ணைகளை வளர்த்து முசுக்கட்டை செடி வளர்ப்பதில் சங்கடம் இருக்கிறது. ஆனாலும் நாமே முதல் கட்டமாக பல லட்ச ரூபாய் போட்டு அதே ஓசூரில் நம்முடைய அரசாங்கம் எடுத்த முயற்சியில் நல்ல வெற்றி கிடைத்திருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் இந்தச் செடி ஓசூரில் தான் வளரும் என்ற நிலைமை மாறி, காஞ்சிபுரத்தில் கூட அருமையாக செடி உற்பத்தியாகிற காட்சியைப் பார்த்தோம். நண்பர் திரு. ராமநாதன் சொன்னபடி, கோவை மாவட்டத்தில் சில பகுதிகளிலும், ஏன், கும்பகோணத்திலும் இந்தச் செடி வளருகிற காட்சியைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே எந்தத் தட்ப வெப்ப நிலையிலும் இந்தச் செடி வளரும் என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, புதிதாக முடிவு எடுத்து, 4 கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டம் போட்டு எங்கெங்கே பட்டுத் தொழில் இருக்கிறதோ அங்கேயெல்லாம் மூலப் பொருளைத் தருகிற தொழிலைத் தொடங்க வேண்டும் என்று திட்டமிட்டிருக்கிறோம். அண்மையில் மத்திய தொழில் அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களிடத்தில் சொன்னேன். அவருடைய இலாகா தான் இதற்கு அனுமதி தர வேண்டும். அவரும் பரிசீலிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். 5 ஆண்டுகளுக்குள்ளாக, இந்தத் திட்டம் தொடங்கப் பெற்றால், தமிழ் நாட்டுப் பட்டுத் தொழிலுக்கான மூலப் பொருள் பலவற்றைப் பெற்றுவிடலாம் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

ஜாரி கிடைக்காத நிலை இருந்தது. குஜராத் மாநிலத்தை நம்பியிருக்க வேண்டிய நிலை இருந்தது. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்தத் தொழிலை இங்கே எப்படியாவது கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். குடிசைத் தொழிலாகக் கொண்டுவர முடியாத நிலை இருந்ததால், பல ஆண்டுகளாகப் பரிசீலித்து கடைசியிலே பிரான்ஸ் நாட்டிலிருந்து வந்த இயந்திரத்தை பெங்களூரில் கண்டுபிடித்து, நாமாக நடத்த, 25 லட்ச ரூபாய்க்கு பிரம்மாண்டமான தொழிற்சாலையை நடத்த முதல் கட்டமாகத் தொடங்கினோம். எப்படி இருக்குமோ என்ற பயத்தில் தொடங்கினோம். இப்போது அது பட்டு

[திரு. செ. மாதவன்]

[1974 மார்ச் 28]

துலுக்குப் பயன்படுகிறது. அருமையான ஜாரி என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு காஞ்சிபுரத்தில் அது வெற்றி பெற்றிருக்கிறது. இது முழுமையாக வெற்றி பெறுமானால், பட்டுத் தொழிலுக்குத் தேவையான ஜாரி நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்த அளவிற்குக் கிடைத்து விடும் என்ற நம்பிக்கை (பிற்பகல் 6.30)

எனக்கிருக்கிறது. இது போன்ற குற்றங்களை நாம் போக்குவதில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம். ஆனால் இதற்கெல்லாம் இன்றைக்குக் கஷ்டங்கள் வருவது போல், தொழில் துறையிலும் பல்வேறு கஷ்டங்கள் தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருக்கின்றன. நாம் இத்தனை முயற்சி எடுத்ததற்குப் பின்னரும், பல தொல்லைகள் நம்மை நோக்கி வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதற்கான மூல காரணத்தை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே வலியுறுத்தினார்கள். இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தொழிற் சங்கங்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். எனக்கு ரொம்ப மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது. இப்படியெல்லாம் சொல்கிற எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் நிறையப் பெருகுவார்கள், நாடு மிக விரைவிலேயே உருப்பட்டுவிடுமென்று உருதுகிறேன். ஆனால் நம்முடைய துர்பாக்கியம் அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையிலே. எல்லாவற்றுக்கும் அரசாங்கத்தைக் குறை கூறி, மாசு கற்பிப்பதற்காகத் துண்டி விடுகிற கொள்கைதான் இன்று இருக்கிறது. எந்தத் துறையையும் அரசியலுக்காகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் ஒரு மோசமான அரசியல் இன்று வளர்ந்துவிட்டிருக்கிறது. அதை எல்லோரும் உணருகிறோம். போகப்போக இன்னும் மோசமான நிலை இருக்குமோவென்று சந்தேகப்படுகிறோம். ஆனால் சொல்லப் பயப்படுகிறோம். நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் இங்கே சொல்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு வெளியிலே, அவர்களுடைய கட்சிக் கூட்டத்திலே சொல்லுவார்களா என்றால், எனக்குக் கொஞ்சம் சந்தேகம்தான். காரணம் அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை நாட்டிலே வளர்ந்திருக்கிறது. அவர்கள் சொன்ன கருத்து சிந்திக்கப் பட வேண்டிய கருத்து. கட்சியென்று சொல்கிறார்கள். எனக்கு நம்பிக் கையே இல்லை. நான் தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சராகவும் இருந் றிருக்கிறேன்; தொடர்ந்து தொழிலமைச்சராகவும் இருக்கிறேன். தொட்ர்ந்து ல தொழிலதிபர்களோடு பழகி வருகிறேன். தமிழ் நாட்டிலே எந்தத் தொழி லிபரும் தொழிலாளர் சங்கத் தலைவர்களைக் குறை சொல்லிப் பார்த்ததில்லை. டதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் தொழிற் சங்கங்கள், வலதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தொழிற் சங்கங்கள், காங்கிரஸ் கட்சித் தொழிற் சங்கங்கள், திராவிட ன்னேற்றக் கழகத் தொழிற் சங்கங்கள்—இவைகளைப் பற்றியும், தொழிற் றகத் தலைவர்களைப் பற்றியும் குறை சொன்னதை நான் பார்த்ததில்லை. அதே ாதிரி, தமிழ் நாட்டுத் தொழிலாளர்கள் மிகவும் மோசமானவர்களென்று யார்

[1974 மார்ச் 28]

[திரு. செ. மாதவன்]

சொல்லியும் நான் கேட்டதில்லை. இருந்தாலும் மோசமான நிலை இன்றைக்கு இருக்கிறது. என்ன காரணம் என்பதைத்தான் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். பல தொழிலதிபர்கள் என்னிடத்தில் வருகிறார்கள். அவர்கள் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை வரவேற்கிறார்கள்; இடது சாரிக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை வரவேற்கிறார்கள்; காங்கிரஸ், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்—எல்லோரையும் வரவேற்கிறார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் ஒரே ஒருவர் மட்டும் இந்தத் தொழிற்சாலைக்கு வந்தால், இந்தத் தொழிற்சாலை முடிவிடுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இது ஒரு துர்பாக்கியமான நிலை. நான் இதுபற்றி எதிர்க் கட்சியிலுள்ள தொழிற் சங்கத் தலைவர்களிடமும் கேட்டுப் பார்த்தேன். 'ஆமாம்' என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏன் வெளியில் சொல்ல மறுக்கிறீர்களென்றால், சொல்ல மாட்டோமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆக தமிழ் நாட்டிலே தொழி லாளர் சங்கங்களை நடத்துகிற தொழிற் சங்கங்கள் எந்தக் கட்சியாக இருந் தாலும் சரி, அதை தொழிலை நடத்துகிறவர்கள் வரவேற்கிறார்கள்; பாராட்டு கிறார்கள். ஆனால் தொழிற் சங்கங்களைப் பயன்படுத்தி, தங்களுடைய வாழ்க்கையே குறியாக, அரசியலே குறியாக, செல்வாக்கே குறியாக வைத்து, உற்பத்தி செய்யாதே; அதற்கு ஊக்கம் கொடுக்காதே என்று சொல்லுகிற ஒரு முறை மிகக் குறுகிய அளவிலே—மிகப் பெரிய அளவிலேயென்று நான் சொல்ல மாட்டேன்—ஆங்காங்கே இருப்பது நம்முடைய துர்பாக்கியம்தான். நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் சொன்னதுபோல், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கள் சட்ட மன்றத்தில் பகிரங்கமாக அறிவித்தார்கள். நான் தயார்; திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தயார்; நாங்கள் சங்கங்கள் வைத்து நடத்தி, எங்கள் கட்சியை வளர்க்க வேண்டுமென்ற எண்ணமே எங்களுக்குக் கிடையாது; எல்லாக் கட்சியும் இதற்கு துணிந்து முடிவு எடுக்க வேண்டும்; அரசியல் கலப்பு இல்லாமல், தொழிலாளர் நல் வாழ்வுக்காக நடத்துகிற தொழிலாளர் ியக்கங்களை நாம் அனைவரும் வரவேற்க வேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அது பற்றித்தான் அந்த மாமன்றத்தில் விவாதங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்தக் கருத்தையும் அவர்கள் இணைத்துச் சொன்னது எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. இவ்வளவு செய்தாலும், தொழில் நடத்துகிறவர்களுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் ஏற்படுகிற தொல்லைகள் நினைக்கும்போது, கொஞ்சம் பயம் ஏற்படத்தான் செய்கிறது. குறிப்பாக மின்சாரத்தைப்பற்றி எல்லோருமே இங்கே கவலையோடு எடுத்துச் சொன்னா் கள். அது உண்மையான கவலை. இந்த நாட்டுக்கு ஒரு பெரிய இருண்ட காலம் வந்து விடுமோ என்ற ஒரு பயம் இருப்பதை நாங்கள் அப்போதைக்கப் போது இந்த அரசின் சார்பாக மிக பகிரங்கமாக எடுத்துச் சொல்லி வருகிறோம். நிகக் குறுகிய காலத்தில் திட்டங்களை வெகு விரைவாகப் போடாத வரையில்

[திரு. செ. மாதவன்]

[1974 மார்ச் 28]

தமிழ் நாடு என்று சொல்வதைவிட, இந்தியாவிலேயே இப்படிப்பட்ட மோசமான நிலைமை ஏற்பட்டு, 100 சதவீதம் பவர் கட் என்று ஏற்பட்டு, தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் மூடப்படும் நிலைமை வந்துவிடுமோ என்று பயமாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட செய்திகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. வடமாநிலங்களில் 100 சதவீதம் பவர் கட் என்று செய்திகள் வருகின்றன. ஹரியானாவில் 60 சதவீதம் பவர் கட். அதற்குப் பக்கத்தில் உள்ள உத்தரப் பிரதேசத்தில் தேர்தலுக்காகக் கொஞ்சம் மின்சாரம் கொடுத்தும் இப்படிப்பட்ட நிலைமைதான் இருக்கிறது. ஆகவே உத்தரப் பிரதேசத்திலும் ஹரியானாவிலும் மின்சாரப் பஞ்சம் இருந்து வருகிறது. ஹரியானாவுக்கு நான் சென்றிருந்தபோது அங்கு இருள் மயமாக இருந்த காட்சியைப் பார்த்தேன். தொழிற்சாலைகள் மூடிக் கிடக்கின்ற காட்சியைப் பார்த்தேன். தமிழ் நாட்டிலிருந்து வந்திருக்கின்ற அமைச்சராகிய உங்களுக்கு தொழிற்சாலைகளைக் கூட சுற்றிக் காட்ட முடியவில்லையே என்று அவர்கள் என்னிடம் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டார்கள். தொழிற்சாலைக்குள் சொல்ல முடியாத அளவுக்கு நிலைமை இருந்து, அந்த அளவுக்கு மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருந்ததை நான் பார்த்தேன். ஆகவே மத்திய மாநில அரசுகள் தொலை நோக்கோடு உற்றுப் பார்த்து மின்சார உற்பத்திக்காக பிரம்மாண்டமான திட்டங்களைப் போட்டு உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டுமே ஒழிய, வேறு வழியில் அதற்கு விமோசனமே இல்லை. நான் மாநில அரசு, மத்திய அரசு என்று சொல்கிறபோது, மத்திய அரசைக் குற்றம் சொல்வதாகக் கருத வேண்டாம். எப்படியோ இந்தப் பத்திரிகைக்காரர்கள் ஏதாவது ஒரு வரியைப் பிடித்துக்கொண்டு மத்திய அரசைக் குறை சொல்லி விட்டார் Mr. Madhavan accuses the Central Government என்று போட்டு விடுவார்கள். அந்த ஒரு வார்த்தையிலேயே உண்மை எல்லாம் அமுங்கி விடுகிறது. உள்ளே போட்டிருக்கின்ற புள்ளி விவரங்களையெல்லாம் யாரும் படிக்க மாட்டேன் என்கிறார்கள். இதைதான் வேலை போல் இருக்கிறது, மத்திய சர்க்காரைக் குறை கூறுவது நவிர, வேறு வேலை இல்லை போல் தோன்றும். உண்மையை உணர முடியாமல் போய்விடுகிறது.

நெய்வேலியை எடுத்துக்கொள்வோம். ஒரு 15 சதவீதம் பவர் கட் போடப்பட்டது. தொழில்துறிகளோடு பேசி ஒரு சமாதான முறையில் அதை ஏற்பாடு செய்தோம். ஏப்ரல் மாதத்தில் 25 அல்லது 30 சதவீதம் வெட்டு வரும் என்று எங்களுக்கு முன்னமேயே தெரியும். இருந்தாலும் கடைசி நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ளலாம் என்று இருந்தோம். இடையிலே எண்ணூரில் தகராறு, நெய்வேலியில் குறைபாடு ஏற்பட்டு விட்டது. எங்களுடைய கணக்கு தவறாகிவிட்டது. ஒரு பத்து நாட்களுக்கு ஒரே புகார்கள் விவசாயிகளிட

1974 மார்ச் 28]

[திரு. செ. மாதவன்]

மிருந்தும், தொழில்துறிகளிடமிருந்தும் வந்து கொண்டே இருந்தன. ஆகவே கணக்குப் போடுகிறோம், அதிலே தவறு ஏற்படுகிறது. நெய்வேலியில் தொடர்ந்து சில இயந்திரங்கள் பழுதுபட்டுவிட்ட நிலை இருக்கிறது. அதற்கு 36 கோடி ரூபாய் உடனடியாகப் போட வேண்டும். அந்த ரூபாயைப் போட் டால்தான் உற்பத்தி கொடுக்கும். அதைத் தெரிவாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். கிட்டத்தட்ட மூன்று, நான்கு ஆண்டுகளாகக் கேட்டு இப்பொழுது தான் அனுமதி கிடைத்திருக்கிறது. அதைப் போல் இரண்டாவது சுரங்கம் வெட்டு வதுபற்றி ஆதாரத்தோடு சொன்னோம். இரண்டாவது சுரங்கம் ஏற்படா விட்டால், தமிழ் நாட்டுக்கு வாழ்வே இல்லை என்று சொன்னோம். காரணம் நிலக்கரி கிடைக்காத இந்தக் காலத்தில் கிடைக்கின்ற நெய்வேலி நிலக்கரியைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டாமா என்பது தான் நம்முடைய வாதம். அதிலே நஷ்டம் என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டு வந்தார்கள். திரு. மொரார்ஜியிடம் நான் வாதம் பண்ணும்போது, நஷ்டம் என்ற கணக்கைத்தான் சொன்னார்கள். அப்பொழுதே நாம் ஒத்துக்கொண்டோம். அங்கே மாநாட்டில் இதைப்பற்றிச் சொன்னபோது, நான் சொன்னேன். நெய்வேலி நிலக்கரியை எடுத்து நடத்துவதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயார் என்று சொன்னேன். எங்க ளுடைய சொத்து அல்ல, மத்திய அரசாங்கத்தின் சொத்துதான், எங்களுக்குத் தேவையில்லை, நடத்துகின்ற உரிமை மட்டும் தாருங்கள் என்று சொன்னோம். நஷ்டம் வரும் என்று சொன்னார்கள். அந்த நஷ்டத்தைப் பூர்ணமாக ஏற்றுக் கொண்டு நடத்துகிறோம். எங்களுடைய தொழில்துறிகள் அதில் கிடைக் கின்ற மின்சாரத்தை உபயோகித்துக்கொண்டு அந்த நஷ்டத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன். 1,000 மெகாவாட் உற்பத்தியைச் சேர்த்து, நெய்வேலி இரண்டாவது நிலக்கரிச் சுரங்கத்தை வெட்டுவதற்கு 250, 300 கோடி ரூபாய் என்ற அளவுக்குத் தேவைப்படுகிறது. ஆனால் இன்னும் யோசித்துக்கொண்டுதான் இருந்தார்கள். நாங்கள் வந்த தாகச் சொல்லவில்லை. இன்னும் யோசித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். செய்தியில் உள்ள வார்த்தையைப் பார்த்துத்தான் எங்களுக்கும் நம்பிக்கை இருக்கிறது. நம்முடைய பிரதம அமைச்சரே முதலமைச்சர்களுடைய மாநாட்டில் சொன்னார்கள். இந்த நெய்வேலி நிலக்கரித் திட்டத்திலும் சரி, நெய்வேலி மின்சாரத் திட்டத்திலும் சரி, அவர்கள் கணக்கம் காட்டி வருகிறார்கள் என்பதை மறுக்க முடியாது.

ஹைடல் பவர் அத்தனையையும் நாம் உபயோகித்து வருகிறோம். முன்னு விருந்த கட்சி ஆட்சி அதை முழுக்கு செய்து முடித்து என்பதை நாங்கள் பெருமையோடு ஒத்துக்கொள்கிறோம். அதிலே எந்த விதமான மாறுபட்ட கருத்தும் இல்லை. ஆனால் இந்த ஆட்சி வந்ததற்குப் பின்னால் தொடர்ந்து

[திரு. செ. மாதவன்]

[1974 மார்ச் 28]

அனால் மின் நிலையம் உருவாக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தி வருகிறோம். தூத்துக்குடி, மேட்டூர், எண்ணூர் எக்ஸ்டன்ஷன், இவ்வளவையும் சொல்லி யிருக்கிறோம். இப்பொழுதுதான் தூத்துக்குடியை அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, ஒகேநகல் திட்டத் தைப்பற்றி கர்நாடக மாநிலத்தோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்படுவதாகச் சொல்லப்பட்டது எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அனால் மின்சாரத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு கணக்கம் இருக்கிறது. இதில் ஒரு தொலை நோக்கு இல்லை.

அது போல் அனு மின் சக்தி—அட்டாமிக் பவர் பிளாண்ட், இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் நம்முடைய பிரதம அமைச்சரே பார்லிமெண்டில் சொல்லியிருக்கிறார், 'இன்னும் எத்தனை ஆண்டுகளுக்கு இந்த நிலைமை இருக் குமோ, தெரியாது' என்று. இந்த அனு மின் சக்தி என்பது மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய நேரிடைப் பார்வையில் உள்ளது. அனு மின்சாரம் வந்தாலொழிய, தென் பகுதிகள், குறிப்பாக தமிழ் நாட்டுக்கு எதிர்காலம் கிடையாது என்பதை நான் பகிரங்கமாக ஒத்துக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். இந்த அரசாங்கம் வந்ததற்குப் பின்னால்தான் டெல்லியிலே கொஞ்சம் தெளிவாக, ஓங்கிப் பேசப்பட்டு வருகிறது. முன்னால் பேசியிருப்பார்கள், ஆனால் ரகசியமாகப் பேசியிருப்பார்கள். நாங்கள் இப்பொழுது பகிரங்கமாகப் பேசுகிறோம். நாங்கள் இன்னொன்றையும் சொன்னோம். இந்த அனு மின்சாரத்தைத் தவிர, சில மாநிலங்களில் ஹைடல் பவர் ஏராளமாக இருக்கிறது, உற்பத்தி செய்ய வாய்ப்பு இருக்கிறது, தண்ணீர் இருக்கிறது. அவற்றைப் பயன்படுத்துகின்ற முறையில் மத்திய அரசாங்கம் விரைவாகத் திட்டங்கள் போட வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். உதாரணத்திற்கு ஒகேநகல் திட்டம். இது கர்நாடக மாநிலத் திற்கும் தமிழ் நாட்டிற்கும் சேர்ந்து உள்ள ஒரு திட்டம். அதைப்போலவே கேரள மாநிலத்தில் ஏராளமான அளவில் மின்சார உற்பத்திக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் அவைகளுக்காக திட்டங்களை விரைவாகப் போட வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. நாங்களே அதற்கு ஒரு கேள்வியைக் கேட்டு அதற்கு ஒரு பதிலையும் தந்தோம். நாங்கள் தயார். தமிழ் நாடு தயார். கேரளத்தோடும், கர்நாடகத்தோடும், நாங்களே கூட்டுத் துறையில் நீர் மின்சாரத் திட்டங்களை ஏராளமாகப் போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்துகொள்கிறோம். தமிழ் நாட்டிலிருந்து அதற்குத் தேவையான பணம் போடத் தயாராக இருக்கிறோம். எப்படியாவது மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் டெல்லியிலே எடுத்துச் சொன்னார்கள். உடனடியாக கர்நாடக மாநில முதலமைச்சர் ஆதரித்தார். கேரள

1974 மார்ச் 28]

[திரு. செ. மாதவன்]

முதலமைச்சர் ஆதரித்தார். ஆனால் இந்தக் காரியம் நடைபெறுவதில் எவ்வளவு தாமதம் ஏற்படுகிறது! இதற்குத் துணிந்து அவர்கள் ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டாமா? ஆகையினால்தான் நாங்கள் சொன்னோம். எப்படியாவது வெஸ்டர்ன் காட் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன் என்று ஒன்று போடுங்கள் என்று. இதை நாங்கள் தென் பிராந்திய மாநிலங்களுடைய அவையில் வலியுறுத்திச் சொன்னோம். கேரள முதலமைச்சர் இது தமிழ் நாட்டுக்குப் பயன் தரும் என்ற வார்த்தையைக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதை நாங்கள் 'டெலீட்' செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொன்னோம். எங்களுக்கு வேண்டியது வளர்ச்சி. கேரளத்தில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டால், நிச்சயமாக தமிழ் நாட்டுக்கு மின்சாரம் கிடைக்கும். அந்த நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. தாராளமாக அந்த வார்த்தையை எடுத்து விடுங்கள் என்று நாங்கள் உடனடியாகச் சொன்னோம். அவர்கள் அதற்கு ஒத்துக்கொண்டார்கள். இதுபற்றி டெல்லியில் ஒரு வார்த்தை கூட பேசப்படவில்லை. கர்நாடக முதலமைச்சர் அவர்கள் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசிய பிறகு, பகிரங்கமாக முதலமைச்சர்களுடைய மாநாட்டில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நாங்கள் தயார், கர்நாடகம் தயார், அந்த மாநிலங்களுக்கு எவ்வளவு மின்சாரம் வேண்டுமானாலும் தருவதற்கு நாங்கள் தயார், எப்படியாவது நீர் மின்சாரத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு என்று சொன்னார். அதைச் செய்வதற்கு இன்னும் கணக்கம் காட்டுகிறார்கள். இங்கே தான் நமக்குக் கொஞ்சம் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. மத்திய அரசாங்கத்தைப் பற்றிக் குறை கூறவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையில், தென் மாநிலங்கள் அளவில் நாங்கள் எடுத்திருக்கும் முடிவுகளுக்கு 5 கோடி ரூபாய் முதல் போட நாங்கள் ஒத்துக்கொள்கிறோம்.

இன்னும் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் போடுவதற்கு நாங்கள் தயார் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அந்த அளவுக்கு மாநிலங்கள் ஒற்றுமையோடு கேட்கின்ற ஒரு திட்டத்தை விரைவாக நடத்துவதற்கு, குறுகிய காலத்தில் நிறைவேற்றுவதற்கு டில்லி அரசு ஏற்பாடு செய்தாலொழிய, இதற்கு விமோசனம் இருப்பதாக நான் கருதவில்லை.

(பிற்பகல் 6.40)

அதே போன்று அனால் மின்சாரத் திட்டங்களுக்குத் தேவையான நிலக்கரியைப்பற்றி எதிரிக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் எப்படிச் சொல்ல வேண்டுமோ அப்படிச் சொன்னார்கள். இருந்தாலும் அவர்கள் மனதிலே இருப்பது எனக்குப் புரிகின்றது. அவர்கள் மறைமுகமாக விளக்கியது போல, நிலக்கரி சுரங்கத்தில் இருக்கிறது—சுரங்க அமைச்சர்

[திரு. செ. மாதவன்]

[1974 மார்ச் 28]

நமக்குச் சொல்கிறார். நிலக்கரியைக் கொண்டு வருவதற்கு ரெயில்வே வாகன ஏராளமாக இருக்கிறது—ரெயில்வே அமைச்சர் சொல்கிறார். இங்கே வந்து சேரவில்லை—நாம் சொல்கிறோம். இந்த மூன்றில் எது உண்மை? இதுவரையராலும் கண்டுபிடிக்கப்பட முடியவில்லை. இதை இங்கே கேட்டால் போதுமா? நான் அமைச்சர்கள் மாநாட்டிலேயே கேட்டேன். சம்பந்தப்பட்ட இரண்டு அமைச்சர்களையும் வைத்துக்கொண்டே கேட்டேன். இரண்டு பேரும் சிரிக்கின்றார்கள். பதிலே இல்லை. இப்படி அவர்கள் சொன்னவுடன், அவர்கள் எழுதிய பதிலைப் படித்துப் பார்த்தோம். இரண்டு அமைச்சர்களும் பதில் எழுதியிருக்கின்றார்கள். தொழிலமைச்சர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களும், புதிய சுரங்கத் துறை அமைச்சர் திரு. மாளவியா அவர்களும் எழுதியிருக்கிறார்கள். நான் ஒன்றுக்கு 100 வாசன, கிட்டத்தட்ட 4,500 டன், தமிழ் நாட்டுக்கு கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிற அளவுக்கு வைக்க ஏற்பாடு செய்து விட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். நானும் அதைச் சட்டசபையில் அறிவித்துவிட்டேன். இப்போது கூட கேட்டு வந்தேன். பாதி கூட வா வில்லை. நம்முடைய 40 சதவிகிதம் தேவையைக் கூட அவர்களால் கொடுக்க முடியவில்லை. இதை அகில இந்திய அளவில் தைரியமாகச் சொல்ல வேண்டும். சுரங்கத் திட்டத்தில் தவறு இருக்கிறது; அல்லது ரெயில்வே வாகனங்களில் தவறு, அல்லது எங்களுக்கு வேறு இடர்பாடுகள் இருக்கின்றன, நீங்களே கப்பலில் கொண்டு செல்லுங்கள் என்று ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமல்லவா? இதுவரையில் அந்த நிலை இல்லை என்பதால் நமக்கு வருத்தம் ஏற்படுகின்றது. நமது புதிய சுரங்கத் துறை அமைச்சர் எனக்குக் கொஞ்ச அவகாசம் கொடுங்கள் என்று எனக்கு எழுதியிருக்கிறார்கள். அவர் அண்மையிலே ரெயில்வே துறையுடன் உட்கார்ந்து பேசியதாக நான் ஒரு குறிப்புப் பார்த்தேன். அவருடைய நல்ல முயற்சியாலே இந்த நிலை மாறும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கின்றது. ஆகவே மின்சாரத்திற்கு, மற்ற தொழில்களுக்குத் தேவையான நிலக்கரியைக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படியில்லை என்றால், இல்லை என்றால்தான் சொல்லிவிட்டால், எல்லோரும் மகிழ்ச்சியோடு இருப்பார்கள். வரும், வரும் என்று எமாற்றி, ஒரு தொழிலைப் பாழாக்குவது போல வேறு எந்தத் தவறும் இருக்க முடியாது. அதில் தான் நாங்கள் தெளிவான காரணையோடு இருந்து கேட்கின்றோம் என்பதை நான் இந்தச் சமயத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஆக இந்தத் துறையிலே, மின்சாரத் துறையிலே எல்லோரும் எடுத்துச் சொல்லிய கருத்து நியாயமான கருத்து என்று கருதுகிறேன். அதே போன்றது மூலப்பொருள். அதை அவர்கள் கவனிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. நம்முடைய தேவையிலே 10-ல் ஒரு பங்கை அவர்களால்

[1974 மார்ச் 28]

[திரு. செ. மாதவன்]

கொடுக்க முடியவில்லை. உண்மை என்னவென்றால் மூலப் பொருள் நிறைய இருக்கிறது. இருந்தாலும் நம்முடைய தேவையிலே 10-ல் ஒரு பங்கைக் கூட அவர்களால் கொடுக்க முடியவில்லை. ஏனென்று எனக்கு ஒன்றுமே புரிய வில்லை. திட்ட அமைச்சர், சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர், மாநில அமைச்சர்கள் எல்லோரையும் வைத்துக்கொண்டு கேட்டேன். எங்கள் தமிழ் நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறது. பெரிய தொழில்கள் இருக்கின்றன. எங்களுக்குத் தேவையானது ஒரு லட்சம் டன் இரும்பு. அதில் எங்களுக்குக் கிடைப்பது 10,000 டன். ஆனால் எங்களுடைய தொழிற்சாலைகள் ஒரு லட்சம் டன்னைப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. இது எப்படி என்று எனக்கே புரியவில்லை. இதை டில்லி அமைச்சரிடத்தில் கேட்டேன். இதற்கு ஒரு முடிவு கட்டவேண்டாமா? இது எங்கேயிருந்து வருகிறது? எப்படி வருகிறது? இறக்குமதியே கிடையாது. ஸ்டீல் பிராடக்ட்ஸ் நம்முடைய நாட்டிலே உற்பத்தியாகிற நிலை இருக்கின்றதைப் பார்க்கின்றோம். இருந்தாலும் இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்குப் பரிகாரம் வேண்டாமா? நான் அங்கேயே பரிகாரம் சொன்னேன். பிரதம அமைச்சரிடம் பரிகாரம் என்ன என்பதைச் சொன்னேன். நாங்கள் டில்லியைக் குறை சொல்கிறோம். டில்லி எங்களைக் குறை சொல்கிறது. இரண்டுக்கும் இடையிலே தொழிலதிபர்கள் மாட்டிக்கொண்டு முழிக்கிறார்கள். இருந்தாலும் அவர்களுக்கு எப்படியாவது பொருள் கிடைத்து விடுகிறது. விலையைக் கூடக் கொடுத்து வாங்கி விடுகிறார்கள். இதற்கு என்ன வழி என்று நாங்கள் சொன்னோம். ஒரு மாநிலத்தை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு, எல்லையாக வைத்துக் கொண்டு, சிறு தொழில், பெரிய தொழில், அரசாங்கம் எல்லாவற்றிற்கும் ஆன தேவைகளையும் மாநில அளவிலே பிரித்துக் கொடுங்கள். அப்போது எங்கே சங்கடம் இருக்கிறது என்று தெரிந்துவிடும் என்று சொன்னோம். இப்படிச் சொன்னவுடன் அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள்—“திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், மாநில சுயாட்சி” என்று. இந்த பயம் எனக்கு. உடனே அதையும் சேர்த்துச் சொல்லிவிட்டேன். எங்கள் கையில் கொடுக்க வேண்டும் என்றில்லை. மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய நிர்வாகமே தமிழ் நாட்டுத் தலைநகரத்திற்கு வரட்டும். சென்னையிலே வந்து உட்காரட்டும். தொழில் அதிபர்களையும் பக்கத்தில் வைத்துக்கொள்ளட்டும்; எங்கள் அதிகாரிகளையும் பக்கத்தில் வைக்கட்டும். என்ன முழுமையான தேவை என்று கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லிவிடுங்கள் என்று. இவ்வளவு தெளிவாக இந்த ஆட்சியின் சார்பில் சொல்லியிருக்கிறோம். பத்தில் ஒரு பங்கு அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள். 10-ல் 9 பங்கு அல்லது 8 பங்காவது தொழிலதிபர்கள் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்துக்கும் சேர்த்து வாங்குகிறோம். இப்படி நிலைமை கேவலமாக இருக்கிறது.

[திரு. செ. மாதவன்]

[1974 மார்ச் 28]

நான் ஒரு தொழிற்சாலைக்குப் போனேன்—சதர்ன் ஸ்டாக்கர்ஸ்ஸுக்கு. நாம் எடுத்து நடத்துகின்ற அந்தத் தொழிற்சாலைக்கு இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்னால் போனேன். மூலப்பொருள் எங்கேயிருந்து கிடைக்கிறது என்று கேட்டால், அதைக் கேட்காதீர்கள் சார், என்று என்னிடம் சொல்கிறார்கள். இப்படி வெளியே வாங்கக்கூடிய நிலை இந்த நாட்டில் இருப்பது எவ்வளவு துர்பாக்கியமான நிலை.

நாம் என்ன பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம்? தொழிலதிபர்கள் எல்லாம் முதலாளிகள்—முதலாளிகள் ஒழிக என்று சொல்லக் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். தெளிவான, திட்டவட்டமான கொள்கை இல்லாத காரணத்தால், மூலப் பொருள் விநியோகத்தில் பயங்கரமான சூழ்நிலை ஒவ்வொரு நாளும் வளர்ந்துகொண்டு வருகிறது. இது சம்பந்தமாக ஒரு திட்டவட்டமான முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டோம். இதில் என்ன வேடிக்கை என்றால், இதையெல்லாம் நாம் அங்கே பேசும்போது எல்லாக் கட்சியின் அமைச்சர்களும் அங்கே இருக்கிறார்கள்—ஒரே கைத்தட்டல் தான்; ஆரவாரம் தான். அவர்கள் பேச முடியாவிட்டாலும், இவ்வளவு பேசுகிறார்களே என்று நினைக்கிறார்கள். டில்லி இதை உன்னிப்பாகக் கவனித்து எல்லா அமைச்சர்களும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய கொள்கையை நிறைவேற்றுவதில் தயக்கம் காட்டுகிறது. என்ன காரணம்? அவர்கள் பேரில் தவறு இருக்கிறது என்று கூடச் சொல்லமாட்டேன். ஏதோ ஒரு குறை இருக்கிறது. அதை நிவர்த்திக்காத வரையில் இந்தச் சூழ்நிலை தொடர் முடியும் என்ற பயம் நான் எனக்கு ஏற்படுகிறது.

ஆகவே தமிழ் நாட்டுத் தொழில் வளர்ச்சியைப் பொறுத்த வரையில், நாம் நம்மைப் பொருத்த அளவுக்கு, மாநிலத்தைப் பொருத்த அளவுக்கு, ஒரு கூற்றுச் சுவரை உருவாக்கலாம், Infrastructure facility அதைத் தான் உருவாக்கியிருக்கிறோம். எல்லா மாவட்டத்திற்கும் செல்ல வேண்டும் என்பது எங்களுடைய எண்ணம். அதற்காகத் தான் பின்தங்கிய பகுதி வளர்ச்சியடைய வேண்டும் என்கிறோம். ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். மிக்க மகிழ்ச்சி எனக்கு. சில நாட்களாகப் பார்த்தேன். ராமநாதபுரம் மாவட்டம் என்றால், சிலருக்கு எரிச்சல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் காட்சியைப் பார்த்தேன். இந்த மன்றத்தில் ஒருவர் அடிக்கடி சொல்லுவார்; ராமநாதபுரம் மாவட்டம், பாண்டி மண்டலம் வளர்ச்சியடைந்தது என்று அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே சொல்லுவார்கள். இதே போன்று அந்த மன்றத்திலும் நடைபெறுகிறது. ஒருவேளை நானும் அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்திருப்பதால், அப்படிப்பட்ட உணர்வு அவர்களுக்கு

[திரு. செ. மாதவன்]

[1974 மார்ச் 28]

ஏற்படுகிறதோ, என்னவோ, எனக்குத் தெரியவில்லை. ராமநாதபுரம் உண்மை யாகவே பின்தங்கிய மாவட்டம். நான் வேண்டுமானால் அந்த மாவட்டத்தை விட்டு வெளியேறலாமே ஒழிய, பின்தங்கிய பகுதியை முன்னேற்றுவதை நிறுத்துவது தவறு என்று தான் நான் கருதுகிறேன். அவர்கள் சொன்னது நடக்கும். ஆனால் நமது முயற்சி நடக்கவில்லை. ஏதோ ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் இரண்டு, மூன்று ஊர்களில், அந்த ஊர்க்காரர்களை, வெளி மாவட்டத்தில் இருந்து, மூன்று ஊர்களில், அந்த ஊர்க்காரர்களை, வெளி நாட்டுக்காரர்களை எப்படியாவது பிடித்து வைத்து—அதுவும் அந்தக் காலத்தில் நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவரோடு இருந்தவர்கள் தான், எங்கள் கட்சியில் இருந்தவர்கள் அல்ல, அவர்களை எப்படியாவது பிடித்துவைத்து—2, 3 தொழில்களை நடத்துகின்றோம். அதே சமயத்திலே பக்கத்தில் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ராணிப்பேட்டையிலே இந்த முயற்சியை எடுத்தவுடன் 70 கோடி ரூபாய்க்கு தொழில் வந்துவிட்டது. அதைப் போல தர்மபுரியில் முயற்சி எடுத்தவுடன் 16 கோடி ரூபாய்க்கு தொழில் வந்துவிட்டது. மிகக் குறுகிய காலத்தில் 10, 20 நாட்களுக்குள்ளாக வந்துவிட்டது. இதிலிருந்து எனக்குத் தெரிவதெல்லாம், தொலைதூரம் சென்னையை நோக்கி வருகிற, எனக்குத் தெரிவதெல்லாம், பெரிய நகரத்தை, பல வசதிகளை நோக்கிப் பங்களூரை நோக்கிச் செல்கிற, பெரிய நகரத்தை, பல வசதிகளை நோக்கிச் செல்கிற உண்மையான நிலைமை தான் இன்றைக்கு இருக்கிறது. திரு. சித்ரா சொல்கிற உண்மையான நிலைமை தான் இன்றைக்கு இருக்கிறது. திரு. சித்ரா நாராயணசாமி நான் கிராமத்திற்குச் சென்றிருந்தேன் என்று சொன்னாலும், அந்த நிலையை இன்று மாற்ற முடியவில்லை. அதற்கு என்ன வழி என்று நாங்கள் முயற்சித்து, எப்படியாவது ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு 'குரோத் சென்டர்' நாமே சென்று வளர்க்க வேண்டும் என்று முடிவு செய் திருக்கிறோம். ராணிப்பேட்டை, ஓசூர் போன்று, ராமநாதபுரம் மாவட்டம், மதுரை மாவட்டம், புதுக்கோட்டை மாவட்டம் என்று பின்தங்கிய மாவட்டங் களில் வரிசைக் கிராமமாக எல்லா மாவட்டங்களிலும் குறைந்தது இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள்ளாக 'குரோத் சென்டரை' உருவாக்க வேண்டுமென்று முயற்சி எடுத்திருக்கிறோம். அந்த முயற்சி எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் பயன்படும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. இதில் கூட ஒரு தெளிவு வரவில்லை. நான்கூட டில்லியிலே சொன்னேன். இந்த மாவட்டம், அந்த மாவட்டம் என்று சொன்னால் நடைபெறுது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் 'பாக்வர்டு பாகெட்' அல்லது பின்தங்கிய பகுதி இருக்கிறது. அதற்கு நீங்கள் அனுமதி மாநில அரசுக்குத் தந்தாலொழிய மக்களிடம் குறை இருந்து கொண்டதான் இருக்கும் என்று சொன்னேன். செங்கற்பட்டு மாவட்டம் சென்னை மாவட்டத்தோடு ஒட்டிய மாவட்டம். ஏராளமாக வளர்ச்சி பெற்ற மாவட்டம். ஆனால் அதே செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலே தொழிலையே பார்க்காத சில பகுதிகள் இருக்கின்றன. ஆதலால் இந்த ஒரு கொள்கையை நான் எடுத்துச் சொன்னேன். அதையும் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதை ஏற்றுக்கொண்டால், எல்லா

[திரு. செ. மாதவன்]

[1974 மார்ச் 28]

மாவட்டங்களிலுமுள்ள பின்தங்கியுள்ள பகுதிக்கு வளர்கிற வாய்ப்பு ஏற்பட்டு விடும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. ஆனால் இந்தப் பொருளாதார வளர்ச்சியில் வேகமாகப் போக வேண்டுமென்ற விருப்பம் இருந்தாலும், பெரும்பாலும் இதிலுள்ள சட்ட திட்டங்கள் அத்தனையும் இந்த வேகத்தை எப்படியாவது குறைக்கலாம் என்று இருப்பதைத் தான் பார்க்கின்றோம். அனுபவ ரீதியான உண்மையாகப் பார்க்கிறோம். இதிலும் ஒரு தெளிவான கொள்கையை டில்லியில் சொன்னேன். ஒரு தொழிலை ஆரம்பிக்கின்றபோது பல கட்டங்களைக் கடந்து செல்ல வேண்டும். இதைச் சொன்னால் உடனே அவர்கள் என்ன பதில் சொல்கிறார்கள் என்றால், “ஏக போக முதலாளிகள்—அவர்களைத் தடுக்க வேண்டும்—அதுதான் எங்களுடைய கொள்கை”, என்கிறார்கள். இதை அமைச்சர்களுடைய மாநாட்டிலேயே சொன்னேன். இது தத்துவார்த்தமாக இருக்கிறது. இது வேண்டாமென்று சொல்லி மாட்டிக்கொள்ள ஆசைப்படவில்லை. ஆனால் பெரும் பெரும் தொழில் நிலையங்களால் தான் தொழில்களை வேகமாகத் தொடங்க முடிகிறது. இந்த உண்மையை நாம் கண்ணாடிக் காண்கிறோம். பெரும் பெரும் தொழில்துறைகள் தான் ஏராளமான வசதிகள், வாய்ப்புக்களைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மூலமாகத் தான் புதிய தொழில்கள் வளர முடியும். இது நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். “இருந்தாலும் ‘மாண்புமிகு’ என்று சொல்லி நாமே எடுத்துக் கொண்டு, அதற்கு ஒரு நிதிபதி, அதற்கு ஒரு சட்டம்; சட்டத்தைப் போட்டு தொழில் ஆரம்பிப்பதிலே இவ்வளவு நாட்களுக்குப் பின்னால் ஆரம்பிக்கிறார்கள் என்று ஒரு தடை இப்படி எல்லாம் வைப்பது நியாயம் தானா?” என்று எடுத்துச் சொன்னேன். அப்படி எழுத்துச் சொன்னவுடன் நான் பிற்போக்குவாதி என்ற பட்டம் எனக்குக் கிடைக்கும். ஆகவே நான் சுதாரித்துக்கொண்டு சொன்னேன், இதற்கு நீங்கள் கொள்கை ரீதியாக எதிர்ப்புத் தெரிவித்தால், நாங்கள் தயார் பெரிய பெரிய தொழில்கள் அத்தனையையும் உடனடியாக அரசாங்கத்தின் சார்பில் எடுங்கள், நாங்கள் தயார். இதற்கு தைரியம் இல்லாமல், அவர்களாலே தொழிலைத் துவக்க முடியும் என்று ஒப்புக்கொள்ளாமல், தடை போடுவது நியாயமில்லை என்ற கருத்தை எடுத்துச் சொன்னேன். இந்த இரண்டு கருத்தையும் சொன்னவுடன், பதிலேயில்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை

(பிற்பகல் 6.50)

இருக்கிறது. ஆகவேதான் தொழில் வளர்ச்சியில் சட்டம், தத்துவமென்றெல்லாம் பார்ப்பதைவிட, ஏதாவது ஒரு முறையில் மக்களுக்கு நன்மை செய்வதற்கு நாம் ஏற்பாடு செய்தாக வேண்டும். அதற்காகத்தான் இந்த அரசாங்கத்தின் சார்பிலே நாங்கள் ஒரு தொழிற் கொள்கையைச் சொல்கின்றோம். முதலைப் போட்டு, பணத்தைப் போட்டு, தொழிற்சாலை தொடங்கி, முதலாளியாகிறான் என்ற பழைய நிலையை

[1974 மார்ச் 28]

[திரு. செ. மாதவன்]

மாற்றியமைத்து, மூலையைப் பயன்படுத்தி, திறமையைப் பயன்படுத்தி யார் தொழிலைத் தொடங்க முன்வந்தாலும், அவர்களுக்கு முழுக்க முழுக்க அரசு உதவி செய்கிற ஒரு புதுமையான திட்டத்தைக் கொண்டு வருவோம். அதிலே முதலாளிகளுடைய ஆதிக்கம் வர முடியாது. அப்படிப்பட்ட ஒரு புதிய கொள்கை வர முயற்சியாவது எடுக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்தினோம். ஆக, தொழில் வளர்ச்சியிலே நாம் ஒரு தெளிவான, திட்ட வட்டமான நோக்கோடு செயல்பட்டு வருகிறோம். ஆனால் நம்முடைய துர்பாக் கியம், அகில இந்திய அளவிலே ஒரு கொள்கை ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு, அதை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்வந்தாலொழிய, அதற்குப் பண வசதி செய்து கொடுத்தாலொழிய, நம்மால் முன்னேற முடியாது என்பதை உணர்ந்திருக்கிறோம். அந்த முயற்சியில் டெல்லி விரைவிலே நடவடிக்கை எடுக்குமென்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்திலே தொழில் வளர்ச்சி ஏராளமாகப் பெருகி வருவதை எல்லோரும் பாராட்டினார்கள். அவர்களுக் கெல்லாம் நன்றி கூறி, அவர்களுடைய பாராட்டுகள் வீண் போகாத அளவுக்கு இன்னும் வேகமாக முயற்சிகளை எடுப்போமென்ற உறுதியைத் தந்து, என் னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்

3. அறிவிப்பு.

அவை கூடும் தேதியில் மாறுதல்.

MR. CHAIRMAN: Since Meeladi Nabi falls on 6th April 1974, in partial modification of the programme already announced, the Council will adjourn on the 4th April 1974 and meet again at 4 p.m. on Tuesday, the 9th April 1974.

The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. tomorrow.

[1974 மார்ச் 28]

4. அனைத்து முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. Statutory Rules and Orders.

203. Notification issued with G. O. Ms. No. 375, Rural Development and Local Administration, dated the 19th February 1974 in regard to an amendment to the Rural Development and Local Administration Notification No. II (2) Rule 1283/(aac)/74. dated the 18th January 1974 relating to redivision of wards and reservation of seats in the Tiruvannamalai Municipal Council. [Laid on the table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

204. Notification issued with G. O. Ms. No. 2653, Rural Development and Local Administration, dated the 27th November 1973 in regard to variations of the list of play-fields in the area within the jurisdiction of the Thanjavur Municipality. [Laid on the table of the House under section 14 (3) of the Tamil Nadu Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Tamil Nadu Act, XXVI of 1959).]

205. Notification issued with G. O. Ms. No. 2329, Rural Development and Local Administration, dated the 26th October 1973 in regard to revised list of all the play-fields and open spaces set out in the area within the jurisdiction of the Mettupalayam

Municipal Council. [Laid on the table of the House under section 14 (3) of the Tamil Nadu Parks Play fields and open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Tamil Nadu Act 26 of 1959).]

206. Notification issued with G. O. Ms. No. 2654, Rural Development and Local Administration, dated the 27th November 1973 in regard to variations to the list of parks in the area within the jurisdiction of Vellore Municipality. [Laid on the table of the House under section 14 (3) of the Tamil Nadu Parks Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Tamil Nadu Act XXVI of 1959).]

[1974 மார்ச் 28]

207. Notification issued with G.O. Ms. No. 2420, Rural Development and Local Administration, dated the 9th November 1973 in regard to variations to the list of play-fields in the area within the jurisdiction of the Thanjavur Municipality. [Laid on the table of the House under section 14 (3) of the Tamil Nadu Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Tamil Nadu Act XXVI of 1959).]

208. Notification issued with G. O. Ms. No. 7352, Revenue, dated the 12th December 1973 in regard to an amendment to the Revenue Department Notification II-1 No. 1061 of 1965 published at pages 1-6 of Part II-section I of the Tamil Nadu Government Gazette Extraordinary, dated the 15th March 1965. [Laid on the table of the House under section 73 (5) of the Tamil Nadu Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Tamil Nadu Act 26 of 1963).]

209. Notification issued with G.O. Ms. No. 49, Revenue, dated the 7th January 1974 in regard to date of coming into force of certain provisions of the Tamil Nadu Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 in the Agrahara Nattamangalam alias Nattaramangalam Agraharam Inam Estate of Salem district. [Laid on the table of the House under section 73 (5) of the Tamil Nadu Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Tamil Nadu Act 26 of 1963).]

B. Reports, Notification and Other Papers.

* 79. A Review on Industrial Growth in Tamil Nadu Major Industries 1973-74 (English and Tamil).

* 80. A Review on Industrial Growth in Tamil Nadu—Small Scale Industries, 1973-74 (English and Tamil).

* 81. A Review on Industrial Growth in Tamil Nadu—Handloom and Textile 1973-74 (English and Tamil).

* 82. A Review on Industrial Growth in Tamil Nadu—Sugar Industry 1973-74 (English and Tamil).

* 83. A Review on Industrial Growth in Tamil Nadu—Mineral Development 1973-74. (English and Tamil).

[1974 மார்ச் 28]

*84. A Review on Industrial Growth in Tamil Nadu—Tamil Nadu Textile Corporation Limited, 1973 (English and Tamil).

* 85. A Review on Industrial Growth in Tamil Nadu—Tamil Nadu Industrial Development Corporation Limited, 1973-74. (English and Tamil).

* 86. A Review on Industrial Growth in Tamil Nadu—State Industries Promotion Corporation of Tamil Nadu Limited, 1973-74 (English and Tamil).

*87. A Review on Industrial Growth in Tamil Nadu—Industrial Finance, 1973-74. (English).

*88 Policy Note on Agriculture 1974-75 (English and Tamil)

89. Pamphlet on Industry in SIPCOT's Industrial Complex at Ranipet.

*90. Supplement to Policy Note on Agriculture, 1974-75. (English and Tamil).

*Circulated to all M.L.C.s. on 27th March 1974.

தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை.

வெள்ளிக்கிழமை, 1974 மார்ச் 29.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் பிற்பகல் 4-00 மணி அளவில் மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் (திரு. சி. பி. சிற்றரசு) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

Teachers in Kanyakumari District

* 241 Q.—THIRU M. ARUMUGASWAMI (ON BEHALF OF THIRU D. SANTOSHAM): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether teachers in Kanyakumari District who would have been eligible for increments for their service prior to getting their B.T. degrees under the T.C. Rules have not been given weightage for such service at the time of reorganisation of States;

(b) whether they appealed to the Director of School Education more than two years ago for the redressal of this grievance;

(c) whether orders have been passed; and

(d) if not, the reasons for the delay?

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள ஆசிரியர்கள்

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி (திரு. டி. சந்தோஷம் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுமென்றேன்:—

(அ) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள ஆசிரியர்கள் பி.டி. பட்டம் பெறுவதற்கு முன்பு அவர்கள் ஆற்றிய பணிக்காக திருவாங்கூர்-கொச்சி விதி களின் கீழ் ஊதிய உயர்வு பெறத் தகுதியுடையவர்களாக இருந்திருப்பினும், மாநிலச் சீரமைப்பின்போது அவர்கள் அவ்வாறு ஆற்றிய பணிக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுக்கப்படவில்லையா?

[1974 மார்ச் 29]

(இ) அவர்கள் இக்குறையைச் சரி செய்யுமாறு கோரி இரண்டாண்டு களுக்கு முன்னரே பள்ளிக் கல்வி இயக்குநருக்கு விண்ணப்பித்துக் கொண்டனரா?

(உ) இது குறித்து ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளனவா?

(எ) இல்லையெனில், தாமதத்திற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) மாநிலங்கள் திருத்தி அமைக்கப்பட்டபோது கன்னியாகுமரி மாவட்ட ஆசிரியர்கள் தாங்கள் திருவாங்கூர்-கொச்சி சம்பள விகிதத்தில் என்ன சம்பளத்தைப் பெற்றிருக்க முடியுமோ அச்சம்பளத்தை தமிழ் நாட்டிலும் பெற அனுமதிக்கப்பட்டனர். அவர்கள் பி.டி. பட்டம் பெறுவதற்கு முன்பு செய்த பணியைக் கணக்கில் கொண்டு தனி ஊதிய உயர்வு அளிக்கும் பிரச்சினை அப்பொழுது எழவில்லை.

(இ) இல்லை.

(உ) & (எ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

Teachers Transferred from Andhra Pradesh

* 242 Q.—THIRU S. MUTHUSWAMY: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether any representations have been received from the teachers transferred from Andhra Pradesh, consequent on the 'Pataskar Award' and working in the Management Schools in Tiruthani Taluk, stating that their pay had not been refixed with effect from 1-6-1960, as per the First Pay Commission's recommendations taking into account their service in Andhra Pradesh; and

(b) if so, the action taken to refix their pay and to pay the arrears due to them?

ஆந்திரப் பிரதேசத்திலிருந்து மாற்றப்பட்ட ஆசிரியர்கள்

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) “படாஸ்கர் குழுவின தீர்ப்பினை” யொட்டி ஆந்திரப் பிரதேசத்திலிருந்து மாற்றப்பட்டவர்களும், திருத்தணி வட்டத்திலுள்ள தனியார் பள்ளிகளில் பணிபுரிபவர்களுமான ஆசிரியர்களிடமிருந்து, அவர்கள் ஆந்திரப்

[1974 மார்ச் 29]

பிரதேசத்தில் தாங்கள் ஆற்றிய பணியைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு முதல் சம்பள ஆணைக் குழுவின பரிந்துரைகளுக்கிணங்க தங்களின் சம்பளம் 1-6-1960-லிருந்து மீண்டும் வரையறுக்கப்படவில்லையென முறையீடுகள் வரப்பெற்றுள்ளனவா?

(இ) ஆமெனில், அவர்களின் சம்பளத்தை மீண்டும் வரையறுப்பதற்கும், அவர்களுக்குச் சோவேண்டிய நிலுவைத் தொகைகளைக் கொடுப்பதற்கும் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

(இ) இம்மனு ஆர்வு செய்யப்பட்டு ஊதிய கோரிக்கை நிராகரிக்கப் பட்டது.

திரு. செ. முத்துசாமி: ஆந்திரப் பிரதேசத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப் பட்ட ஆசிரியர்கள் யாருக்கும் எந்தவிதமான பாதிப்பும் ஏற்படக்கூடாது என்று இருந்தம்கூட, அங்கிருந்து வந்தவர்களுக்கு ஒரு நகுதியான நிலையை நிர்ணயித்துக் கொடுக்காமலிருப்பது நியாயமாகாது. அப்படிக் கொடுக்கப் படாவிட்டால், அவர்கள் தங்களை ஆந்திராவுக்கே அனுப்பிவிட்டும் என்ற ஒரு புதிய கோரிக்கையையும் எழுப்பியிருக்கிறார்கள். எனவே அவர்கள் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணவும், ஊதிய உயர்வு கொடுக்கவும் அரசு முடிவெடுக்குமா, அதைப்பற்றி ஆராயுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, ஆந்திரப் பிரதேசத்திலேயிருந்து தமிழ் நாட்டுக்கு மாற்றப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கு ஊதிய நிர்ணயம் செய்யப்போது, அவர்கள் 1-11-58 லேயிருந்து 31-5-60 வரையில் உள்ள ஊழியக்காலத்திற்கு வெயிட்டேஜ் அளித்தால் போதும் என்று முடிவெடுத்து, 1-11-58 முதல் 31-5-60 வரைக்கான ஊதியம் கணக்கில் எடுக்கப்பட்டு ஊதியத்தைத் திருத்தி ஆணையிடப்பட்டது. திருத்தணி வட்டத்திலுள்ள தனியார் பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர்களின் கோரிக்கையும் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, ஆந்திர மாநிலத்தில் பணிபுரிந்த காலமும் கணக்கில் எடுக்கப் பட்டு 1-11-58-லேயே திருத்தி அமைக்கப்பட்டுவிட்டதால், அவர்களுடைய கோரிக்கை நிராகரிக்கப்பட்டுவிட்டது.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் இங்கிருந்துதான் ஆந்திரப் பிரிவினையின்போது ஆந்திரத்திற்குச் சென்றவர்கள். ஆந்திரா சம்பளக் கமிஷன் அவர்களுடைய ஊதியத்தை மாற்றியமைத்திருந்தாலும், அவர்களுடைய ஊதியம் மிகக்குறைவாக இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலே உள்ள

[1974 மார்ச் 29]

சலுகைகளும் இல்லாமல் இருக்கிறது. அவர்கள் கொஞ்சம் பேர்தான் இருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டிலே அவர்களைவிட ஊழிய காலம் குறைவாக இருப்பவர்கள் அவர்களைவிட அதிகமாகச் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். எனவே கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு அதைக் கொண்டுவருகிறேன். இடையிலே பிரித்து சென்றுவிட்டுத் திரும்பிவந்திருப்பதன் காரணமாக அதிகமான ஊழிய காலம் இருந்தும், சம்பளம் குறைவாக இருக்கிறது. இதை அரசு கருணையோடு பரிசீலித்து நியாயம் வழங்க முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, முதலிலேயே நான் தெளிவாகச் சொன்னேன். 1-11-58 வரைதான் திருத்தியமைக்கப்பட்டுவிட்டது. அதற்குப் பிறகு 1-11-58 முதல் 31-5-60 வரைக்கான பணிக்காலத்திற்கு மட்டும் வெயிடேஜ் அளிக்கப்பட்டது. அந்த பிரச்சினை மீண்டும் மீண்டும் பரிசீலிக்கப்பட்டு நிராகரிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது ஊதியமாற்றம் செய்வதற்குப் பரிசீலனை இல்லை.

Liberalised Pension Benefits to the Personnel belonging to 'B' Wing

* 243 Q.—THIRU S. MUTHUSWAMY (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN) : Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Tamil Nadu Government (Board) High School Head Masters' Special Conference held in Madras during September, 1973, has requested the grant of liberalised pension benefits to all personnel belonging to 'B' Wing, who retired between 1-4-66 and 1-4-70; and

(b) if so, the action proposed to be taken by the Government in the matter?

'பி' பிரிவு பள்ளிகளில் பணியாற்றிய ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் தாராளமாக்கப்பட்ட ஓய்வூதியம்

திரு. செ. முத்துசாமி (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—

(அ) 1-4-1966-க்கும், 1-4-1970-க்கும் இடைப்பட்ட கால அளவில் பதவி ஓய்வு பெற்ற 'பி' பிரிவு பள்ளிகளில் பணியாற்றிய ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் தாராளமாக்கப்பட்ட ஓய்வூதியம் அளிக்கப்பட வேண்டுமென 1973

1974 மார்ச் 29]

செப்டம்பர் திங்களில் சென்னையில் நடைபெற்ற, தமிழ்நாடு அரசு உயர்நிலைப் பள்ளி (கழக) தலைமை ஆசிரியர்களின் சிறப்பு மாநாட்டில், கேட்கப்பட்டுள்ள தென்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், இது குறித்து அரசு எடுக்கக் கருதியுள்ள நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) அரசு ஆணை எண் 399, கல்வி, நாள் 21-3-72-ல் (முன்னர், கழக உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரிந்த ஆசிரியர் மற்றும் ஆசிரியர்களாக ஊழியர்களை 1-4-1970 முதற்கொண்டுதான் அரசுப் பணியில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது என்றும், 1-4-1966 முதல் எடுத்துக்கொள்ள இயலாது என்றும் ஏற்கனவே ஆணையிடப்பட்டுள்ளது.

Resolutions passed by the Madras City Specialist Teachers Association.

* 244 Q.—PULAVAR O. ARIVUDAI NAMBI (ON BEHALF OF THIRU K. ARIVAZHAGAN) : Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether the resolutions passed by the Madras City Specialist Teachers Association on 20th October 1973 have been brought to the notice of the Government ; and

(b) if so, the action taken thereon ?

சென்னை மாநகர் சிறப்பாசிரியர் கழகத்தின் தீர்மானங்கள்

புலவர் ஓ. அறிவுடைநம்பி (திரு. க. அறிவுழகன் சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 20-10-1973 அன்று நடைபெற்ற சென்னை மாநகர் சிறப்பாசிரியர் கழகத்தின் தீர்மானங்கள் அரசின் கவனத்திற்கு வந்துள்ளனவா?

(இ) ஆமெனில், அவற்றின்மீது எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) தீர்மானங்களின் நகர ஒன்று பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் அலுவலகத்தில் பெறப்பட்டது.

[1974 மார்ச் 29]

(இ) தீர்மானங்களின்மேல் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் குறிப்புரைகள் அனுப்பியுள்ளார். அவை அரசின் ஆய்வில் உள்ளன.

Model Schools

* 245. Q.—THIRU L. BALARAMAN (on behalf of THIRU V. ISVARMURTI): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(a) whether the Government have any proposals to offer incentives to the private sector for opening model schools in the State; and

(b) if so, the details thereof?

மாதிரிப் பள்ளிகள்

திரு. எல். பலராமன் (திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுமிறேன்—

(அ) இம்மாநிலத்தில் மாதிரிப் பள்ளிகளைத் தொடங்க தனியார் துறைக்கு ஊக்கம் அளிப்பதற்கான செயற்குறிப்புகள் எவையும் அரசிடம் உள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அவற்றின் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. அ. அய்யனன் அம்பலம்: தலைவர் அவர்களே, மாதிரிப் பள்ளி என்றால் என்ன? அதிலுள்ள கல்வித் திட்டத்தில் ஏதாவது மாற்றங்கள் உண்டா? அதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, மாதிரிப் பள்ளி என்று இரண்டு இடங்களிலே இப்பொழுது வைத்திருக்கின்றோம். புதுக்கோட்டையிலே ஆண்களுக்கும், சென்னையிலே பெண்களுக்கும் இருக்கின்றது. அதிலே தலைமை ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்கள் பேராசிரியர்கள் அளவுக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே பணிபுரிகிறவர்களை, பி.எ.டி.க்குப் பதில் எம்.எ., பி.டி. படித்தவர்களாக வைத்து, மாநிலம் முழுதும் ஒரு தேர்வு நடத்தி, அதிலே அதிக எண்கள் வாங்குகிறவர்களை மட்டும் அந்தப்

[1974 மார்ச் 29]

பள்ளியிலே வைத்து, அதிலே ஏற்படுத்துகின்ற முறைகளை மற்றப் பள்ளிகள் பின்பற்றலாம் என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையிலே அந்த இரண்டு பள்ளிகளையும் ஏற்படுத்தினோம். ஆனால், இப்பொழுது 'காம்பரகென்சிவ் ஸ்கூல்' என்ற அளவுக்கு தொழில் கல்வி, விவசாயம், தையல், தச்சு, வாடொலி ரிப்பேர், தொழில் துட்பக் கல்வி எல்லாவற்றையும் சேர்த்துச் சொல்லிக்கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 200 பள்ளிகள் அமைக்கலாமா என்கின்ற ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அதற்கு மூன்று கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1974-75 ஆம் ஆண்டில் ஒரு 10 பள்ளிகளை நிறுவுவதற்காக ரூ. 8,50,000 நிதி நிலை அறிக்கையிலும் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பத்துப் பள்ளிகளை இந்த ஆண்டு ஏற்படுத்திய பிறகு, மேலும் அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளில் விரிவுபடுத்தலாம் என்ற எண்ணமும் இருக்கிறது.

(பிற்பகல் 4.30)

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, மாதிரிப் பள்ளிகளைத் தனியார் துறையில் தொடங்காமலிருக்க அரசு ஏற்றுக்கொண்டுள்ள முடிவினைப் பாராட்டுகிறேன் நான். அதைப் போலவே ஆரம்பப் பள்ளிகளையும் தனியார் துறையில் தொடங்காமலிருக்க அரசு முடிவு செய்யுமா? ஏனென்றால், தனியார் பள்ளிகள் அதிகமாக அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டை மதித்து நடப்பதில்லை. எனவே தனியார் இப்படிப்பட்ட ஆரம்பப் பள்ளிகளைத் தொடங்காமலிருக்க அரசு உத்தரவிடுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அப்படி ஒரு முடிவை எடுப்பதற்கு இல்லை. ஆனால் பெரும்பாலான ஆரம்பப் பள்ளிகள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களால்தான் இப்போது ஆரம்பிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆனாலும் யாரையும் இது விஷயத்தில் தடுத்து நிறுத்துவதற்கில்லை. அடிப்படை உரிமை பாதிக்கப்படுகின்றது என்று அவர்கள் சொல்லக்கூடும் அப்படித் தடுத்தால், ஆனாலும் அவற்றை முறையாகக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக பல கட்டுதிட்டங்கள், பல சட்டங்கள் இருப்பதால், அவற்றைத் தடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

திரு. எல். பலராமன்: மாதிரிப் பள்ளிகளில் அரசு கண்ட அனுபவத்தில், அதில் படிக்கும் மாணவர்களிடையிலே எந்த அளவிற்கு பயிற்சியும் நன்மை தேர்வும் பெறக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கின்றது என்பதை அரசு உணர்ந்திருக்கின்றதா? பத்து இடங்களிலே ஆரம்பிக்க இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அந்தப் பத்து இடங்கள் எவை என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[1974 மார்ச் 29]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, மாதிரிப் பள்ளிகள் என்பது வேறு, 'கம்பர்ஹென்ஸிவ்' பள்ளிகள் என்பது வேறு. மாதிரிப் பள்ளிகள் என்பவை சென்ற ஆண்டிலேதான் தொடங்கப்பட்டன. 'காம்பர்ஹென்ஸிவ் ஸ்கூல்ஸ்' என்பவை இந்த ஆண்டிலிருந்துதான் துவங்கப்படும்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவரவர்களே, உதகமண்டலத்திலே லாரென்ஸ் பள்ளிக்கூடம் என்று ஒரு பள்ளிக்கூடம் இருப்பது அனைவருக்கும் தெரிந்திருக்கலாம். அதிலே பணியாற்றி ஓய்வு பெற்ற தாமஸ் என்பவர் இந்த ஊரில் ஒரு பள்ளிக்கூடத்தை நடத்தி வருகின்றார். அது பப்ளிக் ஸ்கூல் என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தப் பள்ளிக்கூடப் பாடத் திட்டங்களுக்கும் மாடல் ஸ்கூல் பாடத் திட்டங்களுக்கும் என்ன வித்தியாசம் இருக்கின்றது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இது பற்றிய விவரக் குறிப்புகள் இல்லை. இவை தனி விலாஸ்களின்கீழ் ஆரம்பித்து, மெட்ரிகுலேஷன் என்ற அளவிற்குப் போகின்றது. ஆங்கிலத்திலே பாட போதனை நடத்துகின்றார்கள். நாம் வைக்கும் காம்பர்ஹென்ஸிவ் ஸ்கூலில் தொழில் துட்ப அறிவையும், 'ஜாப் ஓரியண்டேஷன்' என்று சொல்லத்தக்க அளவிலே, அதையும் புகுத்தி அவை ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இயங்கத்தக்க அளவிற்கு அமைய இருக்கின்றன.

Narcotic Drugs

* 246 Q.—THIRU M. ARUMUGASWAMI (ON BEHALF OF THIRU G. SWAMINATHAN): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the steps that are being taken by the Government to prevent the misuse of Narcotic Drugs by the public?

போதையூட்டக்கூடிய மருந்துப்பொருள்கள்

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்) : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

போதையூட்டக்கூடிய மருந்துப் பொருள்கள் பொதுமக்களால் தவறாகப் பயன்படுத்தப்படுவதைத் தடுக்க அரசு எடுத்து வரும் நடவடிக்கைகள் யாவை?

[1974 மார்ச் 29]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தயாரிக்கப்பட்ட அபின் (போதையூட்டும் மருந்துகள்) நீங்கலாக ஏனைய மருந்துகளைத் தயாரித்தல், விற்பனை செய்தல், ஏற்றுமதி செய்தல், இறக்குமதி செய்தல், எடுத்துச் செல்லுதல், வைத்திருத்தல் ஆகியவை அபாயகரமான மருந்துகள் சட்டத்தைச் சேர்ந்த (மத்திய சட்டம் 1930) 8-வது பிரிவின் கீழ் இயற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு 1932 ஆம் ஆண்டு தயாரிக்கப்பட்ட மருந்துகள் விதிகளின் கீழ் முறைப்படுத்தப்படுகின்றன. இவ் விதிகளை மீறுபவர்கள் தகுந்தவாறு தண்டிக்கப்படுகின்றனர்.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, may I know whether any report has been received by Government regarding the use of Narcotic Drugs in Students' Hostels in Tamil Nadu?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, அப்படிப்பட்டதொரு அறிக்கை எதுவும் இதுவரையில் வந்ததாகத் தெரியவில்லை.

New water supply scheme in Poonamallee

* 247 Q.—THIRU L. BALARAMAN (ON BEHALF OF THIRU S. VELLAPANDIAN): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any new water-supply scheme has been introduced in Poonamallee during 1973; and

(b) if so, the details thereof?

பூவிருந்தவல்லியில் புதிய நீர் வழங்குத் திட்டம்

திரு. எல். பலராமன் (திரு. எஸ். வெள்ளபாண்டியன் சார்பில்) : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1973-ஆம் ஆண்டில், பூவிருந்தவல்லியில், புதிய நீர் வழங்குத் திட்டம் ஏதும் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) ஆம். பூவிருந்தவல்லி பேரூராட்சிப் பகுதிக்காக, புதியதொரு குடி நீர் வழங்கு திட்டத்தை நிறைவேற்ற அரசு 1972 மார்ச் திங்களில் நிர்வாக ஒப்புதல் வழங்கியது. அத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற ரூ. 20.40 லட்சமும், அவற்றைப் பேணிவா ஆண்டுதோறும் ரூ. 50,000-ம் செலவாகும் என மதிப்பிடப்படுகிறது.

[1174 மார்ச் 29]

(இ) கூவம் ஆற்றிலிருந்து இத்திட்டத்திற்கு நீர் எடுத்துக்கொள்ளப் படும். சென்னை மாநகரின் வடக்குப் பகுதிக்கு ஒன்பது கிலோ மீட்டர் தொலைவில் ஆய்ச்சேரி கிராமத்திற்கருகில் இத்திட்டத்திற்கான இடம் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது. கூவம் ஆற்றுப் படுகையில் அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ள வடிப்புப் பணிகள் (Infiltration works) மூலம் 300 மில்லி மீட்டர் குறுக்களவும் 8,504 மீட்டர் நீளமும் உள்ள பெரிய குழாய் மூலமாக, பூவிருந்தவல்லி நகரில் உயர் மட்டத்தில் அமைக்கத் திட்டமிட்டுள்ள நீர்த் தேக்கத்திற்கு நீரைக் கொண்டு வந்து அங்கிருந்து தேவையான நீர் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். நீர் வழங்கும் காரியங்களுக்காக பூவிருந்தவல்லி நகரம் இரு மண்டலங்களாகப் பிரிக்கப்படும்; ஒவ்வொரு மண்டலத்திற்கும் தனி குடிநீர்த் தேக்கம் ஒன்றும், நீர் வழங்கு அமைப்பும் இருக்கும்.

பூவிருந்தவல்லி பேரூராட்சிக்கென நபர் ஒருவருக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 20 காலன் அல்லது 90 லிட்டர் அளவுக்கு நீர் வழங்கப்படும்; வழியிலுள்ள கிராம மக்களுக்கு, நபர் ஒருவருக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 10 காலன் அல்லது 45 லிட்டர் அளவுக்கு நீர் வழங்கப்படும். இத்திட்டம் குறித்த பணிகள் நடந்தேறி வருகின்றன.

Hospital Equipments Repairing Centre.

* 248 Q.—THIRU L. BALARAMAN (ON BEHALF OF THIRU G. SWAMINATHAN): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 58 on 25th June 1971 :—

(a) whether there is any proposal to have a repairing centre for repairing hospital equipments such as Electro-Cardiogram, X-ray equipment, etc., under the control of the Health Department itself; and

(b) if so, the details thereof?

மருத்துவமனைச் சாதனங்களைப் பழுதுபார்க்கும் நிலையம்

திரு. எல். பலராமன் (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்): மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) எலெக்ட்ரோ-கார்டியோகிராம், எக்ஸ்-கதிர் சாதனங்கள் போன்ற மருத்துவமனைச் சாதனங்களைப் பழுது பார்ப்பதற்காக, பழுது பார்க்கும் நிலையம் ஒன்றை மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறையின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் நிறுவ வதற்கான செயற்குறிப்பு ஏதும் உள்ளதா?

[1974 மார்ச் 29]

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) & (இ) இல்லை.

Co-operative Fruit Processing Industry in North Arcot District

*249.Q.—THIRU L. BALARAMAN: Will the Hon. the Minister for Food and Co-operation be pleased to state:

(a) the amount collected as shares in the Co-operative Fruit Processing Industry in North Arcot District;

(b) the capital investment in this Industry;

(c) whether this Industry is remunerative; and

(d) the reasons for non-distribution of Share Certificates, if any?

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள, கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் இயங்கும் பழச்சாறு பதனிடும் தொழிற்சாலை

திரு. எல். பலராமன்: மாண்புமிகு உணவு-கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் இயங்கும் பழச்சாறு பதனிடும் தொழிற்சாலைக்காக வசூலிக்கப்பட்ட பங்குத் தொகை எவ்வளவு?

(இ) இதற்கான மூலதனம் எவ்வளவு?

(உ) தற்போது இத்தொழிற்சாலை லாபகரமாக நடக்கின்றதா?

(எ) பங்குச் சான்று ஏதும் வழங்காமல் இருப்பின் அதன் காரணம் யாது?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: (அ) பங்குத் தொகைக்காக அங்கத்தினர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 1,31,797. பங்குத் தொகைக்காக அரசாங்கம் அளித்துள்ள தொகை ரூ. 5 இலட்சம்.

(இ) தொழிலகத்தை நிறுவ மொத்தம் செலவான தொகை ரூ. 22 இலட்சம்.

(உ) இல்லை.

[1974 மார்ச் 29]

(எ) பழம் பதனிடும் தொழிலகத்தைத் தனிக் கூட்டுறவுச் சங்கமாக அமைக்கும் நோக்கத்தோடு விவசாயிகளிடமிருந்து பங்கு பணம் வசூல் செய்யப்பட்டது. ஆனால் தொழிலகத்தின் தற்போதைய நிலைமையை பரிசீலனை செய்து அதைத் தனிச் சங்கமாகப் பதிவு செய்யும் திட்டத்தைச் சில ஆண்டுகளுக்கு நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது. வட ஆற்காடு மாவட்டக் கூட்டுறவு விறியோக விற்பனைச் சங்கத்தின் தற்போதைய உபவிதிகளின்படி தனிப்பட்ட நபர்களை 'A' வகுப்பு உறுப்பினர்களாக சேர்க்க இயலாது. பழம் பதனிடும் தொழிலகத்தை தனிக் கூட்டுறவுச் சங்கமாக அமைக்கும்வரை அவர்கள் அந்த சங்கத்தில் 'B' வகுப்பு உறுப்பினர்களாகச் சேர்க்கலாமா என்ற ஒரு குறிப்பு கூட்டுறவுப் பதிவாளரின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு. எல். பலராமன்: தலைவரவர்களே, ரூபாய் 22 லட்சத்திற்கு மேலே முதல் போட்டு இதை ஆரம்பித்து நான்கைந்து ஆண்டுகளாகியும், இதுவரையிலும் அதிலே பங்குகளைப் போட்ட அங்கத்தினர்களுக்கு சான்றிதழ் வழங்கப்படாமலிருக்கின்றது. இதை உடனடியாக வழங்குவதற்கு உத்தரவிடப் படுமா? மேலும் இப்படி ரூ. 22 லட்சம் என்ற அளவிற்கு முதலீட்டைப் போட்டும் இலாபம் கிடைக்காதது ஏன் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, நான்கைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் பழச்சாறு பதனிடும் தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்தார்கள். அதனுடைய விற்பனையில் இப்போதுதான் சற்று முன்னேற்றம் காணப்படுகிறது. ஆரம்ப கட்டத்தில் விற்பனை ரூ. 8,000 என்று இருந்தது 1972-73-ல்தான் ரூ. 11,23,000 என்ற அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கின்றது. குறைந்தது ரூ. 20 லட்சம் என்ற அளவில் விற்பனையானால்தான் கணிசமான லாபம் கிடைக்கும் என்று மதிப்பிடப்படுகிறது. அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகிறோம். அதே நேரத்திலே சேர்ந்துள்ள உறுப்பினர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள முடியாததற்குக் காரணம், விகிதப்படி 'ஏ' வகுப்பில் சேருவதற்கான விதி முறை இல்லாத காரணத்தினால் பதனிடும் தொழிற்சாலையில் மட்டும் தனியாக பிரிவு 'ஏ'-ல் சேர்க்க வேண்டியிருக்கிறது. இப்போது 'பி' உறுப்பினர்களாக அவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளுவதற்கான ஏற்பாடு நடந்துகொண்டிருக்கின்றது.

திரு. அ. அய்யனன் அம்பலம்: தலைவரவர்களே, இப்படிக் கூட்டுறவுத் துறையில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் பழச்சாறு பதனிடும் தொழிற்சாலை, மதுரை, கொடைக்கானல், திண்டுக்கல் பகுதிகளில் அதிக பழ உற்பத்தி யாவதால், அங்கே இதை விரிவுபடுத்தும் திட்டம் அரசாங்கத்திடம் இருக்கின்றதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1974 மார்ச் 29]

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, அங்கெல்லாம் உற்பத்தியாகும் திராட்சையைப் பயன்படுத்தி ஒயின் தயாரிக்கும் திட்டம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதைப் பொறுத்த வரையில் மத்திய கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்திலிருந்து உத்தரவு ஏதும் வரவில்லை. இப்போது நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் நமது நாட்டிலேயே இப்படி பழச்சாற்றை உபயோகிக்கும் பழக்கம் பரவி வருகின்றது. அது நல்லபடி முன்னேற்றமடைந்தால்தான், இதை விரிவுபடுத்தும் யோசனையை நாம் மேற்கொள்ள முடியும்.

திரு. எல். பலராமன்: தலைவரவர்களே, இந்தப் பழச்சாறு பதனிடும் தொழிற்சாலையில் என்னென்ன பழங்களை உபயோகித்து வருகின்றார்கள்? மேலும் டெக்னீஷியன்னை முறையாக பணியில் ஈடுபடுத்தாத காரணத்தினால், நூற்றுக்கணக்கான டன் சாறு பாழாகிவிட்டது என்பது உண்மையா? இப்படி வீணாவதைத் தடுக்க மேல் நடவடிக்கைகள் என்று என்னென்ன அரசு எடுக்க இருக்கின்றது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, முதல் கட்டத்திலே இப்படிப்பட்டதொரு நிலை ஏற்பட்டாலும், அடுத்தடுத்து இது திறமையுடன் இயங்க ஆரம்பித்து, இப்போது இதன் உற்பத்திப் பண்டங்களை வெளிநாட்டினரும் விரும்பி வாங்கக்கூடிய அளவிற்கு அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இதை பிற மாநிலங்களிலும் இப்போது விரும்பி வாங்குகின்றார்கள். நல்ல சாறு இப்போது தயாரிக்கப்படுகிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Price of Rice

* 250 Q.—THIRU L. BALARAMAN: Will the Hon. the Minister for Food and Co-operation be pleased to state—

(a) whether it was decided to raise the price of rice at the Chief Ministers' Conference held at New Delhi in September 1973; and

(b) if so, the action taken by the Tamil Nadu Government thereon?

[1974 மார்ச் 29]

அரசி கொள்முதல் விலை

திரு. எல். பலராமன் : மாண்புமிகு உணவு-கட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1973 ஆம் ஆண்டு, செப்டம்பர் மாதத்தில், புதுடெல்லியில் நடந்த முதல் அமைச்சர்கள் மாநாட்டில், அரிசியின் விலையை உயர்த்தத் தீர்மானிக்கப் பட்டதா?

(இ) ஆமெனில், அது குறித்து தமிழ்நாடு அரசு எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, (அ) ஆம். 1973 செப்டம்பரில் புதுடெல்லியில் நடைபெற்ற முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில் நெல் விலையை உயர்த்தவேண்டும் என்றும் அந்த விலையை ஒட்டி அரசும் விலையை திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்றும் கருத்து நிலவியது.

(இ) அதைத் தொடர்ந்து மத்திய அரசு 1973-74 பருவத்திற்கு நடுத்தர நெல் விலை ரூ. 70 என்று நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டும் என்று பரிந்துரை செய்து அன்றைய தினமே தமிழ்நாடு அரசு 6-10-1973-லிருந்து குறுவை பருவத்திலேயே நடுத்தர நெல் விலை ரூ. 70 என்றும் மோட்டா ரக நெல் ரூ. 66 ஆகவும் உயர்த்தியது. 20-12-1973-லிருந்து நேர்த்தி ரகம் நெல் விலை ரூ. 75 என்றும் மிக நேர்த்தி ரக நெல் விலை ரூ. 78 என்றும் உயர்த்தியது.

(பிற்பகல் 4.40)

திரு. அ. அய்யனன் அம்பலம் : தலைவரவர்களே, நெல் விலை இப்போது இருக்கும் மற்ற விலைகளைக் காட்டிலும் குறைவாக இருப்பதால், தஞ்சை விவசாய மாநாட்டில் நெல்லுக்கு மத்திய சர்க்கார் கூட்டிக் கொடுத்திருந்தாலும், இன்னும் அதிகமாக போனஸ் வழங்க அரசுக்கு எண்ணம் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, நெல் விலையை உயர்த்தியிருக்கிறோம். 16-5-1973 வரையில் ரூபாய் 49, 53, 56, 58 என்று இருந்தது. 11-8-1973-க்குப் பிறகு 53, 63, 66, 68 என்று இருந்தது. இப்போது 6-10-1973-க்குப்பின் ரூபாய் 66, 70, 75 என்று உயர்த்தியிருக்கிறோம். இதிலே கூட 75, 78 என்று உயர்த்த வேண்டுமென்று நாம் தான் கேட்டிருக்கிறோம். இன்னும் கூட மத்திய அரசிடமிருந்து ஒப்புதல் வரவில்லை யென்றாலும், அதிகம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். 36 சதவீதம் நெல் விலையை உயர்த்தியிருக்கிறோம். நாம் அரிசியை...

பயன்

1974 மார்ச் 29]

பெத்துகிறவர்கள். இதையும் அதிகமாக ஏற்றிவிட்டால் வாங்குகிற மக்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படும். இன்றைக்கு எந்த அளவிற்கு மற்ற காரியங்களில் அபிவிருத்தி செய்ய முடியுமோ அதைத் தான் செய்துகொண்டு வருகிறோம். விலை அதிகமாகக் கொடுக்கிற காரணத்தினால், போனஸ் போன்றவைகள் அதிகமாகத் தேவையில்லை.

திரு. எல். பலராமன் : தலைவரவர்களே, இந்த நெல் விலையை ஏற்றும் போது சன்னரக நெல் அதிகமாக மகசூல் ஆகாத காரணத்தினால், அதற்கென விலையை உயர்த்த அரசு பரிசீலிக்குமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன். துகருகிறவர்கள் ஏழ்மையானவர்கள், அதனால் விலையை ஒரே மட்டத்தில் வைத்திருக்கிறோம் என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அதே முறையின் பயிரிடுபவர்கள் சாதாரண மக்கள் என்ற முறையில் அவர்கள் மீது அனுதாபம் அரசு வைக்குமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, அவர்கள் மீது அனுதாபம் வைத்த காரணத்தினால் தான், இப்போது 36 சதவீதம் விலையை ஏற்றியிருக்கிறோம். இன்றைக்கு ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு லாபம் வர வேண்டுமென்று தான் 36 சதவீதம் உயர்த்தியிருக்கிறோம். முன் பெல்லாம் 50 சதவீதம் விலை உயர்த்திருந்தாலும், அதை அனுபவித்தவர்களெல்லாம் ஒரு சில பெரிய நிலச்சுவாந்தார்கள் தான். அவர்கள் தான் அனுபவித்துக்கொண்டு வந்தார்கள். இப்போது சாதாரண விவசாயிகள் தான் இந்த 36 சதவீத விலை உயர்வை அனுபவிக்கிறார்கள். இப்போது 91 ஆயிரம் டன் குறுவை நெல் கொள்முதல் செய்திருக்கிறோம். இந்தக் கொள்முதலிலே சாதாரண விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். வாங்குபவர்களையும், விற்பவர்களையும் சமமாகப் பார்க்கிறோம் என்று சொல்கிறோம். வாங்குபவர்களை மட்டும் கவனிக்கிறோம், விற்பவர்களைக் கவனிக்கவில்லை என்று உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். விற்பவர்களைக் கவனிக்கவில்லை என்ற நிலை இல்லை. மற்ற பொருள்களின் அளவிற்கு இதை உயர்த்த முடியாது என்ற நிலையை மட்டும் தான் சொன்னேன்.

THIRU A.R. DAMODARAN : Sir, in view of the fact that the heat price has been increased to Rs.105 per quintal and also considering the cost of fertiliser, the cost of labour, and the power-

[1174 மார்ச் 29]

cut that has been imposed resulting in increased cost of cultivation of paddy-growers, may I know from the Government whether they are against increase in prices for paddy-growers even if the Government of India should suggest it?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, இப்போது அவர்கள் கோதுமையைப்பற்றி விவாதித்து முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். நான் அதற்குத் தான் சொன்னேன். ரூபாய் 73, 75 ஆக இருந்ததை ரூபாய் 75, 78 என்று கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். நாங்களுக்கும் கூடிய வரையிலே விவசாயிகள் வாங்கக் கூடிய உரம், மற்ற பொருள்கள் விலை இவைகளை வைத்துத் தான் நிர்ணயித்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். மத்திய சர்க்கார் இதைப்பற்றி விவாதத்தில் இறங்கவில்லை.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, அரசாங்கம் நிர்ணயிக்கும் விலை கூட விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க முடியாத அளவிற்கு ஆங்காங்கே அறுவடை யானவுடன் நெல்லை விலைக்கு வாங்காமல் தாமதப்படுத்துவதனால் தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் குறைந்த விலைக்கு விவசாயிகளிடமிருந்து நெல்லை வாங்கிப் போவது என்ற நிலை இருக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் தாமதமின்றி உடனுக்குடன் விவசாயிகளின் நெல்லை வாங்குவதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்யுமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, இதைத் தான் நான் முன்னே சொன்னேன். மதிப்பிற்குரிய எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் சொல்வது முன் காலத்தில் இருந்தது என்பதை முன்பே சொல்லி விட்டேன். இப்போது கிட்டத்தட்ட சம்பா காலத்திலே ஒரு லட்சம் டன் அளவிலே கொள்முதல் செய்திருக்கிறோம். இப்போது நிச்சயமாக எந்த ஒரு விவசாயியும் இந்த 70 ரூபாய், 73 ரூபாய் அல்லது 75 ரூபாய்க்குக் குறைந்து விற்கிறார்களா? தஞ்சை மாவட்டத்தில் இந்த நிலைமை அதிகமாக ஏற்படும் என்ற காரணத்தினால், நூற்றுக்கணக்கான கொள்முதல் செய்யும் நிலையங்களை மத்திய சர்க்காரின் எப்.சி.ஐ. மூலமாகவும், மாநில சிவில் சப்ளை கார்ப்பரேஷன் மூலமாகவும், தாசில்தார், மற்ற அலுவலர்களை வைத்து கொள்முதல் செய்திருக்கிறோம். மற்ற மாவட்டங்களிலே எங்கேயாகிலும் விலை குறைகிறது என்று செய்தி வந்தால், உடனடியாக இந்த நிலையங்களைத் தோற்று வித்து கொள்முதல் செய்திருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட குறை கவனத்திற்கு வரவில்லை. விலை ஏறுகிறது என்ற குறை தான் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதே தவிர, நிச்சயமாக இந்த ஆண்டைப் பொறுத்தவரையில், எந்த விவசாயியும் நெல்லைக் குறைந்த விலை நிலைமை தமிழகத்தில் ஏற்படவில்லை.

[1974 மார்ச் 29]

திரு. எஸ். ஜெயாராம் ரெட்டியார்: தலைவரவர்களே, நெல் தஞ்சாவூரிலே லெவி முறையிலே வாங்கப்படுகிறது. நெல்லுக்கு அதிக விலை கொடுத்தாலும் கூட, சமீப காலத்திலே ஒரு மாதத்திற்குள்ளாக 60 படி மூட்டை 60 ரூபாய்க்கு 70 ரூபாய்க்கு விற்பது இப்போது 75, 80 ரூபாய் என்று கிராமங்களில் விருது நகர் பக்கங்களில் விற்கிறது. இவ்வளவு விலை உயர்த்திக் கொடுத்தாலும் கூட, லெவிக்கு உங்களுக்குக் கொடுக்கிறவர்கள் லாபம் அடைகிறார்களா என்பதைச் சொல்ல முடியுமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, வியாபாரிகளே லாபத்திற்காகத் தான் வியாபாரம் செய்கிறார்கள். எந்த அளவிற்குக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுமோ அதற்காக லெவி போட்டிருக்கிறோம். வியாபாரிகள் அதிகமான அளவில் கொள்ளையடிக்காத அளவிற்குப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

THIRU A.R. DAMODARAN: Sir, are the Government aware that because of the low procurement price fixed for paddy, the open-market price of paddy is about 40 to 50 per cent above the procurement price resulting in a great deal of hardship to the average consumer?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, இதற்காகத் தான் லெவி போடுவது. லெவி விலையை விட ஒபன் மார்க்கெட் விலை ஜாஸ்தி யாகப் போய்விடுகிறது. கொள்முதல் செய்வதற்கு, இந்த விலைக்குக் கிடைக்க வில்லை என்ற நிலைமையில் தான் லெவி போடுகிறோம். நாம் திடீரென்று லெவி போடுவதே, விலைகளை அட்ஜஸ்ட் செய்வதற்குத் தான். அந்த நோக்கத்தோடு தான் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். அதையும் மீண்டும் மீண்டும் சொல்கிறேன். எங்கு விலை ஏறினாலும் குறைவதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

Foreign Exchange Loan

† 226 Q.—THIRU L. BALARAMAN (on behalf of THIRU V. ISVARMURTI): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Reserve Bank of India has informed the Tamil Nadu Industrial Investment Corporation Limited about the availability of foreign exchange loan from the Reserve Bank of India; and

† 27—3—1974 ஆம் நாள் வினாப்பட்டியலிலிருந்து ஒத்திப் போடப் பட்டது.

[1174 மார்ச் 29]

cut that has been imposed resulting in increased cost of cultivation of paddy-growers, may I know from the Government whether they are against increase in prices for paddy-growers even if the Government of India should suggest it?

மாண்புமிகு திரு. மண்ணை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, இப்போது அவர்கள் கோதுமையைப்பற்றி விவாதித்து முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். நான் அதற்குத் தான் சொன்னேன். ரூபாய் 73, 75 ஆக இருந்ததை ரூபாய் 75, 78 என்று கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். நாங்களும் கூடிய வரையிலே விவசாயிகள் வாங்கக் கூடிய உரம், மற்ற பொருள்கள் விலை இவைகளை வைத்துத் தான் நிர்ணயித்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். மத்திய சர்க்கார் இதைப்பற்றி விவாதத்தில் இறங்கவில்லை.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, அரசாங்கம் நிர்ணயிக்கும் விலை கூட விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க முடியாத அளவிற்கு ஆங்காங்கே அறுவடை யானவுடன் நெல்லை விலைக்கு வாங்காமல் தாமதப்படுத்துவதனால் தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் குறைந்த விலைக்கு விவசாயிகளிடமிருந்து நெல்லை வாங்கிப் போவது என்ற நிலை இருக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் தாமதமின்றி உடனுக்குடன் விவசாயிகளின் நெல்லை வாங்குவதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்யுமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மண்ணை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, இதைத் தான் நான் முன்னே சொன்னேன். மதிப்பிற்குரிய எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் சொல்வது முன் காலத்தில் இருந்தது என்பதை முன்பே சொல்லி விட்டேன். இப்போது கிட்டத்தட்ட சம்பா காலத்திலே ஒரு லட்சம் டன் அளவிலே கொள்முதல் செய்திருக்கிறோம். இப்போது நிச்சயமாக எந்த ஒரு விவசாயியும் இந்த 70 ரூபாய், 73 ரூபாய் அல்லது 75 ரூபாய்க்குக் குறைந்த விற்பனைக்கு முடியாது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் இந்த நிலைமை அதிகமாக ஏற்படும் என்ற காரணத்தினால், நூற்றுக்கணக்கான கொள்முதல் செய்யும் நிலையங்களை மத்திய சர்க்காரின் எப்.சி.ஐ. மூலமாகவும், மாநில சிவில் சப்ளை கார்ப்பரேஷன் மூலமாகவும், தாசில்தார், மற்ற அலுவலர்களை வைத்து கொள்முதல் செய்திருக்கிறோம். மற்ற மாவட்டங்களிலே எங்கேயாகிலும் விலை குறைகிறது என்று செய்தி வந்தால், உடனடியாக இந்த நிலையங்களைத் தோற்று வித்து கொள்முதல் செய்திருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட குறை கவனத்திற்கு வரவில்லை. விலை ஏறுகிறது என்ற குறை தான் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதே தவிர, நிச்சயமாக இந்த ஆண்டைப் பொறுத்தவரையில், எந்த விவசாயியும் நெல்லை குறைந்த விற்பனை நிலைமை தமிழகத்தில் ஏற்படவில்லை.

[1974 மார்ச் 29]

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: தலைவரவர்களே, நெல் தஞ்சாவூரிலே லெவி முறையிலே வாங்கப்படுகிறது. நெல்லுக்கு அதிக விலை கொடுத்தாலும் கூட, சமீப காலத்திலே ஒரு மாதத்திற்குள்ளாக 60 படி மூட்டை 60 ரூபாய்க்கு 70 ரூபாய்க்கு விற்பனை இப்போது 75, 80 ரூபாய் என்று கிராமங்களில் விருது நகர் பக்கங்களில் விற்கிறது. இவ்வளவு விலை உயர்த்திக் கொடுத்தாலும் கூட, லெவிக்கு உங்களுக்குக் கொடுக்கிறவர்கள் லாபம் அடைகிறார்களா என்பதைச் சொல்ல முடியுமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மண்ணை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, வியாபாரிகளே லாபத்திற்காகத் தான் வியாபாரம் செய்கிறார்கள். எந்த அளவிற்குக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுமோ அதற்காக லெவி போட்டிருக்கிறோம். வியாபாரிகள் அதிகமான அளவில் கொள்ளையடிக்காத அளவிற்குப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

THIRU A.R. DAMODARAN: Sir, are the Government aware that because of the low procurement price fixed for paddy, the open-market price of paddy is about 40 to 50 per cent above the procurement price resulting in a great deal of hardship to the average consumer?

மாண்புமிகு திரு. மண்ணை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, இதற்காகத் தான் லெவி போடுவது. லெவி விலையை விட ஓபன் மார்க்கெட் விலை ஜாஸ்தியாகப் போய்விடுகிறது. கொள்முதல் செய்வதற்கு, இந்த விலைக்குக் கிடைக்க வில்லை என்ற நிலைமையில் தான் லெவி போடுகிறோம். நாம் திடீரென்று லெவி போடுவதே, விலைகளை அட்ஜஸ்ட் செய்வதற்குத் தான். அந்த நோக்கத்தோடு தான் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். அதையும் மீண்டும் மீண்டும் சொல்கிறேன். எங்கு விலை ஏறினாலும் குறைவதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

Foreign Exchange Loan

† 226 Q.—THIRU L. BALARAMAN (on behalf of THIRU V. ISVARMURTI): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Reserve Bank of India has informed the Tamil Nadu Industrial Investment Corporation Limited about the availability of foreign exchange loan from the Reserve Bank of India; and

† 27—3—1974 ஆம் நாள் வினாப்பட்டியலிலிருந்து ஒத்திப் போடப் பட்டது.

[1974 மார்ச் 29]

(b) if so, the details thereof?

அன்னியச் செலாவணிக் கடன்

திரு. எல். பலராமன் (திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி சார்பில்): மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) அன்னியச் செலாவணிக் கடன் கிடைப்பது குறித்து இந்திய ரிசர்வ் வங்கி தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகத்திற்குத் தெரிவித்துள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: (அ) ஆம்.

(இ) உலக வங்கியின் ஓர் உறுப்பான அனைத்து நாட்டு வளர்ச்சி நிறுவனம் (IDA) பல்வேறு நாட்டுச் செலாவணிகளில் 250 லட்சம் அமெரிக்க டாலருக்குச் சமமான கடன் வசதியை இந்திய அரசுக்குக் கிடைக்கச் செய்துள்ளது. தொழில் நிறுவனங்கள் (தொழில் உற்பத்திக்குரிய) மூலதனச் சாதனங்களை இறக்குமதி செய்யவும் அயல்நாட்டுத் தொழில் துட்ப வல்லுநர்களைப் பெறவும், மேற்சொன்ன அனைத்து நாட்டு வளர்ச்சி நிறுவனக் கடன் வசதித் திட்டத்தின்கீழ் தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகத்தால் தொழில் பிரிவுகளுக்கு அந்நியச் செலாவணிக் கடன் வழங்கப்படுகிறது. பேரவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள சிறுவெளியீட்டில் @ (Brochure) இத்திட்டத்தின் விவரங்கள் உள்ளன.

Sales Tax Concessions

† 227 Q.—THIRU A. AYYANAN AMBALAM (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to grant Sales Tax concessions to Small Scale Industry Units as a form of incentive; and

(b) if not, the reasons therefor?

@ அச்சடிக்கப்படவில்லை.

27—3—1974 ஆம் நாள் வினாப்பட்டியலிலிருந்து ஒத்திப் போடப் பட்டது.

1974 மார்ச் 29]

விற்பனை வரிச் சலுகைகள்

திரு. அ. அய்யனன் அம்பலம் (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்): மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சிறு தொழில் பிரிவுகளுக்கு ஊக்கமளிக்கும் வகையில் விற்பனை வரிச் சலுகைகள் அளிக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) இல்லையெனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: (அ) விற்பனை வரி குறித்த பொறுப்பு களை நிறைவேற்றவும், சிறு தொழில்களுக்கு மூலதனத்தைத் திரட்டுவதில் உதவவும், வட்டியில்லாக் கடன் தொகைகளை அளிப்பதன் மூலம் நிதிவகையில் உதவி அளிக்க விற்பனைவரி சீரமைப்பிற்கான தனி அதிகாரி பரிவுரை செய் துள்ளார். இப்பரிவுரை அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

(இ) இவ்வினா எழவில்லை.

Tamil Nadu Bristle Fibre Unit

* @ 228 Q.—THIRU L. BALARAMAN (on behalf of THIRU S. VELLAPANDIAN): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Tamil Nadu Bristle Fibre Unit has started marketing its products;

(b) if so, the details thereof;

(c) whether any survey has been undertaken about the market for its products; and

(d) if so, the details thereof?

@ 27—3—1974-ஆம் நாள் வினாப்பட்டியலிலிருந்து ஒத்திப் போடப் பட்டது.

[1974 மார்ச் 29]

தமிழ்நாடு பன்றி உரோமத் தொழில் பிரிவு

திரு. எல். பலராமன் (திரு. எஸ். வெள்ளபாண்டியன் சார்பில்): மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழ்நாடு பன்றி உரோமத் தொழில் பிரிவு தனது உற்பத்திப் பொருட்களை விற்பனை செய்யத் தொடங்கிவிட்டதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

(உ) இத்தொழில் பிரிவின் உற்பத்திப் பொருட்களின் விற்பனை குறித்து ஆய்வு ஏதும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளதா?

(எ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: (அ) & (இ) தென்காசியிலுள்ள அரசு நுன்கயிறு நிறுவனம் 1968 ஆம் வருடம் ஜூன் திங்கள் உற்பத்தி ஆரம்பித்து விற்பனை செய்யத் தொடங்கிற்று. உற்பத்தியும் விற்பனையும் 1968-69ல் முறையே ஆறு டன்னாகவும், இரண்டு டன்னாகவும் இருந்தது. 1972-73-ல் 61.4 டன்னாகவும் 65.8 டன்னாகவும் உயர்ந்தது.

(உ) & (எ) இதைப்பற்றிய ஆய்வு ஏதாவும் அண்மையில் நடைபெறவில்லை. இருப்பினும் முன்னேற்றத்திற்கான வாய்ப்புகள் உண்டு எனக் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட காரணத்தினாலேயே இந்த நிறுவனம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: வினாக்கள் விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. வேளாண்மைத் துறை மற்றும் கால்நடை வளர்ப்புக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள் மீதான விவாதம்.

* மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவரவர்களே, “இம்மாமன்றத் தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள, வேளாண்மைத் துறை மற்றும் கால்நடை வளர்ப்புக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள் @ பரிசீலனைக்கு எடுக்கக்கொள்ளப் படவேண்டும்” என்று நான் முன்மொழிகிறேன்.

@ 89-194-ஆம் பக்கங்களில் லிஸ்ட்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

வேளாண்மைத் துறை மற்றும் கால்நடை வளர்ப்புக் கொள்கை 285
விளக்கக் குறிப்புகள் மீதான விவாதம்

1974 மார்ச் 29]

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

மூன்று குறிப்புப் புத்தகங்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஒன்று, கால்நடை வளர்ப்புக் குறிப்பு, இரண்டாவது, வேளாண்மைத் துறைக் குறிப்பு, மூன்றாவது, வேளாண்மைத் துறைக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிற்கு ஒரு இணைப்பு. இப்படி ஒரு இணைப்பு தேவைப்பட்டதற்குக் காரணம் ரசாயன உரங்களின் பற்றாக்குறை, அதைத் தொடர்ந்து வருகிற கள்ளச் சந்தை இவைகளைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கவலை கொண்டிருப்பது. இந்தியாவிலே மட்டுமின்றி, ஏறத்தாழ உலகநாடுகள் எல்லாவற்றிலும் ரசாயன உரங்கள் பற்றாக்குறை இருந்து வருகிறது. நான் இதைச் சுட்டிக் காட்டினால் மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள், மன நிறைவு அடையப்போவதில்லை. மற்ற நாடுகளிலே எல்லாம் இப்படித்தான் இருக்கிறது என்று சொன்னவுடனே, அதைப் பார்த்து அவர்கள் திருப்தியடைந்து விட முடியாது. எனவேதான் இந்த ரசாயன உரங்களைப்பற்றி தனியாக ஒரு இணைப்பு சேர்த்து இந்த மாமன்றத்தில் வைத்திருக்கிறேன். இந்த மூன்று குறிப்புகளையும் உறுப்பினர்கள் ஆராய்ந்து கருத்துக்கள் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 6-00)

திரு. வி. வெங்கா: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்த அவையின் முன்பாக மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வைத்திருக்கக்கூடிய கொள்கைக் குறிப்பினை முழு மனதாக நான் வரவேற்பதோடு, இந்தத் துறை மேலும் சிறப்புற விளங்க ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். நம்முடைய வேளாண்மைத் துறைக்காக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டிலேயே, ஏறக்குறைய 69 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதைக் கண்டு விவசாயப் பெருமக்களில் ஒருவனாகிய நான் மெத்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதே நேரத்தில் விவசாயம் மேலும் பெருக வேண்டும் என்பதற்காக நீண்ட காலக் கடனாக 17 கோடி ரூபாயையும், சூறுகிய காலப் பயிர்க் கடனாக கூட்டுறவுகளின் மூலமாக ஏறக்குறைய 81 கோடி ரூபாயையும் வழங்குவதற்கு வழி செய்திருப்பது கண்டு, உள்ளபடியே விவசாயிகள் சார்பில் இந்த அரசை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றையதினம் நாட்டில் புகழைப் புரட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் மிக நல்ல முறையில் அறிந்திருக்கிறோம். ஒரு ஆறு, ஏழு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக உணவுத் துறையில் தமிழகத்தினுடைய நிலைமை பற்றாக்குறை என்ற அளவில்தான் நாம் எல்லோரும் இருந்து வந்தோம். பற்றாக்குறை நிலைமையிலிருந்து மாநிலத்தைத் தன்னிறைவு நிலைக்குக் கொண்டுவந்ததோடு மட்டுமல்லாமல், இன்றையதினம் உபரி மாநிலம் என்று சொல்லத் தக்க அளவுக்கு நிலைமை உருவாகியது தமிழக அரசுக்குப் பெருமை தருகிறது. தமிழக அரசினுடைய திட்டங்கள் அனைத்தையும் இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற 80 சதவீத விவசாய மக்கள் சோதனையாக அல்லாமல்

[திரு. வி. வெங்கா]

[1974 மார்ச் 29]

அரசு சொல்லிய உடனேயே முழுமையாக, மன நிறைவோடு, நம்பிக்கையோடு ஏற்றுக்கொண்டு செயல் பட்டு, குறிப்பாக ரசாயன உரங்களையும் அதிக மகசூல் தரக்கூடிய பொருளுக்கு விதைகளையும் பயன்படுத்தியதன் காரணமாகத்தான் இந்த நிலைக்கு, உபரி மாநிலம் என்ற அளவுக்கு வர முடிகிறது என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இவ்வளவு சலுகைகளை விவசாயிகளுக்கு அரசு செய்திருந்தாலும்கூட, விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கை நிம்மதியாக இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்த நான் உள்ளபடியே சொல்கிறேன், விவசாயிகள் வாழ்க்கையில் இன்றைய தினம் நிம்மதியில்லை. காரணம் இன்றையதினம் வேறு பொருள்களைப் பொறுத்த வரையில், விலை வாசிகள் நாளொரு மேலியும் பொருத்தொரு வண்ணமூமாக வளர்கின்றன என்று சொல்லத் தக்க அளவுக்கு உயர்ந்துகொண்டு போகின்றனவே தவிர, உணவுப் பொருளான நெல்லின் விலை மட்டும் அந்த அளவுக்கு அதிகரித்துச் செல்வதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. இப்பொழுது கூட கேள்வி நேரத்தில் நம்முடைய உணவு அமைச்சர் அவர்கள் 6—10—1973-ல் விலை நிர்ணயித்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். எனவே மேற்கொண்டு உயர்த்தத் தேவையில்லை என்ற கருத்தையும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்கள்—கன்ஸ்யூமர்ஸ் அளவில் அமைச்சர் சொல்லக்கூடிய பதில் நியாயமாக இருக்குமே தவிர, நெல் உற்பத்தி செய்கின்றவர்களுடைய நிலைமையைப் பார்த்தால், மீண்டும் பரிசீலனை செய்து விலை நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைய தினம் 50 கிலோ கிராம் கொண்ட ஒரு மூட்டை காம்பிளெக்ஸ் விலை திடீரென்று உயர்ந்து ரூ. 98 என்ற அளவுக்கு விற்கின்றது. நான் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 50 கிலோகிராம் கொண்ட ஒரு மூட்டை காம்பிளெக்ஸ் என்ன விலைக்கு உயர்ந்திருக்கிறதோ அந்த அளவுக்காவது நெல்லின் விலையை உயர்த்தித் தர வேண்டும். உணவு உற்பத்திக்குப் பயன்படுகின்ற பொருள்கள் அனைத்தின் விலையும் ஏறுகின்ற நேரத்தில், உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்களின் விலையும் உயர்வது தான் நியாயம். இது இல்லாத நிலைமையில்தான் விவசாயிகள் வேறு முறையில் எண்ண வேண்டியவர்களாகி விடுகிறார்கள். தன்னிறைவு பெற்ற மாநிலம் என்று சொல்கின்ற நேரத்தில், தன் வாழ்வில் நிறைவு இல்லை என்பதைத்தான் விவசாயி பார்க்கிறான். இன்றையதினம் உணவுப் பொருள்களைப் பயிரிடும் நிலங்களில் ஏறக்குறைய 50 சத வீத நிலங்களில், வேறு பொருள்களைப் பயிரிட்டுக்கொள்ளும் நிலைமைக்கு மாறிக் கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாகச் சொன்னால், இன்றையதினம் மணிலா வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியாகின்ற காரணத்தினால், மணிலா விலை உயர்ந்திருக்கின்ற காரணத்தினால், மணிலாவுக்கு அதிக உரமோ அல்லது நீரோ தேவையில்லாத காரணத்தினால், அதில் லாபம் அதிகம் இருக்கிறது என்பதைக் கருதி, சிறுகச் சிறுக மணிலா பயிரிடச் சென்று

1974 மார்ச் 29]

[திரு. வி. வெங்கா]

விட்டார்கள் 50 சதவீத விவசாயிகள். அதே போல் கரும்பு உற்பத்திக்கு ஒரு சத விசுவத்தினர் சென்று விட்டார்கள். எஞ்சி இருக்கக்கூடியவர்கள் 40 சதவீதம் என்று தான் ஏற்படுகிறது. இந்த விவசாயிகளும் வேறு பயிர்களுக்கு மாறி விவொர்க்ஸ்யோனால், 1967-க்கு முன்னால் இருந்த நிலைமைக்குக் கொண்டு போய் விடக்கூடும் என்ற காரணத்தினால், நெல் விலைகளை உயர்த்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல, விவசாயிகளுடைய நிலைமை வேறு தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் நிலைமையைப் போன்றது அல்ல. அவர்கள் பயிரிட்டு விட்டால் விளைந்து விடும் என்று நம்பிக்கை வைப்பதற்கில்லை. பருவ மழை பொய்த்துப் போகின்ற காரணத்தினால், பூச்சிகள் வந்து பயிர் நாசமாகின்ற காரணத்தினால், பயிரிட்டு, உடனடியாக அறுவடை செய்து விட முடியும் என்ற நம்பிக்கையற்ற நிலைமை இருக்கிறது. அதற்காகத்தான் இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்குப் பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பரிசீலித்துப் பார்த்த பிறகு அதற்கும் மத்திய அரசு அனுமதி வழங்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. எந்தக் காரணத்தால் மத்திய சர்க்கார் தாமதம் செய்தாலும், அனுமதி பெறுவதற்கு முயற்சிக்கின்ற அதே நேரத்தில், அனுமதி வருகின்ற வரையில் காத் திருக்க வேண்டியதிடில்லை. இப்பொழுது மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கு ஒரு அருமையான திட்டத்தை வகுத்து அவர்கள் மாதம் பத்து ரூபாய் போட்டு, அவர்களுக்கு இடையில் ஏதாவது இடையூறு ஏற்படுமேயானால், மொத்தமாகப் பணம் கொடுக்கின்ற அளவில் தமிழக அரசு செய்திருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். அதே போல் விவசாயிகளிடம் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை வசூலித்துக் கொண்டு, அந்த விவசாயிகளுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகின்றபோது, அதாவது பயிர் விளையாமல் போகின்ற நேரங்களில், பூச்சிகள் கடித்து பயிர்கள் பாழ்படுகின்ற நேரத்தில், அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடாக ஏதாவது கொடுத்தால், அது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும்.

தமிழகமானது ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை எப்படியாவது வறட்சியைச் சந்திக்கிறது. கடந்த 50 ஆண்டுகளாக நிலைமைகளைப் பார்க்கின்றபோது, ஐந்து வருஷத்திற்கு ஒரு முறை வறட்சி ஏற்படுகிறது, பஞ்சம் ஏற்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் அவர்கள் வாங்கியிருக்கும் கடன் அவர்களுக்குப் பெரும் பாரமாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய பயிர் பொய்த்துப் போகின்ற போது, அந்தக் கடன் பாரமாகத் தெரிகிறது. எனவே வர இருக்கின்ற ஆண்டுகளில் வாங்கிய கடனைத் திருப்பித் தருவதா அல்லது வேறு பயிர்களுக்கு முதலீடு பெறுவதா என்பது அவர்களுக்குப் பெரும் பிரச்சினையாகிவிடுகிறது. அதை உணர்ந்துதான் நம்முடைய அரசு நில வள வங்கிகள் மூலமாக விவசாயி

238 வேளாண்மைத் துறை மற்றும் கால்நடை வளர்ப்புக் கொள்கை
விளக்கக் குறிப்புகள் மீதான விவாதம்

[திரு. வி. வெங்கா]

[1174 மார்ச் 29]

களுக்கு அதிக அளவில் கடன் கொடுக்கின்ற முறையைக் கையாண்டு வருகின்றது. அதற்காக இந்த அரசை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த நில வள வங்கிகள் மூலம் கொடுக்கப்படுகின்ற பணம் உலக வங்கியிலிருந்து பெறப்படுகின்றதாகும். உலக வங்கி இந்திய அரசுக்கு அரை சதவீத வட்டிக்குக் கொடுக்கிறது. மத்திய அரசு நம்முடைய மாநில அரசுக்கு ஒரு சதவீதம் கூட்டிக் கொண்டு 1½ சதவீத வட்டிக்குக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அது கடைசியில் விவசாயிகள் கைக்கு வருகின்றபோது 9½ சதவீதம் வட்டி கட்டித் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த வட்டி வீதம் மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. காலத்தில் கட்டத் தவறினால், இரட்டிப்பு வட்டியாக, 9½ பிளஸ் 9½ ஆக 19 சதவீதம் வட்டி போடும் நிலைமை இருக்கிறது. அப்படிக்கட்ட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகின்ற காரணத்தால், இந்த விவசாயிகள் பெரிதும் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாமல் வேதனைப்படுகிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல. உலக வங்கியிலிருந்து பெற்று வரும் பணத்தை இந்த அளவுக்கு வட்டி போட்டுக் கொடுக்கிறார்கள் என்பதோடு, கடலோரப் பகுதிகளில் ஆறு மைல் சுற்றளவுக்கு நில வள வங்கிகள் கடன் கொடுப்பதில்லை. அதற்கு அவர்கள் சொல்கின்ற காரணம் ஆறு மைல்களுக்கு பூமிக்குக் கிழே தோண்டினால் உப்பு நீர் வரும் என்பது. நான் சார்த்திருக்கின்ற மதுராந்தகம் தாலுக்கா கடலோரப் பகுதியில் உள்ளது. கடலுக்கு 100 அடி தூரத்தில் நல்ல தண்ணீர் கிடைக்கிறது. பயிர் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் ஆறு மைல் வட்டாரத்திற்கு கடன் இல்லை என்று சொல்வது பொருத்தமில்லை. என்னுடைய பகுதியில் அந்த ஆறு மைல் வட்டாரத்திற்குள் 50 கிராமங்களுக்கு மேல் இருக்கின்றன. ஆகவே மத்திய அரசு மூலமாக உலக வங்கிக்கு எடுத்துச் சொல்லி, அந்த நிதியைத் தளர்த்திடச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 6-30)

அடுத்து, இன்றைய தினம் நில வள வங்கிகள் கிணறுகள் வெட்ட கடன் கொடுக்கின்றன. ஏற்கெனவே தமிழக அரசாணை, திரு. ஓமந்தூர் ராமசாமி அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, நாட்டில் பருவ மழையை மட்டுமே நம்பாமல் பூமிக்கடியில் இருக்கின்ற தண்ணீரைக் கொண்டுவர வேண்டும், நிறைய கிணறுகள் வெட்ட வேண்டும் என்பதற்காக கிணறு வெட்டுவதற்கு குறிப்பிட்ட தொகையை சப்சிடியாக, இனாமாகக் கொடுப்பது என்ற திட்டத்தை உருவாக்கியது. அதன் மூலமாக இரண்டு ஆண்டுக் காலத்திலே பல லட்சக்கணக்கான கிணறுகள் தமிழகத்தில் உருவாயின. அப்பேர்ப்பட்ட திட்டம் இன்றைய தினம் கைவிடப்பட்டுவிட்டது. கிணறு வெட்டுவதில் எவ்வளவோ சிரமங்கள் இருக்கின்றன; எவ்வளவோ செலவாகிறது. 5 ஏக்கர்

வேளாண்மைத் துறை மற்றும் கால்நடை வளர்ப்புக் கொள்கை 289
விளக்கக் குறிப்புகள் மீதான விவாதம்.

1974 மார்ச் 29]

[திரு. வி. வெங்கா]

வுக்குக் கிணறு வெட்ட வேண்டுமென்றால் 15,000 ரூபாயிலிருந்து 20,000 ரூபாய் வரை செலவாகிறது. அந்த 20,000 ரூபாயை எவ்வளவு வருடத்தில் விவசாயி கிரும்பப் பெற முடியும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் எண்ணிப்பார்த்து, கிணறு வெட்ட சப்சிடி முறையை ஏற்படுத்தி, ஏறக்குறைய ஒரு கிணறுக்கு 2,000 ரூபாய் இனாமாகக் கொடுப்பது என்று நிர்ணயித்தால், விவசாயிகள் நமது அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருப்பார்கள்.

அதோடு மட்டுமல்ல. தமிழ் நாட்டில் பூமிக்கு அடியில் எந்த இடத்தில் தண்ணீர் இருக்கிறது என்று கண்டுபிடிக்க சாதனம் இல்லை. விவசாயி கிணறு வெட்ட குச்சியை வைத்துக்கொண்டு குத்துகிறான். மந்திரத்திலும், சாமியார் பேரினும் நம்பிக்கை வைத்து கிணறு வெட்டுகிறான். அப்படி வெட்டுகின்ற கிணற்றில் தண்ணீர் கிடைக்கிறதா என்றால், ஒரு சில கிணற்றில் தண்ணீரும், பல கிணறுகளில் பாறையும் வந்துவிடுகிறது. 35 அடி 50 அடி தோண்டுகிற ஓபன் வெல்ஸ் தோண்டினால் கூட தண்ணீர் வராத நிலைமை இருப்பதால், நில வள வங்கியில் 20,000 ரூபாய் கடன் வாங்கி கிணறு வெட்டி தண்ணீர் வரவில்லை என்றால், கடனை எப்படித் திருப்பிக் கொடுப்பது என்ற நிலைமையைப் பரிசீலித்து, அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்காவது, பொய்த்தவிட்ட கிணறுகளுக்குக் கொடுத்த கடனை வஜா செய்தால் நன்மையாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் நில வள வங்கிகள் டிராக்டர்கள் வாங்குகிறவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கின்றன. ஆனால் மாடு வாங்க கடன் இல்லை என்கிறார்கள். டிராக்டர் யார் வாங்குகிறார்கள்? 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா வைத்திருக்கின்ற பெரிய விவசாயிகள் வாங்குகின்றார்கள். ஒரு ஏக்கரா, அரை ஏக்கரா வைத்திருக்கின்ற விவசாயிகள் டிராக்டர் உபயோகப்படுத்த முடியாது. ஆயின் மாடு வாங்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறபோது, அதற்குக் கடன் இல்லை என்று சொல்வது எந்த அளவில் பொருத்தம் என்று என்னால் உணர முடியவில்லை. எனவே சிறிய விவசாயிகள் பலன் அடையும் அளவுக்கு மாடு வாங்கக் கடன் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, மத்திய வங்கிகள் குறுகிய விவசாயக் கடன்களுக்கு 81 கோடி ரூபாய் கடனாகக் கொடுக்க இருக்கிறார்கள். அதற்கு டார்ஜெட் பிக்ஸ் செய்கிறார்கள். இந்த மாதத்தில் இவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கிறார்கள். அப்படி வழங்குவதில் சிரமம் இருக்கிறது. நமது ரிசர்வ் பாங்கு 1/3 பங்கு காசாகவும், மூன்றில் இரண்டு பங்கு பொருளாகவும் (கைண்ட் போர்டிஷன் - Kind Portion) கொடுக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். இந்த பொருளாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதை கெமிகல் பெர்டிபைசர் என்று எடுத்துக் கொண்டு, இரண்டு பாகத்தைக் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். கெமிகல் பெர்டிபைசர்

[திரு. வி. வெங்கா]

[1974 மார்ச் 29]

நாட்டிலே பற்றுக்குறையாக இருப்பதால், 20 கிலோ தான் ஏக்கருக்குக் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்வதால், ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற கடனாக கொடுக்க முடியவில்லை. எனவே என்னுடைய வேண்டுகோள், கைண்டு போர்டுனை எவ்வளவு ரசாயன உரம் என்று எடுத்துக் கொள்ளாமல் வேறு எந்த உரமாக இருந்தாலும் கொடுக்க வேண்டும். ரசாயன உரம் எல்லாம் 10 ஆண்டு காலமாகத்தான் விவசாயிகள் மத்தியில் பலமாதமாகத் திணிக்கப் பட்டது. அதற்கு முன்பாக அவர்கள் பிண்ணாக்கு வகைக்கூடப் போட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். இன்றைக்கு மணிலா பிண்ணாக்கு வீடல் உயர்த்துவீட்டது என்ற காரணத்தால், முதலகுகூடடைய பண்ணாக்கு, ஆமணக்குப் பிண்ணாக்கு, வேபம பண்ணாக்கு இவற்றை வாங்கி உபயோகப்படுத்துவார்கள். அதை நாங்கள் யாராவது வயாபாரிகளிடத்தில் வாங்கிக்கொள்கின்றோம்; அதற்கான பில்லை நாங்கள் கொடுத்தால், நீங்கள் வயாபாரிகளுக்குச் செக் கொடுத்துவிடுங்கள் என்றால், மத்திய வங்கியில் கொடுக்க முடியாது, ரசாயன உரத்திற்குத் தான் கொடுப்பாம் என்கிறார்கள். இப்படி ரசாயன உரத்திற்குத் தான் கொடுப்போம் என்பதை மாற்றி, எந்தப் பொருளாக இருந்தாலும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைய தினம் விவசாயிகள் மத்தியில் ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. விவசாயியின் குடும்பத்தில் திருமணம் நடந்தால், அதற்குக் கடன் வாங்க எங்கே செல்வது? வேறு யாரும் கடன் கொடுப்பது கிடையாது. அவன் வங்கிக்குச் சென்று, பயிர் செய்திருக்கிறேன் என்று சொல்லி கடன் வாங்குகிறான். திருமணத்திற்கு என்றால், வங்கியில் அவனுக்குக் கடன் கொடுப்பது கிடையாது. ஆகவே பயிர் செய்வதற்குத் தான் கடன் என்று வாங்கி வந்து, அதிலிருந்து திருமணச் செலவைச் செய்கின்ற காரணத்தால் அவதிப்படுகின்றான். பட்டுக்குத் தான் கடன் கொடுப்பேன், மற்றவற்றிற்குக் கொடுக்க முடியாது என்ற சூழ்நிலையிருப்பதால், அவன் தவறு செய்ய வேண்டி சூழ்நிலைக்கு உள்ளாகிறான். இந்த நிலையை மாற்றுவதற்கு, அரசாங்கம் ஒரே விவசாயிக்கு 10 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது என்றால், அந்த 10 ஏக்கராவுக்கே ரிஜிஸ்டர் மார்கெட் வால்யூ என்று வைத்திருக்கிறார்கள்; அதன் பிரகாரம் 10 ஏக்கராவுக்கு ஒரு லட்ச ரூபாய் மதிப்பு என்று மதிப்புப் போட்டுக் கொடுத்த விட்டு, அந்த மதிப்பீட்டை எந்த வங்கியில் சென்று கொடுத்தாலும் அதில் 51 சதவிகிதம் கடனாகப் பெறலாம் என்கின்ற கியாரண்டியை அரசு கொடுக்குமே யானால், விவசாயிக்கு என்னென்ன கடன்கள் தேவையோ, அந்த நேரங்களில் எல்லாம் அதைப் பெற்றுக்கொண்டு, காலகாலத்தில் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியும்.

[1974 மார்ச் 29]

[திரு. வி. வெங்கா]

இன்றைய தினம் அரசு வழங்கிய கடனும், மத்திய வங்கிகள் வழங்கிய கடனும் பல கோடி ரூபாய் அளவுக்கு விவசாயிகளிடமிருந்து திரும்பி வராமல் இருக்கின்ற காரணம், இதுபோன்று பருவ நிலை தவறுகின்றதும் கிணறு வெட்டுகின்ற நேரத்தில் தண்ணீர் வராததும், குடும்பத்தில் ஏற்படுகின்ற செலவுகளுக்கு அவன் பொய் சொல்லிக் கடன் வாங்க வேண்டியிருப்பதும் ஆகும். ஆகையால் தரப்படும் கடன்கள் இன்றைய தினம் அதிக அளவுக்கு நிலுவையில் இருக்கிறது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், இன்றைய தினம் விவசாயக் கடன் பெற வேண்டுமென்றால், கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுடமிருந்து சிட்டா நகலும், அடங்கல் நகலும் ஒவ்வொரு கடனுக்கும் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அதில் கிராமம் இருக்கின்றது என்று அரசு கருதிய காரணத்தால், கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் மூலமாக பாஸ் புத்தகம் வழங்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் வரையில் பாஸ் புத்தகம் வழங்கப்படவில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் பாஸ் புத்தகங்களை வழங்குகிறோம் என்று அமைச்சரிடத்திலும், அரசு விடத்திலும், அதிகாரிகளிடத்திலும் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களை அசோகியேஷன் மூலமாக இது அதிகமான வேலை, எங்களால் செய்ய முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். அதிகமான வேலை என்பதால் மட்டுமல்ல, அந்த பாஸ் புத்தகத்தை வழங்கிவிட்டால் விவசாயி அவர்களைத் தேடிக்கொண்டு செல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. அதனால் விவசாயி இப்போது ஒவ்வொரு தடவையும் அவர்களைத் தேடிச் செல்கின்ற நேரத்தில் 5 ரூபாய், 10 ரூபாய் என்று அந்த விவசாயிகளிடமிருந்து பெறுகின்ற வருமானம் குறைந்துவிடும் என்ற காரணத்தால், இந்தப் பணியை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று மறுத்தா வருகிறார்கள். எனவே விவசாயிகளுடைய குறைகளை நீர்க்கப்பட வேண்டுமென்றால் அந்தப் புத்தகங்கள் விசுவிலே வழங்கப்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைய தினம் நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமான அளவில் இருக்கிறது. எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்த மாணவர்கள் விவசாயத்திற்குச் செல்வது என்றால், தாங்கள் ஏதோ பெரிய படிப்பு படித்துவிட்ட மாதிரியும் கிழான வேலைக்குச் செல்வது மாதிரியும் கருதுகிறார்கள். அதே போன்ற பெற்றோர்களும் தங்கள் பிள்ளை எஸ்.எல்.சி. படித்திருக்கிறேன், எப்படி இந்த வேலையைச் செய்வது என்று நினைக்கிறார்கள். அதைப் போன்ற இன்றைய தினம் எப்படி பிற தொழில்களுக்கு பாஸ்டெக்னிக் இருக்கிறதோ, அதைப்

292 வேளாண்மைத் துறை மற்றும் கால்நடை வளர்ப்புக் கொள்கை
வளக்கக் குறிப்புகள் மீதான விவாதம்.

[திரு. வி. வெங்கா]

[1974 மார்ச் 29]

போல நாடெங்கிலும் விவசாய பாவிடெக்னிக்ஸ்களை உருவாக்கினால், அவர்கள் விவசாயத்தைக் குறித்து குறைவாக மதிப்பிடாமல், படித்தவர்கள் நிச்சயமாக விவசாயத்தில் ஈடுபட வழி ஏற்படும். இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற வேலையில்லாத் தண்டாட்டத்தையும் போக்க முடியும் என்று நான் கருதுகின்றேன்.

அதே நேரத்தில் கிராமப்புறங்களில் விவசாயத் தொழில் கூட்டுறவுக் கழகங்களை உருவாக்க இன்றைய தினம் அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அது இனிஷியல் ஸ்டேஜில், ஆரம்பக் கட்டத்தில் தான் இருக்கிறது. அதைத் தீவிரப்படுத்தி, ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் கட்டாயமாக தொழிற் கூட்டுறவுக் கழகம் ஏற்பட்டால், அதனால் அந்தப் பகுதியில் இருக்கின்ற ஒரு சிலருக்கு வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுவதோடு, அங்கே இருக்கக்கூடிய நவீன விவசாயக் கருவிகளைப் பழுதுபார்க்க அது உபயோககரமாக இருக்கும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகின்றேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், விவசாயத்தை ஒட்டியிருக்கக்கூடிய கால்நடைத் துறை குறித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். இன்றைய தினம் பசுமைப் புரட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர, கால்நடைத் துறையில் அது போன்ற ஒரு புரட்சி இன்றைய தினம் இருக்கிறதா என்று பார்க்கின்ற நேரத்தில், இல்லை என்ற முடிவுக்குத் தான் வர வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். நாட்டில் இருக்கக்கூடிய காளைகளை அதிக அளவுக்குத் தரமான காளைகளாக ஆக்கவேண்டுமென்பதற்காக வெளி நாடுகளிலிருந்து உயர்தர சாதி மாடுகளை வாங்கி, இங்கே செயற்கை முறையில் கரு தயாரிக்க வழிவகைகள் செய்து வைத்திருக்கிறோம். 10, 20 ஆண்டுகளாக அந்த முறையைக் கடைப்பிடித்து வந்தும், ரோட்டில் செல்லுகின்ற நேரத்தில் அந்த உயர்ந்த பசுக்களோ, கன்றுகளோ தென்படுகின்றதா கிராமப்புறத்திலே என்று பார்க்கின்ற நேரத்தில் இல்லை என்ற முடிவுக்குத் தான் வருகிறேன்.

இன்னொரு உண்மையையும் நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வங்களுடைய செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் 7, 8 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக உ.வி.ஓ. (டிஸ்ட்ரிக்டு வெடரினரி ஆபிசர்) ஒருவர் இருந்தார். அவர் என்ன செய்கார் என்றால், நாட்டுக் காளைகளை எல்லாம் காயடித்தவிட வேண்டும், அப்போது தான் சாதாரண ரகங்கள் உற்பத்தியாகாமல், உயர் ரகங்கள் உற்பத்தியாகும் என்று முனைப்பு இயக்கத்தை, தீவிர இயக்கத்தை ஏற்படுத்தி அனைத்து ஊரிலும் காளைகளுக்குக் காயடித்த விட்டார்கள். ஆனால் செயற்கை முறையில் கருத்தரிக்க அவர்கள் அலுவலகத்திற்கு வந்தால்தான் ஊசி போடுகிறார்கள். மாடு கத்துகின்ற நேரத்தில் ஊசி போட்டால் தான் கருத்தரிக்கும்; மற்ற நேரத்தில் போட்டால் கருத்தரிக்காது என்கிறார்கள். கிராமத்தில்

வேளாண்மைத் துறை மற்றும் கால்நடை வளர்ப்புக் கொள்கை 293
வளக்கக் குறிப்புகள் மீதான விவாதம்.

1974 மார்ச் 29]

[திரு. வி. வெங்கா]

இருப்பவர்களுக்கு மாடு கருத்தரிப்பதற்கு லாயக்காக இருக்கிறதா என்று அறிந்துகொள்ள அறிவு இல்லை. எனவே அந்தத் துறையைச் சேர்ந்த அலுவலர்கள் அங்கங்கே இருக்கின்ற மந்தைக்கு நேரடியாகச் சென்று, கருத்தரிக்க எந்த மாடு லாயக்கு என்று பார்த்து மந்தையிலேயே செயற்கை முறையில் கருத்தரிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களேயானால், அந்த முறை நல்லவிதத்தில் வெற்றிபெறும் என்று நான் நம்புகிறேன். அதே நேரத்தில் கால்நடைத் துறைக்கு ஒதுக்கியிருக்கின்ற பணம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. இன்றைய தினம் கோழி வளர்ச்சிக் கழகத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அதற்கு 15 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அது போதுமானதா என்று பார்க்கின்ற நேரத்தில் நிச்சயமாகப் போதுமானதா என்று நான் கருதுகிறேன். காரணம் என்னவென்றால், அந்தக் கழகமானது பி.லாபத்திலே ஓடிக்கொண்டிருந்த பண்ணைகளையும் எடுத்துக்கொண்டது. 4-5 ரஷ்டத்திலே ஓடிக்கொண்டிருந்த பண்ணைகளையும் எடுத்துக்கொண்டது. ஒரு கிட்டத்ததைத் துவக்குகிற நேரத்தில், படிப்படியாக அலுவலர்களைப் போடுவார்கள். ஆனால் இந்தத் துறையிலே ஆரம்பத்திலேயே அதிக அலுவலர்களை, அந்த டிபார்ட்மென்ட்டிலே இருந்தவர்களை அப்படியே எடுத்துக்கொண்ட காரணத்தால், 14 லட்சம் ரூபாயானது அவர்களுடைய சம்பளத்திற்கு மட்டும் தான் போதுமானதாக இருந்ததே தவிர, வளர்ச்சிப் பணிகளுக்குப் போதுமானதாக இல்லை. எனவே, அந்தத் துறை மேலும் வளரவேண்டுமென்பதால், இன்னும் அதிகத் தொகையை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் பால் வளர்ச்சிக் கழகமானது உருவாக்கப்பட்டு, நல்ல முறையில் பணியாற்றிக்கொண்டு வருகிறது. அந்த அறிக்கையைப் படிக்கின்ற நேரத்திலே, அவர்கள் ஜனவரி மாதத்திலே 69,000 லிட்டர் பால் உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்களென்பது தெரியவருகிறது. சாதாரணமாக, கடைக் காலத்திலே பால் குறையுமென்று சொல்லுவார்கள். ஆனால் இந்தக் கிழக்கின் மூலமாக, 69,000 லிட்டராக இருந்தது, 1,05,000 லிட்டராக உயர்ந்திருக்கிறது. மேலும் 6,000 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகள் கிடைக்குமென்ற ஊவிலும் இருக்கிறது. ஒரு விவசாயி நல்ல முறையில் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், விவசாயத்திற்கு உபகரணமாக இருக்கக்கூடிய கோழி வைத்திருக்க வேண்டும்; ஆடு வைத்திருக்க வேண்டும்; மாடு வைத்திருக்க வேண்டும். இன்றைய தினம் ரசாயன உரத் தட்டுப்பாடு என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த நேரத்தில் நாம் கோழிப் பண்ணைகளை அதிகமாக வைத்தால், இந்தக் கோழிச் சாணத்திலே யூரியாவில் இருக்கும் நைட்ரஜனைக் காட்டிலும், அதிக நைட்ரஜன் இருக்கிறதென்று சொல்லுவதால், அது நல்ல உரமாக இருக்கும். எனவே ஒவ்வொரு விவசாயியும் கோழிப் பண்ணையை வைப்பதற்கு அரசு ஒரு சிறந்த திட்டத்தை உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்

294. வேளாண்மைத் துறை மற்றும் கால்நடை வளர்ப்புக் கொள்கை
விவககக் குறிப்புகள் மீதான விவாதம்.

[திரு. வி. வெங்கா]

[1974 மார்ச் 29]

கொள்கிறேன். பல நல்ல திட்டங்களை நமது அமைச்சரவர்கள் ஆழ்ந்த யோசனையின் பேரில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மேலும் இதைச் செய்வார்களானால், இந்தத் துறை நன்றாக வளருமென்ற என்னுடைய நம்பிக்கையைக் கூறி, பேச வாய்ப்பளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி, விடை பெறுகிறேன்.

திரு. அ. அய்யனார் அம்பலம்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இன்று விவசாயத் துறையின் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தங்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் ஏறத்தாழ 69 கோடிக்கு மேல் விவசாயத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் அறிக்கையை வாசிக்கும்போது, இராசாபன் உர மென்பது இந்திய தேசத்தில் மட்டுமல்லாமல், உலக நாடுகளிலும் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். அதைச் சொன்னால் நாட்டு மக்களும், விவசாயிகளும் மனநிறைவு அடைய மாட்டார்களென்றும் சொன்னார்கள். அது ஓரளவுக்கு உண்மை தான். நம்முடைய அமைச்சரவர்கள்கூட அது குறித்து மனநிறைவு அடைய மாட்டார்கள். அவர்கள் விவசாயத்தில் அதிக அக்கறையும், ஆர்வமும் உடையவர்கள்.

விவசாயிகளுக்கு முதலில் தேவைப்படும் தரமான விதைகளை பல ஆண்டுகளாக உற்பத்தி செய்து, விவசாயிகள் மத்தியில் அறிமுகப்படுத்தி, அதன் மூலம் விவசாயிகள் நல்ல பலனை அடைந்திருக்கிறார்களென்பதை மறுக்க முடியாது. இன்னும் புதுப் புது விதைகளை, காலத்திற்கேற்றவாறு விவசாய விதை உற்பத்தி நிலையங்களில் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது தமிழ் நாட்டு விவசாயிகள், விவசாய இலாகாவுடன் நல்ல முறையிலே ஒத்துழைத்து, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி இந்த மாநிலம் தன்னிறைவு பெற்ற மாநிலமென்பதைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அது பற்றி திரு. வெங்கா அவர்கள் வெகு அழகாகச் சொன்னார்கள்.

இப்போது பயிரிடும் புது ரக நெல்கள் அதிகப் பூச்சிகளால் தாக்கப்படுகின்றன. அந்தப் பயிர்களை பூச்சிகள் தாக்கும்போது, விவசாயிகள் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலுள்ள விவசாய இலாகா டெப்போக்களுக்குச் சென்று, பூச்சி மருந்துகளைக் கேட்டால், காலத்தில் விடைக்களில்லை. இதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களும் ஒத்துக்கொள்வார்களென்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவரவர்களே, பூச்சிக் கொல்லி மருந்து வேளாண்மைத் துறைக்குள் அடங்காத வகையில் சிறக்கப்படுகிறது. ஒரு மனியனில் இரண்டு அல்லது மூன்று திடங்குகள் கொடுக்கின்றன. தமிழகத்தில் பொருத்தம் எண்ணற்றவர்கள் சொச்சம் திடங்குகள் இருக்கின்றன. அங்கே பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள் விற்கப்படுகின்றன. எனக்குத் தெரிந்தவரையில், வேறு மாநிலம்

வேளாண்மைத் துறை மற்றும் கால்நடை வளர்ப்புக் கொள்கை 295
விவககக் குறிப்புகள் மீதான விவாதம்

1974 மார்ச் 29]

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

களிலிருந்துகூட இங்கே வந்து வாங்கிக்கொண்டு போகிறார்கள். அதன் காரணமாக சில இடங்களில் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது. இங்கே விவசாயத் துறையின் கை வசம் பொதுமான அளவுக்கு பூச்சிக் கொல்லி மருந்து இருப்பதால், அதைப்பற்றி நான் அதிகம் சொல்லவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் யாராவது அவர்களுடைய பிளாக்கிலே, வட்டாரத்திலே பூச்சிக் கொல்லி மருந்து இல்லையென்று சொன்னால், உடனடியாக அந்த இடங்களுக்கு பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளை அனுப்பும்படியாகச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

திரு. அ. அய்யனார் அம்பலம்: தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்களுடைய விளக்கத்திற்கு நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன். நானும் ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் பொறுப்பில் இருக்கிற காரணத்தால் கூறுகிறேன். என்னுடைய ஊராட்சி ஒன்றியத்திலேயே குறிப்பிட்ட காலத்திலே விவசாயிகளுக்கு பூச்சிக் கொல்லி மருந்தைக் கொடுக்க முடியவில்லை என்பதை நான் அறிவேன். நான் இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், ஓரளவுக்கு விவசாய இலாகாவுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ள முற்போக்கு விவசாயிகள் தங்களுடைய பயிர்களுக்கு மருந்துகளைத் தெளிக்கிறார்கள். ஆனால், சில விவசாயிகள், அவர்களுக்கு வசதிகளும், வாய்ப்புகளும் இல்லாத காரணத்தால் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஒரு விவசாயிக்கு 100 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறதென்றால், 80 ஏக்கர் நிலத்திலுள்ள பயிர்களுக்கு மருந்துகளைத் தெளிக்கிறான். 20 ஏக்கர் நிலத்தில், வசதியில்லாத காரணத்தால் தெளிக்காமல் விட்டுவிடுகிறான். எனவே, அந்த நிலங்களிலுள்ள பூச்சிகள் போவதுமில்லை; அதைத் தடுக்கவும் முடிவதில்லை. எனவே, 20 ஏக்கரிலுள்ள பூச்சிகள் அடுத்ததுள்ள நிலங்களுக்கும் பரவிவிட ஏதுவாகிறது. தொத்து நோய்களைத் தடுப்பதற்கு எந்த அளவுக்குச் சுகாதார இலாகா பொறுப்பு ஏற்றிருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு விவசாய இலாகாவும் இந்தப் பூச்சிகளை ஒழிக்க காலத்தில் மருந்து அடித்து, மற்ற நிலங்களுக்குப் பூச்சி பரவாமல் தடுக்க வேண்டும். இதற்கு அரசாங்கம் பொறுப்பு ஏற்க வேண்டும். இதை அரசாங்கம் ஒரு சுமையாகக் கருதக் கூடாது. கோடிக் கணக்காக விவசாயத்திற்குச் செலவு செய்யும்போது, இதையும் அரசாங்கம் செய்தால், ஓரளவுக்கு உதவியாக இருக்குமென்று, நான் என்னுடைய வேண்டுகோளாக நம்முடைய அமைச்சரவர்களிடம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவரவர்களே, அரசாங்கச் செலவிலே பூச்சி மருந்தைத் தெளிப்பதாக இருந்தால், 6 கோடி ரூபாய் செலவாகும். அந்த அளவுக்கு நிதி ஆதாரம் இருக்கிறதாவென்று பார்க்க வேண்டும். விவசாயம் என்பது லாபகரமாகச் செய்யப்படுகிற தொழிலென்று மனதில் வைத்துக்கொண்டு பேச வேண்டும். விவசாயம் செய்வதென்றால், பூச்சி

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்] [1974 மார்ச் 29]

மருந்துக்குச் செலவு செய்ய வேண்டும்; உரத்திற்குச் செலவு செய்ய வேண்டும்; விதைகளுக்குச் செலவு செய்ய வேண்டும்; அறுவடைக் களிக்கான செலவு செய்ய வேண்டும். இவ்வளவும் செய்து, பிறகு அதில் பிச்சுமிருக்குமானால் தான் அதை ஒரு 'பிசினஸ்' என்று கருத முடியும். இன்றைக்கு விவசாயமானது நல்ல வருவாய் தரக்கூடிய தொழிலாக இருக்கிறது. அந்த வருவாயி் இருந்து ஒரு பகுதியை மருந்துச் செலவுக்குக் கொடுப்பதில் எந்தவிதத் தடையும் இருக்காது.

திரு. அ. அய்யனன் அம்பலம்: நமது அமைச்சரவர்கள், இனாமாகப் பூச்சி மருந்து தமிழகத்தில் அடித்தால், 6 கோடி ரூபாய் செலவாகுமென்று சொன்னார்கள். (குறுக்கீடு) ஆறு கோடி ரூபாய் அரசாங்கத்திற்குச் செலவாகுமென்று சொன்னார்கள். இப்போது 500 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு பாட்ஜெட் போட்டு செலவு செய்யக்கூடிய அரசாங்கம், இந்த நாட்டிலுடைய உணவுப் பிரச்சினைக்கு, எல்லோருடைய தன்மானப் பிரச்சினைக்கு, இந்த சுய தேவைய பிரச்சினைக்கு 6 கோடி ரூபாய் செலவு செய்தால், அரசாங்கத்திற்கு அது ஒரு பெரிய செலவாக இருக்காதென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

விவசாயத்தில் நல்ல லாபம் கிடைப்பது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வெங்கா அவர்கள் சொன்னார்கள். அது உண்மை. ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் உதவி செய்தால் நல்ல முறையிலே இருக்கும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வெங்கா அவர்கள் விவசாயிகளுக்கு உரம் கிடைப்பது ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆறாவது மாதத்தில் 50 ரூபாயாக இருந்த 17.17.17 உரம் 65 ரூபாய் ஆகி....

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: கடைசி 17 தேவையில்தான் அதைக் கிடைசியிலே சொல்கிறேன்.

திரு. அ. அய்யனன் அம்பலம்: இப்பொழுது 80/12 ஆகி, 97 ரூபாயாக வந்திருக்கிறது. ஒரே மாதத்தில் 50 சதவிகிதம் அளவிற்கு உரத்தின் விலை கூட்டப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி 50 சதவிகிதம் அளவிற்கு விவசாயிகள் லாங்கும் உரம் விலையேறி இருக்கும்போது, அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள் களுக்கு எந்த அளவு அரசாங்கம் விலை நிர்ணயித்திருக்கிறது என்பதையும் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

அதேமாதிரி பூரியா உரம் 49 ரூபாயிலிருந்து 65 ரூபாயாக, இப்பொழுது இன்னும் அதிகமான விலைக்கு விற்கிறது. ஆனால், அந்த அளவிற்குக்கூட பூரியா உரம் கிடைக்கவில்லை. இந்த உரங்கள் எல்லாம் எப்படி வருகின்றன,

[1974 மார்ச் 29] [திரு. அ. அய்யனன் அம்பலம்]

எந்த அளவிலே விநியோகம் ஆகின்றன என்பது தெரியவில்லை. தான் மாவட்டங்களிலே உள்ள அதிகாரிகள் யாரையும் குறை சொல்லவில்லை. இந்த உரத்தை உரப் விநியோகிக்கிறார்கள். யாருக்கு அந்தப் பொறுப்பு இருக்கிறது என்று விவரமே தெரியவில்லை. விவசாய இலாகாவிலே கேட்டால், எங்க எங்கும் அதற்கும் சம்பந்தமில்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இந்த உரம் வங்ககூடிய முறையைப்பற்றியும், அது விநியோகிக்கக்கூடிய முறையைப் பற்றியும் சொல்லிய சம்பந்தப்பட்ட மாவட்ட ஆட்சியாளர்கள் போன்றவர்களைக் கேட்டால் அவர்களுக்கும் தெரியவில்லை. வியாபாரிகளுக்கும் அது பற்றித் தெரியவில்லை. கூட்டுறவு இலாகாவைக் கேட்டால், எங்களுக்கு அதில் முழுப் பொறுப்பும் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த ராஜ்யத்தில் உரம் எந்த முறையில் வருகிறது, எந்த இலாகாவின் மூலம் வருகிறது, எப்படி விநியோகிக்கப்படுகிறது என்பனவற்றுக்கு திட்டவாட்டமான முறை இல்லை. விவசாய உற்பத்தியை விவசாய இலாகாவின் எற்றுக்கொண்டிருக்கின்றனர். அதிலும் குறிப்பாக ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளிலேயுள்ள விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள்தான் இந்தப் பொறுப்பை எற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள்தான் விவசாயிகளிடம் நேரடியாகச் சென்று, ஜி-ஆர். 8, கருணா, காஞ்சி என்ற அதிகாரி மகனாக் கொடுக்கும் நெல்லை விவசாயம் செய்ய வேண்டுமென்று விவசாயிகளை ஒப்புக்கொள்ள வைக்கின்றார்கள். ஆகவே, அவர்களுடைய முயற்சியினாலும், அவர்களுடைய பிரச்சாரத்தினாலும் விவசாயிகள் முற்போக்கான விவசாயம் செய்கின்றார்கள். ஆனால், விவசாயிகளுக்குத் தேவையான உரத்தை அந்த அதிகாரிகள் எவ்வளவு போட வேண்டும் என்று சொல்கிறார்களோ அந்த அளவு உரத்தை, அவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். உரம் போட வேண்டிய காலத்தில் விவசாயிகளைப் பார்க்க கிராமங்களுக்குக்கூட அவர்களால் செல்ல முடிவதில்லை. இதை நான் என் குறிப்பிடுகின்றேன் என்றால், விவசாயிகளுக்கு ஆலோசனை சொல்வதோடு மட்டும் விவசாய இலாகா இருந்தால், விவசாய இலாகா தேவை என்பதிலே அர்த்தமில்லை. விவசாயிகளுக்கு ஆலோசனை சொல்வதோடு மட்டுமில்லாமல், விவசாயிகளுக்குத் தேவையான உரங்கள், பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள் போன்றவற்றையும், எப்படி விரிய விதைகளைக் கொடுக்கிறோமோ, எப்படி கொழுஞ்சி விதைகளைக் கொடுக்கிறோமோ, அதுபோலவே இவற்றையும் விவசாய இலாகாவே விநியோகம் செய்யக்கூடிய பொறுப்பை எற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் விற்பனை செய்வதால் அதற்கு லாபம் வருகிறது என்பதால், அதன் மூலம் விற்பனை செய்யலாம். ஆனால், யாருக்கு எந்த அளவு கொடுக்க வேண்டும் என்பதை எற்கும் பொறுப்பு விவசாய இலாகாவிடந்தான் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. அ. அய்யனன் அம்பலம்]

[1974 மார்ச் 29]

அடுத்து, விவசாயப் பயிர் இன்ஷூரன்ஸ், காட்டு முறைகள் பற்றியெல்லாம் எல்லோரும் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நான் அதைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்பவில்லை. எனவே, கால்நடை இலாகாவைப்பற்றிப் பேச வேண்டுமென்றால், அந்த இலாகா இருக்கிறதா என்பதே சந்தேகமாக இருக்கிறது. ஏதோ மாவட்டங்களில் கால்நடை அதிகாரிகள், டெபுடி டைரக்டர்கள் போன்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களுடைய சேவை விவசாயிகளுக்கு எந்த அளவுக்கும் பயன்படுகிறது என்றால், ஒன்றுமில்லை என்றுதான் வருத்தத்துடன் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அந்த இலாகா ஒரு மாற்றத்தாய் இலாகா மாற்றி இருக்கிறது. அந்த இலாகாவினால் விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான உதவியும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஏதோ செயற்கை முறையில் கருதிக் கொண்டும் முறைகளுக்காக ஆங்காங்கே செண்டர்கள் இருக்கின்றன. ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதியிலே உள்ள அவைகூட அதிகமாகப் பயன்படுவதில்லை. கால்நடைகளை அதிகமாக வளர்ச்சிபெறச் செய்ய வேண்டுமென்று கூட்டுறவு இயக்கம் மூலமாகவும், அரசாங்க வங்கிகள் மூலமாகவும் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். கால்நடைகளை கன்றுகளாக வாங்கி வளர்த்து பெரிய பசுக்களாக மாற்ற தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளில் கடன் கொடுக்கிறார்கள். விவசாயிகள் தங்களுடைய சொத்தை கடுகொடுத்து கடனை வாங்கிக்கொண்டு, கன்றுகள் வாங்க வேண்டுமென்றால், அவற்றை எங்கே வாங்குவது என்று தெரியவில்லை. அதற்காக ஊரெல்லாம் அலைகிறார்கள். ஆகவே, எதற்காக இந்தக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது? அதனால் என்ன பலன்? அரசாங்கம் கன்றுகள் உற்பத்தி செய்வதற்கு பத்திருபது ஆண்டுகளில் திட்டங்கள் போட்டிருக்கிறோம். கன்றுகள் வாங்கி, மாடுகள் வளர்த்து, பால் உற்பத்தியைப் பெருக்கி, முன்னேற வேண்டும் என்று நடைமுறைகள் இருக்கின்றன. கூட்டுறவிலேயும் பால் மாடு வாங்குவதற்கு கடன் கொடுக்கிறோம். ஆனால், மாடுகளில் விலையெல்லாம் ஏறிவிட்டது. கடன் வாங்கியதற்காக மாடுகளை வாங்க வேண்டும் என்பதற்காக தரம் இல்லாத மாடுகளை அங்கே விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி வாங்கி வாய்ப்பு இல்லாமல், நஷ்டப்படுகிறார்கள். நல்ல பாலும் கிடைக்கவில்லை. இப்படி கடனைக் கொடுத்த பல கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அந்தக் கடனை வசூலிக்க முடியாமல் கலைக்கப்பட்ட வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து, எப்படி விவசாய இலாகா விதையனை உற்பத்தி செய்து அதை அறிமுகப்படுத்தி, எல்லா விவசாயிகளுக்கும் கிடைக்கும்படியாகச் செய்கிறதோ, அதேபாதிரி இந்த இரண்டு இலாகாக்களும் ஒரே அமைச்சரின் கீழ் இயங்குவதால், அவர்களும் கால்நடைகள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1974 மார்ச் 29]

[திரு. அ. அய்யனன் அம்பலம்]

அடுத்து, டிராக்டர் வாங்குவதற்கு கடன் கொடுக்கிறார்கள், கால்நடைகள் வாங்குவதற்கு கடன் கொடுப்பதில்லை என்று சொன்னார்கள். இதையும் அமைச்சர் அவர்கள் மறுபரிசீலனை செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது அதிகமாக இயந்திரக் கலப்பையில் உழவு செய்யப்படுவதால், அப்போ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு டிராக்டர் கொடுக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இதை அதிகப்படுத்த வேண்டும். குறிப்பாக என்னுடைய சொந்த மாவட்டத்தில், திண்டுக்கல்லில் ஒரு டிவிஷனல் விவசாய இலாகா அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பேச அனுமதித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

* புலவர் ஓ. அறிவுடைநம்பி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் வேளாண்மைக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் கீழ் நானும் பேசுவதற்கான வாய்ப்பு கிடைத்தமை குறித்து மெத்த மகிழ்ச்சியும் பூரிப்பும் அடைகின்றேன்.

எங்களுடைய தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தமிழக முதலமைச்சராக இருந்தபோது அமெரிக்க நாட்டிலிருந்து வந்த கோதுமையை துறைமுகத்திலே பெற்றுக்கொள்கிற நேரத்தில் குறிப்பிட்டார்கள்: “இன்றைய தினம் இந்தக் கோதுமையை நாங்கள் கையேந்தி பெற்றுக் கொள்கிறோம். ஒரு நேரத்தில் தமிழகம் பிற பகுதிகளுக்கு உணவின் வழங்கியிருக்கிறது. ஆனால், இன்றைய தினம் கையேந்துகிறோம். நாளை நாமே பிற மாநிலங்களுக்கு வழங்கக்கூடிய ஒரு நிலை வரும்” என்று குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைய தினம் அதைப் பெருமளவிற்கு விரிவுபடுத்திக் காட்டக்கூடிய புரட்சியை எங்கள் கலைவர், கலைஞர் அவர்கள் தங்களுடைய நல்லாட்சியின் மூலம் நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அதனை நான் பாராட்டிப் போற்றக்கூடிய விதத்தில், வேளாண்மைத் துறையினர் எடுத்துக்கொண்டுள்ள தீவிர முயற்சிகளுக்கு என்னுடைய வாழ்த்துக்களை எடுத்துச்சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். குறிப்பாக இந்த வேளாண்மைத் துறையைப் பொறுத்த வரையில், தமிழகம் பெற்றுள்ள வளர்ச்சியினை எல்லோரும் பாராட்டிப் போற்றிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அதே நேரத்திலே சீர்திருத்தங்கள் என்ற முறையில் சிலவற்றை எடுத்துச் சொல்வது நல்லது எனக் கருதுகிறேன்.

குறிப்பாக மாவட்டங்களிலே, மாவட்ட வேளாண்மை அலுவலர் என்ற பெயரில் நான்கிலிருந்து ஆறு பேரும் ஸ்பெஷல் டி.எ.ஓ. என்ற பெயரில் மூன்று வரையிலும் இருக்கின்றார்கள். இவர்கள் எல்லாரும் ஸ்பெஷல் டி.எ.ஓ. என்று, வேளாண்மை அலுவலர்கள் என்று, தனித்தனியாக ஒவ்வொரு

[1974 மார்ச் 29]

அடுத்து, வேளாண்மைத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் இன்றைக்கு வேளாண்மை இணை இயக்குநர் என்ற பெயரில் டி.ஆர்.ஓ. என்ற தகுதியில் பணியாற்றி வருகின்றார்கள். அவருக்குள்ள கடமையெல்லாம் மாற்றம் செய்வதும், பணியாளர்களுக்கு இடம் ஒதுக்குவதும் தான். இந்தப் பணிகளை ஆற்றுவதற்கு அந்த இடத்தில் இணை இயக்குநர் என்ற அளவில் டி.ஆர்.ஓ. தகுதியில் ஒருவர் இருக்க வேண்டுமா என்று சற்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இவருக்குப் பதிலாக P. A. to the Director என்று ஒருவர் இருந்தால் கூட அதுவே போதும். அதிலே அரசுக்கும் ஒரு சிக்கலான சலுகை ஏற்படக்கூடும். நான் கேள்விப்படுகிறேன். இப்போது அந்தப் பதவியில் இருப்பவர் அண்மையில் ஓய்வு பெற இருக்கின்றார் என்று. அவருக்குரிய பதவிக்காவும் முடிவடைவதாய் போது, அடுத்து நியமிக்கும் அதிகாரியை ஆ.டி.ஓ. மெ.கில் P. A. to the Director என்று நியமிக்கலாம் என்ற யோசனையை வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லக் கவனப்பட முக்கின்றேன்.

இன்னும் ஒன்று, இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷன், சிறப்பு உத்தியம். ஸ்பெஷல் பே என் டி பல்வேறு துறைகளில் பெற்று வந்ததை உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறது. ஆனால், அரசினர் விதைப் பண்ணைகளிலே உள்ள இனதிலை எழுத்தர்களுக்கு முன்பு பத்து ரூபாய் என்று வழங்கப்பட்டு வந்த சிறப்புச் சம்பளம், இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷனுக்கும் பிறகும் உயர்த்தப்படாமலேயே இருந்து வருகிறது. விதைப் பண்ணையிலே உள்ளவர்கள் மிகத் துன்பத்திற்கு இடையிலே பணியாற்றி வருகின்றார்கள். எனவே, அவர்கள் விஷயத்திலும் இந்தப் பத்து ரூபாய் என்று கொடுக்கப்பட்டு வரும் சிறப்புச் சம்பளத்தை ரூ. 25 என்னாவது உயர்த்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

1974 ЛДП ПР 29]

[புலவர் ஓ. அறிவுடை நம்பி]

1974 மார்ச் 29]

அது மட்டுமல்ல. இந்தத் துறையிலே 300 கண்காணிப்பாளர்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு தகுதிகளும் என்ற முறையில் தேர்வு நிலை கண்காணிப்பாளர்கள் என்று 25 பேருக்குப் பதவி உயர்வு கொடுத்திருக்கின்றார்கள். அந்த 300 பேரின் பெரும்பகுதியினர் இன்னும் கொஞ்ச காலத்திலே லேட்வரில் நந்து ஓய்வு பெறக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றார்கள். எனவே, இப்போது கொடுக்கப்பட்டுள்ள 25 தேர்வு நிலை கண்காணிப்பாளர்கள் என்பது அவர்களில் பெரும்பாலானோருக்கு எத்தனைப் பாலையும் கொடுக்காமல் போய்விடக்கூடும். 300-க்கு 25 என்று இருப்பது 12-க்கு ஒன்று என்ற விகிதத்தில்தான் இருக்கின்றது. ஆனால், இரண்டாவது சம்பளக் குழு தன் அறிக்கையில் பகுதி 9-ல், கண்காணிப்பாளர் என்ற தலைப்பின் கீழே 3:1 அல்லது 4:1 என்ற அளவில், மூன்று பேர் மாதிரியான நிலையில் இருந்தால், அதிலே ஒருவர் தேர்வு நிலைக்கு வரலாம் என்று அனுமதித்துள்ளது. அதை அசகம் ஒருவர் தேர்வு நிலைக்கு வரலாம் என்று அனுமதித்துள்ளது. அதை அசகம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றது. அதே நிலை பிற துறைகளிலே ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டும் இருக்கின்றது. வருவாய் வாரியத்தில், உணவு உற்பத்தித் துறையில் ஆறு கண்காணிப்பாளர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்றால், அவர்களிலே 3 பேர் லேண்ட் ஸெலக்ஷன் கமிட்டிக்கு இருக்கின்றார்கள். வருவாய் வாரியத்தில், லேண்ட் ஸெலக்ஷன் கமிட்டிக்கு 2 தேர்வு நிலை கண்காணிப்பாளர்கள் என்று இருக்கின்றார்கள். பாவப்பாக்கு 2 தேர்வு நிலை கண்காணிப்பாளர்கள் என்று இருக்கும் நிலையில் இந்தத் துறை மூன்றில் ஒருவருக்குத் தான் என்று இருக்கும் தரக்கூடாது என்று வேண்டிக்கொள்ளவே யிலுள்ளோருக்கும் ஏன் அதைத் தரக்கூடாது என்று வேண்டிக்கொள்ளவே யில்லை என்று சொன்னேன். மூன்றில் ஒன்றே அல்லது இதை இந்த நேரத்தில் எடுத்துச் சொன்னேன். மூன்றில் ஒன்றே அல்லது இதை 300 கண்காணிப்பாளர்களில் ஒரு 75 நாளில் ஒன்றே என்ற அளவில் இந்த 300 கண்காணிப்பாளர்கள் என்று உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கொடுக்கொள்ளுகிறேன். இதனை வேளாண்மைத் துறை இயக்குநரும் அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்துள்ளதாக அறிகின்றேன்.

இன்னும் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுவேன். வேளாண்மைத் துறைக் கி. பி. 1947-ல் பணியாற்றுகின்றவர்கள் மாம் மற்றும் பூச்சி மருத்துவநெஞ்சு இடையில் பணியாற்றுகின்றவர்கள். அதனால் அவர்களுடைய உடல் நலமும் பாதிக்கப்படுகிறது. எனவே, அவர்களுக்கு சிலக் அலுவலன் என்ற பெயரில் கிராமத்தியர் பெருக்கப்பட வேண்டும் என்று கோட்டுக்கொண்டு, வேளாண்மைத் துறையின் தரவு குறிப்பாக அரசு எண்ணமான நன்மைகளைச் செய்கிற துறையாகும். அதேபோல் இந்த ஊழியர்களுக்கும் தரவு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் செயலாக்கங்கள் என்ற பொருள்பெற்றவைகள் என் உடையினை முடித்துக் கொள்வதென்று. வணக்கம்.

[1974 மார்ச் 29]

THIRU A. R. DAMODARAN: Hon. Deputy Chairman, Sir, I rise to offer my remarks on the Policy Note on Agriculture and Animal Husbandry placed by the Hon. Minister before this House. In reviewing the performance of agricultural department in Tamil Nadu, Sir, one cannot lose sight of the very impressive fact that we have established the most impressive record in the field of paddy cultivation and this is vouchsafed by the fact that over a period of 10 years, the production of paddy in terms of rice has risen from 3.87 million tonnes in 1963-64 to 5.7 million tonnes in the year 1973-74. At a time when the whole of India is groaning under a scarcity of foodgrains, Tamil Nadu is literally an oasis and I would like to congratulate not only the officers of the Agricultural Department and the thousands of Extension Workers but also the farmers of Tamil Nadu who have co-operated so well in the various development programmes and have made this result possible.

Sir, only a few days ago, I was in the city of Bangalore and as is usual with me, the first enquiry that I made was the price at which rice was available in Bangalore City. I was informed that the price was approximately Rs. 2.30 per K.G. as compared to the open market price of Rs. 1.40 in Tamil Nadu. If, today, the weaker sections of society in Tamil Nadu, more particularly the thousands of people who are employed in our factories, in our Government departments are comparatively better off, not a little of it is due to the very good co-operation that the farmers have given in the various development programmes that have been enunciated by the Agricultural Department. I wish, however, Sir, that I could pay the same compliment in regard to the production of oil-seeds and pulses. Unfortunately, Sir, in spite of various efforts that have been made and exhortations that have been given for the past 6 or 7 years, the production of oil-seeds is very far from satisfactory and I have often stressed this while participating in debates on the agricultural policy in our state. According to the figures given in our own statistical tables, in 1963-64, the production of groundnut was 1.1 million tonnes whereas the anticipated production in 1973-74 is only of the order of 1.15 million tonnes. Taking the next oil-seed crop, gingelly, while the production was 35,000 tonnes in 1963-64, the production is slightly under 42,000 tonnes in the year 1973-74.

Sir, agriculture is the back-bone of all economic progress in our country, because 50 per cent of the Gross National Product come

1974 மார்ச் 29]

[Thiru A. R. Damodaran]

from agriculture and as has been proved by events that have taken place in other States, any shortage in the production of oil-seeds and, therefore, of edible oils, is likely to result in an explosive situation and I would particularly like to commend to the Hon. Minister that if at all we have to devote greater attention in the field of foodgrains production, we must have well-organised plans for improving the productivity as well as the actual production of oil-seeds in our State. I am aware of the fact that many schemes have been enunciated and these have also been outlined by the Hon. Minister in his Policy Note. We have a number of Research stations doing very good work on obtaining improved varieties of oil-seeds. But, at the same time, Sir, somehow or other, the impact on the farmer has not been very vivid, as a result of which in spite of the excellent price which oil-seeds are obtaining in the market, the production has still not kept pace with the huge demand that has been generated for it. I would like the Agricultural Department to pay particular attention to the production, to the increased production of groundnut oil and more so, gingelly, because, according to medical advice, gingelly oil is supposed to be very good for health and it keeps down the cholesterol content in our blood and many doctors have recommended this particular oil in preference to other products like groundnut oil or even Vanaspathi.

Sir, the high-yielding variety programme has paid rich dividends in our State. As I mentioned, it is only because of the high yielding varieties of paddy that have been introduced in Tamil Nadu that we have achieved spectacular success in the field, resulting in our being probably the second or the third largest producer of paddy in the whole of India. Only West Bengal beats Tamil Nadu's record in the year 1972-73, because it is particularly well-placed. It is in the Gangetic plain and they have plenty of water and possibly, therefore, they have done much better. But the whole high-yielding variety programme is in grave danger today, as has been pointed out by the previous speakers, Thiru Venga and the other gentleman who participated in the debate. The whole high-yielding variety programme is in danger today because of the lack of two very important inputs, namely, fertiliser and also pesticides. The Hon. Minister, while replying to the debate in the Assembly—I was following the proceedings very closely—mentioned that there was a world-wide shortage of chemical

[Thiru A. R. Damodaran] [1974 மார்ச் 29]

fertilisers and that Tamil Nadu's demand for more fertilisers had not been met by the Central Government. While I agree entirely with him on both these aspects, may I say that whatever the appeals we may make to the Government of India, regarding fertiliser availability, the present conditions in the world render it impossible for the Government of India to ever satisfy the requirement of farmers at least for the next two or three years. How has this occurred? I do not want to deal with it now. Probably the delay in decision-making in sanctioning the new fertiliser plants has had a great deal to do with the fertiliser shortage that exists in our country. Probably if the Mithapur project had come up in 1967-68 which envisaged the production of over 360,000 tonnes of nitrogen and if many of these fertiliser factories had come up 4 or 5 years ago, we would not be facing this critical shortage. If perhaps our Government had also realised that the world-wide shortage of fertiliser was developing and if they had entered the market possibly one year ago and settled certain forward contracts, these troubles may not have arisen. But, it is pointless to dwell on this aspect at the present stage. The situation is that we are having 50 to 60 per cent shortages in the field of fertiliser and something must be done at the State level to combat the situation that is likely to develop because, as I said, farmers are highly sensitive and any set-back in the high-yielding variety paddy yield will prove a set-back in the entire development activity of agriculture and pull down the State in so far as production of paddy is concerned.

Sir, while I agree that chemical fertilisers are very essential and that without that any High Yielding Variety Programme is not likely to succeed, may I suggest for the consideration of the Agriculture Department the need of thinking in terms of increasing our own methods of producing organic manures as well as green manures? Sir, we have come across many panchayat unions not having enough stock of green manure seeds. I think this is a field where we should certainly devote attention because I think these can be produced in our own country in adequate quantities and we do not have to spend valuable foreign exchange. Although the percentage of nitrogen per kilogramme of green manure or organic manure may be very low, we must realise that half a dozen green manure trees planted on the bunds in our fields will produce so many pounds of leaves that in terms of bulk and mass it will be more than compensated by the shortages

1974 மார்ச் 29 [Thiru A. R. Damodaran]

of chemical fertilisers that exist. We have been used, in our areas, to growing such varieties as glyricidia, Sesbania, Indigo and Daincha and even in these green manures, I am sorry to say that many Panchayat Unions do not keep ready stock of seeds and even where they do keep stock of seeds, these seeds do not germinate when they are sown in the fields, as a result of which a proper yield of green manure plants does not come about. I hope, Sir, that in view of the serious shortage in chemical fertilisers, the Hon. Minister will start a special programme for cultivating green manure plants as well as for utilising all possible organic waste in our villages and in our urban areas. I was very happy to see that some special aid was likely to be forthcoming from the Government of India for compost manufactures. But somehow, Sir, speaking personally with my experience as Municipal Chairman in Cuddalore, I must say that our Municipalities do not attach much importance to compost manufacture. The compost that is manufactured is rarely of that good quality which is required in our fields and although there is a very good demand, somehow, our local bodies have not found it possible to co-operate very well in the production of compost manure. Probably, there are practical difficulties and if there are such difficulties, I would like the Agriculture Department to look into this matter and see that proper attention is paid to the production of these manures.

Sir, the other matter to which I wanted to refer was the steadily deteriorating condition of our soil in areas especially where we grow two or three paddy crops. The soil-testing laboratories that have been set up have been doing very good work but I have always felt that farmers have not taken sufficient advantage of this facility because of the practical difficulties involved in taking fifteen or sixteen samples of a soil to a soil-testing laboratory. Too much of time and effort is required and many farmers cannot afford either the time or the leisure for this activity. I would, therefore, suggest to the Hon. Minister to find out whether he could not introduce greater mobility in our agricultural services. We may have a number of research stations which may be doing very good work, we may be having hundreds of District Agricultural Officers; but the real man, the real pivot in the agricultural field is the extension worker. Even in the United States of America, thirty to forty years ago, when they decided to develop agriculture as a major industry in which they have succeeded to a very

06 வேளாண்மைத் துறை மற்றும் கால்நடை வளர்ப்புக் கொள்கை
விளக்கக் குறிப்புகள் மீதான விவாதம்

[Thiru A. R. Damodaran] [1974 மார்ச் 29]

large extent, it was entirely due to the mobility of the agricultural services which, unfortunately, is lacking in India. I do not wish to say that they do not have the enthusiasm to do this job. Unfortunately, I think the facilities are not given and many extension workers who have to walk miles from the Panchayat Union Offices naturally get very tired and they rarely visit one or two villages per day. Since timely inputs are required, a great deal of good activity is going to waste. Especially now with the serious increase in the price of petrol, I think even the District Agricultural Officers are finding it very difficult to go about in their Jeeps and so, they have to sit in their offices. This state of affairs, if allowed to continue, would mean a great deal of waste. I would, therefore, request the Hon. Minister to find out what are the means by which greater mobility could be introduced in agricultural services and especially with regard to the extension workers, whether they could not draw up weekly programmes of visit—if they have, for example, 30 or 25 villages under the control of a particular Extension Officer, whether it would not be possible to draw up daily programmes to visit these villages to give advice to the farmers, to help them in taking out samples for soil-testing and give all the other advice that is available with the Extension Officer.

5-30
பி. டி.

Sir, the other aspect to which I would like to refer is that we should not attach too much importance only to production of paddy. Other States have devoted attention to other commercial crops also, and while we have done well in paddy—as I mentioned, our yields are very good, productivity is excellent—I must confess that in the development of other crops we have not devoted that degree of attention that other States have possibly done, particularly in the fields of cotton and tobacco. In the matter of the farmer not getting a remunerative price for paddy, I can assure the hon. Member Thiru Venga, in spite of his very spirited appeal, that the farmer will always be a discriminated factor in our economics, for the simple reason that the number of consumers runs into millions and when Governments think in terms of increasing the price of paddy, they are always having in their minds the impact that it would have, on the additional expenditure on dearness allowance, the amount of allowances that they would have to pay the Government servants and the general increase in the cost of living

1974 மார்ச் 29] [Thiru A. R. Damodaran]

that may result as a result of giving a remunerative price to the farmer. In fact, I was rather unhappy to see that while the Government of India were anxious to increase the prices of paddy, the only Government that seem to have protested, although it was not publicised, were the Tamil Nadu Government which said that they were not in favour of increase in the procurement price for paddy. Sir, while I agree that the impact on the consumer is likely to be severe, at the same time, we must realise that conditions have changed enormously in our villages, that labour charges have gone up, the cost of ploughing has gone up, the cost of bulls has gone up, the cost maintenance of bulls has gone up, the cost of fertiliser, the cost of irrigation water, everything has increased but, unfortunately, the paddy cultivator in Tamil Nadu is the only person in the whole of India—perhaps even in the whole world—who is getting the lowest price for paddy anywhere in India at present. I would plead that even if the Government are not able to give him that amount of increase in prices that is warranted by the actual cost of inputs, they can at least try to increase the prosperity of the farmer by introducing other crops which he can grow on his land, particularly the cash crops of cotton and tobacco and the cultivation of such fruits like grapes which has become a very handsome industry in States like Andhra and Karnataka. One acre of grapes can fetch a gross income of somewhere between Rs.12,000 and Rs.15,000. I think there has been something mentioned of grape cultivation being encouraged in Coimbatore. It is an excellent District for grape cultivation, the weather is suited for grapes and I hope they will be able to produce. I would also request that grape cultivation be introduced in other areas in small extents so that small farmers may be able to take advantage of it. Even if they have 30 or 40 cents, they can get very good income which may perhaps set off the loss that they are incurring in growing such crops as paddy.

Sir, I have dealt with agriculture sufficiently and I have only five minutes more. May I refer very briefly to the field of Animal Husbandry. Sir, ever since the Key Village Scheme was given up in our State in 1966-67, unfortunately, a great prejudice developed against poultry farm and against all types of animal husbandry work, because people started thinking in terms of getting immediate dividends for the amount of investment that was made in the sector. This is not a field like agriculture where you can see

[Thiru A. R. Damodaran] [1974 மார்ச் 29]

crops grow before your eyes in four months or five months' time. Animal husbandry work as well as poultry development work requires sustained effort, sustained investment and probably the good measures which the Hon. Minister may initiate in the year 1974 may not give any positive results excepting a few years hence. I myself am a breeder of cows in a very small way. Although we started with two cows in the year 1955 and we have possibly 10 or 11 good cross-breed cows to lay, it has taken us a period of 16 years to raise the milk yield from our cows. Therefore, in the field of animal husbandry, immediate results could never be expected and we must be prepared to wait for some time before evaluating and judging the progress of any scheme that may be introduced. It is in this respect, Sir, that I particularly welcome the Key Village Scheme that is being introduced. It was an excellent scheme and I do not know why it was given up. The only way in which we can improve the strain and breed of our cattle in our villages and improve the milk yield is to have the Key Village Scheme; it should have a complete intensive development area where all the country bulls are compulsorily castrated, good bulls are introduced and the artificial insemination centres are located in more interior villages, so that the farmer may be able to get his cow inseminated as soon as the cow comes to heat. My hon. Friend Thiru Venga has referred to a very pertinent point that if he has to wait for more than 24 or 36 hours, the cow does not retain that quality and the impregnation is not successful, as a result of which the farmers have to wait for one month more. In foreign countries, a cow comes to heat within 16 to 17 months, whereas in our country, due to lack of proper diet and nutrition the cow comes to heat only in 30 to 35 months and, therefore, the long time over which a farmer has to feed his cow and maintain it results in the capital investment increasing to such an extent that he does not look after the cow properly. This is probably the reason why Tamil Nadu has one of the lowest milk yields not only in our country but perhaps in the whole world. I hope that this Key Village Scheme will be pursued with enthusiasm and the Minister for Agriculture who is always fond of asking for quick results will not make the mistake of asking for results within one year and ask the officers to produce cross-breed cows of excellent pedigree within a period of 2 to 3 years. It may even take ten years. I hope that he will be able to pursue this with necessary vigour and patience.

1974 மார்ச் 29] [Thiru A. R. Damodaran]

Sir, I would like to refer to the programme for poultry development, because I am greatly interested. I have always been interested in it, because I consider this to be a very useful occupation for the farmer. Reference has been made to the State Bank Scheme for poultry development which was initiated one and a half years ago. I would like to inform the Hon. Minister that the State Bank Scheme has not been a thorough success, because, as anticipated, they were under the compulsion of extending aid to the weaker sections of our society and they started distributing 50 birds at a time to each farmer. As a result of this, poultry farming being what it is, if there was a sudden casualty, that poor farmer was neither able to repay the loan nor was he able to afford the cost of feed to feed the birds under his care. Therefore, I would request the Hon. Minister—I have already told him—to realise that in any such scheme of poultry development—I do not mind if he selects the weakest farmer in the locality—unless the farmer is given 500 birds—a minimum of 500 birds—no farmer will have the interest or the capacity to look after the poultry farm that is established. My estimate is that on a farm of 500 birds, the minimum income that would accrue to the poultry farmer would be of the order of Rs. 500 a month and unless this incentive is given the giving of 50 birds and 100 birds would be a total waste of the Government money. It is far better that he does not do anything of that kind and winds up the Corporation rather than resorting to such steps. We must have intensive development. Although money available may be limited, I am sure there are banks and possibly Corporations which may be able to help him. I would request him to take this particular aspect into consideration and to spread it out throughout the length and breadth of Tamil Nadu because there is a great future for poultry farming. I know this because I have a farm myself with above 3,000 birds with a laying capacity of 2,500 eggs and although the cost of feed has risen enormously, we must realise that when millets are not available for human beings, it is natural that millets will be quoted at a very high price for poultry feed. The present cost is anywhere between Rs. 95 and Rs. 100 per quintal. I understand that the Hon. Minister has a good scheme of producing poultry feed at Rs. 50 or Rs. 55 per quintal. If he is able to produce this feed at Rs. 50 or Rs. 55 per quintal, I can assure him that the price of an egg would come down to 22 or 23 paise against the present market price of 30 to 31 paise. I hope that the Poultry Development Corporation which

[Thiru A. R. Damodaran]

[1974 மார்ச் 29]

has been in existence for over 7 to 8 months will start moving vigorously in the field and will not only think in terms of marketing the eggs that are collected from the farmers but will set up an entire scheme for the whole State whereby at least 1,500 Farms will be started in the next three months with progressive increase as the years roll on. He would be contributing very sigally to the prosperity of the farmer and of our rural areas.

One word more and I have done, Sir. Only Jersey bulls are available at present and the semen from these bulls is being distributed in many of the Veterinary Centres in the districts of Tamil Nadu. I would request the Hon. Minister to consider that when we have to go in for cross-breeding of cows, we require pure Sindhi Bull's semen also as well as the other variety which has proved very successful in India, Red Danes. The Hon. Minister has taken credit for importing 20 bulls into Tamil Nadu. I realise that foreign exchange may be involved. But, considering the number of cows that have to be serviced, 20 bulls are hardly sufficient to do the job, even though they may be foreign bulls with great capacity. I doubt whether they could service all the cows in our areas. There are so many P.L. 480 schemes in which grants are given. We can import a thousand bulls and maintain them at various centres and the semen could be collected and kept in these Veterinary Centres. I would, therefore, request that the semen of a larger number of variety bulls may be stocked in our Veterinary Centres and that the collection of semen should be done on a very scientific basis. At present, these poor Extension Live-stock Assistants have to cycle to the village and take semen in a small thermos flask in ice. The semen is likely to be absolutely spoilt. Considerig the power cuts that have occurred, even in the Artificial Insemination Centres, the semen is likely to get spoilt. These are all difficult factors that have to be taken note of. Since I do not have more time, I would like to stress and urge that the Key Village Scheme should be made a success, that the artificial insemination service should be rendered more widespread and that full attention should be devoted to the rural areas where our cattle require a great deal of improvement.

Thank you, Sir.

[1974 மார்ச் 29]

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவரவர்களே, வேளாண்மைத் துறைக் 5-40
கொள்கைக் குறிப்பின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன், பி.பி.
நான் என்னென்ன சொல்ல வேண்டுமென்று நினைத்திருந்தேனோ, அதை
நண்பர்கள் திரு. வெங்கா அவர்களும், திரு. அய்யன் அம்பலம் அவர்களும்,
திரு. தாமோதரன் அவர்களும் விரிவாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். ஆகவே
அதையே திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதில் பயனில்லை.

பொதுவாக நமது அமைச்சர் அவர்கள் கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கின்ற
போது எவ்வளவு வேகமாக, துரிதப்படுத்தி வேலை செய்தார்களோ, அதே
போன்று வேளாண்மைத் துறையிலும் செய்கிறார்கள். அவர் இந்தத் துறைக்கு
வந்தவுடன், விவரம் தெரியாது என்று நினைத்தவர்கள் கூட தங்கள் கருத்தை
மாற்றிக்கொள்ளும் வகையில், இந்தத் துறையிலும் சாமர்த்தியம் உண்டு என்று
தெளிவாகத் தெரியும் வகையிலே பல முனைகளிலே முனைந்து வேலை செய்து
கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே நான் இப்போது இருக்கின்ற சில குறைகளை
மட்டும் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

உரம் வழங்கப்படும் முறைபற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். நான் கோலாப்
ரேடிங் மார்க்கெட்டிங் சொசைடி பிரசிடெண்ட். இப்போது உர விநியோ
கத்தை மார்க்கெட்டிங் சொசைடியிடமிருந்து எடுத்துவிட்டு, பெட்ரோஷன்
மூலமாக விநியோகிக்கின்றார்கள். அப்படி விநியோகிக்கப்படுவது விவசாயி
யிக்குப் போய்ச் சேருகிறதா இல்லையா என்று பார்ப்பதற்கு சரியான ஏஜென்சி
இல்லை. எங்களை ரூபர்வைஸ் செய்யச் சொல்கிறார்கள். எப்படியோ விவசாயி
யிடத்திலிருந்து வியாபாரிகளிடத்தில் போய்ச் சேர்ந்து 56 ரூபாய்க்கு விற்க
வேண்டியது பல மடங்கு அதிகமான விலைக்கு விற்கப்படுகிறது. சொசைடி
பிரசிடெண்டே விற்றுவிடுகிறார்.

(ஒரு குரல் : விவசாயிகளே சிலர் விற்றுவிடுகிறார்கள்).

விவசாயி விற்றாலும் சரி. இப்போது காட்டு முறை வைத்து கட்டாயமாக
விவசாயிக்கு உரம் கொடுத்து வருகிறோம். அப்படி விவசாயி விற்றாலும் தண்டனை
கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் உரம் சரியாக விநியோகம்
ஆகாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்தக் குறிப்பிலே 10,000 விதைப் பண்ணைகள் ஏற்படுத்த திட்ட
மிடப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது எங்கோ ஒரு
இடத்தில் பண்ணை நடக்கின்றது. அந்த இடத்தில் விதை உற்பத்தி செய்யப்
பட்டு, அதை வாங்கி மற்ற இடங்களில் போட்டால் நன்றாக உற்பத்தியாகும்
என்று சொல்கிறார்கள். இப்போது ஏற்படுத்த திட்டமிடப்பட்டிருக்கின்ற
10,000 விதைப் பண்ணைகள், 10 மைல், 5 மைல் தொலைவிற்குள் இருந்தால்,

வேளாண்மைத் துறை மற்றும் கால்நடை வளர்ப்புக் கொள்கை
விளக்கக் குறிப்புகள் மீதான விவாதம்

312

[1974 மார்ச் 29]

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

பக்கத்தில் இருக்கின்ற விவசாயி நோக்கச் சென்று பார்த்து, விதை நன்றாக விளைகிறது என்று தெரிந்துகொண்டு அதை வாங்கிப் போடுவதற்கு ஊக்கமாக இருக்கும். ஆகவே இந்த விஷயத்தில் ஊக்கம் காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எனக்கு இருக்கின்ற கவலை ஒன்றை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். ஒரு சமயம் நமது நாவலர் அவர்கள் ஒரு பொறுக்கூட்டத்திலே சொன்னார்கள். இந்தியாவிலே 8 லட்சம், 9 லட்சம் பம்புகூட்டுகள் இருக்கின்றன. அதில் தமிழ் நாட்டில் மட்டும் 1½ லட்சம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். எங்களைப் போன்றவர்கள் வியாபாரமும் செய்கிறோம் என்றாலும், விவசாயத்தைத் தான் நம்பியிருக்கிறோம். விவசாயத்தில் அதிக முதல் போட்டு, பயிர் செய்து கொண்டிருப்பவர்களுக்கு கோடைக் காலத்தில் கரண்டி கிடைக்காமல் போனால், விவசாயம் என்னாகும் என்பதைப்பற்றி ஆத்திரப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். எந்த நேரத்தில் கரண்டி நிறுத்தப்படுகிறது, எந்த நேரத்தில் கொடுக்கப்படுகிறது என்ற விவரம் தரப்படுவதில்லை. ஆகவே மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சர் அவர்கள், மின்சார அமைச்சரிடம் சொல்லி, இத்தனை மணியிலிருந்து இத்தனை மணி வரை கரண்டி கொடுக்கப்படும் என்ற சரியான விவரத்தைக் கொடுத்துவிட்டால், வேலைக்கு கூலிக்காரர்களை அமர்த்த வசதியாக இருக்கும்.

பயிர் இன்ஷூரன்ஸ்பற்றிச் சொன்னார்கள். பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் என்பதை முக்கியமாக நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. பூச்சிக் கொல்லி மருந்து கொடுப்பதுபற்றி ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பூச்சிக் கொல்லி மருந்து பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமாகக் கொடுக்கிறார்கள். சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் அதை விற்கிறதென்று, பூச்சிக் கொல்லி மருந்து மாதிரி அதே நேரத்தில் ஏதோ கொடுக்கிறார்கள் என்று என்னிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு இபெக்ட் (effect) இல்லை என்று என்னுடைய சொந்தக்காரர் ஒருவர் சொன்னார். எங்கள் பஞ்சாயத்து யூனியனில் வாங்கி வந்ததாகச் சொன்னார். அங்கேயிருக்கின்ற அதிகாரிகள் மேல்மட்டத்தில் இருப்பவர்கள் நன்றாக வேலை செய்கிறார்கள். கீழ் மட்டத்தில் இருப்பவர்கள் அக்கறையுடன் வேலை செய்வதில்லை. உதாரணமாக விருதுநகரில் 8 விவசாய அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பல இலாக்காக்களில் பொறுப்பில் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் யாராவது கிராமத்திற்குச் சென்று அங்கங்கே என்ன நடக்கின்றது, பூச்சி நிறுத்திருக்கிறதா, அதற்கு என்ன செய்திருக்கிறார்கள், என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கருத்துச் சொல்கிறார்களா என்றால், கீழே இருப்பவர்களுக்கு கருத்துச் சொல்வதில்லை. அதைக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேளாண்மைத் துறை மற்றும் கால்நடை வளர்ப்புக் கொள்கை
விளக்கக் குறிப்புகள் மீதான விவாதம்

1974 மார்ச் 29] [திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

கிணறு வெட்டுவதற்கு சப்ஸிடி கொடுக்க வேண்டுமென்றார்கள். கிணறு வெட்டுவதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. கிணறு வெட்டிய பிறகு தண்ணீர் இல்லையென்றால், என்ன செய்வது என்று விவசாயிகள் திணறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கிணறு வெட்டுவதற்கு டிவைனரை வைத்துப் பார்க்கிறார்கள். அப்படி வைத்துப் பார்த்தாலும் சரியாக இருப்பதில்லை. பத்தில் ஒரு பங்கு தான் வெற்றிகரமாக முடிகின்றது. அதற்குப் பதிலாக கவர்ன்மென்ட் குழாய்க் கிணறுகள் போட்டு, வெற்றிகரமாக வந்தால் பட்டாதார கண்களில் எழுதிக்கொண்டு, ஆகின்ற செலவை வட்டியுடன் வாங்கிக்கொள்ளலாம். இல்லாவிட்டால் லஜா செய்ய வேண்டுமென்று அபிப்பிராயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் சென்னைக்கு அடிக்கடி காரில் வருகிறேன். புள்ளம்பாடியிலிருந்து திண்டிவனம் வரையில் பாலைவனம் மாதிரி இருக்கிறது. அந்த மாதிரி இடங்களில் கிணறுகள் போட்டு இலங்கையிலிருந்து வருகின்றவர்களையும், மற்றவர் களையும் குடியேற்றி, அவர்களுக்கு உதவி செய்து செழிப்பதாகச் செய்தால், நல்ல முறையில் தமிழ் நாட்டில் விவசாயத்தைப் பெருக்க முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன். இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், அவையியமாகக் கிடக்கும் காட்டைப் பண்படுத்துவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். இப்படிப்பட்ட இடங்களில் நல்லதொரு முயற்சியைக் கைக்கொள்ள வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

5-50
பி. ப.

கோழி வளர்ச்சித் திட்டம்பற்றி திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் சொன்னார்கள். எனக்கு நன்றாகத் தெரியும், கிட்டத்தட்ட 10, 15 வருடக் காலமாக கோழி வளர்ச்சித் திட்டத்திலே அவர்கள் ஆர்வம் காட்டி வருகிறார்கள். அந்தத் திட்டத்திலே ஆதாயம் இருக்கிறதாவென்று இன்னும் சரியாக கிராமங்களில் இருக்கிறவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. ஒரு கோழிக்கு நோய் வந்தால், எல்லாக் கோழிகளும் செத்துவிடுகின்றன. அதனால் அந்தப் பண்ணைகளை வைக்க ரொம்பவும் பயப்படுகிறார்கள். அதற்கு இன்சூரன்ஸ் மாதிரி ஒரு திட்டம் கொண்டுவந்து, நஷ்டம் வந்தால், அவர்களுக்கு சர்க்கார் பாதுகாப்பு கொடுக்குமென்ற அளவுக்கு ஒரு 'குவாரன்டி' கொடுத்தால், இந்தக் கோழி வளர்ச்சித் திட்டம் நல்ல பலனளிக்குமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 'ஆர்டிபிஷியல் இன்செமினேஷன்' என்பது கத்துகின்ற நேரத்தில்—24 மணி நேரத்திற்குள்ளாகப் பண்ண வேண்டும். அந்த நேரம் தவறினால், அந்த நிலைமையை அடுத்தாற்போல் பார்த்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். அந்த நேரத்தில் மருத்துவ மனைக்குப் போனால் டாக்டரும் இருப்பதில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இல்லாமல், நன்றாக இந்தத் திட்டத்தைச்

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] [1974 மார்ச் 29]

செயல்படுத்த ஆலோசனைகள் ஏழுக் கலனத்தையும் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதல்தரத்தில் நம்முடைய விவசாயத் துறையானது நன்கு செயல்படுகின்றது. ஆனால் கீழ் மட்டத்திலுள்ளவர்கள், கிராம சேவகர்கள், பஞ்சாயத்துகள் ஆகியவர்கள் பொன்றாவர்கள் நல்ல முறையில் சேவை செய்கிறார்களா? நிபந்தனைகளை மீறாமல் முயற்சி இல்லாமல் வெற்றிகரமாக இருக்கும்; மேலும் பலவளிக்கவும்; நல்ல சம்பளம் கொடுக்குமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத்திற்கு 59 கோடி ரூபாய் செலவு செய்கிறார்கள். அதற்குத் தக்கபடி பலன் கிடைக்கிறதானென்று பார்த்தால், கிடைக்கவில்லையென்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அப்படி கிடைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், கீழ் மட்டத்திலுள்ள ஆலோசனைகளை நன்றாகக் கண்டறிந்து வேண்டும். எப்படி உயர் பணியாற்றக்கொடுக்கும் போதென்பதைப் பாரக்க வேண்டும். அக்ரிகல்களில் உயர்வானவர்கள் உயர்ந்த பணியைச் செய்கிறார்கள். அது எவ்வளவு உயர்வாகக் கொடுக்கும் போதென்பதைக் கண்டறிந்து வேண்டும். இப்போது ஓரளவு பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. இதைவிட உயர்வாகக் கொடுக்க இயலாது என்று இந்தத் துறை நடப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடிந்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு : யாண்டிற்கு ஆணைத் தலைவரவர்களே, வேளாண்மைத் துறையுட்பிப் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தத் துறையைச் சேர்ந்த அமைச்சரவர்களும், இந்தத் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளும் மிகத் திறமையாக அதை நியுக்குகிறார்களென்பதில் நான் பெருமைப்படுகிறேன். விவசாயி ஆகிய நான் அதைப் பாராட்டுவது மிகப் பொருத்தமென்று கருதுகிறேன்.

இன்றைய தினம், கடந்த 5, 6 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக பச்சைப் புரட்சி என்ற பெயரில் விவசாய உற்பத்தியை நாம் வெகுவாக அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம். ஆனால் அப்படி அதிகப்படுத்திய உற்பத்தியால் விவசாயிகளுக்குப் பலன் உள்ளதானென்று என்னேக் கேட்டால், அந்த உற்பத்தி மட்டும் விவசாயி னுடைய முதுகெலும்பை முத்தமிட்டு தொப்புளைப் பிரித்துவிடாதென்று திட்ட வட்டமாகச் சொல்லுவேன். அவர்களுடைய வீரோபொருள்களில் முறையான லாபம் வருகின்ற நிலையை ஏற்படுத்தினால், அவர்களுக்குப் பலன் கிடைக்குமென்று நான் உணர்கிறுக்கிறேன். அந்த விற்பனை முறை எப்படி இருக்கிறதென்று உலக நாடுகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். நான் அதை அமெரிக்க நாட்டோடு ஒப்பிட்டால், அதற்கொரு வர்ணம் கீட்டிவிடுவார்கள்.

[1974 மார்ச் 29] [திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு]

அதை நான் ருஷ்ய நாட்டோடு ஒப்பிட்டால், அதற்கு வேறொரு வர்ணம் கீட்டி விடுவார்கள். வர்ணங்களுக்காக நான் பயப்படவில்லை. எனினும் அந்த வர்ணங்கள் என்னுடைய நாட்டுக்குத் தேவையில்லை என்ற உணர்ச்சியில் இன்றைய தினம் அமெரிக்காவிலும் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய விற்பனை முறை கம்முடைய நாட்டுக்குப் பொருத்தமென்று என்னி, அந்த நாட்டு முறையை இந்த மன்றத்தின் முன்னால் கொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் அமெரிக்காவிலும் நாட்டில் ஒவ்வொரு நங்கிய பண்டத்திற்கும் ஒரு தனி அமைப்பு — மார்க்கெட்டிங் போர்டு இருக்கிறது, அந்த போர்டு மூலமாக எந்த அளவுக்குக் கோதுமை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும்; எந்த அளவுக்கு சர்க்கரை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும்; எந்த அளவுக்குப் பால் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும்; மூட்டை எவ்வளவு தேவை; அதனுடைய விலை என்ன என்பதைச் சொல்லாம் நிர்ணயிக்கிறார்கள். இப்படி அங்கே 17 முக்கிய பண்டங்களுக்கு மார்க் கெட்டிங் போர்டு இருக்கிறது. அங்கே உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகளின் கதாபாத்திரமாக இருக்கிறான். அங்கே சேர்த்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதியாக விளங்குகிறான். உற்பத்தித் தொழிலில் சுமியட்ட ஒவ்வொருவரும் ஒட்டாராகி கட்டாயமாக ஐட்டரிக்க வேண்டும். அவன்தான் எவ்வளவு உற்பத்தி செய்ய வேண்டும்; எப்படி விநியோகிப்பது; அதனுடைய விலை என்ன என்பதைச் சொல்லாம் நிர்ணயம் செய்கிறான். இதை விலை வருகிற வியாபாரி, ஆணைத்தையும் பாது காக்க வேண்டிய சர்க்கார் வியோகின் பிரதிநிதியாகும் இணைக்கிறார்கள். அன்றலும் அவர்களுக்கு அநிலை முக்கியத்துவம் இல்லையென்பதை நினைவு டற்குக் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறேன். வியாபாரிகளின் பிரதிநிதியும், சர்க்கார் பிரதிநிதியும் கண்காணிப்புடன் நின்றவிலுக்கிறார்கள்.

அந்த முறையில் நம்முடைய விற்பனை வாரியங்கள் மாற்றியமைக்கப்பட வண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த முறையில், நம்முடைய விவசாய லாக்காவின் விற்பனைப் பறுதிக்கான ஆனை இயக்குநர் மிகப் திறமையாகச் செயல்படுகிறார். ஆனால் விற்பனை வாரியம் எப்படிச் செயல்படுகிறதென்று ர்த்தால், எந்த அளவுக்கு நமக்குக் கிடைக்கும் பணம் திரும்ப அனுப்பப் பிறதென்று பார்த்தால், நான் அந்த விற்பனை வாரியம் எந்த அளவுக்குச் யல்படுகிறதென்றும், அதை மற்து பாதிக்களுடன், தமிழ் நாட்டை ணத்துப் பார்ப்பதன் மூலமும், உணர் முடியும். இந்தியத் துணைக் கடத்திலே பஞ்சாப் அரியாது உத்தரப் பிரதேசம், மசாட்டியும், ஆந்திரம். காடகம் போன்ற பாதிக்களில் உள்ள விற்பனை வாரியங்கள் பெற்ற பலனை, முகத்திலுள்ள வாரியம் அடைய முடியவில்லையென்பதை இந்தச் சந்தர்ப் கில் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைய தினம் இருக்கக்கூடிய லமை மிகவும் அபாயகரமானதாகவும், விவசாயம் பாதிக்கப்படக்கூடிய

[திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு]

[1974 மார்ச் 29]

தாகவும் இருப்பதை நான் மிகவும் வேதனையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே வியாபாரிகள் வருகிறார்கள். பச்சைப் பட்டை கோணிப் பையைக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகை முழுங்கும் மாக்கலைக் கொண்டுவருகிறார்கள். அவர்கள் சொல்வதுதான் விலை. விவசாயி அவன் கைப்பிள்ளையாக மாறியாக வேண்டிய அவை நிலையில் இருக்கிறான். இந்த இழி நிலையைப் போக்க வேண்டும். அதை மாற்றாத வரையில், பச்சைப் புரட்சி உண்மையான புரட்சியாக, விவசாயிக்கான புரட்சியாக இருக்கிறதென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனவே இந்த விற்பனை வாரியங்களை உண்மையான விற்பனை வாரியங்களாக மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய பெரியவர் திரு. ஜெயராம ரெட்டியார் அவர்கள் உரத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் மிகப் பெருமையுடன் ஒன்றைக் கூறிக்கொள்வேன். நம்முடைய விவசாய அமைச்சரவர்கள் கிடைக்காத யூரியாவுக்குப் பதிலாக, யூரியாவுக்கு மாற்றாக எப்படி எதை உற்பத்தி செய்வதென்பதைப் பற்றியெல்லாம், வெளியார்களை அழைத்து, அதைப்பற்றி வாதித்ததை நானே நேரில் கேட்டிருக்கிறேன்; பார்த்திருக்கிறேன். வைக்கோலுடன், இயற்கையான காற்றை இணைத்து, நைட்ரஜனைச் சேர்த்து, யூரியாவை எப்படிப் பெறுவதென்றெல்லாம் பரிசீலிக்க ஊக்கத்துடன் அவர் செயல்படுவதால், நிச்சயமாக விவசாயிகளின் எதிர்கால உரத் தேவையை ஓரளவுக்கு கூடுதலும் நிலைமையை இங்கே காண முடிகின்றது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இன்றைய தினம் விவசாய அமைச்சர் காரியங்கள் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாய இலாகாவிலிருந்து பல்வேறு முறைகளிலே விவசாயி கடன் பெறுகிறான். பெற்ற கடனைப் பற்றி என்னுடைய நண்பர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வெங்கா அவர்கள் நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது குறிப்பிட்டார்கள். பெற்ற கடனைத் தள்ளுபடி செய்துதான் வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டார்கள். ஏற்கெனவே நெசவுத் தொழிலிலே கூடுபட்டவர்களுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய்க்குமேல் உள்ள கடனைத் தள்ளுபடி செய்த கருணையுள்ள சர்க்கார், விவசாயிகளுக்கும் தள்ளுபடி செய்து தரவேண்டும் என்று மிகவும் விநாயக பணித்து கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

அதே போல, அதற்குப் பிறகு பொற்கொல்லர்களுக்கு இன்றைய தினம் கொடுக்கப்பட்ட கடனைத் தள்ளுபடி செய்வது என்று இந்த சர்க்கார் முடிவெடுத்திருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் நாட்டு மக்கள் ஜனத்தொகையில் 70 சதவீதம் திரும்பு போல் உள்ள விவசாயி பெருமையாகப் பார்க்கின்றான்; வரவேற்கிறான்; மகிழ்கின்றான். ஆனால், தனக்கும் இப்படிப்பட்ட நிவாரணம் கிடைக்கவில்லையே, கிட்டவில்லையே என்று வேதனையடைகின்றான்.

[1974 மார்ச் 29]

[திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு]

என்னைப் பொறுத்த வரைக்கும் சொல்லிக்கொள்வேன், டிராக்டருக்கு வாங்கிய கடனை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று எந்த விவசாயியும் பாசகம் கேட்கவில்லை. தொண்டிய கிணற்றிலே தண்ணீர் கிடைத்ததற்குப் பிறகு அதற்குக் கொடுத்த கடனை ரத்து செய்யுங்கள் என்று நாங்கள் மன்றாட வரவில்லை. வாங்கிய பம்ப்செட்டுக்குக் கொடுத்த கடனை ரத்து செய்யுங்கள் என்று நாங்கள் கேட்கமாட்டோம். ஆனால் நாங்கள் தொண்டித் தொண்டிப் பார்க்கிறோம். தண்ணீரை கிடைக்கவில்லை. அப்படிப்பட்ட கிணறுகளுக்கு கொடுக்கப்பட்ட கடனை அருள்கூர்ந்து ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று விவசாயிகளின் சார்பிலே நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே போல ஐ.எம்.எஸ். லோன் என்று கொடுத்திருக்கிறோம். திருப்பிக் கொடுக்கப்படும் கடன் அல்ல அது என்பதைப் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தக் கடனை இனி கொடுப்பதில்லை என்றுகூட முடிவு செய்து நிறுத்தி விட்டோம். அப்படிப்பட்ட கடனை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்பது, 70 சதவிகிதம் மக்களைத் திருப்திசெய்யும் என்ற அளவிலே கருணையுள்ள நம் சர்க்கார் நிச்சயம் செய்யும் என்று கருதுகிறேன். அப்படிச் செய்வது தவறில்லை என்றும் கருதுகிறேன். அப்படிப் பட்ட முறையிலே இந்தக் கடன் பிரச்சினைகள் அணுகப்பட வேண்டுமென்று நான் பணிந்து கேட்டுக்கொள்வேன்.

நில வள வங்கிகள் மூலமாக இன்றைய தினம் கடன் தரப்படுகிறது. விவசாயிக்கு உற்பத்தி செய்ய வேண்டிய மிகப்பெரும் கடனை இருப்பதை நான் உணர்கின்றேன், ஒத்துக்கொள்கின்றேன். ஆனால் விவசாயிக்கு மற்றவர்களுக்காக நெல்லையும், கரும்பையும், கேழ்வரகையும் உற்பத்தி செய்து கொடுப்பதற்குத் தான் கடன் என்று கறுவது சரியல்ல. துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக இந்த அவைக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். விவசாயிகளுக்கும் காற்றைக் கொடுக்கிறது. கருதுக்கங்கள் இருக்கின்றன.

விவசாயி ஆகிய எண்கு விவசாய நிலத்திற்குப் பதிலாக, நான் விடுகளை வாங்கிவைத்திருந்தால், வாடகையாகப் பெற்றிருப்பேன். என்னுடைய வீட்டுத் திருமணத்திற்குப் பணம் தேவையென்றால், எந்த மார்வாடியாவது பணம் கொடுத்திருப்பான். ஆனால் என்னுடைய நிலத்தை வைத்து எந்த மார்வாடியும் பணம் கொடுப்பதில்லை. நான் ஒரு தொழிலாளியாக இருந்திருந்தால், அந்தத் தொழிலைக் காட்டினால், எந்த மார்வாடியாவது பணம் தருவான். ஆனால் அப்பாக்காமான இந்த நாட்டில் நான் விவசாயி ஆகிவிட்டதால் என்னுடைய அயனான நிலத்தைக் காட்டினால், எந்த மார்வாடியும் பணம் தருவதில்லை.

[திரு. டி. கே. பொன்னுவேறு]

[1974 மார்ச் 29]

ஆனால் எனக்கும் சுதனக்கங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே 70 சதவிகிதம் ஆகவுள்ள எங்களுக்கு மட்டும் வெறும் உற்பத்தி செய்வதற்காக மட்டும் பணம் கடன் தருவது நியாயமல்ல என்பதனை மிகவும் பணிவோடு ஆனால் தெளிவுடனும், உறுதியுடனும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். எங்களுடைய வீட்டிலே நடக்கக்கூடிய சுதனக்கங்களை நாங்கள் அனுபவிக்க வேண்டும். அதற்கு சர்க்காரும் பொறுப்பேற்க வேண்டும். நாங்கள் யாசகமாகக் கேட்கவில்லை. ஏதோ பாண்டிலே பணம் தரவேண்டுமென்று கேட்கவில்லை. நெசவாளர்களுக்கு, பொற்கொல்லர்களுக்குத் தந்ததைப்போல நம்பிக்கையின் பேரிலே பணம் தர வேண்டுமென்று கூட கேட்கவில்லை. எங்களுடைய சொத்தைக் காட்டி அதற்கு கூடாகப் பணம் தர வேண்டும். அந்த முறையிலே நில வள வங்கி வெறும் உற்பத்தியைப் பெருக்கும் இயந்திர சாதனமாக இல்லாமல் மனித உணர்வுபெற்ற அமைப்பாக இயக்கப்பட வேண்டுமென்று பணிந்து கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு 10 நிமிடமே கொடுத்ததால், இந்த அளவிலே நிறுத்தி, தங்களுக்கு நன்றியை மீண்டும் தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன்.

திரு. எம். எம். பக்கர்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வேளாண்மைத் துறைபற்றிய கொள்கை அறிக்கையின் மீது எனக்குப் பேசுவதற்கு இடமளித்ததற்கு முதலிலே என்னுடைய நன்றியை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீண்டநாள் பற்றாக்குறை மாநிலம் என்று கருதப்பட்ட தமிழகத்தை தன்னிறைவுள்ள மாநிலமாக மாற்றி, இன்று ஓரளவு உபரியை மற்ற மாநிலங்களுக்கு வழங்கக்கூடிய உபரி மாநிலமாகவும் மாற்றிய இந்த அரசை, இந்தத் துறையின் அமைச்சர் பெருமகனாரை, இதிலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற அதிகாரிகளை, விவசாயப் பெருமக்களை நான் மனப்பூர்வமாக வாழ்த்தி என்னுடைய சில அபிப்பிராயங்களையும் சொல்வதற்கு விழைகின்றேன். விவசாயத் துறையிலே நம்முடைய தமிழகம் வெகுதூரம் முன்னேறியிருக்கிறது. புகழைப் பூட்டியிலே தமிழகத்தினுடைய பங்கு மிக மகத்தானது என்று இந்தியாவிலே மட்டுமல்ல, உலக நாடுகளிலிருந்தெல்லாம் ஒங்கே விஜயம் செய்த நிபுணர்கள் தமிழகத்தைப் பாராட்டிவிட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள். அதிலே தமிழன் என்ற முறையிலே நாணம் அந்தப் பெருமையிலே பங்கு கொள்கின்றேன். இந்த வேளாண்மைத் துறையிலே தஞ்சை மாவட்டத்தின் பங்கு மிகவும் பெரியது என்று நான் நினைக்கின்றேன். இங்கே உற்பத்தியாகின்ற உணவிலே மூன்றில் ஒரு பகுதி தஞ்சை மாவட்டத்திலே உற்பத்தியாகிறது என்று கணக்குச் சொல்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையிலே எனக்கு இது ஒரு பெருமைதான். மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்களுக்கு நினைவிருக்கும் என்று தம்புகிறேன். 1952

1974 மார்ச் 29]

[திரு. எம். எம். பக்கர்]

ஆவது ஆண்டிலே முதலிரா ராஜாஜி அவர்கள் தமிழகத்தின் முதலமைச்சரான போது, தஞ்சை மாவட்டத்திலே பண்ணையாள் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதை விளக்கிப் பேசுவதற்காக தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு அவர்கள் வந்திருந்தபோது, தாங்களும் அவர்களுடன் வந்திருந்தீர்கள். தஞ்சை நகரிலே இராமநாதன் செட்டியார் ஹாலிலே தங்களுடைய அழகு தமிழ் பேச்சை நான் கேள்வி. தஞ்சை மாவட்ட மக்களுக்கு தாங்கள் வேண்டுகோள் விடுத்தீர்கள். உங்களுடைய அழகு தமிழிலே, "சோறுடைத்து சோழ நாடு என்றான் அவகை, அந்தப் பெருமைத்து இந்தப் பெருநாடு என்பதை நிங்கள் நினைப்பது வேண்டும்" என்று தாங்கள் வேண்டுகோள் விடுத்தீர்கள். அது இன்றைக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் அதை நினைத்திருக்கிறோம். இன்னுடைய தமிழகத்தில் உணவு உற்பத்தியிலே மூன்றில் ஒன்றை நாங்கள் செய்கிறோம். அதற்காக நாங்கள் பெருமையும் கொள்கிறோம். ஆனால் அதே நேரத்தில் பொருளாதாரத் துறையிலே தஞ்சை மாவட்டத்தினுடைய நிலைமை என்ன என்பதை இங்கு சொல்வதற்கு நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இவ்வளவுதூரம் உணவு உற்பத்தி தஞ்சை மாவட்டத்திலே செய்திருந்தாலும்கூட தஞ்சை மாவட்டத்தினுடைய பொருளாதார நிலை ஆண்டுதோறும் தாழ்ந்துகொண்டே போகிறதே தவிர, உயர்ந்துகொண்டு போகவில்லை என்பதைப் பல பொருளாதார நிபுணர்கள் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். 1939 ஆம் ஆண்டிலே சென்னை மாகாணமாக இருந்தபோது, 25 லில்லாக்கள் இங்கே இருந்தன; அந்த 25 லில்லாக்களிலே சராசரி வருமானத்திலே தஞ்சை மாவட்டம் முதலிடத்திலே இருந்தது. 1945-லே தஞ்சை மாவட்டம் மூன்றாவது இடத்திற்கு வந்தது. 1955-லே ஐந்தாவது இடத்திற்கு வந்தது. இப்பொழுது ஒன்பதாவது இடத்திற்கு வந்திருக்கிறது. இப்படி சராசரி வருமானம் இருக்கிறது என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு உற்பத்தி செய்துங்கூட சராசரி வருமானம் எங்கள் மாவட்டத்திலே ஏன் ஏறவில்லை என்றால், நாங்கள் விவசாயத் துறையில் நெல் உற்பத்தியை மாத்திரம் நம்பியிருப்பதுதான் காரணம் என்று நான் நினைக்கிறேன். மதிப்புக்குரிய நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் இங்கே எடுத்துக் காட்டினார்கள். நெல்லை மாத்திரம் நம்பி நம்முடைய மாநிலம் வாழ்ந்தால் பொருளாதாரத்திலே சீர்கேடையும் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். என் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், சொல்கிறேன், நெல் உற்பத்தியை மாத்திரம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் நம்பி வாழ்ந்தால், பழைய முறையிலே காலனி ஆதிக்கம் என்று சொல்வார்களே, ஏதோ உற்பத்தி ஆனதை விற்று விட்டு வயிற்றைக் கழுவிக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு நிலை, அதுதான் எங்களுக்கு ஏற்படுமே தவிர, மற்ற பொருளாதாரத் துறையிலே முன்னேற்றமான ஒரு முறையை நாங்கள் காணவே முடியாது என்று நான் கருதுகிறேன். விவசாயத்

[திரு. எம். எம். பக்கர்]

[1974 மார்ச் 29]

6-10
பி. ப.

துறை என்பது மிகச் சங்கடமான ஒரு துறை. விவசாயம் பற்றி இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பேசினார்கள். விவசாயத்திற்கு வேண்டிய உரையும் பூச்சி மருந்துகளும் கிடைக்கவில்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் களெல்லாம் பேசினார்கள். அந்தக் குறை மட்டுமில்லாமல், விவசாயம் என்பது பருவ காலத்தையும் பொறுத்ததாக இருக்கின்றது. பருவ மழை முறையாக இருந்தால்தான் விவசாயமும் சரியாக இருக்கும். பருவ நிலையில் கோவாறு ஏற்பட்டுவிட்டால், எவ்வளவுதான் உபத்தையும் பூச்சி மருந்தையும் போட்டுப் போடும் பலன் கிடைப்பதில்லை. திரு. வெங்கட் அடிகள் தமிழ் நாட்டிலே ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை காய்ச்சல் வருகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். உண்மைதான். அதோடு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை வேள்ளமும் வருகின்றது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. இவ்வளவுக்கும் மிஞ்சிப் போனால் உற்பத்தியாகும் நெல்லுக்குச் சரியான விலை கிடைப்பதில்லை. இந்த நிலை வேதனைக்குரியதாகும். உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் எல்லா சாமான்களுக்கும் விலையை ஏற்றித்தருவதைப் போல விவசாயப் பொருள் களுக்கு, நெல்லுக்கு ஏற்றித் தரமுடியாது என்ற முறையில் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் ஒரு கணக்கைத்தான் போட்டார்கள். மதிப்பிற்குரிய திரு. தாமோதரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, வாங்குகின்றவர்கள் அந்த அளவிற்குத் தொகையைக் கொடுத்து வாங்க முடியுமா என்றுதான் கணக்கைப் போட்டார்கள் தவிர, உற்பத்தியாளர்களைப்பற்றி எண்ணிப் பார்க்கவில்லையோ என்று தோன்றுகிறது. உற்பத்தி செய்கின்றவர்களும் வாங்குகின்றவர்கள்தான், நெல்லை விற்று விட்டு மற்றதை வாங்க வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் வாங்கும் சாமான்களுக்கு விலைக் கட்டுப்பாடோ அல்லது விலைக் குறைப்போ இல்லை. தஞ்சையில் உற்பத்தி செய்யும் நெல்லுக்கு மட்டும் உண்டு என்றால்? தஞ்சையில் குறுவை அறுவடையாகும். உடனே நெல் வியாபாரிகள் வருவார்கள். அத்துடன் உணவுத் துறையிலிருந்து உத்தரவும் வரும். தஞ்சையிலிருந்து உத்தரவின்றி நெல்லை வெளியே எடுத்துக்கொண்டு போகக்கூடாது என்று வரும். நிலைமை என்ன? கொள்விடத்தின் தெற்குக் கரையில் ரூ. 39-க்கு விற்க முடியாது. ரூபாய் 40 என்று சர்க்கார் விலை நிர்ணயம் செய்திருந்தாலும், ரூ. 39-க்கே விற்க முடியாது. ஆனால் வடக்குக் கரையில் ரூ. 45-க்கு நெல் கிடைக்காது. இப்படிப்பட்டதொரு நிலைமை இங்கேயே இப்படி என்றால் கோயம்புத்தூர், மதுரை மாவட்டங்களிலே ரூ. 60, 60-க்கும் கிடைக்காது. ஏன் இதைச் சொல்லுகின்றேன் என்றால், உற்பத்தி அதிகமாகச் செய்கிறோம் என்ற காரணத்தினால், இத்தகைய கட்டுப்பாடுகள் எல்லாம் எங்களுக்குத்தான் இருக்கின்றன. இந்தியாவிலேயே ஒரு மாவட்டத்தை மட்டும் கொண்டு ஒரு சட்டம் இயற்றப்பட்டிருக்கிறது என்றால், அது தஞ்சை மாவட்டம்தான். தஞ்சை மாவட்டத்திற்குத்தான் பண்ணையான்

1974 மார்ச் 29]

[திரு. எம். எம். பக்கர்]

சட்டம் என்று கொண்டுவரப்பட்டது. ஏனென்றால் நமது மாநில அரசுக்கு விவசாயத் துறையில்தான் எந்தச் சட்டத்தை வேண்டுமானாலும் கொண்டுவர அதிகாரம் இருக்கின்றது. எங்களைக் கட்டுப்படுத்துகின்றார்கள். நாங்களும் கட்டுப்படுகிறோம். நாங்கள் எவ்வளவு பாடுபட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்கி னாலும், எங்களுக்கு இந்த நிலை என்றால்? இந்த நிலைமையைச் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று, தலைவரவர்களே, தங்கள் மூலமாக நான் அமைச்சர் அவர்களை, அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதற்கு வழி என்ன? தஞ்சை மாவட்டம் மற்ற மற்ற மாவட்டத்தைப் போல பொருளாதாரத்தில் முன்னேற வேண்டுமானால், தஞ்சையில் இப்போதுள்ள விவசாயத்தின் முறை, 'பேட்டர்ன்' மாற வேண்டும். திரு. தாமோதரன் அவர்கள் வெறும் நெல்லை மட்டும் உற்பத்தி செய்து விட்டு மற்ற கேஷ் கிராப் எதையும் உற்பத்தி செய்யவில்லை என்றால் இப்படித்தான் இருக்கும் என்று சொன்னார்களே. ஏன் தஞ்சையிலே தொழில் துறை விரிவடையவில்லை என்றால், மூலப்பொருள்கள் அங்கே கிடைப்பதில்லை என்று சொல்லிவிடுகின்றார்கள். எப்படி மூலப்பொருள்கள் வரும்? எங்கள் மாவட்டத்தில் கனி வளம் கிடையாது. நெல் விளையும் பூமி அது. நார்தை நட்டால் பிறகு வைக்கோல்தான் கிடைக்கும். அதுதான் மூலப்பொருள். நெல் கிடைக்கிறது. அதுதான் மூலப் பொருள். பல முறை தவிட்டிலிருந்து எண்ணெய் எடுக்க வேண்டும் என்றும் வைக்கோலிலிருந்து தாள் செய்ய வேண்டும் என்றும் முயற்சித்தார்கள். அதெல்லாம் வெறும் கனவாகத்தான் போய்விட்டது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : துணைத் தலைவரவர்களே, அதெல்லாம் கனவாகப் போய்விடவில்லை. ஒரு காலத்தில் அப்படித்தான் இருந்தது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் திருவாரூர் என்று இருப்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று எண்ணுகிறேன். நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய ஊர். அங்கே தவிட்டிலிருந்து எண்ணெய் எடுப்பதற்கு இயந்திரங்கள் ஒடிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆண்டு ஒன்றுக்கு நான்கு இலட்சம் ரூபாய் என்ற அளவில் லாபம் வருகின்றது. அதைப் பார்த்து விட்டு பிறகு சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. எம். எம். பக்கர் : துணைத் தலைவரவர்களே, அந்த எண்ணெய் எதற்குப் பயன்படுகிறது என்று தெரியவில்லை. நான் பயன்படுத்தாததால் எனக்குத் தெரியவில்லை. அடுத்து, இந்த நிலைமையில் தஞ்சையில் விவசாயத்தின் பேட்டர்ன் மாற்றப்பட்டதாக வேண்டும். உதாரணமாக ஒரு வேண்டுகோளை விடுக்க ஆசைப்படுகிறேன். தஞ்சையில் காவிரிப் பாசனத்தால் ஆண்டொன் றுக்கு எட்டு மாதத்திற்குப் பாசன வசதி கிடைக்கிறது. அரசு இதன் மூலம் ஆண்டுக்கு இரண்டு போக சாகுபடிக்கு ஊக்கம் அளிக்கிறது. மகிழ்ச்சி.

[திரு. எம். எம். பக்கர்]

[1974 மார்ச் 29]

உற்பத்தி செய்கிறோம். ஆனால் ஒன்றைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன், எங்களுக்கு ஒரு க்ராப் மட்டும், நெல் உற்பத்தி செய்வதற்கு அனுமதி கொடுங்கள். ஏனென்றால் நெல்லை மட்டும் உற்பத்தி செய்தால், எங்களுக்கு இப்போதுள்ள நிலையில் கட்டுப்படியாகவில்லை. சிறு விவசாயி. என்னால் தாங்க முடிய வில்லை. அடுத்து, ஒரு க்ராப்பிற்கு கேஷ் கிராப் போடுகிறோம். தொழில் துறையில் அங்கே ஒன்றும் ஏற்படவில்லையென்றால், வெறும் நெல்லை மட்டும் வைத்துக்கொண்டிருந்தால், என்ன ஏற்படும்? ரைஸ் மில்கள்தான் இருக்கின்றன. சுமார் 15 லட்சம், 17 லட்சம் ஏக்கர் அந்த மாவட்டத்தில் இருப்பதாகக் கணக்குச் சொல்லுகின்றார்கள். ஒரு கிராப்பில் பஞ்சு போட்டால். அங்கே பல பஞ்சாலைகள் ஏற்பட வாய்ப்பிருக்கும். ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படும். இப்போது அங்கே விவசாயத்திலுள்ள நெருக்கடி குறையும். மற்ற மாவட்டத்தில் உள்ளவர்கள் மாதம் 250 ரூபாய் சம்பாதிக்கின்றார்கள் என்றால், தஞ்சையில் உள்ளவர்களுக்கு ஆறு மாதம் வேலை கிடையாது. எனவே இந்த பேட்டர்ன் மாற்றப்பட வேண்டும் என்று நான் மனப்பூர்வமாக வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, இப்போது சில உச்ச வரம்பு என்று வைத்திருக்கிறார்கள். நில வரியை, லேண்டு டேக்ஸை அடிப்படையாக வைத்து லீலிங்கை நிர்ணயம் செய்திருக்கின்றார்கள். அதை அடிப்படையாக வைத்து வெள்ளைக்காரன் காலத்தில், வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே மற்ற மாவட்டங்களிலே விவசாயம் அடியோடு இல்லாமல் இருந்தது. கோயம்புத்தூர் போன்ற இடமெல்லாம் இப்போதுதான் விவசாயத்துக்கு வந்திருக்கின்றது. இப்போது கோவையில் விவசாயத்தில் ஒரு ஏக்கருக்கு தஞ்சையில் கிடைப்பதைவிட ஒன்றரை மடங்கு அல்லது இரண்டு மடங்கு வருமானம் கிடைக்கிறது. இதை மறுக்க முடியாது. ஆனாலும் ஸ்டான்டர்டு ஏக்கரேஜ் என்று பார்க்கும்போது, அன்றைக்கு இருந்த நிலையின் அடிப்படையில் நிர்ணயித்துவிட்டார்கள். அதன்படி ஏக்கருக்குக் குறைச்சல், அவர்களுக்கு அதிகம் என்று ஆகிவிட்டது. எனவே ஒரு நிலத்தின் உற்பத்தியின் அடிப்படையில் ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் கணக்கிட்டால், இந்தக் கோளாறுகள் ஏற்படாது என்று நினைக்கிறேன்.

ஒரே ஒரு விஷயம். தஞ்சை மாவட்டத்தில் குத்தகைதாரர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய நெல் முறையாகக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஒரு வருஷம் இரண்டு வருஷம் கொடுக்காமல் இருந்துவிட்டு பிறகு அதைத் தள்ளிவிட வேண்டுமென்று கேட்கின்றார்கள். இதனால் ஒரு ஏக்கர் இரண்டு ஏக்கர் வைத் திருக்கும் ஏழை விவசாயிகள் பெருமளவிற்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் அதற்காக கோர்ட்டுக்கும் போக முடியவில்லை. ஏழைகள் அவர்கள். ஒரு ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் என்ன செய்ய முடியும்?

1974 மார்ச் 29]

திரு. காட்டேர் கோபால்: மற்ற மாவட்டங்களில், குறிப்பாக கோவை மாவட்டத்தில் விளைச்சல் இரு மடங்கு இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதற்கு நிலம் மட்டும் காரணமா அல்லது அந்தப் பகுதி மக்களுடைய உழைப்பும் காரணமா என்று அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். எம். பக்கர் : ஏழையாக உள்ளவர்கள் ஒரு ஏக்கர் இரண்டு ஏக்கர் என்று வைத்திருப்பவர்கள் தொல்லைகளுக்கு உள்ளாகின்றார்கள். ஆகவே வருஷம் தவறாமல் அவர்களுக்கு உண்டான நெல் கிடைப்பதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்தால், ஆயிரக்கணக்கான ஏழைகள் அமைச்சர் அவர்களை வாழ்த்துவார்கள் என்று சொல்லி நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. எல். பலராமன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்த வேளாண்மைத் துறையைச் சேர்ந்துள்ள தொழிலாளர்களும், உற்பத்தி பண்ணக் கூடிய விவசாயிகளும் பெரும் சிக்கலுக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை ஆளும் கட்சித் தரப்பினரும், எதிர்க் கட்சித் தரப்பினரும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் அறிந்தோம். இங்கே பேசிய நண்பர்கள் அத்தனை பேர்களும் ஒரே கருத்து உள்ளவர்கள் என்பதை இந்த அவைக்கு நிரூபித்துக் காண்பித்தோம். இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு இருக்கக் கூடிய பிரச்சினைகள் பூராவும் அவர்களின் சொந்தமான பிரச்சினைகள் தான் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் உணர்ந்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

[illegible]

[திரு. எல். பலராமன்]

[1974 மார்ச் 29]

வைத்துப் பேசுகிறார்களே தவிர, உணவு தான் நாட்டின் பொருளாதாம் என்று தெரிந்திருந்தாலும், விவசாயம் செய்யப்பட்டால் தான் நல்லது என்பதை நாடு உணர்ந்திருந்தாலும், இதற்காக ஆக்க பூர்வமாக காரியங்கள் செய்யப்படுகிறதாவென்று பார்த்தால், இல்லையென்று கூற முடியும். இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்குப் பல இன்னல்கள். ஆனால் இன்றைக்கு மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் ஒரு கருத்தை இந்த அவைக்குத் தெரிவித்தார்கள். இன்றைக்கு விவசாயம் ஒரு வருவாய் வரக்கூடிய தொழிலாக இருக்கிறதென்று கூறினார்கள். நல்ல வருவாய் வரலாம். ஆனால் விவசாயிகளின் கடன் நிலை தீர்த்ததாவென்று பார்த்தால், இன்று வரை தீரவில்லை. பாட்டன் காலத்தில் அவன் கடன்காரன், அப்பன் காலத்திலும் கடன்காரன். விவசாயம் செய்யக் கூடிய எவனும் கடன்காரனாக தலைமுறை தலைமுறையாக இருக்கிறான். அவர்கள் எப்போதும் கடன்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். இன்றைய வரையில் கடன் தொல்லையிலிருந்து நீங்கியவர்களாக இல்லை. அவர்களுக்கு என்ன விமோசனம் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். மைய அரசாக இருந்தாலும் சரி மாநில அரசாக இருந்தாலும் சரி, இந்தச் சிக்கலிலிருந்து அவர்களை மீட்பதற்கு என்ன வழி, நிலை என்பதைப் பார்க்க வேண்டுமென்று இந்த அவையின் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உலக நாடுகளில் கூடக் கூறுகிறார்கள். நகர்ப்புறங்கள் பெருகிக்கொண்டு வருகின்றன. கிராமப்புறங்கள் சீரழிந்துகொண்டு வருகின்றன. காரணம், கிராமப்புறங்களில் விவசாயத் தொழிலை நம்பியிருக்கக் கூடியவர்கள் அதை விட்டு வெளியேறக் கூடிய சூழ்நிலை வெளிநாடுகளிலும், இந்தியாவிலும் இருக்கிறது. கிராமப்புறங்களில் செய்யக்கூடிய தொழில் வருவாய் உள்ளதாக இல்லை. நகர்ப்புறங்களில் உள்ள தொழில் வருவாய் உள்ளதாக இருக்கிறது என்பதை மக்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். இதற்கான பரிகாரங்களைக்கண்டு இதை எப்படி நிவர்த்திக்கலாம் என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். இதை வருவாய் உள்ள தொழிலாக, நாகரீகம் உள்ள தொழிலாக ஆக்குவதற்கு அரசு முனைவெண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரசாயன உரங்கள்பற்றிக் கூறினார்கள். இன்றைக்கு இரசாயன உரங்கள் பற்றாக்குறையாக இருக்கின்றன என்பதை நாடு அறியும். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் குறிப்பில் கூட உலக நாடுகளிலெல்லாம் பற்றாக்குறை இருக்கிறதென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய உரம் நல்ல முறையில் வினியோகிக்கப்படுகிறதாவென்பது தான் பிரச்சினை. விநியோகத்தில் தவறுகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதை உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். எப்படித் தவறுகள் ஏற்படுகின்றன என்று பார்த்து கிடைக்கக்

1974 மார்ச் 29]

[திரு. எல். பலராமன்]

கூடிய உரங்களை நல்ல முறையில் வினியோகிக்க நடவடிக்கை எடுத்தாலொழிய பரிகாரம் காண முடியாது என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் விவசாயிதான் வியாபாரிக்கு அதிக விலைக்கு உயர்த்தை வாங்கிக் கொடுக்கிறார், விற்கிறார் என்ற பிரச்சினையை எழுப்பினார்கள். காலம் கடந்து, நடவுக்குக் கேட்ட இரசாயன உரம் அறுவடைக்குக் கிடைத்தால் அவன் விற்காமல் என்ன செய்ய முடியும்? காலத்தில் கிடைக்காததினால் இந்த நிலை ஏற்பட்டது. இப்படி விற்கக்கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது என்பதையும் விவசாயிகள் கூறுகிறார்கள். இதைபெல்லாம் பரிசீலிக்கவேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம். இரசாயன உரங்களை மேன்மேலும் போடுவதனால் நிலங்களின் தரம் கெட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை உணர வேண்டும். காரணம், எந்தக் காலத்திற்கு, எந்த மண்ணுக்கு, எந்த உரம் தேவை என்று தெரியாத ஒரு நிலை. ஒரு பெரிய நிர்வாகத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற நாம் இதை விவசாயிகள் மத்தியில் சொல்வது கிடையாது. சாயில் சாம்பின், மண் பரிசோதனையை அதிகமாகச் செய்யக்கூடிய நிலையில் நாம் இல்லை. சாதாரண படிக்கத் தெரியாத ஏழை எளிய விவசாயிகள் பொதுவாக பூரியா என்று தான் கூறிக்கொண்டிருப்பார்கள். சிந்திரி பூரியா என்று கூறிக் கொண்டிருப்பார்கள். இப்படிப் பெயர்களைச் சொல்வார்களே தவிர, எந்த நிலத்திற்கு எந்த இரசாயன உரங்கள் போட்டால், எந்த விளைச்சல் நன்றாக இருக்கும் என்பதைப்பற்றி அவர்களுக்குத் தெரியாது. அதிகாரிகள் தான் இதைக் கூற முடியுமே தவிர, விவசாயிகளால் உணர முடியாது. ஆய்வுக் கூடங்கள், அதாவது மண் பரிசோதனை நிலையங்கள், ஒன்றிரண்டு தான் இருக்கின்றன, அல்லது மாநிலத்திலே 5, 6 இடங்களிலே இருக்கின்றன என்று நினைக்கிறேன். ஒவ்வொரு யூனியனுக்கும் மொபைல் யூனிட் என்ற முறையில் நினைக்கிறேன். ஒவ்வொரு யூனியனுக்கும் மொபைல் யூனிட் என்ற முறையில் மண் வள பரிசோதனை செய்வதற்கு வழி வகை செய்ய வேண்டும். அவைகள் பல இடங்களுக்குச் சென்று மண்ணைப் பரிசோதனை செய்து என்னென்ன உரங்களை எந்தெந்த மண்ணுக்கு எந்தெந்தக் காலத்தில் போட்டால் நலமாக இருக்கும் என்று தெரிப்படுத்துவது நலமாக இருக்குமென்று இந்த அவையின் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கான ஆக்க பூர்வமான நடவடிக்கைகள் பல நேரங்களில் குறிப்பிட்டுக் காட்டியும், எடுக்கப்படவில்லையென்பதை யிக வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதைச் செய்தால் தான் விவசாயம் தாமஸ்ஸதாக ஆகி, நாம் சொல்கிற பசுமைப் புரட்சி ஏற்பட முடியும். நேற்றைக்குப் போட்ட உரம் இன்றைக்குத் தேவையில்லை என்று கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகளுக்கே கூட எந்த உரத்தை எப்போது போடுவது என்பதில் சூழப்பமாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு நம் மாநிலத்தில் இருக்கிற கோவை விவசாயப் பல்கலைக் கழகம் நீண்ட நாட்களுக்குப் பின்னால்

326 வேளாண்மைத் துறை மற்றும் கால்நடை வளர்ப்புக் கொள்கை
விளக்கக் குறிப்புகள் மீதான விவாதம்

[திரு. எஸ். பலராமன்]

[1974 மார்ச் 29]

மாட்டுச் சாணம் நல்ல உரம் என்று ஏதோ புதிதாகக் கண்டுபிடித்த மாதிரி பத்திரிகையில் விளம்பரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. காலாகாலமாக, பாரம் பரியமாக, பாட்டன் காலத்திலிருந்தும் அதற்கு முன்னாலிருந்தும், மாட்டுச் சாணத்தைப் போட்டும், தழை உரங்களைப் போட்டும் மனிதன் பயிரிட்டிருக்கொண்டிருந்தான். இவர்கள் ஏதோ தாங்கள் புதிதாகக் கண்டுபிடித்த மாதிரியாக நமக்குச் சொல்லும்போது, நமக்கு வேடிக்கையாகவும் இருக்கிறது, வேதனையாகவும் இருக்கிறது. விவசாயிகள் இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது, இவர்கள் இதைச் சொல்வதற்காகத் தான் பல்கலைக் கழகத்தை ஏற்படுத்தினார்கள் என்ற ஐயப்பாட்டு உணர்வு கொள்கிறார்கள். இதையெல்லாம் தவிர்த்து, இந்த இராசாயன உரங்களை எப்படிப் போடுவது என்பதை மனிதனிலிருந்தே காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பூச்சிக்கொல்லி மருந்து கிடைப்பது மிகவும் அரிதாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவரவர்களே, பூச்சிக்கொல்லி மருந்து எந்த ஊரில் இல்லையென்று சொன்னால், இங்கே அதிகாரிகள் எல்லாம் வந்திருக்கிற காரணத்தினால், அதைத் தெரிந்துகொண்டு நடவடிக்கை எடுப்பார்கள்.

திரு. எஸ். பலராமன்: அமைச்சரவர்கள் எந்த ஊரில் இல்லை என்ற விவரத்தைத் தெரிவிக்கும்படி கேட்டார்கள். மிக்க நன்றி. டி.டி.டி. 5 சதவீதம் டி.டி.டி. 50 சதவீதம் எங்கள் யூனியனில், அதாவது கணியம்பாடி யூனியனில் கிடைக்கவில்லை என்பதைப் பணிவுடன் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் கூட பரவலாகக் கிடைக்கவில்லை. பஞ்சாயத்து யூனியனில் 27 ரூபாய் அளவிற்கு விற்கக்கூடிய டி.டி.டி. 5 சதவீதம், 50 சதவீதம் போன்றவைகள் வெளி மார்கெட்டில் 50, 60 ரூபாய் அளவிற்கு வியாபாரிகளிடம் கிடைக்கின்றன. இதைக் கேட்டால், மத்திய சர்க்கார் கொள்கை என்று சொல்வார்கள். ஆனால் இந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியனில் ஆண்டு ஆரம்பத்தில், அதாவது சம்பா நடவிற்கு முன்னால், மருந்து அதிகமாக இருந்தது. திடீரென்று காணாமல் போய்விட்டது. எங்கள் மாவட்டத்தின் மூலமாக அண்டை மாநிலங்களுக்குச் சென்றுவிட்டது என்பதை நான் தெரிந்துகொண்டேன். மாவட்ட பார்டர் இடங்களில் மற்ற மாநிலங்களுக்கு, ஆந்திரா போன்ற மாநிலங்களுக்குப் போன லாரிகளை மடக்கி, பூச்சிக்கொல்லி மருந்து கையெல்லாம் பிடித்தார்கள். இப்படி வெளியில் அதிக விலையில் பூச்சிக்கொல்லி மருந்து விற்கப்படுகிறது என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் வரவழைக்கப்பட்ட பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளை

1974 மார்ச் 29]

[திரு. எஸ். பலராமன்]

நல்ல முறையில் விற்க ஆக்க பூர்வமான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் ஆரம்பத்தில் இருந்த விலைகளைக் காட்டிலும், நாளுக்கு நாள் விலை ஏறிக் கொண்டு போகின்றன. நேற்றிருந்த விலை மறு நாள் இல்லை என்கிற அளவிற்கு விலை பல மடங்கு ஏறிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது, இதற்கு விலைக் கட்டுப்பாடு கிடையாதா? விவசாயி உற்பத்தி செய்யும் நெல் உற்பத்திக்கு மட்டும் விலைக் கட்டுப்பாடா? இது மனிதாபிமானக் கேள்வியாகும். இங்கே பேசிய அங்கத்தினர்களெல்லாம் நெல்லுக்கு ஒரு நல்ல விலை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கூறினார்கள். நான் கூறும் அபிப்பிராயம் இது தான். அரசு தன்னிடத்தில் பல ஆராய்ச்சிப் பண்ணைகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் சம்பளம் வாங்கக்கூடிய அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அங்கே, அந்தப் பண்ணைகளில் பல ஹாறுக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களில் நீங்கள் பரிசீலார்த்தமாக நெற்பண்ணை வைத்து ஒரு மூட்டை நெல் உற்பத்தி செய்ய என்ன செலவாகிறது என்று கண்டு பிடித்து, அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு கட்டுப்படியாகிறதோ அந்த அளவிற்கு விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால் போதும் என்று தான் ஏழை எளிய விவசாயிகள் பணிந்து கேட்கிறோம். இந்த அடிப்படையில் விலை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் அமைச்சரவர்களைப் பணிந்து கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தப் பூச்சி மருந்துகளில் சிலவற்றைப் பயிர்களுக்குப் போட்டுப் பயிரிடுவதால், சரம் நோய் வருகின்றன என்று பரவலாக டாக்டர்கள் கருதுகிறார்கள். இது எதிர்காலத்தில் மக்களுக்கு பாதகம் விளைவித்துவிடாத படி அரசாங்கம் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்: தலைவரவர்களே, இந்த மாதிரிப் பிரச்சாரம் செய்து வருவது நாட்டுக்கு மட்டுமல்ல, யாருக்குமே நல்லதல்ல என்பதை ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. எஸ். பலராமன்: தலைவரவர்களே, நல்லது என்பதால்தான் இந்த அவையில் கூறுகிறேன். இத்தாலி நாட்டில் இரண்டாவது உலக யுத்தத்திற்குப் பின்னால், நிலங்களில் இந்த டி.டி.டி. 5 சதவீதம் பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளைப் போட்டு வந்ததன் காரணமாக, அங்கிருந்த தவளைகள், நரிகள் இவைகளுக்கு கண்கள் தெரியாமல் போய்விட்டன. அந்தக் காலத்தில் பரி வேட்டை என்று கேள்விப்பட்டிருக்கலாம். அப்படி அங்கு வேட்டை ஆடச் சென்றவர்கள், நரிகளை நெருங்கிச் சுடுவதற்கு முயற்சித்தபோது, அவைகள் ஓடாமல் அப்படியே நின்றனவென்று சொன்னார்கள். காரணம் அந்த நரிகளுக்குக் கண் தெரியவில்லை. பிறகு ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்தபோது, அந்த நிலத்தில் இறந்து கிடந்த

6:30
பி. ப.

[திரு. எல். பலராமன்]

[1974 மார்ச் 29]

வெட்டுக்கிளிகளை அந்த நரிகளும் தவணைகளும் தின்கொண்டிருந்தனவாம். அந்த வெட்டுக்கிளிகள் அந்த மருந்தின் காரணமாக இறந்து விட்டவை என்று தெரிய வந்திருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு மேலே நாடுகளில் ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: இட்டிவிபா, தோசைபா, அதை முதலில் சொல்லுங்கள்.

திரு. எல். பலராமன்: இத்தாலி நாட்டில் என்று சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வது இத்தாலி நாட்டில் எப்பொழுதோ நடந்தது. இன்றைக்கு நாட்டுக்குத் தேவை உணவுப் பொருள்கள். அந்த நேரத்தில் இந்த மாதிரி பான தவறான பிரசாரங்களைச் செய்வதன் மூலமாக உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டு விடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மனிதன் உணவு சாப்பிட முடியாமல் பட்டினி கிடக்க வேண்டிய நிலைமையான ஏற்படும். இத்தாலி நாட்டில் யார் சொன்னார்கள்? இத்தாலி நாட்டில் எந்த ஆராய்ச்சிக் கூடத்தில் சொன்னார்கள்? நான் பொறுமையோடு கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். கடைசியில் பதில் சொல்லலாம் என்று இருந்தேன். உறுப்பினர் அவர்கள் மீண்டும், மீண்டும் அதையே சொல்வதால், இப்பொழுதே பதில் சொல்ல விரும்பினேன்.

சாயில் டெஸ்டிங் லெபொரேட்டரி ஒன்று, இரண்டு, மூன்று என்று கூட்டிக் கொண்டே போனர். தமிழ் நாட்டில் மொத்தம் 16 இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய மாவட்டத்திலும் இருக்கிறது. அதையும் தவறாகச் சொல்லிக்கொண்டு போவது நல்லதல்ல.

அடுத்து, பூச்சிக்கொல்லி மருந்து உபயோகிக்கப்படுவதால் பாதகம் ஏற்படுபடுகிறது என்று சொன்னார். நோபல் பரிசு பெற்ற என்ற நிபுணரே பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் போடலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆகையினால் அதன் மூலம் பாதகம் ஏற்படும் என்று சொல்வது உண்மையல்ல. மனிதன் கொஞ்சம் பாதிக்கப்பட்டால்கூட பாதகமில்லை என்று அந்த நோபல் பரிசு பெற்ற நிபுணர் வெகு சமீபத்தில் சொல்லியிருக்கிறார். பூச்சிக்கொல்லி மருந்தால் யாருக்காவது உயிருக்கு ஆபத்து வந்தது என்றால், ரூபாய் 1,000

1974 மார்ச் 29]

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

தருவதாக அரசு சொல்லியிருக்கிறது. உங்களுடைய மாவட்டத்திலிருந்து யாரும் கேட்கவில்லை, கொடுக்கவும் இல்லை. ஆனால் பூச்சிக்கொல்லி மருந்தால் பாதகம் என்று சொல்லி உபயோகப்படுத்தாமல் இருந்து விட்டால் உணவு உற்பத்தி பெரிதும் பாதிக்கப்படும். இப்பொழுது நாம் ஒரு ஏக்கருக்கு இரண்டு டன், இரண்டரை டன், ஐ.ஆர். 8 ஆக இருந்தால் மூன்று டன் விளைச்சல் பெறும். இந்த மாதிரி நாம் போடாமலிருந்தால், நாற்றங்காலிலேயே அவைகள் கருகிவிடும். இன்னொரு தவறையும் சொல்கிறார். தொழு உரம் மிக நல்லது அதை இப்பொழுதுதான் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார். இப்பொழுது யாரும் கண்டுபிடிக்கவில்லை. தொழு உரத்தில் 1 சதவீதம்தான் நைட்ரஜன் உர சத்து இருக்கிறது. இப்பொழுதும் அவ்வளவுதான் இருக்கிறது. அதிகமாக இருக்கிறது என்று யாரும் சொல்லவில்லை. அப்படி எந்தப் பல்கலைக் கழகமும் சொல்லிவிடவில்லை. மாறாக திரு. வெங்கா அவர்கள் சொன்னார்கள், வேப்பம் புண்ணாக்கில் 5 சதவீதம் இருக்கிறது என்று. அம்மோனியம் சல்பேட்டில் 20 சதவீதம் இருக்கிறது. அம்மோனியம் குளோரைடில் 25 சதவீதம் இருக்கிறது. யூரியாவில் 45 சதவீதம் இருக்கிறது. ஐ.ஆர். 8 போன்ற வற்றில் ஏக்கருக்கு மூன்று டன் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமானால், நிச்சயமாக ரசாயன உரங்கள் போட வேண்டும். தொழு உரத்தை வைத்துக்கொண்டு யாரும் அவ்வளவு விளைச்சலைப் பெற்று விட முடியாது. உண்மைக்குப் புறம் பாக எதையும் சொல்ல வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எல். பலராமன்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களே பல கேள்விகளை என்னை நோக்கிக் கேட்டார்கள். அவரது கேள்விகளுக்கு எனது நன்றியும் வணக்கமும் உரித்தாகுக. ஏதோ நான் சொல்வதால் மக்கள் பூச்சி மருந்துகளை வாங்கித் தெளிக்க மாட்டார்கள் என்ற எண்ணத்தில் நான் சொல்லவில்லை. நம்முடைய பொது மக்கள் பாதிக்கப்படக் கூடாது, அதற்கான வழியில் அந்தப் பிரிவில் உள்ளவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்து மனித உடலுக்குப் பொருந்துமா இல்லையா என்று பார்த்து அதன் பிறகு நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றையதினம் ஐ.நா.வில் கூட டி.டி.டி. 50 சதவீதம் உலக நாடுகளில் உற்பத்தி செய்து உபயோகிக்கக் கூடாது என்ற ஒரு நிலைமையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். நமது நாட்டில் அதை பல்வேறு மாநிலங்களிலும் போட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். அதனால் பல விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன. எனக்கு ஒரு டாக்டர் சொன்ன அளவுக்குத்தான் நான் இங்கு சொல்கிறேன். யார் சொன்னார்கள் எப்படிச் சொன்னார்கள் என்ற நிலைமையைச் சொல்வதற்கு என்னால் இயலாது.

[1974 மார்ச் 29]

திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன் : தலைவரவர்களே, யாரோ ஒரு டாக்டர் சொன்னார் என்றால், மக்கள் நம்பமாட்டார்கள். ஆனால் திரு. பலராமன் சொல்கின்ற போது அதற்கு முக்கியத்துவம் இருக்கிறது. அவர் சொன்னால் அதற்கு மக்களிடம் நம்பிக்கை ஏற்பட்டுவிடும். ஆதலால் யோசித்துச் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. எஸ். பலராமன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, நான் அனுபவபூர்வமாகக் கூற வேண்டுமானால், சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். இது பெரும் பிரச்சினையாகக் கிளம்பி விட்டதால், நான் இங்கு சொல்கிறேன். நான் ஒரு விவசாயி. எனக்கு திராட்சைத் தோட்டம் இருக்கிறது. மருந்து தெளித்தால்தான், அதாவது பாலிடாஸ் தெளித்தால்தான், அதிக விளைச்சல் கிடைக்கிறது. அந்தப் பழங்களைக் கழுவாமல் அப்படியே சாப்பிட்டால், தொண்டையில் காகரப்பு ஏற்படுகிறது. அதன் விளைவாகப் பிற்காலத்தில், நம்முடைய இறுதிக் காலத்தில் சர்ட் வியாதிகள் ஏற்படுகின்றன என்று கூறுகிறார்கள். அதனால்தான் மக்களுக்கு எத்தனிதமான பாதகமும் இருக்கக்கூடாது என்ற முறையில் அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் மருந்துகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நல்லபடி ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்த மருந்துகளை மட்டும் கொடுக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து என்பதைப் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(மணி அடிக்கப்பட்டது) எங்கள் தலைவர் இல்லை. நான் தலைவருக்காகவும் சேர்த்துப்பேச வேண்டியிருக்கிறது. இடையில் குறுக்கீடுகள் இருக்கின்றன. தயவுசெய்து கொஞ்சம் அதிக நேரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : ஐந்து நிமிஷம்தான்.

திரு. எஸ். பலராமன் : இங்கு வேளாண்மைத் துறை உற்பத்தியைப் பொறுத்த புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவற்றைப் பார்க்கும் போது, நான் பொதுவாகக் கூறவேண்டுமானால், பழைய காலத்தில் அரசாங்கப் புள்ளி விவரங்கள் எல்லாமே தப்பு என்று கூறும் வார்த்தைகள் ஞாபகத்திற்கு வருகின்றன. இது எப்படித் தப்பாக இருக்கலாம் என்று கேட்டால், என்னுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், இது போன்ற புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால், அதை உரை முடியும். எங்களுடைய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் நான் இதை எடுத்துக் காட்ட முடியும். என்னால் மாநில அளவில் நிரூபிக்க முடியாது. எல்லா மாவட்டங்களிலும் இந்த மாதிரி முறையில் சேகரிக்கப்பட்டு இங்கே மாநில அளவில் மொத்தமாகத் தயாரிக்கப்

1974 மார்ச் 29]

[திரு. எஸ். பலராமன்]

படுகிறது. அந்த முறையில் இதிலே தவறு இருக்கும் என்று என்னால் கூற முடிகிறது. இதுபோன்று தவறான புள்ளி விவரங்களைத் தாவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஐ-ஆர். 8, 20, 22 போன்ற புதிய நெற்களை நல்ல முறையில் அந்தப் பிரிவினர் கண்டுபிடித்து விவசாயிகளுக்கு வழங்கி வருகிறார்கள். ஒரு விவசாயியிடம் 100 மூட்டைகள் இருந்தால், அது முளைக்கக் கூடியதா இல்லையா என்று கூடப் பார்க்காமல், அதை வாங்கி வந்து விடுகிறார்கள். அப்படி முளைக்காத வித்து டிப்போவில் நிறைய இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த விஷயத்தை எல்லாம் முனைக்கூடிய விதைகள் தானா என்று நல்ல முறையில் பரிசீலித்து அதன் பிறகே விவசாயிகளுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாதாரணமாக மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேல் அந்த விதைகளில் விநியம் இருப்பதில்லை. அப்படி இருக்கும்போது விவசாயிகளிடமிருந்து 5, 6 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் வாங்கும் நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். பண்ணைகள் ஏற்படுத்தி புதிய நெற்கள் எல்லாம் உற்பத்தி செய்கிறோம் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அதைப் பாராட்டி அவற்றை நல்ல முறையில் செய்ய முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அதற்கு ஒரு விஷயத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். கொள் விளையும் நிலங்களில் பழப்பு விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்ய வளை செய்வோம் என்ற நகல்களைப் பார்த்தேன். சாதாரணமாக கொள் விளையும் நிலத்தில் மற்ற பயிர்கள் செய்ய முடியாது என்ற நிலைமை இருந்தாலும், அதைச் செய்ய ஏற்பாடு செய்வது வரவேற்கத்தக்கதாகும்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், மாவட்ட விற்பனை சங்கத்திற்கு—மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிக்கு தேர்தலே நடைபெறுவதில்லை. ஜனநாயகத்தைக் குறி தோண்டிப் புதைக்கும் நிலைமையில் தேர்தலையே நடத்த விடாமல் தடை செய்து வருகிறார்கள். அதை என் நடத்தவில்லை என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு இருக்கின்ற பிரச்சினை எல்லாம், மின்சாரத் தட்டுப்பாட்டின் காரணமாக விவசாயிக்கு ஆயில் என்ஜின் கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது. ஆயில் என்ஜின் விலையும் உயர்ந்திருக்கிறது. இரண்டு, மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னால் சாராயத்தால் ஓடக்கூடிய என்ஜின்களைத் தயாரிக்க இருக்கிறோம் என்று கூறினார்கள். அது விரைவில் கிடைக்கக்கூடிய அளவுக்குப் பொறியாளர்கள் விரைந்து பணிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எல். பலராமன்]

[1974 மார்ச் 29]

இந்த விஞ்ஞான காலத்தில் நில உச்ச வரம்பு என்று வைத்து, அதன் காரணமாக பெரிய டிராக்டர்களைக் கொண்டு விவசாயம் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது. அயல் நாடுகளிலிருந்து வரவழைக்கப்படும் டிராக்டர்களின் விலை ஒன்றுக்கு இரண்டு மடங்காக ஆகியிருப்பதைப் பார்க்கின்றபோது, சிறு விவசாயிகளுக்காக சிறிய டிராக்டர்களை உற்பத்தி செய்ய என்ன வழிவகை செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று பார்த்தால், வேதனையாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு மாடும் கிடைப்பதில்லை. மதிப்பிற்குரிய வெங்கா அவர்கள் கூறியது போன்று, மாடு வாங்க கடன் கொடுக்கப்படாததால், மாடு வாங்கி உழவு செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே சிறிய விவசாயிகளுக்கு கிருஷித் போன்ற 5 குதிரையோட்டி-சக்தி உள்ள டிராக்டர்களை, ஜப்பான் கார்டன் லாண்டில் வாங்கப்படக்கூடிய டிராக்டர்களை வாங்கி விவசாயிகளுக்கு வழங்கத் திட்டம் செய்யப்பட வேண்டும். ஆரம்பத்தில் நான்காயிரம், ஐந்தாயிரம் என்றிருந்த டிராக்டர்கள், இன்றைக்கு 10 ஆயிரம், 15 ஆயிரம் ரூபாய் என்ற அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. விவசாயிகள் வாங்குகின்ற மோட்டார் போன்றவை எல்லாம் விலையேறியிருப்பது போல், விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருட்களின் விலையும் உயரும் என்று அரசாங்கமும், மக்களும் கூறுவது. . . . (மணியடிக்கப்பட்டு பேச்சு முடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறியதையெல்லாம், ஒவ்வொன்றாக நான் நன்றாகக் குறித்து வைத்திருக்கிறேன். ஆகையால் நேரமிருந்தால் எல்லோருக்கும் தனித்தனியாகக் கூட பதில் சொல்ல முடியும். ஆனால் இப்போது நேரமில்லை. நான் மட்டும் குறித்து வைத்து சும்மா விட்டுவிடாமல், அதிகாரிகளும் இங்கே வந்து குறித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்; ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறியவற்றை எல்லாம் நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்து, அவர்கள் கருத்தைப் பின்பற்றி என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமோ, அவை எடுக்கப்படும் என்ற உறுதியை முதலில் கூறிக்கொள்கின்றேன்.

விவசாயத்தின் அடிப்படைக் கொள்கை என்ன என்பதை நான் முதலில் விளக்கிவிட்டால், பின்னால் இந்தத் துறையிலே நடக்கின்ற பல காரியங்கள் நன்றாக விளங்கும் என்று கருதுகிறேன். 'What is the basic policy' தமிழ்நாட்டு விவசாயத்தை எந்தத் திசையை நோக்கி இந்த அமைச்சு அழைத்துக்கொண்டுபோகிறது என்பதை நான் விளக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். பொதுவாகச் சொல்வதென்றால், இந்தத் துறையின் அடிப்படைக் கொள்கை விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவது என்று சொல்லிவிட முடியும். அதுதான் விவசாயத் துறையின் நோக்கமாக இருந்தாக வேண்டும். விவசாய

1974 மார்ச் 29]

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்].

உற்பத்தியை இரண்டு வகையில் பெருக்க முடியும். ஒன்று, விவசாயம் செய்யக் கூடிய நிலப்பரப்பை அதிகரிப்பது. அம்மாதிரி அதிகரிப்பதற்கு தமிழ்நாட்டில் மேலும் வழியில்லை. ஆகையினால் நாம் அடுத்த முறையைத் தீவிரமாகப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று முனைந்து நிற்கின்றோம். ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் ஒரு ஆண்டுக்கு எவ்வளவு விளைவிக்க முடியுமோ அதை அதிகரிப்பது, 'To get more per acre per year' என்று முனைந்து நிற்கின்றோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பக்கர், எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது என்று கேட்டார்கள். நான் அடிப்படையைச் சொல்கிறேன். எந்தப் பயிரை யார் விளைவிக்கின்றேன் என்றுதான், நான் முதலில் இதைத்தான் கேட்பேன். எவ்வளவு நாள் பயிர்? இந்தப் பயிரை விளைவித்தால் செலவுபோக ஒரு வருடத்தில் என்ன லாபம் கிடைக்கும், என்று இந்த அடிப்படைக் கேள்வியைக் கேட்டு, எது அதிகமாக லாபம் கொடுக்க முடியுமோ அதை விளைவிக்கச் சொல்லி வருகிறேன். சில புது ரகங்களைச் சொல்லி வருகிறேன் என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும். இதுவரையில் சில மாவட்டங்களில் 'டாபி யோகா', மரவள்ளிக் கிழங்கு விளைவிக்கப்படவில்லை. அதைப் பெருவாரியாகப் பெருக்கிக்கொண்டு வருகிறோம். வெங்காயத்தில் புதிய ரகம் கண்டுபிடிக்கப் பட்டு, ஒரு ஏக்கரில் 60 நாளில் 5,000 கிலோவுக்கு மேல் விளைகிறது. இப்படிப் பட்ட காரியங்களை யெல்லாம் செய்து, ஒரு ஏக்கரில் எவ்வளவு அதிக விளைச்சல் காணமுடியுமோ, அவ்வளவு அதிக விளைச்சல் கண்டாக வேண்டும். அதை நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருக்கிறோம். அதிக விளைச்சல் என்று சொல்லுகின்றபோது, நன்பர் ஒருவர், விவசாயி பாதி நாள் கம்பா இருக்கிறார்; அவன் நேரம் பாழாகிறது என்றார். அப்படிக்கிடையாது. நமது பொருளாதாரப் புத்தகங்களில். . .

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, சேலம் பகுதியிலே அதிகமாக மரவள்ளிக் கிழங்கு பயிராகிறது. அங்கே அந்தப் பயிர் இயற்கையாக அதிகமாக நோயால் பாதிக்கப்படுகிறது. அந்த நோயைத் தீர்க்க முடியவில்லை. நோய் வராத ருச்சி கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அது உடனடியாக இன்றிராடியில் செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவரவர்களே, குறிப்பாக நான் மாதிரிக்காகச் சொன்னேன். மூன்று நாளைக்கு முன்னால் நான் சேலம் சென்றிருந்தபோது, இந்த மாதிரி நோய் இருக்கிறது என்று கேள்விப்பட்டவுடன், 'மொசேயிக்' என்ற மரவள்ளிக் கிழங்கு வியாதி தாக்குகிறது என்று அறிந்து, அதற்கு என்ன மருந்து போடலாம், எப்படிச் சீர்ப்படுத்தலாம் என்று ஆலோசித்துவிட்டு, அங்கே புதிதாக 97-ஆம் நம்பர் மரவள்ளிக்

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

[1974 மார்ச் 29]

கிழங்கையும், 226-ஆம் நம்பர் மாவள்ளிக் கிழங்கையும் போட்டால், இலகுவாக நோய் நொடியால் தாக்கப்படாது, லாபகரமாக இருக்கும், என்று அந்த ரகக் களைப் போடும்படி சொல்லியிருக்கிறேன். வேறுபல மாவட்டங்களில் கூட இதனால் அதிக வருவாய் கிடைக்க முடியும். நான் சொன்ன 91-ஆம் நம்பர் மாவள்ளிக் கிழங்கு ரகம், ஏறத்தாழ ஒரு ஆண்டுக்கு—ஆண்டு என்றால் நான் முழு ஆண்டு என்றுகூட சொல்லவில்லை, 8, 9 மாதங்களில்—ஒரு வங்கு ஒன்றுக்கு 30 டன் கிடைக்கும். அப்படி அதிக விளைச்சல் காணக்கூடிய பயிர்களை நாம் பயிர்செய்வதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு வருவாயைப் பெருக்க வேண்டும். நிச்சயமாக நாம் அதைச் செய்தாக வேண்டும். சில நாட்களுக்கு முன்பு போரையில் ஒரு வாதம் வந்தது. யாருக்கு விவசாயம் தெரியும், யாருக்கு விவசாயம் தெரியாது என்ற வாதம் எழுந்தபோது, நான் கூறியது, யார் விவசாயத்தில் லாபம் பெற முடியும் என்று சொல்கிறார்களோ அவர்கள் விவசாயம் தெரிந்தவர்கள்; யார் மழைக் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்குக் கூட மிஞ்சாது, நஷ்டத்தில்லாம் நன்மை பெறும் என்று சொன்னோ. அவர்கள் விவசாயத்தைப் போதுமான அளவுக்குப் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்று பொருள் என்று சொன்னேன். எவ்விதருவன் நிலத்தை கைவசம் வைத்துக்கொண்டு, அதற்குப் பிறகு கூட நான் வறுமையாக இருக்கின்றேன், வறுமையின் காரணத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறேன் என்று சொல்கிறானோ, அவனைப் பார்த்து “நீலமேனும் நல்லான் நலும்”, அந்த நிலமே அவனைப் பார்த்துச் சிரிக்கும் என்று முன்காலத்திலேயே சுறப்பட்டிருக்கிறது.

நான் விவசாயத்தின் அடிப்படைக் கொள்கையைச் சொன்னேன். இப்போது உடனடியாக நம் மூன்றால் நிற்கின்ற பிரச்சினை என்ன என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். நான் வேறு பயிர்களுக்குப் போகவில்லை. நெல்லுப்பற்றிப் பேசுகிறேன். நெல் பயிருக்கு போதிய உரையில்லை. போதிய பூச்சிக் கொல்லி மருந்தில்லை என்று சொன்னார்கள். பூச்சிக்கொல்லி மருந்து இல்லை என்ற பிரச்சினை இனிமேல் வராது. அதை நான் உறுதியாகச் சொல்ல முடியும். எனோன்றால் இன்றைக்கு விவசாயத் துறையினிடத்தில் ஏறத்தாழ ஒரு லட்சம் லிட்டர் என்டிரின் (Endrine) இருக்கிறது. ஒரு லட்சம் கிலோ B.C.H.10 கைவசமிருக்கிறது. ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் யாராவது எந்த டிப்போளிலாவது மருந்தில்லை என்று தெரிவிப்பார்களேயானால், உடனடியாக அனுப்ப முடியும். ஆகவே நான் பூச்சிக் கொல்லி மருந்துதப்பற்றி அதிகமாகச் சொல்லவில்லை. அதை எப்படி உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்பதைக்கூட நாம் பார்த்து வந்திருக்கிறோம். உரத்தாற்பற்றிப் கொடுக்கிறபோது, சராயன உரம் மிகவும் தேவை; சராயன உரமில்லாமல் நெல்லு விளைவிக்க முடியாது என்பது

1974 மார்ச் 29]

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

நமக்குத் தெரியும். நண்பர் திரு. வெங்கா பேசும்போது, சில விஷயங்களைச் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய சில கருத்துக்களுக்குப் பதில் சொல்வதாக இருக்கிறேன். நெல் பயிருக்கு 17, 17, 17 போடுவதாக நண்பர் திரு. வெங்கா சொன்னார்கள். 17 நைட்ரஜன், 17 பாஸ்பரஸ், 17 பொட்டாசியம், 17 தழைச் சத்து என்பது சரியான பொருள் இல்லை. நெல் பயிருக்கு 17, 17, 17 நெல்லுக்குப் போட தெளிவாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 17, 17, 17 நெல்லுக்குப் போட வேண்டாம். நெல்லுக்குப் பொட்டாசியம் தேவை கிடையாது. தமிழ் நாடு பூராவும் ஏராளமான பொட்டாசியம் நிலத்தில் இருப்பதால், கலப்பு உரம் செய்கிறவர்களைக்கூட நான் கேட்டிருக்கிறேன். நங்கள் 17 நைட்ரஜன் என்று போடுவதாக இருந்தால், அதில் பாதி வேண்டுமென்றால் பாஸ்பரஸ் போடுங்கள் என்று அங்குத் தேவையில்லை நெல்லுக்கு. நெல்லுக்கு நைட்ரஜன்தான் உச்சத்து. யூரியாவில் 45 சதவிகிதம் நைட்ரஜன் இருக்கிறது. அமோனியம் குளோரைடில் 25 சதவிகிதம் நைட்ரஜன் இருக்கிறது. அமோனியம் சல்பேட்டில் 20 சதவிகிதம் நைட்ரஜன் இருக்கிறது. உபயோகப் பற்றிச் சொல்லும்போது, கோழியின் எச்சத்தைப்பற்றிக்கூடச் சொன்னார்கள். அது நல்ல உரமென்று புத்தாளத்தில் இருக்கிறது. ஆனால் அதிலே 1.46 சதவிகிதம்தான் நைட்ரஜன் இருக்கிறது. அதைக் கொண்டு திடத்தில் நெல்லு விளைவிக்க முடியுமென்று சொல்லும்போது, அந்த சராயன உரத்தோடு சேர்த்துப் போட்டாலொழிய நல்ல விளைச்சல் இருக்காது. அதே போன்று தழை உரம், பொட்டாலொழிய நல்ல விளைச்சல் இருக்காது. அதே போன்று விளைவிக்குறி உரம், கர்போஸ்ட் உரம் போன்றவைகளை மட்டும் போட்டு விளைவிக்க முடியுமாவென்று பார்த்தால், அதில் சராயன உரத்தின் அளவுக்குப் பலன் கிடைக்காது. சராயன உரம் போட்டுப் பயிர் செய்யும்போது, ஐ.ஆர். 8 போன்ற பயிர்களில் எக்களுக்கு 3 டன்னும், கருணா போன்ற பயிர்களில் எக்களுக்கு 2 டன்னும் கிடைக்கும். அந்த அளவுக்கு விளைச்சலை இந்த உரங்களின் மூலம் எதிர்பார்க்க முடியாது. சாதாரண உரத்தில் நைட்ரஜனை அதிகமாகச் சேர்ப்பதற்கு வழிகளைக் கண்டுபிடித்து, ஏறத்தாழ 10 அல்லது 12 சதவிகிதம் இரப்பதற்கான எப்பாடுகளைச் செய்துகொண்டு வருகிறோம். உரம் பெருவாரியாக கள்ளச் சந்தையில் விற்கப்படுகிறதென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் சொல்லுவது தவறவில் என்பது எனக்குத் தெரியும். இதற்கு என்ன காரணம் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். முதலில் பற்றாக்குறை இருக்கின்ற காரணம் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். முதலில் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. பற்றாக்குறை எவ்வளவு என்பதுபற்றிப் புத்தாளத்தில் புள்ளிவிவரம் கிறது. பற்றாக்குறை எவ்வளவு என்பதுபற்றிப் புத்தாளத்தில் புள்ளிவிவரம் கொடுத்திருக்கிறேன். முதலில் மத்திய அரசு 1,75,000 டன் உரம் தருகிறேன் என்று சொல்லி, 1,61,900 டன் உரம் ஒதுக்கப்பட்டு, நமக்கு வந்து சேர்ந்தது 87,186 டன்தான். அந்த அளவுக்கு மிகக் குறைவாக வந்து சேர்ந்தது வருகிற இந்தப் பட்டத்திலேயும்கூட 1,30,000 டன் தருகிறேன் என்று

6-50
மீ.ப.

336 வேளாண்மைத் துறை மற்றும் கால்நடை வளர்ப்புக் கொள்கை
விளக்கக் குறிப்புகள் மீதான விவாதம்

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

[1974 மார்ச் 29]

சொன்னார்கள். மீண்டும் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். இப்போது 1,18,000 டன் என்று குறைத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் எவ்வளவு குறையுமோவென்பது வந்து சேரும்போதுதான் தெரியும். நிச்சயமாகப் பற்றுக்குறை இருக்கிறது. தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல; அகில இந்தியாவிலும் இருக்கிறதென்பது மட்டுமல்லாமல், உலகம் முழுவதற்கும் இந்தப் பற்றுக்குறை இருப்பதை என்னால் நிரூபிக்க முடியும். பல பத்திரிகைகளிலிருந்து காண்பிக்க முடியும். அப்படிச் சொன்னால், யாருடைய மனதும் நிறைவுபடாதென்பதும் எனக்குத் தெரியும். மற்றவர்களைச் சுட்டிக்காட்டி, அங்கே இன்னும் அதிகமாகக் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்றால், அதனால் நமக்கு என்ன மகிழ்ச்சி ஏற்படப்போகிறது. குஜராத் தில் என்ன விலை கொடுத்தாலும், உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்கவில்லையென்று கலவரம் நடந்ததென்றால், அதில் நமக்கு என்ன மகிழ்ச்சி? மற்ற இடங்களிலும் பற்றுக்குறை இருக்கிறதென்று சொல்லி என்னை நானே ஏமாற்றிக் கொள்ளலாமே ஓழிய, உங்களில் யாரையும் திருப்திப்படுத்த முடியாது. நாம் டைட்ராஜன் உரங்களை உற்பத்தி செய்தாக வேண்டும். அமோனியம் சல்பேட் போன்றவற்றை உற்பத்தி செய்யும் பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் இல்லை யென்றாலும், சிறிய இயந்திரங்களை வைத்து, சாதாரண கம்போஸ்ட் உரத்தில் நாம் அதிகமான டைட்ராஜன் சந்தை ஏற்ற முடியுமென்று கண்டுபிடித்து, அதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு உள்ள உரப் பற்றுக்குறையை இல்லாமல் செய்ய முடியுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன். தமிழ் நாட்டில் உணவுப் பற்றுக்குறை வருவதற்கு எனக்கு மனது வராது.

அடுத்தப்படியாக 'பிளாக் மார்க்கெட்டிங்' மூலம், கள்ளச் சந்தை மூலம் உரங்களை விற்கிறார்கள். மதுரை, தஞ்சை, தென் ஆற்காடு, சேலம் போன்ற மாவட்டங்களில் இந்த நிலைமை இருக்கிறது. கள்ளச் சந்தையில் லாரி லாரி யாகப் போவதை பல முறை பிடித்திருக்கிறோம். இதைப் பார்த்து நான் வேதனையடைந்திருக்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, எனக்குள்ளாக ஒரு சங்கல்பம் செய்துகொள்ள வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்; சபதம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். என்னுடைய வாழ்நாளில், கள்ளச் சந்தையைப் பார்க்க எனக்கு என்ன சலுகை? அதை அழிக்காவிட்டால், இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு பலனில்லை. இதை எப்படியாவது நிறுத்த வேண்டும். இதற்கு அடிப்படைக் காரணம் என்னவென்று பார்க்கும் போது, நம்மிடம் போதுமான அளவுக்கு கண்காணிக்க அதிகாரிகள் இல்லை. 9,465 இடங்களில் இந்த ரசாயன உரத்தை விற்றாலும் அதைக் கண்காணிப் பதற்கு 8 இன்ஸ்பெக்டர்கள் தான் நம்மிடம் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் இன்னும் அதிகமாகக் கண்காணிக்கும் வேலையைப் பார்த்தாக வேண்டும்.

வேளாண்மைத் துறை மற்றும் கால்நடை வளர்ப்புக் கொள்கை 337
விளக்கக் குறிப்புகள் மீதான விவாதம்

1974 மார்ச் 29]

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தாக வேண்டும். கள்ளச் சந்தையில் விற்பனைப் பிடிப்பது மட்டுமல்ல, இந்த 9,465 டெப்போக்களிலும் உரங்களை விவசாயிகளுக்குத்தான் விற்க வேண்டுமே தவிர, வியாபாரிகளுக்கு விற்கக் கூடாது. வேறு வியாபாரிகளுக்கு விற்பனைமேன்றால், அது கள்ளச் சந்தைக்கு அடிகோலும். இன்ன விவசாயிக்கு, இன்ன பயிருக்கு, இன்ன தேதியில் கொடுத்தோமென்று குறிப்புகள் இருக்க வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தி யிருக்கிறோம். புதிதாக விசைகளைப் போட்டிருக்கிறோம். கண்காணிப்பாளர் களை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம். இப்படி கள்ளச் சந்தையை நிறுத்தினால்தான் ஏராளமாக உரம் விவசாயிக்குக்கிடைக்கும் "Miniching the nitrogen content, ammoniat d o ganic matter" உரத்தையும் பெருமளவில் தயாரித்துக் கொடுப் போமல்லவோ, நிச்சயமாக நமக்கு இந்த உணவுத்துறையிலே பற்றுக்குறை வராது. இந்தத் துறையில் நாம் நல்ல பெயர் வாங்கியிருக்கிறோம். 5 மாநிலங் களுக்கு அரிசி கொடுத்திருக்கிறோம். பீகார், மேற்கு வங்காளம், மராட்டியம், கோளம் போன்ற மாநிலங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். குஜராத் மாநிலம் மிகவும் கஷ்டப்பட்ட நேரத்தில் கொடுத்திருக்கிறோம். 5 மாநிலங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்தியாவிலுள்ள எந்த மாநிலமும், தங்களுக்கு உணவுப் பற்றுக்குறை இருக்கிறதென்று கேட்டால், கொடுக்க வேண்டியது நம்முடைய கடமை. ஆனால் இங்கே உற்பத்தி குறைந்துவிடுமானால், அவர்கள் கை ஏந்திய தற்குப் பதிலாக, நாம் கையேந்த வேண்டிய நிலை ஏற்படும். ஆனால், நான் பார்க்கிறவரையில் அந்த நிலைமை வராதென்பதை உணர்ச்சியோடு, என் முடிவான ஒரு தீர்மானமாகச் சொல்கிறேன். தமிழன் எந்த நாளும் கையேந்தி வாழ்ந்ததில்லை. "தமிழன் என்றொரு இனமுண்டு; தனியே அவர்க்கொரு குணமுண்டு" என்று சொல்லுவார்கள். என்ன குணமென்றால் மானத்தை விட்டு உயிர் வாழ மாட்டான், "மயிர் நீக்கின் உயிர் வாழாக் கவரி மான்" போன்று. இன்னொரு இடத்திற்குப் போய், உணவுக்குக் கை நீட்டுகின்ற நிலைமையை உண்டாக்குவோமானால், இந்த விவசாயத் துறையில் நான் இருந்து பணியாற்றுவதற்கு அருகதையற்றவனோ என்று என்னை நானே கேட்டுக்கொள்வேன். இதைப்பற்றி மட்டும் இவ்வளவு விளக்கங்களைச் சொல்வதால், மற்ற பயிர்களைப்பற்றித் தெரியாதென்று பொருளல்ல. உணவு உற்பத்தி அடிப்படையாக இருப்பதால், அது கட்டாயம் உற்பத்தி செய்காக வேண்டிய பொருளென்று சொன்னேன்.

பல இடங்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நெல் உற்பத்தியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்தக் கணக்குகூடத் தவறென்று சொன்னார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படவில்லை. அரிசியைப் பார்ப்பதற்கு

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்] [1974 மார்ச் 29]

போமானால், தஞ்சையில் அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருக்கிறோமென்று சொல்வதில், எந்த வித உண்மையுமில்லை. தஞ்சையைவிட மற்ற இடங்களில் அதிக உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். கிழக்கு இராமநாதபுரத்திற்கு வந்தால் தெரியும். முன்பெல்லாம் பஞ்சப்பிரதேசமென்று சொல்வார்கள். போன வருஷமும் இந்த வருஷமும் 'சர்ப்ளஸ்' ஆக இருக்கிறது. அங்கிருந்து கோவில்பட்டித் தாலுகாவிற்கு அரிசி போகக்கூடாதென்று செக் போஸ்ட் போட்டிருக்கிறோம். அங்கேயெல்லாம் தண்ணீருக்கு கிணறுகள் வெட்டி, உதவி செய்து, நெல் விளைக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். திருச்சியிலிருந்து புதுக்கோட்டைக்கு ரோடு மார்க்கமாகப் போகும்போது, சுற்றிலும் பார்த்தால், தஞ்சை மாவட்டத்தில் எப்படி இருக்கிறதோ, அப்படித் தான் தோன்றும். இடையிடையே பம்ப்செட் கட்டிடம் இருக்குமே தவிர, தஞ்சை மாவட்டம் எப்படி விளங்குகிறதோ, அப்படித்தான் இருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஐ.ஆர். 8 விளைவ

(பிரபகல் 7-00)

நில்லை. அங்கே மொத்தத்தில் விளைச்சல் குறைவு. மற்ற மாவட்டங்களில் அதிகம். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ஐ.ஆர். 8 விளைவித்து கண்டுமுதல் நிச்சயம் 3 டன் ஆகியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அமைச்சரின் பேச்சு முடியும்வரை அவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: அடிப்படையான விஷயத்தைச் சொன்னேன். எங்கேயும் உணவு உற்பத்தி குறையாதவாறு பார்த்துக் கொள்வேன் என்றும் சொன்னேன். இயற்கை சற்று நன்மை செய்கிறது என்று சொன்னார்கள். அது உண்மையில்தான். நமக்கு 1967-க்கு முன்னால் பெய்த மழையைவிட அதற்குப் பிறகு பல ஆண்டுகள் மழை குறைவாகத்தான் பெய்கிறது. நமக்கு கங்கை, கோதாவரி, கிருஷ்ணா போன்ற பெரிய ஆறுகள் கிடையாது. நமக்கு காவிரி ஒன்றுதான் இருக்கிறது. ஆகவேதான் 6½ லட்சம் பம்பு செட்டுகளை வைத்து நிலத்தடியில் உள்ள நிரையெடுத்துப் பயன்படுத்தக்கூடிய நிலையிலே இருக்கிறோம். ஆற்றுத் தண்ணீர் நமக்குக் குறைவாக இருப்பதை இது சரிக்கட்டுகிறது. எப்படி தரையிலே ஆறுகள் ஓடுகின்றனவோ, மேற்கே இருந்து தென் கிழக்காக, தெற்கே இருந்து கிழக்காக ஓடுகின்றனவோ, அதேமாதிரி நிலத்தடியிலும் நிரோட்டம் இருக்கிறது. அதுவும் கிழக்கே, தெற்கே என்று ஓடுகின்ற காரணத்தால், அந்த நீரைப் பயன்படுத்துகிறோம். தமிழ் நாட்டிலே மழை குறைவு என்ற உண்மையை ஒப்புக்கொண்டாக வேண்டும். மேற்கே மேற்குத் தொடர்ச்சி

1974 மார்ச் 29] [திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

மலைகள், கிழக்கே இலங்கையிலே உள்ள மலைகள் ஆகியவற்றின் 'செயின் ஷேடோ' மழை நிழல் பகுதியிலேதான் நாம் வாழ்கின்றோம். இயற்கை ஒரு இடத்தில் குறை வைத்தால், மறு இடத்தில் நிறைவு செய்கிறது. ஆகவே நமக்கு மழையின் அருள் குறைவாக இருந்தாலும், நிலத்தடிநீர் அதிகமாக இருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்திலே எத்தனையோ கிணறுகளை வெட்டியிருக்கிறோம் என்பார்கள். ஆனால் இதுவரையில் நிலத்தடியில் உள்ள நீரில் அங்கே மொத்தத்தில் 4 சதவீதம் தான் பயன்படுத்தியிருக்கிறோம். Ninety-sixpercent for the water underground is still unexploited அதை அதை எடுத்து பல இடங்களுக்கு அனுப்ப முடியும். ஆகையினால் இயற்கையாக மழை பெய்தாலும் அல்லது மழை குறைந்தாலும், நமது தேவைக்கு அதிகமாக நீரை உற்பத்தி செய்ய முடியும். அதற்கு நிலத்தடி நீர் நிறைய இருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்ன இரண்டொரு கருத்துக்களுக்கு பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. வெங்கா அவர்கள் விவாதத்தைத் தொடங்கி வைத்துப் பேசுகிற போது, நம் மாநிலத்தில் நெல் தன்னிறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது, உபரியாக உற்பத்தியாகிறது என்று சொன்னார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் 13 இலட்சம் ஏக்கரில் நெல் விளைவிக்கிறோம். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தவுடனேயே ஒரு திருத்தத்தைச் செய்தார்கள். அவர்கள் பொருளாதாரத்தில் ஒரு பெரிய திருப்பத்தை ஏற்படுத்தினார்கள் என்பதை உலகம் போகப் போகத் தெரிந்துகொள்ளும். நாமெல்லாம் மேல்நாட்டில் உள்ளவர்களுடைய பொருளாதாரப் புத்தகத்தைப் படித்தவர்கள். அதைச் சொல்லிக்கொண்டே இருந்தோம். விவசாயம் என்பது 'சீசனல் ஆப்பரேஷன்' கொஞ்சநாள் ஒரு மனிதனுக்கு வேலை கொடுக்குமே தவிர, ஆண்டு முழுதாக்கும் வேலை கொடுக்காது என்று பாசிக் என்று ஒருவர் எழுதியிருக்கிறார். அதை அப்படியே காப்பி அடித்து பொருளாதாரக் கல்லூரிகளிலே படித்திருக்கிறோம். இது இங்கிலாந்து நாட்டில், ஜெர்மன் நாட்டில், அமெரிக்க நாட்டில் உண்மையாக இருக்கலாம். ஏனென்றால் அங்கேயெல்லாம் 50, 60 நாட்களுக்குத்தான் வெயில் அல்லது மழைக்காலம். குளிக்காலத்தில் அங்கே பச்சை என்பதையே பார்க்க முடியாது. விவசாயமும் செய்ய முடியாது. ஆனால் நமது மாநிலம் ஈக்வேடருக்கு மிக அருகில் உள்ள மாநிலம். டிராபிகல் கிளமேட் நிலவுகிறது. பயிர்கள் ஆண்டுமுழுதும் வளர முடியும். இங்கே பச்சையாக இல்லாத நாள் ஒன்றுகூட இல்லை. அங்கு autumn இலையுதிர் காலம் என்று இருக்கிறது. ஆனால் நமக்கு இலையுதிர்காலம் இல்லை. எப்பொழுதும் வளர்கிறது. தஞ்சை ஜூரிலே 13 இலட்சம் ஏக்கரிலே நெல் விளைவிக்கிறோம்.

340 வேளாண்மைத் துறை மற்றும் கால்நடை வளர்ப்புக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள் மீதான விவாதம்

[1974 மார்ச் 29]

திரு. எல். பலராமன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் இலையுதிர் காலம் என்று ஒன்று இல்லை என்று கூறுகிறார்கள். இயற்கைக்குப் புறம்பான ஒன்றைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இலை உதிரும், பின்னால் துளிர்க்கும் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உணர்கின்றார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : இலையுதிர்காலம் என்பது Outturn அப்பொழுது மேலை நாடுகளில் போய்ப்பார்த்தால்—செப்டம்பர் மாதத்தில் மரங்கள் எல்லாம் இலைகளை உதிர்த்துவிட்டு ஹைபர்நேடிங்—துங்கிக் கொண் டிருக்கும். அப்பொழுது எதுவும் விளையாது. விளையாது—ஏப்ரல் வந்தால் வளரும். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இங்கு கிடையாது. இங்கு ஒரு வேளை பழைய பொருளாதாரத்தைப் படித்திருப்பீர்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எம். ஏ. படித்திருந்தார்கள்.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, இங்கே இலையுதிர்காலம் என்ற பருவம் இருக்கிறதா இல்லையா, மரங்கள் இலைகளை உதிர்கின்றனவா இல்லையா என்று நண்பர் திரு. பலராமன் அவர்கள் சொன்னார்கள். இலையுதிர்காலம் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்களா?

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அந்த நாட்டிற்கும் இந்த நாட்டிற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது என்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : மேல்நாடுகளிலே பார்த்தால், இலை யுதிர்காலம் இருக்கும். இலை உதிர்ந்து மொட்டை மாமாக துங்கிக்கொண்டு உயிர் இருக்கிறதா அல்லது இல்லையா என்று எண்ணும்படி இருக்கும். அப்படி இலை உதிர்ந்து போவது இங்கே கிடையாது. இங்கே பச்சையே இல்லாத அளவுக்கு எல்லா இலைகளும் உதிர்ந்துவிடுவது கிடையாது. ஆகவே 1967 லே அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் புதிதாக ஒரு பொருளாதாரத் தத்துவத்தைக் காட்டினார்கள். தமிழ் நாட்டிலே உள்ள விவசாயிகள் டிராபிகல் க்ளேமேட் கோடை—அதிகமாக உள்ள பகுதிகளில் உள்ளவர்கள், அவர்களுக்கு இந்த சீசனல் ஆப்பரேஷன் என்பது இல்லை. ரிசர்வ் பாங்க் சட்டத்தில்கூட 'அக்ரிகல்சர்' என்பதற்கு 'சீசனல் ஆப்பரேஷன்' என்று தவறாக எழுதி யிருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழ் நாட்டிலே அப்படி அல்ல. இங்கே ஒரு போகம் அல்ல, இரண்டு போகம் அல்ல, மூன்று போகம் அல்ல, நான்கு போகம்கூட விளைவிக்க முடியும். ஜனவரி மாதத்திலேயிருந்து ஜனவரி மாதம் வரையில், பொங்கலிலிருந்து பொங்கல்வரை விளைவிக்க முடியும். ஆகையினால் விவசாயத் துறையிலே ஈடுபட்டிருக்கிற மக்கள் ஒரு காலத்தில் மட்டும் வேலை

வேளாண்மைத் துறை மற்றும் கால்நடை வளர்ப்புக் கொள்கை 341 விளக்கக் குறிப்புகள் மீதான விவாதம்

1974 மார்ச் 29]

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

செய்துவிட்டு, மற்ற காலத்தில் சோம்பேறியாக இருக்கிறார்கள் என்பது தமிழ் நாட்டிற்குப் பொருந்தாது. மேலும் ஆண்டில் 360 நாள் வெயில் காய்கின்ற காரணத்தால், அதிக வளைச்சல் தமிழ் நாட்டிலே செய்ய முடியும். ஆகவே விவசாயம் என்பது மிக முக்கியமானது. மேல் நாடுகளில் Industrialise of Perish தொழில் நடத்த வேண்டும், இல்லாவிட்டால் பாழாக வேண்டும் என்ற நிலை இருக்கிறது. அப்படி இங்கே கிடையாது. இங்கு விவசாயம் என்பது அதிலே ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களுக்கு லாபத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது என்ற நியூ ஏக்னயிக்ஸ், புது பொருளாதாரத்தைக் கடைப்பிடித்துவருகிறோம் என்பது போகப் போகத் தெரியும். இப்பொழுது பெரிதாகத் தெரியவில்லை. அந்தப் பெரிய மாறுதல் ஏற்படுத்தி, வெள்ளைக்காரர்கள் சொன்ன ஏக்கனா மிக்ஸ் டெக்ஸ்ட் புக்ஸ் எல்லாம் 'ராக்' என்று சொல்லக்கூடிய பெருமை, அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு இருந்தது.

திரு. எல். பலராமன் : தலைவர் அவர்களே, போகப் போகத் தெரியும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி சூட்சுமமாகச் சொல்லி விட்டு அதைச் சொல்லாமலிருப்பது எங்களுக்குக்கெல்லாம் ஏதோ ஒன்று இருப் பதாகத் தெரிகிறது. அதை விளக்குவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : பிறகு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வெங்கா அவர்கள் ஒன்று சொன்னார்கள். நெல்லுக்குத்தான் விலை குறை வாக இருக்கிறதே தவிர, மற்றப் பொருள்களுக்கெல்லாம் விலை ஏறிவிட்டது என் றார்கள். அந்த விஷயேற்றம் என்பது நம்முடைய கையில் இல்லாத ஒன்று. விலையேற்றப் பொருளாதாரத்தைப்பற்றி கிரௌத்தர் என்பவர் எழுதியிருக் கிறார். விலை எப்படி ஏறுகிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். யானை விற்பனை விலை குதிரை விற்கிறது. குதிரை விற்பனை விலை ஆடு விற்கிறது. ஆடு விற்பனை விலை கோழி விற்கிறது. கோழி விற்பனை விலை ஒரு கோழிமுட்டை விற்கிறது என்றெல்லாம் சொல்ல முடியும். இப்படி விலை ஏறிக்கொண்டே போவதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். X is equal to M என்று வைத்துக் கொண்டால், இங்கே Money சப்ளையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். எவ்வளவு தூரம் பண உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறோமோ, எவ்வளவு தூரம் பணத்தை நோட்டாக அச்சடித்து வெளியிடுகிறோமோ அந்த

(பிற்பகல் 6-40)

அளவிற்கு விலை ஏறத்தான் செய்யும் Money multiplied by Velocity or Money divided by P—that is, Production— MV/P is equal to விலைவாசி. அதாவது விலைவாசி. பண உற்பத்தி எவ்வளவு ஆகிறது என் பதைப் பத்திரிகையில் படித்துக்கொண்டு வருகின்றீர்கள். ஒரு வாரத்திற்கு முன்புதான் ரூபாய் 100 கோடிக்கு நோட்டை அச்சடித்து வெளியிட்டார்கள்.

342 வேளாண்மைத் துறை மற்றும் கால்நடை வளர்ப்புக் கொள்கை
வினாக்கள் குறிப்புகள் மீதான விவாதம்

1974 மார்ச் 29]

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

அதற்கு முந்தைய வாரத்தில் ரூபாய் 100 கோடிக்கு அச்சடித்து வெளியிட்டார்கள். அதற்கு முந்தைய வாரத்தில் ரூபாய் 200 கோடிக்கு அச்சடித்து வெளியிட்டிருக்கின்றார்கள். அதை நீங்கள் தாக்குப் பிடிக்க வேண்டுமானால் மணி டிவைடெட் பைப் ரொடக்ஷன் (Money divided by Production) என்று உற்பத்தியாக வேண்டும். பொருள்கள் உற்பத்தி இரண்டு சதவிகிதம் என்றும் பணத்தின் உற்பத்தி, அச்சடித்து வெளியிடுவது 20 சதவிகிதம் என்றும் இருந்தால், விலை ஏறத்தான் செய்யும். ஆகவே அது நம்முடைய கட்டுப்பாட்டில் கொஞ்சம்கூட இல்லாத ஒன்று. ஆகவேதான் அந்த பார்முலாவைச் சொன்னேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் "பணத்தை அதிகமாக அச்சடித்து வெளியிடுகின்றார்கள். அதைக் கட்டுப்படுத்த நம்மிடம் ஆற்றல் இல்லை. எனவேதான் விலை உயர்ந்துகொண்டே போகிறது" என்று குறிப்பிட்டார்கள். நாம் உணவு தானியத்தைத் தான் தயாரிக்கிறோம். கேஷ் கிராப் என்று சொல்லப்படும் கமெர்ஷியல் கிராப்லைப் பயிர் செய்யும் ஆற்றல் நம்மிடம் இல்லை அங்கேதான் இருக்கின்றது என்கிறார்கள். மற்ற பொருள்களுக்கெல்லாம் விலை ஏறிக்கொண்டே போகிறது, ஆனால் நெல் விலையை மட்டும் கட்டுப்படுத்தும் நிலை இருக்கின்றது. நெல் பயிரிட்டால், குறைவான வருமானம்தான் கிடைக்கிறது. இந்த அரசாங்கம் தனக்குள்ளே அதிகாரத்தைக் கொண்டு நெல் உற்பத்தியையும் விலையையும் தான் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவரவர்களே, பொதுவாக விலை வாசி என்பது வேறு, விலை என்பது வேறு. Level of prices என்பது வேறு, prices of articles என்பது வேறு. இதையெல்லாம் மேலும் விளக்கிக் கொண்டே போனால், பெரிய பொருளாதாரத் தத்துவத்திற்குப் போக வேண்டியிருக்கும்.

அடுத்து திரு. வெங்கா அவர்கள் இன்ஷூரன்ஸ்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். க்ராப் இன்ஷூரன்ஸ்பற்றி ஒரு சட்ட முன் வடிவை மத்திய சர்க்கார் நமக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கின்றார்கள். அவர்கள் கொடுத்துள்ள பிரிமியம் கட்டணம் எது வேண்டாமோ அதுவாக அமைந்திருக்கின்றது. ஒரு ஆயிரத்திற்கு வருஷத்திற்கு ரூபாய் 50 கட்ட வேண்டும் என்று சட்டத்தில், சட்ட முன்வடிவில் இருப்பதைப் பார்த்து நாம் அதை மத்திய சர்க்காருக்கே திருப்பி அனுப்பியிருக்கிறோம். இவ்வளவு குறைந்த கட்டணத்தில் இந்த இன்ஷூரன்ஸ் கிட்டத்தை நடத்த முடியாது. நஷ்டம் என்று வந்தால், அதை மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இன்ஷூரன்ஸ் என்பது மத்திய சர்க்கார்

1974 மார்ச் 29]

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

ரிடம்தானே இருக்கின்றது? கூட்டுறவுத் துறையில்கூட இன்ஷூரன்ஸ் நிறுவனம் ஒன்று இருந்தது. அதையும் மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டு விட்டார்கள். எடுத்துக்கொள்ளும்போது ரொக்கமாக ரூபாய் 25 லட்சம் இருந்தது. ஆனால் ரூபாய் 15 லட்சம் கொடுத்துவிட்டு, அதை அப்படியே எடுத்துக்கொண்டு விட்டார்கள். நாங்கள் நட்டம் வரும் என்று சொன்னபோது, 'எப்படி நட்டம் வரும்' என்று திருப்பிக் கேட்டதற்கு நாங்கள் விவரமாக எழுதினோம். நீங்கள் ஐந்து சதவிகிதம் பிரிமியம் என்று சொன்னால், ஏதோ தீய்ந்து போவது இருப்பது வருஷத்திற்கு ஒரு முறைதான் என்ற அடிப்படையில் இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கின்றீர்கள். பஞ்சம் என்பது 'பாஞ்ச்' அதாவது ஐந்து, ஐந்து வருஷத்திற்கு ஒரு முறை நிச்சயமாக வருகின்றது. இப்படி ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை வருவதால் தான் அதற்குப் பஞ்சம் என்ற பெயரே வந்தது. ஆக ஒரு ஆயிரத்திற்கு இன்ஷூரன்ஸ் செய்துவிட்டு இருநூறு ரூபாய் கொடுப்பதற்கு எந்த விவசாயி முன் வருவார் என்று கேட்டோம். அவர்கள் நம்முடைய நிலையை 'ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டோம்' என்று சொல்லுகின்றார்கள். பிறகு அவர்கள் நிச்சயமாக விளையும் என்ற பகுதியில் அதைக் கொண்டுவரக்கூடாது என்று கேட்டார்கள். நிச்சயமாக விளையும் என்ற பகுதியில் அவர்கள் ஏன் பிரிமியம் கட்ட வேண்டும்? அவர்கள் கட்டவே மாட்டார்கள். ஐந்து சதவிகிதம் கூடக் கட்டமாட்டார்கள். நிச்சயமாக விளையும்போது ஏன் ஒரு ஆயிரத்திற்கு ரூபாய் 50 இன்னும் கொடுக்க வேண்டும் என்றுதான் கேட்பார்கள், ஆகவே யாரும் 20 சதவிகிதம் கொடுக்க முன் வர மாட்டார்கள் என்று சொன்னோம். அதை திரு. வெங்கா அவர்கள் படித்துப் பார்த்துவிட்டு, நடைமுறையில் சாத்தியக் கூறு இருக்கும் என்றால், அதைக் கொண்டுவரலாம். பிறகு அவர்கள் பல்வேறு காரியங்களையும்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். கிரெடிட் ஸ்டெபிலிடி பற்றி, கிணற்றுக் கடன்கள்பற்றியெல்லாம் குறிப்பிட்டு, பெய்ல்டு வெல் ஸ்ப்லிடியைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, தவணைகளைத் தள்ளிப்போட வேண்டும் என்றும் பிறகு உலக வங்கியைப்பற்றியும் சொன்னார்கள். பெய்ல்டு வெல்ஸ் ஸ்ப்லிடி அதாவது இன்ஃபர்ச்சவல் வெல் சப்ளிடி என்னும்போது, கிணற்றைத் தோண்டி அதிலே தண்ணீர் கிடைக்காது போய்விட்டால், கடனைத் தள்ளிவிட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இதைப்பற்றியெல்லாம் வேண்டிய ப்ரொவிஷன்ஸ் இருக்கின்றன. அடுத்து மாடு வாங்க, புல்லக் லோன், கடன் கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்டார்கள். மாட்டுக்குக் கடன் இல்லை. மாடு வாங்கக் கடன். மாடு வாங்கக் கடன் கொடுப்பது என்றால், அதிலே ஒரு பகுதி ஃபேக்ட், மற்றொரு பகுதி பிசுஷன் என்று சொல்ல வேண்டும். பேக்ட் வேறு ஃபிசுஷன் வேறு. **

[1974 மார்ச் 29]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டிய அந்த உபமானம் இந்தச் சபையின் நடவடிக்கைக்குறிப்புகளிலிருந்து அகற்றப்படுகிறது. அவை பத்திரிகைகளிலும் வர வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : ** பிறகு அவர்கள் அக்கிரகஸால் பாஸ்டெக்னிக் பற்றிச் சொன்னார்கள். இப்போது விவசாயக் கல்லூரிகள் தான் இருக்கின்றன, அதுவும் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி உலக வங்கிக்கு எழுதியிருக்கிறோம். முதலில் ஆறு கோடி ரூபாய்க்கு ஒரு திட்டம் தீட்டியபோது, இந்தத் தொகையைப் போட்டால் இது மிகச் சிறிய திட்டமாகத் தெரியும் என்று, பிறகு 25 கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டம் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறோம். மத்திய சர்க்காரும் இதற்கு முழு ஆதரவு தெரிவித்திருக்கின்றார்கள். காரணம் அவர்களுக்கு பாரின் எக்ஸ்சேஞ்சு கிடைக்கிறது. அவர்களும் இதற்கு ஆதரவாக இருக்கின்றார்கள். அடுத்து, மாடு, கோழி, கோழி உரம் பற்றிச் சொன்னார்கள். கோழி உரத்தில் நைட்ரஜன் இல்லையென்றே சொல்லாம், 1.64 சதவிகிதம்தான் இருக்கின்றது. அது போதாது. அடுத்தி, அறிஞர் அண்ணா விதைப் பண்ணைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இப்போது 800 க்கும் மேற்பட்ட வித்துக்கள் இருக்கின்றன. இவை, இன்னும் உரம், பூச்சிக்கொல்லி மருந்து முறையாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்ன கருத்து பரிசீலனையில் இருக்கின்றது. (பிற்பகல் 7-20)

பூரியா விநியோகம்பற்றிச் சொன்னார்கள். பூரியாவில் நல்ல சத்து இருக்கின்றது என்பது உண்மைதான். தேவையான ஃபெர்டிலைஸர்தான். நமக்கு அது இரண்டு வகையில் கிடைக்கிறது. ஒன்று இந்தியாவில் உற்பத்தியாவது. அதை நாம் 'நான்-பூல் ஃபெர்டிலைஸர்ஸ்' என்று சொல்லுகிறோம். வெளி நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்வதை 'பூல் ஃபெர்டிலைஸர்ஸ்' என்று சொல்லுவார்கள். விநியோகம்பற்றிக் கேட்டதனால் சொல்கிறேன். உள் நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட உரம், அதாவது நான்-பூல் பர்டிலைசர், பெருமளவிற்குத் தனியார் துறை மூலமாக; தனி வியாபாரிகள் மூலமாக விற்கப்படுகிறது. மத்திய அரசு வேண்டுமென்றே வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். பல முறை எழுதியிருக்கிறேன். மாநில அரசுக்கு இந்த அதிகாரம் கொடுத்தாலொழிய, வழி கிடை யாது என்று தெரிவித்திருக்கிறோம். இதைப்பற்றி திரு. ஷா நவாஸ் கான் பார்லிமெண்டில் சொல்லியிருக்கிறார். இதை நம் கையில் கொடுத்தால் நாம் இன்னும் கட்டுப்பாடு செய்ய முடியும். இரண்டு வழிகளில் இந்த உரம் வெளியே

* Expunged as ordered by the chair.

1974 மார்ச் 29]

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

வருகிறது. Private dealers of the manufacturers அதாவது தனியாக இருக்கிற வியாபாரிகள், அதே போல அரசு கையில் கொடுத்து, கூட்டுறவுத் துறை மூலமாக, இப்படி இரண்டு வழிகளில் உரம் விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. எப்படி விநியோகம் செய்யப்பட்டாலும்—தனியார் துறை மூலமாக விநியோகம் செய்யப்பட்டாலும், கூட்டுறவுத் துறை மூலமாக விநியோகம் செய்யப்பட்டாலும்,—8 பேர்களை வைத்துக்கொண்டு 9,465 டிப்போக்களைக் கண்காணிக்க முடியாது. வியாபாரிகள் என்று சொன்ன உடனே அவர்கள் லாபம் கிடைப்பதாக இருந்தால் தான் செய்வார்கள் அதிலே கிடைக்கக் கூடிய லாபத்தைத் தான் பார்ப்பார்கள். * * *

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குகிறேன். பத்திரிகைகளில் போடவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : * * *

பிளாக் மார்கெட், அதாவது கள்ளச் சந்தையில் 55 ரூபாய்க்கு விற்க வேண்டிய பொருளை 150, 200 ரூபாய்க்கு விற்பார்களானால், அது நிச்சயமாக பதற்கொண்டிருக்கும் சமாளமாக இருக்குமென்பதொழிய நியாயத்தின் அடிப்படையில் விற்க முடியாது. கள்ளச் சந்தையில் விற்கிற வியாபாரிகளைத் தான் நான் சொல்கிறேன். தவறு நடக்கிற காரணத்தினால் அதிகமாகக் கண்காணிப்பு வேண்டுமென்று வற்புறுத்திச் சொல்கிறேன். கள்ளச் சந்தையை ஒழிப்பது என்பதில் நான் முடிவோடு இருக்கிறேன். இதற்காக எத்தனை கண்காணிப்பாளர்கள் நியமிக்கப்படவேண்டி வந்தாலும், எத்தனை முறை பார்க்க வேண்டி வந்தாலும், எத்தனை முறை raid பண்ணவேண்டி வந்தாலும், பரவாயில்லை. கள்ளச் சந்தை இருக்கிற வரையில் நமது விவசாயத்தைப் பார்க்க முடியாது. கள்ளச் சந்தை இருக்கிற வரையில் நமது விவசாயத்தைப் பார்க்க முடியாது. இந்த உரத்தை வேறு மாநிலங்களுக்கு, ஆந்திராவிற்குக் கடத்திக்கொண்டு போகும்போது, பிடித்திருக்கிறோம். அங்கே போன உரம் இங்கே திரும்பி வராது. கண்காணிப்பு மிக அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. நான் இதில் முடிவாக இருக்கிறேன். என்னால் இரகசயன உரத்தில் கள்ளச் சந்தையை நிறுத்த முடியவில்லை யென்றால், நான் இந்தப் பொறுப்பிற்கு அருகதையற்றவன் என்று என்னை நானே குற்றம் சாட்டிக்கொள்வேன்.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, I may suggest that instead of the Hon. Minister worrying himself about appointing more Inspectors, this commodity also may be handed over to the Civil Supplies Inspectorate where they have got thousands of people to look after the business. It may not be necessary for the Hon. Minister to quit his post if he is not able to get rid of this black-marketing.

*** Expunged as ordered by the Chair.

346 வேளாண்மைத் துறை மற்றும் கால்நடை வளர்ப்புக் கொள்கை
விளக்கக் குறிப்புகள் மீதான விவாதம்

[1974 மார்ச் 29]

திரு. எல். பலராமன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் தான் இந்த இரசாயன உபகரணங்கள் சந்தையில் விற்கிறார்கள் என்றார்கள். கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் விற்கின்றன என்பது அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரியுமா? கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் சேர்ந்து விற்கின்றன என்று பரவலாகப் பேசப்படுகிறதே, இதைப்பற்றி அமைச்சரவர்கள் என்ன கூறுகிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தனியார் துறையில் இப்படிச் செய்ய முடியும். கூட்டுறவுச் சங்கத் தலைவர்களும் இப்படிச் செய்ய முடியும். யாராவது 55 ரூபாய்க்கு விற்கவேண்டிய யூரியாவை 150, 170 ரூபாய்க்கு விற்குங்களென்றால், அரசு என்று இருந்து அதைக் கண்காணிக்க வில்லை யென்றால் அரசு தன் கடமையிலிருந்து, விவசாயத் துறை தன் கடமையிலிருந்து தவறியதாக நிச்சயமாக நான் கருதுவேன் என்பதை மிகத் தெளிவாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆகையினால் நான் இந்தக் காரியத்தில் உயிரைக் கொடுத்தாவது கள்ளச் சந்தையை நிறுத்தியாகவேண்டுமென்ற முடிவில் இருக்கிறேன். எத்தனை நாட்கள் பார்த்துக்கொண்டிருப்பது? கிராமங்களில் போய்ப் பாருங்கள். நாம் வேறு, விவசாயிகள் வேறு? என்னுடைய சொந்தக்காரர்களெல்லாம் விவசாயம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். கிராமங்களில் இருக்கிற விவசாயிகள் வேறு ரத்தத்தில் பிறந்தவர்களா? அவர்கள் நம் ரத்தத்தோடு ரத்தம் கலந்தவர்களல்லவா? அவர்கள் வஞ்சிக்கப்படுவதைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பது என்றால், நம் பொறுப்புக்கு என்ன அர்த்தம்? நான் சொப்பனம் முடிவாக இருக்கிறேன். தீவிரமாக, இரவு பகல் என்று பாராமல் கள்ளச் சந்தையை நிறுத்தியாகவேண்டுமென்றிருக்கிறேன். உரம் விவசாயிகளுக்குத் தாராளமாகக் கிடைக்க நாம் வழி வகைகளைக் கண்டுபிடித்தாக வேண்டும்.

நண்பர் புலவர் அறிவுடை நம்பி நல்ல கருத்து ஒன்றைச் சொன்னார்கள். பல டி. ஏ. ஓக்கள் இருக்கிறார்கள். பருத்திக்கென்று தனியாக இருக்கிறார்கள். கரும்புக்கென்று தனியாக இருக்கிறார்கள். எண்ணெய்வித்துக்கென்று தனியாக இருக்கிறார்கள். ருத்ரிக் கொட்டைக் கென்று தனியாக இருக்கிறார்கள். பருப்புக்கென்று தனியாக இருக்கிறார்கள். இப்படித் தனித்தனியாக இருக்கிறார்கள். இப்படித் தனித்தனியாக இருக்கத் தேவையில்லை யென்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இதே கருத்தில் இருக்கிறார்கள். District Agricultural Officer களுக்கு ஒரு சிறிய பகுதியைக் கொடுத்தால் கூட, அவர்கள் நன்றாகக் காரியங்களைச் செய்ய முடியும்.

வேளாண்மைத் துறை மற்றும் கால்நடை வளர்ப்புக் கொள்கை 347
விளக்கக் குறிப்புகள் மீதான விவாதம்

1974 மார்ச் 29]

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

விவசாயத் துறையைப்பற்றி எல்லோருக்கும் தெரியும். நம் மாநிலத்தில் விவசாயத்தில் உள்ள விஞ்ஞானிகள் நல்ல பேர் பெற்றவர்கள். புல்லிக்கு நான் போயிருந்தபோது பார்த்தேன். அங்கே விவசாய விஞ்ஞானிகளுக்குப் பரிசு என் கொடுத்தார்கள். நேரு பிரைஸ், ரபி அகமத் கித்வாய் பிரைஸ் என்று கொடுத்தார்கள். அகில இந்தியாவிலிருந்து வந்திருந்தார்கள். நேரு பிரைஸ் வாங்கின விஞ்ஞானிகளில் பாதிப் பேர்கள் தமிழ் நாட்டிலிருந்து வந்தவர்கள். விவசாயத் துறையில் நன்கு தேர்ந்த அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஐப்பிடிருப் போய் வேலை பார்க்கிறார்கள். ஈரானில் போய் வேலை பார்க்கிறார்கள். இங்கே நாம் அவர்களுக்குப் புதிதாக இடம் கொடுக்க வேண்டும். Drain drain என்று சொல்கிறோம். திறமைசாலியான விஞ்ஞானிகள் வெளி நாடுகளுக்குப் போகவேண்டிய துர்ப்பாக்கியமான நிலைமை இருக்கிறது. அத்தகைய திறமைசாலிகளுக்கு இங்கே சின்ன இடமாகக் கொடுத்து, எல்லாப் பாருள்களையும் அவர்களே கண்காணிப்பது என்ற இந்த திட்டம் ஆய்வில் இருக்கிறது என்பதை நண்பர் புலவர் அறிவுடை நம்பி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

The hon. Member Thiru Damodaran mentioned many things. He mentioned about the increase in rice production. He also mentioned about the necessity to increase the production of oilseeds such as groundnut and gingelly and also the production of pulses. Action is being taken on those lines. But the difficulty is this. By producing pulse as a pure crop, the cultivator is not getting enough income. Therefore, it must be cultivated as inter-crop or as third crop.

கிரீன் மென்யூர்பற்றிச் சொன்னார்கள்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் மணி அடித்தார்.)

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : இன்னும் ஒரு 5 நிமிடத்தில் முடித்துவிடுகிறேன். கிரீன் மென்யூர்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதிலேயும் நைட்ரஜன் சத்து 1 சதவீதம் மட்டும் இருப்பதனால் போதாது. நைட்ரஜன் சத்து 10 சதவீதத்திற்கு மேல் வேண்டும். அவர்கள் இன்னொன்றைச் சொன்னார்கள்

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்] [1974 மார்ச் 29]

The extension workers should be mobile and they must be able to move from place to place quickly என்று சொன்னார்கள்.

He mentioned in English. Hence I reply in English. The Government have already passed orders that the Extension Workers who are in the grade of Deputy Agricultural Officers should be provided with loans for buying motor cycles at the rate of 200 motor cycles per year. Therefore, 200 Block Officers will be receiving their motor cycles this year and they will be mobile, as mentioned by the hon. Member Thiru Damodaran.

The idea is to propagate the new scientific discoveries or the new methods of cultivation, by going to a private member's field and making demonstration there, as has been the case so far, but this Government have decided and also announced that model farms will be developed in most of the Blocks and put in charge of District Agricultural Officers, so that the people in the neighbouring villages can go and study the modern methods in the model farm. I got this idea by reading an article written about Iran, where a ancient Ruler has propagated new agricultural ideas through model farms. That is being done here also.

Then, Thiru Damodaran mentioned about poultry development, about giving 500 birds to produce an income of Rs. 500 a month. It is very attractive. But my own calculation is: No poultry scheme can succeed unless we are able to produce the poultry feed at a price round about 60 paise per kilogram. If you produce poultry feed at 60 paise per kilogram then the cost of an egg will be round about 30 paise. If this is done, then we can sell eggs not only here, but we can enlarge the poultry scheme and we can produce more eggs and our eggs could be sold in other States also. In a sense, in the matter of eggs, we can conquer Bombay and many other cities in the country, provided the chicken feed is produced at a lower price. We are trying our best and our scientists are engaged in finding out how the maize could be replaced by what is known as 'Ippi—tapioca and many other things.

I have already told Thiru Damodaran that the Key Village Scheme is being revived.

Thiru S. Jayarama Reddiar, although he was very short, mentioned all the important points such as requirement of electricity, and about fertiliser, etc., I am sorry he is not here and

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

1974 மார்ச் 29]

he would be very much satisfied to know that active and energetic steps are being taken for the supply of nitrogenous fertilisers. He also mentioned about pesticides. My hon. Friend Thiru T. K. Ponnuruvelu mentioned about the Marketing Board and certain other things. He also mentioned.

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, ஒரே ஒரு வார்த்தை மட்டும் சொல்லி விடுகிறேன்.

(பிற்பகல் 7-30)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: உட்காருங்கள். அமைச்சர் அவர்கள் பேசி முடிக்கட்டும். அதன் பிறகு உங்களுடைய சந்தேகத்தைக் கேட்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: திரு. பொன்னுவேலு அவர்கள் சொல்லுகின்றபோது, கிணறுகளுக்காகக் கொடுக்கப்படுகின்ற கடன், ஐ.எம்.எஸ். கடன், இவைகளை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சில கடனை நாங்கள் நேரடியாகவும் சில கடனை வங்கிகள் மூலமாகவும் கொடுப்பது என்று விதி இருக்கிறது. அரசாங்கம் கொடுக்கின்ற கடனை கடன் என்று மக்கள் நினைப்பதில்லை. சென்ற வருஷம் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் களுடைய மாநாடு ஒன்று நடந்தது. பொற்கொல்லர்கள், கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் கடன் விஷயமாகப் பேசப்பட்டது. மேற்கு வங்காளம், அஸ்ஸாம் மாநிலங்களிலிருந்தும் அமைச்சர்கள் வந்திருந்தார்கள். அவர்கள் என்னைக் கேட்டார்கள், எப்படி உங்களுடைய தமிழ் நாட்டில், வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கட்டுகிறார்கள் என்று. நான் திரும்ப உங்களுடைய மாநிலத்தில் எப்படி என்று கேட்டபோது அரசாங்கம் கொடுத்தாலும், பாங்குகள் கொடுத்தாலும், கூட்டுறவு வங்கிகள் கொடுத்தாலும், கடனை வாங்குகின்றவர்கள் இறும் என்று தான் கருதுகிறார்கள் என்று பதில் சொன்னார்கள். அங்கே எல்லாம் மிகவும் கஷிணித்த நிலைமை இருக்கிறது.

அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பக்கர் அவர்கள், தஞ்சை மாவட்டத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் இரண்டு போகம் நெல்லும் ஒரு போகம் பருத்தியும் விளைவிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறோம். பருத்தி உற்பத்தியாகும் இடங்களில்தான் ஆலைகள் வைக்க வேண்டும் என்பது அவசியமில்லை. பஞ்சை ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்குக் கொண்டு செல்வது அவ்வளவு கடினம் அல்ல, அதற்காகச் செலவும் அதிகமாகாது. மொத்தத்தில் பஞ்சின் விலைதான் அதிகமாகிக்

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

[1974 மார்ச் 29]

கொண்டு போகிறது. ஏற்றிச் செல்லும் செலவு குறைவு. ஆகவே பருத்தி விளைச்சல் இல்லாத இடங்களிலும் ஆலைகள் துவங்க முடியும். தஞ்சையில் குருவை—கருணா அல்லது கண்ணகி—125 நாட்களில் விளையும். அதற்குப் பிறகு ஒரு தாளடி போடலாம். அதன் பிறகு பஞ்சு பி.ஆர்.எஸ். 72. இந்த முறையில் பயிர் செய்தால், தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ளவர்களுக்கு நல்ல வருவாய் கிடைக்கும்.

நண்பர் திரு. பலராமன் எழுப்பிய கேள்விகளுக்கு ஏற்கெனவே பதில் சொல்லிவிட்டபடியால், திரும்பச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன்.

இறுதியாக ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தொழிலும் விவசாயமும் ஒரு நாட்டுக்கு இரண்டு கண்கள் போன்றவை. நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பல முறை சொல்லியிருக்கிறார்கள். தொழில்கள் வளர வேண்டும், அது ஒரு கண், அதே போல், விவசாயம் ஒரு கண், ஆக இரண்டு கண்களும் வளர வேண்டும் என்று. இந்த விவசாயத் துறை, அந்தக் கண் நல்ல பார்வையோடு இருக்க வேண்டும். இந்தச் சமுதாயத்திற்குக் கண் பார்வை வேண்டும். விவசாயம் என்ற கண்ணைப் பாது காப்பதற்கு நான் எப்பொழுதும் தயங்காமல் கடமையைச் செய்வேன் என்று கூறி இந்த அறிக்கையை ஏற்றுகொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத் துடன் முடிவுற்றன, அவை மீண்டும் நாளை மாலை 4 மணிக்குக் கூடும்.

(பிற்பகல் 7-38)

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

3. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

210. Notification issued with G.O. Ms. No. 7073, Revenue, dated the 26th November 1973 in regard to an amendment to Revenue Department Notification II-1 No. 3939 of 1969 published at pages 1-2 of Part II - Section 1 of the Tamil Nadu Government Gazette Extraordinary, dated the 19th December 1969 as subsequently amended. [Laid on the table of the House under section 18 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Right Act, 1969 (Tamil Nadu Act 10 of 1969).]

1974 மார்ச் 29]

211. Notification issued with G.O. Ms. No. 6798, Revenue, dated the 12th November 1973 in regard to appointment of the Director of Settlements, Nagercoil to carry out the functions and duties assigned to the Director of Settlements, and delegation of powers exercisable by the Settlement Officers under the Tamil Nadu (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Act, 1964. [Laid on the table of the House under section 26 (2) of the Tamil Nadu (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Act, 1964 (Tamil Nadu Act 30 of 1964).]

212. Notification issued with G.O. Ms. No. 2232, Agriculture, dated the 2nd November 1973, in regard to establishment of markets at Tiruvadanai and Rajasingamangalam in Ramanathapuram district to provide facilities for the purchase and sale of groundnut, chillies, paddy and cashewnut. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

213. Notification issued with Roc. No. 89877/73-F2, dated the 18th January 1974, in regard to passing of no confidence motion against Thiru V.V. Venkatachalam, Chairman, Gobichettipalayam Panchayat Union Council and removal from the office of the Chairman of the Gobichettipalayam Panchayat Union Council. [Laid on the table of the House under section 199 (2) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

214. Notification issued with G.O. Ms. No. 438, Rural Development and Local Administration, dated the 25th February 1974 in regard to amendment relating to redivision of wards and reservation of seats published at page 10 of part II- Section 2 of the Tamil Nadu Government Gazette Extraordinary, dated the 19th January 1974. [Laid on the table of the House under section 301 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

215. Notification issued with G.O. Ms. No. 1801, Rural Development and Local Administration, dated the 3rd September 1973 in regard to amendment to the rules relating to qualifications of officers and servants of Municipal Councils. [Laid on the table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

[1974 மார்ச் 29]

216. Notification issued with G.O. Ms. No. 223, Rural Development and Local Administration, dated the 6th February 1974 in regard to division of Tiruvarur Municipality into twenty-four wards and reservation of one seat for Scheduled Castes and one seat for women in the Tiruvarur Municipal Council. [Laid on the table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

91. Review on Labour in Tamil Nadu 1973-74. (English and Tamil).

92. Speech of Hon. Thiru K. Rajaram, Minister for Labour on Demand No. 29-Labour including Factories. (English and Tamil).

93. Speech of Hon. Thiru K. Rajaram, Minister for Labour on Demand No. 32-Housing in Tamil Nadu, 1973-74. (English and Tamil).

94. Slum Clearance in Tamil Nadu, 1973-74. (English and Tamil).

95. Pamphlet on "தமிழ் நாட்டில் வீட்டு வசதி".

1974 மார்ச் 29]

இணைப்பு

284 ஆம் பக்கத்தில் இனம் சிக்கலான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

1974-75 ஆம் ஆண்டு வேளாண்மைத்துறை பற்றிய கொள்கை விளக்கம்.

மேலவைத் தலைவர் அவர்களே,

1974-75 ஆம் ஆண்டில் மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ள பல்வேறு வேளாண்மை உற்பத்தித் திட்டங்கள் குறித்த சுருக்க ஆய்வுரையை நான் உங்களுக்குன் வைக்கிறேன்.

பருவ நிலைமைகள்.

1973 ஆம் ஆண்டு, மார்ச் மாதத்திற்கும் மே மாதத்திற்கும் இடைப்பட்ட கோடை மாதங்களில், இம் மாநிலத்தின் பெரும் பாலான இடங்களில் பொதுவாக வறட்சி நிலவியது. இயல்பாகவே 137.8 மில்லி மீட்டர் அளவுக்கு மழை இருக்க வேண்டும். ஆனால், இக்கோடைப் பருவகாலத்தில் படுகொள மழையோ 78.0 மில்லி மீட்டர்தான். ஏப்ரல்-மே மாதங்களில் வான் பொய்த்ததன் காரணமாக, இம் மாநிலத்தின் பெரும்பாலான பகுதிகளில், குறிப்பாக, செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு, நந்தியூர், கோயம்புத்தூர், சேலம் மாவட்டங்களில் பாசனம் பெறும் கோடைக்காலப் பயிர்கள் தொடர்பாக வேளாண்மைப் பணிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டன.

தென்மேற்குப் பருவமழை எறந்தாழ் உரியகாலத்தில் அநாவது மே மாத இறுதியில், மேற்குக் கரையோரமாகத் தொடங்கியது. செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு, பேலம், மதுரை, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் ஓரளவுக்கு நல்ல மழை பெய்தது. இவ்விடங்களிலுள்ள புன்செய் நிலங்களில் பொருத்தமான பருவத்தில் விதைப்புப் பணியை மேற்கொண்டதற்கு இம்மழை பெரிதும் துணைபுரிந்தது. மழை பருவத்தில் இம் மாவட்டங்களில்

[1974 மார்ச் 29]

இயல்பாகவும், எல்லா இடங்களிலும் ஓளவு சீராகவும் மழை பெய்தது. ஏனைய மாவட்டங்களில், இயல்பான அளவுக்கும் குறைவாகவே மழை பெய்தது. மாநிலம் முழுவதையும் மொத்தமாகக் கணக்கிற்கொண்டால் தென்மேற்கு மழை பருவகாலத்தில் இயல்பாகப் பெய்திருக்க வேண்டிய மழையின் அளவு 307.3 மில்லி மீட்டராகும்; ஆனால், பெய்ததோ 299.08 மில்லி மீட்டர்தான்.

வடகிழக்குப் பருவத் தொடக்கத்தில் பெய்த மழை ஊக்க மளிப்பதாய் இருந்தது. ஆயினும், எதிர்பார்த்த அளவுக்குத் தொடர்ந்து மழை பெய்யவில்லை. அதன் காரணமாகவே ஏரிகளிலும், நீர்த்தேக்கங்களிலும் நீர் நிரம்பவில்லை. 1973-ஆம் ஆண்டிடிசம்பர் இறுதியில், மழைபருவத்தின் கடைசி நிலையில், மாநிலத்தின் ஒரு சில பகுதிகளில் கடும் மழை பெய்தது. மொத்தத்தில், பருவ நிலைகளைச் சுருங்கக்கூறின், மானவாரிப் பயிர்களான சிறு தானியங்கள், எண்ணெய் வித்துக்கள், பயறு வகைகள் ஆகியவற்றின் உற்பத்தி இயல்பான அளவுக்கு இருந்தது. நெல், கரும்பு, வாழை, பருத்தி, காய்கறி முதலியவற்றின் உற்பத்தி ஓளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டது. வடகிழக்குப் பருவகாலத்தின் பின்பகுதியில், குறிப்பாக இம் மாநிலத்தின் வட பகுதிகளில் மழையில்லை. எனவே, இப்பருவத்தின் பின்பகுதியில் கோடைப் பயிர்த் திட்டத்திற்கு நீர் கிடைப்பது பாதிக்கப்படலாம்.

மொத்தத்தில், இவ்வாண்டில் பெருமளவு பூச்சிநோயோ, பயிர் நோயோ காணப்படவில்லை. வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு, செங்கற்பட்டு, மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, சேலம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டங்களில் 80,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் நிலக்கடலைப் பயிரைப் பாதிக்கும் செந்தலைக் கம்பளிப் புழு, 'கருள்பூச்சி' ஆகியவற்றை ஒழிப்பதற்கு பெருமளவில் பூச்சிகொல்லி மருந்து தெளிக்கப் பட்டது. இம் மாநிலத்தின் வெவ்வேறு பகுதிகளில், நெற்பயிரைப் படைப் புழுக்களும், குருந்துப் புழுக்களும், வெண்டை, தக்காளி, தத்திரி ஆகிய செடிவகைகளை வண்டும், பருந்தியை உருண்டைப் புழுக்களும் தாக்கியிருப்பது கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. உரிய நேரத்தில் பூச்சிக்கொல்லி மருந்து தெளிக்கப்பட்டு பயிர் நோய்கள் செவ்விய முறையில் கட்டுப்படுத்தப்பட்டன.

1974 மார்ச் 29]

வேளாண்மை உற்பத்தி.

1973-74-ஆம் ஆண்டில் எதிர்பார்க்கப்படும் வேளாண்மை உற்பத்தியின் அளவுகளாவன :—

அரிசி	57 இலட்சம் டன்
சிறுதானியங்கள்	15 இலட்சம் டன்
பருப்பு வகைகள்	2.10 இலட்சம் டன்
கரும்பு வெல்லம்	11.00 இலட்சம் டன்
எண்ணெய் வித்துக்கள்	11.50 இலட்சம் டன்
பருத்திப் பஞ்சு	0.72 இலட்சம் டன்

1972-73-ஆம் ஆண்டின் வேளாண்மை உற்பத்தி 94.23 இலட்சம் மெட்ரிக் டன்களாக இருக்க 1973-74-ஆம் ஆண்டின் வேளாண்மை உற்பத்தியின் மொத்த அளவு 97.22 இலட்சம் மெட்ரிக் டன்களாக பெருகியது. எனவே 1972-73-ஆம் ஆண்டைவிட 1973-74-ஆம் ஆண்டில் 3.1 சத விதம் உற்பத்தியின் அளவு அதிகரித்துள்ளது. அதேபோல 1974-75-ஆம் ஆண்டில் எதிர்பார்க்கும் உற்பத்தியின் அளவுகளாவன :—

அரிசி	59 இலட்சம் டன்
சிறுதானியங்கள்	15.70 இலட்சம் டன்
பருப்பு வகைகள்	2.30 இலட்சம் டன்
வெல்லம்	11.30 இலட்சம் டன்
எண்ணெய் வித்துக்கள்	12.07 இலட்சம் டன்
பருத்திப் பஞ்சு	0.76 இலட்சம் டன்

வேளாண்மைத் துறையால் எடுக்கப்பட்ட தீவிர முயற்சிகள், அளிக்கப்பட்ட நல்ல வசதிகள், வழங்கப்பட்ட நல்ல விளைவைத் தரக்கூடிய விதைகள், ஏற்படுத்தப்பட்ட அடிப்படை வசதிகள் ஆகியவற்றின் பலனாக நடப்பு ஆண்டில் ஒரு ஹெக்டேருக்கு 2,158 கிலோ கிராம் சராசரி விளைச்சல் ஏற்படும் என எதிர்

[1974 மார்ச் 29]

பார்க்கப்படுகிறது. 1974-75-ஆம் ஆண்டில் ஒரு ஹெக்டேருக்கான விளைச்சல் 2,234 கிலோ கிராம் ஆக அதிகரிப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுவருகின்றன.

மிகு பயன்தரும் வகைகள் திட்டத்தின்கீழ் 1973-74-ஆம் ஆண்டில் எதிர்பார்க்கப்படும் சாதனைகளாவன :—

மிகு பயன்தரும் வகைகள் திட்டத்தின்கீழ் 22.26 இலட்சம் ஹெக்டேர் பாப்பவது—(55.00 இலட்சம் ஏக்கர்).

மிகுபயன்தரும் கலப்பு இன சிறுதானிய வகைகளின் சாகுபடி திட்டத்தின்கீழ்—4.20 இலட்சம் ஹெக்டேர் (10.37 இலட்சம் ஏக்கர்).

1974-75-ஆம் ஆண்டில் மிகுபயன்தரும் நெல் வகைகளின்கீழ் 22.00 இலட்சம் ஹெக்டேரில் நெல்லும், 5.56 இலட்சம் ஹெக்டேரில் (13.59 இலட்சம் ஏக்கர்) மிகுபயன்தரும் மற்றும் கலப்பினங்களின் கீழ் சிறுதானியங்களுள் பாரிபிடப்படுவதை உறுதி செய்யவும் கருதப்பட்டுள்ளது.

பருப்பு வகைகள்.

பருப்பு வகைகள் பாரிபிடப்படும் நிலப் பரப்பிலும், விளைவிக்கப்படும் பருப்பு வகைகளின் அளவிலும், வியத்தகு அதிகரிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் 12.15 இலட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் 1.33 இலட்சம் மெட்ரிக் டன் பருப்பு வகைகள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்க, 1973-74-ஆம் ஆண்டில் 20.12 இலட்சம் ஏக்கரில் 2.10 இலட்சம் மெட்ரிக் டன் பருப்பு வகைகள் உற்பத்தி செய்யப்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

1974-75-ஆம் ஆண்டுக் காலத்தில் 21.06 இலட்சம் ஏக்கரில் பருப்பு வகைகளை உற்பத்தி செய்யக் கருதப்பட்டுள்ளது. உற்பத்தியின் இலக்கு 2.30 இலட்சம் மெட்ரிக் டன்களாகும். உழவர்கள், முனைப்புப் பிரிவுகளைப் பின்பற்றச் செய்வதற்காக தாம் மிக்க பருப்பு வகைகளைக் கொண்ட 1,000 செயல் முறை விளக்கப் பண்ணைகளை அமைக்க கருதப்பட்டுள்ளது. தரமான

1974 மார்ச் 29]

முதல் நிலை, இரண்டாம் நிலை விதைகள் சோராக் சிடைக்க வகை செய்யும் வகையில் 15,000 ஏக்கர் நிலங்களை விதைப் பண்ணைகளால் பயன்படுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது.

புதிய அரிசினை செயலாக, எங்கெல்லாம் சாத்தியமோ அங்கெல்லாம், கொள்ளுக்குப் பதிலாக, உளுந்தும் பருப்பு, பச்சைப் பயறு போன்ற பருப்பு வகைகளைப் பாரிபிட விரிவான சோதனைகள் நடத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது. 1974-75-ஆம் ஆண்டுக் காலத்தில் இம் பரவல் திட்டத்தில் பல்வேறு வேலை நடைபெறும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டுள்ளது.

புதிய வகைகளை அறிமுகப் படுத்துதல்.

1973-74-ஆம் ஆண்டில் வேளாண்மை இயக்குநர் அலுவலகத்தால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட புதிய வகைகளாவன :—

(M.C.U.) 8 பருத்தி

(PR) 202 கேழ்வரகு

(K.I.) நிலை

5918 நெல்

7711 நெல்

(P S) 7 பச்சைப்பயறு

(T) 9 உளுந்து

1973-74-ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகத்தால் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட புதிய வகைகளாவன :—

(1) CO 36 நெல்.

(2) POL 2 வேர்க்கடலை.

(3) CO 8 லாபலாப் (ஒருவகை அவரை).

(4) CO 2 சப்போட்டா.

(5) CO 2 பப்பாளி.

(6) CO 2 சாமை.

(7) CO 2 உளுந்து.

[1974 மார்ச் 29]

- (8) CO 2 பச்சைப்பயறு.
- (9) CO 37 நெல்.
- (10) CO 4 திலை.
- (11) 771 சோளம்.
- (12) COH 1 சோளம்.
- (13) COH 2 சோளம்.
- (14) CO 2 காராமணி.

மும்முர வேளாண்மை மாவட்டத் திட்டம்.

மேம்படுத்தப்பட்ட வேளாண்மை உத்திகளை ஒருங்கிணைந்த முறையிலும், மும்முரமாகவும் பயன்படுத்துவதன் வாயிலாக வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டு இத் திட்டம் தந்தகாவுர் மாவட்டத்தில் 1960-ஆம் ஆண்டு முதல் செயல்படத் தொடங்கியது. இம் மாவட்டத்தில் வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு, கருத்தாங்குகள், பயிற்சித் திட்டங்கள், வேளாண்மைப் பருவகாலத்திற்கு முன்னர் பெருமளவில் மேற்கொள்ளப்படும் இயக்கங்கள், கூட்டங்கள், வாடுவிலி உரைகள், கவரொட்டிகள், விளம்பர அட்டைகள் செய்முறை ஆராய்ச்சி நடவடிக்கைகளை வளர்ச்சிப் பணியாளர்களும், வேளாண்மைத் துறை வல்லுநர்களும் பயன்படுத்துகின்றனர். மும்முர வேளாண்மை மாவட்டத் திட்டங்களை மேற்கொண்டதன் விளைவாக கழிமுகப் பகுதிகளில் 92 சத வீதம் மிகுபயன்தரும் வகைகள் பயிரிடப்பட்டுள்ளன. இம் மாவட்டத்தில் நெல் பயிரிடப்படும் 6.59 லட்சம் ஹெக்டேர் பரப்பில் (16.77 லட்சம் ஏக்கர்கள்), 6.14 லட்சம் ஹெக்டேர் பரப்பில் (15.36 லட்சம் ஏக்கர்கள்) மிகுபயன்தரும் வகைகள் பயிரிடப்பட்டுள்ளன. நெட்ராஜன் உரங்கள், பயிர் பாதுகாப்பு இரசாயனப் பொருள்களின் அளவு கணிசமாக பெருகியுள்ளது. உழவர்களின் மனப்போக்கில் மாறுதல் ஏற்பட்டுள்ளது. 1959-60-ல் 8.85 லட்சம் டன் அரிசி உற்பத்தி செய்த இம் மாவட்டம், 1973-74-ல் 15.43 லட்சம் டன் அரிசியும், 1974-75-ல் 16.10 லட்சம் டன் அரிசியும் உற்பத்தி செய்யுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இம் மாவட்டத்தில் ஹெக்டேர் ஒன்றுக்கு உற்பத்தி செய்யப்பட்ட அரிசியின் சராசரி அளவு 1960-61-ல் 2,250 கிலோ கிராம் ஆகும். இது

1974 மார்ச் 29]

1972-73-ல் 3,011 கிலோ கிராமாக அந்த அளவு உயர்ந்தது. அதாவது உற்பத்தியின் சராசரி அளவு 33 சத வீதம் அளவு பெருகியுள்ளது.

மும்முர வேளாண்மை பகுதித் திட்டம்.

இத் திட்டம் செங்கற்பட்டு, மதுரை, திருநெல்வேலி, கோயம்புத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய மாவட்டங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இது 1974-75-ல் மேற்கொண்டும் ஒரு மாவட்டத்திற்கு நீட்டிக்கப்படும்.

அரசு விதைப் பண்ணைகள்.

பெரிய அளவில் இயங்கிவரும் அண்ணா பண்ணை உட்பட இம் மாநிலத்தில் தற்போது 55 அரசு விதைப் பண்ணைகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. இவற்றின் மொத்தப் பரப்பளவு 5,135 ஏக்கராகும். இவற்றில் 3,897 ஏக்கர் பரப்பளவு சாகுபடி செய்யத் தக்கவையாகும்.

மாநில அரசு விதைப் பண்ணைகள் மொத்தமாகப் பார்க்கும்படித்து ஆராய்ச்சியில் செயல்பட்டு வருகின்றன.

விதைத் தாச் சான்றிதழ் அளிக்கும் வசதிகளும், விதைப் பரிசோதனை வசதிகளும் பெருக்கப்படும்—

1. கோயம்புத்தூரிலும், மதுரையிலும் உள்ள விதைப் பரிசோதனை ஆய்வுக் கூடங்களில் விதைகளின் தரம், தூய்மை பரிசோதிக்கப்பட்டு அவை வேளாண்மைக் கிடங்குகள் மூலம் வழங்கப்படுகின்றன.

2. 1973-74-ல் (1974 ஜனவரி வரையில்) பரிசோதனை செய்யப்பட்ட மாநிலங்களின் எண்ணிக்கை 10,668 ஆகும்.

3. இம் மாநிலத்திலுள்ள விதைத் தாச் சான்றிதழ் சிறுவனத்தில் விதைத் தாச் சான்றிதழ் அதிகாரி ஒருவரும், அவருக்கு உதவியாக விதைத் தாச் சான்றிதழ் உதவி அதிகாரிகள் இருவரும் உள்ளனர். இவர்களைத் தவிர வேளாண்மைத் துணை

[1974 மார்ச் 29]

அதிகாரிகள் 24 பேரும், செய்முறை விளக்க மேஸ்திரிகள் அலுவலரும் உள்ளனர். விதைத் தரச் சான்றிதழ் அதிகாரி, விதைத் தரச் சான்றிதழ் உதவி அதிகாரி ஒருவர் ஆகியோரது தலைமை அலுவலகம் திருச்சிராப்பள்ளியில் உள்ளது. விதைத் தரச் சான்றிதழ் உதவி அதிகாரி மற்றொருவரின் தலைமை அலுவலகம் கோயம்புத்தூரில் உள்ளது. விதைத் தரச் சான்றிதழ் அதிகாரி ஒருவர் வேளாண்மைத் துறை அதிகாரிகள் நால்வர் ஆகியோரைக் கூடுதலாக நியமிப்பதன் மூலமும் அவர்களுக்குத் தேவையான பணியாளர்களை நியமிப்பதன் மூலமும் 1974-75-ல் பணியாளர்களின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ் 1973-74-ல் (1974 ஜனவரி வரையில்) எய்டியுள்ள சாதனை விவரம் வருமாறு:—

இலக்கு (ஏக்கரில்).	சான்றளிக்கப் பட்ட பகுதி (ஏக்கரில்).	சான்றளிக்கப்பட்ட அளவு (மெட்ரிக் டன்னில்).	1974-75 இலக்கு. (ஏக்கர்).
(1)	(2)	(3)	(4)
நெல் 6,000	6,323	912,928	8,500
பருத்தி 3,000	1,800	49,582	1,500
கலப்பின நெறு தானியங் கள் 3,000	1,455	685,210	1,800

அறிவியல் முறையில் வேளாண்மைத் தொழிலைச் செய்வதனால் ஏற்படக் கூடிய ஆதாயத்தைச் செய்முறையில் விளக்குவதற்காக இது வேளாண் தொழில்களை நிறுவவும் உதவும்— அளவுப் பண்ணைத் தழுவும் ஒன்றை நிறுவத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இக்கழகம் இம் மாநிலத்தில் பல்வேறு பகுதிகளிலுள்ள அளவுக் பகுதிகளில் மாதிரிப் பண்ணைகளைத் தொடங்கும். வேளாண்மையை வணிக கொழில் ரீதியாக அப்படி நடத்துவது என்பது பற்றி அண்டைப் பகுதிகளில் உள்ள உழவர்களுக்கு விளக்கும் நிலையங்களாக இப் பண்ணைகள் அமையும்.

1974 மார்ச் 29]

உரங்கள்.

1973-74 ஆம் ஆண்டு சம்பா, 1974 ஆம் ஆண்டு குறுவை ஆகிய காலங்களுக்குத் தேவையான உரத்தின் அளவு, உரம் ஒதுக்கீடு, கிடைக்கப்பெற்ற உரத்தின் அளவு ஆகியவை பின்வருமாறு:—

இணைப்பு

		சம்பா, 1973-74.		குறுவை, 1974.		
		தொகுப்பின் தொகுப்பின் கீழ் வரும் உரம்.		தொகுப்பின் தொகுப்பின் கீழ் வரும் உரம். மொத்தம்.		
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
தேவை	1,06,000	69,000	1,75,000	52,000	78,000	1,37,000
ஒதுக்கீடு	48,837	51,782	1,00,619	52,000	78,000	1,30,000
கிடைக்கப் பெற்றவை.	35,401	51,782	87,156	..	..	..

[1974 மார்ச் 29]

2. இந்திய அரசு, 1974, ஜனவரி 24, 25 தேதிகளில் கொச்சியில் நடத்திய 'உரங்கள் குறித்த மண்டல மாநாட்டில்' உணவு உற்பத்தி ஆணையாளரும், வேளாண்மைத் துறை இயக்குநரும் தமிழ்நாட்டின் பிரதிநிதிகளாகக் கலந்து கொண்டனர். அம் மாநாட்டில், குறுவைப் பருவத்திற்கு (1974 பிப்ரவரி முதல் ஜூலை வரை) நான்கு தென் மாநிலங்களுக்கும் புதுச்சேரி யூனியன் நோடி ஆட்சிப் பகுதிக்கும் தேவைப்படும் உரங்களின் அளவு பற்றி மதிப்பிடப்பட்டது.

3. நமது மாநிலத்தில் 1973 குறுவைப் பருவத்தில் (1973, பிப்ரவரி முதல் ஜூலை வரை) பயன்படுத்தப்பட்ட உரங்களின் அளவு பற்றிய விவரம் வருமாறு :-

நைட்ரஜன்	-	94,000 மெட்ரிக் டன்
பாஸ்பாரிக் அமிலம்	-	33,000 மெட்ரிக் டன்
போட்டாஷ்	--	25,000 மெட்ரிக் டன்

1974 குறுவைப் பருவத்தில் (1974 பிப்ரவரி முதல் ஜூலை வரை) கீழ்க்கண்ட அளவுகளில் உரங்களை ஒதுக்கி செய்யுமாறு நாம் இந்திய அரசைக் கேட்டுக்கொண்டுள்ளோம் :-

நைட்ரஜன்	-	130,000 மெட்ரிக் டன்
பாஸ்பாரிக் அமிலம்	---	40,000 மெட்ரிக் டன்
போட்டாஷ்	--	40,000 மெட்ரிக் டன்

நாமுக்குத் தேவைப்படும் அளவுக்கு உரங்களை வழங்க இந்திய அரசு வேளாண்மை அமைச்சகத்தின் அதிகாரிகள் அம் மாநாட்டில் ஒப்புக்கொண்டனர்.

மாநாட்டில், பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டன :-

1. மாநிலத்தின் தேவைகளில் 60 சத விதம் தொகுப்பின் கீழ் வராத இருப்புகளிலிருந்து வழங்கப்படும் (உள்நாட்டு உர உற்பத்தியாளர்களால் உற்பத்தி செய்து வழங்குதல்).

2. மாநிலத்தின் தேவைகளில் 40 சத விதம் தொகுப்பின் கீழ் வரும் இருப்புகளிலிருந்து வழங்கப்படும்.

[1974 மார்ச் 29]

3. 1974 ஜூலைக்குப் பின்னர், உரங்களை இறக்குமதி செய்வதற்காக வெளிநாட்டு நிறுவனங்களுடன் ஒப்பந்தம் ஏதுவும் இதுவரை செய்து கொள்ளப்படவில்லை.

4. உள்நாட்டு உர உற்பத்தியாளர்களுக்கு நிர்வாகத் துறையிலிருந்து வழங்குவதன் மூலம் அவர்களுக்குத் தேவைப்படும் உதவிகளை சம்பந்தப்பட்ட மாநில அரசுகள் அளிக்கவேண்டும்.

மாநாட்டில் முடிவு செய்துள்ளவாறு 1974 ஆம் ஆண்டு குறுவைப் பருவத்திற்கு வட்டார வாரியாக ஒதுக்கப்பட்ட உரங்களின் அளவு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :-

	நைட்ரஜன்.	பாஸ்பாரிக் அமிலம் (மெட்ரிக் டன்னில்).	போட்டாஷ்.
தமிழ்நாடு	1,30,000	40,000	40,000
ஆந்திர பிரதேசம்	1,24,000	50,000	20,000
கருநாடகம்	59,000	20,000	20,000
கேரளம்	22,000	12,000	15,000

1974 ஆம் ஆண்டு குறுவைப் பருவ காலத்தில் உள்நாட்டு உரத் தயாரிப்பாளர்கள் தமிழ்நாட்டிற்கு கீழ்க்கண்டவாறு நைட்ரஜன் உரங்களை வழங்குவர் :-

	மெட்ரிக் டன்.
சென்னை: உரத் தொழிற்சாலை, சென்னை.	32,912
"பாக்ட்", ஆலப்புழை.	7,555
"பாக்ட்", கொச்சி.	15,000
நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி கழகம்.	14,650
E.I.D. பாரி.	3,138
ஜுவாரி (Zuari), கோவா.	5,000
கோமண்டல்.	290

மொத்தம் 78,535

1974, குறுவைப் பருவ காலத்திற்கு, தொகுப்பிலிருந்து உரங்களை இந்திய அரசு தற்போது வழங்கத் தொடங்கியுள்ளது.

நகர்ப்புற கம்போஸ்ட் உரம்.

பசுந்தழை உரம், கரிம உரம் ஆகியவற்றை நன்கு கிடைக்கச் செய்ய சிறப்பு நடவடிக்கைகளை தமிழ்நாடு அரசு மேற்கொள்ளும். அப்போதுதான், நைட்ரஜன் உரங்கள் பற்றாக்குறையைப் போக்க ஓரளவுக்கு இந்த நடவடிக்கைகள் உதவும். இரண்டு மாநகராட்சிகளில் ஒவ்வொன்றும் ரூபாய் 50 லட்சம் செலவில் இயந்திரங்களைக் கொண்டு கம்போஸ்ட் உரம் தயாரிக்கும் பிரிவுகள் இரண்டை அமைக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. இம்முயற்சியில், முதல் நிலை, தேர்வு நிலை, சிறப்பு நிலை நகராட்சிகள் அக்கறை கொள்வதற்கான முயற்சிகளையும் தமிழ்நாடு வேளாண்-தொழில் கழகம் மேற்கொண்டு வருகிறது. செலவில், 33-1/3 சதவீதம் என்ற விதத்தில் உதவித் தொகை வழங்க இந்திய அரசு முன்வந்துள்ளது. அதிகமான நிதியுதவி அளிக்குமாறு இந்திய அரசிடம் கேட்கப்பட்டு வருகிறது.

பயிர்ப் பாதகாப்பு.

பயிர்ப் பாதகாப்புத் திட்டத்தின் கீழ், அரசு, வேளாண்மைக் கிடங்குகள் மூலமாக, குடியானவர்களுக்குப் பயிர் பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளை வழங்கி வருகின்றது.

பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் என்டிரின், D.D.T B.H.C. முதலிய மலிவான மருந்துகள் கடுமையான பற்றாக்குறையாக உள்ளன. இறக்குமதித் கட்டுப்பாடுகளின் காரணமாகவும், உள்நாட்டில் தயாரிக்கப்படும் மருந்துகளில் கணிசமான பகுதி மலேரியா ஒழிப்புத் திட்டத்திற்கு அனுப்பப்படுவதனாலும் மேற்குறிப்பிட்ட மருந்துகளில் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டுள்ளது. முக்கியமான பயிர் பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் வழங்கு நிலையை ஈடுசெய்வதற்காக 100 டன் என்டிரின் வகை மருந்துகளையும், 3,000 டன் B.H.C. மருந்துகளையும் இறக்குமதி செய்யுமாறு மாநில அரசு இந்திய அரசைக் கேட்டுக் கொண்டுள்ளது. 1973-74-ல் (28-1-1974 வரையில்) 1,22,000 லிட்டர் என்டிரின் (20 சதவீதம் அடர்த்தியுள்ள குழம்பாக மாற்றக் கூடியது), 14,000 டன் B.H.C (10 சதவீதம்) வழங்கப்பட்டன.

1974 மார்ச் 29]

இத் துறையைச் சேர்ந்த பல்வேறு பயிர்ப் பாதகாப்புத் தொகுப்பு ஏற்பாடுகளின்கீழ் வைத்து வரப்படுகிற விசைத் தெளிப்பான்கள் தூவு கருவிகளின் எண்ணிக்கை 10,000 என்றும் மதிப்பிடப்படுகிறது. ஐந்தாவது திட்டக் கால அளவில் மொத்தம் ரூ. 10 லட்சம் செலவில் 5,000 விசைத் தெளிப்பான்களை வங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இவற்றில் 1,000 தெளிப்பான்கள் 1974-75-ல் வாங்கப்படும்.

1974-75-ல் ரூ. 6.85 லட்சம் செலவில் காஞ்சிபுரம், கோயில்பட்டி, ஆடுதுறை, கோயம்புத்தூர், மதுரை, சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய இடங்களில் தற்போது செயல்பட்டு வரும் பயிர் பூச்சிக் கொல்லி மருந்து பரிசோதனை ஆய்வுக்கூடங்களை வலுப்படுத்தவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மேற்கொண்டும் அதிகமான அளவில் மருந்து மாதிரிகளை பரிசோதனை செய்ய இயலச் செய்வதே இதன் நோக்கமாகும்.

கரும்பு வளர்ச்சி.

கரும்புத் தொழிற்சாலைப் பகுதிகளில் சாலை மேம்பாட்டுப் பணிகளுக்காக 1974-75-ல் ரூ. 100 லட்சம் செலவிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இப் பணிக்காக இதுவரை எந்த ஆண்டிலும் செலவிடப்பட்ட தொகையைவிட இது அதிகமாகும்.

கரும்பு மீம்பாடு, கரும்பு ஆராய்ச்சி, கரும்புத் தொழிற்சாலைப் பகுதிச் சாலைப் பணிகள் ஆகியவற்றிற்காக கரும்பு தீர்வை நிதியிலிருந்து செலவிடப்பட்ட தொகை பற்றிய விவரங்கள் வருமாறு :-

ஆண்டு.	மேம்பாடு.	ஆராய்ச்சி.	சாலை, மேம்பாடு. (ரூ. இலட்சத்தில்)	மொத்தம்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1969-70	13.38	6.19	30.81	50.38
1970-71	16.48	6.18	33.26	55.92
1971-72	13.28	7.87	30.39	51.54
1972-73	18.01	8.18	50.20	76.39

[1974 மார்ச் 29]

முன்னரே அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ள 10 நிலையங்கள் தவிர, 1974-75-ல் விழுப்புரம், திருவண்ணாமலை ஆகிய இடங்களில் ஒட்டுண்ணி வளர்ப்பு நிலையங்கள் இரண்டினை மேற்கொண்டும் தொடங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1973-74 ஆம் அண்டு கரும்பு பருவத்தின்போது, கரும்பி விருந்து 8.5 சதவீதமும் அதற்குக் குறைவாகவும் சர்க்கரை கிடைத்தால் கரும்பு ஆலைகளுக்கு வழங்கப்படும் கரும்பிற்கான விலை மெட்ரிக் டன் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 90 ஆக இருக்க வேண்டுமென்றும், கிடைக்கும் சர்க்கரை ரூவின்பால் ஒன்றுக்கு 0.1 சதவீதம் உயரும் ஒவ்வொரு தடவைக்கும் 9.1 காசு மேற்சொன்ன விலையில் கூட்டிக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்றும் இந்த அரசு பரிவுரை செய்தது. ஆலைகளுக்கு வழங்கப்படும் கரும்பிற்கான விலையை மெட்ரிக் டன் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 80 ஆக இந்திய அரசு முடிவு செய்துள்ளது. அதில், கரும்பிலிருந்து கிடைக்கும் சர்க்கரை சதவீதம் குறித்தும் அதிகமாகக் கிடைக்கும் சர்க்கரை குறித்து கரும்பு விலையில் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டிய உயர்வு குறித்தும் இவ்வரசு தெரிவிக்க கருத்துரையை, இந்திய அரசு ஏற்றுக் கொண்டது. தமிழ்நாட்டில் கரும்பு பயிரிடுபவர்களிடமிருந்து முறைபிடுகள் வந்ததன் பேரில் கரும்பாலை உரிமையாளர்கள், கரும்பு உற்பத்தியாளர்கள் அகியோரின் கூட்டத்தை அரசு கூட்டியது. கரும்பு உற்பத்தியாளர்களுக்கு அதிக விலை கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று அரசு கருத்துத் தெரிவித்துள்ளது. 1974 அக்டோபர் 1 அம் நாளிலிருந்து தொடங்கும் 1974-75 ஆம் அண்டுக்காக, கரும்பிலிருந்து 8.5 சதவீதமும் அதற்குக் குறைவாகவும் சர்க்கரை கிடைத்தால் மெட்ரிக் டன் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 95 என்ற விலை கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும், கிடைக்கும் சர்க்கரை 0.1 சதவீதம் உயரும் ஒவ்வொரு தடவைக்கும் 10 காசு மேற்சொன்ன விலையில் கூட்டிக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்றும் இந்திய அரசு பரிவுரை செய்துள்ளது.

1974 மார்ச் 29]

சிறு பாசனம்.

சிறுபாசனத் திட்டத்தின்கீழ், கிணறுகளைத் தோண்டு வதற்காகப் பல்வேறு வகை துளையிடும் கருவிகளை இத்துறை வாடகைக்குக் கொடுக்கிறது. துறையிடம் உள்ள பல்வேறு வகை துளையிடும் கருவிகளின் விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

பெர்குஷன் துளையிடும் கருவிகள்	52
சுழல் துளையிடும் கருவிகள்	46
காலிக்ஸ் துளையிடும் கருவிகள்	18
ஹாமர் வகை துளையிடும் கருவிகள்	11
கையால் இயக்கப்படும் துளையிடும் கருவிகள்	457
பாறை உடைக்கும் கருவிகள்	137
காற்றழுத்தக் கருவிகள்	8
ஆழமாகத் துளையிடும் கருவிகள்	16
கழிவுப் பொருளை அகற்றும் கருவிகள்	25

1974-75 ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 27,30,000 செலவில் கீழ்க்காணும் யந்திரங்களையும் சாதனங்களையும் வாங்க அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது :—

- சுழல் துளையிடும் கருவிகள்—3.
- வாகன் துளையிடும் கருவிகள்—2.
- லாரிகள்—4.
- பற்றவைப்பு கருவிகள்—5.
- கொட்டகை—1.

வேளாண்மைத் துறையிடம் தற்போது 164 பாறை உடைப்புக் கருவிகள் உள்ளன. 1974-75-ல், ரூபாய் 15.70 லட்சம் செலவில் 30 பாறை உடைப்புக் கருவிகளையும், 50 கழிவுப் பொருள் அகற்றும் கருவிகளையும் வாங்குவதற்கு அரசு கருதியுள்ளது. இம் மாநிலத்தில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடமுள்ள பாறை உடைப்புக் கருவிகள் அலைந்ததால் நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்வதற்காக அவற்றை மேற்படி ஒன்றியங்களிடமிருந்து வேளாண்மைத் துறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்

[1974 மார்ச் 29]

திட்டம் தொடங்கிய நாளிலிருந்து இந்தாள் வரை (31-1-1974 வரை) துறை தோண்டிய கிணறுகளின் மொத்த எண்ணிக்கை பற்றிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

- (i) தனியார் குழாய்க் கிணறுகள்—19,933.
- (ii) கிணறுகளில் துளைபோடுதல்—5,433.
- (iii) வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள்—24,438.
- (iv) கிணறுகளை ஆழப்படுத்துதல்—8,337.

மண்வளச் சோதனை ஆய்வுக் கூடங்கள்.

இம் மாநிலத்தில் தற்போது 13 மண்வளச் சோதனை ஆய்வுக் கூடங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. இவற்றுடன், இந்திய அரசால் வழங்கப்பட்ட மண்வளச் சோதனை ஆய்வுக்கூட இயல் ஊர்திகள் இரண்டு ஆடுதுறையிலும், கோயிலப்பட்டியிலும் செயல்பட்டு வருகின்றன. மூன்றாவது ஆய்வுக்கூடம் இந்திய அரசால் வழங்கப் படுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1974-75-ல், தருமபுரி மாவட்டத்தில் ரூபாய் 2.58 லட்சம் மொத்தச் செலவில் (மாநில அரசுச் செலவில்) மண்வளச் சோதனை ஆய்வுக்கூட இயல் ஊர்தி ஏற்படுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது. மண்வளமூட்டும் நுண்மங்களைப் பகுப்பாய்வு செய்ய வசதியளிக்க வேண்டி, உதக மண்டலம், கோவில்பட்டி, காஞ்சிபுரம், ஆடுதுறை ஆகிய இடங்களில் உள்ள மண்வளச் சோதனை ஆய்வுக்கூடங்களை ரூபாய் 3.53 லட்சம் மொத்த செலவில் தரம் உயர்த்தவும் கருதப்பட்டுள்ளது.

பயிர் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக, மண்வளச் சோதனை விவரங்களை ஒட்டி உரங்களைப் பயன்படுத்த உழவர்களுக்கு இயலும் வகையில் மண்வளத்தை இலவசமாகப் பகுப்பாய்வு செய்து அதைப் பயிர் உழவர்களுக்குத் தெரிவிப்பதே மண்வளச் சோதனை ஆய்வுக் கூடங்களின் நோக்கமாகும். 1972-73-ல் மண்வளச் சோதனை ஆய்வுக்கூடங்களில் 4,36,121 மாதிரிகளும், 1973-74-ல் 5,94,000 மாதிரிகளும் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டன.

1974 மார்ச் 29]

தோட்டக்கலை

பழ மேம்பாட்டுத் திட்டம்—

இத்திட்டத்தின்கீழ் தமிழ் நாட்டில் பழ உற்பத்தியை மேம்படுத்துவதற்காக பழ உற்பத்தியாளர்களுக்கு 1973-74-ல் ரூபாய் 7 லட்சத்திற்கு நீண்ட காலக் கடன்கள் வழங்கப்பட்டன. மதுரை, கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்களில் அதிக பரப்பின் கீழ் கியூ (Kew) வகை அன்னாசி பயிரிடுவதற்கான திட்டமும், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் அன்னாசி பயிரிடுவதற்கான மற்றொரு திட்டமும் 1974-75-ல் செயல்படுத்தப்படும். தமிழ்நாட்டில் வெப்ப மண்டலப் பகுதிகளில் உற்பத்தியாகும் பழங்கள் குறித்து தீவிர ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்ள 1974-75-ஆம் ஆண்டில் பழ ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்று அமைக்கப்படும்.

மாதிரி பழத் தோட்டங்கள்—

கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இடங்களில் அமைந்துள்ள ஒன்பது பழத் தோட்டங்கள்—நாற்று பண்ணைகளுடன் தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் மேலும் ஒரு பழத் தோட்டம் 1974-75-ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப்படும் :—

ஆத்தூர்—செங்கற்பட்டு மாவட்டம்.
 ஸ்டாப்பட்டு—வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்.
 மருங்குளம்—தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.
 கோடைக்கானல்—மதுரை மாவட்டம்.
 பூவாணி—இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.
 குற்றாலம்—திருநெல்வேலி மாவட்டம்.
 பெரியகுளம்—மதுரை மாவட்டம்.
 திம்மபுரம்—தருமபுரி மாவட்டம்.
 குன்னூர்—நீலகிரி மாவட்டம்.

பழ உற்பத்தியாளர்களுக்கு இந்தப் பழத் தோட்டங்கள்—நாற்றுப் பண்ணைகள் மூலமாக தரமான பயிரிடும் பொருள்கள் கிடைக்க வழியில் வழங்கப்படுகின்றன.

[1974 மார்ச் 29]

அரசுப் பழத் தோட்டங்கள்-நாற்றுப் பண்ணைகளிலிருந்து 1974 பிப்ரவரி வரை வழங்கப்பட்ட செடிகளும் விதைகளும்.

செடிகள்.	எண்ணிக்கை.
1. மாம்பழம்	30,703
2. எலுமிச்சை வகை செடிகள்	15,557
3. கொய்யா, ஏனைய பழங்கள்	36,310
4. கொடி திராட்சை பதியம் போடுதல்	14,067
5. பூஞ்செடிகள்	8,210
6. குரோட்டன்ஸ், அலங்காரச் செடிகள்	7,667
7. ஆப்பிள்	1,343
8. மீச் பழ மரங்கள்	831
9. பேரிக்காய்	4,053
10. மிளம் பழ மரங்கள்	7,362
11. நறுமணப் பொருள் விநியோகச் செடிகள்	11,629
12. பல்வகை	55,276
மொத்தம்	1,93,258

விதைகள்.	கி. கி.	கிராமங்கள்.
1. வெண்டை	12	350
2. கத்திரி	13	000
3. தக்காளி	22	100
4. கொத்தவரங்காய்	81	600
5. பப்பாளி	0	500
6. சனல்	39	000
7. சோயா பீன்ஸ்	2	000
8. வேர்க்கடலை	20	000
9. பயறுகள்	180	000

1974 மார்ச் 29]

மலைப் பகுதி மேம்பாடு.

மலைப் பகுதிகளில் தோட்டப் பயிரை மேம்படுத்துவதற்கான திட்டம், வட ஆர்க்காடு, சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை ஆகிய மாவட்டங்களில் தோட்டப் பயிரை மேம்படுத்தவும், மலைப் பகுதிகளில் விசிப்பவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தவும், பழங்குடி மக்களின் நிலையை மேம்படுத்தவும் வகை செய்கிறது. 1971-72-ல் இத்திட்டத்திற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. இது தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது.

இத்திட்டத்தின்கீழ் பணி புரியும் துணைப் பணியாளர்களுடன், சேலம், துறையூர் (திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்), திண்டுக்கல் (மதுரை மாவட்டம்) ஆகிய இடங்களைத் தலைமையிடங்களாகக் கொண்டு மூன்று மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரிகளும், திருப்பாதிரை (வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்) தலைமையிடமாகக் கொண்டு உதவி தோட்டக்கலை வல்லுநர் ஒருவரும் உள்ளனர். கோடைக் காலத்திலுள்ள தோட்டக்கலை வல்லுநர் இத்திட்டத்தின் மூலம் பொறுப்பையும் ஏற்றுள்ளார். 1974-75-ல், வட ஆர்க்காடு, சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை ஆகிய மாவட்டங்களில் மக்களிடையே மலைப் பகுதிகளிலுள்ள பழங்குடியினருக்கு வழங்கப்படும் பயிரிடு பொருட்கள் மீது 50 சதவீத உதவிக் கொண்டு அனுமதிக்கக் கூடாது என்று 1974-75-ல் இத்திட்டத்தின்கீழ் 1,450 ஏக்கர் நிலம் கொண்டு வரப்படும்.

இந்திய-ஹெர்மனி நிலகிரி மேம்பாட்டுத் திட்டம்.—இந்திய-ஹெர்மனி நிலகிரி மேம்பாட்டுத் திட்டம் 31-3-1974 வரை நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. தொடர்புள்ள அதிகாரிகளுடன் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தப்பட்டுள்ளன. இத்திட்டத்தை மற்றுமோர் 5 அண்டுகளுக்கு நீட்டிக்குமாறு இந்திய அரசிடம் கேட்கக் கூடுதல்பட்டுள்ளது.

இந்திய-ஹெர்மனி நிலகிரி மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் காரணமாக உதவிக்கிடைக்கும் பயிரிடப்படும் பகுதி 1969-70-ல் காலாணித் திட்டம் தொடங்கப்பட்டபோது இவ்வாறு உற்பத்தியாகிய கூமார் 2,500-3,000 ஏக்கர் உயர்ந்துள்ளது. 1974-75-ல் சராசரியாக

[1974 மார்ச் 29]

ஒரு ஏக்கருக்கு 5 மெட்ரிக் டன் உற்பத்தியுடன் சுமார் 23,300 ஏக்கர் நி:த்தில் உருளைக்கிழங்கு பயிரிடப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மேம்படுத்தப்பட்ட காய்கறி வகைகளைப் பயிரிடுவதன்மீது 1,700 ஹெக்டேர் நிலம் கொண்டுவரப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதனால் 90,000 டன் காய்கறிகளும், 1 லட்சம் காளி பிளவரும் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இந்திய-ஜெர்மனி நீலகிரி மேம்பாட்டுத் திட்டப் பயன்கள்.— (i) மொத்தம் 100 ஹெக்டேர் பரப்புள்ள 8 அரசு விதைப் பண்ணைகளில் சீரமைப்பு மேம்பாட்டுப் பணிகள் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன.

(ii) சோதனைகள் பலவற்றை நடத்துவதன் மூலம் உருளைக்கிழங்கு, காய்கறிகள், தானியங்கள், கால்நடைத் தீவனம் முதலிய வற்றைப் பயிரிடுவது குறித்து அடிப்படை புள்ளிவிவரங்களை இத் திட்டம் சேகரித்து முனைப்பு நடவடிக்கைகள் என்ற தலைப்பில் அவற்றை வெளியிட்டது.

(iii) நுண்கிராமிகளால் காக்கப்பட்டாத உருளைக்கிழங்கு விதைகளை உழவர் நிலங்களில் உள்ள ஒரு பகுதியில் விதைத்து அவற்றைப் பெருக்கவும், தரமான விதைகளை வழங்கவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. தரப்படுத்தப்பட்ட இந்த விதைகளைப் பயன்படுத்துவதால் விளைச்சல் சுமார் 50 சதவீதம் உயருமென்று கணக்கிடப்படுகிறது.

(iv) 131 உருளைக்கிழங்கு வகைகளைச் சோதனை நடத்தியதில் மிகு விளைச்சல் தரக்கூடியதும் நோய் எதிர்ப்புச் சக்தியுள்ளதுமான 5 வகைகள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு பெருக்கப்பட்டன.

(v) உருளைக்கிழங்கில் காணப்படும் பொன்னிறப் பழுக்களை ஒழிப்பதற்கான திட்டம் ஒன்று வகுக்கப்பட்டு செயற்படுத்தப்பட்டது. தாசாளிட் பயன்படுத்தப்பட்டதன் விளைவாக, உதர மண்டலத்தில் பாசனம் பெறும் பகுதியில் விளைச்சல் 100 சதவீதம் உயர்ந்தது.

1974 மார்ச் 29]

(vi) உள்ளூர் காய்கறி வகைகளைவிட மிகுபயன் அளிக்கும் 15 காய்கறி வகைகள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தக் காய்கறி விதைகள் 4,000 கிலோ கிராம் இறக்குமதி செய்யப்பட்டு இதில் ஆர்வம் கொண்டுள்ள குடியானவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட வகைகள் பெருக்கப்பட்டு வருகின்றன.

(vii) நீலகிரி மலையில் நடைக்குட காய்கறிகள், மலர்களின் விற்பனைக்கு ஏற்பாடு செய்வது பற்றி தகவலறியும் பொருட்டு, அவை குறித்த விற்பனை ஆய்வுப் பணி 5 மாநகரங்களில் தனியார் விற்பனை ஆர்வ நிறுவனத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு, அந்த ஆய்வை மேற்கூறிய நிறுவனம் நடத்தியது.

(viii) ஆஸ்திரேலிய 'பெரி' பழவகைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதுவரை 60,000 பதியங்கள் குடியானவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன.

(ix) மால்ட் தயாரிப்பதற்காக பார்லி பயிரிடுவது குறித்த பரிசுரை செய்யப்பட்டு வினாவத் திட்ட அடிப்படையில் குடியானவர் நிலங்களில் அப்பணி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

(x) மிகுபயன் தரும் நெல், இஞ்சி ஆகியவற்றின் வகைகள் கூடலார் வட்டத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இப் பகுதியில் மும்முர வளர்ச்சிப் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

(xi) புகிய வகை கால்நடைத் தீவனப் பயிர்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

(xii) உற்பத்திப் பணிக்காக, மாவட்டத்திலுள்ள குடியானவர்களுக்குக் கடன் வழங்குவதற்குச் சில உழவர் கடன் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது.

(xiii) மாவட்ட மண்வள வரையிடம் ஒன்று தயாரிப்பதற்காக, உனியார் நிலங்களிலிருந்து மாகிரிக்காக மண் சேகரிக்கப் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. கைக் தவிர, தனியார் நிலங்களில் மண் பகுப்பாய்வும் நடத்தப்படுகிறது.

[1974 மார்ச் 29]

(xiv) உழுதல், சரிவு பாத்திகள் அமைத்தல், கிராமப்புறங்களில் சாலைகள் போடுதல் ஆகியவற்றிற்கு டிராக்டரும், மண் அகற்றும் கனரக இயந்திரங்களும் வாடகைக்கு கொடுக்கப்படுகின்றன.

பருத்தி மேம்பாடு.

பருத்தி, தமிழ்நாட்டில் பயிரிடப்படும் முக்கியமான ஒரு வணிகப் பயிராகும். சுமார் 8.4 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் பருத்தி பயிரிடப்படுகிறது. நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்ட இறுதியில் பருத்தி உற்பத்தி ஒவ்வொரு பொதியும் 150 கிலோகிராம் எடையுள்ள 4 லட்சம் பஞ்சுப் பொதிகளாக இருக்கும். ஆனால், ஆண்டு ஒன்றுக்கு 11 லட்சம் பஞ்சுப் பொதிகள் தேவைப்படுகின்றன. இம் மாநிலத்தில் பருத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்கி மேலேக்காணும் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

(1) மும்முரப் பருத்தி மேம்பாட்டுத் திட்டம்.—இத் திட்டம் மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் திட்டமாகும். இத் திட்டம் 1971 முதல் கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் 200,000 ஏக்கர் நிலத்தில் பாசனம் பெறும் பருத்தியும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் 50,000 ஏக்கர் பரப்பில் மானவாரி பாசனத்தையும் பயிரிடப்படுகிறது. பாசனம் பெறும் பருத்திப் பயிருக்கு, பயிர்ப் பாதுகாப்பு இரசாயனங்கள், செய்முறை விளக்கப் பாத்திகள் பயிர்ப் பாதுகாப்பு சாகசனங்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. மானவாரி பருத்திப் பயிருக்கு, பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள், யுரியா செய்முறை விளக்கப் பாத்திகள், பயிர்ப் பாதுகாப்புச் சாகசனங்கள் ஆகியவற்றிற்கு உதவித்தொகை வழங்கப்படுகிறது. இந்திய அரசு பிறகு கிடைக்கும் திட்டமிடப்பட்டு, ஐக்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் இத்திட்டம் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்படும்.

(2) பருத்தி அணைப்புகள் திட்டம்.—இத் திட்டம், பசுவிலிப் பசுவார், செலம் பெரியானம், கிள்கிராப்பன்சி, திவகாசி, திருமங்கலம் ஆகிய இடங்களில் 2.05 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பில்

1974 மார்ச் 29]

முனைப்பாகச் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ், பண்ணைத் திட்டங்களையொட்டி பருத்திப் பயிரிடுவோருக்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கடன் வழங்குகின்றன. செய்முறை விளக்கப் பாத்திகளுக்காக அரசு உதவித் தொகை வழங்குகிறது.

(3) ஒருங்கிணைந்த பருத்தி மேம்பாட்டுத் திட்டம்.—ஏற்கெனவே பருத்தி பயிரிடப்படும் பாசனம் பெறும் பருத்திகளிலும் மானவாரி பருத்திகளிலும் பல்வேறு புதிய பாசனத் திட்டங்களின் கீழ் உடனடிப்படுத்தப்பட்ட பருத்திகளிலும் நவீன பயிரிடு முறைகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் பருத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்குவதும், 3.87 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் பருத்தி பயிரிடுவதன்மே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத்திட்டத்தின் கீழ், செய்முறை விளக்கப் பாத்திகளுக்காக அரசு உதவித் தொகை வழங்கி வருகிறது.

1974-75-ல், வைகை அணைப் பகுதியில் ரூபாய் 2,42,600 செலவில் தரமான பருத்தி வகைகளின் மூல விதைகளைப் பெருக்கும் பணி ஒரு சிறப்புத் திட்டமாக மேற்கொள்ளப்படும். இத்திட்டத்தின் மூலம் சுமார் 350 மூட்டைகள் (ஒவ்வொன்றும் 45 கிலோகிராம் எடையுள்ளது) மூல விதைகள் உற்பத்தி செய்யப்படும்.

ஒருங்கிணைந்த புன்செய் நில வேளாண்மை மேம்பாட்டுத் திட்டம்.

இந்திய அரசிடமிருந்து முழு உதவி பெறும் திட்டமாகிய ஒருங்கிணைந்த புன்செய் நில வேளாண்மை மேம்பாட்டுத் திட்டம், தமிழ்நாட்டில் இரண்டு வட்டங்களில், அதாவது திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் கோவில்பட்டியிலும், புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் புதுக்கோட்டையிலும் செயலில் உள்ளது. கோவில்பட்டியில் இத் திட்டம் 1970, செப்டம்பர் திங்கள் முதல் 10 கிராமங்களிலும், புதுக்கோட்டையில் இத்திட்டம் 1971 செப்டம்பர் திங்கள் முதல் 8 கிராமங்களிலும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. 1973-74 ஆம் ஆண்டு இறுதிக்குள் 8000/6000 ஏக்கரில் கொண்டுவர இருந்த இத்திட்டங்கள் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் எஞ்சிய கிட்டமாக ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் 25,000 ஏக்கர் நிலத்திற்கு நீட்டிக்கப்படவிருக்கின்றன.

[1974 மார்ச் 29]

நள்ள புன்செய் சாகுபடி முறைகளை கையாளுவதில் புன்செய் சாகுபடியாளர்களுக்கு உதவுவதும் பயிர்ப் பாதுகாப்புப் பொருட்கள், வதைகள், பண்ணை இயந்திரங்கள் போன்ற அவசியமான பொருட்களை அவர்களுக்கு வழங்குவதுமே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத் திட்டங்களின் கீழ், உழவர் களுக்குச் சலுகை வீதங்களில் பயிரிடு பொருட்கள் வழங்கப் படுகின்றன. ஏரிகளைத் தூர் எடுத்துப் புதுப்பித்தல், பாசனக் கால்வாய்களைத் துப்புரவு செய்தல், புதிதாகக் கிணறுகள் வெட்டுதல், ஏற்கெனவேயுள்ள கிணறுகளை ஆழப்படுத்தல் ஆகிய திட்டப்பணிகள் இத்திட்டத்தின் கீழ் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. மேற்கூறிய பணியை நிறைவேற்றுவதில், திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படும் கிராமங்களிலுள்ள மக்களுக்கு வேலைவாய்ப் பரிசீலிக்கப்படுகிறது.

இத்திட்டத்தின்கீழ், கூட்டுறவு வங்கிகள் போன்ற கடனாதவி நிறுவனங்கள் குறுகிய காலக் கடன்களை வழங்குகின்றன. நடுத்தர, நீண்டகாலக் கடன்கள் இந்திய அரசால் வழங்கப் படுகின்றன. இந்திய அரசிடமிருந்து பெறப்படும் மானியங்கள் உதவித் தொகைகளாக வழங்கப்படுகின்றன.

வழங்கப்படும் ஒவ்வொரு கடனுடன் கீழ்க்காணும் வீதங்களில் உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது.

	சதவீதம்
(1) கால்நடைப் பராமரிப்புத் திட்டங்கள்	33
(2) இலைகள் மீது மருந்து தெளித்தல்	50
(3) சிறுபாசனம்	25
(4) நிரந்தரப் பணிகள்	25
(5) குடியானவர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்தல், செய்முறை விளக்கம், பண்ணை இயந்திரங்கள் வழங்குதல் உட்பட அடிப்படை வசதிகள்.	100

1974 மார்ச் 29]

இவ்விரு திட்டங்களும் தொடங்கப்பட்டதிலிருந்து அவற்றின் கீழ் இதுவரை ஏற்பட்ட செலவைக் கீழ்க்காணும் விவர அறிக்கை காட்டுகிறது:

தொடக்கம் முதல் பயன்படுத்தப்பட்ட மொத்தத் தொகை.	தொடக்கம் முதற்கொண்டு வழங்கப்பட்ட மொத்தக் கடன் 31-12-1973 ஆம் நாளன்று உள்ளவாறு.
---	--

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

கோயில்பட்டி	3.655	2.97
புதுக்கோட்டை	12.909	1.855
	<u>16.564</u>	<u>4.825</u>

விற்பனை வசதி.

சிறந்த முறையில் விற்பனை செய்வதற்கான வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் நோக்கத்துடனும், பல கைகள் மாறுவதால் விளைபொருள்களின் விலை ஏறிக்கொண்டே போவதைக் குறைத்து துய்ப்போர் கொடுக்கிற ரூபாயில் உரிய பங்கை உற்பத்தியாளர் பெற இயலும்பொருட்டு, இதுவரை பதினொரு அங்காடிக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அக்குழுக்களின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் 136 முறைப்படுத்தப்பட்ட அங்காடிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. சேலம் மாவட்டத்தில் அங்காடிக் குழு ஒன்று அமைக்கப்படும்.

1973-74 ஆம் ஆண்டில், அங்காடிக் குழுக்களுக்கு கடன்கள் வழங்க வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 11 லட்சம் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. முறைப்படுத்தப்பட்ட அங்காடிகளின் மேம்பாட்டுக்காக அங்காடி குழுக்களுக்கு 1974-75 ஆம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து கடன் வசதி அளிக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

உழவர்களின் வருமானத்தை அதிகப்படுத்தவும், உற்பத்திப் பொருள்களின் தரக்கட்டுப்பாட்டை உறுதிப்படுத்தவும் இம் மாநிலத்தில் இதுவரை 44 விளைபொருள் தரப்பிரிவு நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 1974-75 ஆம் ஆண்டில் மேலும் 10 நிலையங்களைத் திறக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

127-7-15

[1974 மார்ச் 29]

இதாவரையில் 12 தரப்பிரிவு ஆய்வுக்கூடங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. நெய், எண்ணெய் ஆகியவற்றைத் தரப்படுத்துவதற்கு கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், பல்லடத்தில் ஒன்றும், சேலம் மாவட்டம், ராசிபுரத்தில் மற்றொன்றுமாக 1974-75-ல் மேலும் இரண்டு தரப்பிரிவு ஆய்வுக்கூடங்கள் திறக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. கீழ்க்கண்ட பொருள்கள், தரப்பிரிக்கப்பட்டு வருகின்றன :

1. நிலக்கடலை.
2. எள்.
3. உருளைக்கிழங்கு.
4. வெல்லம்.
5. பழங்கள் (எண்ணிக்கையில்).
6. கப்பாஸ் பருத்தி முதலியன.

எல்லாப் பொருட்களையும் 'அக்மார்க்' தாத்தின்கீழ் தரப்படுத்துவதற்காக, வேளாண்மைப் பொருள்களை வணிக முறையில் தரப்படுத்த எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டுவருகின்றன. திருப்பூர், இராஜபாளையம், பொள்ளாச்சி, பெருந்துறை, புதுர் ஆகிய இடங்களில் "கப்பாஸ்" பருத்தித் தரப்பிரிவு நிலையங்கள் செயல்பட்டுவருகின்றன. 1974-75 ஆம் ஆண்டில் சங்கரன் கோவிலிலும் "கப்பாஸ்" பருத்தித் தரப்பிரிவு நிலையம் ஒன்றை ஏற்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு வேளாண்மை விற்பனை வாரியம் தயாரித்த ரூ. 36 கோடி செலவாகக் கூடிய முறைப்படுத்தப்பட்ட அங்காடிகளின் மேம்பாட்டுக்கான திட்ட அறிக்கை ஒன்று உதவிபெறுவதற்காக உலக வங்கிக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டுள்ளது.

திட்ட அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பணிகளாவன :

- (1) முறைப்படுத்தப்பட்ட மொத்த அங்காடிகளின் எண்ணிக்கையை 220 ஆக உயர்த்தி, ரூ. 2,367.38 லட்சம் செலவில் முறைப்படுத்தப்பட்ட அங்காடிகளின் மேம்பாடு.

1974 மார்ச் 29]

(2) ரூ. 600 லட்சம் செலவில், தகவல்தொடர்பு வசதிகள் செய்து கொடுத்தல்.

(3) ரூ. 616.58 லட்சம் செலவில் போக்குவரத்து வசதிகள் செய்து கொடுத்தல்.

(4) ரூ. 26.46 லட்சம் செலவில், செய்முறைப் பதப்படுத்தும் வசதிகள் செய்து கொடுத்தல்.

(5) ரூ. 22.50 லட்சம் செலவில் 17 இடங்களில் பழங்கள், காய்கறிகளுக்கான முறைப் படுத்தப்பட்ட அங்காடிகள் திறத்தல்.

(6) ரூ. 9 லட்சம் செலவில் கால்நடைச் சந்தைகளை மேம்படுத்துதல்.

வேளாண்மை மறுநிதி உதவிக் கழகம்.

1974-75 ஆம் ஆண்டில், வேளாண்மை மறுநிதி உதவிக் கழகத்தினால் ஏற்பளிக்கப்பட்ட கீழ்க்கண்ட திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும் :—

1. மதுரை மாவட்டத்தில் ரூ. 137 லட்சம் நிதி ஒதுக்கீட்டுடன் 5,000 ஏக்கரில் ஒன்றும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ரூ. 122.50 லட்சம் செலவில் 3,500 ஏக்கரில் மற்றொன்றுமாக இரண்டு தென்னை வளர்ப்புத் திட்டங்கள்.

2. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், ரூ. 7.50 லட்சம் செலவில் 750 ஏக்கரில் கோக்கோ பயிரிடும் திட்டம்.

3. மதுரை மாவட்டத்தில், ரூ. 100 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில், 1,000 ஏக்கர் பரப்பில், திராட்சை பயிரிடும் திட்டம்.

4. திருச்சிராப்பள்ளி, இராமநாதபுரம், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் முறையே ரூ. 20 லட்சம், ரூ. 60 லட்சம், ரூ. 40 லட்சம் செலவில் முறையே 5,000 ஏக்கர், 15,000 ஏக்கர், 10,000 ஏக்கர் பரப்பில் மூன்று முந்திரி பயிரிடும் திட்டங்கள்.

மேற்சொன்ன திட்டங்களுடன், பின்வரும் திட்டங்களுக்கும் பரிசீலனையில் உள்ளன :

[1974 மார்ச் 29]

1. செங்கற்பட்டு, திருநெல்வேலி, கோயம்புத்தூர் மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் 1,500 ஏக்கர் பரப்பில் முறையே ரூ. 60 லட்சம், ரூ. 35.25 லட்சம், ரூ. 30 லட்சம் செலவில் தென்னை வளர்ப்புத் திட்டங்கள்.

2. ரூ. 60 லட்சம் செலவில், 2,000 ஏக்கர் பரப்பில் ஜெரேனியம் வளர்ப்புத் திட்டம்.

3. சேலம், நீலகிரி மாவட்டங்களில் 250 ஏக்கர், 2,500 ஏக்கர் பரப்பில் முறையே ரூ. 7.50 லட்சம், ரூ. 75 லட்சம் செலவில் இரண்டு காப்பி பயிரிடும் திட்டங்கள்.

4. கால்நடை வளர்ப்புத் திட்டம், கோழிப் பண்ணைத் திட்டம், கோயம்புத்தூர், சேலம் மாவட்டங்களில் ரூ. 18 லட்சம் செலவிலும், நீலகிரி, கோயம்புத்தூர் மாவட்டங்களில் முறையே ரூ. 18.45 லட்சம், ரூ. 11.25 லட்சம் செலவில் கலப்புப் பண்ணைப் பிரிவுகள் ஏற்படுத்துதல் ஆகியவை அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன.

அனைத்து நாடுகள் வளர்ச்சிச் சங்கத் திட்டம்.

அனைத்து நாடுகள் வளர்ச்சிக் கழகத் திட்டம் ரூ. 190 லட்சம் மூலதன செலவில், 25,000 ஏக்கர் நிலத்தைச் சமப்படுத்த, வகை செய்கின்றது. இந் நிதி ஒதுக்கத்தைக் கொண்டு, ரூ. 63.11 லட்சம் மூலதனத்தில், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், பாம்பிக்குளம் ஆழி யாறுத் திட்டத்தின் இரண்டாவது கட்டத்தின்மீது 11,000 ஏக்கர் நிலத்தைப் பண்படுத்தும் பணி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

அனைத்து நாடுகள் வளர்ச்சிச் சங்கத்தின் கடன் வசதியுடன் 1974-75 ஆம் ஆண்டில் கன்னியாகுமரி மாவட்டம், சித்தார் பட்டணம்கால் பகுதியில் ரூ. 45 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில் 3,000 ஏக்கர் நிலத்தைச் சமப்படுத்தவும், தஞ்சை மாவட்டம், தஞ்சாவூர் வட்டம், கும்பகோணத்தில் ரூ. 127.58 லட்சம் மதிப் பீட்டு செலவில் 27,000 ஏக்கர் நிலம் வடிகால் அமைக்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டங்கள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன.

[1974 மார்ச் 29]

டிராக்டர்கள் வழங்கல்.

அனைத்து நாடுகள் வளர்ச்சிச் சங்கத்தின் மூலம் 2,50,000 டாலர் மதிப்புள்ள (இந்திய மதிப்பு ரூ. 1,88,00,000) 750 டிராக்டர் களையும், உதிரிப் பாகங்களையும் இறக்குமதி செய்யக் கருதப் பட்டுள்ளது. இத்திட்டம் தற்போது இந்திய அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

துளைக் கிணறுகள் தோண்டும் இயந்திரமும், மண்வாரி இயந்திரமும் வாங்குதல்.

துளைக் கிணறுகள் தோண்டும் இயந்திரங்கள் வாங்குவதற்கான ஒப்பந்தப் புள்ளிகள் குறித்த ஆவணங்கள் இந்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளன. இவற்றிற்கு அனைத்து நாடுகள் வளர்ச்சிக் கழகத்தால் ஏற்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஒப்பந்தப் புள்ளி அறிவிப்பு பற்றிய விவரங்களை முதன்மையான நாளிதழ்களில் வெளியிட வேளாண்மைத்துறை இயக்குநர் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்.

மண்வாரி இயந்திரம் குறித்த ஒப்பந்தப் புள்ளி ஆவணங்களைக் குறித்து இந்திய அரசு தெரிவித்த ஆலோசனைகளின் அடிப்படையில், வேளாண்மைத்துறை இயக்குநர் அவர்களுடன் கலந்து கொண்டு, அரசு முடிவு செய்யும்.

வேளாண்மைக்கல்வி.

வேளாண்மைப் பள்ளிகள் :

இம்மாநிலத்தில் 14 வேளாண்மைப் பள்ளிகள் உள்ளன. அவற்றில் 13 வேளாண்மைப் பள்ளிகள் மாநில வேளாண்மைத் துறையால் நடத்தப்படுகின்றன. ஒரு பள்ளி வடார்க்காடு மாவட்டம் காட்பாடியில், தனியார் அமைப்பு ஒன்றினால் நடத்தப்படுகிறது. குடியானவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு தொழில் நுட்ப அறிவில் முன்னேற்றம் அளிக்க ஆண்டொன்றுக்கு பள்ளி ஒன்றில், 20 மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றனர். தற்போது இந்தப் பள்ளிகள் தற்காலிகக் கொட்டகைகளில் உள்ளன. படிப்படியாக, 1974-75 ஆம் ஆண்டிலிருந்து நிரந்தரக் கட்டிடங்கள் கட்டக் கருதப்பட்டுள்ளது.

[1974 மார்ச் 29]

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம் குடுமியான் மலை “அண்ணாப் பண்ணையில்” உள்ள மாநில வேளாண்மைப் பயிற்சி நிலையம்.

வேளாண்மையில் பல துறைகளிலும் நவீன வளர்ச்சியுடன் பல நிலைகளில், வேளாண்மைத் துறை தொழில் துட்பப் பணியாளர் களுக்கு பயிற்சி அளிக்க திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம் குடுமியான்மலை “அண்ணாப் பண்ணை”-யில் மாநில வேளாண்மைப் பயிற்சி நிலையம் ஒன்று நிறுவப்பட்டுள்ளது.

உழவர்கள் பயிற்சி நிலையம்.

உழவர்கள் பயிற்சி நிலையங்கள் ஏழு உள்ளன. அவற்றில் 5 வேளாண்மைத் துறையின் கீழும், 2 வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகத்தின் கீழும் உள்ளன. இந்த நிறுவனங்களில் கீழ்க்கண்டவர்களுக்கு 5 நாட்கள் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது :—

- (i) குடியானவர்கள்.
- (ii) குடியானவப் பெண்கள்.
- (iii) குடியானவர் விவாதக்குழு கூட்டுறவர்கள்.

குடியானவர் நிலங்களில் அவ்வப்போது உலாவரும் பயிற்சியும், செய்முறை விளக்கங்களும் ஒரு நாளைக்கு அளிக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு குடியானவர் பயிற்சி மாவட்டத்திலும், இத்தகைய பயிற்சி செய்முறை விளக்கங்கள் ஆண்டொன்றுக்கு 100 முறை நடத்தப்படுகின்றன.

அடுத்துவரும் ஆண்டுகளில், குடியானவர்கள் பயிற்சி நிலையங்களுக்கு அதிக வசதிகள் வழங்கப்படும்.

வேளாண்மைப் பல்கலைக்கழகம்.

தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக்கழகம் 1971 சூன் முதல் நாளிலிருந்து செயல்படத் தொடங்கியது. பலவகைப் பயிர்கள் குறித்த விரிவான ஆராய்ச்சி, ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள் வளர்ச்சி, கல்வி நிறுவனங்கள் முன்னேற்றம் ஆகியவை குறித்துத் தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக்கழகம் அதிகக் கவனம் செலுத்தி வருகிறது.

[1974 மார்ச் 29]

விதைத் தொழில் துட்பத்தில் முன்னேற்றம் காண 1973-74 ஆம் ஆண்டில் புதிய மண்வளத் தொழில் துட்பப்பிரிவு ஒன்று தொடங்கப்பட்டது. 1972-73 கல்வி ஆண்டிலிருந்து வேளாண்மைப் பொறியியல் பட்டவகுப்பு இருக்கைகளின் எண்ணிக்கை 40 ஆக இருந்தது. இது 1973-74 ஆம் ஆண்டில் 50 ஆக அதிகரிக்கப் பட்டது. 20 இருக்கைகளுடன், 1973-74 ஆம் ஆண்டில், அறிவியல் பட்டப்படிப்பில் தோட்டக்கலைப்படிப்பு B.Sc. (Horticulture) ஒன்றும் தொடங்கப்பட்டது. ஆறு மாணவர்களுடன் இரண்டாண்டு அறிவியல் பட்டமேற்படிப்பு (M.Sc.) ஒன்று விதைத் தொழில் துட்பத் துறையால் தொடங்கப்பட்டது. கோயம் புத்தூர் மற்றும் மதுரை வேளாண்மைக் கல்லூரியில் அறிவியல் பட்டப்படிப்பில் (வேளாண்மை) B.Sc. (Agriculture) உள்ள மொத்த இடங்கள் 222 ஆகும்.

இப்பல்கலைக்கழகத்திற்கு 1974-75 ஆம் ஆண்டுக்கான மொத்த வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 266.54 லட்சம் ஆகும். இதில், இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் குழுவின் ஆதரவு பெற்ற இத் திட்டத்திற்கு ரூ. 53.554 லட்சம் நிதி உதவி கிடைக்கும். இப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு கல்லூரிப் பயிற்சிக் கட்டணங்கள், பண்ணை அல்லது ஆராய்ச்சி நிலையம் ஆகியவற்றின் மூலம் ஏறத்தாழ ரூ. 18 லட்சம் அளவுக்கு வருவாய் கிடைக்கும். 1974-75 ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாடு அரசு ஏற்கும் செலவுத் தொகை ரூ. 195 லட்சமாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் பலவகை வளர்ச்சிப் பணிகளுக்காக இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் குழு மற்றும் இந்திய அரசு ஆகியவற்றின் மூலம் நிதி உதவி பெறுவதற்காக இது உலக வங்கியின் நாட்டத்தைப் பெற்றுள்ளது.

சிறு உழவர்கள் வளர்ச்சி நிறுவனம், குறைந்த அளவில் நிலம் வைத்துள்ள சிறு உழவர்கள், மற்றும் பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்குரிய வளர்ச்சி நிறுவனம்.

திருநெல்வேலி, மதுரை, கடலூர், சிறு உழவர்கள் வளர்ச்சி நிறுவனம்; செங்கம், சேலம், குறைந்த அளவில் நிலம் வைத்துள்ள சிறு உழவர்கள் மற்றும் உழவுத் தொழிலாளர்களுக்குரிய வளர்ச்சி நிறுவனம் ஆகியவற்றின் கீழ்வரும் திட்டங்கள் 1974-75

[1974 மார்ச் 29]

ஆண்டிலும் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படும். இதுவரை 5 நிறுவனங்களுக்கும் 1973-74 ஆம் ஆண்டில் மொத்தத் தொகையாக ரூ. 72.96 லட்சம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. 156,833 உழவர்கள் இதன் மூலம் பயன் அடைந்துள்ளனர்.

சிறு உழவர்கள் வளர்ச்சி நிறுவனம், தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் மேற்கொண்டு ஆறு வட்டாரங்களிலும், குறைந்தளவு நிலமுள்ள உழவர்கள், பண்ணைத் தொழிலாளர்கள் நிறுவனம், வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் மேற்கொண்டும் ஒரு வட்டாரத்திலும், செயல்பட இந்திய அரசு அண்மையில் தங்களது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளது. இவ்வாறாக, சிறு உழவர்கள் வளர்ச்சி நிறுவனங்கள் குறைந்த நிலமுள்ள உழவர்கள், பண்ணைத் தொழிலாளர்கள் வளர்ச்சி நிறுவனங்கள் திட்டம் இம்மாதிலத்தில் 52 வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் செயல்பட்டு வருகின்றது. விவரம் வருமாறு:

மதுரை	18
தென்னார்க்காடு	18
திருநெல்வேலி	11
வடார்க்காடு	3
சேலம்	2
	52

தமிழ்நாடு வேளாண்-தொழில் கழகம்.

தமிழ்நாடு வேளாண்-தொழில் கழகம் 1968 ஆம் ஆண்டிலிருந்து செயல்பட்டு வருகிறது. இக்கழகம் 1968-70 இக்கால அளவில் தவணைக் கொள்முதல் நிதியுதவித் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தியது 10,684 விசை ஏற்றங்கள், 325 டிராக்டர்கள் ஆகியவற்றை வாங்கு வதற்காக 11,009 பேர்களுக்கு ரூபாய் 312.04 லட்சம் தொகை ரூன் பணமாக வழங்கியது. இக்கழகத்தின் நடவடிக்கைகளில் ஒன்று இறக்குமதி செய்யப்பட்ட டிராக்டர்களை வழங்குவதாகும்; இது 3,239 டிராக்டர்களை வழங்கியுள்ளது.

[1974 மார்ச் 29]

விசை உழவுக் கருவிகளுடன் பெருமளவில் தரையில் மருந்து தெளித்தல், டிராக்டர்களுக்கு உதிரிப் பாகங்களை விற்பனை செய்தல், வேளாண் கருவிகளைத் தயாரித்தல் ஆகியவற்றில் இக் கழகம் ஈடுபட்டுள்ளது. இக் கழகம் காஞ்சிபுரம், சேலம், திருச்சி ராப்பள்ளி, விழுப்புரம், மதுரை, திருநெல்வேலி ஆகிய இடங்களில் வட்டார நிலையங்களும், மதுரை நகரம், பொன்னேரி, பட்டுச் கோட்டை, புதுக்கோட்டை, திருவண்ணாமலை, தேனி, பரமக்குடி ஆகிய இடங்களில் துணை நிலையங்களும் நடத்துகிறது. கோயம்புத்தூரில் ஒரு வட்டார நிலையமும், மற்ற இடங்களில் எட்டு துணை நிலையங்களையும் திறக்க இக்கழகத்திடம் செயற்குறிப்பு ஒன்று உள்ளது. வேளாண் பணி நிலையங்களைத் தொடங்க இக்கழகம் வேலையற்ற தொழில் நுட்பப் பணியாளர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கும் திட்டம் ஒன்றைச் செயல்படுத்துகிறது. வட்டார வளர்ச்சி அளவிலான பண்டகசாலைகள் மூலமாக உழவர்களுக்கு வாங்க, வேளாண்மைத் துறைக்கு பயிர்ப் பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளை வழங்குவதிலும் இக்கழகம் ஈடுபட்டுள்ளது. பயிர்ப்பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளைத் தயாரிப்பதற்காக மாநிலத்தில் பின்தங்கிய மாவட்டம் ஒன்றில் தொழிற்சாலைக் கொடுத்த ஒன்றை அமைப்ப தற்குத் தற்காலிகமாக முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

உரங்களை வழங்குவதையும், பழம், பழப் பொருட்கள் அகியவற்றை விற்பனை செய்வதையும் இக்கழகம் மேற்கொண்டுள்ளது. கீழ்க்காணும் திட்டங்களுக்கான செயற் குறிப்புகள் இக்கழகம் கொண்டுள்ளது:—

1. மின்வலை தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை.
2. மக்காச்சோளம் அரைவை ஆலை.
3. எண்ணெய்த் தொழிற்சாலை.
4. ஆவாரம்பட்டைத் தாவர எண்ணெய் பிரித்தெடுத்தல்.
5. ரப்பருக்கு வரும் நோயைத் தடுப்பதற்காக ரசாயனப் பொருள் தயாரித்தல்.
6. இரும்பை அதனுடைய தாதுப் பொருளிலிருந்து எளிதாகப் பிரிப்பதற்கு பயன்படுத்தப்படும் 'தொய்செம்' தயாரித்தல்.

[1974 மார்ச் 21]

7. அடிப்படை புரத உணவைத்தயாரித்தல்.

8. தூய்மைப்படுத்தப்பட்ட சாராயத்தைத் தயாரிப்பதற்கான வடிப்பு ஆலை.

மாவுப்பொருள் (Starch) க்ளுகோஸ், டெக்ஸ்ட்ரோஸ் (Dextrose)

(இது ஒருவகையான சர்க்கரை) பசைப் பொருளாகிய டெக்ஸ்ட்ரின் (Dextrin) ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்வதற்கு மக்காச்சோள அரையை ஆலை ஒன்றை நிறுவுவதற்கான அனுமதிக்கடிதம் ஒன்றை இந்திய அரசிடமிருந்து தமிழ்நாடு வேளாண்—தொழில் கழகம் பெற்றுள்ளது. மருந்துப் பொருள் தயாரித்தல், பஞ்சாலை, காகிதம் ஆகிய தொழிற்சாலைகளில் டெக்ஸ்ட்ரின், டெக்ஸ்ட்ரோசும் பயன் படுத்தப்படுகின்றன. இத்திட்டத்திற்கான மூலதனச் செலவு சுமார் ரூ. 9.00 கோடி என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கடன் வழங்கு நிறுவனங்கள், வணிக வங்கிகள் ஆகியவற்றின் உதவியுடன் நிதிவாயில்கள் திரட்டப்படும். புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் இந்த மக்காச்சோள அரையை ஆலை அமைக்கப்படும். இம் மாவட்டம் பின்தங்கிய பகுதியாகையால், பின்தங்கிய பகுதிக்கு அளிக்கப்படுகின்ற சலுகைகளை இத்தொழிற்சாலை அடையலாம். இத் திட்டத்திற்கான கட்டிட வேலைகள் 1974-75-ல் தொடங்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

தமிழ்நாடு வேளாண் பொறியியல்—பணிக் கூட்டுறவு கூட்டமைப்பும் அதனுடன் இணைந்த சங்கங்களும்.

இந்திய அரசின் ஐந்து லட்சம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தின்படி, 300 ஊர்ச்சி வட்டார அளவில், வேளாண் பொறியியல்—பணிக்கூட்டுறவு நிலையங்களை அமைக்கும் திட்டத்தை தமிழ்நாடு வேளாண் பொறியியல்—பணிக் கூட்டுறவு கூட்டமைப்பு செயல்படுத்தி வருகிறது. மேற்படி 300 நிலையங்களைப் பதிவு செய்யும் பணி, 1974 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மடிவடைவதற்குள் முடிக்கப்படும் என்று திட்டப்பிடிப்பட்டுள்ளன. இசுவரை 192 நிலையங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இனி 75 நிலையங்கள் தார்மன் போர்வாக் போன்ற புகழ் பெற்ற வேளாண்மை அறிவியல் கருகின்றன.

974 மார்ச் 29]

வேளாண்மை உற்பத்திக்குழு.

வேளாண்மை தொழில் கழகத்திற்காக பழவிற்பனை, பழச்சாறு குறித்துத் தொழில் ஸ்டப்ப்பொருளாதார ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. வேளாண்மை தொழில் குறித்த பல்வேறு பொருள்கள் பற்றிய ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளன. அடுத்து வரும் ஆண்டில் அதன் நடவடிக்கைகள் விரிவாக்கப்படும்.

[1974 மார்ச் 29]

**வேளாண்மை கொள்கைவிளக்கக் குறிப்பின்
இணைப்பு 1974—75.**

வரவு-செலவுத் திட்ட பொது விவாதத்தின்போது பேசிய மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் பலர், ரசாயன உரங்கள் (குறிப்பாக, அமோனியம் சல்பேட், யூரியா, கால்சியம் அமோனியம் நைட்ரேட் முதலான உரங்கள்) மத்திய அரசு நிர்ணயித்துள்ள கட்டுப்பாட்டு விலைகளைக் காட்டிலும் மிகவும் அதிக விலையில், கள்ளச் சந்தையில் விற்கப்படுவதாகக் குறிப்பிட்டனர். இந்தியாவில் மட்டுமன்றி ஏறத்தாழ உலக நாடுகள் அனைத்திலுமே ரசாயன உரப் பற்றாக்குறை நிலைமை உள்ளதென்று நான் சுட்டிக்காட்டினால், மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள், மனநிறைவு அடையப் போவதில்லை. இரண்டு வழிகளில் அப்பிரச்சினையைத் தீர்க்கலாமென்று நான் கருதுகிறேன். (1) கிடைக்கக்கூடிய ரசாயன உரங்கள், வேளாண்மைத் துறையைச் சேர்ந்த (Fertiliser Inspectors) களின் விழிப்பான கண்காணிப்பின்கீழ், நியாயமாகவும், கட்டுப்பாட்டு விலையிலும் விற்பனையாகச் செய்யப்பட வேண்டும், (2) ரசாயன உரப் பற்றாக்குறையைத் தீர்க்க, நைட்ரஜன் நிறைந்த கரிம உரங்கள் (Nitrogen - enriched Organic Manure) விநியோகிக்கப்பட வேண்டும்.

1. ரசாயன உரம் நியாயமான முறையில் விநியோகம் செய்தல்.—1973-74-ல் (1973 ஆகஸ்ட்டு முதல் 1974 ஜனவரி வரை) சம்பா (Rahi) பருவத்தின்போது, நமது மாநிலத்துக்கு 1,75,000 நைட்ரஜன் டன் அளவுக்கு உரங்கள் தேவைப்பட்டன. 1,00,619 நைட்ரஜன் டன் அளவுக்கு நமக்கு ஒதுக்கீடு செய்வதாக இந்திய அரசு ஒப்புக்கொண்டிருந்தபோதிலும், நமக்கு உள்ள படியே வந்து சேர்ந்தது 87,186 நைட்ரஜன் டன்கள்தான் (நைட்ரஜன் டன் என்பது உரத்தில் உள்ள நைட்ரஜன் அளவை அடிப்படையாகக் கொண்டு கணக்கிடப்படுவதாகும்; எனவே யூரியா என்றால், இந்த எண்ணிக்கையை 2.2-ஆல் பெருக்கவேண்டும். அமோனியம் சல்பேட் என்றால் 5 ஆல் பெருக்கவேண்டும்). 1974 குறுவை பருவத்தின்போது (1974 பிப்ரவரி முதல் 1974 ஜூன் வரை) Kharif பருவத்தில் 1,30,000 நைட்ரஜன் டன்களை (இதில் 60 சதவீதம் Non-Pool உரமாகவும், 40 சதவீதம் Pool உரமாகவும்) வழங்கப்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஒதுக்கீடு செய்வதாக கொச்சியில் நடந்த மண்டல மாநாட்டில் இந்திய

1974 மார்ச் 29]

அரசு ஒப்புக்கொண்டது. ஆனால் அந்த ஒதுக்கீட்டை 1,18,000 நைட்ரஜன் டன்கை குறைத்திருப்பதாக இப்போது தகவல் வந்துள்ளது. எனவே, உரம் வழங்குவதில் ஏற்படக்கூடிய பற்றாக்குறைகளைச் சமாளிக்க நாம் தயாராக இருக்க வேண்டும். 574 ஜூலை நங்குருவகுப் பவனார் உர இறக்குமதிகள் குறித்து நிச்சயமாகச் சொல்வதற்கில்லை என்பதையும் நினைவிற்கொள்ள வேண்டும். உர Levers மூலம் கட்டுறவுச் சங்கங்கள் உட்பட விநியோகிக்கப்பட இருக்கும் உரம் எந்த அளவாக இருந்த போதிலும் அதனை உண்மையில் பயன்படுத்தும் விவசாயிகள் உடயிருந்து கையொப்பத்தைப் பெற்றபின்னர், உரங்களை வணிகர்கள் வழங்க வேண்டும். உரம் வழங்கப்படுவது கண்டிப்பான முறையில் கண்காணிக்கப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் வணிகர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள உரங்கள் கள்ளச் சந்தைக்குப் போய்ச்சேர வழி ஏற்படாது. 9,465 வணிகர்களைக் கண்காணிப்பதற்கு தற்போது மேற்பார்வை அதிகாரம் பெற்றுள்ள 8 முழு நேர உர இன்ஸ்பெக்டர்கள், மற்றும் வருவாய்த் துறை அதிகாரிகள் ஆகியோர் உள்ளனர். மேற்பார்வைப் பணியாளர்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்தவும் வணிகர்கள் விற்பனை செய்வதை முறைப்படுத்தும் நிபந்தனைகளைக் கடுமையாக்கவும் கருதப்பட்டுள்ளது.

2. நைட்ரஜன் நிறைந்துள்ள கரிம உரங்கள்—ரசாயன உரப் பற்றாக்குறை நிலவி வருகையில், ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் டங்கீட்டு அளவீன்படி கொடுக்கப்படும் உரம், மிகு பயன் அளிக்கும் பயிர்களுக்குப் போதுமானதாயிராது. ஆதலால் கிடைக்கும் உரத்தை நியாயமான அளவில் வழங்குவது மட்டும் போதாது. எனவே உரங்களைக் கணிசமான அளவு அதிகரிப்பதற்கு வழி வகைகளை நமது மாநிலத்தில் நாம் காண வேண்டும்.

ரசாயன உரங்களுக்குத் துணையாக நகர்ப்புற, கிராமப்புற கம்போஸ்ட்டும் தொழு எருவும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று இந்திய அரசு கருத்துத் தெரிவித்துள்ளது. நகர்ப்புற கழிவுகளைக் கொண்டு கம்போஸ்ட் உரம் தயாரிக்க மத்திய அரசு ந்தியுதவி வழங்கவும் உறுதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் மிகக் குறைவாக நைட்ரஜன் சத்து உள்ளதன் காரணமாக, கரிம உரங்கள் ரசாயன உரங்களுக்கு கூடாகாது என்று டாக்டர் நார்மன் போர்லாக் போன்ற புகழ் பெற்ற வேளாண்மை அறிவியல்

[1974 மார்ச் 29]

வல்லுநர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். ரசாயன உரங்களில் அடங்கியுள்ள நைட்ரஜன் சத்துடன், கரிம உரங்களில் அடங்கியுள்ள நைட்ரஜன் சத்தை ஒப்பிட்டபோது, வேளாண்மை அறிவியல் வல்லுநர்களால் கூறப்பட்ட கருத்து கீழ்க்கண்டபடி மெய்ப்பிக்கப் படுகிறது:—

யூரியா	45 சதவீதம் நைட்ரஜன்.
அம்மோனியம் சல்பேட்	20 சதவீதம் நைட்ரஜன்.
கிராமப்புற கம்போஸ்ட்	0.9 சதவீதம் நைட்ரஜன்.
நகர்ப்புற கம்போஸ்ட்	1.2 சதவீதம் நைட்ரஜன்.
தொழு எரு	1.3 சதவீதம் நைட்ரஜன்.

கரிம உரங்களில் நைட்ரஜன் சத்தை கூட்டுவதுதான் உற்பத்திக்கு ஏற்றதெனத் தீர்ப்பதற்குரிய ஒரே வழியாகும். இதை எவ்வாறு நிறைவேற்றுவது என்பதை பிரச்சனையாகும். நைட்ரஜன் மிகுந்த லிக்குன் (மரப்பொருள்) உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்பதை மேற்கு ஜெர்மனி, பிரான்ஸ், உயிர் வேதியல் நிலையத்தைச் சேர்ந்த டாக்டர் பிளேய்க் கோவைக்கு வந்திருந்த போது நிரூபித்துக் காட்டினார்.

இதையொட்டி நமது மண்வளச் சோதனை ஆய்வுக் கூடங்களில், சோதனைகள் நடத்தப்பட்டன. கரிம உரங்களில் அடங்கியுள்ள நைட்ரஜன் சத்தை 11 சதவீதம் வரை உயர்த்துவதில் நாம் வெற்றி அடைந்துள்ளோம். நைட்ரஜனை ஈர்த்துக் கொள்வதற்கு, கரும்புச் சக்கையை அடிப்படைப் பொருளாகக் கொண்டு சோதனை செய்யப்பட்டது. அது 10 சதவீதத்திற்கு மேல் நைட்ரஜனை ஈர்ப்பதாக கண்டறியப்பட்டது. நைட்ரஜன் மிகுந்த கரும்புச் சக்கையை, பயிர்களுக்கு உரமாக பயன்படுத்தி அவை நல்ல பலன்களைத் தருவதாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

நைட்ரஜன் மிகுந்த கரிம உரங்களை உற்பத்தி செய்யத் திட்டம் இடப்பட்டுள்ளது. இந்த உரம் ரசாயன உரங்களின் பற்றாக்குறையைத் தீர்க்க உதவும் என்றும் இதன் மூலமாக உணவு உற்பத்தியில் இம் மாநிலத்தின் நற்பெயரை தலை சிறந்த இடத்தை காப்பாற்ற முடியும் என்றும் நான் நம்புகிறேன்.

1974 மார்ச் 29]

NOTE ON AGRICULTURE POLICY, 1974-75.

Thiru Chairman, Sir,

I place before you a brief review highlighting various Agricultural Production Programmes contemplated for 1974-75.

SEASONAL CONDITIONS.

In general, dry conditions prevailed in most places in the State during the summer months between March and May 1973.

The rainfall recorded in the hot weather period was 7.80 mm. as against the normal of 137.8 mm. Non-receipt of rain in April-May hampered Agricultural operations in respect of summer irrigated crops in most part of the State, especially so in the districts of Chingleput, North Arcot, South Arcot, Thanjavur, Coimbatore and Salem.

The South-West monsoon set in more or less on time by the end of May on the West coast. Fairly good showers were received in Chingleput, North Arcot, South Arcot, Salem, Madurai and Ramanathapuram districts for taking up sowing in the dry lands in the appropriate season. The rainfall in these districts during the season was also normal and fairly evenly distributed. In the remaining districts, the rainfall was slightly below normal. Taking the State as a whole, the rainfall received during South-West monsoon period was 299.08 mm. as against the normal of 307.3 mm.

The North-East monsoon showers were promising in the earlier part of the season. However, the rains received subsequently were not to the desired extent on account of which the tanks and reservoirs did not get full supply. Late in the season towards the end of December 1973, there has been some heavy rainfall in parts

[1974 மார்ச் 29]

of the State. Summarising the seasonal conditions on the whole, it may be stated that the production of rainfed crops of millets, oilseeds and pulses was fairly normal during the year. Production of paddy, sugarcane, banana, cotton, vegetable, etc., was affected to some extent. The failure of the latter rain during the North-East monsoon period especially in northern parts of the State may adversely affect the availability of water for the summer cropping programme late in the season.

On the whole, there was no major incidence of pests or disease during the year. Mass ground spraying against Red Hairy caterpillars and 'Surul Poochi' on groundnut was taken up in the districts of North Arcot, South Arcot, Chingleput, Madurai, Tiruchirappalli, Salem and Coimbatore in an area of 80,000 acres. Mild attack of Jassids and stem-borer in paddy, fruit borer in bhendi, tomato and brinjal, bollworms in cotton, etc., were noted in different parts of the State and were controlled effectively by timely spraying.

AGRICULTURAL PRODUCTION.

The anticipated production level in 1973-74 is 57 lakh tonnes rice, 15 lakh tonnes millets and 2.10 lakh tonnes of pulses, 11.00 lakh tonnes of gur in case of sugarcane, 11.50 lakh tonnes of oilseeds, 0.72 lakh tonnes of lint cotton. Total production in 1973-74, i.e., 97.22 lakh metric tonnes represents a 3.1 per cent increase over 1972-73 production of 94.23 lakh metric tonnes. Corresponding anticipated figures for 1974-75 will be 59 lakh tonnes of rice, 15.70 lakh tonnes of millets, 2.30 lakh tonnes of pulses, 11.30 lakh tonnes of gur, 12.07 lakh tonnes of oilseeds and 0.76 lakh tonnes of lint cotton.

On account of the sustained efforts taken by the department by providing better facilities and due to spread of high-yielding varieties and provision of inputs, the average yield per hectare is expected to be 2,158 kg. during the current year and steps are being taken to increase the per hectare yield to 2,234 kg. during 1974-75.

The anticipated achievements under High-Yielding Varieties Programme during 1973-74 are 22.26 lakh hectares (55.00 lakh acres) under high-yielding variety of paddy and 4.20 lakh hectares

1974 மார்ச் 29]

(10.37 lakh acres) under hybrid millets. During 1974-75, it is envisaged to stabilise 22.00 lakh hectares under high-yielding varieties of paddy and cover 5.50 lakh hectares (13.59 lakh acres) under hybrid and high-yielding millets.

PULSES.

There has been spectacular increase in the acreage and yield of pulses. As against 12.15 lakh acres covered in 1970-71 with a production of 1.33 lakh M.T., the area in 1973-74 is expected to be 20.12 lakh acres with an anticipated production of 2.10 lakh M.T.

During 1974-75, it is proposed to cover an area of 21.06 lakh acres (computed) with a production target of 2.30 lakh M.T. To educate the farmers to adopt a package of practices, it is proposed to conduct 1,000 demonstrations with improved strains of pulses. To ensure a steady flow of primary and secondary seeds, 15,000 acres are proposed to be run as seed farms.

As a new venture, it is proposed to lay out exploratory trials to replace Horsegram with other pulses varieties like Blackgram and Greengram wherever feasible. During 1974-75, it is proposed to intensify various agricultural development programmes in the districts.

Release of Varietal Strains.

The following are the varietal strains released by the Directorate of Agriculture during 1973-74:—

MCU 8 Cotton.

Ragi P. R. 202.

K.I. Tenai.

5948 Paddy.

7711 Paddy.

PS. 7 Greengram.

T. 9 Blackgram.

127-7—17

[1974 மார்ச் 2]

The following varieties were released by the Tamil Nadu Agricultural University during 1973-74 :—

- (1) CO 36 Paddy.
- (2) POL₂ Groundnut.
- (3) CO 8 Lab Lab.
- (4) CO 2 Sapota.
- (5) CO 2 Papaya.
- (6) CO 2 Samai.
- (7) CO 2 Blackgram.
- (8) CO 2 Greengram.
- (9) CO 37 Paddy.
- (10) CO 4 Thenai.
- (11) 771 Cholan.
- (12) COH 1 Cholan.
- (13) COH 2 Cholan.
- (14) CO₂ Cow-pea.

INTENSIVE AGRICULTURAL DISTRICT PROGRAMME.

This programme is implemented in Thanjavur District since 1960 with the object of increasing the Agricultural Production through the integrated and intensive use of improved agricultural techniques. Seminars, training programmes, pre-season mass campaigns, meetings, radio talks display of posters and hoardings, adaptive research trials, etc., are all employed as tools by the extension staff and by the subject-matter specialists in their efforts to raise the production in the district. As a result of the

1974 மார்ச் 29]

Intensive Agricultural District Programme activities, the High Yielding Varieties have spread to nearly 92 per cent of the area in the delta. Out of a total area of 6.59 lakh hectares of paddy (16.77 lakh acres) in the district nearly 6.14 lakh hectares (15.36 lakh acres) are under High Yielding Varieties. The consumption of nitrogen fertilisers and plant protection chemicals have increased considerably. There is a significant change in the outlook of the farming community. The district which was producing 8.85 lakh tonnes of rice in 1959-60 is anticipated to produce 15.48 lakh tonnes of rice in 1973-74 and 16.10 lakh tonnes of rice in 1974-75. The average yield per hectare in case of rice in the district which was 2,250 kg. in 1960-61 has risen up to 3,011 kg. in 1972-73, representing an increase of 33 per cent.

INTENSIVE AGRICULTURAL AREA PROGRAMME.

This is being implemented in the districts of Chingleput, Madurai, Tirunelveli, Coimbatore and Tiruchirappalli and will be extended to one more district in 1974-75.

STATE SEED FARMS.

There are 55 State Seed Farms in the State including one large-scale farm at Anna Pannai with a total extent of 5,135 acres of which 3,897 acres are cultivable.

The State Seed Farms are running on profit on the whole.

Seed certification and seed testing facilities will be strengthened.

Seeds are tested at the Seed Testing Laboratories at Coimbatore and Madurai for their liability and purity and distributed through the Agricultural Depots.

The number of samples tested during the year 1973-74 (i.e., up to January 1974) is 10,668 Nos.

The Seed Certification Agency in this State consists of one Seed Certification Officer assisted by two Assistant Seed Certification Officers, besides 24 Deputy Agricultural Officers and six Demonstration Maistries. The Headquarters of the Seed Certification

[1974 மார்ச் 29]

Officer and one of the Assistant Seed Certification Officer is at Tiruchirappalli while the other Assistant Seed Certification Officer is having his headquarters at Coimbatore. It is proposed to strengthen the staff in 1974-75 by appointing one more Assistant Seed Certification Officer, four Deputy Agricultural Officers and complementary staff. The following is the achievement made under the scheme during 1973-74 (i.e., up to January 1974) :—

	Targeted area (acres).		Area certi- fied (acres). (up to 31st January 1974).	Quantity (certified in M.T.)	Target for 1974-75.
	(1)		(2)	(3)	(4)
Paddy	6,000	..	6,323	912.928	8,500 acres.
Cotton	3,000	..	1,800	49.582	1,500 acres.
Hybrid Millets	3,000	..	1,455	685.210	1,800 acres.

Special emphasis will be given in the years to come for supplying certified seeds to the farmers.

To demonstrate the economics of scientific farming (which will also help in establishing agro-industries), it is proposed to set up State Farms Corporation which will take up compact areas in different parts of the State for Model Farming, which will be Centres to spread the message of business like agricultural operations to the farmers in the neighbourhood.

FERTILISERS.

The requirements, allotments and arrivals of fertiliser for Rabi 1973-74 and Kharif 1974 are as follows :—

Rabi 1973-74.				Kharif 1974.		
	Pool.	Non-pool.	Total.	Pool.	Non-pool.	Total.
Requirements ..	106,000	69,000	175,000	52,000	78,000	130,000
Allotment ..	48,837	51,782	100,619	52,000	78,000	130,000
Arrivals ..	35,404	51,782	87,186			

[1974 மார்ச் 29]

At the Zonal Conference on Fertilisers convened and held by the Government of India at Cochin on 24th and 25th January, 1974, the Government of Tamil Nadu was represented by the Commissioner for Food Production and the Director of Agriculture. At the Conference, the requirements of fertiliser of the four Southern States and the Union Territory of Pondicherry for the Kharif season (February to July 1974) were assessed.

During 1973 Kharif season (from February 1973 to July 1973) fertiliser consumption in our State was as follows :—

Nitrogen	94,000 M.T.
Phosphoric acid	33,000 M.T.
Potash	29,000 M.T.

For 1974 Kharif season (February 1974 to July 1974) we had requested Government of India to allot :—

Nitrogen	130,000 M.T.
Phosphoric acid	40,000 M.T.
Potash	40,000 M.T.

In the Conference, Government of India officials of the Ministry of Agriculture agreed to supply the requirements in full. In the conference it was indicated that :—

1. 60% of State's requirements will be supplied from non-pool stocks (Production and distribution by indigenous manufacturers).
2. 40% of State's requirements will be met from Pool stocks.
3. No contract has been so far entered into with foreign firms for imports after July, 1974.

4. Required assistance by supply of electricity, etc. must be extended to the indigenous manufacturers by the respective State Governments.

[1974 மார்ச் 29]

Regional allocations of fertilisers for Kharif 1974 as decided in the conference are as follows:—

	(In Metric Tonnes.)		
	Nitrogen.	Phosphoric acid.	Potash.
Tamil Nadu ..	130,000	40,000	40,000
Andhra Pradesh ..	124,000	50,000	20,000
Karnataka ..	59,000	26,000	20,000
Kerala ..	22,000	12,000	15,000

It was also decided that during 1974 Kharif season indigenous manufacturers will supply Nitrogenous fertilisers to Tamil Nadu as per the following statement:—

Madras Fertilisers Ltd., Madras ..	32,912 M.T.
F.A.C.T. Alwaye	7,555 M.T.
F.A.C.T. Cochin	15,000 M.T.
Neyveli Lignite Corporation, Neyveli	14,650 M.T.
E.I.D. Parry	3,138 M.T.
Zuari, Goa	5,000 M.T.
Coramandal	280 M.T.
	78,535 M.T.

The Government of India have since begun to allot the fertilisers from the Pool for the Kharif 1974 season.

URBAN COMPOST.

The Government of Tamil Nadu will be taking special steps to improve the availability of green manure and organic manures so as to partially supplement the deficit in the total requirement of nitrogenous fertilisers. It is proposed to instal mechanical compost yards, each costing Rs. 60 lakhs in the two Municipal Corporations. Attempts are also being made by the Tamil Nadu Agro-Industries Corporation to interest the first grade, selection grade and special grade municipalities in this venture. The Government of India have come forward to give contribution at the rate of 33 1/3 per cent of the cost as subsidy. The Government of India is being moved for increased assistance.

1974 மார்ச் 29]

PLANT PROTECTION.

Under the Plant Protection Scheme, the Government supplies pesticides to ryots through Agricultural Depots.

Acute shortage is felt in respect of widely used cheap chemicals such as Endrin, D.D.T., B.H.C., etc. The shortage in respect of the abovementioned chemicals is due to import restrictions and also due to diversion of substantial quantities of indigenously produced chemicals to Malaria Eradication Programme. The State Government have requested the Government of India to import 100 tonnes of Endrin technical grade material, and 3,000 tonnes of B.H.C. technical to ease the supply position in regard to important pesticides. A quantity of 122,000 litres of Endrin 20 per cent Emulsifiable Concentrate and 14,000 tonnes of B.H.C. 10 per cent were supplied during 1973-74 (up to 28th February 1974).

The number of power operated sprayers-cum-dusters held in various Plant Protection Pools of the Department is estimated at 10,000. During the Fifth Plan period, it is proposed to purchase 5,000 power sprayers, out of which 1,000 sprayers will be purchased during 1974-75 at a total cost of Rs. 10.00 lakhs.

It is also proposed to strengthen the existing Pesticides Testing Laboratories at Kancheepuram, Koilpatti, Aduthurai, Coimbatore, Madurai, Salem and Tiruchirappalli during 1974-75 at a cost of Rs. 6.85 lakhs so that more samples of pesticides could be tested.

SUGARCANE DEVELOPMENT.

It is proposed to spend Rs. 100 lakhs on road works in 1974-75 in Sugar factory areas. This is the highest so far proposed to be spent in any year on this item.

The amount spent on Sugarcane Development, Sugarcane Research and Sugarcane Road Works from the Sugarcane cess fund is given below:—

Year.	Develop- ment.	Research.	Road Develop- ment.	Total.
(RUPEES IN LAKHS.)				
969-70	13.38	6.19	30.81	50.38
970-71	16.48	6.18	33.26	55.92
971-72	13.28	7.87	30.39	51.54
972-73	18.01	8.18	50.20	76.39

[1974 மார்ச் 29]

In addition to the already sanctioned 10 centres, two more Parasite Breeding Centres are proposed to be opened at Villupuram and Tiruvannamalai during 1974-75.

For 1973-74 sugar season, this Government recommended a price of Rs. 90 per Metric Ton of cane supplied to the factories, linked to a recovery of 8.5 per cent and below with premium of 9.4 nP. for every 0.1 per cent increase in recovery. The Government of India have fixed the price at Rs. 80 per Metric Ton, but retained the linkage and premium as suggested. On receipt of representations from the growers in the Tamil Nadu, this Government convened meetings with sugar factory owners and cane growers and have suggested higher prices to be given to the cane growers. For the year 1974-75 commencing from 1st October, 1974, this Government have recommended a price of Rs. 95 per Metric Ton linked to a recovery of 8.5 per cent and below with a premium of 10 nP. for every 0.1 per cent increase in recovery.

MINOR IRRIGATION.

Under Minor Irrigation Scheme, this Department is lending on hire basis various types of rigs for sinking wells, etc. The details of different rigs available with the department are furnished below:—

Percussion Drills	..	..	52
Rotary Drills	..	..	46
Calyx drills	..	..	18
Hammer drills	..	..	11
Hand Boring Sets	..	..	457
Rock Blasting Units	..	..	137
Air Compressor Units	..	..	8
Long Hole equipments	..	..	16
Debris removers	..	..	25

1974 மார்ச் 29]

Sanction has been accorded to incur an expenditure of Rs. 27,30,000 for the purchase of the following machinery and equipment during the year 1974-75:—

(i) Rotary drills	..	..	3
(ii) Wagon drills	..	..	2
(iii) Lorries	..	..	4
(iv) Welding Plants	..	..	5
(v) Covered shed	..	..	1

At present, the Agriculture Department is having 164 Rock Blasting Units. During 1974-75, the Government propose to purchase 30 Rock Blasting Units and 30 Debris Removers at a cost of Rs. 15 70 lakhs. It has been decided that the Agriculture Department should take over all the Rock Blasting Units available with the Panchayat Unions in the State for better utilisation. Details regarding the total number of wells sunk by the Department, so far (up to 31st January 1974) from the inception of the scheme are furnished below:—

(i) Private Tube Wells	..	..	..	19,983
(ii) Boring in Wells	..	..	..	5,438
(iii) Filter Point Tube Wells	..	..	..	24,438
(iv) Deepening of Wells	..	..	..	8,337

SOIL TESTING LABORATORIES.

There are at present 13 Soil Testing Laboratories functioning in the State. In addition, there are two Mobile Soil Testing Laboratories allotted by the Government of India and they are functioning at Aduthurai and Koilpatti. A third one is expected to be allotted by the Government of India. During 1974-75, it is proposed to establish, at the cost of the State Government, a Mobile Soil Testing Laboratory in Dharmapuri District at a total cost of Rs. 2.58 lakhs. It is also proposed to upgrade the existing Soil Testing Laboratories at Ootacamund, Kovilpatti, Kancheepuram and Aduthurai to facilitate micro-nutrients analysis at a total cost of Rs. 3.58 lakhs.

[1974 மார்ச் 29]

The object of the Soil Testing Laboratories is to render free service to the ryots for the analysis of soil to enable them to use fertilisers in relation to the soil test data for maximisation of crop production. The number of samples tested in Soil Testing Laboratories during 1972-73 is 436,121 and that in 1973-74 is 594,000.

HORTICULTURE.

Fruit Development Scheme.—Under the Scheme for the Development of Fruit Production in Tamil Nadu, long term loans were issued to the tune of Rs. 7 lakhs to the fruit growers during the year 1973-74. A scheme for the production and expansion of area under 'Kew' variety of pineapple in the districts of Madurai Kanyakumari and Tirunelveli and another scheme for the cultivation of pineapple in North Arcot district will be implemented during 1974-75. A Tropical Fruit Research Institute will be established during the year 1974-75 for undertaking intensive researches on various tropical fruits in Tamil Nadu.

Model Orchards.—In addition to the existing nine orchard-cum-Nurseries located in the places mentioned below, one more orchard will be established in South Arcot district during 1974-75 :—

Attur	Chingleput district.
Kudapattu	North Arcot district.
Marungulam	Thanjavur district.
Kodaikanal	Madurai district.
Poovanni	Ramanathapuram district.
Courtallam	Tirunelveli district.
Periakulam	Madurai district.
Thimmapuram	Dharmapuri district.
Coonoor	The Nilgiris district.

Quality planting materials are supplied to the fruit growers through these orchard-cum-nurseries at subsidised rates.

1974 மார்ச் 29]

Plants and seeds distributed from the Government Orchard-cum-Nurseries up to February 1974.

Plants.	Number.
1. Mango	30,703
2. Citrus	15,557
3. Guava and other Fruits	36,310
4. Grapevine rooted cuttings and cuttings	14,067
5. Flower Plants	8,210
6. Croton and Ornamental Plants	7,867
7. Apple	1,343
8. Peaches	881
9. Pear	4,053
10. Plum budded plants	7,362
11. Spices plants	11,629
12. Miscellaneous	55,276
Total	193,258

Seeds.	Kilograms.	Grams.
1. Bhendi	12	350
2. Brinjal	13	000
3. Tomato	22	100
4. Cluster Beans	81	600
5. Papaya	0	500
6. Sunhemp	39	000
7. Soya Beans	2	000
8. Groundnut	2,020	000
9. Pulses	180	000

HILL AREA DEVELOPMENT.

The Scheme for the development of Horticulture in Hill Areas envisages development of Horticulture in the districts of North Arcot, Salem, Tiruchirappalli and Madurai to promote the well-

[1974 மார்ச் 29]

being of residents of the hill areas and to ameliorate the condition of the tribal people. The scheme was sanctioned during the year 1971-72 and is being continued.

There are three District Agricultural Officers with Salem, Thuraiyur (Tiruchirappalli district) and Dindigul (Madurai district) as headquarters and one Assistant Horticulturist with Tirupathur (North Arcot District) as headquarters with their supporting staff working under the scheme. The Horticulturist, Kodaikanal, is in over all charge of the scheme. It has been proposed to allow 50 per cent subsidy on all inputs supplied to the tribals in the important hill ranges in the districts of North Arcot, Salem, Tiruchirappalli and Madurai during 1974-75. An area of 4,450 acres will be covered during 1974-75.

Indo-German Nilgiris Development Project.—The Indo-German Nilgiris Development Project has been extended up to 31st March 1974. Discussions with the Officers concerned have been held and it is proposed to request the Government of India for extending the project for another five years.

On account of the Indo-German Nilgiris Development Project the area under potato has gone up by about 2,500 to 3,000 acres when compared to the area under potato during 1969-70 when the Dasanit programme was started. The area under potato is expected to be about 23,000 acres during 1974-75 with a production of 5 metric tonnes per acre on an average.

About 1,700 hectares are proposed to be covered under various improved vegetable varieties with an anticipated production of 90,000 tons in the shape of vegetables and 1 lakh number of cauliflowers.

Benefits of the Indo-German Nilgiris Development Project.—
(i) Rehabilitation and re-organisation of eight State Seed Farms with a total area of about 100 ha. has been carried out.

(ii) By conducting a large number of experiments the project collected the basic data for the cultivation of potato, vegetables, cereals and fodder and published them in the package of practice

[1974 மார்ச் 29]

(iii) Multiplication of virus-free potato seeds partly in farmers' fields and the distribution of the improved seed have been organised. The increase in yield by using this improved seed material works out to about 50 per cent.

(iv) Out of 131 potato varieties tested, five high-yielding and late blight resistant varieties were selected and multiplied.

(v) A programme for the control of the potato golden nematode was worked out and taken up for field implementation. Due to the Dasanit treatment, the yields in the irrigated area in Ootacamund increased by more than 100 per cent.

(vi) Fifteen high-yielding vegetable varieties have been selected after being found superior to the local varieties. 4,000 kilogrammes of these seeds have been imported and distributed to interested farmers. The selected varieties are under multiplication.

(vii) A marketing survey for vegetable and cut-flowers in five cities was entrusted to and conducted by a private marketing survey institute to get information about opening for the sale of Nilgiris Hill vegetables and cut-flowers.

(viii) The Australian strawberry varieties have been introduced. So far 60,000 slips have been supplied to farmers.

(ix) Cultivation of barley for malting purposes has been recommended and taken up in farmers' fields, as a crash programme.

(x) High Yielding Varieties of paddy and ginger have been introduced in Gudalur taluk. Intensive extension work is being done in this area.

(xi) New fodder crops have been introduced.

(xii) Small Farmers' loan scheme was established to supply farmers of the district with credit for production purposes.

(xiii) Soil sample collection from individual holdings has been taken up to prepare a soil fertility map for the district; besides, soil analysis from individual farm holdings is also done.

(xiv) Tractor and heavy earth moving equipment are hired out for ploughing, terracing slopes and building country roads.

[1974 மார்ச் 29]

COTTON DEVELOPMENT.

Cotton is an important commercial crop grown in Tamil Nadu and occupies an area of about 8.4 lakh acres. The production of Cotton at the end of the Fourth Plan will be of the order of 4 lakh bales of lint of 180 kg. each as against the requirements of 11 lakh bales of lint annually. With a view to step up the production of cotton the following schemes are being implemented in the State :

(1) *The Intensive Cotton Development Programme.*—It is a Centrally Sponsored Scheme and is being implemented in the districts of Coimbatore and Tirunelveli since 1971. An area of 200,000 acres of irrigated cotton in Coimbatore district and an area of 50,000 acres of rainfed cotton are covered in Tirunelveli district. For irrigated cotton, subsidy is available for plant protection chemicals, demonstration plots and plant protection equipment. For rainfed cotton, subsidy is available for pesticides, urea demonstration plots and plant protection equipment. The scheme will be continued in the Fifth Plan subject to funds becoming available from the Government of India.

(2) *The Cotton Package Programme.*—It is being implemented in Srivilliputhur, Salem, Periyakulam, Tiruchirappalli, Sivakasi and Thirumangalam package areas covering an area of 2.05 lakh acres. Under the scheme, credit facilities are given to the Cotton growers by the Co-operative Societies based on the farm plans. Subsidy is given by the Government for demonstration plots.

(3) *The Co-ordinated Cotton Development Scheme.*—It aims at improving cotton production in the existing irrigated and rainfed cotton areas as well as the newly reclaimed areas under various new irrigation projects by adoption of improved cultivation practices and covers an area of 3.87 lakh acres. Under this scheme, subsidy is being given by the Government for demonstration plots.

During 1974-75, multiplication of nucleus and foundation seeds of improved varieties of cotton will be taken up as a special programme at Vaigai Dam at a cost of Rs. 2,42,600. This scheme will result in the production of about 350 bags (45 kg. each) of foundation seeds.

1974 மார்ச் 29]

INTEGRATED DRYLAND AGRICULTURAL DEVELOPMENT PROJECTS.

The Integrated Dryland Agricultural Development Project, a scheme fully aided by Government of India, is in operation in Tamil Nadu in the taluks of Koilpatti in Tirunelveli district and Pudukkottai in Pudukkottai district. The Koilpatti Project is in operation in 10 villages from September 1970 and the Pudukkottai Project is in operation in eight villages from September 1971. These projects which were to cover 8,000/6,000 acres by the end of 1973-74 are to be extended to an area of 25,000 acres during the Fifth Plan period as spill-over from the Fourth Plan.

The object of the scheme is to help the dryland cultivators to adopt improved dry farming practices and to provide other necessary inputs such as Plant Protection materials, seeds and farm-machinery. Under these projects, inputs are supplied to ryots at concessional rates. Programmes such as renovation of tanks, clearing of feeding channels, digging of new wells and deepening of existing wells are undertaken under this scheme. In executing the above work, employment opportunities are provided to the people of the project villages.

Under this project, short-term loans are given by financing institutions like the Co-operative Banks. Medium and long-term loans are given by Government of India. Grants received from Government of India are disbursed as subsidies.

With every loan sanctioned, subsidy is given at the following rates :—

	PER CENT.
(1) Animal Husbandry Schemes	33
(2) Foliar spraying	50
(3) Minor Irrigation	25
(4) Permanent works	25
(5) Infrastructure which includes training of farmers, demonstration and supply of farm machinery.	100

[1974 மார்ச் 29]

The statement below indicates the expenditure incurred so far under the two projects since inception :—

	<i>Total amount utilised since inception.</i>	<i>Total loans issued since inception as on 31st December 1973</i>
	(RUPEES IN LAKHS.)	
Koilpatti	3.655	2.97
Pudukkottai	12.909	1.855
	16.564	4.825

MARKETING.

With a view to provide better marketing facilities and to make the producer get the optimum share in the consumers rupee by reducing the price spread, so far eleven Market Committees have been constituted. One hundred and thirty-six Regulated Markets under their control have been established. A Market Committee will be established in Salem district.

During 1973-74, a sum of Rs. 11 lakhs has been provided in the Budget for grant of loans to the Market Committees. It is proposed to continue loan facilities during 1974-75 to the Market Committees for development of the Regulated Markets.

In order to increase the income of agriculturists and to ensure quality control, 44 grading centres have so far been opened in the State. It is proposed to open ten more centres during 1974-75.

Up to now, 21 grading laboratories have been set up. It is proposed to open two more laboratories for grading ghee and oil

1974 மார்ச் 29]

during 1974-75, one at Palladam in Coimbatore district, and the other at Rasipuram in Salem district. The following commodities are being graded :—

1. Groundnut.
2. Gingelly.
3. Potato.
4. Jaggery.
5. Fruits (In Nos.).
6. Kapas, etc.

To bring all the commodities under 'Agmark' grading, steps are being taken to impose commercial grading of agricultural produces. Kapas Grading Centres are functioning at Tirupur, Rajapalayam, Pollachi, Perundurai and Pudur. It is proposed to establish a Kapas Grading Centre at Sankarankoil also during 1974-75.

A Project Report for development of Regulated Markets involving an expenditure of Rs. 36 crores prepared by the Tamil Nadu Agricultural Marketing Board has been forwarded to the World Bank for assistance.

The Project Report envisages—

- (1) Development of regulated markets bringing the total number of markets operated to 220 at a cost of Rs. 2,367.38 lakhs;
- (2) Provision of communication facilities at a cost of Rs. 600 lakhs;
- (3) Provision of transport facilities at a cost of Rs. 616.58 lakhs;
- (4) Provision of Processing facilities at a cost of Rs. 26.46 lakhs;
- (5) Opening of Regulated Markets for fruits and vegetables in seventeen centres at a cost of Rs. 22.50 lakhs; and
- (6) Development of Livestock Market at a cost of Rs. 9 lakhs.

[1974 மார்ச் 29]

AGRICULTURAL REFINANCE CORPORATION.

In 1974-75, the following Schemes as approved by Agricultural Refinance Corporation, will be implemented :—

1. Two Coconut Schemes, one in Madurai district to cover 5,000 acres with a financial outlay of Rs. 137 lakhs and the other in Kanyakumari district to cover 3,500 acres at a cost of Rs. 122.50 lakhs ;

2. A Cocoa Scheme in Kanyakumari district to cover 750 acres at a cost of Rs. 7.50 lakhs ;

3. A Grapewine Scheme in Madurai district to cover 1,000 acres at an estimated cost of Rs. 100 lakhs ; and

4. Three Cashew Development Schemes in Tiruchirappalli, Ramnathapuram and South Arcot districts to cover 5,000 acres, 15,000 acres, 10,000 acres at an estimated cost of Rs. 20 lakhs, 60 lakhs and 40 lakhs respectively.

In addition to the above Schemes, the following Schemes are also under consideration :—

1. Coconut Schemes in Chingleput, Tirunelveli and Coimbatore districts to cover 1,500 acres each with a financial outlay of Rs. 60 lakhs, Rs. 35.25 lakhs and Rs. 30 lakhs respectively ;

2. A Geranium Scheme to cover 2,000 acres at a cost of Rs. 60 lakhs ;

3. Two Coffee Schemes in Salem and Nilgiris districts to be implemented to cover 250 acres and 2,500 acres at a cost of Rs. 7.50 lakhs and Rs. 75 lakhs respectively ; and

4. Animal Husbandry Schemes like Poultry Development in Coimbatore and Salem districts each at an estimated cost of Rs. 18 lakhs, establishment of Mixed Farm Units in Nilgiris and Coimbatore districts at an estimated cost of Rs. 18.45 lakhs and Rs. 11.25 lakhs respectively.

[1974 மார்ச் 29]

INTERNATIONAL DEVELOPMENT ASSOCIATION PROGRAMME.

The International Development Association Project provides for Land Levelling of 25,000 acres with a financial outlay of Rs. 190 lakhs. Against this provision, the reclamation of 11,000 acres with an outlay of Rs. 63.11 lakhs, has been taken up under the second phase of the Parambikulam and Aliyar Project Scheme in Coimbatore district.

For 1974-75, schemes for Land Levelling in Chittar-Pattanamukal Area of Kanyakumari district to cover 3,000 acres of land at an estimated cost of Rs. 45 lakhs and Land Drainage in Kumbakonam and Thanjavur taluks in Thanjavur district covering 27,000 acres at an estimated cost of Rs. 127.58 lakhs to be implemented with International Development Association Loan, are under consideration of the Government.

Distribution of Tractors.—It is proposed to import through International Development Association 750 tractors and initial spare parts to the value of 2,500,000 dollars, equivalent to Indian currency of Rs. 1,88,00,000. This matter is now under consideration of Government of India.

Procurement of Well Drilling Equipment and Earth Moving Machinery.—Tender papers for procurement of Well Drilling Equipment sent to Government of India have been approved by International Development Association. The Director of Agriculture is taking action to print and publish the tender notice in the leading dailies.

As regards the tender from Earth Moving Machinery, it is being finalised by this Government in consultation with Director of Agriculture in the light of certain suggestions made by Government of India.

AGRICULTURAL EDUCATION.

Agricultural Schools.—There are 14 (fourteen) Agricultural Schools in the State, of which 13 are run by State Agricultural Department and the other one by a private agency at Katpadi, North Arcot district, with 20 students per school per year, to

[1974 மார்ச் 1]

improve the technical knowledge of the sons of farmers. They are at present, housed in temporary sheds. It is proposed to provide permanent buildings from 1974-75 under a phased programme.

STATE AGRICULTURAL TRAINING INSTITUTE AT "ANNA PANNAI" IN KUDIMIAMALAI OF TIRUCHI RAPPALLI DISTRICT.

For equipping the technical personnel of the Agricultural Department at different levels with the latest developments in different fields of Agriculture, a State Agricultural Training Institute at "Anna Pannai" in Kudimiamalai of Tiruchirappalli District will be established.

FARMERS TRAINING CENTRES.

There are seven Farmers Training Centres, five under the control of the Department of Agriculture and two under the control of the Agricultural University. In the centres, Institutional training is given for five days for the following:—

- (i) Farmers,
- (ii) Farm Women, and
- (iii) Convenors of Farmers' discussion groups.

Peripatetic training and demonstrations in the ryots holdings is also held for one day. One hundred such training-cum-demonstrations per year are conducted for each farmers' training district.

More facilities will be provided for the Farmers Training Centres in the years to come.

AGRICULTURAL UNIVERSITY.

The Tamil Nadu Agricultural University came into existence on 1st June 1971 and it has been concentrating on extensive research on different crops, development of research institutes and improvement of educational institutions.

[1974 மார்ச் 29]

A new Soil Technology Section has been started during 1973-74 with a view to improve the seed technology. The faculty of Agricultural Engineering came into existence from the academic year 1972-73 with a strength of 40 and this has been increased to 50 during the academic year 1973-74. A separate Horticulture course in B.Sc. has also been started during 1973-74 with a strength of 20. The Seed Technology Department has started a two year M.Sc. degree course with an intake of six students. The total strength of B.Sc. (Agriculture), in the Coimbatore and Madurai Agricultural Colleges is 222.

The total budget estimate of the University for 1974-75 is Rs. 266.54 lakhs. Of this, the scheme sponsored by the Indian Council of Agricultural Research would attract financial support to the tune of Rs. 53.554 lakhs. The income from the tuition fees and the farms or research stations under the University would yield about Rs. 18 lakhs. Thus, the net expenditure to be met by the Government of Tamil Nadu during 1974-75 is estimated at Rs. 195 lakhs. It has also attracted the attention of the World Bank for financial assistance through the Indian Council of Agricultural Research and the Government of India for the various developmental activities during the Fifth Plan period.

SMALL FARMERS DEVELOPMENT AGENCIES AND MARGINAL FARMERS AND AGRICULTURAL LABOURERS DEVELOPMENT AGENCIES.

The schemes under Small Farmers Development Agency at Tirunelveli, Madurai and Cuddalore, and the Marginal Farmers and Agricultural Labourers Development Agency at Chengam and Salem will continue to be implemented in 1974-75. So far the total cash outflow for 1973-74 is Rs. 72.96 lakhs for all the 5 agencies and the total number of farmers benefited is 1,56,833.

The Government of India have recently conveyed their approval for extension of area of operation of Small Farmers Development Agency to six more blocks in South Arcot district and one more block in Marginal Farmers and Agricultural Labourers Agency in North Arcot district. Thus the Small Farmers Develop-

[1974 மார்ச் 29]

ment Agencies/Marginal Farmers and Agricultural Labourers Development Agencies function in 52 blocks in this State as indicated below :—

Madurai	...	...	...	...	...	18
South Arcot	...	...	...	...	...	18
Tirunelveli	...	...	...	...	...	11
North Arcot	...	...	...	...	...	3
Salem	...	...	...	...	...	2
						52

TAMIL NADU AGRO-INDUSTRIES CORPORATION LIMITED.

The Tamil Nadu Agro-Industries Corporation has been functioning from the year 1968. The Corporation was implementing the Hire Purchase Finance Scheme between 1968 and 1970 and a sum of Rs. 312.04 lakhs was advanced to 11,009 parties for purchase of 10,684 pumpsets and 325 tractors. The distribution of imported tractors has been one of the activities of this Corporation and it has distributed 3,239 tractors.

The Corporation is engaged in the work of mass ground spraying with power tillers, sale of spare parts for the tractors and manufacture of agricultural implements. It is running Regional Centres at Kancheepuram, Salem, Tiruchirappalli, Villupuram, Madurai and Tirunelveli and sub-centres at Madurantakam, Ponneri, Pattukottai, Pudukottai, Thiruvannamalai, Theni and Paramakudi. It has also got a proposal to open one more Regional Centre at Coimbatore and eight more sub-centres at other places. The Corporation is implementing a scheme for training unemployed technical personnel by starting Agro-Service Centres. It is also engaged in the formulation and supply of pesticides to the Agriculture Department for distribution to farmers through Block Level Depots. It has been tentatively decided to set up an Industrial complex in a backward district of the State for the manufacture of pesticide technical.

1974 மார்ச் 29]

The Corporation has also undertaken the supply of fertilisers and marketing of fruit and fruit products and has got proposals for the following projects :—

1. Fishnet making plant.
2. Maize milling complex.
3. Oil complex.
4. Production of vegetable-tannin extract.
5. Chemical formulation to cure Brown Bast Diseases of Rubber.
6. Manufacture of Termicem which is a thermo material used for easy isolation of quality iron from its ore.
7. Manufacture of basic Protein Food.
8. Distillery unit for manufacture of rectified spirit.

The Tamil Nadu Agro-Industries Corporation has received a Letter of Intent from Government of India for setting up a Maize Milling Complex to produce Starch, Glucose, Dextrose (which is a kind of sugar) and Dextrin which is an adhesive. Dextrin and Dextrose are used in pharmaceutical, textile and paper industries. The outlay for this Project is expected to be about Rs. 9.00 crores. Resources will be mobilised with the help of lending institutions and Commercial Banks. It is likely that the Maize Milling Complex will be set up in Pudukottai district. As this is a backward area concessions given to industries which are set up in backward areas can be availed of. It is hoped that civil works for this project will be started in 1974-75.

Tamil Nadu Agro-Engineering and Service Co-operative Federation and its Affiliated societies.—The Tamil Nadu Agro Engineering and Service Co-operative Federation Limited is implementing the scheme of setting up of 300 Block Level Agro Engineering and Service Co-operative Centres under Half-a-million Jobs Programme of the Government of India. It is proposed to complete the registration of all the 300 Centres by the end of March 1974. 192 centres have so far been registered out of which 75 centres are functioning in the sense that they have been posted with Managing Directors.

[1974 மார்ச் 29]

Agricultural Productivity Council.—Studies relating to Techno-Economic Survey of fruit marketing and fruit juices for Agro Industries Corporation have been undertaken. A number of study projects on a variety of subjects are proposed to be undertaken with regard to Agro Industries. Its activities will be enlarged during the ensuing year.

SUPPLEMENT TO POLICY NOTE ON AGRICULTURE 1974-75.

Many hon. Members, who spoke during the General Discussion on the Budget, stated that chemical fertilisers, particularly Nitrogenous fertilisers, such as Ammonium Sulphate, Urea, Calcium Ammonium Nitrate, etc., were sold in blackmarket at prices very much higher than the controlled prices fixed by the Government of India. It will not satisfy the hon. Members, if I merely point out that scarcity of chemical fertilisers is prevailing not only in India but in almost all the countries of the world. I propose to tackle the problem in two ways, viz., (1) ensuring the equitable distribution of available chemical fertilisers and making them reach the farmer at controlled prices, under the watchful eyes of the Inspecting Staff of the Agriculture Department, and (2) supplementing the supply of chemical fertilisers by organic manures enriched with Nitrogen.

I. Equitable distribution.—During the Rabi 1973-74 (August 1973 to January 1974), our requirements of Nitrogen fertilisers were 175,000 Nitrogen tonnes. Although the Government of India had agreed to allot 100,619 Nitrogen tonnes, the actual arrivals were only 87,186 Nitrogen tonnes. (A Nitrogen tonne is based on the Nitrogen content of the fertiliser and, therefore, in terms of Urea, the figure must be increased by 2.2 times and in terms of Ammonium Sulphate, by 5 times.) Although at the Zonal Conference held at Cochin, the Government of India had agreed to allot during Kharif 1974 (February 1974 to July 1974) 130,000 Nitrogen tonnes (of which 60 per cent is expected to be supplied from Non-Pool stocks and 40 per cent from Pool stocks) we should be prepared for possible shortfalls in supply. The Government of India have reduced the allotment to 118,000 Nitrogen tonnes. It is also to be remembered that imports after July 1974 are stated to be very uncertain.

1974 மார்ச் 29]

Whatever is the quantity of fertilisers actually received, the dealers (some of whom are co-operatives) will be made to issue fertilisers only against the signatures of farmers, i.e., actual users, and a strict watch will be kept over distribution, so that no part of the fertilisers allotted to the dealers passes into the blackmarket. At present, to keep a watch over the 9,465 dealers, there are only 8 fulltime Fertiliser Inspectors and the Revenue Officials vested with powers of inspection. It is proposed to strengthen Inspection staff, and tighten the conditions governing the sale by Dealers.

II. Nitrogen-enriched organic manures.—In view of the prevailing scarcity of Chemical fertilisers, it is not enough if available quantities are distributed equitably, as the ration received by each farmer will be inadequate for the High-yielding varieties. We must therefore search for and procure a substantial increase in the quantity of Nitrogenous fertilisers.

It has been suggested by the Government of India that Urban and Rural Compost and Farmyard Manure should be utilised to supplement Chemical fertilisers and Central assistance to organise Composting of Urban Waste has also been promised. But, it has been pointed out by eminent Agricultural Scientists like Dr. Norman Borlaug, that Organic Manures, because of their low Nitrogen content, cannot take the place of chemical fertilisers. A comparison of the Nitrogen content in chemical fertilisers with that in organic manures, proves the point made by Agricultural Scientists, as indicated below:—

					Nitrogen.
					(PER CENT.)
Urea	..	..	..	..	45
Ammonium Sulphate	..	..	..	..	20
Rural Compost	..	..	..	..	0.9
Urban Compost	..	..	..	..	1.2
Farmyard Manure	..	..	..	..	1.3

[1974 மார்ச் 29]

The only way to solve the problem of shortage of Nitrogenous fertilisers is to supplement them with Organic Manures containing a higher percentage of Nitrogen. The question, therefore, is how to produce such a manure. Dr. Flaig of the Institute of Biochemistry Braunschweig, West Germany, has shown the way, by producing Lignin (wood material) enriched by Nitrogen.

Experiments were conducted in our Soil Testing Laboratories and we have succeeded in increasing the Nitrogen content of Organic Manures up to 11 per cent. Bagasse was tried as the basic material for absorbing Nitrogen and it was found that it retained more than 10 per cent. Samples of Bagasse enriched with Nitrogen have been used in demonstration plots and have been found to yield very good results.

It is proposed to undertake the manufacture of Nitrogen-enriched organic Manures, which I hope will supplement the chemical fertilisers, and help to solve the problem of shortage of fertilisers, and thus retain the pre-eminent position of this State in Food Production.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே,

“கால்நடை வளர்ப்புப் பணிகள்” என்ற தலைப்பின்கீழ் கொள்கையின் முக்கியக் கூறுகளை, மேலவையின் முன் வைக்க உங்கள் முன் எழுந்துள்ளேன்.

1969 ஆம் ஆண்டில், கால்நடை வளர்ப்புத் துறை கால்நடை வளர்ப்புத் துறை என்றும், கால்நடை மரு கல்வி ஆராய்ச்சித் துறையென்றும் இரு வேறு துறை பிரிக்கப்பட்டது.

கால்நடை வளர்ப்புத் துறையின் பணி, வட்டாரத் துறைகளுக்கும் அறுவரைக் கொண்ட வட்டார அடிப்படையில் பிரிக்கப்படும் வகையில், கால்நடை வளர்ப்புத் துறை 19 ஆண்டு இறுதியில் சீரமைக்கப்பட்டது. சீரமைக்கப்பட்ட பின் கீழ், மையக் கிராமத் திட்டங்கள் தொடர்பான பணிகளை வளர்ப்பு மும்முரத் திட்டம் ஆகியவை அனைத்து நடை வளர்ப்புத் துறையின் இயல்பான பணிகளில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

(இணைப்பு)

1974 மார்ச் 29]

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வரையில், ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலங்களில் செய்யப்பட்ட நிதி ஒதுக்கீடு, செலவு ஆகியவை குறித்த விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

ஒதுக்கீடு. செலவு.

முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ..	56.28	51.05
இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ..	216.18	200.15
மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ..	352.25	341.20
விரைவுத் திட்டம் (1964-66) ..	210.76	182.72

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு முன்னர் :

1966-67 ஆண்டுத் திட்டம் ..	105.22	119.15
1967-68 ஆண்டுத் திட்டம் ..	80.70	84.70
1968-69 ஆண்டுத் திட்டம் ..	79.44	80.21
நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ..	235.01	155.55
		(31-12-1973 வரை).

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கும், ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தின் முதலாவது ஆண்டுத் திட்டத்திற்கும் (1974-75), கீழ்க்கண்டவாறு நிதி ஒதுக்கீடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன:—

கால்நடை வளர்ப்புத் துறை.	கால்நடை மருத்துவக் கல்வி ஆராய்ச்சித் துறை.
--------------------------	--

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்.	1,000.04	535.24
முதலாவது ஆண்டு ..	41.24	41.21

[1974 மார்ச் 29]

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட நிதி ஒதுக்கீட்டில் கால்நடை வளர்ப்புத் துறைக்கென்று எவ்வெவ்வாறு நிதி ஒதுக்கம் செய்யப் பட்டுள்ளது என்ற விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)			
(1) கால்நடை வளர்ப்பு	510.71		
(2) கோழி வளர்ப்பு	25.00		
(3) செம்மறியாடு வளர்ப்பு	84.75		
(4) பன்றி வளர்ப்பு	36.70		
(5) கால்நடை சுகாதாரம்	208.69		
(6) கால்நடை நோய்த் தடுப்பு நுண்ணுயிர் உற்பத்தி. ..	54.03		
(7) கால்நடை தீவனப் பயிர்-தீவன உற்பத்தி. ..	65.01		
(8) நிர்வாக அமைப்பை வலுப்படுத்தல்	5.45		
(9) ஆடுமாடு வெட்டுமிடங்களை நவீனப்படுத்த உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு நிதியுதவி	9.70		
மொத்தம்	1,000.04		

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டநிதி ஒதுக்கீட்டில், கால்நடை மருத்துவக் கல்வி ஆராய்ச்சி துறைக்கு எவ்வெவ்வாறு நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது என்ற விவரம் கீழே கொடுக்கப் பட்டுள்ளது :—

நிறுவனங்கள்—

(1) சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி	244.37
(2) கோழிப்பண்ணை ஆராய்ச்சி நிலையம், தேனாம்பேட்டை. ..	20.00
(3) கால்நடை ஆராய்ச்சி நிலையம், காட்டுப்பாக்கம். ..	165.08
(4) செம்மறியாடு வளர்ப்பு ஆராய்ச்சி நிலையம், உதகமண்டலம்	23.50

[1974 மார்ச் 29]

(5) குடியானவர் பயிற்சி நிலையம், ஹோசூர்	5.00
(6) கால்நடை மருத்துவ ஆராய்ச்சிப் பண்ணை, காட்டுப்பாக்கம்	77.29
மொத்தம்	535.24

மாநிலக் கால்நடை மேம்பாட்டு வாரியம்.

கால்நடை வளர்ப்புத் துறை பொறுப்பிலுள்ள அமைச்சரைத் தலைவராகக் கொண்ட மாநிலக் கால்நடை மேம்பாட்டு வாரிய மொன்றை அரசு அமைத்துள்ளது. துறையின் மேம்பாட்டுக்கு இவ்வாரியம் செய்யும் பரிவுரைகள் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன.

கால்நடை மேம்பாட்டு மும்முரத் திட்டம்.

கால்நடை மேம்பாட்டு மும்முரத் திட்டப்பணி, கால்நடை வளர்ப்புத் துறையின் முறையான பணிகளுடன் இணைக்கப்பட்டதன் விளைவாக கால்நடை மேம்பாட்டுத் திட்டப்பணியின் முக்கியத்துவம் குறைந்தது. இதன் காரணமாக, கால்நடை வளர்ப்பு மும்முரத் திட்டத்தின்கீழ் இதுவரை ஏற்பட்ட முன்னேற்றம் அப்படியே தேக்க நிலையில் நின்றது. கால்நடை வளர்ப்பு மும்முரத் திட்டப்பணி நிதியில் நின்றது. கால்நடை வளர்ப்பு மும்முரத் திட்டப்பணி களைத் தீவிரமாக்கும் பொருட்டு, 1973-74 ஆம் ஆண்டில், ரூ. 15 லட்சம் மொத்தச் செலவில் அரசு இத்திட்டத்தை மதுரையில் மீண்டும் தொடங்கியது. தமிழ்நாட்டில் நல்ல தரமான கால்நடைகளை உற்பத்தி செய்வதுடன், அனைத்து வகையிலும் ஒருங்கிணைந்த கால்நடை மேம்பாடு, தீவன உற்பத்தி, நோய்த் தடுப்பு, பால் பண்ணை விரிவாக்கப்பணி ஆகியவற்றிற்கு இத்திட்டம் வகைபாற் செய்கிறது. 1974-75 ஆம் ஆண்டில், திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலும் கால்நடை மேம்பாடு மும்முரத் திட்டத்தைத் தொடங்கும் திட்டம் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில், ரூ. 190 லட்சம் மொத்தச் செலவில் கால்நடை மேம்பாடு மும்முரத் திட்டங்கள் நான்கைத் தொடங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

மையக் கிராமத் திட்டம்.

மையக் கிராமத் திட்டத்தை மீண்டும் தொடங்குவதையும் அரசு பரிசீலனை செய்தது. இனப் பெருக்கம் செய்யக் கூடிய 10,000 பசுக்களையும் எருமைகளையும் கொண்ட பகுதி யொன்றில் குறிப்பிட்ட அளவில் கால்நடை இனப் பெருக்கம் செய்வதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். செயற்கை

[1974 மார்ச் 29]

முறையில் கருத்தரிக்கச் செய்து, இனப்பெருக்கம் செய்யப்படும். 1973-74 ம் ஆண்டில், மதுரையில் மையக்கிராமத் திட்டத்தை மீண்டும் தொடங்க அரசு அனுமதியளித்தது. 1974-75-ம் ஆண்டிலும் மையக் கிராமத் திட்டத்தைச் செயற்படுத்துவது அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளது. ஐந்தாவது ஐந்தாண்டு திட்டக் காலத்தில் ரூ. 98 இலட்சம் மொத்தச் செலவில் 64 மையக்கிராம வட்டாரங்கள் அமைக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

மும்முர கிராம வளர்ச்சி முகாம்கள்.

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த படப்பை கிராமத்திலும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த நடட்டாத்தி கிராமத்திலும், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த வடசேரி கிராமத்திலும் கோழியின வளர்ச்சியை முக்கியமாகக் கொண்டு, கால்நடை வளர்ப்புப் பணிகளில் அனைத்து வகையிலும் மேம்பாடு காணும்பொருட்டு, மும்முர கிராம வளர்ச்சி முகாம்களை அரசு தொடங்கியுள்ளது. இந்த முகாம்கள் செயல்படும் விதம், அக்கிராமங்களைச் சேர்ந்த குடியானவர்களின் முனைப்பான ஒத்துழைப்பையும் அவர்களுக்கு ஆதாயம் தரும் முன்னேற்றத்தையும் அளித்திருக்கிறது.

குடியானவர்கள் பயிற்சித் திட்டம்.

ஹோசூர் மாவட்டக் கால்நடைப் பண்ணையில், குடியானவர்கள் பயிற்சித் திட்ட மொன்றை அரசு தொடங்கியுள்ளது. அறிவியல் முறையிலான நிர்வாகம், கோழி-கால்நடை வளர்ப்பு ஆகியவற்றில் குடியானவர்களுக்கு மூன்று மாத காலத்திற்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. இதுவரை, நான்கு அணிகளில் 184 பேருக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. பயிற்சிபெறுவோர் ஒவ்வொருவருக்கும் திங்களொன்றுக்கு ரூ. 65 வீதம் பயிற்சி உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது.

கால்நடை உதவியாளர் பயிற்சித் திட்டம்.

ஓரத்தநாடு மாவட்டக் கால்நடைப் பண்ணையில், கால்நடை உதவியாளர்கள் பயிற்சித் திட்டத்தை 1974-75 முதற்கொண்டு மீண்டும் தொடங்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

பணியிருப்புப் பயிற்சியும், நினைவூட்டு பயிற்சியும்.

கால்நடை வளர்ப்பு உதவி இயக்குநர் பதவித் தரத்திலும், அதற்கு மேற்பட்ட பதவித் தரத்திலும் உள்ள அதிகாரிகளுக்குப் பணியிருப்புப்பயிற்சியும், நினைவூட்டு பயிற்சியும் அளிக்கும் திட்டத்திற்கு அரசு அனுமதியளித்துள்ளது. இராணிப் பேட்டையிலுள்ள

[1974 மார்ச் 29]

கால்நடை நோய்த் தடுப்பு மருத்துவ நிலையத்திலும், ஹோசூரிலுள்ள கால்நடைப் பண்ணையிலும் பத்து அதிகாரிகள் கொண்ட அணி அணியாக அவர்களுக்கு மூன்று திங்களுக்கு பயிற்சியளிக்கப்படும். இப்பயிற்சித் திட்டம் விரைவில் தொடங்கும்.

ஆய்வுக் கூடத் தொழில் நுட்பப் பணியாளர் பாடப் பயிற்சித் திட்டம்.

கால்நடை மருத்துவக் கல்வி—ஆராய்ச்சித் துறையில் மேற்கொள்ளப்படும் பல்வேறு சோதனைகள், ஆராய்ச்சிகள் ஆகியவற்றிற்குப் பயன்படும் நவீன சாதனங்களை இயக்கும் வகையில் அறிவியல் திறமை பெற்றவர்கள் கிடைக்கும் வகையில் ஆய்வுக் கூடத்தொழில் நுட்ப பணியாளர் பாடப் பயிற்சித் திட்ட மொன்றைத் தொடங்க அரசு உத்தேசித்துள்ளது. இப் பாடப் பயிற்சித் திட்டம் விரைவில் தொடங்கும்.

கழகங்கள்

கோழியின வளர்ச்சிக் கழகம்.

தமிழ் நாட்டில் கோழியின வளர்ப்பு நடவடிக்கைகளுக்கு ஆக்கம் அளிக்கும் வகையில், அரசு 12-7-1973-ம் நாளன்று தமிழ்நாடு கோழியின வளர்ச்சிக் கழகத்தை நிறுவியது. இக் கழகம் மக்களின் பொருளாதார நிலையை உயர்த்துவதுடன் மக்களுக்குத் தேவையான சத்துணவுப் பொருள்களையும் வழங்குகிறது. கழகத்தை அமைப்பதற்குத் தேவையான தொடக்க செலவினங்களுக்காக அரசு ரூ. 25,000-க்கு ஒப்பளித்துள்ளது. இதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்ட மூலதனம் ஒரு கோடி ரூபாயாகும். சென்னையிலும் அதைச் சுற்றிய பகுதிகளிலும், திருச்சி, தஞ்சாவூர் மாவட்டங்களிலும் உள்ள பல்வேறு கோழியின கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இருந்து முட்டைகளைச் சேகரித்தல், விற்பனை ஆகியவைகளை இக்கழகம் கவனித்து வருகிறது. இக்கழகம் ஒவ்வொரு நாளும் சுமார் 60,000 முட்டைகளை விற்பனை செய்கிறது. மொத்தம் ரூபாய் 81.00 இலட்சம் செலவிலான “ஐந்துஇலட்சம்பேருக்கு வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தை, நிறைவேற்றும் பணி இக் கழகத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. மத்திய அரசால், மூன்றுண்டில் காலத்திற்கு வழங்கப்படுகின்ற ரூபாய் 12.00 இலட்சம் நிதி உதவியுடன், படித்து வேலையில்லாத 500 பேர்கள் சொந்தமாக கோழி வளர்ப்புப் பிரிவுகளைத் தொடங்க இத்திட்டம் வகை செய்கிறது. இவ்வாறு அரசின் உதவியுடன் சொந்தத்தில் கோழி வளர்ப்புப் பிரிவுகளைத் தொடங்குபவர்களுக்கு தேனம்பேட்டையில் உள்ள கோழியின ஆராய்ச்சி நிலையத்திலும், காட்டுப்பாக்கத்தில் உள்ள கோழிப் பண்ணையிலும் பயிற்சிகள் அளிக்கப்படுகின்றன. இப் பயிற்சித் திட்டம் முடிவடைந்துள்ளது. பயிற்சி

[1974 மார்ச் 29]

பெற்றுள்ளவர்கள் இத்திட்டத்தின்கீழ் கோழி வளர்ப்புப் பிரிவுகளைத் தொடங்குவார்கள் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 500 கோழியினப் பிரிவுகள் ஓராண்டுக்கு 500 இலட்சம் முட்டைகளை வழங்கும் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதன்மூலம் 5,000 சிறு விவசாயிகளுக்கு, தங்கள் பண்ணைகளில் கோழிக் குஞ்சுகளை வளர்த்தலுக்கு வகை செய்வதன் மூலம் துணைத் தொழில்களுக்கு வகை செய்யப்படுகின்றது. இக்கழகம் உணவிற்காக மாநிலத்திற்கு 2,25,000 கோழிகளை கொடுப்பதன் மூலம் 225 டன்கள் கோழி இறைச்சி கிடைக்கும். இத் திட்டத்திற்கு அரசு ரூ. 5,34,750-க்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது இத்திட்டத்திற்கான மத்திய அரசின், நிலையான வட்டியில்லா பண மூலதனம் ரூ. 11.25 இலட்சம் உதவித் தொகைக்கான பங்கு ரூ. 75,000.

இந்திய ஸ்டேட் வங்கியின் கடனுதவியுடன் கோழியின வளர்ப்புக்கான மும்முரத் திட்டம் 1972 ஆம் ஆண்டில் திருச்சிராப்பள்ளி, தஞ்சாவூர் மாவட்டங்களில் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் 100 பேர்களைக் கொண்ட 17 சங்கங்கள் அமைக்கப்பட விருக்கின்றன. இவர்கள் ஒவ்வொரு வரும் 100 கோழிகளைப் பராமரிப்பார்கள். கோழிக் கூடங்கள் அமைத்தல், தளவாடங்கள் வாங்குதல், கோழிகள், தீனி ஆகியவை வாங்குதல் இவற்றிற்காக ஒவ்வொருவருக்கும் ரூ. 2,300 முன் பணம் அளிக்கப்படும். இதன்படி 1,700 தொழில் முனைவர்கள் 1.7 இலட்சம் கோழிகளைப் பராமரித்து வருவர். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலும் இதேபோல 26 சங்கங்கள் உதவி அளிக்கப்பட விருக்கின்றன. இதன்படி 2,600 தொழில் முனைவர்கள் 2.6 இலட்சம் கோழிகளைப் பராமரிப்பு செய்வர். இத் திட்டம் 1972 நவம்பரில் தொடங்கப்பட்டது. 1974 ஜனவரி இறுதியிலான நிலவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

	திருச்சிராப் பள்ளி.	தஞ்சாவூர். பள்ளி.
(1)	(2)	(3)
(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)		
1974 ஜனவரி வரை வழங்கப்பட்ட கடன்	35.00	14.61
தொடங்கப்பட்டு இயங்கும் மொத்த கோழியின பிரிவுகள்	1,530	947
தொடங்கப்பட்ட மொத்த கோழி களின் எண்ணிக்கை	1,54,800	51,705

1974 மார்ச் 29]

இறைச்சி தொழிற் கழகம்.

இந்திய அரசு கேட்டுக்கொண்டதன் பேரில் சென்னையில் ஓர் இறைச்சி தொழிற் கழகத்தை அமைக்கவும், செங்குன்றத்தின் அருகில் புழல் கிராமத்தில் ஆடு, மாடு இறைச்சி தொழிற்கூடம் கட்டவும் மாநில அரசு கருதியுள்ளது. இக்கூடத்தினை மத்திய அரசும், மாநில அரசும் இணைந்து நிறுவவேண்டுமென மத்திய அரசு ஆலோசனை கூறியுள்ளது.—

(அ) முதலீடு செய்யப்பட்ட மூலதனத்தின் 1/3 பாகம் மூன்று பங்குதாரர்களால் சேர்ந்து வழங்கப்படும்.

(இ) எஞ்சிய 2/3 பாகம் சுலபத் தவணை முறைகளில் வேளாண்மை மறுநிதித் கழகம் மற்றும் நிதி உதவி நிறுவனங்கள் மூலம் கடனாக அளிக்கப்படும்.

மேலே பிரிவு (அ)ல் குறிப்பிடப்பட்ட முதலீடு செய்யப்பட்ட மூலதனத்தில் 1/3 பாகத்தில், மத்திய அரசு 50 சதவீதத்தை ஏற்கும். எஞ்சிய 50 சதவீத செலவை மாநில அரசும் இதில் பங்கு பெறும் நிறுவனமும் சமமாக ஏற்கும் இந்த நிலையான வட்டியில்லா பங்கு மூலதனத்தை வேளாண்மைத் தொழிற் கழகமும் மாநில அரசும் பங்கிட்டுக்கொள்ளலாமா என்பது பரிசீலனையில் உள்ளது. 2,000 செம்மறி ஆடுகள், 150 மாடுகள் இறைச்சி எடுப்பதற்காக பக்குவப்படுத்தப்பட நாள் ஒன்றுக்கு எட்டுமணி நேரம் கொண்ட முறை மாற்றுப் பணிக்கான இத்தொழிற் கூட மதிப்பீடு ஏறத்தாழ ரூ. 62.25 இலட்சம்.

கால்நடைக் கணக்கெடுப்பு.

தமிழ்நாட்டின் கால்நடைகளின் கணக்கெடுப்பு 31—1—1974 முதல் 28—2—1974 வரையில் நடைபெற்றது. 1—3—1974 ஆம் நாள் இறுதியாக சரிபார்க்கப்பட்டு முடிவு செய்யப்பட்டது. புள்ளிவிவர இயக்குநரிடம் இப்பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டது.

கால்நடைக் காப்பு நிதி.

தமிழ்நாட்டில் கால்நடைக் காப்பறிதித் திட்டம் ஒன்றை அறிமுகப்படுத்த வேண்டுமென்று இந்திய அரசு ஆலோசனை கூறிய வாறு, கால்நடை மரண வீதத்தை ஆய்வு செய்யும் முன்னோடித் திட்டம் ஒன்று 1966 ஜூலை முதல் 1969 மார்ச் வரையில் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஸ்ரீபெரும்புதூர், காஞ்சி புரம் வட்டங்களில் செயலிலிருந்து வந்தது. இத்திட்டத்திற்கு இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகம் முழு நிதி உதவியும் அளித்தது. அக்கால அளவில், தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட 60 கிராமங்களில் கால்நடைகளின் இறப்பு விகித ஆய்வு நடத்தப்பட்டது.

[19 74 மார்ச் 2]

சேகரிக்கப்பட்ட புள்ளி விவரங்கள் இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகத்திற்கு அனுப்பப் பட்டுள்ளது. மத்திய அரசின் வேளாண்மை அமைச்சகம், மத்திய அரசின் நிதி அமைச்சகத்திற்கு, மும்முர கால்நடை வளர்ப்புத் திட்டப் பகுதிகளில் இத் திட்டத்தை செயல்படுத்துவதற்கு மாநில அரசைக் கலந்து ஆலோசிக்குமாறு எழுதியுள்ளது. மத்திய அரசிடமிருந்து மேற்கொண்டும் கடிதம் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மத்தியப் பண்ணைகள்.

இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகம், மதுரை மாவட்டம், கொடைக்கானல் வட்டம், மன்னவனூரில், செம்மறியாடு மற்றும் கம்பள ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்றை நடத்தி வருகிறது.

2. இம்மாநிலத்தில் அலமாதியில் (செங்கற்பட்டு மாவட்டம்) மத்திய கால்நடை வளர்ப்புப் பண்ணை ஒன்றை மத்திய அரசு நடத்தி வருகிறது. நல்ல தரமான எருமைகளை வளர்த்து வழங்குவதே இதன் நோக்கமாகும். அலமாதியில் பண்ணை இருக்கும் நிலமும், சுட்டிடமும் மத்திய அரசுக்கு மாற்றப்பட உள்ளன.

3. தஞ்சாவூரில் உள்ள ஈச்சங்கோட்டையில் மத்திய ஜெர்னல் இனப் பண்ணை ஒன்றை அமைப்பதற்கான செயற் குறிப்பு முன்னரே மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டது. இது மத்திய அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது.

4. சேலம் மாவட்டத்தில் பச்சபாலமலை சமவெளிகளில் செம்மறியாடு ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்று அமைப்பதற்கான செயற் குறிப்பு முன்னரே மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. இது அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது.

பால் பெருக்கு செயற் திட்டம்.

ஹொசூரில் உள்ள மாவட்டக் கால் நடைப் பண்ணையில் உள்ள கால்நடைகள் மற்றும் பால் பண்ணையின் வளர்ச்சிக்காகவும் கால் நடைகளுக்குத் தேவையான தீவன—தீவன தானியங்கள் ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்யவும் தேவையான ரூ. 129 இலட்சம் செலவிலான விரிவான திட்டம் ஒன்று வரையப்பட்டு, குஜராத் மாநிலத்தில் பரோடாவில் உள்ள இந்திய பால் பண்ணைக் கழகத் தலைவருக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்திற்கான முழு செலவிற்கும் ஒப்புதல் வழங்குமாறு கேட்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்திற்கு ஒப்புதல் வழங்கப்படின், கணிசமான அளவில் கால் நடை வளர்ப்பை செம்மைப் படுத்தும் வகையில் ஓசூரில் உள்ள மாவட்ட கால்நடைப் பண்ணை வலுப்படுத்தப்படும்.

[1974 மார்ச் 29]

கால்நடை தொற்றுநோய் நீக்க நிலைப்பதை ஏற்படுத்துதல்.

நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில், பம்பாய், சென்னை, கல்கத்தா, டில்லி, அமிர்தசரஸ் ஆகிய 5 இடங்களில் எல்லா வகையாலும் நிறைவு பெற்ற கால்நடை தொற்றுநோய் நீக்க நிலையங்களை ஏற்படுத்துவதென இந்திய அரசு முடிவு செய்தது. இதற்குத் தேவைப்படும் மனையைத் தருமாறு இந்த அரசை அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டனர். கால்நடை தொற்றுநோய் நீக்க நிலைப்பதை ஏற்படுத்துவதற்காக சைதாப்பேட்டை வட்டம் அரசங்குமனியிலுள்ள ஐந்து ஏக்கர் நிலத்தை இந்த அரசு தரும் என்று இந்திய அரசுக்கு தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. நிலத்தின் மதிப்பிற்கேற்ற தொகை கொடுப்பதற்கான நடை முறைகள் இந்திய அரசிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.

வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் கால்நடைகள் மூலம் தொற்றக்கூடிய நோய்களிலிருந்து கால்நடைகளைப் பாதுகாப்பதே சென்னையில் ஏற்படுத்தப்படும் இந்த தொற்றுநோய் நீக்க நிலையத்தின் நோக்கமாகும். தற்போது வெளிநாடுகளிலிருந்து கால்நடைகள் இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன. அவை விமான நிலையத்திற்கு அல்லது துறைமுகங்களுக்கு வந்து சேரும் போது தொற்றுநோய் நீக்கம் செய்வதற்கான அனைத்து வசதிகளும் அளிக்கப்பட வேண்டும். இல்லையெனில், உள்ளூர் கால்நடைகள் வெளிநாட்டு நோய்களால் பாதிக்கப்படும்.

கால்நடை நோய்த் தடுப்பு மருத்துவ நிலையம்—ராணிப்பேட்டையிலுள்ள மத்திய ஆய்வுக் கூடம்.

மருத்துப் பொருள் கட்டுப்பாட்டு ஆணையின் தேவையை நிறைவு செய்யவும், நோய்த்தடுப்பு மருந்தை உற்பத்தி செய்வதற்கும் ஏற்ற நவீன சுட்டிடத்தையும், ஆய்வுக் கூடத்தையும் பெறவும் இந்நிலையத்தை விரிவுபடுத்துவதற்காகவும் ராணிப்பேட்டையிலுள்ள கால்நடை நோய்த்தடுப்பு மருத்துவ நிலையத்தில் மத்திய ஆய்வுக்கூடக் சுட்டிடத்தைக் கட்டுவதற்கு அரசு ரூ. 16 லட்சத்தை அனுமதித்துள்ளது. இக்கட்டிடம் முடிவடையும் நிலையில் உள்ளது. ரூ. 4.41 லட்சம் செலவில் உயர்தர கலப்பின மாடுகளுக்கான வெக்கை நோய்த்தடுப்பு மருந்து தயாரிக்கும் திட்டம் ஒன்றிற்கும் அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

பசு பாதுகாப்புப் பணி குறித்த மத்தியக் குழு.

இம் மாநிலத்தின் முதலமைச்சரை அல்லது முதலமைச்சரால் நியமிக்கப்படக்கூடிய வேறு ஒரு அமைச்சரை உறுப்பினராகக் கொண்டு ஆவினக் காப்புக் குழு மாற்றியமைக்கப்பட்டது. குழுவின் இரண்டாவது கூட்டத்தில் உணவுத் துறை அமைச்சருக்குப் பதிலாக வேளாண்மைத் துறைச் செயலாளர் கலந்து கொண்டார்.

[[1974 மார்ச் 29]

நான்காவது கூட்டத்தில் வேளாண்மை துறை அமைச்சர் கலந்து கொண்டார். இந்திய அரசியலமைப்பின் 48-வது பிரிவின்கீழ் கால்நடைகளைப் பாதுகாக்கவும், மேம்படுத்தவும், பசுக்களையும், தன்றுகளையும் வெட்டுவதைத் தடுக்கவும், இந்த மாநில அரசு சட்டம் ஒன்றை இயற்ற வேண்டும் என்றும் ஆலின்க் காப்புக் குழு வற்புறுத்தி வந்தது. 1—7—1958-லிருந்து செயலுக்கு வந்த தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு கால்நடைப் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்றழைக்கப்படும் ஒரு சட்டத்தை இந்த அரசு ஏற்கெனவே இயற்றியுள்ளது என்று இந்திய அரசுக்கு தெரிவிக்கப்பட்டது. அச் சட்டத்தின்படி, சான்றிதழ்கள் இல்லாமல் கால்நடைகளை வெட்டுவதை இந்த அரசு தடை செய்துள்ளது. கால்நடைகள் 10 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்டு இருந்தாலொழியவும், அது வளர்ப்பதற்கு தகுதியற்றதாகவும் அல்லது காயம், முடம், அல்லது தீர்க்க முடியாத பிற நோய்கள் காரணமாக அந்தக் கால்நடை நிரந்தரமாக பயனற்றதாகப் போயிருந்தாலன்றி மற்றபடி பொருத்தமான அதிகாரியால் அத்தகைய சான்றிதழ்கள் கொடுக்கப்படக் கூடாது என்றும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. மேல்முறை யீடு செய்து கொள்வதற்கும் மறு ஆய்வு மனுக்கள் செய்துகொள்வதற்கும் சட்டத்தில் விதித் துறைகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

மேற்சொன்ன சூழ்நிலைகளில் இம் மாநிலத்திற்காக மேற்கொண்டும் சட்டம் இயற்றத் தேவையில்லை என்றும் தற்போதுள்ள சட்டமே போதுமானதென்றும் இந்திய அரசுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் உள்ள பணிகள்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில், கால்நடை-வளர்ச்சி, மையக் கிராமத் திட்டம், கால்நடை வளர்ப்பு மும்முரத் திட்டம், சிறிய பாற்பண்ணைப் பிரிவுகளுக்கு நிதி உதவி, செம்மறி ஆடு, வெள்ளாடு வளர்ப்பு, பன்றி வளர்ப்பு, கோழி வளர்ப்பு, கால்நடை மருத்துவப் பணி, வெக்கை நோய் ஒழிப்பு, உயிரியல், பொருள்களை தடுப்புமருந்து உற்பத்தி செய்தல் ஆகிய பணிகள் வழக்கமான முறைப்படி நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன.

கால்நடை வளர்ச்சி.

இம் மாநிலத்தில் உள்ள மாவட்டக் கால்நடைப் பண்ணைகளில் காங்கேயம், உம்பளாச்சேரி, அலிக்கார், ஆலம்பாடி, பர்கூர், புலிக்குளம் போன்ற கால்நடைகள் வளர்க்கப்பட்டு வருகின்றன.

1973-74-ல் இம் மாநிலத்தில் நல்ல கால்நடை வகைகளைப் பெறும் பொருட்டு ரூபாய் 2.4 லட்சம் செலவில் ஜெர்ஸி வகையைச் சேர்ந்த 28 காளைகளும், 32 இளம் பசுக்களும் ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து வாங்கப்பட்டன. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதிவரை ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்தும், அமெரிக்காவிலிருந்தும் 47 காளைகளும், 20 இளம் பசுக்களும் நன்கொடையாகப் பெறப்பட்டன. அடுத்துவரும் ஆண்டுகளில் பொலிகாளைகளைத் தொடர்ந்து வழங்கும் பொருட்டு கால்நடைப் பண்ணைகளில் நன்கொடையாகப் பெறப்பட்ட வெளிநாட்டு கால்நடை மந்தைகள் இதில் இருக்கும். ஏனைய நாடுகளிலிருந்து தரமுள்ள வெளிநாட்டு காளைகளை வாங்குவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

[1974 மார்ச் 29]

செம்மறி ஆடு வளர்ப்பு.

உதகமண்டலம் செம்மறி ஆடு வளர்ப்பு ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் ஆராய்ச்சி செய்யவும், சோதனை நடத்துவதற்காகவும் ரஷ்யாவிலிருந்து 40 செம்மறி ஆடுகளும், 10 ஆட்டுக்கடாக்களும், 1965 ஆம் ஆண்டில் இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. 1972-ல் இதற்காக மீண்டும் 100 செம்மறி ஆடுகளும் 25 ஆட்டுக்கடாக்களும் இறக்குமதி செய்யப்பட்டன.

செம்மறி ஆடு வளர்ப்பு.

உதகமண்டலம் செம்மறி ஆடு வளர்ப்பு ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் ஆராய்ச்சி செய்யவும், சோதனை நடத்துவதற்காகவும் ரஷ்யாவிலிருந்து 40 செம்மறி ஆடுகளும், 10 ஆட்டுக்கடாக்களும், 1965 ஆம் ஆண்டில் இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. 1972-ல் இதற்காக மீண்டும் 100 செம்மறி ஆடுகளும் 25 ஆட்டுக்கடாக்களும் இறக்குமதி செய்யப்பட்டன.

கம்பளி மெம்பாடு.

நீலகிரி, கோயம்புத்தூர், கொடைக்கானல் பகுதிகளில் தரமுள்ள வெள்ளைநிற செம்மறி ஆட்டுக் கம்பளிகள் கிடைக்கின்றன. இந்தியாவிலுள்ள செம்மறி ஆடுகள் அனைத்திலும் நீலகிரி செம்மறி ஆடுகளிலிருந்து கிடைக்கும் கம்பளி நேர்த்தியான கம்பளி ஆகும். இவை அங்காடியில் அதிக விலைக்கு விற்கப்படுகின்றன. நீலகிரியில் தற்போது வெள்ளை செம்மறி ஆடுகள் 7,000 உள்ளன. இவற்றின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்க வேண்டும். கிடைக்கும் கம்பளியின் அளவைப் அதிகப்படுத்தும் நோக்குடன் மெரினோவகை செம்மறியாடுகளின் கலப்பினம் வளர்ப்பது உதகமண்டலத்திலுள்ள செம்மறி ஆடு வளர்ப்பு ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் மேற் கொள்ளப்படுகிறது. நேர்த்தியான கம்பளி உள்ள செம்மறி ஆடுகளை வளர்க்க ரஷ்யாவிலிருந்து 175 மெரினோ செம்மறி ஆடுகள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டுள்ளன. உள்ளூர் செம்மறி ஆடுகளை தரம் உயர்த்துவதற்காக 40 காரி டால் செம்மறி ஆடுகளை வாங்குவதற்காக ஆணைகள் அனுப்பப்பட்டுள்ளன. நீலகிரி செம்மறி ஆட்டிலிருந்து ஆண்டொன்றுக்கு 0.9 கிலோ கிராம் கம்பளி மட்டுமே கிடைக்கிறது. நடத்தப்பட்ட சோதனைகள் கணிசமான பலனைக் காட்டுகின்றன. கலப்பின ஆடுகள் 2.7 கிலோ கிராம் கம்பளியைத் தருகின்றன. உயர்ந்த அளவு நேர்த்தியான கம்பளியைப் பெறுவதற்கு ஆராய்ச்சி வீரிவுத் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளக் கருதப்படுகின்றன.

[1974 மார்ச் 29]

செம்மறி ஆடு வளர்ப்பிற்காக வேளாண்மை மறு நிதி உதவிக் கழக ஏற்புத் திட்டம்.

வேளாண்மை மறு நிதி உதவிக் கழகத்தின் நிதி உதவியுடன் தமிழ்நாட்டில் மொத்தம் ரூபாய் 83 லட்சம் செலவில் செம்மறி ஆடு வளர்ப்பதற்கான திட்டம் ஒன்றுக்கு 1973-ல் அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. திருநெல்வேலி, சேலம், மதுரை, வட ஆற்காடு, இராமநாதபுரம், கோயம்புத்தூர், செங்கற்பட்டு, தருமபுரி ஆகிய மாவட்டங்களில் உள்ள 39 செம்மறி ஆடு வளர்ப்புக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக இத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

கால்நடை மருத்துவப் பணிகளும் கால்நடை சுகாதாரமும்.

இம் மாநிலத்தில் கால்நடை மருத்துவ மனைகள் 35-ம், கால்நடை மருந்தகங்கள் 522-ம், 1,943 துணை நிலையங்களும் செயல்பட்டு வருகின்றன. இந்த நிலையங்கள் அனைத்திலும், கால்நடை நோய்களையும், கால்நடை இறப்புகளையும் தடுக்க நோய்த்தடுப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

செலவை நோய் ஒழிப்புத் திட்டம்.

மாநிலங்களுக்கிடையேயான எல்லைகளில், சோதனைச் சாவடிகளையும், கண்காணிப்புப் பிரிவுகளையும் ஏற்படுத்துவதன் மூலம் அதிக அளவில் தொற்றுக்கின்ற வெக்கை நோயினைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன.

கால்நடை நோய்த்தடுப்பு மருத்துவ நிலையம், ராணிப்பேட்டை.

இந்த நிலையம் ஆண்டொன்றுக்கு ரூபாய் 13 லட்சம் மதிப்புள்ள அம்மைப்பால் உற்பத்தி செய்கிறது. 1972-73-ல் ரூபாய் 10 லட்சம் மதிப்புடைய அம்மைப்பாலும், ஏனைய தடுப்பு மருந்துகளும் இந்த நிலையத்திலிருந்து இம் மாநிலத்தின் பல்வேறு நிலையங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டன. பிற மாநிலங்களுக்கு இந்த மருந்துப் பொருள்களை விற்பதின்மூலம் ரூபாய் 2,62,290 வருவிக் கப்பட்டுள்ளது. 1972-73-ல் ரூபாய் 1 லட்சம் ஆதாயம் பெறப்பட்டுள்ளது. 1973-74-ல் புதிய தடுப்பு மருந்துப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதன் மூலம் இந்த ஆதாயம் இரு மடங்காக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

கோழி வளர்ப்பு.

கோழி இன வளர்ப்புக்கான முகவரமைப்பு கோழி இன வளர்ச்சிக் கழகமாகும். தற்போதுள்ள 130 கோழி வளர்ப்பு போர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அடுத்த ஆண்டில் போதிய அளவு

[1974 மார்ச் 29]

வலுப்படுத்தப்பட்டு மேம்படுத்தப்படும். கோழித் தீனிக்கான பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்கான வசதிகளும் அடுத்த ஆண்டில் மேம்படுத்தப்படும்.

கால்நடைத் தீவன மேம்பாடு.

1973-74-ல் கால்நடைப் பண்ணைகளிலும், பிற நிலையங்களிலும் கால்நடைத் தீவன மேம்பாட்டுக்காக அரசு ரூபாய் 50,000 அனுமதித்துள்ளது.

பணிகள்.

நான்காவது திட்டத்தின் இறுதிவரை சில்லரைச் செலவு நிதியிலிருந்து ஊதியம் பெறும் 1,590 மஸ்தூர்கள் முறையான பணியாளர் அமைப்பின்கீழ் கொண்டு வரப்பட்டனர்.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட நடவடிக்கைகள்.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் கால்நடை வளர்ப்புத் துறைக்காக ரூபாய் 1,000.04 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் ரூபாய் 41.24 லட்சம் 1974-75 ஆண்டுத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1974-75-ல் நிறைவேற்றக் கருதியுள்ள திட்டங்கள் அதன் செலவு விவரங்களுடன் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

(ரூபாயில்.)

1. ராணிப்பேட்டை கால்நடை நோய்த்தடுப்பு மருத்துவ நிலையத்தின் நுண்ணுயிர் மருத்துவப் பிரிவை வலுப்படுத்துதல் ..	2,45,000
2. இருபத்தைந்து கால்நடை மருத்துவ மருந்தகங்களை அமைப்பதற்கான திட்டம் ..	6,97,900
3. வட்டத் தலைமையிடங்களிலுள்ள கால்நடை மருந்தகங்களை, கால்நடை மருத்துவ மனைகளாக உயர்த்துதல்	1,79,200
4. உதகமண்டலத்தில் பன்றி வளர்ப்புப் பிரிவு அமைத்தல்	1,38,000
5. ஹோசூர் மாவட்டக் கால்நடைப் பண்ணையில் உறையவைத்த விந்து சேமிப்பு நிலையத்தை ஏற்படுத்துதல்	1,81,000
6. வெளிநாட்டுப் பன்றிகளைத் தருவித்தல் ..	75,000
7. கொருக்கையிலுள்ள கால்நடைப் பண்ணையை எல்லாவகையிலும் நிறைவு பெற்ற மாவட்டக் கால்நடைப் பண்ணையாகத் தரம் உயர்த்தல்	2,18,400
8. மோக் நோயிற்கு எதிராக நோய்த்தடுப்பு மருந்து உற்பத்தி செய்வதற்கான திட்டம்.	2,16,200

[1974 மார்ச் 29]

(ரூபாயில்.)

9. செயற்கை முறை இனவிருத்திக்காக முர்ரா எருமைகளை வாங்குதல்	83,500
10. தமிழ்நாட்டில் வளர்ப்பதற்காக வெளிநாட்டு கால்நடைகளை வாங்குதல்	5,00,000
11. திருநெல்வேலியிலுள்ள மாவட்ட கால்நடை பண்ணையில், கால்நடைத் தீவன உற்பத்திப் பிரிவு ஒன்றை ஏற்படுத்துதல்	1,42,000
12. புதுக்கோட்டை, செட்டிநாடு ஆகிய இடங்களிலுள்ள மாவட்டக் கால்நடைப் பண்ணைகளை விரிவு படுத்துதல்	79,200
3. கால்நடைத் தீவன உற்பத்தியை விரிவுபடுத்தும் பணி (அடையாள நிதி ஒதுக்கீடு)	100
4. ஆடு, மாடுகள் இறைச்சிக்காகப் பக்குவப்படுத்தும் இடங்களை, நவீனப்படுத்துவதற்கு, உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு நிதி உதவியளிக்கும் திட்டம்	1,00,000
5. கோழிவளர்ப்போர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நிதி உதவி	1,00,000
6. ராணிப்பேட்டை கால்நடை மருத்துவ நோய்த்தடுப்பு நிலையத்தில், கோமாரி நோய்த்தடுப்பு ஆய்வகத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான திட்டம்	10,00,000
17. ராணிப்பேட்டை, கால்நடை மருத்துவ நோய்த்தடுப்பு நிலையத்தில், விந்து நீர்மமும், விந்துக் கலவையும் தயாரிப்பதற்கான திட்டம்	1,68,800
மொத்தம்	41,24,300

கால்நடை மருத்துவக் கல்வி

ஆராய்ச்சித் துறை

[1974 மார்ச் 29]

கால்நடை மருத்துவக் கல்வி-ஆராய்ச்சித் துறை.

கால்நடை மருத்துவக் கல்வி-ஆராய்ச்சித் துறை 6-8-1969-ல் ஏற்படுத்தப்பட்டது. கால்நடை மருத்துவக் கல்வி-ஆராய்ச்சித் துறையின்கீழ், கீழ்க்கண்ட பிரிவுகள் அடங்கும்:—

- (1) சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி, சென்னை.
- (2) கோழி இன ஆராய்ச்சி நிலையம், தேனம்பேட்டை.
- (3) கால்நடை ஆராய்ச்சி நிலையம், காட்டுப்பாக்கம்.
- (4) செம்மறியாட்டு இனப்பெருக்க ஆராய்ச்சி நிலையம், சந்தியநல்லா.

சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி.

இக் கல்லூரியில் பி.வி.எஸ்சி., எம்.வி.எஸ்சி., பட்டப்படிப்பு களுக்கான பாட முறைகள் உள்ளன. ஒவ்வொரு ஆண்டும், பி.வி.எஸ்சி. பட்டப் படிப்புக்கு 136 மாணவர்களும், எம்.வி.எஸ்சி. பட்டப் படிப்புக்கு 48 மாணவர்களும் சேர்க்கப்படுகின்றனர். இந்திய அரசு, தமிழ்நாடு அரசு ஆகியவற்றால் அளிக்கப்பட்ட தாராள படிப்பு உதவித் தொகை, சென்னை கல்வி கடன் விதிகளின்கீழ் வழங்கப்பட்ட கடன்கள் ஆகியவற்றின் மூலம், 1972-73 ஆம் ஆண்டில் 598 மாணவர்கள் பயனடைந்துள்ளனர்.

சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியில் 25 சிறப்புத் துறைகள் உள்ளன. எல்லாவகையிலும் நிறைவு பெற்ற கால்நடை மருத்துவமனை இந்தக் கல்லூரியில் உள்ளது. ஒவ்வோர் ஆண்டும், இந்த மருத்துவ மனையில் 1,00,000-க்கு மேற்பட்ட கால்நடைகளுக்குச் சிகிச்சையளிக்கப்பட்டு வருகிறது. சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியை மேம்படுத்துவதற்கான கருத்துரைகளை வழங்குவதற்கு, இந்த மருத்துவக் கல்லூரியில் கௌரவப் பார்வையாளர்கள் குழு ஒன்று உள்ளது. இந்தக் கல்லூரி 12,000 நூல்களையும், 6,500 பழந் தொகுதிகளையும், சஞ்சிகைகளையும் கொண்ட நல்லதொரு நூல் நிலையத்தைப் பெற்றுள்ளது. 500 மாணவர்கள் தங்குவதற்கு வசதியான விடுதியை இக்கல்லூரி கொண்டுள்ளது. பட்ட மேற்படிப்பு மாணவர்கள் 100 பேர் தங்குவதற்காக ரூ. 8.65 லட்சம் செலவில் தனியான ஓர் விடுதி கட்டப்பட்டு வருகிறது.

ஆராய்ச்சி.

இந்த துறையில் பல்வேறு ஆராய்ச்சிப் பணிகள் நிறைவேற்றி வருகின்றன. இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகத்திடமிருந்து 6 திட்டங்கள் முழு நிதி உதவி பெறுகின்றன. 5 திட்டங்கள் 50 சத வீத நிதி உதவி பெறுகின்றன. 16 திட்டங்களுக்கு மாநில அரசு உதவியளிக்கிறது. இந்த துறையினால் 14 திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு உள்ளன. இத் துறை மேலும் 5 இந்தியவேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகத் திட்டங்களை வெவ்

[1974 மார்ச் 29]

விரைவில் நிறைவேற்றத் திட்டமிட்டுள்ளது. வெவ்வேறு ஆய்வுத் திட்டங்களை பரிசீலிக்கவும், முன்னேற்ற அறிக்கைகளை ஆய்வு செய்வதற்கும், கால்நடை மருத்துவ அறிவியலுக்கான மாநில ஆய்வுக் குழு அங்கு செயல்பட்டு வருகின்றது. இந்தக் குழு ஆய்வுச் சஞ்சிகையை (கெய்ரான்) வெளியிடுகிறது.

கோழியின ஆராய்ச்சி நிலையம், தேனம்பேட்டை.

சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியில் உருவாக்கப்பட்ட “மேயர்” கோழி வகையைக் கொண்டு இந்த வகைக் கோழி யினங்களை அதிக அளவில் பெருக்குவதற்கு இந்த வளர்ச்சிப் பணியின் மீது அதிக நாட்டம் செலுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பணி காட்டுப்பாக்கம் கால்நடைப் பண்ணை ஆராய்ச்சி நிலையத்திற்கு இந்த ஆண்டு மாற்றப்படும். 1972-73 ஆம் ஆண்டு களில் இந்த நிலையம் 2.98 லட்சம் முட்டைகளையும், 31-12-1973 வரை ஏறத்தாழ 2.48 லட்சம் முட்டைகளையும் உற்பத்தி செய்துள்ளது. இறைச்சிக்கான அகில இந்திய ஒருங்கிணைந்த ஆராய்ச்சித் திட்டம், இந்த நிலையத்தில் செயல்பட்டு வருகிறது.

கால்நடை ஆராய்ச்சி நிலையம், காட்டுப்பாக்கம்.

இப் பண்ணையில் இறைச்சிக்காக என்றே புதியவகை செம்மறியாடுகளை வளர்க்கும் பொருட்டு, மெட்ராஸ் ரெட், மாண்டியா இனம் ஆகிய செம்மறியாடுகளின் இனப்பெருக்கம் மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. பன்றி வளர்ப்பவர்களுக்கு அளிப்பதற்காக உயர்ந்த இனப் பன்றிகளை உற்பத்தி செய்வதற்காக 100 பெண் பன்றிகள் கொண்டதாக இப் பண்ணையை மேம்படுத்துவதற்குப் பன்றி வளர்ச்சி பற்றிய ஆராய்ச்சிப் பணி இப் பண்ணையில் நடைபெறுகிறது.

செம்மறியாட்டு இனப்பெருக்க ஆராய்ச்சி நிலையம், சந்தியநல்லா.

தென்னகத்திலேயே சிறந்த வகை கம்பளி உரோமத்தை உற்பத்தி செய்யும் ஒரே ஆராய்ச்சி நிலையமான இந் நிலையத்தில், உள் நாட்டுச் செம்மறியாட்டை, ரஷ்ய செம்மறியாட்டுடன் சேர்த்துப் புதிய வகையினை உருவாக்கும் ஆராய்ச்சி நடைபெற்று வருகிறது. இக் காரியத்திற்காக “மெரினோ” இனச் செம்மறியாடுகள் இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன. ரூ. 2.50 லட்சம் செலவில், போதுமான சாதனங்களுடன், கம்பளி பகுப்பாய்வு ஆய்வுக் கூடமும், மருத்துவ ஆய்வுக் கூடமும் தொடங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. நேர்த்தியான கம்பளிக்கான செம்மறியாடுகள் குறித்த அகில இந்திய ஒருங்கிணைந்த ஆராய்ச்சித் திட்டத்தை இந்த ஆண்டு செயல்படுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது.

[1974 மார்ச் 29]

மேச்சேரி, மாண்டியா ஆடுகளின் உடலியல் சம்பந்தமான ஆராய்ச்சிகளுக்கான, இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் திட்டம் கொளத்தூரில் செயல்பட்டு வருகிறது. இந்தத் திட்டம் மேற்கொண்டும் ஓராண்டு 9 திங்களுக்கு நீடிக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் நிதி உதவி.

இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகம், தனிப்பட்ட மானியங்கள், திட்ட மானியங்கள் ஆகிய வழிகளில், இத்துறையின் பல்வேறு ஆராய்ச்சிப் பணிகளுக்குத் தனது நிதி உதவியை நீட்டித்துள்ளது. 1969-70 ஆம் ஆண்டிலிருந்து, இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகத்தால் ரூ. 40.21 லட்சம் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில், இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகத்தால் வழங்கப்படும் நிதி உதவி ரூ. 46.89 லட்சமாகயிருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

ஐந்தாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், கால்நடை மருத்துவக் கல்வி—ஆராய்ச்சிக்கு ரூ. 535.24 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் 1974-75 ஆம் ஆண்டு, திட்டத்திற்கு ரூ. 41.21 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. செயல்படுத்தக் கருதப்பட்டிருக்கும் திட்டங்கள் அவற்றின் செலவுத் தொகையுடன் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன :—

(ரூபாயில்.)

1. சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியில் பெரிய விலங்குகளுக்கு மருத்துவச் சிகிச்சைக் கட்டிடம் கட்டுதல் 5,00,000
2. சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியில் சிறிய விலங்குகளுக்கு மருத்துவச் சிகிச்சைக் கட்டிடம் கட்டுதல் 1,15,000
3. சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியில் சிறிய விலங்குகளை அங்கேயே வைத்து சிகிச்சையளிப்பதற்காக மருத்துவக்கட்டிடம் கட்டுதல் 1,00,000
4. சந்தியநல்லா செம்மறியாட்டு வளர்ப்பு ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் ஆட்டுக் கொட்டையும், காவலர் இல்லங்களும் கட்டுதல் .. 1,50,000
5. சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி, இறைச்சி ஆய்வகத்திற்கு மேல் இரண்டாவது மாடிக் கட்டிடம் கட்டும் திட்டம் .. 1,00,000

1974 மார்ச் 29]

(ரூபாயில்.)

6. சந்தியநல்லா செம்மறியாட்டு வளர்ப்பு ஆராய்ச்சி நிலையத்திலுள்ள கம்பளி பகுப்பாய்வு, மருந்தக் ஆய்வகம் ஆகியவைகளை வலுப்படுத்துதல் 2,50,000
7. சந்தியநல்லா செம்மறியாட்டு வளர்ப்பு ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் நிர்வாகக் கட்டிடம் கட்டுதல் 1,50,000
8. சந்தியநல்லா செம்மறியாட்டு வளர்ப்பு ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் கம்பிவேலி அமைத்தல் 1,00,000
9. காட்டுப்பாக்கம் கால்நடைப் பண்ணை ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் மாணவர் விடுதியை கட்டுவதற்கான திட்டம் 1,00,000
10. காட்டுப்பாக்கம் கால்நடைப் பண்ணை ஆராய்ச்சி நிலையத்திலுள்ள கோழியினப் பெருக்கப் பணியை விரிவுபடுத்துவதற்கான திட்டம் .. 1,47,700
11. சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி டோபின் ஹாலுக்குப் பதிலாக கட்டிடம் கட்டுவதற்கான திட்டம் 2,00,000
12. சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி ஆய்வக விலங்கு மருந்தகத் துறை கட்டிடம் கட்டுதல். 1,50,000
13. சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியில் பால்பண்ணை—விரிவாக்கப்பிரிவு—அரங்குக் கட்டிடம் கட்டுதல் 4,00,000
14. காட்டுப்பாக்கம் கால்நடைப் பண்ணை ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் பணியாளர் இல்லங்கள் கட்டுதல் 1,00,000
15. காட்டுப்பாக்கம் கால்நடைப் பண்ணை ஆராய்ச்சி நிலையத்திற்கு இயந்திரக் கலப்பை வாங்குதல். 43,500
16. காட்டுப்பாக்கம் கால்நடைப் பண்ணை ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் கிணறுகள் தோண்டுதல் .. 50,000
17. சந்தியநல்லா செம்மறியாட்டு ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் பணியாளர் இல்லங்கள் கட்டுதல். 1,00,000

[1974 மார்ச் 29]

(ரூபாயில்.)

18. காட்டுப்பாக்கம் அருகே, கால்நடைத் தீவன ஆராய்ச்சி நிலையம் அமைத்தல் ..	46,200
19. ஆடுமாடுகள் கலப்பின இனப்பெருக்க ஆராய்ச்சிக்கான திட்டம்	3,40,900
20. சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியில் தற்போதுள்ள பிரிவுகளை வலுப்படுத்துவதற்கான திட்டம்	3,00,000
21. ஓரத்தநாடு மாவட்ட கால்நடைப் பண்ணையில் கால்நடை உதவியாளர் பாடமுறையை மீண்டும் கொண்டு வருதல் ..	72,000
22. இறைச்சிக்காக ஆராய்ச்சியின் மூலம் புதிய இன ஆடுகளை உண்டாக்குதல் திட்டம் ..	1,46,100
23. சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி பட்டமேற்படிப்பு மாணவர் விடுதிக்கு மேல் 2 மாடிகள் கட்டுதலும், மரச்சாமான்கள் வாங்குதலும்	50,000
24. சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர் விடுதியில் மேல்நிலை நீர்த் தொட்டியுடன் திறந்த கிணறு தோண்டுவதற்கான நிதி ஒதுக்கீட்டுத் திட்டம்	50,000
25. சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி விடுதியில் பால்பண்ணை செய்முறை விளக்கப் பிரிவு தொடங்குவதற்கான திட்டம்..	59,900
26. சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி பணியாளர் எண்ணிக்கையை அதிகரித்தலும், கருவிகள் வாங்குதலும்	2,00,000
27. சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியில் செயற்கை முறை இன விருத்திப் பிரிவுக்கான கட்டிடம் கட்டுதல்	1,00,000
மொத்தம் ..	41,21,300

1974 மார்ச் 29]

POLICY NOTE ON ANIMAL HUSBANDRY, 1974-75.

Thiru Chairman, Sir,

I rise to place the salient features of the policy under Animal Husbandry before this House.

During the year 1969, the Department of Animal Husbandry was bifurcated into two separate Departments, namely, the Department of Animal Husbandry and the Department of Veterinary Education and Research.

The Department of Animal Husbandry was reorganised at the end of 1969, in such a way that the work of the Department was divided on a territorial basis with six Regional Deputy Directors. Under the re-organised set-up, the work relating to Key Village Schemes, the Intensive Cattle Development Project have all been merged into the normal working of the Department.

The provision and expenditure on Animal Husbandry during the Five-Year Plan periods up to the 4th Five-Year Plan are given below]:—

	Provision.	Expenditure.
	(Rupees in lakhs.)	
First Five-Year Plan	56.28	51.05
Second Five-Year Plan	216.18	200.15
Third Five-Year Plan	352.25	341.20
Crash Programme (1964-65) ..	210.76	182.72

Before Fourth Five-Year Plan—

Annual Plan (1966-67)	105.22	119.15
Annual Plan (1967-68)	80.70	84.70
Annual Plan (1968-69)	79.44	80.21
Fourth Five-Year Plan	235.01	155.55

(Up to 31-12-1973)

[1974 மார்ச் 29]

For the Fifth Five-Year Plan and for the Annual Plan for the first year of the Fifth Plan period (1974-75) the following provisions have been made :—

	<i>Animal Husbandry.</i>	<i>Veterinary Education and Research.</i>
	(Rupees in lakhs.)	
Fifth Plan period	1,000.04	535.24
First Year (1974-75)	41.24	41.21

The break up of the Fifth Plan provision for the Department of Animal Husbandry is as follows :—

(1) Cattle Development	510.71
(2) Poultry Development	25.00
(3) Sheep Development	84.75
(4) Piggery Development	36.70
(5) Animal Health	208.69
(6) Veterinary Biological Production	54.03
(7) Fodder and Feed Development	65.01
(8) Strengthening of Organisational set up	5.45
(9) Assistance to local bodies for modernisation of slaughter-houses.	9.70
Total ..	1,000.04

The break up of the Fifth Plan provision for the Department of Veterinary Education and Research is as follows :—

<i>Institutions.—</i>	(Rupees in lakhs.)
(1) Madras Veterinary College	244.37
(2) Poultry Research Station, Teynampet ..	20.00
(3) Livestock Research Station, Kattupakkam ..	165.08

1974 மார்ச் 29]

(4) Sheep Breeding Research Station, Ootacamund.	23.50
(5) Farmers Training Centre, Hosur	5.00
(6) Veterinary Research Farm, Kattupakkam ..	77.29
Total ..	535.24

State Livestock Improvement Board.—The Government have constituted a State Livestock Improvement Board with the Minister in-charge of Animal Husbandry as its Chairman. The recommendations of the Board are taken into consideration for the improvement of the Department.

Intensive Cattle Development Project.—Consequent on the merger of Intensive Cattle Development Project with the regular activities of the Animal Husbandry Department, the identity of the Project was lost and the progress so far achieved by intensification of Cattle Breeding Programme came to a standstill. With a view to intensify the activities of the Intensive Cattle Development Project, the Government have revived the Intensive Cattle Development Project at Madurai during 1973-74, at a total cost of Rs. 15 lakhs. This project contemplates an integrated all round intensified development of cattle, fodder production, disease control and dairy extension work apart from producing good quality cattle in Tamil Nadu. The question of establishing Intensive Cattle Development Project in Tirunelveli district during 1974-75 is also under consideration. It is proposed to establish four Intensive Cattle Development Projects during the Fifth Five-Year Plan period, at a total cost of Rs. 190.00 lakhs.

Key Village Scheme.—The Government have also considered the revival of the Key Village Scheme. The object of the Scheme is to have controlled breeding in an area with a breedable population of 10,000 cows and buffaloes. The breeding will be done through artificial insemination. The Government have sanctioned the revival of the Key Village Scheme in Madurai during 1973-74 and the question of implementing key village

[1974 மார்ச் 29]

Scheme during 1974-75 also is under consideration of the Government. It is proposed to establish 64 Key Village Blocks at a total cost of Rs. 98 lakhs during the Fifth Five-year Plan Period.

Intensive Village Development Camps.—The Government have started Intensive Village Development Camps for the all round improvement of the Animal Husbandry activities, stressing on the poultry development in particular at Padappai village in Chingleput district, Nattathi village in Tirumelveli district and Vadaseri village in Thanjavur district. The conduct of these Village Development Camps have created an energetic co-operation and a profitable improvement to the farmers of the villages.

Farmers Training Scheme.—The Government have started a Farmers' Training Scheme at the District Livestock Farm, Hosur. The farmers are given training in scientific management and breeding of poultry and livestock for a period of 3 months. So far, 184 persons have been trained in 4 batches. The trainees are given a monthly stipend of Rs. 65 each.

Livestock Assistants Training Scheme.—The Government have decided to revive the Livestock Assistants Training Course at the District Livestock Farm, Orathanad to be conducted from the year 1974-75.

In-service Training and Refresher Course.—The Government have sanctioned a scheme for the in-service training and refresher course for the Officers in the rank of Assistant Directors of Animal Husbandry and above to be trained in batches of 10 Officers at a time for a period of 3 months in the Madras Veterinary College, Institute of Veterinary Preventive Medicine and the District Livestock Farm, Hosur. The course will start shortly.

Laboratory Technician Training Course.—The Government have proposed to start a Laboratory Technician Training Course for obtaining persons with scientific skills to handle sophisticated equipments used for various experiments and researches in the Department of Veterinary Education and Research.

[1974 மார்ச் 29]

Corporations—

Poultry Development Corporation.—In order to energise the poultry development activity in this State and to accelerate this movement for improving the economic conditions of the people as well as for providing nutritious food to the population, the Government have established the Tamil Nadu Poultry Development Corporation on 12th July 1973. The Government have also sanctioned an expenditure of Rs. 25,000 towards the initial expenses for the formation of the Corporation. The authorised capital is Rs. 1 crore. The Corporation is attending to the collection and marketing of eggs from the various Poultry Co-operative Societies in and around Madras, Tiruchirappalli and Thanjavur districts. Roughly about 60,000 eggs are being marketed every day by the Corporation.

The Corporation has also been entrusted with the work of implementing the 'Half a million job programme' at a total cost of Rs. 81.00 lakhs for providing 500 educated unemployed persons to start poultry units of their own, with the financial assistance of Rs. 12.00 lakhs offered by the Government of India for a period of 3 years. Towards this direction the training for the beneficiaries are being conducted at the Poultry Research Station, Teynampet and the Poultry Farm at Kattupakkam. The training programme, has been completed and the beneficiaries are also expected to establish their units under this scheme. The 500 Poultry Units are expected to produce 500 lakhs eggs per annum. It will also provide subsidiary occupation for 5,000 small farmers by rearing chicks in their own farms. It will also contribute 225,000 birds annually for table purposes thereby contributing 225 tonnes of additional poultry meat to the State. Under this scheme, the Government have sanctioned a sum of Rs. 5,34,750. The contribution from the Government of India towards this scheme will be Rs. 11.25 lakhs towards equity share and Rs. 75,000 towards stipend.

A massive package programme for the poultry development with loan from the State Bank of India in Tiruchirappalli and Thanjavur districts has been initiated in 1972. In Tiruchirappalli district, 17 societies are to be organised with 100 persons, each of whom is to be aided to maintain 100 birds by advancing a loan of about Rs. 2,300 towards the construction of sheds, purchase of equipments, birds, feeds etc. This will involve 170

[1974 மார்ச் 29]

entrepreneurs to maintain 1.7 lakh birds. In a similar way in Thanjavur district, the scheme is to aid 26 societies involving 2,600 entrepreneurs to maintain 2.6 lakh birds. The scheme was initiated in November 1972 and the position at the end of January 1974 was as follows :—

Tiruchirappalli, Thanjavur.

	(RUPEES IN LAKHS.)	
Total amount of loan disbursed up to January 1974.	35.00	14.61
Total number of poultry units actually started.	1,530	947
Total number of birds introduced	1,54,800	51,705

II. *Meat Industries Corporation*—At the instance of the Government of India, this Government have proposed to establish a Meat Industries Corporation in Madras and to construct an Abattoir at Puzhal village near Red Hills. The Government of India suggested that a slaughter house may be set up as a joint venture with the participation of the Government of India, and the State Government.

(a) One-third of the capital invested will be borne jointly by three participants ;

(b) Two-thirds will be arranged as loan on easy terms from the Agricultural Refinance Corporation or any other financial institution.

Out of the one-third of the capital invested referred to above, 50 per cent will be borne by the Government of India and the remaining 50 per cent will be borne equally by the State Government and a participating agency. The question whether the Agro Industries Corporation and the State Government could share the amount of the equity is under consideration. The approximate financial outlay will be about Rs. 62.25 lakhs for servicing 2,000 heads of sheep and 150 heads of cattle in an eight hour shift.

[1974 மார்ச் 29]

Cattle Census.—The Livestock census for Tamil Nadu has been conducted during the period from 31st January 1974 to 28th February 1974 with 1st March 1974 as the date of final check and the date of reference. The Director of Statistics was entrusted with this work.

Cattle Insurance.—As suggested by the Government of India for introduction of a scheme on Cattle Insurance in Tamil Nadu a Pilot Scheme wholly financed by the Indian Council of Agricultural Research to survey cattle mortality was in operation in Sriperumbudur and Kancheepuram taluks of Chingleput district from July 1966 to March 1969. During that period, cattle mortality survey was conducted in 60 selected villages and all the data collected have been forwarded to the Indian Council of Agricultural Research. The Ministry of Agriculture, Government of India, has addressed the Ministry of Finance, Government of India, to consult the State Government to try the scheme in the Intensive Cattle Development Project areas. Further communication from the Government of India is awaited.

Central Farms—

(1) The Indian Council of Agricultural Research is running a Sheep and Wool Research Station at Mannavanur in Kodaikanal taluk in Madurai district in this State.

(2) The Government of India are running a Central Cattle Breeding Farm at Alamadhi (Chingleput district) of this State for the purpose of breeding and distribution of good buffaloes. The lands and buildings at Alamadhi were transferred to the Government of India.

(3) The Government of India are also considering the question of establishing a large sized Central Jersey Farm at Eachenkottai in Thanjavur district for which necessary proposals have already been sent to the Government of India.

(4) The Government of India are also considering the establishment of a Sheep Research Station in the Plains at Pachapalamalai in Salem district for which proposals have already been sent to Government of India.

[1974 மார்ச் -9]

Operation Flood Scheme.—A comprehensive scheme for the production of fodder and fodder seeds and for the development of Cattle and Dairy at the District Livestock Farm, Hosur at a cost of about Rs. 129 lakhs has been formulated and forwarded to the Chairman, Indian Dairy Corporation, Baroda, Gujarat State for sanction of the entire cost of the scheme. If the scheme is sanctioned, the District Livestock Farm, Hosur will be strengthened to improve the development of cattle to an appreciable extent.

Establishment of Animal Quarantine Station.—The Government of India have decided to establish five well equipped Animal Quarantine Stations at Bombay, Madras, Calcutta, Delhi and Amritsar during the Fourth Five-Year Plan. They requested this Government to offer the site required. The Government of India have been informed that this Government will transfer the land measuring five acres in Aransankalani village, Saidapet Taluk for the establishment of Animal Quarantine Station. The formalities in respect of the payment of land value, etc., are awaited from the Government of India.

The object of establishing a well-equipped quarantine station at Madras is to protect and safeguard the health of the Livestock from the ravages of foreign diseases that may be coming along with the animals imported from foreign countries. Of late, animals from foreign countries are being imported and when they come to the air-ports or to the ports, they will have to be provided with well-equipped quarantine facilities as otherwise the local animals will be afflicted with foreign diseases.

Institution of Veterinary Preventive Medicine—Central Laboratory at Ranipet.—The Government sanctioned a sum of Rs. 16.00 lakhs for the construction of a Central Laboratory at the Institute of Veterinary Preventive Medicine, Ranipet to meet the requirements of Drug Control Order and to have a modern building and laboratory suited for vaccine manufacture and for the expansion of the Institute. The Building is nearing completion. A scheme for the manufacture of tissue culture rinderpest vaccine at a cost of Rs. 4.41 lakhs has been sanctioned.

1974 மார்ச் 29]

Central Cow Protection Committee.—The Cow Protection Committee was reconstituted with the Chief Minister of this State or any other Minister nominated by the Chief Minister as a Member. The second meeting of the Committee was attended by the Secretary to Government, Agriculture Department in the place of Minister for Food. The fourth meeting was attended by Minister for Agriculture. The Cow Protection Committee was particular that this State Government should enact a legislation preventing the slaughter of cows and calves and for preservation and improvement of the cattle under Article 48 of the Constitution of India. The Government of India were informed that this Government have already enacted in 1958, an Act called “Tamil Nadu Animal Preservation Act, 1958” which came into force with effect from 1st July 1958 and that according to this Act, this State Government have been prohibiting the slaughter of animals without certificate and that it has been provided that no such certificate should be issued by the competent authority unless the animal is over 10 years of age and is unfit for breeding or the animal has become permanently incapacitated for work or breeding due to injury, deformity or any other incurable disease. Provisions have also been made in the Act for appeals and revisions.

The Government of India were informed that in view of the above circumstances there was no need for this State to enact any additional legislation and that the existing legislation is adequate.

Activities under the Fourth Five-Year Plan.—During the Fourth Five Year Plan period, the work relating to the livestock development, Key village Scheme, Intensive Cattle Development Project, Assistance to Small Dairy Units, Sheep and Goat Development, Piggery Development, Poultry Development, Veterinary Services Rinderpest Eradication and Manufacture of Biological Products have all been carried out according to the normal schedule.

Cattle Development.—In the District Livestock Farms of this State, the recognised breeds of Cattle viz., Kangayam, Umblacher, Halikar, Alambadi, Burgur, Pulikulam are being developed.

[1974 மார்ச் 29]

During the year 1973-74, 28 bulls and 32 heifers of Jersey breed cattle were purchased from Australia at a cost of Rs. 2.4 lakhs, in order to obtain a good pedigree of cattle in this State. Till the end of Fourth Plan period 47 bulls and 20 heifers were also received from Australia and U.S.A., as gift animals and these will form a nuclear herd of exotic breed in the Livestock Farms in order to have a continuous supply of bulls for the subsequent years. Steps are being taken to purchase good exotic bulls from other countries.

Sheep Development.—A flock of 40 ewes and 10 rams were imported during the year 1965 from U.S.S.R. for research and experimentation at the Sheep Breeding Research Station, Ooty. Again in 1972, 100 ewes and 25 rams were imported for the same purpose.

Wool Development.—Fine quality of white woolly sheep in the Nilgiris, Coimbatore and Kodaikanal areas are available. Of all the breeds in India, the Nilgiris Woolly Sheep are the finest wool breed and it fetches high prices in the market. The existing number of white woolly sheep in the Nilgiris is 7,000 and the number is to be multiplied with a view to increase the woolly yield cross breeding with Merino sheep is undertaken at the Sheep Breeding Research Station, Ooty. 175 Merino sheep from Russia have been imported to upgrade fine woolly sheep. The annual wool yield of Nilgiri breed is only 0.9 kg. The experiments conducted show considerable success and the cross breeds yield 2.7 kg. of wool. Around programme of research and extension are contemplated to achieve the maximum fine wool production. Firm orders have also been placed for 40 Corridale dual purpose sheep for upgrading the local breeds.

Special Agricultural Refinance Corporation Scheme for Sheep Development.—A scheme for the development of sheep breeding in Tamil Nadu with the assistance of Agricultural Refinance Corporation has also been sanctioned during the year 1973 at a total cost of Rs. 83 lakhs and this scheme is being implemented through the 39 Sheep Breeding Co-operative Societies in the districts of Tirunelveli, Salem, Madurai, North Arcot, Ramanathapuram, Coimbatore, Chingleput and Dharmapuri.

[1974 மார்ச் 29]

Veterinary Services and Animal Health.—There are 35 Veterinary Hospitals, 522 Veterinary Dispensaries and 1943 sub-centres functioning in this State. In all these institutions, the animals are being treated and prophylactic measures are undertaken to prevent the diseases and mortalities.

Rinderpest Eradication Scheme.—Special efforts are taken to check and prevent the spread of the highly contagious disease of rinderpest by establishing check-posts and vigilance units at Inter-State borders.

Institute of Veterinary Preventive Medicine, Ranipet.—The Institute is producing vaccines worth about Rs. 13.00 lakhs per annum. During the year 1972-73 vaccines and other biological products to the value of Rs. 10.00 lakhs were supplied from this Institute to the various institutions in this State. An amount of Rs. 2,62,290 has been realised on account of the actual sales of these vaccines to the other States. A profit of about Rs. 1.00 lakh has been obtained during the year 1972-73. During the year 1973-74, it is anticipated that the profit will be doubled, with the manufacture of new vaccines.

Poultry Development.—The Agency for Poultry Development will be the Poultry Development Corporation. The existing 130 Poultry Breeders Co-operative Societies will be adequately strengthened and developed during the next year. The facilities for preparation of the poultry feed also will be developed during the next year.

Fodder Development.—The Government have sanctioned a sum of Rs. 50,000 for the Feed and Fodder Development programme in the Livestock Farms and other institutions during the year 1973-74.

Services.—Till the end of the Fourth Plan period 1,590 contingent Mazdoors were brought under regular establishment.

Fifth Five-Year Plan Activities.—A sum of Rs. 1,000.04 lakhs has been provided for the Department of Animal Husbandry during the Fifth Five-Year Plan period out of which a sum of Rs. 41.94 lakhs has been provided in the Annual Plan for bet

[1974 மார்ச் 29]

year 1974-75. The schemes that are proposed to be implemented together with the cost during the year 1974-75 are as indicated below :—

	(In rupees.)
1. Strengthening of bacterial vaccine division of the Institute of Veterinary Preventive Medicine, Ranipet.	2,45,000
2. Scheme for establishment of 25 Veterinary Dispensaries.	6,97,900
3. Scheme for upgrading Veterinary Dispensaries as Veterinary Hospitals in Taluk Headquarters.	1,79,200
4. Establishment of Piggery Unit at Ootacamund.	1,38,000
5. Establishment of Frozen Semen Bank at the District Livestock Farm, Hosur.	1,81,000
6. Import of exotic pigs	75,000
7. Upgrading of the Livestock Farm at Korukkai into a full-fledged District Livestock Farm.	2,18,400
8. Scheme for the production of vaccine against Marek's disease.	2,16,200
9. Purchase of Murrah buffaloes for artificial insemination.	83,500
10. Purchase of exotic Cattle for breeding in Tamil Nadu.	5,00,000
11. Establishment of Fodder production unit at the District Livestock Farm, Tirunelveli	1,42,000
12. Expansion of District Livestock Farms at Pudukkottai and Chettinad.	79,20

1974 மார்ச் 29]

	(In rupees.)
13. Fodder production extension work (Token) ..	100
14. Scheme for giving assistance to local bodies for modernisation of slaughter houses.	1,00,000
15. Assistance to Poultry Breeding Co-operative Societies.	1,00,000
16. Scheme for the establishment of Foot and Mouth Disease Vaccine Laboratory at I.V.P.M., Ranipet.	10,00,000
17. Scheme for the preparation of semen diluents and solution at the I.V.P.M., Ranipet.	1,68,800
Total ..	41,24,300

DEPARTMENT OF VETERINARY EDUCATION
AND RESEARCH.

[1974 மார்ச் 29]

Department of Veterinary Education and Research.—The Department of Veterinary Education and Research was created on 6th August 1969. It comprises of the following units:—

1. Madras Veterinary College, Madras.
2. Poultry Research Station, Teynampet.
3. Livestock Research Station, Kattupakkam.
4. Sheep Breeding Research Station, Sandynallah.

Madras Veterinary College.—The College offers courses leading to B.V.Sc., and M.V.Sc. Every year 136 students are being admitted for B.V.Sc. and 48 students for M.V.Sc. courses. During the year 1972–73, 598 students were benefitted by the liberal grant of scholarship from the Government of India and Government of Tamil Nadu and of loans under the Tamil Nadu Educational Loan Rules.

There are 25 specialists in Madras Veterinary College. The College has got a fully equipped Veterinary hospital and over 100,000 animals are being treated every year in the Hospital. There is a Board of Honorary visitors for the Madras Veterinary College which make valuable suggestions for the improvement of the College. The College has got a good library with 12,000 books and 6,500 back volumes and journals. The College has got its hostel which can accommodate 500 students. Separate Post-Graduate hostel is being constructed at a cost of Rs. 8.65 lakhs to accommodate 100 students.

Research.—Various Research Schemes are in progress in this Department. Six are cent-per-cent financed by Indian Council of Agricultural Research and five are 50 per cent financed by Indian Council of Agricultural Research, 16 financed by the State and 14 implemented by the Department. It is proposed to implement 5 more Indian Council of Agricultural Research Schemes shortly. There is a State Research Council for Veterinary Science functioning at the College to process various research schemes and scrutinise the progress reports. The Council also publishes a Research Journal called 'Chairon'.

[1974 மார்ச் 29]

Poultry Research Station, Teynampet.—With the 'Meyer' strain of poultry evolved by the Madras Veterinary College, the strain development work is proposed to be concentrated to enhance the efficiency of this new strain. This work will be shifted to the Livestock Research Station, Kattupakkam this year. During the year 1972–73, this Station has produced about 2.98 lakhs of eggs and about 2.48 lakhs of eggs up to 31st December 1973. The All India Co-ordinated Research Project of Poultry for meat is functioning in this Station.

Livestock Research Station, Kattupakkam.—Research on the breeding of Madras Red and Mandia breeds are being undertaken in this Farm to evolve improved strains of mutton breed of sheep. Research work on Swine breeding is also undertaken in this Farm with the ultimate object of development of this Farm into an 100 Sows Farm for the production of superior boar stock for distribution to the pig breeders.

Sheep Breeding Research Station, Sandynallah.—Being the only Research Station for fine wool Production in the Southern part of India, research work is being undertaken for evolving a good cross of native sheep with Russian sheep. New blood is made available by the import of Merino for this purpose. Wool analysis laboratory and Clinical Laboratory are proposed to be established with adequate equipment at a cost of Rs. 2.50 lakhs. The All India Co-ordinated Research Project on Sheep for fine wool is proposed to be implemented during this year.

The Indian Council of Agricultural Research Scheme for studies on carcass characteristics on Mecheri and Mandia lambs is functioning at Kolathur. This scheme is proposed to be extended for a further period of one year and 9 months.

Indian Council of Agricultural Research's Assistance.—The Indian Council of Agricultural Research is extending financial assistance to this Department for various research activities by way of *ad hoc* grants and scheme grants from the year 1969–70, an amount of Rs. 40.21 lakhs has been sanctioned by the Indian Council of Agricultural Research. During the Fifth Plan period, the assistance which is likely to be provided by the Indian Council of Agricultural Research will be about Rs. 46.89 lakhs.

[1974 மார்ச் 29]

A sum of Rs. 535.24 lakhs has been provided for the Fifth Plan period to the Department of Veterinary Education and Research out of which a provision has been made for Rs. 41.21 lakhs in the Annual Plan for the year 1974-75. The new schemes proposed to be implemented together with their cost are as indicated below :—

	(In rupees.)
1 Construction of Clinical Building Complex for large animals in Madras Veterinary College.	5,00,000
2 Construction of building for small animals at Madras Veterinary College.	1,15,000
3 Construction of a building for small animals clinic for in-patients at Madras Veterinary College.	1,00,000
4 Construction of sheep sheds and watchmen quarters in the Sheep Breeding Research Station, Sandynallah.	1,50,000
5 Scheme for construction of second floor over the Meat Laboratory at Madras Veterinary College.	1,00,000
6 Strengthening of Wool Analysis Laboratory and Clinical Laboratory in Sheep Breeding Research Station, Sandynallah.	2,50,000
7 Construction of Administrative Block in Sheep Breeding Research Station, Sandynallah.	1,50,000
8 Wire fencing of the Sheep Breeding Research Station, Sandynallah.	1,00,000
9 Scheme for construction of students hostel at the Livestock Research Station, Kattupakkam.	1,00,000
10 Scheme for expansion of strain development work in Poultry at Livestock Research Station, Kattupakkam.	1,47,700

1974 மார்ச் 29]

(In rupees.)

11 Scheme for construction of a building in the place of Dobin Hall at Madras Veterinary College.	2,00,000
12 Construction of a building for the Laboratory Animal Medicine Department at Madras Veterinary College.	1,50,000
13 Construction of a Dairy Technology Extension-Auditorium Block at Madras Veterinary College.	4,00,000
14 Construction of staff quarters at the Livestock Research Station, Kattupakkam.	1,00,000
15 Purchase of a tractor for Livestock Research Station, Kattupakkam.	43,500
16 Digging of wells at Livestock Research Station, Kattupakkam.	50,000
17 Construction of staff quarters at Sheep Breeding Research Station, Sandynallah.	1,00,000
18 Scheme for establishment of Fodder Research Station near Kattupakkam.	46,200
19 Scheme for research on cross-breeding in cattle ..	3,40,900
20 Scheme for strengthening the existing sections in the Madras Veterinary College.	3,00,000
21 Revival of Livestock Assistants Course at District Livestock Farm, Orathanad.	72,000
22 Scheme for research on evolving new strain of sheep for mutton production.	1,46,100
23 Construction of 2 floors over the Post-Graduate Hostel at Madras Veterinary College and purchase of furniture.	50,000

[1974 மார்ச் 30]

முதலே முறையாக பதவிகளில் அமர்த்தப்பட்டு விட்டனாம். மற்ற 49 ஆசிரியர்களுக்கும் 11-9-1973 முதல் 'ஜந்து லட்சம் பேருக்கு வேலை' திட்டப் பதவிகள் அளிக்கப்பட்டு அவர்கள் அந்நாள் முதல் முழுச் சம்பளம் பெற்று வருகின்றனர்.

Provident Fund.

* 252 Q.—THIRU V. VENGA (on behalf of THIRU M. SAN-KARALINGAM): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(a) whether any complaint has been received that the concession allowed to the 'A' Wing teachers in the matter of Part Final Withdrawal from the Provident Fund is denied to the 'B' Wing teachers; and

(b) if so, the action taken thereon?

சேம நல நிதி

திரு. வி. வெங்கா (திரு. எம். சங்கரலிங்கம் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சேம நல நிதியிலிருந்து பகுதி இறுதித் தொகையை ஆசிரியர்கள் பெறுவதில் 'ஏ' பிரிவு ஆசிரியர்களுக்கு அளிக்கப்படும் சலுகை 'ஆ' பிரிவு ஆசிரியர்களுக்கு மறுக்கப்படுவதாக புகார் ஏதாவது உள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) புகார் ஏதாவது வரவில்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

Accommodation in the Government Colleges for conducting classes

* 253 Q.—THIRU L. BALARAMAN: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(a) whether it is a fact that the Government colleges in Cuddalore and Vellore do not have sufficient accommodation to conduct the classes; and

(b) whether it is a fact that there are no Lecturers for certain subjects?

1974 மார்ச் 30]

அரசினர் கல்லூரிகளில் வகுப்புகள் நடத்துவதற்கு இட வசதி

திரு. எல். பலராமன்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கடலூர், வேலூர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள அரசினர் கல்லூரிகளில் வகுப்பு நடத்துவதற்கு இடம் போதவில்லை என்பது உண்மையா?

(இ) சில பாடங்களுக்கு விரிவுரையாளர்கள் இல்லை என்பதும் உண்மையா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) வேலூர் அரசினர் கலைக்கல்லூரியில் எல்லா வகுப்புகளுக்கும் போதுமான இடவசதி உள்ளது. கடலூர் அரசினர் கலைக்கல்லூரியில் தகுந்த இடவசதி செய்ய கடுதல் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

(இ) காலி இடங்கள் அனைத்தும் இரண்டு கல்லூரிகளிலும் தற்போழுது நிரப்பப்பட்டுள்ளன.

திரு. எல். பலராமன்: தலைவரவர்களே, அந்தே போராளியர்கள் போதவில்லை என்ற பிரச்சனை இருக்கிறதே. அது குறித்து அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, எந்தெந்தத் துறைக்கு ஆசிரியர்கள் தேவைப்படுகின்ற அளவுக்கு இருந்தனரோ, அந்தந்தத் துறைக்கு இப்போது ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். இடையில் சில திங்கள் காலியாக இருந்தன. காலியாக இருந்த இடங்களுக்கு உரியவர்கள் நேர்த்தெடுக்கப்பட்டு இடங்கள் நிரப்பப்பட்டுள்ளன.

B.T. Teachers of 'B' Wing Schools

* 254 Q.—THIRU A. AYYANAN AMBALAM (on behalf of THIRU K. S. GANAPATHI): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(a) whether it is a fact that B.T. teachers of the 'B' wing schools appointed after 1-4-1970 but in service as on 3-3-1973 are ousted from service in spite of a specific G.O. providing for the regularisation of those teachers; and

(b) if so, the reason therefor?

[1974 மார்ச் 30]

'B' பிரிவு பள்ளிகளில் பணிபுரியும் பி.டி. ஆசிரியர்கள்

திரு. அ. அய்யன் அம்பலம் (திரு. கே. எஸ். கணபதி சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1—4—1970-க்குப் பிறகு நியமிக்கப்பட்டவர்களும், ஆனால், 3—3—1973 அன்றுள்ளபடி பணியிலுள்ளவர்களுமான 'B' பிரிவு பள்ளிகளில் பணிபுரியும் பி.டி. ஆசிரியர்களை முறைப்படுத்துவதற்கு வகை செய்யக்கூடிய குறிப்பான அரசு ஆணை வெளியிடப்பட்டிருந்தும் கூட அவர்கள் வேலை யிலிருந்து நீக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், இதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

Repair Works of the Government School Buildings

* 255. Q.—THIRU M. SANKARALINGAM: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state with reference to the answer given to question No. 173, on 3-3-1973:

(a) whether any decision has been taken on the resolution sent by the Kanyakumari District Development Council requesting that a separate Engineer should be appointed to undertake the repair works of the Government school buildings in that District; and

(b) if so, the details thereof?

அரசுப் பள்ளிக்கூடங்களைப் பழுது பார்த்தல்

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள், கட்ட மன்ற மேலவையில் 3—3—1973-ஆம் நாளன்று வினா எண் 173-க்கு அளித்த விடையினையொட்டி, கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கன்னியாகுமரி மாவட்ட அரசுப் பள்ளிக் கட்டிடங்களைப் பழுது பார்க்கும் வேலைகளை மேற்கொள்ள தனிப்பொறியாளர் நியமிக்க வேண்டுமென்று அம் மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றம் அனுப்பிய தீர்மானத்தின் மீது முடிவு ஏதும் எடுக்கப்பட்டுவிட்டதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரம் என்ன?

[1974 மார்ச் 30]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஐ(இ) இப் பொருள் குறித்து அரசு, தலைமைப் பொறியாளருடன் கலந்து ஆலோசித்து வருகிறது.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: தலைவரவர்களே, என்னுடைய அனுபவத்திலிருந்து சொல்கிறேன். தனியார் பள்ளிக்கூடமாக இருந்தாலும் சரி, சர்க்கார் நடத்தும் பள்ளிக்கூடமாக இருந்தாலும் சரி, பொதுப் பணித் துறையில் எஸ்டிமேட் போட்டு அபிவிருத்தி வாக் குவதற்குக் கட்டமாக இருப்பதால், இதற்காக ஒரு விங் (Wing) ஏற்படுத்திவிட்டால் நல்லது. அதுபற்றி அரசு பரிசீலிக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, கல்வித் துறையில் பல்லாண்டு காலமாக வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். கல்வித் துறைக்கே இப்படி ஒரு விங் கொடுத்தால் நல்லது என்று சொன்னோம். ஆனால் அந்தத் துறையின் மேற்பார்வையின் கீழ், அதற்குத் தனி ஏற்பாடுகள் செய்வோம் என்று தலைமைப் பொறியாளர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், அங்கே 320 பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அவற்றைப் பழுதுபார்க்க, கட்டிடங்களை விலைநிர்த்து, பல்வேறு பணிகளில் ஈடுபட, அதற்கென்று தனி அலுவலரை நியமித்தால் நல்லது என்று அங்கே யிருக்கிறவர்களால் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கல்வித் துறையும் அதை உணர்ந்து வற்புறுத்தி வருகிறது. தலைமைப் பொறியாளருடைய கருத்து கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. அவருடைய கருத்துரை வந்ததற்குப் பிறகு, அதன் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

Inmates of the Fisheries Training Centre at Adayar, Madras

* 256 Q.—THIRU L. BALARAMAN (on behalf of THIRU V. ISVARMURTI): Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state:

(a) whether the Government are aware of the eve-teasing indulged in by the inmates of the Fisheries Training Centre at Adayar, Madras;

(b) whether there were clashes on this account about the 25th March, 1973; and

(c) if so, the action taken thereon?

[1974 மார்ச் 30]

சென்னை, அடையாறு மீனளப் பயிற்சி நிலையத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்கள்

திரு. எல். பலராமன் (திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி சார்பில்): மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னை, அடையாறு மீனளப் பயிற்சி நிலையத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் பெண்களைக் கேலி செய்து வருவதை அரசு அறியுமா?

(இ) இதன் காரணமாக, 1973 மார்ச் 25 அளவில் மோதல்கள் ஏற்பட்டனவா?

(உ) ஆமெனில், அதையொட்டி எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: (அ) ஆம்.

(இ) ஆம்.

(உ) ஆத்திரமூற்ற 300 பேருக்கு மேற்பட்ட கூட்டத்தினர் சென்னை மீனளத்துறை உதவி இயக்குநரது (மீனவர் பயிற்சி நிலையம்) அலுவலகக் கட்டிடத்தைத் தாக்குவதாக அவரிடமிருந்து தொலைபேசிச் செய்தி வரப் பெற்றதன் பேரில், சென்னை (வட்டார) மீனளத்துறை அனை இயக்குநர், காவல் துறையுடன் தொலை பேசியில் தொடர்பு கொண்டு, இதில் தலையிட்டு இந்த இடத்திற்கு காவலர் படை ஒன்றை அனுப்பி அமைதியும் பாதுகாப்பும் அளிக்குமாறு கேட்டார். காவலர் உதவியுடன் இயல்பான நிலை திரும்பியது.

Cantonment Areas

* 257. Q.—THIRU L. BALARAMAN (on behalf of THIRU S. VELLAPANDIAN): Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state:

- the cantonment areas in the State and their total extent;
- whether they have been exempted from State taxation; and
- if so, the details thereof

1974 மார்ச் 30]

பாளையப் பகுதிகள் (cantonment areas)

திரு. எல். பலராமன் (திரு. எஸ். வெள்ளபாளையம் சார்பில்): மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இம்மாநிலத்தில் உள்ள பாளையப் பகுதிகளும் (cantonment areas) அவற்றின் பரப்பளவும் யாவை?

(இ) மாநில வரிவிதிப்பின்பிற்று அவற்றிற்கு விலக்களிக்கப்பட்டுள்ளதா?

(உ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: மேலவைத் தலைவரவர்களே, (அ) மாநிலங்களில் உள்ள கண்டோன்மென்ட் பகுதிகளின் எண்ணிக்கை, மொத்தப் பரப்பளவு ஆகிய விவரங்கள் பற்றிய போரூன் மீது மத்திய அரசு நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. இது மாநில அரசின் அனுமதியின் கீழ் வருவதில்லை.

(இ) & (உ) “கண்டோன்மென்ட்” பகுதி மத்திய அரசினரால் கண்டோன்மென்ட் சட்டம், 1924-ன் கீழ் தீர்மானிக்கப்பட்டு வருவதால் கேள்வியில் கேட்கப்பட்டுள்ள இற விவரங்களுக்கு பதில் அளிக்க இயலவில்லை.

Agitation of the Power-loom Weavers in Somanur

* 258 Q.—THIRU M. SANKARALINGAM: Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state:

- whether the power-loom weavers are agitating in Somanur, Coimbatore District for the increase of their daily wages;
- whether any representation has been received from them; and

(c) if so, the action taken thereon?

சோமனூரில் விசைத்தறி நெசவாளர்களின் போராட்டம்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) விசைத்தறி நெசவாளர் தங்கவது தினக்க விலை உயர்த்த வேண்டுமென்று கோரிக்கை வைத்து, கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், சோமனூரில் போராட்டம் நடத்தி வருகிறார்களா?

[1974 மார்ச் 3]

(இ) அவர்களிடமிருந்து முறையிடு ஏதேனும் எடுத்தாண்டா?

(உ) ஆமெனில், அதன் மீது எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: (அ) சோமனூர் பகுதியிலுள்ள விசைத் தறி நெசவாளர்கள் 29—11—1973 முதல் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டனர்.

(இ) கூலி உயர்வு மற்றும் இதர கோரிக்கைகளை தொழிலாளர்கள் எழுப்பினர்.

(உ) வருவாய்த்துறை அமைச்சர், கோவை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஆகியோர் முன்னிலையில் 11—12—1973-ல் பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்றன. திருப்பூர் பகுதியில் தொழில் தகராறுகள் சட்டம் 18(1) பிரிவின் கீழ் 6—10—1973-ல் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தின்படி கூலிகளை அளிக் குமாறு நிர்வாகத்தினர்களுக்கு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் ஆலோசனை கூறினர். இக் கருத்துரையை நிர்வாகத்தினர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இதனை அடுத்து, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் முன்னிலையில் நடந்த பேச்சுகளின் பலனாக தற் காலிக உடன்பாடு ஏற்பட்டு தொழிலாளர்கள் 27—12—1973 முதல் வேலைக்குத் திரும்பினர். கூலியை குறித்து பிறகு விவாதிக்கலாம் என ஒப்புக் கொள்ளப் பட்டது.

திரு. வி. வெங்கா: தலைவரவர்களே, விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக் கூடிய கூலியாட்களுக்கு குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம். அதே மாதிரி நெசவுத் தொழிலில் இருப்பவர்களுக்குக் குறைந்தபட்சக் கூலியை அரசு நிர்ணயம் செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவரவர்களே, இந்தக் குறைந்த பட்சக் கூலியை நிர்ணயிக்கக் குழு போடுவது அரசின் ஆலோசனையில் இருக் கிறது. ஆனால் இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில், இது பவர் ஹம் லிவரஸ் பிரச்சினை. அதில் கூலித் தகராறு மட்டுமல்லாமல், வேறு பிரச்சினைகளும் இருக்கின்றன.

Membership Fee to the Trade Unions from the Workers

* 259 Q.—Pulavur O. Arivudai Nambi (on behalf of THIRU KATTOOR GOPAL): Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state with reference to the answer to question No. 57 on 22nd November 1973:

(a) whether any representation has been received by the Government requesting amendment of the Payment of Wages

[1974 மார்ச் 30]

Act to facilitate deduction of the Membership Fee to the Trade Union from the wages of the workers, as agreed to by the Industrial Management and the workers; and

(b) if so, the action taken thereon?

தொழிற்சங்கங்களுக்குத் தொழிலாளர்கள் செலுத்த வேண்டிய உறுப்பினர் கட்டணம்.

புலவர் ஓ. அறிவுடை நம்பி (திரு. காட்டூர் கோபால் சார்பில்): மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்ற மேலவையில் 22—11—1973-ஆம் நாளன்று, வினா எண் 57-க்கு அளித்த விடையினையொட்டி, கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தொழிற்சாலை நிர்வாகத்தினரும், தொழிலாளர்களும் ஒப்புக் கொண்டு, தொழிலாளர்களது சம்பளத்தில் இருந்து தொழிற்சங்கங்களுக்குச் செலுத்த வேண்டிய உறுப்பினர் கட்டணத்தைப் பிடித்தம் செய்ய தற் போதுள்ள சம்பளப் பட்டுவாடாச் சட்டத்தின் விதிமுறைகளின் மாற்றத்திற்கு வகை செய்ய வேண்டுமென்று, அரசுக்கு ஏதேனும் முறையிடு வரப்பெற் றுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மேல் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: (அ) & (இ) 9—7—1968-ஆம் நாள் நடைபெற்ற மாநிலத் தொழிலாளர் நல ஆலோசனை வாரியத்தின் 16-வது கூட்டத்தில், தொழிற்சங்கங்களுக்குத் தொழிலாளர்கள் செலுத்தவேண்டிய சந்தாத் தொகைகளை அவர்களது ஊதியங்களிலிருந்து பிடித்து, சம்பந்தப்பட்ட தொழிற்சங்கங்களுக்கு அத்தொகைகளை அனுப்பிவைப்பதற்கு 1936-ஆம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்கல் சட்டத்தைத் (மத்தியச் சட்டம் 4/1936) திருத்த வேண்டும் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. தொழிற்சங்க சந்தாத் தொகைகளை தொழிலாளர்களது ஊதியங்களிலிருந்து பிடித்தம் செய்வதற்கு வழிவகை செய்யும் முறையில் 1936-ஆம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்கல் சட்டத்தின் 7(2) பிரிவைத் திருத்துவதற்காக சட்டத்தைத் தகுந்தவாறு திருத்த இந்திய அரசினைக் கோரி 2—1—1970-ல் தமிழ்நாடு அரசு எழுதியுள்ளது. இந்திய அரசும் இப்பொருள் குறித்து தக்க சட்டவரைவு ஒன்றை விடவில்லை. நாடாளுமன்றத்தில் கொண்டு வருவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன என்று தனது 22—12—1972 ஆம் தேதிய கடிதத்தில் தெரிவித் துள்ளது.

[1974 மார்ச் 30]

Rights and privileges of the Erstwhile Employees of the Private Bus Transport Companies

* 260 Q.—THIRU L. BALARAMAN (on behalf of THIRU Y. VENKATESWARA DIKSHIDAR) : Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state :

(a) whether the rights and privileges of the erstwhile employees of the Private Bus Transport Companies are affected due to the take over of the buses and routes and their subsequent absorption in the other Transport Corporations by the Tamil Nadu Government; and

(b) if so, how?

முன்னாள் தனியார் பேருந்து நிறுவனங்களில் பணியாற்றிய தொழிலாளர்களின் உரிமைகளும், சலுகைகளும்.

திரு. எல். பலராமன் (திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் சார்பில்) : மாண்புமிகு போக்குவரத்துத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) தற்பொழுது தமிழ்நாடு அரசு பேருந்துகளையும், வழித்தடங்களையும் கையகப்படுத்தி, இதர போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்கு மாற்றுவதால், அவைகளில் இதுவரை பணிபுரிந்த தொழிலாளர்களின் உரிமைகள், சலுகைகள் பாதிக்கப்படுகிறதா?

(இ) ஆமென்றால் எந்த வகையில்?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) இல்லை.

(இ) வினாவிற்கு இடமில்லை.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[குறிப்பு :—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரி பார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. அறிவிப்புகள்

(1) ஆளுநரிடமிருந்து செய்தி.

MR. CHAIRMAN : I have to announce to the House that I have received a message from the Governor of Tamil Nadu recommending to the Legislative Council the consideration of the Tamil Nadu Appropriation Bill, 1974 (L.A. Bill No. 12 of 1974).

[1974 மார்ச் 30]

(2) பேரவையிலிருந்து செய்தி

MR. CHAIRMAN : I have also to announce to the House that I have received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the Tamil Nadu Appropriation Bill, 1974 (L.A. Bill No. 12 of 1974) as passed by the Legislative Assembly and signed by him for the recommendation of the Council and certifying that the Bill is a Money Bill within the meaning of Article 199 of the Constitution of India.

3. அரசின் சட்ட முன்வடிவு.

தமிழ் நாடு 1974-ஆம் ஆண்டு, நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 12/74)

(4-10 பிற பக்கம்).

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே,

“சட்டப் பேரவையில் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு 1974-ஆம் ஆண்டு, நிதி ஒதுக்கச் சட்டமுன்வடிவு @ (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 12/74) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்ரு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”

என்று முன் மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம் :

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு, நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 12/74) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்ரு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

THIRU G. VASANTHA PAI : Mr. Chairman, Sir . . .

MR. CHAIRMAN : The hon. Member is intimating his desire to speak, very late.

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, I have been raising my hand.

MR. CHAIRMAN : While I am reading, how can I see the hand of the hon. Member? All right.

THIRU G. VASANTHA PAI : Hon. Chairman, Sir, I have given notice of an Adjournment Motion which has not been allowed and, therefore, has not come up before the House. But,

@ 536-538 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

470 தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு, நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவு
(சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/74)

[1974 மார்ச் 30]

(Thiru G. Vasantha Pai)

Sir, papers are already full of material, which I want to bring to the notice of this House. I have already brought the matter to the notice of yourself and the Hon. Minister. The Government Pleader who is an officer of the Government has appeared on behalf of an accused in a matter in which the State Public Prosecutor also appeared for the Government and the accused have been let on bail.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: Sir, we have already agreed to answer a Short Notice Question on the matter. The hon. Member wanted a waiver and got a waiver. But he is now raising the issue. What does the hon. Member mean by that?

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, I am only giving certain facts which I may not be able to give in a Short Notice Question.

MR. CHAIRMAN: When the hon. Member puts his Short Notice Question, I will give him a good chance. Why should he have any fear about it? We are going to take up the Short Notice Question on the 1st April.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, I am not touching that question. I am only bringing to the notice of the Government

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, on a point of order. The Appropriation Bill deals with the voting of Grants and a substantial amount is provided for the Department of Justice. May I know, Sir, whether the hon. Member is quite in order in raising this issue, unless he has come to some secret arrangement with the Hon. Minister of which we are not aware?

MR. CHAIRMAN: There is no secret arrangement or any thing of that sort.

Thiru G. Vasantha Pai again rose.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member please wait a little while.

அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1974-ஆம் ஆண்டு, நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/74)

தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவு 471
(சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/74)

1974 மார்ச் 30]

Thiru G. Vasantha Pai rose

MR. CHAIRMAN: I have not finished putting the motion. It would be taken up later. I had taken up this motion before the hon. Member raised the matter.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, I am answering the Hon. Minister. I am saying that I am entitled to speak on this.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member may speak afterwards.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, I am not treading on the subject of the Short Notice Question which may come up later. I only want to bring some facts to the notice of this body and also the Hon. the Chief Minister.

MR. CHAIRMAN: It will be taken up later.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, on a question of voting on Demands

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, சற்று நேரத்திற்கு முன்புதான், தங்களுடைய அறையில் குறுகிய கால வினாக்கள் போடுவதென்ற பேச்சு எழுந்து, அவர்களும் அதை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கிடையில் அந்தப் பேச்சை எழுப்புவது அவ்வளவு முறையாக இருக்காதென்று கருதுகிறேன்.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, I am not referring to the subject-matter of the question which has already been given notice of by me. I am only referring to certain facts which have come in the Press and I want to arm the Government with some facts which will have to be given in answer to my question later. I have got some information which I want to convey to the House.

MR. CHAIRMAN: It will be taken up on the 1st of April. I have already told the hon. Member about it.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, I am not referring to that question.

MR. CHAIRMAN: It will be taken up on Monday.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, you will find that I am not treading on that question at all.

472 தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு, நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவு
(சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/74)

[1974 மார்ச் 30]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, இப்போது எழுப்பப் படுகிற இந்தப் பிரச்சினை கேள்விகள் மூலமாக வருகிற நேரத்தில், நாங்களும் அதற்கான பதிலோடு வருவதற்கு வசதியாக இருக்கும். இப்போது இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்பிவிட்டு, எங்களுக்கு விவரங்கள் தெரியாமலிருக்கும் நேரத்தில் எந்தப் பதிலும் சொல்லாவிட்டால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் எழுப்பிய வினா மாத்திரம்தான் பொது மக்கள் பார்வையில் இருக்கும். ஆனால் அதற்கான விளக்கங்கள் பொதுமக்களுக்குக் கிடைக்காமல் போய்விடும். சொல்லுகின்ற விளக்கங்கள் சரியா, தவறு என்பது வேறு பிரச்சினை. ஆனால் விளக்கங்களைத் தர முடியாத சூழ்நிலையில் எந்த விவரங்களும் தெரியாதிருக்கிற நேரத்தில், குறுகிய காலக் கேள்விகள் போடப்படாத சூழ்நிலையில், இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்புவது அவ்வளவு சரியாக இருக்காது. எனினால், சரியான விளக்கங்களைப் பெற வேண்டுமென்று உறுப்பினரவர்கள் விரும்புவார்களானால், அந்த முறையைப் பின்பற்றினால்தான் நல்லது.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: Sir, the hon. Member wants to give me some information for the answer. That is his contention. I have got to tell you, Mr. Chairman, that he has already given enormous information to me personally. I am taking action to get all the information possible to supply to him. So, no more information is necessary for me now to answer the question tomorrow or day after tomorrow.

THIRU G. VASANTHA PAI: I only want to tell the Hon. the Chief Minister as well as the Hon. the Law Minister that after I gave notice of this Adjournment Motion, papers have been requested through telephone by persons, not to publish this information with a view to giving false information to this House.

MR. CHAIRMAN: We do not depend upon the paper-cuttings at all. The hon. Member may believe it or not. That is my view. The hon. Member may please be seated. Unless the Minister gets some information through reliable source, how would it be possible for him to reply to the Short Notice Question of the hon. Member?

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, the source must not be defeated. The source which has to give information to the public must not be defeated.

MR. CHAIRMAN: The House is not ready to believe the paper-cuttings. This is for the information of the hon. Member.

தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு, நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவு 473
(சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/74)

1974 மார்ச் 30]

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: Sir, it is another incorrect statement that the papers have not published. All the papers have published.

THIRU G. VASANTHA PAI: No, Sir. In the 'Mail' and the 'Swadesamitran', they have said that the Public Prosecutor appeared and he did not contest, while the 'Indian Express' has not mentioned about this at all obviously under pressure and the 'Hindu' has not referred to this at all obviously on request.

MR. CHAIRMAN: The House is not concerned with the report in the papers at all. The hon. Member may come on Monday with all his information. By that time, the Minister concerned will also be ready.

THIRU G. VASANTHA PAI: Thank you, Mr. Chairman, I am seating myself.

THIRU A. R. DAMODARAN: Before that point is closed, may I ask a clarification whether it is the ruling of the Chair that we should not discuss a matter in the Appropriation Bill, if a Short Notice Question has been put already by the Member? On a matter of principle, I would like to know that.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, if I could have spoken on the Appropriation Bill, I do not know why the Hon. Chairman was so vehement against me.

MR. CHAIRMAN: No. I treat all the Members alike.

THIRU G. VASANTHA PAI: You asked me "Be seated" before I could speak on the motion on which I could speak.

MR. CHAIRMAN: There is an assurance given to the Hon. Minister and the hon. Member should respect it.

THIRU G. VASANTHA PAI: I am only telling the point ...

MR. CHAIRMAN: The hon. Member should give respect not only to the Chair but also to the Minister. I am not curtailing the privileges of any Member. That is what I have been following for the past four years.

474 தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு, நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவு
(சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/74)

[1974 மார்ச் 26]

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, I would like to know the ruling of the Chair on the point of order raised by my hon. Friend Thiru Damodaran.

MR. CHAIRMAN : Once a decision is made in the Chambers, the question should not be raised here again.

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, I have not stated that I will not speak on the Appropriation Bill. I have not said that. You have now said that I should not speak on the subject raised by me in the Short Notice Question. That will affect my right as a Member, if I have got one.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member has got the right. No one denies the right of the hon. Member here.

THIRU G. VASANTHA PAI : But, you told me "Be seated".

MR. CHAIRMAN : All right, what does the hon. Member want to say? Let us take up the matter afterwards. The hon. Member must follow the rules and regulations.

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, if the Hon. Minister is going to reply to my Short Notice Question, I agree that I will not seek to raise it now. But I hope that you will agree to a half hour discussion as per Rule 41-A of the Council Rules.

MR. CHAIRMAN : No half-hour discussion today. I will give it only on Monday.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Sir, I am prepared to answer the question. The hon. Member came to me, waited for some time and got my endorsement to answer the question on Monday. Now he is raising doubts against the Minister as if we are not prepared to reply. I am even now prepared to reply, Sir.

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, I am not raising any doubt against the Hon. Minister. I have said nothing against the Hon. Minister. I only said that certain persons against whom I made the charge in my adjournment motion have contacted the Press and asked them to whittle down the order appearing in the Press

தமிழ்நாடு, 1974 ஆம் ஆண்டு, நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவு 475
(சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/74).

1974 மார்ச் 30]

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : We do not mind about the Press. This body is representative of the people. We can discuss anything. Why does the hon. Member talk about the Press?

THIRU G. VASANTHA PAI : The persons against whom I have made a charge have gone and requested the Press not to publish that. I am not saying anything against the Press or against the Hon. Minister.

MR. CHAIRMAN : If the hon. Member speaks now, I will not allow the Short Notice Question. If the hon. Member puts the Short Notice Question, I will allow time.

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, I am putting the Short Notice Question.

MR. CHAIRMAN : All right. I will give the hon. Member time and he may please be seated now.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவையின் முன் உள்ள பிரச்சினை---

"சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு, நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/74) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்".

தீர்மானம் அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே,

"சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு, நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/74) திருப்பி அனுப்பப்பட வேண்டும்"

என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவையின் முன் உள்ள பிரச்சினை :

"சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு, நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/74) திருப்பி அனுப்பப்பட வேண்டும்"

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

[1974 மார்ச் 3]

4. அசின் தீர்மானம்.

உணவு மற்றும் உணவுப்பொருள் வழங்கல் கொள்கை விளக்கக் குழிப்பின் மீது விவாதம்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே,

“சட்ட மன்ற மேலவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ‘உணவு மற்றும் உணவுப் பொருள் வழங்கல்’ கொள்கை விளக்கக் குழிப்பு (அ) பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”

என்று முன்மொழிகிறேன்.

(நிற்பகல் 4-20)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்:

“சட்ட மன்ற மேலவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ‘உணவு மற்றும் உணவுப் பொருள் வழங்கல் கொள்கை விளக்கக் குழிப்பு’ பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

THIRU A.R. DAMODARAN: Hon. Chairman, Sir, I am very grateful that an opportunity has been afforded to us to discuss the very important Policy Note on Food and Civil Supplies that has been placed on the table of the House by the Hon. Minister. A number of declarations have been made in this Policy Note, some of which I have not been able to understand fully and I would like the Hon. Minister to kindly explain during his reply why there are certain discrepancies between the statement made in the Policy Note of Food Department and the Policy Note on Agriculture which we discussed yesterday. The first point is: The Hon. the Minister for Food has stated that despite fertiliser shortage and pesticide and insecticide shortages, we have had a fairly good crop due to a more or less satisfactory monsoon. Yesterday, the Hon. the Minister for Agriculture was on his legs for 40 minutes explaining to the Members of this House that there was no shortage in the supply of pesticides and weedicides and that, therefore, any Member who complained of this was not correct in his statement; and in fact, my hon. friend Thiru Balaraman got into quite a lot of discussion with him on this subject. We are aware, Sir, that there is a pronounced shortage of these two commodities and I would like to know why the Agricultural Department thinks that there is no shortage in this at present. The second point is that mention has been made in the Food Department's note of the oil-seeds production in our State and the Hon. the Food Minister has mentioned that oil seeds are in short production in our State and therefore, we largely

1974 மார்ச் 30]

[Thiru A. R. Damodaran]

depend on other States for our oil-seeds requirements. Sir, I am not aware of Tamil Nadu being deficient in oil-seeds production. In fact, if we compare production all-India-wise while the total production was of the order of 9 million tonnes in 1972-73, Tamil Nadu was able to produce more than 1.1 million tonnes or slightly more than 12 to 14 per cent of the total production of oil-seeds in our country. In fact, what we have in Tamil Nadu is not a shortage in oil-seeds production but perhaps a shortage in the availability of oil-seeds due to the export of or rather sale of oil-seeds from Tamil Nadu to States like Gujarat and Maharashtra. I would, therefore, like to know whether the shortage pertains to the actual production in our State. Groundnuts constitute the major portion of the total oil-seeds production in the country. The production of this oil-seed is 6.1 million tonnes all-India-wise and our production is substantially above 700 thousand tonnes. We are heavily dependent on the groundnut production for our oil-seeds.

Since we had an occasion to discuss the Policy Note on Food in 1973, a number of developments have taken place. Perhaps this would require special mention because we in this country have been enormously exercised by a major policy decision that was taken by the Government of India in February 1973 that wholesale trading in wheat and wheat commodities would be taken over entirely by the public distribution agency and that this policy was also proposed to be extended to rice. I must first congratulate this Ministry on having had the foresight and wisdom to recognise that the wholesale trading of wheat and wheat commodities in the public distribution system was totally unworkable and I am glad that although a great deal of mischief has already occurred during the past year, our Government have not been rash enough to take over the wholesale trading in rice. Of course, mention has been made in this Policy Note that the Tamil Nadu Government welcome whole-heartedly the wholesale trade take-over policy and have also prided themselves on the fact that this is the only State which whole-heartedly and successfully took over the wholesale trade in wheat and wheat products. Sir, this is somewhat a tall claim for the Hon. Minister to make, considering the fact that we may not produce even 50,000 tonnes of wheat. Therefore, probably what the Hon. Minister meant was that while the Tamil Nadu Government did not have any objection to the wholesale trading take-over of wheat in the wheat producing States of Punjab, Haryana and other States, in our State. I do not think

[Thiru A. R. Damodaran]

[1974 மார்ச் 30]

we produce enough wheat but congratulate ourselves on whatever successes the limited policy may have had in the distribution of wheat and wheat products. Sir, the Food and Civil Supplies Department is a department that functions during very critical periods and in fact, we hear more and more of Food and Civil Supplies only when we suffer from shortages. That we are suffering from shortages in various commodities has already been mentioned in the Policy Note. But, I would like to refer to one particular statement that has been mentioned in this Note to discountenance the theory that may probably be formulated that some degree of price control is essential over groundnut prices in our State. The Hon. Minister, in his "Policy Statement" has stated that the Tamil Nadu Government have approached the Government of India to impose a levy of 25 per cent on the sale of groundnut, crush this quantity into oil and supply the same to our people at Rs. 6 per litre and he has also voiced a complaint that the Government of India have not given their clearance to this policy of the Tamil Nadu Government. On this one occasion, I am extremely happy that the Government of India have refused the request of the Tamil Nadu Government. The reason why I wish to say this is that what the Tamil Nadu Government contemplated was a levy system on the sale of groundnut and ultimately they

(பிற்பகல் 4-30)

would have placed upon a certain procurement price for groundnut, similar to the one they have announced for paddy; and if they had done this, it was not the trading section that would have been able to get substantially better price for groundnut during the period of extreme drought. However anxious we may be to lower the price of commodities like groundnut oil, I wish that the Tamil Nadu Government would always bear in mind that any such policy that they may formulate should not affect the farmers of our land and in this case, if such policy had been given effect to, it is the farmers of Tamil Nadu who would have suffered most from such a policy of compulsory levy procurement and price control. Therefore, I am glad that farmers are still able to produce groundnut in abundant quantities and that they are able to sell it at somewhere between Rs. 340 and Rs. 350 per 80 kg. of kernels which fetched a price of Rs. 160 to Rs. 180 per bag less than two years ago. If they are affected by drought, there must be compensation for that and this is the only compensation that farmers can expect, that is a better price for a commodity which they have produced with great labour and cost.

1974 மார்ச் 30]

[Thiru A. R. Damodaran]

Sir, as far as the pulses are concerned, the limited policy of our Government in trying to import from the surplus States and distributing through various agencies is a very healthy policy, because we are, after all, very minor producers of pulses and we require approximately 4 to 5 lakhs tonnes per annum. Since we produce less than 2 lakh tonnes, we cannot impose any sort of price control or distribution control and invite the problems that came to Maharashtra and Gujarat and, therefore, Sir, I welcome this limited distribution policy which the Government have in mind.

Sir, I turn to a product with which I am intimately connected and if at all I refer to this product, it is not because of any personal interest and I hope the Hon. Minister will not construe it as such but only to explain certain facts about the distribution of this essential commodity, kerosene, which I think the Hon. Minister may give me some credit of knowing, having been in the trade for over 23 or 24 years. We were allotted 30,000 Metric tonnes in October 1973, and in February 1974, according to the Minister's own statement, the allotment has been cut down to 20,000 Metric tonnes or approximately 24,000 kilometres. We have over 9.5 million family cards in Tamil Nadu State. The *per capita* availability, according to this limited allotment of 24,000 kilolitres, means that every family in Tamil Nadu will get approximately 2½ litres of kerosene every month. I do not know, Sir, whether the Hon. Minister considers this allotment sufficient, because he seems to have side-tracked the whole issue and has stressed that strict controls are being exercised over dealers, etc., and that a vigilant watch is maintained to see that wholesalers and retailers do not misbehave in this situation. Sir, in any trade, if there is a 5 per cent or 10 per cent shortage in the supply of a product, we may be able to manage with some degree of control and supervision, but if there is going to be a 35 per cent cut in the supply of kerosene, no amount of Government trade, no amount of co-operative trade, and no amount of introducing new retailers is going to solve the problem, unless the basic problem is tackled by getting more kerosene supplies. This 2½ litres per head per month that I mentioned, Sir, is assuming that the entire 9.6 million family cards are given their 2½ litres. We all know, Sir, my hon. Friend Thiru Jayarama Reddiar was just complaining that in the town of Virudhunagar he was not able to get some kerosene which he wanted for his domestic use and I can tell you from my limited knowledge and experience of enforcement by Civil Supplies authorities, that the first persons who will get priority in any claim for kerosene are the urban dwellers in

[Thiru A. R. Damodaran]

[1974 மார்ச் 30]

Madras, Madurai, Coimbatore, Tiruchirappalli, Salem and the premier urban towns of our State, the reason that our entire district administration is concentrated in the headquarters and every Collector naturally wants to avoid a confrontation with the newspaper people and when they ask him about kerosene shortages there, immediately he sees that the major towns are supplied and that people in the villages are allowed to fend for themselves. This, I think, Sir, constitutes a very dangerous trend and I would request the Hon. Minister to kindly bear in mind that while people in rural areas may be extraordinarily patient, they may not be patient for all time, and I can already see from the evidence of the queues that are lining up before the numerous retail shops in the interior of Tamil Nadu that we are heading for a very explosive situation in the matter of supply of kerosene. I am not blaming this Government because they have no control over the quota of kerosene that is allotted. The Hon. Minister is not aware of what we are going to get in April. Invariably, they have to depend on figures given by one oil company, not even by all the oil companies. I know it is only one oil company that gives the information and even this information is not reliable, because after giving the figure, a cut is imposed by the Government of India on the 25th of the succeeding month which results in lowering of the quota availability of kerosene to this State. I would, therefore, request—this has been mooted before to ensure that we have some sort of an advisory body in our State which will supervise and superintend the availability of petroleum products because I do not know, with the present trend, whether the Hon. Minister may not take over other petroleum products like High Speed Diesel Oil and other commodities which are going to be in very short supply and, therefore, I would plead that some degree of attention be devoted to this.

Sir, another point which I have to represent on behalf of the wholesale trade, is the absolutely uneconomic price which this Government have fixed for the distribution of kerosene by wholesalers. For eighteen years I have been fighting with the Government of India to introduce a rational pricing formula for petroleum products and I have not succeeded. Unfortunately, Sir, in our demands, the wholesalers' demands for the fixation of a fair price, wholesale price for kerosene, we have met against a granite wall because the Hon. Minister says that the commission for this product which was fixed in the year 1954 has been fixed by the

1974 மார்ச் 30]

[Thiru A. R. Damodaran]

Government of India and that he has no powers to alter this commission. It is a small satisfaction for the wholesalers to get this reply. What we are concerned is that for a commodity that sells at Rs. 1,000 per kilolitre—I do not know if hon. Members are aware of this—the profitability that has been allowed by a parsimonious Civil Supplies Department is less than Rs. 16 per kilolitre or 1.6 per cent of the total wholesale price, excluding the leakage component of 1 per cent. Only in today's papers we found the grand decision that has been taken by the Government of India to raise the prices of controlled coarse cloth. Do you know the commission that was being paid to retail dealers for the distribution of coarse cloth? That has been increased from 10 per cent to 20 per cent on a four-cubit dhoti which used to cost Rs. 4.80 and which is brought by millions of landless labourers and agriculturists. The profit margin allowed is Re. 1 on a four-cubit dhoti, whereas the Hon. Minister for Food is reluctant to allow even a margin of Rs. 35 for a wholesale price of Rs. 1,000.

Sir, I make this mention because the entire Government, both at the State and the Centre, are always thinking of the consumer and rightly so because consumers have the maximum number of votes. But the main difficulty in the distribution of this commodity is that unless you assure a fair and reasonable price which has been contemplated in the Essential Commodities Act, you are not going to ensure a fair and equitable distribution and it would be pointless to blame the trade for doing something which they cannot help doing. I am not trying to condone the various offences which have been so severely condemned by the Hon. Minister in his Policy Note. In fact, a peculiar statement that has been mentioned is "Besides all these precautions, the known notorious smugglers and hoarders were detained under the Maintenance of Internal Security Act and proceedings were initiated against them." Sir, it is news to me that the Government of Tamil Nadu are maintaining a ledger or a record of the known notorious smugglers in our State. I am surprised, Sir. If they are so well-known and so notorious, why has action not been taken all these days under the normal laws of our land? Why do the Government of Tamil Nadu have to resort to the barbaric Acts like the Maintenance of Internal Security Act and the Defence of India Rules to take action against alleged smugglers and hoarders? I will not accept that any person is a smuggler or a hoarder just because the Civil Supplies enforcement agency says that some persons are known smugglers and hoarders and that

[Thiru A. R. Damodaran]

[1974 மார்ச் 30]

they are having some Bible whereby they have the names of all these people recorded.

(பிற்பகல் 4-40)

• Sir, we are operating under conditions where the due process of law has to be observed and I am sorry to state that the utilisation of these two Acts—the Maintenance of Internal Security Act and the Defence of India Rules—against traders is, in my opinion, a most undesirable feature of normal law and order by administration in our country. The Maintenance of Internal Security Act was drafted mostly to take action against Naxalites, people who threw bombs, people who had arms and ammunitions, who are being financed by foreign countries; and the Defence of India Rules are rules which were framed when we were facing an aggression from Pakistan and when certain emergency powers were given to the Government. I cannot understand why when we have the Essential Commodities Act, these Acts have been resorted to. In this connection, I think it would be relevant to mention that the recent Bill given notice of by the Government and which is going to be shortly moved, regarding an amendment to the Essential Commodities Act, envisages certain major changes in the laws of our land; and I take this occasion to highlight one or two points mentioned in this proposed amendment and the reason for my doing it is that if this Bill is introduced in the Legislative Assembly, if it receives its assent and if it comes up before the Council for discussion, we will not be able to alter one line or one sentence of the Bill. I am merely wishing to point out some of the most unwelcome features in this Bill in the hope that the Hon. Minister will have time to think again on this matter before introducing a Bill of this nature. Sir, I hold no brief for hoarders, smugglers and black-marketeers, etc. But, may I point out that under the old Essential Commodities Act, the penalties that were envisaged were that in case a person was found guilty the judicial authority might imprison the person for a period of six months, one year or three months, depending on the degree of the offence and also on the fact whether it was his first offence or second offence. But the amendment that is sought to be moved has sought to remove the discretionary power of the judicial authority and in this amendment they have stated that any person who commits an offence under the Essential Commodities Act will be compulsorily imprisoned for a period which may extend to three years—6 months in the case of first offence, one year for the second offence and 3 years in the case of third

[1974 மார்ச் 30]

[THIRU A. R. Damodaran]

may extend to three years—6 months in the case of first offence, one year for the second offence, and 3 years in the case of third offence. Sir, I realise the argument the Hon. the Minister for Food will bring forth. It is possible for him to say that the black-marketeers and the hoarders only will be prosecuted and ask why genuine traders should fear action under the Essential Commodities Act. If he wants an example, I can give my own example of how very nearly I would have gone to jail for an offence which has been thrown out in the Court. On August 23, 1972 one of my branches was raided by the Food Celi and it is Madapet, South Arcot District. The clerk incharge of that branch was alleged to have sold 10 litres of kerosene to a lorry which was standing 100 yards away from the shop. This branch is one of 22 branches that my firm maintains and he is one of the 120 employees that I have in my firm. A case was launched in the Court. The kerosene that was available in the shop, amounting to Rs. 4,500, was seized and prosecution was launched against the clerk and the unfortunate Manager who happens to be staying in Panruti. Only five days ago, the Court ruled that there was no offence made out, the oil should be returned, and the clerk and the unfortunate Manager were released. Sir, the offence was of a minor technical nature. Under this amendment, no differentiation regarding the degree of the offence has been contemplated. Any small technical offences under the Essential Commodities Act would imperil the safety of the partner or the proprietor of the concern and even the missing of a minor entry in the stock books such as 100 litres would result in a prosecution under the Act and the Hon. Minister wants compulsory imprisonment for a period of six months. While I agree that stern, strong action should be taken against those smugglers who are taking lorry-loads across our borders into Kerala State, may I point out that the strengthening of the punishment clauses of this Act

(Mr. Chairman sounded the gong.)

I have almost finished Sir..... would only add to the burdens of the traders and simple retail businessmen and would invite not only a great deal of criticism but would also imperil the very distribution which the Government have at heart. Thank you, Sir.

[1974 மார்ச் 3]

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவரவர்களே, உணவுத் துறை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் நம்முடைய அமைச்சர்கள் அபாயகரமான நிலைமையில் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆடிக் காற்றில் அம்மியே பறக்கு என்று சொல்வார்கள். அதே மாதிரியாக, விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டே போகின்றன. இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு மாலை வேளையில் வழக்கமாக வெளியே போய்விட்டு கடைக்கு வந்தேன். ஒரு நோட்டீசும் இல்லாதபடிக்கு எலக்ட்ரிசிட்டி இல்லை. வணிகர்களுக்கு பணத்தை எப்படிப் பட்ட வாடா செய்வது என்ற நிலை. காரணம் இருள் குழந்தை நிலை. இம்மாதிரியுள்ள நிலைமையில், விவசாயத்திற்கு மாத்திரமல்ல, விடுகளுக்கு வேண்டிய வெளிச்சத்திற்கு மண்ணெண்ணெய் கிடைப்பது எப்படி என்பது தெரியவில்லை. மண்ணெண்ணெய் எங்கேயிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. வினியோகம் பொறுப்பை காட்டு மூலமாக எல்லா இடங்களுக்கும் கொடுத்து இதைச் சீரமைக்க வேண்டும். ரிபேய்லர்கள், கோவாப்ரேடிவ் சொசைடிகள் மூலமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்று அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது கோவாப்ரேடிவில் இருக்கிறவர்கள் யோக்கியர்கள் என்று நான் சொல்ல வில்லை. கோவாப்ரேடிவிலே திருடினால் 10 பேர்களுக்குத் தெரியும். கோவாப்ரேடிவ் மூலமாக காந்திகள் மூலமாக கொடுத்துவிட வேண்டும். காட்டு மூலமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்துகிறேன். அது மாத்திரமல்ல, சி.எஸ்.ஆர் போன்றவர்கள் ஊர்களுக்குப் போய் மண்ணெண்ணெய் கிடைக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். கவர்ன்மெண்டால் சிலில் சப்ளைஸ் மூலமாக இவ்வளவு சிரமத்திற்கிடையே நடைபெறும் வினியோகம் சீராக நடைபெறுகிறதா என்று கண்காணிக்க வேண்டும். அதே மாதிரியாக ஜீனி விஷயத்தில் நடக்கிற ஊழலைப் பார்த்தால், ஜீனி வினியோகம் கோவாப்ரேடிவ் சொசைடி மூலமாக நடக்கிறது. பாதி பிளாவேட் டிலர்ஸ் மூலமாகக் கொடுக்கிறார்கள். ஏழை விவசாயிகளுக்கு, கிராமத்தில் இருக்கிறவர்களுக்கு எத்தனை மூட்டைகள் வந்திருக்கின்றன என்று தெரியவில்லை. அவர்கள் இப்படித் தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். சப்ளையர்களில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இதை கோவாப்ரேடிவ் சொசைடி மூலமாகக் கொடுக்க வேண்டும். பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஸ்தாபனத்தின் கீழ் இப்போது மிகவும் அசாதாரணமான காலமாக இருக்கிற இந்த நேரத்தில் இந்தக் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பயிர் வகைகளின் விலையானது நாளுக்கு நாள் ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது. உளுந்து, துவரை, நிலக்கடலை போன்றவைகள் விலை ஏறியிருக்கின்றன. அந்தக் காலத்தில் நிலக்கடலை 2 ரூபாய் விற்பது இன்று 100 ரூபாய்க்கு விற்கிறது. அந்த மாதிரி துவரை ஒரு மூட்டை இன்றைக்கு 50, 80 ரூபாய் விற்கிறது. பஞ்சாய், ஹரியானா போன்ற இடங்களில்

[1974 மார்ச் 30] [திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

சீரான வினியோகம் செய்வதற்கு தக்கவாறு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஜில்லாச் களிலே நாங்கள் வினியோகஸ்தர்களை நம்பி ரியோசனமில்லையென்று நம்புகிறேன். மண்ணெண்ணெய் ஒரு டின் ரூ. 12.50 என்று கொடுக்கிறார்கள் என்று சேர்விப்படுகிறேன். வெளியே பிளாக் மார்ச் கெட்டில் ரூ. 27.50 என்று விற்கிறார்கள். இவ்வளவு தூரம் விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக்குமானால், திரு. ஜெயராம ரெட்டியாருக்குக் கூட இந்த ஆசையைப் போக்குவது மிகக் கஷ்டமாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். இந்த நிலையில் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு சட்ட பூர்வமாக கடுமையாக தண்டிக்க வேண்டுமோ அப்படி தண்டித்தாலொழிய அவர்கள் இந்தப் பழக்கத்தை விட மாட்டார்கள். அதாவும் மிகவும் பழக்கப்பட்டு, ஊறிப்போயிருக்கிற ஊரிலிருந்து வருகிறவன் ஆதலால், திடீரெனப் பிளாக் சொல்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் கமிட்டி ஒன்று போட்டு, அனுபவஸ்தர்களைப் போட்டு, எந்த மாதிரிச் செய்யலாம் என்று பார்க்க வேண்டும். அப்படி எவ்வளவு சிரமப்பட்டு காரியங்களை நடத்துகிறார்கள். இந்திய அரசிடம் கேட்டு, இத்தனை ஆயில் வேண்டும், பருப்பு வேண்டும், ரிமெண்ட் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். எப்படிச் செய்தால் ஒழுங்காக நடக்கும் என்று பார்த்து, இதற்கான திட்டத்தை வகுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்திக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பரிமா மக்களுடைய கஷ்டத்தைப் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடிந்துக்கொள்கிறேன்.

[மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை]

(சிற்பகல் 4-50)

* திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, உணவுத் துறை கொள்கைப்பற்றிய விளக்கக் குறிப்பின் மீதான விவாதத்தில் கலந்து கொள்கின்ற நல்ல வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்ததற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உணவை வினியோகிக்கின்ற முறையில், அந்த இலாகாவின் அமைச்சர் மிகச் சரியான காரியம் அனைத்து செயல்படுத்துகின்றார் என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது என்று கருதுகிறேன். அவருக்கு உறுதுணையாக அந்த இலாகாவின் செயல்தரம் மற்றவர்களும் செயல்படுகின்றார்கள் என்று சொன்னால், அதுவும் மிகையாகாது என்று நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இருக்கக்கூடிய அந்த விநியோக முறையில் எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னது போல் சிறு, சிறு துறைகள் நிவர்த்திக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கட்டமைப்பிட்டுக்கொள்கிறேன். பெரியவர் திரு. ஜெயராம ரெட்டியார் அவர்கள் கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய கிராமங்களுக்குத் தரவேண்டிய சர்க்கரை தரப்படவில்லை, சமை கொடுக்கப்படவில்லை. மைதா தரப்படவில்லை என்று குறிப்பிட

[திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு]

[1974 மார்ச் 30]

டார்கள். அங்கே இருக்கக்கூடிய கிராமங்களுக்கு எடுத்துச் செல்ல தனியாரையோ அல்லது கூட்டுறவுச் சங்கங்களையோ எடுத்துச் செல்ல விடுவதன் மூலம், கொண்டு செல்லப்பட வேண்டிய கிராமங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லாமல் மூட்டைகளை எடுத்த இடத்திலேயே மூட்டைக்கு ரூ. 100, ரூ. 140 என்று அதிக விலைக்கு விற்கப்படுகிறது. அதனை இல்லை என்று சொல்லி மறுத்துவிட முடியாது.

நாட்டு மக்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுவதுபோல், நாமும் சில நடவடிக்கைகளை எடுத்தால்தான் இதைத் தடுக்க முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன். செலவோடு செலவாக நாம் வினியோகிக்கின்ற சர்க்கரையையும் இதர பண்டங்களையும் கொடுக்க வேண்டிய இடங்களுக்கு அவை கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் எனினும், தனியார் துறை எனினும் நேரடியாக எடுத்துச் சென்று அந்தத் தனியார் அல்லது கூட்டுறவுச் சங்கங்களிடம் தரப்பட வேண்டும் என்று இருந்தால், அவர்கள் திரும்பவும் கிராமத்திற்கு வெளியே கொண்டு வந்து கள்ளச் சந்தையில் விற்க ஏதுவாக இருக்க முடியுமாது என்று கருதுகிறேன். மக்கள் அப்போது சரக்குகளைக் கண்காணித்துக்கொள்வார்கள். அவர்களுக்கு ஆகக்கூடிய கூடுதல் செலவை, விற்கக்கூடியவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலைமையை ஏற்படுத்தலாம் என்றும் கருதுகிறேன். அது முடியாவிட்டால் அதற்காகக்கூடிய செலவை சர்க்காரே ஏற்றுக்கொள்ளலாம் அல்லது வேறு வழிகளைத் தேடலாம். நாம் அப்படிச் செய்தால், திட்டவட்டமாக நூற்றுக்கு 95 பங்கு அல்லது ஏன் 99 பங்குகூட, இந்தப் பண்டங்கள் கள்ளச் சந்தைக்குப் போக முடியாது என்று கருதுகிறேன். இந்த முறையில் செயல்பட்டால், இந்தப் பண்டங்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய தட்டுப்பாட்டினை பெருமளவில் ஒழிப்பதுடன் நம்முடைய தேவைக்கு மிகுதியாக இருக்கும் சூழ்நிலை உருவாகும் என்பது என்னுடைய நம்பிக்கை.

முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்டப் பேரவையில் பசுமைப் புரட்சி ஏற்பட்டு விட்ட தமிழகத்தில் நான்கு மாநிலங்களையும் சேர்ந்து ஒரு உணவு மண்டலம் ஏற்படக்கூடிய அபாயத்தைப்பற்றிச் குறிப்பிட்டார்கள். அது ஒரு புறம் இருக்க இன்றையூறும் ஏன் போன்று நெல் உற்பத்தி செய்யக்கூடியவர்கள் தொடர்ந்து நெல் உற்பத்தி செய்வார்களா என்று அஞ்சுகிறேன். நெல் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நான் வாங்கி உண்பவர்கள் உண்ணாமல் இருந்து விடுவார்களே, கஷ்டப்படுவார்களே என்ற மனிதாபிமான உணர்வால் உற்பத்தி செய்கிறேனே என்று பொய்யாகப் பிரசாரம் செய்ய மாட்டேன். எப்படி ஆசிரியர்கள் பிள்ளைகள் படிக்க வேண்டும், அதற்காகத்தான் அந்த உத்தியோகத்திற்கு வந்தோம்—சம்பாத்தியத்திற்காக அல்ல என்று சொல்ல மாட்டார்கள், எப்படி நோய் நொடியால் வாடுபவர்கள் நலம் பெறுவதற்குத்தான் மருத்துவம் படிக்கின்றோம் என்று சொல்லமாட்டார்களோ, அதிக அளவில் காச

1974 மார்ச் 30]

[திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு]

பணம் சம்பாதிக்க முடியும் என்று மருத்துவம் பயிலுபவர்கள் சொல்லுவார்களோ, அதேபோல்தான் விவசாயிகளும் தங்களுக்குப் பணம் கிடைக்கிறது என்பதற்காகத்தான் விவசாயம் செய்கின்றார்களோ தவிர, நாட்டு மக்கள் பசியால் வாடுவார்கள் என்பதற்காக உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்வது வெறும் பசப்பு வார்த்தை, மழுப்பல் முறை என்று நான் திட்டவட்டமாகக் கூறுகிறேன். என்னைப் பொறுத்த வரையில் விவசாயம் தொழில் தொழிலில் நெல் உற்பத்தி செய்வதைவிட கரும்பு உற்பத்தி செய்வது அதிக லாபம் என்றால், நிச்சயமாகக் கரும்பு உற்பத்தி செய்வதற்கு என்னுடைய நிலத்தை மாற்றிவிடுவேன். அல்லது சிதோஷ்ணஸ்திதி அனுசுலமாக இருந்து கிராட்சை உற்பத்தி செய்தால் அதிக லாபம் கிடைக்கும் என்றால், கிராட்சைப் பழம் உற்பத்தி செய்ய என்னுடைய நிலத்தை மாற்றிவிடுவேன். எலுமிச்சம் பழம் உற்பத்தி செய்தால் லாபம் என்று தெரிந்தால், அதைச் செய்வேன். கரம்பாகப் போடுவது அனைத்திலும் லாபம் எனில் அப்படியே செய்வேன். ஆண்டுகள் சிலவற்றிற்கு முன்னால் என்னுடைய நிலத்தில் மூன்று போகம் நெல் பயிர் செய்தேன். ஆனால் இன்றையதினம் என்னுடைய நிலத்தின் பெரும் பகுதியில் வேர்க்கடலை போடுகிறேன். என்னெய் உற்பத்தி பெருக வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலா என்றால், இல்லை. வேர்க்கடலை போடுவது தான் எனக்கு பயிர் செய்தேன். ஆனால் இன்றையதினம் என்னுடைய நிலத்தின் பெரும் பகுதியைப் பெருக்குவதற்கு, ஏற்கனவே உள்ள விலையை மாற்றி, அதிக விலையைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பணிவிப்புடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதிலே இரண்டு விவகாரங்கள் இருக்கின்றன. கோதுமை உற்பத்தி செய்வதில், என்னிடம் தற்சமயம் சரியான கணக்குகள் இல்லை. டெல்லி சர்க்கார் அதற்கு 200 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் மானியம் என்ற பெயரில், இந்தியா பூராவும் தருகின்றார்கள். அதேபோல் தமிழக சர்க்கார் நம்முடைய மாநிலத்தில், முக்கியமான உணவுப் பொருளாக அரிசி இருப்பதால், கோதுமைக்குக் கொடுக்கப்படுவதுபோல், நெல்லுக்கு சந்தி மானியம் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றையதினம் குவிண்டாலுக்கு ரூபாய் 70 என்று மத்திய சர்க்கார் நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய காதலனில் இன்னும் சிக்காரம் செய்து கொண்டிருக்கிறது. தமிழக அரசின் சார்பில்தான் முன்பு ஒருதாம் கூறப்பட்டது. மதிப்பிற்குரிய அன்றைய விவசாய அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்கள் தன்னுடைய மாவட்டத்தில் 57 கிலோ கொண்ட மூட்டை ஒன்றுக்கு ரூ. 75 என்ற விலைக்கு விற்பதுதான் விவசாயிக்குச் சாதாரண லாபம் கிடைக்கக் கூடியது என்று இதே மேலவையில் அமைச்சராக குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட விலை நிலைமையின்மீது வராதது விவசாயியினுடைய துதிர்ஷ்டம்தான்.

[திரு. டி. கே. பொன்னவேலு]

1974 மார்ச் 30

விசிற்திரமாவ நிலைமை, இன்றையதினம் தமிழ்நாட்டில் மட்டும் அல்ல, இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே விவசாயம் பெருங்குடி மக்களுக்கு இருக்கிறது. 70 சதவீத மக்கள் இந்த நாட்டில் விவசாயம் செய்கின்றவர்கள் இருக்கின்றார்கள். ஜனநாயகத்தில் அவர்கள் மெஜாரிட்டி நிலையில் உள்ளவர்கள். மற்ற, மற்ற தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களின் நிலைமைகள் வேறு. நம்முடைய தமிழக முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஒரு தத்துவத்தைச் சொன்னார்கள். அதைச் செயல்படுத்திக்கொண்டும் இருக்கிறார். போக்குவரத்துத் துறையின் மூலமாக அதை முதலில் செயல்படுத்தி வருகிறார்கள். முதல் இல்லாமலேயே லாபம் பெறுகின்றவர்கள் இருக்கின்றார்கள். எந்த முதலும் போடாமல், உள்ள மூலதனத்தில் பங்கு பெறுகிறார்கள். அந்தத் தொழிலில் பாதகியதை பெறுகிறான். அதில் கிடைக்கின்ற லாபத்தில் பங்கு பெற உரிமை பெறுகிறான். அந்த முதலும் போடாத அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு அந்த உரிமை உண்டு. அன் ஸ்கிப் லேபர் என்று சேருகிறான். பிறகு ஸ்கிப் லேபர் ஆகிறான். பிறகு கால ஓட்டத்தில் அவன் மூலதனத்தில் உரிமையும், லாபத்திலும், கொள்கை வகுப்பிலும் பாத்யத்தையும் பெறுகிறான். ஆனால் முதல் போட்டு நிலம் வாங்கிய விவசாயிகள் அதற்குப் பிறகு கந்தாயம், கந்தாயம் என்று ஒவ்வொரு முறையும் பயிரிடுவதற்கு முதல் போடும் விவசாயி பயிரிடும் பயிருக்கு என்ன விலை என்று விலை நிர்ணயிப்பதற்கு உரிமை இல்லாதவனாக இருக்கிறான். இப்படிப்பட்ட நிலைமை விவசாய உலகத்தில் விவசாயிகளுக்கு என் ஏற்பட வேண்டும் என்பதை நான் கட்டிக்காட்டாமல், தட்டிக் கேட்காமலிருக்க முடியாது. இந்த முறை நிச்சயமாக மாற்றப்பட வேண்டியதாகும். நிச்சயமாக இந்தப் பிரச்சினைக்கு நிரந்தரமான ஒரு பரிகாரம் காண வேண்டுமென்று அமுத்தம் நிரூபித்ததாகக் கூறிக்கொள்ளக் கூடாமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 5-00)

எவ்வளவுதான் அன்பாகப் பேசினாலும், எவ்வளவுதான் இதமாகச் சொன்னாலும், எவ்வளவுதான் நாட்டின் நெருக்கடி நிலைமைகளைச் சுட்டிக்காட்டினாலும், எவ்வளவுதான் மக்களுடைய பசியையும், பட்டினியையும் எடுத்துச் சொன்னாலும், 70 சதவீத மக்களுடைய உண்மையான உணர்வுகள், உழைப்பின் பலன்கள் அவர்களுக்குப் போய்ச் சேராமல் எங்கோ இருந்து வரக்கூடிய வியாபாரியும், ஷேலும் எப்படியும் தலையிட முடியும் என்ற நிலைமையிலும், அந்தஸ்திலும் இருக்கக்கூடிய சர்க்காரும் தலையிட்டு விலை நிர்ணயம் செய்வது என்பதும், அதற்குப் பிறகு அதற்குச் சால்ஜாப்புகளும், சமாதானங்களும், சாதகங்களும் செய்துகொண்டிருப்பது ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத ஒன்று என்பதனை நான் அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1974 12月30日

[திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு]

மெல்ல உற்பத்தி செய்யும் விவசாயி அதை உற்பத்தி செய்ததற்குப் பிறகு, அதைக் கொண்டுதான் துணி வாங்க வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இன்றையதினம் காலை பத்திரிகை, தேற்றைய தினம் விற்ப 4 முழும வேட்டியின் விலை ரூ. 4.80 என்றிருந்தால், இன்றைய தினத்திலிருந்து 20 சதவிகிதம் அதிகவது ஒரு சூப்பாய் கட்டி ரூ. 5.80 என்று அதை துணி விற்கப்படப்போகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். மத்திய சர்க்கார் அந்த விலையேற்றத்தை முன்நின்று நடத்தியிருக்கிறார்கள். விவசாயி அதை வாங்கியால் வேண்டும். அவன் விடு கட்டவேண்டும்—மன்னிக்கவும். அவன் விடு கட்டக்கூடிய நிலைமையில் இல்லை—அவன் எங்கே யாவது குடக்கலி விட்டுக்குப் போக வேண்டும் என்று, அந்தக் குடக்கலி ஆண்டுக்காண்டு, மாதத்துக்கு மாதம் ஏறக்கூடிய நிலைமையிருக்கிறது. அதை அவன் கட்டாயம் தந்தாக வேண்டும். அவன் வாங்கும் பருப்பு, அலகனுடைய நல்லது கெட்டது ஆகத்தாம் விலையேறிக் கொண்டிருக்கிறது.

திரு. கே. ராஜாராம் : மாண்புமிகு நீலகிரி வந்தவர்கள், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் பேசும்போது ரூ. 4,80 விற்கு துணிக்கு ஒரு ரூபாய் கூட்டி விற்பதாய் சொல்லவில்லை. ரூ. 4,80 விற்கு துணிக்கு, கமிஷன் ஒரு ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று தான் சொன்னார். விலையைக் கூட்டிக் கொடுக்கவில்லை. தண்பர் திரு. பொன்னுவேலு அவர்கள் சொல்வதை வைத்து கடைக்காரர்கள் கூட்டிவிட்டுப் போகிறார்கள். ரூபாய் 4,80-க்கு விறக்கக்கூடிய கோரஸ் கிளாத்துக்கு, ஒரு ரூபாய் கமிஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தான் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு : தலைவரவர்களே, எதிரிக் கட்சித் தலைவர் கூறிய வாதத்தை அவரை மதிக்கின்ற முறையில் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அப்படியே வைத்தாலும், ரூ. 1.80 விற்கக்கூடிய தானிக்கு, அவனுக்கு ஒரு ரூபாய் கமிஷன் இருக்கிறது. ஏறத்தாழ அவனுக்கு 20 சதவிகிதம் கமிஷன் இருக்கிறது. ஆனால் விவசாயிக்கு, ஒரு மூட்டை நெல்லை உற்பத்தி செய்வதற்கு ஆகக்கூடிய செலவில் 2½ சதவிகிதம் லாபம் இருக்கிறது என்றால் இவ்வீது என்பதை எதிரிக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூட ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்பதில் எனக்கு அச்சமில்லை. அப்படிப்பட்ட இழிநிலமை எதற்காக? அவன் ஆண்டுக் கான்கு அச்சமில்லை. அப்படிப்பட்ட இழிநிலமை எதற்காக? அவன் ஆண்டுக் கான்கு, கந்தாயத்துக்கு கந்தாயம், உற்பத்தி செய்த பிறகு என்ன நிகர லாபம் அல்லது நஷ்டம் என்று கேட்டால், ஒரு எக்ரா பயிரிட்டேன், 5 சென்ட் நிலத்தை அகற்கு சுடாக கிறதேன் என்பதுதான் நிலமை. இன்றையதினம் ஆசிரியர் என்றால், என்ஜினியர் என்றால், டாக்டர் என்றால், வழக்கறிஞர் என்றால், அவர்களுக்கு ஊதியத்தைக் கூட்டிக்கொண்டு போகிறோம். மாதத்துக்கு மாதம் சம்பளம் ஏறிக்கொண்டு போகிறது. ஆசிரியர்கள் இருக்கக்கூடிய எண்ணிக்கையை விட, மாணவர்கள் எண்ணிக்கை அதிகம். ஆகவே ஆசிரியர்

[திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்] [1974 மார்ச் 30]

இதனால் பயனடைகிறார்கள். மற்ற மக்களுடைய நிலைமை என்ன? எல்லாம் ஏழை ஜனங்கள். அவ்வைக்குக் கூலி வாங்கிச் சாப்பிட வேண்டிய ஜனங்கள். அவர்களுடைய கூலி இரண்டு ரூபாயிலிருந்து ஐந்து ரூபாய் உயர்ந்திருந்தபோதிலும், இன்றைய நிலை இருக்கின்ற விலைவாசியில் அவர்கள் அன்றாட வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய அத்தியாவசிய சாமான்களை வாங்கிச் சாப்பிட முடியுமா? அந்தத் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து விட்டு, கூலியை வாங்கிக்கொண்டு சாயந்திரம் விடு திரும்பி, குளித்துவிட்டு கிராமத்தில் இருக்கின்ற கடைக்குச் சென்று சாமான்களை வாங்குகிறார்கள். அந்தச் சாமான்கள் 3, 4 வியாபாரிகள் கைமாறு கடைசியாக கிராமத்திற்கு வருவதால், விலை அதிகமாக விற்கிறது. தொழிலாளிகள் கூலி வாங்கியும், அதுவும் போதாமல் கடைக்குத் தான் சாமான்களை வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. முக்கால் வாரி கிராமங்களில் இருக்கின்ற தொழிலாளிகளுக்கு வேலை உத்தரவாதம் இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. வேலை கிடைக்காத நாட்களில் பொருட்களை கடைக்குத்தான் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. கடன் வாங்க ஏதாவது பித்தனை சாமானை அடகு வைத்தால், அதற்கு வட்டிக் கணக்குப் பார்த்தால், 10 ரூபாய் வாங்கினால் 15 ரூபாய் வட்டி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. சர்க்கரை வருகிறவர்களுக்கு இவ்வளவு என்று நிர்ணயித்து கார்டு முறை வைத்திருக்கிறோம். அப்படிச் கொடுக்கப்படுகின்ற கார்டு முறை வைத்திருக்கிறாயா விலையில் கிடைக்கும் என்ற உத்தரவாதம் இருக்கிறது. ஆனால் மற்ற பொருட்களின் விலை ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. விலை வாசி ஏற்றத்தைத் தடுக்க முடியவில்லை. ஆகவே அரசாங்கம் கண்டிரிபியூஷன் கொடுத்து, கொள்முதல் செய்து, அந்த அரிசியை ரேஷன் கடை மூலமாக ஏதாவது வழியில் தொழிலாளிகளுக்கு, பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு மட்டுமாவது பங்கிடு செய்கின்ற முறையைப் புகுத்தி, குறைந்த விலையில் கட்டுபடியாகும் விலையில் கொடுத்தால்தான் ஜனங்களால் வாழ முடியும்.

(பிற்பகல் 5.10)

அடுத்தபடியாக, மண்ணெண்ணெய் பிரச்சினையைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மண்ணெண்ணெயைப் பொறுத்தவரையில், எப்படித்தான் இருக்குமென்று தெரியவில்லை. எல்லா இடங்களிலும் எலக்டிரிக்ஷன் செய்கிறார்கள். கிராமங்கள் மட்டத்தில் எலக்டிரிக்ஷன் செய்தும், மண்ணெண்ணெய் பிரச்சினை தீரவில்லை. இப்போது நகரத்தில் ஒரு கார்டியைப் பார்த்திருேம். வேலைகளை எல்லாம் விட்டுவிட்டு, கார்டைத் தூக்கிக்கொண்டு கடைக்குப் போகிறார்கள். அங்கு 4 மணி நேரம், 5 மணி நேரத்திற்குத்

1974 மார்ச் 30] [திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்]

குறைவில்லாமல் நின்று, எண்ணெயை வாங்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். மேலும் அளவிலும் குறைகிறது. மண்ணெண்ணெயின் தரத்தைப் பார்த்தால், அது மண்ணெண்ணெய்தானா அல்லது மண்ணைக் கலந்து தரப்படும் எண்ணெயா என்ற அளவுக்கு இருக்கிறது. மேலும் லாரி ஓட்டுகிறவர்களும், எண்ணெயா என்ற அளவுக்கு இருக்கிறது. மேலும் லாரி ஓட்டுகிறவர்களும், பெட்ரோல்டன் மண்ணெண்ணெயைக் கலந்து ஓட்டுகிறார்கள். எனவே அதிக விலை கொடுத்து வாங்கும் வாய்ப்பு அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருப்பதால், ஏழை ஜனங்களுக்கு வாங்கும் வாய்ப்பில்லை. குறைந்த அளவுக்கு சர்ட்டை கொடுத்தாலும், அதைச் சரியான முறையில் பங்கிட்டுக் கொடுத்தால்தான். அது ஏழைகளுக்குப் போய்ச் சேரும். இல்லையென்றால், லாரிகளுக்கும், மற்ற வாகனங்களுக்கும் தான் போய்ச் சேரும். உதாரணமாக 1,000 கார்டுகள் இருக்கிற கடைத்தில், 500 'போகஸ்' கார்டுகள் இருக்கின்றன. எப்படி அந்தக் கார்டுகள் கொடுக்கப்படுகிறதென்று தெய்வத்திற்குத்தான் தெரியும். ஒரு பேரூராட்சி அல்லது நகராட்சியை எடுத்துக்கொண்டால், 50,000 குடும்பக் கார்டுகள் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் 25,000 சேர்த்து, 75,000 கார்டுகள் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் 25,000 சேர்த்து, 75,000 கார்டுகள் இருக்கின்றன. அப்படியிருந்தால் எப்படி பங்கிடு சரியாக நடக்கும்? இருக்கின்றன. அப்படியிருந்தால் எப்படி பங்கிடு சரியாக நடக்கும்? வேண்டப்பட்டவர்களுக்குத்தான் போகிறது. மேலும் பற்றாக்குறை என்று சொன்னால், ஜனங்கள் அந்தப் பொருளை வாங்கிச் சேமிக்கிறார்கள். அரிசி, மண்ணெண்ணெய், சர்க்கரை, கோதுமை போன்ற பொருள்களில் பற்றாக்குறை இருந்தால், அதை வாங்கிச் சேமித்து வைக்கின்ற ஆசை ஜனங்களுக்கு இருக்கிறது. அப்படி சேமித்து வைக்கும்போது, ஏழை ஜனங்களுக்கு வாங்கக் கூடிய வாய்ப்பு குறைந்துகொண்டிருக்கிறது. எனவே 'ஜெனரலின்' கார்டு தானா என்று பார்த்துக் கொடுக்க வேண்டும். இதில் அமைச்சரவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கோதுமை விநியோகப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தலைவரவர்கள், எனக்கு நீரிழிவு நோய் இருக்கிறதோ என்று சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : நான் சொல்லவில்லை.

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : நான் தாங்கள் சொன்னதாகச் சொல்லவில்லை. தலைவரவர்கள் சொன்னார்களென்று சொல்கிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தில் ஏராளமான 'பேக்கரிஸ்' இருக்கின்றன. அவை சரியாக வேலை செய்கின்றனவா என்பது பகவானுக்குத்தான் வெளிச்சம். ஆனால் கோட்டா வாங்குவதில் குறைவில்லை. சாதாரண ஏழை ஜனங்களுக்கு கோதுமை கிடைக்கவில்லை. கடைக்குப் போனால் எல்லாம் பண்டங்களும் வட்டாட்டுப் பெயரில்தான் இருக்கின்றன. மாண்புமிகு மாநில அமைச்சர்,

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1974 மார்ச் 30]

இது நமது மாநிலத்தின் உணவுக் கொள்கையின் வெற்றியை மிகச் சிறப்பாகக் கோட்டுக் காட்டுகிறது. இந்த நிலைமையில் இந்த அரசையும், இந்த உணவுத் துறையில் பொறுப்பேற்றிருக்கிற மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களையும் பாராட்டி, என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 5.30)

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலிருந்து வருகிறவன் நான். கன்னியாகுமரி மாவட்டம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் போன்றவைகள் எல்லையோரப் பகுதியில் இருப்பதனால், அங்கே உணவு நிலைமையில் சில சிக்கல்கள் இருந்து வருவதை நாம் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது. ஒரு பெரிய கார் அல்லது பஸ் போன்ற ஊர்தியில் பின் சீட்டில் உட்கார்ந்தால் சவுகரியமாக இருக்கலாம். இன்னுக்குப் பக்கத்தில் சூடாக இருக்கின்ற பகுதியில் உட்கார்ந்தால், சூடாகத் தான் இருக்கும். அதைப்போல நாங்கள் கோளாவுக்குப் பக்கத்திலே இருக்கிறோம். இந்தியாவிலேயே கோளா உணவுப் பொருள் நிலைமையிலே சூடான பகுதி என்பது தெரியும். ஆகவே நீங்கள் எவ்வளவு தட்பமான சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தந்தாலும், அந்தச் சூடு எங்கேயும் கொஞ்சம் தாக்காமல் விடுவதில்லை என்ற நிலை இருப்பதை நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதை மாற்றி தமிழகம் முழுதாக்கும் உள்ள நிலைமையை உருவாக்குகின்ற ஒரு நிலையை என்னுடைய அனுபவ ரீதியாக நான் சொல்லக் கூடாமைப்பட்டிருக்கின்றேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில், நான் முன்னாலேயே இந்த மாமன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தமிழகத்தோடு இணைந்து பிரிவினை செய்கின்றபோது, அன்று ஆட்சிப் பொறுப்பிலேயிருந்தவர்கள் தமிழுணர்வு உள்ளவர்களாக இல்லாத ஒரு காரணத்தினால், அந்த எல்லையை நெய்யாற்றங்கரை வரை கொண்டு செலுத்தி, நெய்யாற்றங்கரை ஆறை ஒரு எல்லைப் பகுதியாகப் பிரிக்காமல் விட்டுவிட்டார்கள். உண்மையிலேயே நெய்யாற்றங்கரையிலேயிருந்து குஞ்சன் நாடார் என்பவர் தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் சார்பில், தமிழகத்தோடு அப்பகுதி இணைய வேண்டுமென்ற இயக்கத்தின் சார்பாக மூன்று முறை வெற்றி பெற்று, கோள சட்ட சபைக்கும், திருக்கொச்சி சட்ட சபைக்கும் உறுப்பினராக வந்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்த பகுதியை விட்டுவிட்டிருக்கிறார்கள். அண்மையிலே கோள சட்டசபையிலே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைக் கோளத்தோடு சேர்த்துக்கொள்ள முடியுமா என்ற வினா எழுப்பியதும், அங்கேயுள்ள முதலமைச்சர் அவர்கள், அப்படி எழுப்பியது தவறு, அது தீர்ந்து போன பிரச்சினை, அதை எழுப்பக் கூடாது என்று சொன்னதையும் பத்திரிகை வாயிலாக நாம் அறிந்திருக்கிறோம். அது போலவே தமிழகத்திற்கு உரிமையான நெய்யாற்றங்கரைப் பகுதியை நாம் திருப்பிக் கேட்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை.

1974 மார்ச் 30]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

யென்றால் நாமும் பெருந்தன்மையாக, விட்டுவிட்டதை விட்டு விடுவோம். இருந்தபோதிலும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே இருக்கக்கூடிய உணவுப் பிரச்சினையிலே முக்கியம் என்னவென்றால், கோள எல்லைப் பகுதி ஒரு இயற்கையான பகுதியாக அமையவில்லை. அது ஒரு ஆற்றையோ அல்லது ஒரு மலையையோ எல்லையாகக் கொண்டிருந்தால், தடுத்திருக்க முடியும். ஆங்கிலத்திலே 'என்கிளேவ்' என்பார்கள். இணைந்து குழைந்து ஒன்றோடு ஒன்று பின்னிப் பிணைந்து கொண்டிருக்கக் கூடிய பகுதியாக கன்னியாகுமரி மாவட்டமும், கோளமும் இணைந்திருக்கிறது. ஒரு சாலை கோளப் பகுதி என்பார்கள். இன்னும் ஒரு மைல் போனவுடன் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் என்பார்கள். இது ஒன்று. மற்றொன்று, கோளாவிலே அரிசி விலை ஒரு பக்கா படி எட்டு ரூபாய் அல்லது ஏழு ரூபாய் ஆக இருக்கிறது. இங்கே 3½ அல்லது 4 ரூபாயாக இருக்கிறது. ஆகவே இங்கே அரிசியை வாங்கி ஒரு படியைக் கொண்டு போனால் நான்கு ரூபாய் கிடைக்கிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்ட எல்லையிலே குழித்துறையிலே நான்கு ரூபாய் கொடுத்து ஒரு படி அரிசியை வாங்கி கோளாவிலேயுள்ள விபராரியிடத்தில் கொடுத்தால் ஒரு பக்கா படிக்கு மூன்று அல்லது நான்கு ரூபாய் கிடைக்கிறது. ஆகவே சாதாரண தொழிலிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள், ஐந்து பக்கா படி அரிசியை வாங்கி பெரிய செல்வந்தர்கள் வைத்திருக்கிற பை மாதிரி அழகான பையிலே வைத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். இப்படி ஏழை மக்கள் சாதாரண நிலையிலே உணவார்கள் இப்படி அரிசியைக் கடத்துகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதைத் தடுக்க வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி தெரிந்த ஸ்டம்க்லர்கள், கடத்தல் வியாபாரிகள் அரிசியைக் கடத்திக்கொண்டு செல்கிறார்கள். இவ்விருண்டையும் தடுக்க நமது அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது என்பதை நான் பரிபூரணமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது என்பதை நான் பரிபூரணமாக உணர்வேன். உயர்தர அதிகாரிகள் நல்ல முறையிலே செயல்பட்டு வருகிறார்கள். ஆனால் எதிர்பார்க்கிற அளவு வெற்றி பெறுகிறோமா என்றால், அது இல்லை என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம். அது வெற்றி பெறச் செய்ய என்ன செய்ய வேண்டும் என்ற ஆக்க ரீதியான என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சாதாரண மக்கள், கூலி வேலை செய்து வாழ்க்கை நடத்துகிறவர்கள், தினமும் மூன்று நான்கு ரூபாய் கிடைக்கக்கூடிய கூலி வேலைக்கு இப்பொழுது செல்வதில்லை. நான் முழுதும் வேலை செய்தால் அவ்வளவுதான் கிடைக்கும். ஆனால் ஐந்து பக்கா அரிசியை காரிலேயோ, பிளஷரிலேயோ கொண்டு சென்றால், 15 ரூபாய் கிடைக்கும். ஆகவே எல்லோருக்கும் எளிதாக சிரமம் இல்லாமல், அதிகக் கஷ்டமில்லாமல், அதிகம் சம்பாதிக்கிற வேலை எது என்றால், இப்பொழுது அரிசி கடத்துவது என்ற வேலை தான். அது நடத்தக்கொண்டிருக்கிறது. அதைத் தடுப்பதற்கு பதக்கும்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1974 年 11 月 30]

பெருமக்கள் படை எடுத்துக் கொண்டு பணியாற்றுகிறார்கள். மிகச் சிறப்பாக அவர்கள் செய்தாலுங்கூட அவர்களைக் கண்டுபிடிக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. இவ்விடங்களிலே கிறிபட்ட அதிகாரிகள் அதற்கு உடத்தையாக இருந்து விடுகிற முயற்சியும் இருக்கிறது. இதைத் தடுப்பதற்கு ஒரு நல்ல நிலையை நாம் ஏற்படுத்த வேண்டும். உபத்தேசகக் கருதி அங்கு எதுவாயைக் கருதித் தான் இத்தத் தொழிலிலே ஈடுபடுகிறார்கள். பத்து நான் அரிசியைக் கடத்திக் கொண்டு சென்றால், திரை 10 ரூபாய் உபயம் வருகிறது. ஒரு நான் அரிசியைப் பிடித்துக்கொள்கிறார்கள். அரிசியை யார் கடத்துகிறார்களோ அவர்கள் கோர்ட்டுக்கு இருந்துச் செல்லப்பட்டு பத்து நான்கள் அங்கு கழிக்கப்படுவார்கள். சாதாரண மக்கள் ஒரு மாதம் ஈடுபட்டால், 500 ரூபாய் சம்பாதிக்கிறார்கள். ஒரு நான் பிடித்துவிட்டால் 100 ரூபாய் போனாலும், 100 ரூபாய் மிச்சம். அதைவிட ஒரு நான் அவர்களைப் பிடித்து, நாகர்கோயில் டிஸ்ட்ரிக்ட் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டிலே வழக்கு பதிவு செய்து, வழக்குத் தொடுத்து விடுவதற்குச் செல்ல முடியாமல் 10 நாட்கள் அலைவார்களேயானால், அந்தத் தொழிலிலே நிச்சயம் இறங்கமாட்டார்கள் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். அதற்கு இப்பொழுதிற்குமே சட்டம் இடத்தானிலேயென்றால், சட்டத்தில் திருத்தம் செய்து, ஒரு டிடி அரிசி கொண்டு சென்றாலும் வழக்குப் பதிவு செய்து கோர்ட்டுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். அப்படிச் செய்வதால், இரண்டு உபயம் இருக்கிறது. ஒன்று, யாசித்தால் அரிசி பிடிக்கப்படுதலும் வழக்குப் பதிவு செய்யப்படும் என்றால், சாதாரண மக்கள் அந்தத் தொழிலிலே ஈடுபடமாட்டார்கள். அரிசி போய்க்கொண்டிருக்கட்டும். நாம் கொஞ்சம் விட்டுவிட்டுப் போகலாம் என்று கடைசியிலே அரசு உறுதியாகும், நினைக்கமாட்டார்கள். இப்பொழுது ஜப்பானிலே போகிறார்கள். அரிசி 10, 15 பேரே பிடித்து எடுக்கப்படுகிறது. கடைசியிலே ஜப்பானிலே கிடைக்கும். ஐந்தாறு அதிகாரிகள் ஆளுக்குக் கொஞ்சம் கொஞ்சம் எடுத்துக்கொண்டது போக, பாக்கி கணக்கிலே வருகிறது. வழக்குப் போட வேண்டும் என்று இப்பொழுது சட்டம் இல்லை. ஆகவே காத்தாமறிவதைத் தடுப்பதிலே அவர்களுக்கு அக்கறை இல்லை. இந்த நிலையை மாற்றுவதற்கு வழக்குப் போட்டு நடவடிக்கைகளை எடுக்கப் பட்டதைத் தடுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்பொழுது நான்கு மக்கள் கடத்தலில் ஈடுபடுவதைத் தடுத்த முடியும் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அறிஞர். கோனாஸ்கோவ் என்பவரால் லீக் கொள்வனவுகள் நடந்தன. இவர்கள் எல்லாவதையும் ருட்டம் போட்டுத் தடுத்தாலும் எங்களுக்கு என்ன, அரசி விதி உயராம், இவ்வளவுதான். முன்னாலே 100 ரூபாய் கொடுத்து ஒரு லாரிக் கித்

1974 March 30]

[திரு. எம். சந்திரசுந்தரம்]

கொண்டுவர வேண்டுமென்றால், இப்பொழுது 1,000 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டி வரும் என்று சொல்கின்றபடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அம்மாதிரி கடத்திக் கொண்டு போவதற்கு அதிகாரிகளின் துணையும் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளோடு கடுமையாகத் தண்டிக்க வேண்டும். பெரிய அதிகாரிகளைத் தண்டித்தால் மற்றவர்கள் குடியும். சாதாரண அதிகாரிகளைத் தண்டித்தால் முடியாது. நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மாறுவேடம் போட்டுக் கொண்டு, பெரிய அதிகாரிகளைக் கூட சோதிக்க அத்தப் பகுதிக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி அவர்கள் ஒரு உடனடி நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும், அந்த உடனடி நடவடிக்கை அந்த அதிகாரிகள் கூட பத்திரியே மாறுவேடம் போட்டு வருகிறார்கள் என்று அர்ப்படுத்தினார்கள். கனியிக்காண்டில் யிலே—(குறுக்கிடு)—என்ன மாறுவேடம் போட வேண்டும் என்று சொல்லல் தெரிந்துவிடும். தனியாகக் கேட்டால் சொல்கிறேன். கடகாவல் அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டு ஒரு தடவை பத்திரியில் வைத்துவிட்டால், மராவது புதிய ஆட்கள் காணும்போது, ஒரு வேளை அமைச்சர்தான் மாறுவேடத்திலே வருகிறாரோ என்று எண்ணிக்கொண்டு கொஞ்ச காலம் நடுப்பை வெற்றிகரமாக முடிப்பார்கள். அதிலே தவறு செய்யாதீர்கள் கடுமையாகத் தண்டிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒன்று. கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தே மைல் கடற்கரையைக் கொண்டது. அந்நிய நல்ல சாக்கினை வட்டி, மொட்டைக் தானைப் போட்டுக் கட்டி, கடலிலே காக்கிப் போட்டு விடுகுவர். கொஞ்ச நேரம் கழித்து எடுக்கிறவர். அப்போது கடற்கரையைக் கவனித்த நவியான படை வென்றும்.

(பிற்பகல் ௩.௩௦)

[illegible]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1974 மார்ச் 1]

வினாக்கள் மேற்குக் கடலில் போய் விழுந்தாலும், நமக்கு அதைத் திருப்பி விவதற்கு மனமில்லாதவர்களாக இருக்கின்றார்கள். எனவே நமக்குத்தான் நிரந்தரமான பாதுகாப்பைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டும். உதாரணமாக குழிதறை ஆறு இருக்கின்றது. நம் எல்லைப் பகுதியில் ஐந்து மைல் பகுதிக்கு உள்வடங்கிய முறையில் ஓடுகிறது. இதுபற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் காவல் துறை அதிகாரிகளிடத்திலும்கூடப் பேசியிருக்கிறேன் அவர்களும் இதை ஓரளவிற்கு ஒப்புக்கொண்டு ஆராய்வதாகச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். நான் கூறிய யோசனை என்னவென்றால், அந்த ஆற்றின் கீழ் கரையைச் சற்று அகலப்படுத்தி ஜீப்கள் போவதற்கு ஏற்ற வகையில் அங்கே ரோடை அமைத்து ஒரு மொபைல் பார்டியைப் போட்டுக் கண்காணிக் வேண்டும் என்பதுதான். ஆனால் அதிலுள்ள பிரச்சினை, அதிலே சில பகுதிகள்தனியார் வசம் இருப்பதாகத் தெரிகின்றது. அதை நாம் கையகப்படுத்திகொள்ளுவதற்கு சட்டம் இருக்கும்போது, அதை உபயோகப்படுத்தி அந்த நிலங்களை அரசு எடுத்துக்கொண்டு அந்தப் பாதையைப் போட்டு இந்த நிலையை உருவாக்க வேண்டும். இப்படி ஒரு நிரந்தரமான முறையில், இந்தப் பகுதியிலும் கடற்கரைப் பகுதியிலும் போதிய அளவிற்குக் கண்காணித்ததான பிரச்சினை திரும்.

அடுத்து, இப்போது புறங்காடு தாலுக்காவிலே 18 கிராமங்களிலும்கூடத்தில் 10 கிராமங்களிலும் ஸ்டேசனரி ரேஷனில் என்று கொடுத்த வருகின்றார்கள் 2,000 கிராம் என்று. நாகர்கோவிலில் இரண்டு வாரத்திற்கு ஒரு முறை என்ற அளவில் கொடுத்துக்கொண்டு வருகின்றார்கள். இதை நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் வாரத்திற்கு ஒரு முறை என்ற அளவில் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்து தோவானை அகஸ்தீஸ்வரம் தாலுக்காவிலும் ஏழை மக்களுக்கு அறுவடை முடிந்த மூன்று மாதங்கள் கழித்து—அறுவடை சமயத்தில் வேண்டாம், அது முடிந்த மூன்று மாதம் கழித்து—பற்றாக்குறை காலத்திலே நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் சிறிதளவாவது அரிசி ரேஷன் வழங்குவதற்கான திட்டத்தினை உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னும் ஒன்று, தமிழ் நாட்டிலே பல்வேறு பகுதிகளில் அரிசியின் தரத்திற்குத் தக்கபடி படி ரூ. 2.50-லிருந்து ரூ. 3 வரையில் விற்கிறது. ஆனால் கோளத்தில் படி ரூபாய் ஏழு என்ற அளவிலும் விற்கிறது. ஆனாலும் திருவனந்தபுரம் ஓட்டல்களிலே 1½ ரூபாய் அல்லது 2 ரூபாய்க்கு நல்ல சாப்பாட்டைச் சாப்பிடுகிறோம். ஆனால் நல்ல அரிசி 2½ ரூபாய் என்று விற்கும் சென்னை நகரிலுள்ள ஓட்டல்களில் அதைவிடக் கூடுதலாகக் கொடுத்துச் சாப்பிட்டு

1974 மார்ச் 30]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

டாலும், அதைவிட நாம் குறைவான உணவைச் சாப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. வியாபாரிகளும் ஓட்டலை நடத்துகின்றவர்களும் செய்யும் நிலை இது. இதற்குக் காரணம் என்ன? கோளத்தில் கன்ஸ்யூமர் ரெஸிடென்ஸ்—உண்பவர்களுடைய எதிர்ப்பு இருக்கின்றது. திருவனந்தபுரம் அல்லது வேறு கோள நகரங்களில் நேற்று வரையில் 1½ ரூபாய் என்று இருந்தது இன்றைக்கு இரண்டு ரூபாய் என்றால், சாப்பிடப் போகின்றவர்களே சண்டை போடுவார்கள். அதிகாரிகள் வரவே வேண்டாம். அவர்களே போராடுவார்கள். அங்கே கன்ஸ்யூமர் ரெஸிடென்ஸ் இருக்கின்றது. இங்கே இல்லை. இங்கே தமிழர் களுடைய பண்பெல்லாம் மாறிவிட்டது. எல்லாவற்றையும் பொறுத்துக் கொள்ளுவதுதான் நமது பண்பாடு இப்போது. ஹோட்டல்காரர்கள் எதை எப்படிப் போட்டாலும் பேசாமல் சாப்பிட்டு வருவதுதான் இப்போது சிறந்த பண்பு.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அப்படிச் சொல்லுவது, அரிதியை எதிர்ப்பது கோளப் பண்பு; அரிதியைப் பொறுப்பது தமிழர் பண்பு என்று ஆகிவிடும். அப்படி அல்ல. காலம் வரும்போது எதிர்ப்பார்கள்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: துணைத் தலைவரவர்களே, தாங்கள் சொல்லும் அந்தக் கருத்தில்தான் சொல்லுகிறேன். அரிதியைக் கண்டு பொறுமை காட்டுவது நல்லதல்ல. துணைத் தலைவர் அவர்களுடைய திருத்தத்தை மனமார ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். இதே நேரத்தில் 'கன்ஸ்யூமர் பிரிஸ்பென்ஸ்' என்றும் இருக்கின்றது. அதையும் கவனிக்க வேண்டும். அதாவது வாங்கி என்றும் இருக்கின்றது. அதையும் கவனத்தையும் பார்க்க வேண்டும். உண்பவர்கள் எதை விரும்புகின்றார்கள் என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். தமிழகத்திலிருந்து கோளத்திற்கு எவ்வளவு அரிசியைக் கொடுக்கிறோம் என்று பார்த்தால், ஸெண்ட்ரல் பூலிலிருந்து 1.15,000 டன் கொடுத்திருக்கிறோம். அவர்கள் சம்பா இதைத் தவிர தனியாக 9,000 டன் கொடுத்திருக்கிறோம். நாம் கொடுக்கும் அரிசியைத்தான் நம்மிடமிருந்து எதிர்பார்க்கின்றார்கள். சிவப்பாக வெள்ளை அரிசியை அவர்கள் சாதாரணமாக விரும்புவதில்லை. இதுதான் அந் உள்ள சம்பா அரிசியைத்தான் அவர்கள் விரும்புகின்றார்கள். இதுதான் அந் குள்ள கன்ஸ்யூமர் பிரிஸ்பென்ஸ். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் சம்பா அரிசியைப் பயிராகிறது. அங்கு வந்தபோது நமது மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்கள்கூட இந்தச் சிவப்பு அரிசியைப் பார்த்துவிட்டு இவ்வளவு சிவப்பாக இருக்கிறதே என்று சொல்லி ஆச்சரியப்பட்டார்கள். இந்த மோட்டா ரக அரிசியை கோளத்தில் அதிகமாக விரும்புகின்றார்கள். ஆகவே கன்னியாகுமரியில் விளையும் இதைக் கோளத்திற்கு அனுப்பிவிட்டு, தமிழ் எத்திங் மற்ற மாவட்டங்களிலே விளையும் அரிசியை கன்னியாகுமரிக்கு அனுப்பிவிடுவது உள்ளதாக இருக்கும்.

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1974 மார்ச் 30]

அடுத்து, பதுக்கல்பற்றிச் சொல்லப் போனால், இந்த நாட்டிலே அந்நிய நாட்டிற்கு உளவானியாக ஒருவர் இருந்தால், அந்த நபர் எவ்வளவு பெரிய குற்றவானியாகக் கருதப்படுவாரோ அதைப் போலவே இப்படி உணவுப் பண்டங்களைப் பதுக்குகின்றவர்களைக் கருதி தண்டிக்கும் சூழ்நிலை உருவாக வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். 'மனிதன் உணவினை மனிதன் பறிக்கும் பழக்கம் உண்டோ?' என்று பாரதியார் அன்றைக்குப் பாடியார். இதுதான் பழக்கம், நிரந்தரப் பழக்கம். இப்படிப் பதுக்கவைத்துப் பெரும் அளவில் பணத்தைச் சம்பாதித்து நான்கு பங்களா மூன்று கார்கள் என்று வைத்துக்கொண்டு என் கல்லூரிக்கு ஒரு முப்பது ரூபாயை எதற்காவது கொடுத்துவிட்டால், அவரை வாழ்த்தி 'வணங்குவது என்பது நம் எல்லோருடைய பழக்கமாகிவிட்டது. ஆகவேதான்

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : பாரதியார், 'இனியும் உண்டோ' என்றுதான் சொன்னார்.

திரு. கே. ராஜாராம் : இருக்கிறது. இனியாவது இல்லாமல் இருக்கட்டும், எனவேதான், 'இனியும் உண்டோ' என்றார்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : ஆனால் இதைக் கண்டித்துப் பாடியிருக்கிறார். பாரதியின் வாசிசாக நம் துணைத் தலைவர் அவர்களே இந்தக் கவிதையைத் திருத்திப் பாட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆக, பதுக்குவது, கொள்ளை எப்பம் அடிப்பது என்பது நிரந்தரமான வழக்கமாகி விட்டது. அப்படிப்பட்ட காரியத்தில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள்தான் சமுதாயத் திலே பெரிய மனிதர்கள் நமது நாட்டில். இப்போது நமது மாநிலத்தில் 80 குவிண்டாலுக்கு மேலே இருப்பு வைத்திருக்கக் கூடாது. வைத்திருந்தால் கண்டுக் காணிக்க வேண்டும் என்று சட்டம் இருக்கிறது. அதை முழுமையாக அமுல்படுத்த வேண்டும். இதையெல்லாம் மிகக் கண்டிப்பான முறையில் கண்காணித்து நமது மாநிலத்தில் உணவு நிலையை மேம்பாடு அடையச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் இவ்வளவு உணவு தானியத்தை உற்பத்திப்பவர்கள் அங்குதான் உற்பத்தி செய்து வருஷா வருஷம் உணவுத் துறையில் அறிவிருத்தியைக் காட்டினாலும், அவர்களுக்கு உள்ள பிரச்னைகளையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு உரம், பூச்சிக் கொல்லி மருந்து இவைகள் முறையாகக் கிடைக்காமல் அதிக விலையில்தான் அவற்றை விவசாயிகள் வாங்கவேண்டிய நிலை இருக்கின்றது. இவற்றைத் தவிர அவர்கள் அன்றாட வாழ்க்கைக்கு வாங்கும் மற்ற பண்டங்களின் விலையும் மிக அதிக அளவிற்குப் போய்விட்ட நிலையில் அவர்களுக்கு இப்போ

[1974 மார்ச் 30]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

துள்ள நெல் விலை கட்டுப்பாடு ஆகுமா என்று இல்லை. ஒரு ஜோடி மாட்டை ரூ. 1,500-க்குக் குறைவாக வாங்கினால், அது கலப்பையில் வராது. ஒரு வண்டி குப்பை எருகூட ரூ. 30-க்குக் கிடைப்பதில்லை. இந்த நிலையில் அவர்கள் விவசாயத்தை விட்டு விட்டு வேறு ஏதாவது தொழிலுக்குப் போகலாமா என்று அங்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. உணவு உற்பத்தி செய்யும் பகுதியில் ஸப்ஸிடி போட்டால் அவர்களுக்குப் பொருள்களும் அதே போல துஷ் போருக்கும் ஸப்ஸிடி போட்டால் உணவுப் பண்டங்களும் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும். இவ்வகையில் அப்படி இருப்பதாகச் சொல்லுகின்றார்கள். ஸப்ஸிடி கொடுப்பது போன்ற முறைகளிலே அங்கே உணவுப் பண்டங்களை வழங்குகின்றார்கள். இப்போது அங்கே உணவுப் பற்றாக்குறை மிகக் கடுமையாக இருக்கிறது என்றும் சொல்லுகின்றார்கள். இங்கே அப்படிப்பட்ட பற்றாக்குறை வராது இருக்க வேண்டுமானால், உணவு தானியத்தை உற்பத்தி செய்கின்றவர்கள் இதிலிருந்து வேறு வியாபாரப் பொருள்களை, கேஷ் கிராப்பை உற்பத்தி செய்வதில் ஈடுபடுவார்களே தவிர, நெல் உற்பத்தியில் கவனம் செலுத்த மாட்டார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை. அடுத்த ஆண்டு நாம் கேட்கும் அளவிற்கு மத்திய அரசு, உரம், பூச்சிக் கொல்லி மருந்து இவற்றைத் தருமா என்ற ஸப்போர்ட் நமக்கு இருந்து வருகிறது. சென்ற ஆண்டும் நாம் அப்போதிய அளவு தானியம். அதும் ஆண்டும் இதே நிலைமை நீடித்தால் உணவு உற்பத்திக்குப் பாதகம் ஏற்படும், தடுப்பாடு ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டு நாம் தேவையான உர வகைகளைப் பெற வேண்டும், அதற்காக நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய சர்க்காரிடம் முறையிட்டால் போதும் என்று இருந்தாலிடமில்லை. போராட்டமே நடந்த வேண்டும். அத்துடன் இன்னும் ஒன்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன், இப்போது பதுக்கல் போன்ற குற்றம் செய்கின்றவர்களைக் காண்பித்துக் கொடுக்கின்றவர்களுக்கு பத்து சதவிகிதமாகக் கொடுக்கின்றார்கள். இன்கம்-டாக்ஸில் அப்படி ஒரு முறை இருந்து வருகிறது. இந்த வகையில் மேலும் ஊக்கம் கொடுத்துப் பதுக்கலைத் தடுக்க வேண்டும், கடத்தலைத் தடுக்க கன்னியாகுமரி எல்லை ஓரத்தில், கனியக் காவல் மற்ற எல்லா எல்லைப் பகுதிகளுக்கும்....

(பிற்பகல் 5.40)

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, இதை இடையிலே சொல்லலாமென்று நினைக்கிறேன். கண்டுபிடிப்பவர்களுக்கு 10 சதவீதம் என்று கொடுப்பதென்று வரையறுத்து சட்டமன்றத்தில் ஏற்கெனவே அறிவித்திருக்கிறோம். இப்போது திருத்தம் பன்னியிருக்கிறோம். வழக்குப் போட்டு, நீதிபதியிடம் போய் வழக்கில் கன்ஸிஷனரான பிறகு இந்தத் தொகை கொடுப்பது என்ற நிலை இருந்தது. சென்ற மாதத்தில் புதிய உத்தரவு

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1974 மார்ச் 30]

கவனம் செலுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முற்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உணவுப் பிரச்சனை மீது பேசுகிறோம். விவசாயப் பிரச்சனையைப்பற்றி நான் சொல்கிறேன் என்று அமைச்சரவர்கள் எண்ணக் கூடாது. விவசாயம் செய்தால்தான் உணவு கிடைக்கும். அடிப்படை அதுதான். இதில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது மத்தியத்தைப் பொறுத்தவரையில், எண்ணெய் வித்துக்களைப் பெருக்குவதற்கு அரசு தனியாக நிறைய இருக்கின்றன. பொது வாக என் சாகுபடி. செய்வதில் நமது விவசாயிகளில் விவசாயிகள் அதிக ஆவலாக இருக்கிறார்கள். முக்கியமாக வானம் பார்த்த பகுதிகள் என்று சொல்லக் கூடிய, கண்டமாயில் மழை பெய்த நிரைத் தேக்கி பயிர் செய்யக் கூடிய பகுதிகளில் நெல்லை அறுத்தவுடனே என் விதைத்து விடுகிறார்கள் 90, 85 நாட்களில் என் கிடைக்கும். இதை உட்குவிக்க வேண்டும். விரிய வித்து கொடுத்து விதைக்கும்படி செய்யலாம். இப்போது சூரியகாந்தி விதை கொடுக்கிறார்கள். அதைப் போல என் விதையும் அதிகமாகக் கொடுத்து உண்கப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு வேளாண் தலைவர் தலைமை)

கோதுமை விவியோகம் போதுமானபடி இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வேண்டி நகரத்தைப் பொறுத்தவரை, அரசாங்கக் கடைகளில் போதுமான அளவிற்குக் கிடைக்கவில்லை. இதற்காக கார்டு கொடுத்து, பாக்டர் சர்ட்டிபிகேட் இருந்தால்தான், கோதுமை கொடுக்கப்படுமென்று சொல்கிறார்கள். இவ்வளவு தூரம் இது அவசியமா என்று புரியவில்லை. அவர்கள் கொடுக்கும் கோதுமை, மா கோதுமை, வெள்ளை கோதுமை இப்படித்தான் கிடைக்கிறது. சம்பா கோதுமை கிடைப்பது சோம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அமைச்சரவர்கள் அளித்திருக்கும் குறிப்பில் கோதுமை கிலோ 1 ரூபாய்க்குக் கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் கடைகளில் ஒரு கிலோ ரூபாய் 5 ரூபாய் என்று சம்பா கோதுமை கிடைக்கிறது. இந்த சம்பா கோதுமை, அதாவது brown wheat இந்த ரேஷன் ஷாப்புகளில் ஓளவு கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய முடியுமாவென்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, எங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற 9 ஆயிரம் டன்னில் சம்பா கோதுமை என்மெல்லாம் வேலையில் கிடையாது. அவர்கள் எதைக் கொடுக்கிறார்களோ அதைத் தான் நாங்கள் கொடுக்க முடியும்.

[1974 மார்ச் 30]

திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்: தலைவரவர்களே, கோதுமை மாவாகவும், தானியமாகவும் கொடுக்கப்படுவதாகச் சொல்கிறார்கள். கோதுமை தானியமாக வடக்கத்திற்காரர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. 'விட் ஈட்டர்' என்று சர்ட்டிபிகேட் வைத்திருக்கிறவர்களுக்கு சம்பா கோதுமை, பஞ்சாபிலிருந்து வருவதைக் கொடுப்பதாகவும் மற்றபடி சின்ன கோதுமை, மாவு அரைக்கக் கூடிய கோதுமை மற்றவர்களுக்காக கொடுக்கப்படுவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இது வாஸ்தவம் தானா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: அது சம்பா கோதுமை அல்ல. மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பது போல அரைக்கப்பட்ட கோதுமையை ஜன மதக்காரர்கள் வாங்கிக்கொள்வதில்லை, காரணம் பூச்சிகள், வண்டிகள் அதில் சேர்ந்துவிடும் என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள். அவர்களே கோதுமையை வாங்கி தாங்களே நேரில் அரைத்துக் கொள்ளுதல் என்ற முறையை அவர்கள் வதைத்திருக்கிறார்கள். அப்படி உள்ளவர்களுக்கு மட்டும் இந்த கார்டு மூலம் கோதுமை வழங்கப்படுகிறது. மற்றவர்களுக்கு, சர்ட்டிபிகேட் வாங்கியிருந்தால் கூட, கோதுமை மாவுதான் கொடுக்கிறோம்.

(பிற்பகல் 5.50)

திரு. கே. ராஜாராம்: வெளிமார்க்கெட்டில் சம்பா கோதுமை கிடைப்பதில் ஒன்றும் கஷ்டமில்லை. விலையைப்பற்றித்தான் நான் சொன்னேன். அரசாங்கத்தால் மாவு, கோதுமை, சமை கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. சம்பா கோதுமை மட்டும் அரசாங்கத்தால் விவியோகிக்கப்படவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் கடைத் தெருவில் கிடைக்கிறது அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் கடைத் தெருவில் கிடைக்கிறது ரூபாய்க்கு விற்கப்பட்டு வருகிறது. சாப்பாடாக சமைத்துச் சாப்பிடும் சிலருக்கு சம்பா கோதுமைதான் வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் கிலோ ஆறு ரூபாய் கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்திடம் கேட்டு, கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்திடம் பதிலாக, முழு அளவையும் வெள்ளை கோதுமையாக ஒதுக்குவதற்குப் பதிலாக, ஓளவு சம்பா கோதுமையையும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு வாங்கி விவியோகிக்க முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தப் பருப்பு வகைகள். துவரை, உளுந்து, பச்சைப் பயிறு இவை இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக உதவியையும் உற்சாகத்தையும் காட்டிலும் இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக உதவியையும் உற்சாகத்தையும் விவசாயிகளுக்கு நாம் கொடுத்தால், அதிகமாக உற்பத்தி செய்யலாம், அதற்கு

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1974 மார்ச் 30]

வழி வகை இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் கொண்டைக்கடலை மட்டும் நம்முடைய மாநிலத்தில் உற்பத்திக்கு வருவதில்லை. நம்முடைய மாநிலத்தில் 2,000 குவிண்டால்தான் உற்பத்தியாகிறது. 2,40,000 குவிண்டால் அளவுக்கு வெளியேயிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுகிறது. தஞ்சை ஜில்லாவில் உளுந்தை அதிகமாக உற்பத்தி செய்யலாம். உளுந்தம் பருப்பு அதிகம் நாட்டில் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவில் உளுந்தைப் பயிர் செய்வதற்கு வழி இருக்கிறது. இரண்டு நெல் பயிர்கள் விளையும் காலத்திற்கு இடையேயுள்ள காலத்தில், இந்த உளுந்தைப் பயிர் செய்து உளுந்தம் பருப்பு அதிக அளவில் கிடைக்கச் செய்ய வழி இருக்கிறது. துவரை ஒரு ஆபத்தான பயிர். ஒரு வருஷத்தில் அந்தப் பயிர் நல்ல விளைச்சல் கிடைத்து, தூக்கி விட்டு விடும். சில வருஷங்களில் விதைப் பண்டத்திற்குக் கூடக் கிடைக்காமல் போய்விடும். அவைகளில் பூச்சி அதிகமாக விழுந்து விடுகிறது. பூச்சியிலிருந்து அதைக் காப்பாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் வழி செய்நால், துவரையை அதிகமாக விளைச்சல் செய்வதற்கு வழி இருக்கிறது. 1974-ஆம் ஆண்டில், சம்பா அறுவடை காலத்தில் வெளிச் சந்தை, லெவி ஆகிய இரண்டின் மூலமாக 1,25,000 டன் கொள்முதல் செய்வது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே பிப்ரவரி மாதம் முடிவு வரையில், 79,688 டன் கொள்முதல் செய்து விட்டோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது மார்ச் மாதம் முடிந்துவிட்டது. இந்த ஒரு மாதத்தில் அந்தக் குறிக்கோளை எட்டியிருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சம் டன்வாறு கொள்முதல் செய்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்த விவரத்தை உரையின் ஆரம்பத்திலேயே சொல்லியிருந்தால், நான் இதைப்பற்றிக் குறிப்பிடுவதற்கே இடமில்லாமல் போயிருக்கும். கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சம் டன் கொள்முதல் ஆகியிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன்.

வைகை, பெரியாறு, தாம்பிரபரணி, காவேரி போன்று பாசன வசதிகள் அதிகமுள்ள இடங்களில் லெவி முறை இருப்பது பாதகமில்லை. ஆனால் முற்றிலும் மழையையே நம்பி விவசாயம் செய்யும் இடங்களில் இந்த லெவி முறை மிகுந்த கஷ்டத்தை உண்டாக்குகிறது. விவசாயிகளிடமிருந்து லெவி முறையால் அங்கேயிருக்கக்கூடிய நெல்லில் ஒரு பகுதியை வாங்கிய பிறகு, அங்கே உள்ள மக்கள் அங்கு கிடைக்கக்கூடிய எஞ்சிய நெல்லையோ, அரிசியையோ வாங்க முடியாத அளவுக்கு விலை உயர்ந்து விடுகிறது. வேறு பிரதேசங்களிலிருந்து அங்கு கொண்டு வருவதற்கில்லை. நல்ல பாசனம் உள்ள இடங்களில் லெவி முறை மூலம் அதிகமாகக் கிடைக்கும். ஆகவே பாசனப் பிரதேசங்களாக இல்லாத இடங்களில் இந்த லெவி முறை தேவை தானா என்பதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்

1974 மார்ச் 30]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

கிறேன். நான் ஏற்கெனவே இதைப்பற்றி அமைச்சரிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். உணவுத்துறை கமிஷனர் அவர்கள் இங்கு வந்திருப்பதால், அதை மீண்டும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். என்னுடைய இந்த வாதத்தைச் சற்று ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வறண்ட பிரதேசங்களில் இந்த லெவி முறை இல்லை என்றால், அந்த அளவுக்கு அங்கே யெல்லாம் விலை இறங்கி விற்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். இன்னும் 30,000 டன் நம்முடைய லட்சியத்தை அடைவதற்குத் தேவைப்படுகிறது. ஆகவே மேலும் மக்களைத் தொந்தரவு செய்யாமல், ஏப்ரல் 1-ஆம் தேதியிலிருந்து அந்தப் பகுதிகளில் லெவி முறையை ரத்து செய்ய உத்தரவு போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, முக்கியமான ஒரு விஷயத்தை மட்டும் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தையும், உள்நாட்டுப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தையும் பயன்படுத்தி பலமைக் கைது செய்தும், பல வாகனங்களைக் கையகப்படுத்தியும், சுமார் 62½ லட்சம் பெறுமானமுள்ள பண்டங்களை, கைவசப்படுத்தியும், குழந்தைகள் உணவு, கோதுமை, நெல், அரிசி இப்படிப் பல்விதமான முக்கியமான, இன்றியமையாத சரக்குகளைப் பிடித்திருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் பிடிப்பது இவ்வளவு என்றால், பிடிபடாமல் தப்பித்துப் போயிருப்பது அதை விட எவ்வளவோ மடங்கு இருக்கும். பிடிபடுபவர்கள் ஊற்றில் ஒரு பங்குதான். அதைப் போன்று பல மடங்கு வெளியே போயிருக்கும். இந்த நிலைமையில் இப்பொழுது ஒரு இரண்டு மாதங்களாக அமைச்சர் அவர்கள் தானே ஒரு நேரடி அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு, ராணுவத்தைத் தருவித்து, நம்முடைய எல்லை ஓரங்களில் நிறுத்தி வைத்து, அதிக கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். மதுரை மாவட்ட எல்லை ஓரங்கள். அதாவது மேற்குப்புற எல்லை ஓரங்கள், அடுத்த மாநிலத் தோடு மிகவும் ஒட்டியிருக்கின்றன. அந்த எல்லை ஓரப் பிரதேசங்களில் கூடிய வசதிகள் அதிகம் இருக்கின்றன. அந்த எல்லை ஓரப் பிரதேசங்களில் எல்லாம் ராணுவம் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கேள்விப்பட்டேன். இதிலே செலுத்தப்படும் கவனம் வேறு ஒரு முக்கிய விஷயத்தில் செலுத்தப் படவில்லை என்று ஏற்கெனவே நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். ஏற்கெனவே ஒரு முறை சாட்டிய அந்தக் குற்றத்தையே மறுபடியும் சாட்டி விரும்பு

(பிற்பகல் 6:00).

கிறேன். கருணாக மேல் ஏற்றிக் கொண்டு போகிறவர்களையும், மாட்டு வண்டிகளில் கொண்டு போகிறவர்களையும், தலைச் சுமையில் கொண்டு போகின்றவர்களையும் பிடிக்கின்றார்கள். ஆனால் அதே ஆட்கள் நம்முடைய அரசாங்கக் கிடங்குகளில் இருக்கும் மூட்டைகளைச் சரியாகக் கவனித்துக்கொள்வதில்லை.

இது ஒருமுறையிருக்க, ஏற்கெனவே பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அரசாங்கத் திவிரந்து ஞாபம் மீட்கார்களுக்கு, அவர்களுடைய சத்திக்கு மேற்பட்ட அளவுக்கு நெல்லைக் கொடுத்து அறைந்து அரிசியாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு முறை கொடுத்த நெல்லுக்கு அரிசி வராமல் இருக்கும்போது, இரண்டாவது முறை கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அப்படியிருக்க ஸ்டச்சக்ணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள நெல்லைக் கொடுத்து, அவர்கள் அறைந்து கொடுத்ததில் விற்றுவிட்டார்கள். அரசாங்கத் திற்கு அரிசியைக் கொடுக்கவில்லை. அம்மாதிரி எங்கள் மாவட்டத்தில் நிறைவு தடந்திருக்கிறது. ஏற்கெனவே 2 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நான் இதைச் சொன்னேன். இன்னும் அவர்களிடமிருந்து பணம் வசூலிக்கப்படவில்லை. இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். அவர்கள் சொத்துக்களை மாற்றி வைத்துவிட்டு, சென்சேயில் வீடுகளை வாங்கி

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1974 மார்ச் 30]

யிருக்கிறார்கள். இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஏராளமான பேர்கள் இந்த அரசாங்கத்தின் நெல்லை வாங்கி அரிசியாக அரைத்துக் கொடுப்பதாகச் சொல்லி, அரிசியை அவர்கள் சொந்தத்தில் விற்று மோசம் செய்திருக்கிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் புதிய ஊக்கத்தோடு உணவுத் துறைப் பொறுப்பை நிர்வகிக்க வந்திருக்கும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். இது பழைய விஷயம். அவர் காலத்தில் நடந்ததல்ல என்று சொல்லியே சொல் கிறேன். ஆனாலும் விடக்கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, இது ரொம்பப் பழைய விஷயம். முன்னுலிருந்தவர்களுக்கு சில நெருக்கடி ஏற்பட்டதால், இந்த மாதிரி நிகழ்ந்தது என்று சொல்லிவிட்டேன். இவற்றின் பேரில் எல்லாம் நிதிமன்றத்தில் வழக்குகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்று கேள்வி நேரத்தில் சொல்லி, புள்ளி விவரங்களைச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆக, இது பழைய கதை தான்.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, பழைய கதை என்று சொல்லி விட்டுவிடக்கூடாது. இது அரசாங்கத்தின் கௌரவப் பிரச்சினை. மக்கள் சொத்து பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அவர்களிடமிருந்து எப்படியாவது வசூலித்துத் திரவனோம். அவர்களுக்குச் சொத்திலை என்றால் விட்டுவிட லாம். ஆனால் சொத்தை மறைத்து என்னென்னவோ செய்கிறார்கள். அவர் களிடத்திலிருந்து வசூலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, பொதுவாக உணவுத் துறை ஏற்கெனவே நடத்தி வரும் வேலைகளோடு, பருப்பு, எண்ணெய் வித்துக்கள், புஞ்செய் தானியங்கள் இவைகளை அதிகமாகப் பெருக்க அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் ஓரளவுக்கு நல்ல யோசனைகளையெல்லாம் சொல்லி யிருக்கின்றார்கள். நமது எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் உணவுத் துறையை எடுப்பவர்களுக்கு மிகவும் சங்கடம் என்றும், இந்தத் துறையை எடுத்துக் கொண்டவர்கள் யாரும் தப்பித்தது இல்லை என்றும் சொல்லி எனக்கு எச்சரிக்கை செய்திருக்கிறார்கள். இந்தத் துறையில் அமைச்சர் அடிக்கடி மாற்றப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம், முன்பிருந்தவர்கள் எல்லாம் திறமைக் குறைவானவர்கள் என்பதால் அல்ல. வேலைப் பளுவின் காரணமாக, சிற்சில சமயங்களில் இலாக்காப் பொறுப்புக்களை எங்களுக்குள் மாற்றிக்கொண்டு, வேலைகளைக் கவனித்து வருகிறோம்.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, அடிக்கடி உணவு அமைச்சர்களை மாற்றுவதற்குக் காரணம் அவர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற அதிகமான சிரமங்களைப்

[1974 மார்ச் 30]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

போக்க, அப்படிச் செய்கிறார்கள் என்று நான் சொன்னேனே தவிர, அவர் களுடைய திறமைக் குறைவால் மாற்றப்படுகிறார்கள் என்று நான் சொல்ல வில்லை. ஒரே அமைச்சர் பல வருடங்கள் உணவுத் துறையைப் பார்த்து வந்தால், அவருக்கு அதிகமான சிரமம், கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அந்தச் சிரமத்தைக் குறைக்கத்தான் அடிக்கடி மாற்றுகிறார்கள் என்று சொன்னேன். திறமைக் குறைவு என நான் கூறவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, இந்தக் கருத்தோடு சொன்னதற்கு உள்ளபடியே மகிழ்ச்சியடைகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் மூன்று நல்ல யோசனைகளையெல்லாம் நான் ஏற்றுக்கொண்டு, மேலும் இந்த இலாக்காவை நல்ல முறையில் செயல்படுத்துவதற்கு நான் முயற்சிக்குகின்றேன் என்ற உறுதியினை முதலில் கூறிக்கொள்கின்றேன். யோசனைகளைச் சொன்னவர்கள் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், உணவுத் துறையில் வியாபாரிகளால் கட்டுசியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், உணவுத் துறையில் வியாபாரிகளால் செய்யப்படும் மோசடியை எல்லோரும் ஒட்டுமொத்தமாக ஒத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரலிங்கம் சொன்னது போல், கிறும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரலிங்கம் சொன்னது போல், மாற்றிக்கொண்டான, அந்த அளவில் இதற்கான காரியங்களை ஆற்றி வருகின்றோம். அதன் விவரங்களையெல்லாம் பின்னால் கூறுகின்றேன்.

பொதுவாக இந்தியாவில் இன்றைய நிலம் உள்ள நிலைமை, விலையேற்றம் எல்லோருக்கும் தெரிந்தது தான். ஆகவே நான் விலைவாசி ஏற்றத்தைப் பற்றி அதிகமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறை கூறவில்லை. என்ன காரணத்தால் அவர்கள் குறை கூறவில்லை என்பதை நான் புரிந்து கொள் கிறேன். நமது எதிர்க் கட்சித் தலைவர் திரு. ராஜாராம் நாயுடு அவர்கள் கூட, மற்ற விஷயங்களை எடுத்துத் தாக்கிக் கூறுவது போல், இந்த விஷயத்தை அவ்வளவு அழுத்தமாக இங்கே தாக்கிப் பேசவில்லை. அதற்குக் காரணம், இன்றைக்கு இருக்கின்ற பணவிக்கத்தின் நிலைமையை நல்ல முறையில் புரிந்துகொண்டிருப்பதால் என்று கருதுகிறேன். இப்படிப்பட்ட முறையில் புரிந்துகொண்டிருப்பதால் என்று கருதுகிறேன். இப்படிப்பட்ட நெருக்கடியான நேரத்தில் மத்திய சர்க்கார் மாநில நிர்வாகத்தில் தலையிட்டு அதிகமான நொடிகை நந்து, நமது நிர்வாகத்தைக் கொடுக்கிறது என்று கூறிக் கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. இன்றைக்கு நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அவர்கள் போட்டிருக்கின்ற பட்ஜெட்டில் துண்டு விழுந்த தொகை பில்லல்லாம் நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். 1970-71-ல் 426 கோடி ரூபாய் துண்டு வியல்லாம் நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். 1972-73-ல் 701 கோடி விழுந்திருக்கிறது. 1971-72-ல் 808 கோடி ரூபாயும் துண்டு விழுந்திருக்கிறது என்ற ரூபாயும், 1973-74-ல் 658 கோடி ரூபாயும் துண்டு விழுந்திருக்கிறது என்ற சொல்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 2,500 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் தரன்காலடி

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

[1974 மார்ச் 30]

ஐந்தாண்டுத் திட்டகாலத்தில் மத்திய சர்க்காரில் துண்டு விழுந்திருக்கிறது. இப்படி துண்டு விழுந்த தொகையை எப்படிச் சரி செய்தார்கள்? நோட்டு அடித்ததன் மூலமாகவா, அல்லது வேறு எந்த முறையில் என்று தெரியவில்லை. பொதுவாக பல பொருளாதார வல்லுநர்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பணவீக்கம் அதிகமாக ஏற்பட்டிருப்பதால், இந்தியாவின் எதிர்கால நிலைமை மிக மோசமாக இருக்கும், அதிலும் குறிப்பாக உணவு நிலைமை மிகமிக மோசமாக இருக்கும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். பொருளாதார வல்லுநர் பிரேம் ஐராத் தம்முடைய கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்.

“நடப்பில் இருக்கும் பண வீக்கத்தின் பொருட்டு உள்ள விலை ஏற்றத்தின், மிக வேதனைக்குரிய இயல்பு என்னவென்றால் நாடு முழுவதும் 66 மில்லியன் டன்கள் என்ற அளவுக்கு அமோக விளைச்சல் இருந்தம்கூட அந்த விலை ஏற்ற வெளியை தணிக்க இயலவில்லை. வழக்கத்திற்கு மாறாக அறுவடைக்கு அடுத்த டிசம்பர், ஜனவரி, பிப்ரவரி திங்களிலேயே விலைகள் ஏறுமுகமாக இருக்கும் விநோதமான காட்சியை காண்கிறோம். இவ்வாறு நமது தேசத்திலேயே இதுவரை காணப்படாத அளவிற்கு விலைவாசி இறங்கக் கூடிய பருவத்தில் ஏறுமுகமாக இருப்பது மத்திய அரசின் கவனத்திற்கு வரவில்லை போலும். இந்த பண வீக்கம் இவ்வாறு தொடர்ந்து இயங்குமானால் விலைகள் 35-லிருந்து 40 சதவிகிதம் மேலே ஏறுவதைத் தடுக்க முடியாது. இம்மாதிரியான பயங்கரமான நிலைமையை தவிர்க்க முடியாதோ என்று நினைக்கவும் இது மேலும் மோசமாகக் கூடும் என்றும் அச்சப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இதில் இரண்டு அம்சங்களை கவனிக்க வேண்டும்.

1. இந்த அறுவடை பருவத்திலேயே விலை ஏறினால் பற்றாக்குறை பருவமாகிய, ஜூன், அக்டோபர் மாதங்களில் விலை ஏற்றம் மிகவும் கடுமையாக இருக்கும்.

2. இவ்வாறு வாரா வாரம் விலைகள் உயர்ந்துக் கொண்டே போனால் நுகர்வோர் அதிக அளவுக்கு பொருள்கள் வாங்க வேண்டிய பீதி ஏற்பட்டு அதனாலேயே பண வீக்கம் இன்னும் பயங்கரமானதாக ஆகிவிடும்” என்று சொல்கிறார்.

அவர் மேலும் கூறுகிறார். “மத்திய நிதியமைச்சர் வரவு செலவுக் கணக்கை பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கும் போது சென்ற ஆண்டு பருவ மழை தவறியதனால் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டு பண வீக்கம் ஏற்படும் என்பதை மத்திய அரசு மறந்து இருக்க முடியாது. ஆகையால் பண வீக்கத்தைத்

[1974 மார்ச் 30]

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

தடுத்து நிறுத்தி அதன் மூலம் விலைவாசி கட்டுப்படுத்துவதில் மத்திய அரசு தலித் கவனம் பெறுத்தியிருக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்வதற்கு மாறாக 1974-75 வரவு செலவுக் கணக்கில் 125 கோடி ரூபாய் அளவில் நோட்டு அச்சடிக்க வேண்டி இருக்கும் என்று தெரிவித்தது. ஆனால் இப்பொழுது இருக்கும் நிலையில் இந்த அளவு நோட்டு அச்சடிப்பு செய்தாலே அதன் விளைவு பயங்கரமானதாக இருக்கும். குறிப்பிட்டிருக்கும் அளவைவிட மிக அதிகமான அளவிற்கு அச்சடிப்பு செய்யும்படியான சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பதில் ஐயமில்லை. இவ்வாறான நிலையை கடந்த சில ஆண்டுகளாக மத்திய அரசு ‘கனர்த் கனர்த்’ இறந்தக் கருத்துக்களை அவர் சொல்லியிருக்கிறார்.

[6-19 நிமிஷம்]

நாம் நிறைமையாக உற்பத்தியில் கவனம் செலுத்துகிறோம். அதைப்பற்றி நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் சொன்னார்கள். நம்முடைய சர்க்கார் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்குத் திட்டியுள்ள திட்டங்களைப்பற்றி நம்முடைய வேளாண்மைத்துறை அமைச்சரவர்கள் நேற்றையதினம் விளக்கக் களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு நாம் அக்கறை காட்டி வருகிறோம். நம்முடைய விவசாயிகளும் உற்பத்தியில் அக்கறை காட்டி வருகிறார்கள். இதைப்பற்றி எல்லோரும் நன்கு தெரியும். எவ்வளவு சிறப்பாக நாம் காரியங்களை ஆற்றினாலும், உபரிமிக அளியை வைத்திருந்தாலும், இந்த மாநிலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற பற்றாக்குறையையும், மற்ற மாநிலங்களில் ஏற்பட்டிருக்கிற பற்றாக்குறையையும் ஒட்டுமொத்தமாகப் பராம்கும்போது, நமக்குப் பற்றாக்குறையாகவுள்ள பருப்பு போன்ற தானியங்களை அவர்கள் பெருக்கியிருக்கிறார்களா என்று, இல்லையென்பது நன்றாகத் தெரிகிறது. எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் பருப்பு போன்றவற்றை அதிகமாகப் பயிர் செய்ய முடியுமென்று சொன்னார்கள்.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, நான் உறுத்தைப் பற்றித்தான் சொன்னேன். அதை மட்டும் தான் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உற்பத்தி செய்ய முடியும். இரண்டு ‘கிராப்’ க்கு இடையே அதை உற்பத்தி செய்யலாம்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : எங்களுக்கு உருந்து தேவைப்படுகிறது. நாங்களும் அதைப் பயிரிடுகிறோம். தஞ்சை மாவட்டத் தைச் சேர்ந்த திரு. பக்கர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். தை மாதத்தில் நெல்லை அறுப்பதற்கு முன், 4 நாளைக்கு முன் இவைகளைக் கலந்து தெலித்து விடுவோம். அதற்குப் பிறகு செலவெயில்லை. ஒரு மழை பெய்தால் போதும். அதற்கு அதிக மழை கூடாது.

[1974 மார்ச் 30]

திரு. எம். எம். பக்கர் : இந்த வருஷம் நல்ல மழை பெய்து, அதுவும் போய்விட்டது.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : இந்தக் கதைதான் அங்கே அதிகமாக இருக்கும். அதைப் பணப் பயிராகச் செய்யும் அளவில் இல்லை. பூமி வளம் எங்களுக்கு இல்லை. தரமான நிலமும் அதிகமாக இல்லை. எனினும் அதற்கான முயற்சிகளைச் செய்திருக்கிறோம். விவசாய இலாகா பருப்பு வகைகளைப் போட சில திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். கொண்டைக் கடலையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். டெல்லிக்குப் போயிருந்தபோது, விவசாயக் கல்லூரிக்குப் போய்ப் பார்த்தேன். அந்தக் கடலை, சாதாரண நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப, பஞ்சாப் போன்ற மாநிலங்களில் அதிகமாகப் பயிரிடும் அளவுக்கு இருக்கிறது. ஆனால், அது நமது மாநிலத்திற்கு அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. நாம் நெல்லை எந்த அளவுக்கு அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருக்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு அவர்கள் கடலை உற்பத்தியில் அதிக கவனம் செலுத்தவில்லை. உரம் போன்றவைகள் பற்றாக்குறையாகக் கிடைத்தாலும், அதை வைத்துக்கொண்டு நிறப்பாகக் காரியங்களை ஆற்றியிருக்கிறோம். அந்த அளவுக்கு அகில இந்திய ரீதியில் உற்பத்தி பெருக்காததால், எல்லோருக்கும் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பயங்கரமான சூழ்நிலை நமக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நன்பர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கோளாவில் அரிசி ஒரு படி 7 ரூபாய்க்கு விற்கிறது. கோளாவுக்கு ஒரு மைலுக்கு முன்னால், நாம் ரூ. 1.50-க்குப் போடுகிறோம். சாதாரணமாக ஒரு முடிச்சு கொண்டுபோனால், 15 ரூபாய்வரை லாபம் இருக்கிறது. சுற்றி எங்கு சென்றாலும், தமிழ் நாட்டு எல்லையோரம் பூராவும் பயங்கரமான சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்தக் கள்ளக் கடத்தலைத் தடுப்பதற்கு அவர்கள் ஒத்துழைப்புத் தர மறுக்கிறார்கள். நாம் அண்டை மாநிலத்திடம்—உணவுச் செயலாளர் எல்லோரிடமும் உதவி கேட்டிருக்கிறோம். தலைச் சுமையில் செல்வதைப் பிடிக்க அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பு இல்லையென்றால் முடியாது. கழுதை மேலே போகிறது. இப்படிச் செல்வதைப்பற்றி பத்திரிகைகளில் அடிக்கடி பார்த்துக்கொள்ளுங்கள். இவைகளையெல்லாம் பிடிப்பதற்கு அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பு வேண்டும். இதில் இந்திய அரசுக் கட தலையிடலாம். இப்படிப்பட்டதொரு நாகரீகம் ஏற்பட வேண்டும். மக்களை மோசடி செய்யும் அளவுக்கு, ஏழு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி விற்கப்படுகிறது. அவைகளைத் தடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் மற்றவர்களுக்கு வர வேண்டும். அந்த உணர்வை ஊட்டும் அளவுக்கு உங்களுடைய பேச்சுக்கள் இருக்க வேண்டும்.

1974 மார்ச் 30] [திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் பல் தருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். இருந்தாலும்கூட அப்படிப்பட்ட நல்ல யோசனைகளையும் சொல்ல வேண்டும். இந்த நிலைமைகளிலும், நாம் மிகத் திறமையாகப் பணியாற்றி இருக்கிறோமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் மண்ணெண்ணெய்பற்றிச் சொன்னார்கள். லாபம் ஒரு பச்சாண்ட் போதாதென்று சொன்னார்கள். இப்போதிருக்கும் விலைவாசியில், அதிகமாகக் கொடுக்க முடியாதென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பிறகு அதைப்பற்றிப் பேசி ஒரு முடிவெடுக்கலாமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வேர்க்கடலையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அது நமது மாநிலத்திலேயே போதிய அளவுக்குக் கிடைக்கிறது. ஆனால் நமது உபயோகத்திற்குக் கிடைக்கவில்லை. சாண்ட் கோட்டார்க்குப் போனால் தெரியும். எந்தெந்த மாநிலத்திற்குப் போகிறதென்று தெரியும். லெளி போடாமலிருந்தால் நல்லதென்று சொன்னார்கள். இங்குள்ள மக்களுக்கு வாங்கும் திறன் அதிகமாக இல்லை. இங்கே இண்டஸ்ட்ரீஸ் அதிகமாக இல்லை. இங்கே இருக்கும் ஆயில் மில்கள் உற்பத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய அளவுக்கு வேர்க்கடலையை வாங்கி, எண்ணெயாக்கி, அருகச் செல்லுபவன் நிலையில் கொடுக்கலாமென்று திட்டமிட்டு, இங்குள்ள ஆலைகளுக்குத் தேவையான வேர்க்கடலையை வாங்குவதற்காக மத்திய அரசிடம் அனுமதி கேட்டோம். அவர்கள் அனுமதி மறுத்துவிட்டார்கள். எனவே விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும் பணத்தைத் தடுக்கவில்லையென்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கடலை எண்ணெய் தவிர மற்றப் பொருள்களை எடுத்துக்கொண்டால், தேங்காய் கொப்பரை நமக்கு 80 சதவிகிதம் வரவேண்டியிருக்கிறது. இப்போதுதான் சூரியகாந்தி எண்ணெய்த் திட்டத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறோம். அது குழந்தைப் பருவத்திலிருக்கிற ஏ. என்னைத் தனியாகப் பரிசீலிப்பதற்கு அதிகமான நிலங்கள் இல்லாததால், எவ்வளவு முயற்சி செய்தாலும், தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய முடியவில்லை. மேலும் அந்த அளவுக்கு நிலவளம் நிச்சயமாகக் கிடையாது. அவைகளெல்லாம் அண்டை மாநிலத்திலிருந்துதான் வரவேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் கொள்முதல்பற்றிச் சொன்னார்கள். நாடாள், சர்க்கார்தான் கொள்முதலை ஏற்கவேண்டுமென்ற கொள்கையில் இருக்கிறோம். அதற்காக அபிவிருத்திகளைச் செய்து கொண்டு வருகிறோம். உடனடியாக எடுத்தால் ஆபத்து வந்துவிடுமோவென்று அஞ்சிக் கொண்டிருக்கிறோம். இதை முழுவுதமாக எடுத்துச் செய்தாலும், திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் போன்றவர்கள் அந்தக் கொள்கையை ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள். இப்போது சினி

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி] [1974 மார்ச் 30]

சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாகச் சில்லரை வியாபாரிகளுக்குக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்த மண்ணெண்ணெய், சர்க்கரை போன்றவற்றை கூட்டுறவுத்துறை மூலமாகக் கொடுத்து, எல்லாவற்றையும் சர்க்கார் எடுத்துச் செய்யும் ஆரம்பக் கட்டத்தை நாம் செயல்படுத்தி வருகிறோமென்பதைக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

(6.20 நிமிஷம்).

தண்டனையைப்பற்றியெல்லாம் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏறக்குறைய ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட வழக்குகள் போட்டிருக்கிறோம். அவர்களுக்கெல்லாம் என்ன தண்டனை கொடுக்கின்றார்கள் என்று பத்திரிகையிலே பார்த்திருப்பீர்கள். சென்ற மாதம் நூற்றுக்கு மேல் வழக்குகள் போட்டும், முப்பது ரூபாய், நூற்பது ரூபாய்தான் அபராதம் போடுகின்றார்கள்; அவர்கள் மாதத்திற்கு 5,000 ரூபாய்க்குமேல் சம்பாதிக்கின்றார்கள். இலாகாவிலேயே சொல்வார்கள் அவர்களிடம், 'நீ பாட்டுக்கு வேலை செய். எங்களுக்குக் கேஸ் போடுவதற்கு ஒன்றிரண்டு கொடு' என்று சொல்வார்கள். அவன் ரூ. 5,000 சம்பாதிக்கின்றான், ஆனால் அபராதம் 50 ரூபாய்தான். கலமமாகக் கட்டிவிட்டுத் தொடர்ந்து செய்கின்றான். மண்ணெண்ணெய் மக்களுக்கு எவ்வளவு அத்தியாவசியமான பொருள் என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். இதிலே தவறு செய்கிறார்கள். அவர்கள் மேல் வழக்குப் போட்டால், காலையிலேயே கோர்ட்டுக்குப் போகிறார்கள். அவர்களுக்குத் தண்டனை முப்பது அல்லது நூற்பது ரூபாய்தான். அதைக் கட்டியவுடனே அனுப்பிவிடுகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. லாரிகளிலேயும் மற்ற வாகனங்களிலேயும் கடத்தப்படுகிறது. அந்த லாரியைப் பறிமுதல் செய்ய கலெக்டருக்கு அதிகாரம் கிடையாது. நீதிபதிகளிடம் கோர்ட்டிலே கொண்டு விட்டால், அங்கே வைத்துக்கொள்வது கிடையாது. அதற்கென தனி தண்டனையும் கிடையாது. அதற்குக் கடுமையான தண்டனை கொடுத்து, வாகனங்களையும் பறிமுதல் செய்ய வேண்டுமென்று வைத்தால் இதை பெரும் அளவுக்குக் கட்டுப்படுத்த முடியும். அப்படிக் கட்டுப்படுத்தலாம் என்றுதான் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம்.

Thiru A. R. DAMODARAN: Sir, I would not like the Hon. Minister to have the impression that I am against action being taken against smugglers and hoarders on the borders with regard to rice. But my objection is that if these rules were strengthened, it is only the petty merchants in our villages who are likely to get caught in this matter. That is why I objected and I said that the degree of the offence may be taken into account while deciding about the punishment. Unfortunately, according to the amend-

1974 மார்ச் 30]

[THIRU A. R. DAMODARAN]

ment that is being brought forward, even a small technical offence like the non-display of price list in front of a grocery shop, is likely to result in the imprisonment of a village grocery retail merchant. In June 1973, under the Defence of India Rules, the Civil Supplies Authorities wanted petty merchants to display a notice board indicating the stocks that they were having their shops, indicating the prices at which these stocks were purchased and indicating the sale price and the margin. No dealer in Tamil Nadu was able to display these priceboards. I am only saying that when a law is framed, it should not be so absurd that it is incapable of being followed.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவர் அவர்களே, சிறிய வியாபாரியாக இருந்தாலும், பெரிய வியாபாரியாக இருந்தாலும், சட்டம் ஒன்றாகத்தான் இருக்க வேண்டும். கணக்கு எழுதி வைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். இதிலே சிறிய வியாபாரி, பெரிய வியாபாரி என்பது கிடையாது. சிறிய வியாபாரி, பெரிய வியாபாரி, என்ற அளவிலே இல்லை. இந்தப் பொருள்கள் வியாபாரி, பெரிய வியாபாரி, என்ற அளவிலே இல்லை. இந்தப் பொருள்கள் மக்களுக்கு அத்தியாவசியமானவை என்பதுதான் முக்கியம். குழந்தை உணவு மக்களுக்கு அத்தியாவசியமானவை என்பதுதான் முக்கியம். குழந்தை உணவு இருக்கிறது. ஒருவருக்கு இருபது, முப்பது டின்னர்கள் கொடுக்கின்றார்கள். அதிலே தவறு செய்கிறார்கள். ஒரேவருக்கு இருபது, முப்பது டின்னர்கள் கொடுக்கின்றார்கள். அதிலே தவறு செய்கிறார்கள். இதிலே தவறு செய்வது சிறிய வியாபாரியாக, பெரிய வியாபாரியாக என்று சொல்வதற்கில்லை. இந்தக் குழந்தை உணவு விற்பனையில் உள்ள தவறுகளுக்காக 106 வழக்குகள் போட்டிருக்கிறோம். பட்டியல் போடுவதுபற்றி வழக்குகள் போட்டிருக்கிறோம். நம் நாட்டில் சிறிய வியாபாரிகள் பெரிய வியாபாரிகள் என்பது அல்ல பிரச்சினை. நம் நாட்டிலே யாரை அதிகம் மோசம் செய்கிறார்கள் என்றால், இல்லாதவர்களைத்தான் மோசம் செய்கிறார்கள். கலப்படம் பொருள்களிலே அதிகமாக இருக்கிறது. மோசம் செய்கிறார்கள். கலப்படம் பொருள்களிலே அதிகம் கலப்படம் ஏழை மக்கள் வாங்கிப் பயன்படுத்துகிற எண்ணெயிலே அதிகம் கலப்படம் இருக்கிறது. இங்கே நான்கு முழ வேட்டியிலே எழைகள் வாங்கி உடுத்துகிற வேட்டியிலே கலப்படம் செய்கிறார்கள். எட்டி முழ வேட்டி என்று எடுத்துக் காட்டுவார்கள். முதல் தட்டிலே நெருக்கமாக நெய்திருப்பார்கள். உள்ளே பார்த்தால் கலமானது இருக்கும். மூன்றாவது நாளில் அது அது முழமாகக் குறைந்துவிடும். இப்படி எழை மக்களைத்தான் ஏமாற்றுகிறார்கள். மண்ணெண்ணெயை எடுத்துக்கொண்டால், பெரிய வியாபாரி, சிறிய வியாபாரி என்று வித்தியாசம் இல்லை. ஒன்றிரண்டு வழக்குகள் அகப்படுகின்றன. எப்படி எப்படிப் பிடிக்க வேண்டுமோ அப்படியெல்லாம் பிடிக்கின்றோம். சட்டங்களைக் கொண்டு வருகிறோம். தவறு செய்பவர்கள் வெகு நிபுணர்களாக

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி] [1974 மார்ச் 30]

இருந்து கோர்ட்டிலே தப்பித்துக்கொள்கிறார்கள். இது இல்லவே இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. அவ்வளவு திறமையாக இருக்கிறார்கள்.

'Thiru A. R. DAMODARAN : Sir, there is the due process of law and we have a judiciary. The Hon. Minister says that there are measures by which traders get away. If the court says that they are not guilty, then I am afraid the Hon. Minister will have to accept it

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, அது அல்ல பிரச்சினை. இதுபோன்ற சமுதாயத்திற்கு விரோதமான குற்றங்களிலே ஜூடிஷியரி வீனியன்டாக இருப்பதும் தவறு. நமது அரசாங்கம் அதிலே உறுதியாக இருக்கிறது. கடத்தல்வார்களைப் பிடித்தால், அவர்களை பத்து ரூபாய் அபராதம் போட்டு விட்டுவிடுவது என்று ஜூடிஷியரி வீனியன்ட்டாக விழுத செய்யும் முறையை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. சில நீதிபதிகள் தயாராக இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்குமானால், நாங்கள் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி, அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, மினிமம் பனிஷ்மென்ட் என்று வைத்துவிடுகிறோம். இதனால் இம்மாதிரி சிறிய குற்றங்களுக்கு ஆறு மாதம் சிறைத் தண்டனை போடக்கூடிய நிலைமை வராமல் பார்த்துக்கொள்வோம்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் பரம்பரையாக தமிழ் நாட்டிற்கு சேவை செய்வதற்கும் குறிப்பித்ததைச் சேர்ந்தவர்கள். சட்டம் போட்டுவிட்டதாலேயே எல்லா வியாபாரிகளையும் மூன்று வருடம் தண்டித்துவிட்ட மாட்டார்கள். தவறு செய்தால்தானே சட்டப்படி தண்டனை கிடைக்கப் போகிறது. ஆகவே தவறு செய்யாமல் தடுக்க அவர்கள் ஏதாவது சமுதாய சேவை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். ஏனென்றால் தவறு செய்தவர்களை நீதிமன்றத்திற்குக் கொண்டுபோனால், தண்டனை கிடைக்கவில்லை. அங்கே கருணை அதிகமாகப் போர்விட்டது. நான் மாறுவேடம் போட்டுக் கொண்டு போய் சோதனை செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் கேட்டுக்கொண்டார். அப்படியும் செய்கிறேன். கோயம்புத்தூருக்கு ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை யாருக்கும் தெரியாமல் சென்றேன். அந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைத் தவிர வேறு யாருக்கும் தெரியாமல் சென்றேன். அப்படி சென்று பலவிடங்களிலே பலரைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறோம். என்றாலும் அவர்கள் மிகவும் திறமையானவர்கள். எப்படி எப்படி ஏய்த்துப் பிழைக்க வேண்டுமோ அப்படியெல்லாம் செய்கிறார்கள். ஆகவே இந்தக் குற்றங்களுக்கான தண்டனையை அதிகப்படுத்துவதும், மற்ற முறைகளைக் கையாள்வதும்

974 மார்ச் 30] [திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

தவறு அல்ல. மக்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக நிச்சயம் இதைச் செய்து தீர வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நாங்கள் போட்டிருக்கின்ற வழக்குகள் 1972 இலே பதிவு செய்யப்பட்டவை, 5,730. பதுக்கலுக்காகக் கைது செய்யப்பட்டவர்கள் 1,015 பேர். கடத்தலுக்காகக் கைது செய்யப்பட்டவர்கள் 3,402. 1973 இலே பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்குகள் 10,505. பதுக்கலுக்காகக் கைது செய்யப்பட்டவர்கள் 1,555. கடத்தலுக்காகக் கைது செய்யப்பட்டவர்கள் 6,789 பேர். இப்பொழுது 1974 பிறந்து மூன்று நாளுக்கு மாதங்களுக்குள்ளாக, 1,234 வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. 132 பேர் பதுக்கலுக்காகக் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். கடத்தலுக்காகக் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிற 738 பேர். மேலும் கடத்தல் மூன்று நாளுக்கு மாதங்களில் பிடிக்கப்பட்டிருக்கிற (630 பிப் பகல்).

பொருள்கள், குழந்தை உணவு உட்பட, 13 லட்ச ரூபாய்க்கு இருக்கிறது. மூன்று மாத காலத்தில் இவ்வளவு செய்திருக்கிறோம். இன்றைக்கு எந்த அளவிற்கு நடவடிக்கைகளைத் துரிதப்படுத்த வேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு அளவிற்கு நடவடிக்கைகளைத் துரிதப்படுத்த வேண்டுமோ இதில் ரூபாய்பாக லேகப்படுத்தியிருக்கிறோம். இரண்டு மாதமாகத்தான் இதில் ரூபாய்பாக இருக்கிறோம் என்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி இல்லை. கோவைப் பகுதியைப்போட்டிய நம் எல்லையோரத்தில் நாம் கண்காணிப்பதை நீவிரப்படுத்தியிருக்கிறோம். பதுக்கல், கடத்தல் இவைகள் இப்போது அதிகரித்திருந்தாலும் கடல் அலற்றைத் தடுப்பதில் எல்லோரும் ஒத்துழைந்துவரவேண்டிய ஒன்றும் முடியாது. ஆகவேதான் இதில் எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

பாதுகாப்புச் சட்டப்படி 31 பேரை பிடித்தோம். எல்லோர் பேரிலும் ஒரேயாதிரியான வழக்கைத்தான் போட்டோம். அதில் ஆறு பேர் உள்ளே இருக்கின்றார்கள். மற்றவர்கள் வெளியே இருக்கின்றார்கள். சட்ட அமைச்சர் அவர்களைக் கலந்துகொண்டுதான் வழக்குப் போட்டிருக்கிறோம். உள்ளபடியே குற்றவாளிகள் என்ற முறையில்தான் அவர்கள் மீது வழக்குகள் தப்பித்துக்கொள்ளுகின்றன. ஆனாலும் எப்படியோ தப்பித்துக்கொள்ளுகின்றன. ஐம்பது வருஷமாக தமிழ் நாட்டிலேயே இந்த வியாபாரம் பண்ணிக் கொண்டிருப்பவர்கள், கோர்ட்டிலேயே போய் 'தமிழில் அச்சடித்துக் கொடுக்க வில்லை' என்று சொல்லுகின்றார்கள். தமிழ் தெரிந்தவர்கள் அங்கே போய் தமிழ் தெரியவில்லை என்று சொல்லுகின்றார்கள். பிறகு நீதிமன்றத்தில்தான் என்ன செய்ய முடியும்? நீதி மன்றத்தின் பேரிலே குறை சொல்லுவதற்கு வில்லை.

[1974 மார்ச் 30]

திரு. ஆர். சக்தி மோகன் : தலைவரவர்களே, பதுக்கல், கடத்தல் இவைகள் மன்னிக்க முடியாத சமுதாயக் குற்றங்களாகும். இவர்கள் பேரிலே நீதி மன்றத்துக்குப் போய் வழக்குப் போடும்போது, எந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் வழக்கைப் போடுகிறோமோ அதே சட்டத்தின் கீழே தப்பித்துக் கொள்ளவும் செய்கின்றார்கள். இந்தக் குற்றவாளிகளுக்கு வேறு சில நாடுகளில் செய்வது மாதிரி சட்டத்தைக் கடுமையாக்கி கொடுமையான தண்டனைகளைக் கொடுக்கும் முறையில் சட்டங்களை உருவாக்கினால், நல்ல பலனை எதிர் பார்க்கலாம். அப்படிப்பட்ட சட்டங்களை உருவாக்குவதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : அதெல்லாம் இப்போதைக்குக் கஷ்டம். ஆங்கிலத்தில் இருப்பதைத் தமிழில் படிக்கக் கேட்டு, 'படிக்கக் கேட்டு புரிந்து கொண்டேன்' என்று கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டு, நீதி மன்றத்திற்கு வரும்போது தமிழில் கொடுக்கவில்லை என்று விட்டுவிடுகின்றார்கள். என்ன பண்ணுவது? தயவு தாட்சண்யம் இல்லாமல் பெரிய வியாபாரிகளாக இருந்தாலும், சிறிய வியாபாரிகளாக இருந்தாலும், மக்களுக்குத் துரோகம் பண்ணுகின்றவர்கள் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழே அவர்கள் பேரிலே நடவடிக்கை எடுக்கிறோம். முன்பெல்லாம் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்பது அரசியலுக்குத்தான் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தது. ஆளும் கட்சிக்கு எதிர்ப் கட்சியாக இருந்தவர்கள் மீதுதான் அதைப் பயன்படுத்தினார்கள். அன்றையதினம் அந்தச் சட்டம், மக்களை இப்படி கடத்தல், பதுக்கல் மூலம் சுரண்டி கொள்ளை அடிப்பவர்களுக்கு எதிராக பயன்படுத்தப்படவில்லை. இன்று இந்த அரசு தாதிரியமாக அதைச் செய்யும் அளவுக்கு இதற்கு முன்பு இதை யாரும் பயன்படுத்தவில்லை. அந்த அளவிற்கு தாதிரியமாக நமது மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் செய்கின்றார்கள். இதையெல்லாம் மற்ற மாநில அதிகாரிகள் பார்த்து வியக்கும் முறையில், அவர்களே இங்கே வந்து இந்த நிலைமைகளை யெல்லாம் கற்று அறிந்து செல்லும் அளவிற்கு, மற்ற மாநிலங்களுக்குத் தமிழ் நாடு வழி காட்டியாக இருக்கும் முறையில் இதைச் செய்திருக்கிறோம். சிறிதுகூட தயவு தாட்சண்யம் இல்லாத முறையில் இவற்றையெல்லாம் செய்து வருகிறோம். இன்னும் இதைத் தீவிரப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க இருக்கிறோம். இன்றைக்கு இப்படி விலைவாசிகள் எறிக்கொண்டே இருப்பதைப் பார்த்தால், இந்தத் துறையிலே நாம் இன்னும் தீவிரம் காட்ட வேண்டுமென்று இதிலே நம் அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் பாடுபட்டு வருகின்றார்கள். திரு. ராஜாராம் நாயுடு அவர்கள் கவலைப்படுவதைப் போல், பட்டணங்களில்,

1974 மார்ச் 30]

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

நகரங்களில் உள்ளவர்களுக்குச் சிறிது கஷ்டமான சூழ்நிலை என்றாலும்கூட அதைச் சமாளிப்பதற்கான வகையில் புதிய திட்டங்களைப் போட்டு வருகிறோம். தானியத்தைக் கொள்முதல் செய்வதிலிருந்து மக்களுக்கு அது போய்ச் சேரும் வரையில், கிடங்குகளில் போய்விடுகிறது, அல்லது பாழாய்ப் போய்விடுகிறது, என்று இல்லாமல் பாதுகாப்பிற்கான நடவடிக்கைகள் எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். முன்பெல்லாம் ஹெலிங் ஏஜெண்டுகளுக்கு ரூ. 15,000 அல்லது ரூ. 10,000 என்று டெபாசிட்டு இருந்ததை இப்போது ரூ. 25,000 என்றும் மேற்கொண்டு செக்யூரிட்டியாக ரூ. 50 ஆயிரத்திற்கு சொத்துக்களை அரசாங்கத்துக்கு அடமானம் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்றும் இப்போது ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறோம். முன்பெல்லாம் வாரந்தோறும் அவைக்கு அவர்களுக்கு நாம் நெல் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருந்தது. இப்போது, நெல்லைக் கொடுப்பதற்கு முன்பாக அதற்கு முந்தைய வாரத்திற்காகக் கொடுத்த நெல் அவையாகி அதற்குண்டான அரிசி கொடுக்கப்பட்டுவிட்டதா என்று பார்க்க வேண்டும். ஒவ்வொரு வாரமும் நெல் கணக்கை இப்போது அதிகாரிகள் பார்க்கின்றார்கள். சன்ன நெல் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் அவர்கள் அரைத்துக் கொடுக்கும் அரிசியும் சன்ன ரக அரிசிதான் என்று அதிகாரிகள் பார்க்க வேண்டும். புழுக்குவதற்குக் கொடுத்தால், அவர்கள் புழுக்கி அரைத்துக் கொடுக்கும் அரிசி அதுதான் என்று சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் டெஸ்ட் செய்து பார்க்க வேண்டும். இதையெல்லாம் கண்காணிக்க இரண்டு அதிகாரிகள் இருக்கின்றார்கள். இருவரிடமும் இரண்டு சாவிகள் இருக்கின்றன. அவர்கள் இதை யெல்லாம் நேரில் போய்ப் பார்த்து டெஸ்ட் பண்ண வேண்டும். அந்த இடத்திற்கு நாங்கள் நேரிலே போய்ப் பார்த்தபோது, அந்த அதிகாரி அங்கே இல்லை யென்ற காரணத்தினால், அவரை சஸ்பெண்டு செய்திருக்கிறோம். எந்த அளவிற்குப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை எடுக்க முடியுமோ அவ்வளவையும் எடுத்து வருகிறோம்.

இப்படியெல்லாம் சிறப்பான முறையில் பணியாற்றினாலும் சிலர் வேண்டுமென்றே எங்களைச் செயலற்ற முறையில் ஆக்குவதற்காகப் பாடுபடுகின்றார்கள் என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. சட்டப் பேரவையில் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், சிறு தானியத்தின் மீது இருந்த கட்டுப்பாட்டை மத்திய அரசு எடுத்துவிட்டதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, இதனால் நமது மாநிலத்திலிருந்து ஏராளமான சிறு தானியத்தைக் கட்டுப்பாடு இல்லாமல் அண்டை மாநிலங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லக்கூடிய அபாயம் இருக்கிறது, இதன் காரணமாக நமது மாநிலத்திலேயே உணவுப் பஞ்சம் வந்தாலும் வாலா

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி] 1974 மார்ச் 30

என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் அவர் கூறியதன் பொருளை, எச்சரிக்கையைப் புரிந்துகொள்ள விரும்பாமல், உங்கள் பத்திரிகை அதைக் கேட்கி செய்து எழுதியிருக்கின்றது. தமிழ் நாட்டிலே சிறு தானியத்தை யார் சாப்பிடுகின்றார்கள் என்றெல்லாம் கேட்டு பத்திரிகையில் எழுதியிருக்கின்றார்கள். ஆனால் மாவட்டங்களில் சோளம், கம்பு இவற்றையெல்லாம் மக்கள் எந்த அளவிற்குச் சாப்பிடுகின்றார்கள் என்று மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களே இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். ஆனாலும் எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், எதிர்க் கட்சிப் பத்திரிகைகள், அரசாங்கம் என்னதான் நல்லதைச் செய்தாலும் வேண்டுமென்றே கொள்கைப் பிடிப்பில்லை என்ற காரணத்தினால், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மாநிலத்திற்கு ஏற்படக்கூடிய கொடுமையை, தீமையை எடுத்துச் சொல்லும்போது, அதை அந்தப் பத்திரிகைகள் கண்டித்து எழுதியிருக்கின்றன. தமிழ் நாட்டில் சிறு தானியங்களை உணவாகச் சாப்பிடுவதில்லை, எனவே அவற்றைப் பிற மாநிலங்களுக்கு அனுப்புவது ஆபத்தானது, கெடுதலான செயல் இல்லையென்று உங்கள் பத்திரிகை எழுதியிருக்கின்றது.

திரு. கே. ராஜாராம்: 'உங்கள் பத்திரிகை' என்றால், எனக்கு என்று பத்திரிகை ஒன்றுமில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : உங்கள் பேச்சுக்கள், உங்கள் நடவடிக்கைகள் பற்றியெல்லாம் அந்தப் பத்திரிகையில்தான் வருகின்றன. திரு. வெங்கடேஸ்வர தீசுதீதர் அவர்கள் பேச்சுக்களைக்கூட நல்ல முறையில் அந்தப் பத்திரிகையில்தான் போடுவார்கள். இப்போது சிறு தானியத்தின்மீதான கட்டுப்பாட்டை மத்திய அரசு எடுத்திருக்கின்றது. இதனால் நமது மாநிலத் திற்கு எவ்வளவு பாதகமெல்லாம் வரும் என்று தெரியும். இதற்காக லெவ் முறையைக் கூடக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே கேட்டோம். அநேகமாக இல்லையென்ற செய்திதான் வரும்போல இருக்கின்றது. அதற்கும் லெவ் போட்டு, பாதுகாத்துக்கொள்ளத்தக்க நிலைமையின் தான் ஏற்பாடுகளைச் செய்தாக வேண்டும். இன்று கட்டுப்பாடற்ற நிலையின் சிறு தானியத்தின் விலை கட்டுங்கடங்காமல் போய்க்கொண்டிருக்கின்றது. சென்ற வருஷம் இந்த நாளில் ரூ. 60, ரூ. 80 என்று இருந்தது போய் இந்த ஆண்டுக்கு ரூ. 130-க்கு வந்துவிட்டது. காரணம் இப்போது மத்திய சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டுள்ள நிலைமைதான் என்பதை நாம் உணர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிறு தானியத்தின் மீதான நடமாட்டுக் கட்டுப்பாட்டை இந்த அளவிற்கு எடுத்ததனுடைய கொடுமை காரணமாக நாளைக்கு நம் மாநிலத்தில் அரிசி பற்றாக்குறைகூட வரும் நிலைமை, அபாயம் இருக்கிறது. இதன் நிலைமை இன்னும் இரண்டொரு மாதத்தில் தெரிந்துவிடும். உற்பத்தி

1964 மார்ச் 30] [திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

செய்யும் விவசாயிகளே பெரிதும் கஷ்டப்படக்கூடிய அபாயம் ஏற்பட்டமைத்
தை, மாசி, பங்குனி முடிந்த பிறகு, அதாவது அறுவடையெல்லாம் தீர்த்த
பிறகு, தஞ்சை மாவட்டத்திலேயே கிட்டத்தட்ட தொண்ணூறு சதனிகித
மக்கள் வாங்கிச் சாப்பிடும் நிலைமையில்தான் இருக்கிறார்கள். சிறு தானியத்தை
உற்பத்தி செய்கிறவர்களுடைய நிலைமை இதுதான். சோளம், கேழ்வரகு
போன்ற தானியத்தையெல்லாம் அங்கே உள்ளவர்கள் வாங்கிச் சாப்பிடும்
நிலையில் தான் இருக்கின்றார்கள். இந்த நிலையில் இங்கே இருப்பதையும் வெளி
மாநிலங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு விட்டால் நிலைமை என்ன என்று
யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அங்கேயெல்லாம் உணவு நெருக்கடி என்ற
காரணங்கள் ஏற்பட்டு, துப்பாக்கிச் சூடு செய்யும் அளவிற்கு நிலைமைகள் இருக்
கின்றன. அதற்காக இந்திய சர்க்கார் இந்தக் கொள்கையைக் கைவிட்டிருந்
தால், இங்கே உற்பத்தி பண்ணுகின்றவர்கள் அவதியற வேண்டுமா, சாக
வேண்டுமா? எல்லோருக்கும் அந்தக் கஷ்டம் வர வேண்டுமா என்று
யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்படி ஒரு கஷ்டம். பஞ்சம் என்று வந்
தால், இங்கே உள்ளவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? இது சாதாரணப் பிரச்சினை
இல்லை. மிகவும் முக்கியமான பிரச்சினை. இன்றைக்குக்கூட நினைத்தேன்,
சபையில் அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் இருப்பார்கள் என்று. ஆனால் இல்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : உணவுப் பசி.

(6.40 பிற்பகல்).

(540) பிற்பகல்.

மாண்புமிகு திரு. மண்ணை ப. நாராயணசாமி: இன்றுள்ள இந்த நிலையில் நமது மாநில சர்க்கார் தன் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி இங்குள்ள மக்களும் சாப்பிட்டு பிறருக்கும் கொடுக்கும் முறையில் இல்லை. சென்ற ஆண்டினே அதைச் செய்தோம். அரிசி கொடுத்தோம். கம்பும் சோளமும் வேண்டுமென்று சொன்னபோது, அதைக் கொடுத்தோம். என்னென்ன உணவு தானி யத்தைக் கேட்டார்களோ அதையெல்லாம் நமது மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் தாராளமாகப் பிற மாநிலத்தவர்களுக்குக் கொடுத்து உதவி றார்கள். அதை வேண்டுமென்றே கெடுக்க வேண்டுமென்ற நிலைமையில் மற்ற மாநிலங்கள் கஷ்டப்படுகிறதென்று திடீரென்று ஒரு கொள்கையை மாற்றுவி ரத்தைக் குறைக்க வேண்டும், தலைபிடு இருக்கக் கூடாது என்று சொன்னால், உடனே எல்லோரும் சேர்ந்துகொண்டு நாட்டிப் பிரிவினையா, இது மாநில சுயாட்சியா என்று கேட்கிற நிலைமை நிச்சயமாக இருக்கக் கூடாது. என்ன சட்டம் கொண்டுவருவது என்பதில் எல்லாக் கட்சிகளும் ஐக்கியமாகக் கூடி சட்டம் கொண்டுவருவது என்பதில் எல்லாக் கட்சிகளும் ஐக்கியமாகக் கூடி ஒரு முடிவிற்கு வரவேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிறோம். நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் சொன்னதுபோல, இப்போது மத்திய சர்க்கார் வகுத்திருக்கிற

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

[1974 மார்ச் 30]

இந்தக் கொள்கை என்ன ஒரு கேட்டினை தமிழ் நாட்டில் உண்டாக்குமோ, தமிழ்நாட்டு உணவுப் பிரச்சினையில் என்ன ஒரு கொடுமையை ஏற்படுத்துவதற்கு உடந்தையாக இருக்குமோ என்ற அளவில் ஒரு கட்டமான நிலைமை இருக்கிறது. ஆகையினால் இதற்கான நல்ல ஒத்துழைப்பினை நீங்கெல்லாமல் நா வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய திரு. தீகிதர் பல விவரங்களை வேடிக்கையாகவே சொன்னார்கள். அவர் தம்முடைய கருத்துக்களை வேடிக்கையாகச் சொல்கிற முறையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சர்க்கரை மாதிரி ஒரு கட்டுப்பாட்டை அரிசிக்கு வைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார். இதற்கு நாம் ஒரு பெரிய இயந்திர சாதனத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். இதற்கு நாம் பெரிய அளவில் கொள்முதல் செய்து ஸ்டாக் பண்ணிக்கொள்ள வேண்டும். இந்தக் கொள்கையை 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் எடுத்திருப்பார்களானால், நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன், தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரைக்கும் எல்லோரும் சுகமாக அரிசி வாங்கிச் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால்தான் இந்தக் கொள்கையை ஏற்படுத்தி, கொள்முதலை எந்த அளவிற்குச் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு செய்திருக்கிறோம். கன்னியாகுமரி மாவட்டம் போன்ற மாவட்டங்களிலே தனியார்களைக் கூட கொள்முதல் செய்ய அனுமதிக்கவில்லை. கூட்டுறவு முறையில் தான் கொள்முதல் செய்ய ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நினைப்போமானால், நிச்சயமாக பல கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இதற்காக ஒரு நிதி தேவைப்படுகிறது. நமக்கிருக்கிற ரூ. 4½ கோடியிலே கிட்டத்தட்ட 3 கோடியே 90 லட்ச ரூபாய் இப்போது செலவிடப்படுகிறதென்று நான் கருதுகிறேன். அந்த அளவிற்கு 300 ரூபாய்க்குக் குறைந்த வருமானம் உள்ள மக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 400 கிராம் அளவில் போட வேண்டுமென்றால், 50 லட்சம் டன் அரிசி வேண்டும். உதவித் தொகை கொடுத்துப் போட வேண்டுமென்றால், 300 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவாகும். ஆகவே கிட்டத்தட்ட 400 கோடி ரூபாய் அளவில்தான் இருக்கிறது. 100 கோடிக்கு மேல் கொஞ்சம் இருக்கும். நாம் அரிசிக்கு மட்டும் சப்ளை கொடுக்கிற நிலைமை வருமானால், இவ்வளவு செலவு ஏற்படும். ஓரளவு தேவையைப் பூர்த்தி செய்கிற அளவில் பற்றாக்குறை இருக்கிற பகுதிகளுக்கு நெல்லைக் கொடுத்து விட ஏறாமல் பார்த்துக்கொள்கிறோம். விட ஏறாமல் பார்த்துக்கொள்ள கொள்முதல் செய்கிறோம். திரு. ராஜாராம் நாயுடு சொன்னதுபோல 70 ஆயிரம் டன் என்று போட்டிருந்தாலும் 1,03,549 டன் அரிசி இதுவரையில் லைவி கொள்முதல் ஆகியிருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சி போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1974 டிசம்பர் 30]

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

திரு. கே. ராஜாராம்: மொத்த குறிக்கோளே 1¼ லட்சம் டன் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு மாதத்தில் செய்து விடலாம்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : குறிக்கோள் இன்னும் நிறைய இருக்கிறது.

திரு. கே. ராஜாராம்: குறிக்கோளே 11¼ லட்சம் டன் தானே.

மாண்புமிகு திரு. மண்ணை ப. நாராயணசாமி: இன்னும் குறிக்கோளை எட்டுவதற்கு 22 ஆயிரம் டன் வேண்டும். இருக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கும் போது, இன்னும் அதிகமாகக் கொள்முதல் பண்ணவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அவர்கள் கேட்டைத் திறந்துவிட்டு விட்டார்கள். ஆகவே நமக்கு அதிகமான அளவு தேவைப்படுகிறது. நாம் கொள்முதல் செய்யவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் திருமங்கலம் தாலுகாவில் லெனியை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் பரந்த இந்தத் தமிழ்நாட்டைப் பற்றி சிந்தித்துப் பார்க்கிறேன். இன்றைக்கு லெனியைக் கூட்ட முடியுமா, லெனியைக் குறைக்க முடியுமா அல்லது லெனியை எடுக்க முடியுமா என்று ஆராயவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம்.

திரு. திருவிதர் நினைப்பது போல, மண்ணெண்ணெய்க்குக் கலர் கொடுக்க நாங்கள் ஒன்றும் டெக்னீஷியன் இல்லை. அதில் என்ன கலக்குகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை.

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் : இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு சிவப்புக் கலரை கிராதினோடு சேர்த்திருக்கிறார்கள். அதனால் மண்ணெண்ணெய் கலர் அப்படியிருக்கும். மண்ணெண்ணெயில் கலர் போட்டு கலப்படம் பண்ணுவதில்லை.

திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : புதை அதிகமாக வந்து கொண்டிருக்கிறது. நுரை வருகிறது. என்னவென்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: அம்மாதிரியாக எங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படவில்லை. இருப்பினும் என்ன என்பதைக் கவனிக்கிறோம். ஆகையினாலே திரு. நீக்ஷிதர் சொல்வதுபோல, கூடிய வரை ரிலே மண்ணெண்ணெயை எந்த அளவிற்குக் கொடுக்க முடியுமோ அந்த அளவிற்குக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். உங்களுக்குத் தெரியும். டீசல் விலை, பெட்ரோல் விலை அதிகமாகவும், மண்ணெண்ணெய் விலை குறைவாகவும் இருந்தபோது வாகனங்களுக்கு மண்ணெண்ணெயை பயன்படுத்திக்கொண்டார்கள். இப்போது டீசல் விலைக்கும் இதற்கும் அதிக வேறுபாடு இல்லாத

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி] [1974 மார்ச் 30]

காரணத்தினால் அதிகத் தட்டுப்பாடு இல்லாமல் கிடைக்கிறது. தட்டுப்பாடு இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். ஒரு சில இடங்களில் இப்படி இருக்கிறதே தவிர, பெரும்பாலான இடங்களில் நிச்சயமாக இந்த நிலைமை இல்லை. கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தின் மூலமாகக் கொடுக்கச் சொல்லி ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். சில கிராமங்களில் ஒரு கூட்டுறவு சொசைடி இருக்குமானால், 4 மைல் 3 மைல் அப்பால் உள்ள கிராமங்களுக்குக் கூடச் சென்று அந்தப் பகுதி மக்களுக்குக் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை ஆர்.டி. ஓ.க்கள் செய்யவேண்டுமென்று கலெக்டர் உத்தரவு போட்டு, கலெக்டர் இதற்கான முயற்சிகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார். இரண்டொரு மாதத்தில் இவைகளெல்லாம் சீராகப் போய்விடும். ஆனால் நம்முடைய உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சொன்னது போல, வருகிற மாதங்களில் நமக்கு எவ்வளவு கிடைக்குமோ, அவர்கள் என்ன உத்தரவு போடுவார்களோ தெரியாது. அது 24 ஆயிரம் கிலோ லிட்டராக இருக்குமா, அல்லது 22 ஆயிரமாக இருக்குமா, அல்லது 20 ஆயிரமாக இருக்குமாவென்று தெரியவில்லை. எப்படி இருந்தாலும், இதை மக்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கின்ற நிர்வாக இயந்திரம் மோசமான அளவிற்கு இல்லாமல் ஓரளவிற்குச் செய்கிற அளவிற்கு இருக்கிறது.

நம்முடைய திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பற்றிய பல பிரச்சினைகளைச் சொன்னார்கள். அவர்களே எல்லா நியாயக் களையும் சொல்லிவிட்டார்கள். எந்த அளவிற்குக் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு எடுக்கிறோம். தோவாளைப் பகுதி களுக்கு ரேஷன் கார்டு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ப்ரொட் யூசருக்கு லெவி போட்டு வினியோகம் செய்யலாமா என்ற யோசனை இருந் திற்று. இப்போது ப்ரொட்யூசர் லெவி போடுகிற சீசன் இல்லை. அவர் களுக்குத் தேவையான அளவிற்கு, உற்பத்தியானது போக 30 ஆயிரம் டன் கூட வேண்டும். இருந்தாலும் 50 ஆயிரம் டன்கை சென்ற ஆண்டு கூட அனுப்பியிருக்கிறேன். என்ன கொடுத்தாலும் அவர்களுக்குத் திருப்தி இருப்பதில்லை. சில கிராமங்கள் இப்படி இருக்கிறதென்று அவர்கள் வாயா லேயே சொன்னார்கள். பலர் தொழிலாகவே நெல்லைக் கடத்துவதால், புதிய முறைகளையெல்லாம் போலீசார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எஸ்.பி. அவர்கள் 14 மைல் நடந்தே மலை மேல் போயிருக்கிறார். அவர்கள் கழுதை மேல், 200, 100 கழுதைகள் மேலே ஏற்றிவிட்டு, காடு வளந்திரங்கள் வழியாக அனுப்பிவிடுகிறார்கள். ஜீப்பில் போனால் ஆட்கள் ஓடிப்போய்விடுவார்களாம், கழுதைகள் மட்டும் அகப்படுமாம். ஆகவே எஸ்.பி. பட்டாளத்தோடு நடந்தே சென்று, 16 மைல் நடந்தே சென்று, அங்கே எல்லையில் போய் நின்

1974 மார்ச் 30] [திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

திருக்கிரூர். கழுதையும் மனிதனும் சேர்ந்து அகப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி கடத்தலை தினமும் நடந்துபோய்ப் பிடிக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. சுவர் வைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். பெரிய கோட்டைச் சுவர் மாதிரி, சைனவில் உள்ளது போன்ற சுவர் வைக்க வேண்டுமென்கிறார்கள். அந்த மாதிரி பெரிய சுவர் வைக்க முடியுமாவென்பது எனக்குத் தெரியாது. அப்படிப்பட்ட விஷயமெல்லாம் என்னால் ஆகாத காரியம். நான் போட முடியாத ஒரு திட்டம். பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர் மனது வைத்தால் நடக்கும். இந்தக் கடத்தலை எந்த அளவிற்கு நிறுத்த முடியுமென்று நம்முடைய போலீஸ் இலாகா, அதாவது உணவு போலீஸ் இலாகா பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த மக்களை எந்த அளவிற்குத் திருத்த முடியுமோ அதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். திரு. சங்கரலிங்கம் போன்று பகுதியிலிருக்கிற நல்ல படித்தவர்கள், பொதுவாழ்க்கையில் இருப்பவர்கள் அவர்களை வேறு ஏதாகிலும் தொழில் செய்யுமாறு தூண்ட முயற்சிக்கலாம். இன்னொரு பயம்கூட அவருக்கு உண்டு. தாட்சண்யம் இல்லாமல் விஷயத்தை வெளிப்படையாகச்

(6-30 மீற்பகல்).

சொல்லிவிட்டார். ஒரு சட்ட மன்ற உறுப்பினராக இருந்தால் சொல்ல மாட்டார், ஏனென்றால் ஒட்டு வரங்க வேண்டும். மேலவை உறுப்பினராக இருப்பதால், சொல்லி விட்டார். அவரைப் பாராட்டுகிறேன். ஒத்துழைப்பையும், இப்படிச் செய்கின்றவர்களைக் காட்டிக் கொடுக்கக் கூடிய ஒரு நிலைமைக்கு நீங்கள் எல்லோரும் வந்தாலொழிய, நிச்சயமாக இந்தக் காரியம் நடக்காது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு என்னென்ன நன்மைகள் செய்ய முடியுமோ, அதையெல்லாம் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். ஒரு தாலுக்கா பூராவும் என்ற அளவில் குடும்பக் காட்டு கொடுத்து, அவர்களுக்கெல்லாம் அரிசி கொடுத்து வருகிறோம். தோவாரை வட்டம் எல்லாம் கொஞ்சம் சர்ப்ளஸ் உள்ள பகுதி. அங்கே உற்பத்தியாகின்ற நெல்லை அங்கேயுள்ள மில்களுக்குக் கொடுக்க மறுக்கும் நிலைமை இருந்து வருகிறது. அரிசியானாலும், நெல் ஆனாலும், ஆறு வாய்க்கால்கள் வழியாக எங்கேயோ போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதிகளில் வீடுகளின் திண்ணைப்புறம் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறது, வீடுகளுடைய தோட்டப்புறம் கேரள மாநிலத்திலிருக்கிறது. ஆகவே இங்கேயிருந்து போகின்ற அதிகாரிகள் தவறைச் செய்கின்றவர்களைப் பிடிப்பதில் பெரும் சங்கடங்களைச் சந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. சில இடங்களில் பிடிக்கிறோம். இந்தப் பகுதியில் உள்ள அதிகாரிகள், அந்தப் பகுதியில் உள்ள அதிகாரிகள் என்ற நிலைமை எல்லாம் வருகிறது. பெரும்பாலான வற்றைப் பிடித்திருக்கிறோம். இன்னும் சிலவற்றைப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

[1974 மார்ச் 30]

கிறோம். அதற்கு உங்களுடைய ஒத்துழைப்பும் தேவைப்படுகிறது. உணவு இலாகாவைப் பொறுத்த வரையில், மற்ற மாவட்டங்களை விட கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நல்ல சிந்தனையோடு பல நல்ல காரியங்களைச் செய்து வருகிறது. அந்தத் தொகுதியில் இருக்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. ஜேம்ஸ் போன்றவர்களே நேற்று சட்டமன்றத்தில் பாராட்டு தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைக் கவனித்து வருகிறோம். நாங்கள் இன்னும் பற்றாக்குறை போன்ற இதர பிரச்சினைகளில் எந்த அளவுக்கு அக்கறை காட்டி கொள்முதல் செய்து காரியங்கள் செய்ய வேண்டுமோ அதற்கு சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன், உருந்து உற்பாட பல பொருள்களை ஓரளவுக்கு வாங்கி வைத்துக்கொண்டு கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்னும் வினியோக முறையில் குறைகள் ஏதும் இல்லாத அளவுக்குச் செயல்பட முயற்சிக்குகிறோம் என்ற நிலைமையைச் சொல்லி, இந்தத் துறையில் நல்ல முறையில் ஒத்துழைக்கின்ற உணவுத் துறை செயலாளர், மற்றுமுள்ள அதிகாரிகள் எல்லோருக்கும் உங்கள் மூலமாக என்னுடைய நன்றியை மீண்டும், சொல்லிக்கொள்கிறேன். இன்னும் பல நல்ல கருத்துக்களை இங்கு எடுத்துச் சொன்னீர்கள். அருமை நண்பர் திரு. பொன்னுவேலு அவர்கள் மிக ஆங்காரத்தோடு உணவு இலாகாவில் ஆரம்பித்து, விவசாய இலாகாவுக்கு வந்து கடைசியில் பாராட்டுகிறேன், ஆதரிக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அது தனிப்பட்ட முறையில் என்மீது உள்ள அன்பு காரணமாக என்று சொல்லத் தேவையில்லை. விவசாயிகளுக்காக ரொம்ப அக்கறை காட்டினார். அவர் கிர்ஜாவேட். அவர் காலேஜில் படித்துக்கொண்டிருந்தபோது, நான் உழுதுகொண்டிருந்தேன். பயிர் செய்கின்ற தொழில் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதிலே உள்ள கஷ்டங்கள் எல்லாம் எனக்குத் தெரியாதவை அல்ல. நூற்றுக்கு 90 பேர், உழுது பயிர் செய்கின்றவர்கள் வாங்கிச் சாப்பிடும் நிலைமையில் இருப்பார்கள். எனக்கு நிலம் இருக்கிறது. எனக்கு அதிலிருந்து வருவாய் வருகிறது. உழுது நெல்லை உற்பத்தி செய்து கொடுக்கிறவன் தனக்குத் தேவையான நெல் வைத்துக்கொள்ள முடியாத நிலைமையே தான் இருக்கிறது. பாரதிதாசனே பாடியிருக்கிறார்.

‘பொழுதுதோறும் புனலுக்கும், அனலுக்கும்
சேர்த்து நிற்கும், தற்குறித்த பாம்பினுக்கும்
பிலத்தினுக்கும் பவியாகி கால் கைகள்,
உடலசைந்து, பச்சை ரத்தம் பறிமாறி,
இந்த நாட்டில் சலியாது விவசாயம் செய்து
வருகிறானே’

1974 மார்ச் 30]

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

அந்த ஏழை விவசாயத் தொழிலாளிகளில் நூற்றுக்கு 90 பேர், இந்தத் தாழ்ந்த நாட்டில் ஒரு மாதத்திற்கு வேண்டிய நெல்லை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமை இல்லை. அவர்களையும் நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டாமா? சென்னையிலும் கோயம்புத்தூரிலும் உள்ளவர்கள் கொடுத்து வைத்தவர்கள் என்று சொல்வது வேறு. வந்தால் என்ன தருகிறாய், வரும்பொழுது என்ன கொண்டு வருகிறாய் என்று கேட்பது வேறு. நாம் இன்றையதினம் விவசாயிகளுக்கு ஒன்றும் குறைவாகச் செய்துவிடவில்லை. 36 சதவீதம் விலையை உயர்த்தியிருக்கிறோம். ஒன்றும் குறைவாக அவர்களைக் கவனித்துவிடவில்லை. அவர்கள் தங்களுடைய தேவைக்கு, ஓரளவு அத்தியாவசியமானவற்றிற்கு ஏற்பாடு செய்துகொள்ளும் வகையில் செலவைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். ஆனால் வேட்டி அளவுக்கு உயர்த்திக்கொடுக்க முடியாது.

திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, உயர்த்தியதற்கு நன்றி. உயர்த்தியது போதாது. இன்றையதினம் 1962-ல் நிர்ணயித்ததற்கு மேல் 36 சதவீதம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மற்ற பொருள்கள் 300, 400 மடங்கு என்ற அளவுக்கு உயர்த்தியிருக்கிறது. ஆகவே மேலும் உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நெல்லுக்கு விலையை நிச்சயமாக உயர்த்த வேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் அவர்களுடைய இடத்திலிருந்து பேச வேண்டும்.

The Hon. member, an educated man, should not have raised the point from the seat of another member.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : நாங்கள் என்னென்ன செய்திருக்கிறோம் என்பதையெல்லாம் இந்தக் குறிப்பில் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறோம். நேற்று அந்த அவையில் படித்துக் காட்டினேன். இங்கே படிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஏனென்றால் நேரம் இல்லை. 1946-லிருந்து போன்ற பகுதி. இது மூன்றாவது கட்டமாக விலையை ஏற்றிக் கொண்டே வந்திருக்கிறோம். இது மூன்றாவது கட்டமாக ஏற்பட்ட விலை உயர்வு. வேட்டி போன்ற மற்ற பொருள்களை விட அரிசி மிக அத்தியாவசியமான பொருள். தினந்தோறும் நாம் வேட்டி வாங்குவதில்லை. அத்தியாவசியமான பொருள். தினந்தோறும் நாம் வேட்டி வாங்குவதில்லை. அதற்கு அரிசி எப்பொழுதும் தேவை. அதற்கு அதிகமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்தப் பணவீக்கத்தால் ஏற்படுகின்ற பணம் யார் கையில் போகிறது என்று தெரியவில்லை. ஒரு தொழிற்சாலை ஏற்பட்டு அதற்கு இயந்திரங்கள் போன்றவை வாங்கப்பட்டால், அந்தப் பணம் ஓரிடத்தில் போய் வரவு-செலவு செய்யப்படும். யார் யார் கைக்கோ போய் அவர்கள் அதை வைத்துக்கொண்டு

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

[1974 மார்ச் 30]

என்னென்னமோ வாங்குகிறார்கள். அவர்கள் என்ன விலை வேண்டுமானாலும் கொடுத்து வாங்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமைக்கு தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் அரிசிக்கு வராதது. ஏழை விவசாயி காப்பாற்றப் படுவான். இரண்டு பேரையும் காப்பாற்றுகின்ற முறையில்தான் கொள்முதல் விலை நிர்ணயிக்கப்படும். நேற்றைய நிலைமை நிச்சயமாக இன்றையதினம் வராதது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். நண்பர் திரு. பொன்னுவேலு குறைப்பட்டுக் கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயி களைப் பொறுத்த வரையில், விவசாயிகளுடைய பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பொறுத்த வரையில், இந்த அரசாங்கம் மிகுந்த கவனம் காட்டி வருகிறது. விவசாயிகளுக்கு கூட்டுறவு வங்கிகள் மூலமாகக் கடன் கொடுத்து வருகிறோம். அந்த எந்த அளவுக்குப் பெருக்கியிருக்கிறோம் என்பதை தயவுசெய்து உணர்ந்து பார்த்தால், எந்தெந்த அளவுக்கு விவசாயிகளுக்கு நன்மைகள் செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு பல வழிகளில் செய்திருக்கிறோம் என்பது விளங்கும். உரங்கள் கொடுத்து வருகிறோம். கிட்டத்தட்ட 9 சுதவீத வட்டிக்குக் கடன் கொடுத்து வருகிறோம். அந்தக் கடன்களும் காலா காலத்தில் கிடைக்கும்படி செய்திருக்கிறோம். உற்பத்தியான பொருள்களின் விலைகள் குறைந்து விடாத அளவுக்கு வாங்குகின்ற நிலைமைக்குக் காப்பாற்றுகிறோம். இப்படிப்பட்ட நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறோம். இந்த அரசு விவசாயிகளுக்கு நிச்சயமாக நன்மைகளைத் தான் இருக்கும். ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் விவசாயக் கூலிகள் நான்கு படி நெல் தான் கூலியாகப் பல வருஷங்கள், தூறு வருஷங்களாகப் பெற்று வந்தார்கள். எனக்குத் தெரிந்து 1947-லிருந்து நான்கு படி நெல் தான் இருந்தது. 1968-ல் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு அதை ஆறு படியாக்கி உயர்த்திக் கொடுத்தார்கள். அதற்காகத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் பல உயிர்கள் பலி கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அண்ணாவே ஒரு கட்டுரை எழுதியிருக்கிறார், 'மாஸ்கோவும் மன்னார்குடியும்' என்று. அது பெரிய பிரம்மாண்டமான போராட்டம். மாஸ்கோவில் நடந்த புரட்சி மன்னார்குடியில் நடந்தது என்று எழுதியிருக்கிறார். மன்னார்குடி என்றால் எல்லோரும் சிரிக்கிறார்கள். மணலி பிறந்த பகுதி. ஒரே நாளில் ஆறு பேரைச் சுட்டுக் கொன்றார்கள். வெள்ளைக் காரர்கள் ஆட்சியில் அல்ல, சுதந்திர ஆட்சியில்தான் நடந்தது. களப்பால் குப்பு, கோட்டூர் நெடுவன் போன்ற கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தோழர்கள் சுட்டுத் தள்ளப்பட்டார்கள். ஒரு நாள் தொலைபேசி மூலம் கேட்டேன். அப்பொழுது தஞ்சாவூரில் முத்தராப்பு மாநாடு நடந்துகொண்டிருந்தது. பிராக்ஸ்தார்கள், விவசாயத் தொழிலாளிகள், அதிகாரிகள், கலந்து கொண்ட மாநாடு. மாவட்டக் கூலிகடர் நடத்தினார். அண்ணா அவர்கள் உடனே ஆறு படியாக உயர்த்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

[1974 மார்ச் 30]

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: தலைவரவர்களே, இந்த ஆட்சியில் நாலு விவசாயிகள் சுட்டுத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: Time is extended

7 00 பி.ப.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தஞ்சை மாவட்டத்தில் நடந்த போராட்டத்தைப்பற்றிச் சொன்னேன். அந்தக் காலத்தில் இரண்டு படி கூட வேண்டும் என்பதற்காகக் கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன. அந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றி முத்தராப்பு மாநாடு நடந்து கொண்டிருந்தது. பேச்சு வார்த்தை நடக்கின்றபோது, அண்ணா அவர்களை ஃபோனில் கூப்பிட்டுக் கேட்டோம். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் திரு. சங்கராஷ்யம் ஃபோனில் கேட்டார்கள். "அண்ணா அவர்களே, பிராக்ஸ்தார்கள் ஒத்துக்கொள்ள கேட்டார்கள். "அண்ணா அவர்கள், என்ன செய்யலாம்" என்று கேட்டார்கள். இரண்டு மாதமே எங்கிருக்கிறார்கள், என்ன செய்யலாம்" என்று கேட்டார்கள். இரண்டு படி கொடுக்கும்படி கலெக்டரை விட்டு அவர்டி (award) போடச் சொன்னார் அண்ணா அவர்கள். இந்த மாதிரி எந்தக் காலத்தில் நடந்திருக்கும் சொன்னார் அண்ணா அவர்கள். இந்த மாதிரி எந்தக் காலத்தில் நடந்திருக்கும் என்று நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அந்த அளவுக்கு விவசாயக் கூலிகள் நிலைமையை உணர்ந்து காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது இந்த அரசு திரு. வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் இடத்திலிருந்து போய்விட்டார். அவர் சம்பந்தில் நடந்த விவசாயிகள் போராட்டத்தைப்பற்றிச் சொன்னார். அது பட்டகாரர் தலைமையில். ஜூனியர்கள் தலைமையில் நடந்த பிராக்ஸ்தார்கள் போராட்டமே தவிர, விவசாயிகள் போராட்டமல்ல. நான் மணலி சுதந்திரம் தலைமையில், சிணுவாசராம் தலைமையில், கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்கள் நடத்திய விவசாயிகள் போராட்டத்தைப்பற்றிச் சொன்னேன். திரு. தீக்ஷிதர் அவர்கள் பட்டகாரர் தலைமையில் நடந்த பிராக்ஸ்தார்கள் போராட்டத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை என்று சொல்லி, சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை என்று சொல்லி, உணவுத் துறை நன்றாகப் பணியாற்றுகிறது என்றாலும், எதிர்காலத்தில் ஏதாவது கஷ்டம் வருகிறபோது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து அவற்றைத் தீர்ப்பதில் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடிக்கின்றேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. மீண்டும் 1—4—1974 திங்கட்கிழமை மாலை 4 மணி அளவில் கூடும்.

7-02 பி.ப.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

[1974 மார்ச் 8]

5. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. Statutory Rules and Orders.

217. Notification issued with G.O. Ms. No. 1913, Home, dated the 13th July 1973 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Cinemas (Regulation) Rules, 1957. [Laid on the table of the House under section 10 (3) of the Tamil Nadu Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Tamil Nadu Act IX of 1955).]

218. Notification issued with G.O. Ms. No. 2194, Home, dated the 18th August 1973 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Cinemas (Regulation) Rules, 1957. [Laid on the table of the House under section 10 (3) of the Tamil Nadu Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Tamil Nadu Act IX of 1955).]

B. Reports, Notifications and other papers.

96. Erratum issued with Memorandum No. 59400/ME/73-2, Rural Development and Local Administration, dated the 31st May 1973 to G.O. Ms. No. 2154, Rural Development and Local Administration, dated the 10th October 1972 published at pages 944-945 of Part II—Section I of the Tamil Nadu Government Gazette, dated the 8th November 1972.

97. Notification issued with G.O. Ms. No. 7569, Revenue, dated the 27th December 1973 in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of the gift deed to be executed in favour of the Government by the Madura Mills Company Limited, Madurai.

98. Notification issued with G.O. Ms. No. 4880, Revenue, dated the 14th August 1973 in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899), in respect of the endowment deed to be executed by the settlers mentioned in the schedule in favour of the Sree Ayyappa College Managing Committee in Kanyakumari district.

99. Notification issued with G.O. Ms. No. 7959, Revenue, dated the 13th December 1973 in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) on the instruments of transfer of debentures to be issued in the form of stock certificates and promissory notes by the Tamil Nadu Housing Board in connection with the loan to the value of Rs. 110 lakhs (Rupees one hundred and ten lakhs), floated by the said Board during December 1972.

[1974 மார்ச் 30]

அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

* 100 pamphlet “தமிழ்நாட்டில் கூட்டுறவு வீட்டு வசதி”
£ 101. Policy Note on Food and Civil Supplies. (English and Tamil).

£ 102. The Tamil Nadu Appropriation Bill, 1974 (L.A. Bill No. 12 of 1974), as passed by the Assembly.

103. Policy Note on Cinchona Department, 1974. (English and Tamil).

104. Policy Note on Forests, 1974-75. (English and Tamil).

105. Commercial Budget on Cinchona Department, 1974-75.

* Laid on the table of the House on 29th March 1974.

£ Circulated to all M.L.Cs. on 29th March 1974.

இணைப்பு I

[II ஆம் பக்கத்தில் இனம் 3-க்கான அடிக்க குறிப்பைக் காண்க.]

L.A. BILL No. 12 OF 1974.

(As passed by the Assembly)

A Bill to provide for the appropriation of certain further moneys out of the Consolidated Fund of the State for the service of

the financial year which commenced on the 1st April 1973
BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-fifth year of the Republic of India as follows:—

Short title.—This Act may be called the Tamil Nadu Appropriation Act, 1974.

2. Supplementary appropriation out of the Consolidated Fund for the financial year which commenced on the 1st April 1973.—The State Government may appropriate out of the Consolidated Fund of the State for the financial year which commenced on the 1st April 1973, a further sum not exceeding fifty three crores ninety lakhs sixty seven thousand and two hundred rupees, being moneys required to meet—

(a) the supplementary grants made by the Tamil Nadu Legislative Assembly for that period, as set forth in column (3) of the Schedule; and

(b) the supplementary expenditure charged on the consolidated Fund of the State for that period, as set forth in column (4) of the Schedule.

1974 மார்ச் 30]

THE SCHEDULE.

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding.		Total.
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS	RS.	RS.
1	Land Revenue Department ..	55,25,900	..	55,25,900
2	State Excise Duties ..	21,17,000	..	21,17,000
3	Motor Vehicles Acts Administration.	9,51,800	2,600	9,51,800
4	General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration.	83,37,600	..	83,40,200
5	Stamps—Administration ..	10,98,200	..	10,98,200
6	Registration Department ..	18,41,900	400	18,42,300
7	State Legislature ..	12,19,600	19,000	12,38,600
8	Elections ..	12,76,200	..	12,76,200
9	Head of State, Ministers and Headquarters Staff.	1,31,47,000	6,89,500	1,38,36,500
10	Milk Supply Schemes ..	77,50,700	..	77,50,200
11	District Administration and Miscellaneous.	2,65,11,700	37,900	2,65,79,600
12	Administration of Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1939.	6,60,800	..	6,60,800
13	Administration of Justice ..	44,53,100	7,14,500	5,67,600
14	Jails ..	56,45,000	..	56,45,000
15	Police ..	3,24,70,700	44,800	3,25,14,800
16	Education ..	7,41,63,900	500	7,41,64,400
17	Medical ..	2,52,32,700	..	2,52,32,700
18	Public Health ..	300	..	300
19	Agriculture ..	1,60,37,700	71,900	1,61,09,600
20	Fisheries ..	48,67,800	..	48,67,800
21	Animal Husbandry ..	300	6,500	6,800
22	Co-operation ..	35,35,200	..	35,35,200

[1974 மார்ச் 30]

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding.		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charge on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
23	Industries	44,28,500	..	44,28,500
25	Handloom and Textiles ..	1,57,200	..	1,57,200
26	Khadi	100	..	100
27	Community Development Projects, etc.	4,10,97,200	..	4,10,97,200
28	Labour including Factories.	19,36,600	..	19,36,600
29	Welfare of the Scheduled Tribes and Castes, etc.	10,00,000	..	10,00,000
32	Public Works—Works]. ..	1,47,65,300	4,72,100	1,52,37,400
33	Public Works—Establishment and Tools and Plant.	1,75,98,200	..	1,75,98,200
34	Public Works—Grants-in-Aid.	100	..	100
35	Road Transport Schemes..	87,28,600	1,50,000	88,78,600
37	Pensions	1,72,71,900	..	1,72,71,900
38	Miscellaneous	200	82,800	83,000
40	Forest Department ..	53,47,000	..	53,47,000
44	Capital Outlay on Agriculture.	..	3,85,200	3,85,200
45	Capital Outlay on Industrial Development.	4,11,01,800	3,11,500	4,14,13,300
46	Capital Outlay on Irrigation.	24,32,900	..	24,32,900
47	Capital Outlay on Public Works.	1,56,94,300	6,87,000	1,63,81,300
48	Capital Outlay on Road Transport Schemes.	43,03,100	..	43,03,100
50	Commuted Value of Pensions.	..	9,000	9,000
51	Capital Outlay on Schemes of Government Trading.	..	9,600	9,600
52	Loans and Advances by the State Government.	12,26,35,300	..	12,26,35,000
	Grand Total ..	53,53,72,400	36,94,800	53,90,67,200

இணைப்பு II

[476 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 4-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

உணவு மற்றும் உணவுப்பொருள் வழங்கல் கொள்கை

விளக்கக் குறிப்பு.

1973-74 ஆம் ஆண்டில், இந்தாட்டில், உணவுப் பொருள்களின் விலையும் ஏனைய நுகர் பொருள்கள் மற்றும் தொழிற்சாலை உற்பத்திப் பொருள்கள் ஆகியவற்றின் விலையும் எல்லா வகையிலும் உயர்ந்தன. வரலாறு காணாத வகையில் விலைவாசி ஏறியது. அனைத்திந்திய பொது வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளியானது, 1973, மார்ச்சில் 216 ஆக இருந்து 1973, டிசம்பரில் 260 ஆயிற்று. வாழ்க்கை உணவுச் செலவுப் புள்ளியானது, 1973, மார்ச்சில் 236 ஆக இருந்து 1973, டிசம்பரில் 289 ஆக உயர்ந்தது. நுகர் பொருள்கள், குறிப்பாக உணவுப் பொருள்கள் கிடைப்பது மிகவும் அரிதாய் இருந்தது. டில்லி, பம்பாய், கல்கத்தா ஆகியவிடங்களிலுள்ள சந்தைகளிலிருந்து அரிசி, கோதுமை, பயறு வகைகள், சமையலுக்கான எண்ணெய்கள் போன்ற இன்றியமையாப் பொருள்கள் கூட இருந்த இடந்தெரியாமல் மறைந்தன. இத்தகைய சூழ்நிலையின் காரணமாக போராட்டங்களும் கட்டுக்கடங்கா வன்முறையும் உருவாகி அரசுகள் கவிழவும் காரணமாய் அமைந்தது.

இத்தகைய இருளார்ந்த சூழ்நிலையில் நாடு நலிந்து தவித்துக் கொண்டிருக்கையில், பொதுமக்களும் உற்பத்தியாளர்களும் மன நிறைவு பெறும் வகையில் தமிழ்நாடு தனித்து நின்று தன்னை எதிர் நோக்கியுள்ள பிரச்சினைகளைச் சமாளித்தது. ஒரு சிலரால் செயற்கையாக ஏற்பட்ட நெருக்கடிகள் தவிர, மற்றப்படி, மாநிலம் முழுதும், போதுமான அளவுகளில், நியாயமான விலைகளில் பொருள்கள் வழங்கப்பட்டன. தமிழ்நாட்டில், வாழ்க்கை உணவுச் செலவுப் புள்ளி 1973, மார்ச்சில் 216 ஆக இருந்து 1973, டிசம்பரில் 241 ஆக உயர்ந்தது என்பதையும், அனைத்திந்திய அளவில் இவ்வயர்வு 22.4 சத வீதமாக இருக்க, தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இவ்வயர்வு 11.6 சத வீதம்தான் என்பதைக் கேட்டு நமது மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் மகிழ்ச்சியடைவர். முக்கியமாக, தானிய வகைகள், எண்ணெய் வகைகள் ஆகியவற்றின் விலைகள் உயர்ந்த காரணத்தால் இந்த விலை உயர்வு ஏற்பட்டது. பயறு வகைகள், 4 சத வீதம் விலை குறைந்தன. எண்ணெய்கள் 14 சத வீதம் விலை உயர்ந்தன. துரதிருஷ்டவசமாக, எண்ணெய் வித்துக்கள் நமது மாநிலத்தில் குறைந்த அளவில்தான் உற்பத்தியாகின்றன. இவ்வகையில் நாம் பெரும்பாலும் பிற மாநிலங்களையே நம்பியிருக்க வேண்டிய நிலையுள்ளது. தானியங்களின் விலை 15.5 சத வீதம் உயர்ந்தது.

[1974 மார்ச் 30]

உரம், பூச்சிக்கொல்லி மருந்து, பயிர்நோய் பூச்சிக் கொல்லி மருந்து ஆகிய வகைகளில் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருந்தும் இயற்கை நம்மிடம் காட்டிய பரிவு, ஏறத்தாழ நல்ல விளைச்சல் ஏற்பட்டது ஆகியவையே இதற்கு ஓரளவு காரணமாகும். இருப்பினும், நமது மாநிலத்திலுள்ள மனநிறைவளிக்கும் நிலைமைக்கு இதுவே முழு காரணமாகச் சொல்லமுடியாது. சில மாநிலங்களில் மிகு விளைச்சல் காணப்பட்ட போதிலும், நெருக்கடி மிகுந்து காணப்பட்டது.

நியாயமான விலைகளில் போதுமான அளவுக்கு வெளிச்சந்தை கொள்முதல் செய்தல், உரிய நேரத்தில் ஆதரவு விலையில் கொள்முதல் செய்தல், லெவி முறை மூலம் உற்பத்தியாளர்களுக்குத் தேவையற்ற தொல்லை தருவதைத் தவிர்த்தல் ஆகியவற்றின் மூலம் உற்பத்தியாளர்களுக்கு எல்லாவகையிலும் அரசு ஊக்க மளித்தது. அரிசி வணிகத்தைப் பொறுத்தவரையில், அவசியமான இடங்களிலெல்லாம் எளிய மக்களுக்குப் பொதுப்பங்கீட்டு முறை மூலம் பொருள்களை வழங்கியும் மாநில முழுவதிலும் கோதுமை, கோதுமைப் பொருள்கள், சர்க்கரை ஆகியவற்றின் மொத்த வணிகத்தை மேற்கொண்டும் பாதகமான சூழ்நிலை உருவாகும் என்று தோன்றிய சமயங்களில் இன்றியமையாப் பொருள்களின் விலை உயராமல் இருக்க, வணிகம் மற்றும் தொழில் வகைகளில் தொடந்தாற்போல் தொடர்பு கொண்டும் பொது மக்களின் நலனில் அக்கறை காட்டினோம். பயறு வகைகளுக்கு விற்பனை வரிவிலக்கு அளிப்பது மக்களுக்கு நன்மை பயக்கும் என்று தெரியவந்ததால், பயறு வகைகளுக்கு விற்பனை வரித் திருந்து நாம் விலக்களித்தோம். இம் மாநிலத்தில் மனநிறைவளிக்கும் சூழ்நிலை நிலவிவருவதற்கு இதுவே முக்கிய காரணமாகும்.

அரிசி பற்றிய கொள்கை.

அரிசி, நெல் வணிகத்தை முறைப்படுத்தவும், விலைவாசி ஒரு நிலையிலிருக்குமாறு பார்த்துக் கொள்ளவும், ஒரு சீரான பங்கீட்டு முறையைச் செயற்படுத்தவும் இயலும் வகையில் இம் மாநிலம் 19 மண்டலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது. ஏற்றுமதி செய்யும் மாவட்டத்தின் ஆட்சித் தலைவரால் வழங்கப்படும் அனுமதிகள் மேலன்றி மற்றப்படி ஒரு மண்டலத்திற்கும் மற்றொரு மண்டலத்திற்கும் இடையே அரிசி-நெல் கொண்டு செல்லப்படுவதற்குத் தடை விதிக்கப்பட்டது.

1973-74ஆம் ஆண்டில், பொதுப் பங்கீட்டு முறைக்கும் அண்டை மாநிலங்களுக்கு உரிய தருணத்தில் வழங்கவும் மத்தியத் தொகுப்பு ஏற்பாட்டுக்கு அனுப்பவும் தேவைப்படும் தானியங்களைப் பெறும் பொருட்டு வணிகர்கள், ஆலையதிபர்கள் ஆகியோர் மீது லெவி விதிக்கும் கொள்கையைத் தொடர்ந்து

1974 மார்ச் 30]

அரசு பின்பற்றியது. அறுவடை, விற்பனை நிலைமைகளையொட்டி, வெவ்வேறு சமயங்களில் வெவ்வேறு பகுதிகளில் லெவி விதிக்கப்பட்டது. 20 சத வீதம் முதல் 33½ சத வீதம் வரை வெவ்வேறு விதிதங்களில் லெவி விதிக்கப்பட்டது. இந்த லெவி விதிப்பு மூலம் நாம் 1,14,027 டன் அரிசியைச் சேகரிக்க முடிந்தது. மேலும், குறுவை பருவத்தின்போது அறுவடையான நெல்லை விற்பனை செய்யும் வகையில் சிக்கல்கள் தோன்றியபோது ஆதரவு விலையில் இந்திய உணவுக் கழகமும் தமிழ்நாடு உணவுப் பொருள் வழங்கு கழகமும் சேர்ந்து 91,367 டன் அரிசி வாங்கப்பட்டது. பல்வேறு வகைகளில் கொள்முதல் செய்யப்பட்ட அரிசியின் அளவு மொத்தம் 2,09,398 டன்னாகும். இதில், சென்னை, கோயம்புத்தூர், கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களில் பொதுப் பங்கீட்டு முறைக்காக 98,590 டன் அரிசி எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது, மத்தியத்தொகுப்பு ஏற்பாட்டிற்கு மாநிலத்தின் பங்காக 111,435 டன் அரிசி கொடுக்கப்பட்டது, இருதரப்பு உதவித் திட்டத்தின்கீழ் பின்வரும் மாநிலங்களுக்கு 34,000 டன் அரிசி கொடுக்கப்பட்டது:—

					(டன்கள்).
மகாராஷ்டிரம்	..	..	..	..	10,000
குஜராத்	..	..	..	..	11,000
கேரளா	..	..	..	..	9,000
மைசூர்	..	..	..	..	3,000
மேற்கு வங்காளம்	..	..	..	..	1,000
				மொத்தம் ..	34,000

சென்னை, கோயம்புத்தூர் மாநகர்களிலுள்ள, திங்களொன்றுக்கு ரூ. 300 அல்லது அதற்குக் குறைவான வருமானமுள்ள குடும்பங்களுக்கு முறையின் மரபில் (Informal distribution system) அரிசி வழங்கும் முறையை நாம் தொடர்ந்து மேற்கொண்டோம். இதன் மூலம் 28.25 இலட்சம் பேர் பயன் பெற்றனர். எல்லையோரப் பகுதியைத் தாண்டி அரிசி கடத்திச் செல்லப்படுவதைத் தடுக்கவேண்டி கடுமையான கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட வேண்டி வந்த கன்னியாகுமரி மாவட்ட எல்லையோரப் பகுதிகளில் அரிசி கிடைக்கச் செய்யவும், நெல் உற்பத்தியாகாத இப் பகுதியில் நியாய விலையில் அரிசி கிடைக்கச் செய்யவும் விளவங்கோடு வட்டத்திற்கும் கல்குளம் வட்டத்தைச் சேர்ந்த பத்து கிராமங்களுக்கும் பொதுப் பங்கீட்டுத் திட்டம் நீட்டிக்கப்பட்டது. இத் திட்டத்தின் மூலம் அப் பகுதியிலுள்ள 10.91 இலட்சம் மக்கள் பயன் பெற்றனர்.

கோதுமை.

[1974 மார்ச் 30]

நமதும மாநிலத்திற்கு, 1972-73-ல் மொத்தம் 359,000 டன் கோதுமை ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்க 1973-74-ல், மொத்தம் 147,000 டன் அளவுக்கே கோதுமை ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. கடந்த இரு மாதங்களில் கோதுமை ஒதுக்கீடு படிப்படியாக குறைக்கப்பட்டது. மாதந்தோறும் சாதாரணமாக 34,000 டன் கோதுமை ஒதுக்கப்படுவது வழக்கம், ஆனால், தற்போது ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது 9,000 டன் தான். கோதுமை ஒதுக்கீட்டில் இத்தகையதொரு கடுமையான வெட்டு இருந்த போதிலும், கோதுமை உணவு உண்போர், நீரிழிவு நோயாளிகள், கோதுமையைப் பெருமளவில் பயன்படுத்தும் ஓட்டல்காரர்கள், ரொட்டி கடைக்காரர்கள், சேமியா தயாரிப்பாளர்கள், பிஸ்கட் தயாரிப்பாளர்கள் ஆகியோரின் நியாயமான தேவைகளையும் நாம் நிறைவுசெய்து, சமாளித்து வருகிறோம். கோதுமை, கோதுமைப் பொருள்கள் மொத்த வணிகத்தை முழு மனதோடும், வெற்றிகரமாகவும் மேற்கொண்ட ஒரே அரசு தமிழ்நாடு அரசாகத்தான் இருக்க முடியும்.

தமிழ்நாடு உணவுப்பொருள் வழங்கு நிறுவனத்தின் கடைகளிலிருந்தும், கூட்டுறவு பண்டகசாலைகளிலிருந்தும் கீழ்க்கண்ட கட்டுப்பாட்டு விலைகளில் பொதுமக்களுக்கு கோதுமையும், கோதுமைப் பொருள்களும் விற்கப்படுகின்றன:—

(கிலோ கிராம் ஒன்றுக்கு).

	ரூபாய்.
கோதுமை	1.00
மைதா	1.30
ரவை	1.30
கப்பி ஆட்டா	1.00

தற்போது, கோதுமை உணவு உண்போருக்கும், நீரிழிவு நோயாளிகளுக்கும், திங்களொன்றுக்கு, முறையே, ஆறு கிலோ, ஐந்து கிலோ வீதங்களில் நாம் கோதுமை வழங்கி வருகிறோம். கோதுமையை பெருமளவில் பயன்படுத்துவோரின் 1971-72 ஆண்டு மொத்தக் கணக்கு, 1972, ஏப்ரலிலிருந்து 1972, செப்டம்பர் வரை கோதுமை விற்பனை கட்டுப்பாடு இராத, பற்றாக்குறை இராத நிலை இருந்தபோது அவர்கள் வாங்கிய கோதுமையின் அளவு ஆகியவற்றில் எது குறைவோ அதைக் கணக்கிற்கொண்டு அவர்களுக்காக கோதுமை ஒதுக்கீடு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. பெரும் வேறுபாடுகள் காணப்படும் நேர்வுகளில், 1969-70, 1970-71, 1971-72 ஆண்டுகளுக்கான மொத்தக் கணக்குகள்

1974 மார்ச் 30]

கணக்கிற் கொள்ளப்படுகின்றன. கிடைக்கக்கூடிய கோதுமை கயின் அளவுக்கேற்ப, ரொட்டி தயாரிப்பாளர்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவமும், சேமியா தயாரிப்பாளர்களுக்கு குறைந்த முக்கியத்துவமும் அளிக்கப்பட்டு பங்கீடு முறைப்படுத்தப்படுகிறது.

பங்கீடு அட்டை பெற்றுள்ளோருக்கு எஞ்சிய கோதுமையிலிருந்து சிறு அளவில் கோதுமை வழங்கப்படுகிறது. நம்முடைய குறைந்த அளவு நியாயமான தேவைகளை நிறைவு செய்ய நமக்கு 20,000 டன் கோதுமை தேவைப்படுமென்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

சர்க்கரை.

சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து பல்வேறு பகுதிகளுக்குச் சர்க்கரை வழங்குவதை மத்திய அரசு முறைப்படுத்துகிறது. இந்நாட்டில் உற்பத்தியாகும் சர்க்கரையில் 70 சத வீதத்தை இந்திய அரசு லெவி சர்க்கரையாக எடுத்துக்கொண்டு, அந்தச் சர்க்கரையை ஏற்றுமதி செய்வதுடன் பல்வேறு மாநிலங்களின் சொந்தப் பயனுக்காகவும் ஒதுக்கீடு செய்கிறது. சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைகள், எஞ்சிய 30 சத வீத அளவு சர்க்கரையை இந்தியாவின் எப்பகுதியிலும் உள்ள சந்தைகளில் தாராளமாக விற்பனை செய்ய அனுமதி வழங்கப்படுகிறது. லெவி சர்க்கரையானது நாடு முழுவதும் கிலோ ஒன்றுக்கு ரூபாய் 2.15 என்ற குறிப்பிட்ட விலையில் விற்கப்பட வேண்டும். 1973-74-ம் ஆண்டில், தமிழ்நாட்டிற்கு பிற்சேர்க்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு மொத்தம் 1,24,660.12 டன் சர்க்கரை ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

உணவுப்பொருள் வழங்கு ஆணையாளர், மாநிலத்திற்கென்று ஒதுக்கப்பட்டுள்ள சர்க்கரையை, நபர்வாரி அடிப்படையில் மாவட்டங்களுக்குப் பங்கீடு செய்கிறார். தேவைப்படும் அளவை நிர்ணயிக்க கீழ்க்கண்ட விதிமுறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன:—

வருமானம்.	நகர்ப் பகுதிகள்.	கிராமப் பகுதிகள்.
(1)	(2)	(3)
ஒரு திங்களுக்கு ரூபாய் 300-ம் அதற்குக் குறைந்தும்.	2 கிலோ.	1 கிலோ.
ஒரு திங்களுக்கு ரூபாய் 301 முதல் ரூபாய் 499 வரை.	4 கிலோ.	2 கிலோ.
ஒரு திங்களுக்கு ரூபாய் 500-ம் அதற்கு மேற்பட்டும்.	6 கிலோ.	4 கிலோ.

மேற்சொன்ன வகையில் பார்த்தால், இம் மாநிலத்திற்குத் திங்களொன்றுக்கு மொத்தம் 14,000 டன் சர்க்கரை தேவைப்படும்.

[1974 மார்ச் 30]

இவ்வாறு மாவட்ட அளவில் சர்க்கரை ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட பின்னர், பல்வேறு மாவட்டங்களின் ஆட்சித் தலைவர்கள், மேற் சொன்ன அடிப்படையில் (சிறு மாறுதல்களுடன்) தத்தம் மாவட்டங்களில் இந்த ஒதுக்கீட்டுச் சர்க்கரையைப் பங்கீடு செய்கிறார்கள்.

இம் மாநிலத்தில், அவ்வப்போது துணை மொத்த வணிகர்களாகச் (Sub-wholesalers) செயல்படும் கூட்டுறவுகளின் உதவியுடன், தமிழ்நாடு உணவுப்பொருள் பங்கீட்டுக் கழகமே சர்க்கரை மொத்த வணிகத்தை மேற்கொண்டு வருகிறது. தமிழ்நாடு உணவுப்பொருள் வழங்கல் கழகத்தின் சில்லறை விற்பனைக் கடைகள், கூட்டுறவுகள், தனிப்பட்ட விற்பனையாளர்கள் ஆகியோர் மூலம் சில்லறைப் பங்கீடு செய்யப்படுகிறது. தனிப்பட்ட விற்பனையாளர்கள் செய்யும் சர்க்கரைப் பங்கீட்டை கூட்டுறவுகளே படிப்படியாக மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசு அண்மையில் கொள்கை முடிவெடுத்தது. பங்கீட்டு முறை அணுவளவேனும் ஊறு ஏற்படாவண்ணம் இக்கொள்கை பின்பற்றப்படுகிறது.

சர்க்கரைப் பங்கீடு செய்யும் செயல்நோக்கத்திற்காக, இம் மாநிலத்திலுள்ள (நகர்ப்புற, கிராமப்புற) மக்களனைவருக்கும் குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இம் மாநிலத்தில் 94,82,604 குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

பயறு வகைகள்.—நமது மாநிலத்தில் பயறு வகைகளின் உற்பத்தி மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது. கீழ்க்கண்ட அட்டவணை பயறு வகைகளில் நமது தேவை உள்ளூரில் உற்பத்தியாகும் அளவு, ஏனைய மாநிலங்களிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் அளவு ஆகிய விவரங்களைக் காட்டும்:—

(1)	உள்ளூர் உற்பத்தி.	இறக்குமதி அளவு.	உபயோக அளவு.
(2)	(3)	(4)	
துவரையும், துவரம் பருப்பும்	46,000	65,000	1,11,000
உளுந்தும், உளுத்தம் பருப்பும்	36,000	50,000	86,000
பச்சைப்பயறும், பச்சைப் பருப்பும்	28,000	3,000	31,000
கொண்டைக்கடலையும் கடலைப்பருப்பும் ..	2,000	2,40,000	2,42,000
மொத்தம் ..	1,12,000	3,58,000	4,70,000

1974 மார்ச் 30]

விலை குறைப்பிற்கு வழியே இல்லை என்பதை இதன்மூலம் அறியலாம். அரசு விலைகளை நிர்ணயம் செய்து கட்டுப்பாடு விதிக்க வேண்டும் என்று இந்த அவையில் தொடர்ந்து வலியுறுத்தப்பட்டு வருகிறது. இவ்வகையில் சரிப்பட்டு இணங்கும் தரக்குறைவான கொள்கையைப் பின்பற்றினால் மோசமான பற்றாக்குறை நிலை ஏற்படும் என்ற காரணத்தால் நாம் அக்கொள்கையைப் பின்பற்றவில்லை.

ஏனெனில் இவ்வகையில் வெளியிடங்களிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய வணிகர்கள் மறுப்பர். மக்கள் பட்ட தொல்லைகளே நம்மை இந்த சரியான முடிவெடுக்கச் செய்தது. நாமாக முடிவெடுக்கவில்லை. அத்தகைய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு இந்தியப் பாதுகாப்பு விதிகளின்கீழ் இன்றியமையாப் பொருள்கள் சிலவற்றின் விலைகள் நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட மாநிலங்கள் சிலவற்றில் பொருள்கள் பதுக்கப்பட்டு, அவை கிடைப்பதே அரிதாகிவிட்டது. மக்கள் சொல்லொணாத துயருற்ற காரணத்தால் அக்கொள்கையைக் கைவிட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. நாம் அதிக விலைகள் கொடுத்து வாங்கியிருக்கிறோம்; ஆனால் பொருள்கள் கிடைக்காத சூழ்நிலை நமக்கு ஏற்படவில்லை.

சமையல் எண்ணெய்கள்.—எண்ணெய் வகைகளைப் பொறுத்த வரையில் நிலைமை இன்னமும் மோசமாக இருந்தது. சமையல் எண்ணெய்களின் விலை ஒரேயடியாய் உயர்ந்து, அவை கிடைப்பதே அரிதாகி விட்டது. நமது மாநிலத்தில் வேர்க்கடலை நீங்கலாக ஏனைய வகைகளின் உற்பத்தி மிகவும் குறைவே என்ற உண்மையும் இந்த அவைக்குத் தெரியும். வேர்க்கடலை விற்பனைக்கு லெவி விதிப்பதன் மூலம் கடலெண்ணெயின் விலையைக் குறைப்பதற்குத் தீர்வு காண முயன்றோம். வேர்க்கடலை விற்பனைக்கு 25 சதவீத லெவி விதித்து அவற்றைக்கொண்டு எண்ணெய் தயாரித்து நமது மக்களுக்கு கிலோ ஒன்றுக்கு ரூபாய் 6 வீதம் விற்பனை செய்ய விரும்பினோம். துரதிருஷ்டவசமாக இதற்கு இந்திய அரசு அனுமதி வழங்கவில்லை. இவ்வகையில் நாம் மீண்டும் மீண்டும் முறையிட்டுக் கொண்டபோதிலும் பயனுள்ள பதிலேதும் இந்திய அரசிடமிருந்து வரவில்லை.

ஓரளவேனும் உறுதியாக எண்ணெய் கிடைக்கச் செய்யும் முயற்சியில் தமிழ்நாடு உணவுப்பொருள் வழங்கு கழகமானது தாவர எண்ணெய்களை இருப்பு வைத்திருந்தோரிடமிருந்து சிறிய அளவில் எண்ணெய்களைப் பெற்று கழகத்தின் சில்லறை விற்பனை நிலையங்கள் மூலமாக அவற்றை விற்பனை செய்தது. விநியோகத்திற்கென்றுள்ள வனஸ்பதியை நியாயவிலைக் கடைகள் மூலம் விற்பனை செய்ய தமிழ்நாடு உணவுப்பொருள் வழங்கு கழகமானது வனஸ்பதி தயாரிப்பாளர்களின் முகவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்று அத் தயாரிப்பாளர்களுக்கு நிபந்தனை விதிக்கப்பட வேண்டுமென்று நாம் இந்திய அரசிடம் முறையீடு செய்துகொண்டோம்.

[1974 மார்ச் 30]

இவ்வாறு மாவட்ட அளவில் சர்க்கரை ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட பின்னர், பல்வேறு மாவட்டங்களின் ஆட்சித் தலைவர்கள், மேற் சொன்ன அடிப்படையில் (சிறு மாறுதல்களுடன்) தத்தம் மாவட்டங்களில் இந்த ஒதுக்கீட்டுச் சர்க்கரையைப் பங்கீடு செய்கிறார்கள்.

இம் மாநிலத்தில், அவ்வப்போது துணை மொத்த வணிகர்களாகச் (Sub-wholesalers) செயல்படும் கூட்டுறவுகளின் உதவியுடன், தமிழ்நாடு உணவுப்பொருள் பங்கீட்டுக் கழகமே சர்க்கரை உணவுப்பொருள் வழங்கல் கழகத்தின் சில்லறை விற்பனைக் கடைகள், கூட்டுறவுகள், தனிப்பட்ட விற்பனையாளர்கள் ஆகியோர் மூலம் சில்லறைப் பங்கீடு செய்யப்படுகிறது. தனிப்பட்ட விற்பனையாளர்கள் செய்யும் சர்க்கரைப் பங்கீட்டை கூட்டுறவுகளே படிப்படியாக மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசு அண்மையில் கொள்கை முடிவெடுத்தது. பங்கீட்டு முறை அணுவளவேனும் ஊறு ஏற்படாவண்ணம் இக்கொள்கை பின்பற்றப்படுகிறது.

சர்க்கரைப் பங்கீடு செய்யும் செயல்நோக்கத்திற்காக, இம் மாநிலத்திலுள்ள (நகர்ப்புற, கிராமப்புற) மக்களனைவருக்கும் குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இம் மாநிலத்தில் 94,82,604 குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

பயறு வகைகள்.—நமது மாநிலத்தில் பயறு வகைகளின் உற்பத்தி மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது. கீழ்க்கண்ட அட்டவணை பயறு வகைகளில் நமது தேவை உள்ளூரில் உற்பத்தியாகும் அளவு, ஏனைய மாநிலங்களிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் அளவு, ஆகிய விவரங்களைக் காட்டும்:—

(1)	உள்ளூர் உற்பத்தி.	இறக்குமதி அளவு.	உபயோக அளவு.
	(2)	(3)	(4)
துவரையும், துவரம் பருப்பும்	46,000	65,000	1,11,000
உளுந்தும், உளுத்தம் பருப்பும்	36,000	50,000	86,000
பச்சைப்பயறும், பச்சைப் பருப்பும்	28,000	3,000	31,000
கொண்டைக்கடலையும் கடலைப்பருப்பும்	2,000	2,40,000	2,42,000
மொத்தம்	1,12,000	3,58,000	4,70,000

1974 மார்ச் 30]

விலை குறைப்பிற்கு வழியே இல்லை என்பதை இதன்மூலம் அறியலாம். அரசு விலைகளை நிர்ணயம் செய்து கட்டுப்பாடு விதிக்க வேண்டும் என்று இந்த அவையில் தொடர்ந்து வலியுறுத்தப்பட்டு வருகிறது. இவ்வகையில் சரிப்பட்டு இணங்கும் தரக்குறைவான கொள்கையைப் பின்பற்றினால் மோசமான பற்றாக்குறை நிலை ஏற்படும் என்ற காரணத்தால் நாம் அக்கொள்கையைப் பின்பற்றவில்லை.

ஏனெனில் இவ்வகையில் வெளியிடங்களிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய வணிகர்கள் மறுப்பு. மக்கள் பட்ட தொல்லைகளே நம்மை இந்த சரியான முடிவெடுக்கச் செய்தது. நாமாக முடிவெடுக்கவில்லை. அத்தகைய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு இந்தியப் பாதுகாப்பு விதிகளின்கீழ் இன்றியமையாப் பொருள்கள் சிலவற்றின் விலைகள் நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட பொருள்கள் சிலவற்றின் விலைகள் தாக்கப்பட்டு, அவை கிடைப் மாநிலங்கள் சிலவற்றில் பொருள்கள் பதுக்கப்பட்டு, அவை கிடைப் பதே அரிதாகிவிட்டது. மக்கள் சொல்லொனாத் துயருற்ற காரணத்தால் அக்கொள்கையைக் கைவிட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. நாம் அதிக விலைகள் கொடுத்து வாங்கியிருக்கிறோம்; ஆனால் பொருள்கள் கிடைக்காத சூழ்நிலை நமக்கு ஏற்படவில்லை.

சமையல் எண்ணெய்கள்.—எண்ணெய் வகைகளைப் பொறுத்த சமையல் எண்ணெய் மோசமாக இருந்தது. சமையல் வரையில் நிலைமை இன்னமும் மோசமாய் உயர்ந்து, அவை கிடைப்பதே எண்ணெய்களின் விலை ஒரேயடியாய் உயர்ந்து, அவை கிடைப்பதே அரிதாகி விட்டது. நமது மாநிலத்தில் வேர்க்கடலை நீங்கலாக ஏனைய வகைகளின் உற்பத்தி மிகவும் குறைவே என்ற உண்மையும் இந்த அவைக்குத் தெரியும். வேர்க்கடலை விற்பனைக்கு வெளி விற்பதன் மூலம் கடலெண்ணெயின் விலையைக் குறைப்பதற்குத் தீர்வு காண முயன்றோம். வேர்க்கடலை விற்பனைக்கு 25 சதவீத விலை விதித்து அவற்றைக்கொண்டு எண்ணெய் தயாரித்து நமது மக்களுக்கு கிலோ ஒன்றுக்கு ரூபாய் 6 வீதம் விற்பனை செய்ய அனுமதி வழங்குவதில்லை. இவ்வகையில் நாம் மீண்டும் மீண்டும் முறையிட்டுக் கொண்டபோதிலும் பயனுள்ள பதிலேதும் இந்திய அரசிடமிருந்து வரவில்லை.

ஒரளவேனும் உறுதியாக எண்ணெய் கிடைக்கச் செய்யும் முயற்சியில் தமிழ்நாடு உணவுப்பொருள் வழங்கு கழகமானது தாவர எண்ணெய்களை இருப்பு வைத்திருந்தோரிடமிருந்து சிறிய அளவில் எண்ணெய்களைப் பெற்று கழகத்தின் சில்லறை விற்பனை நிலையங்கள் மூலமாக அவற்றை விற்பனை செய்தது. விநியோகத் திற்கென்றுள்ள வனஸ்பதியை நியாயவிலைக் கடைகள் மூலம் விற்பனை செய்ய தமிழ்நாடு உணவுப்பொருள் வழங்கு கழகமானது வனஸ்பதி தயாரிப்பாளர்களின் முகவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்று அத் தயாரிப்பாளர்களுக்கு நிபந்தனை விதிக்கப்பட வேண்டுமென்று நாம் இந்திய அரசிடம் முறையீடு செய்துகொண்டோம்.

[1974 மார்ச் 30]

டோம். அவ்வாறு செய்ய தம்மால் இயலாது என்று தெரிவித்த இந்திய அரசு வனஸ்பதி தயாரிப்பாளர்களுடன் செய்துகொண்டுள்ள ஒப்பந்தமானது தற்போதைய ஏற்பாட்டின் மூலமே மொத்த பங்கீட்டை மட்டும் அனுமதிக்கும் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

மண்ணெண்ணெய்.—இந்திய அரசு நமக்கு மாதந்தோறும் சராசரியாக 30,000 மெட்ரிக் டன் மண்ணெண்ணெய் ஒதுக்கீடு செய்து வருகிறது. தூய்மைப்படுத்தப்படாத எண்ணெய்க்குத் (Crude oil) தட்டுப்பாடு வந்தபோது இந்த ஒதுக்கீடு படிப்படியாகக் குறைக்கப்பட்டது. 1974, பிப்ரவரியில் மண்ணெண்ணெய் ஒதுக்கீடு 20,000 மெட்ரிக் டன் அளவுக்குக் குறைந்து விட்டது. மண்ணெண்ணெய் உயர் வேக டீசல் எண்ணெய் ஆகியவற்றின் விலைகள் சீரமைக்கப்பட்டதன் காரணமாக டீசல் மண்ணெண்ணெய் கலப்படம் குறைந்தது. எனவே மண்ணெண்ணெய் தேவை சுமார் 15 முதல் 20 சதவீதம் வரை குறைந்துள்ளது. எனினும் நம்முடைய தேவை இன்னமும் 24,000 மெட்ரிக் டன் முதல் 25,000 மெட்ரிக் டன் வரை என்ற அளவில்தான் உள்ளது. இடர்ப்பாடான காலத்தை நாம் எதிர்நோக்க வேண்டியுள்ளது என்று டில்லியிலிருந்து அடிக்கடி அறிக்கைகள் வந்தவண்ணம் இருக்கின்றன. மண்ணெண்ணெய் விலை ஏறலாம். வழங்கப்படும் அளவு குறைக்கப்படலாம் என்றெல்லாம் அறிக்கைகள் வருவதன் காரணமாக மண்ணெண்ணெய்த் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுள்ளது என்ற உணர்வு அவ்வப்போது உருவாகி வருகிறது. ஆனால் மொத்த விற்பனையாளர்களும் சில்லறை விற்பனையாளர்களும் செய்யும் விற்பனையைக் கடுமையாகக் கண்காணிப்பதன் மூலமும் விலைக் கட்டுப்பாட்டை கடுமையாகச் செயல்படுத்துவதன் மூலம் நிலைமையை நம்மால் சமாளிக்க முடிந்தது.

பல்வேறு உரிமம் வழங்குதல் மற்றும் கட்டுப்பாடு விதித்துறைகளை அரசு செவ்விய முறையில் செயல்படுத்தி வந்துள்ளது. உணவு தானியங்களை எல்லைக்கப்பால் கடத்திச் செல்வதைத் தடுக்கும் பொருட்டு பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள், சோதனைச் சாவடி ஏற்பாடுகள் ஆகியவை கடுமையாக்கப்பட்டுள்ளன. எல்லை நெடுக சுற்றுக்காவல் பணிக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. கடத்தல் நடக்கும் முக்கியமான இடங்களில் தமிழ்நாடு சிறப்பு காவல் துறையினரின் பணிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. சட்டப்படியான எல்லைப் பகுதிகளில் உணவு தானியங்களைக் கொண்டு செல்வது நுழைவு அனுமதிச் சீட்டு மூலம் முறைப்படுத்தப்பட்டது. நெல் அரிசி ஆகியவற்றின் போக்குவரத்தை கட்டுப்படுத்துவதற்காக எல்லையோரப் பகுதியைச் சுற்றி இரண்டாவது பாதுகாப்பு மண்டலம் ஒன்று தனியாக அமைக்கப்பட்டது. புலனாய்வுத்துறை உணவுப்பொருள் குற்றங்கள் குறித்த பிரிவு, பதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ள உணவுத்தானியங்கள் மற்றும் இன்றியமையாத பொருள்கள் ஆகியவற்றை வெளிக் கொண்டுவர பல திடீர் சோதனைகளை நடத்தியது.

1974 மார்ச் 30]

இந்த முன்னேற்பாடுகள் தவிர பிரபலமான கள்ளக் கடத்தல் காரர்கள் மற்றும் பதுக்கல்காரர்கள் ஆகியோர் உள்நாட்டுப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்கீழ் கைது செய்யப்பட்டனர். அவர்கள் மீது நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன.

மொத்தத்தில் உணவுத் தானிய நிலைமையை அரசு கட்டுப்பாட்டில் வைத்துள்ளது. தேசிய அரசு தமிழ்நாடு ஒரு பாலை வனப் பசுஞ்சோலையாக இருக்கிறது என்பது அனைவராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது.

1974-75 ஆம் ஆண்டு கண்ணோட்டம்.

தேசிய பொருளாதாரம் இன்னும் இடர்பாடுகளிலிருந்து விடுபடவில்லை. அப்படியே விடுபட்டிருந்தாலும்கூட அந்த இடர் பாடுகள் இன்னும் நம்மை அச்சுறுத்தி வருகின்றன. உரங்கள், பயிர்ப் பூச்சிக் கொல்லிகள், பூச்சி மருந்து ஆகியவற்றின் பற்றாக்குறை நிலைமைகள் பசுமைப் புரட்சியின் அடிப்படை கொள்கையையே அச்சுறுத்துகின்றன. அதன் விளைவாக நமது உணவுக் கொள்கை, இன்றியமையாப் பண்டங்கள் வழங்குதல் ஆகியவற்றையும் பாதித்தன. நம்பிக்கையுடனும், நல்லெண்ணத்துடனும் நம் பணியை நாம் தொடங்கினாலும் நம்மை அச்சுறுத்தி வரும் இச் சிக்கல்களை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு நியாய விலை அளிப்பதன் மூலம் உற்பத்தி செய்வோருக்கு உழைப்புக்கேற்ற ஊதியம் பெற உறுதி அளிக்கலாம். வேளாண்மைப் பொருள் விலை ஆணைக் குழுவின் பரிவுரையின் மேல் இந்திய அரசு முடிவு செய்த பல்வேறு தானிய வகைகளின் கட்டுப்படியாகும் விலைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

	ரூ.	ஒரு குவிண்டால்.
நடுத்தர ரக நெல்	70	ரூ.
சோளம்	63	ரூ.
கம்பு	65	ரூ.
மக்காச் சோளம்	63	ரூ.
கேழ்வரகு	62	ரூ.

இந்த தானிய வகைகளில் அங்காடி விலையில் குறைவு ஏற்படும்போது விற்பனைக்கான பொருள்கள் முழுவதையும் அரசு ஆதரவு விலையில் எடுத்துக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கும்.

1974 ஆம் ஆண்டின் சம்பா அறுவடைக் காலத்தில் வெளிக் கூறாத மூலமும் லெவி முறை மூலமும் 1.25 இலட்சம் டன்கள் அரிசி கொள்முதல் செய்வது என்று அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

[1974 மார்ச் 30]

இதை உறுதி செய்வதற்கு தமிழ்நாடு நெல் அரிசி போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாட்டு ஆணையின்கீழ் இம் மாநிலம் 19 தனி மண்டலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. வணிகர்கள் கொள்முதல் செய்யும், கொண்டு செல்லும் தானியங்கள்மீது 25 முதல் 40 சதவீதம் லெவி விதிக்கப்பட்டுள்ளது. 1974 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி இறுதி வரையில் லெவி மூலமும் வெனிச் சந்தை மூலமும் 79,688 டன்கள் கொள்முதல் செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த இருப்பானது பொது மக்களுக்குப் பங்கீடு செய்யப் போதுமானது. நெருக்கடியான நேரங்களில் முடையிருப்புக்களை வைத்திருக்கவும் நாம் கருதுகிறோம்.

தனியார் வர்த்தகமும் அரசின் நிர்வாகத்தில் உள்ள பொதுப் பங்கீட்டு முறையும் ஒருங்கே செயல்பட்டு வருகின்ற கூட்டுப் பொருளாதாரத்தில் பொதுமக்களுக்கு ஈடு செய் விலையில் தானியம் வழங்குகையில் செயற்கை பற்றாக்குறையையும் கள்ளச் சந்தையையும் ஏற்படுத்தும் என்பது அனைவரும் அறிந்த உண்மையாகும். இம்முறையினால் உண்மையாக பொருள்களைப் பயன்படுத்துபவர்கள் இடர்பாடுகளுக்கு உள்ளாகின்றனர். வஞ்சக வியாபாரிகள் ஆதாயம் அடைகின்றனர். இந்தத் தீமையைத் தடுக்கும் பொருட்டு உணவுத் தானியங்களை நாம் ஈடுசெய்தோகை ஏதுமின்றி கட்டுப்படியாகக்கூடிய விலைகளில் பங்கீடு செய்து வருகிறோம். இதனால் சீரான முறையில் உணவுப்பொருள்கள் வழங்கப்படுகின்றன. கள்ளச் சந்தை ஏற்படுவதற்கான வாய்ப்பும் குறைக்கப்படுகிறது.

அரிசி தவிர, மோட்டா ரக தானியங்களின் அங்காடி விலைகள் நிர்ணய விலையைவிட குறையுமானால், அவற்றையும் அரசு எடுத்துக் கொள்ளும்.

கோதுமை, சர்க்கரை குறித்த நமது கொள்கை மாறாமலிருக்கும். தமிழ்நாடு உணவுப்பொருள் வழங்கல் கழகத்தின் மொத்த வாணிகம் மூலம் கோதுமை லெவி சர்க்கரை ஆகியவற்றின் வாணிகத்தை நாம் தொடர்ந்து நடத்துவோம். கூட்டுறவுகளில் சில்லறை விற்பனை பண்டகசாலைகளை அதிக அளவில் பயன்படுத்துவோம். இந்த பண்டங்கள் குறித்த குறைந்த அளவு தேவைகளை மத்திய அரசு ஈடு செய்யும் என எதிர்பார்க்கிறோம்.

தானிய வகைகள், எண்ணெய் ஆகியவை குறித்த மட்டில் தனியார் வணிகத்துடன் இப்பொருள் விற்பனையில் தமிழ்நாடு உணவு வழங்கு கழகம் அதிக அளவில் பங்கெடுத்துக் கொள்வதே நமக்கு வெற்றி அளிக்கக் கூடிய ஒரே கொள்கையாகும். இப்பண்டங்களில் 25 சதவீதத்தை நாம் எட்டிஞோமாயின் பொருளாதாரத்தில் தாழ்ந்த மக்கள் உள்ள பகுதிக்கு நியாய விலையில் வழங்க முடியும். பங்கீட்டு முறையில் மட்டுமின்றி விலையை நிர்ணயிப்பதிலும் நமது கை ஓங்கியிருக்கும். வரும் ஆண்டில் இது குறித்த நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்வோம். குழந்தை உணவு போன்ற பற்றாக்குறை ஏற்படக்கூடிய இன்றியமையாத பொருள்களுக்கும் இதே கொள்கை கையாளப்படும்.

1974 மார்ச் 30]

மண்ணெண்ணெய் பொறுத்த வரையில் தனிப்பட்ட வணிகர்கள் மூலமான விற்பனையை கட்டுப்படுத்துவதில் மிகக் கவனமாக இருந்து வருகிறோம். மண்ணெண்ணெய் கம்பெனிக் கிடங்குகளிலிருந்து மொத்த வியாபாரிகளுக்கும், மொத்த வியாபாரிகளிடமிருந்து சில்லறை வியாபாரிகளுக்கும் சில்லறை வியாபாரிகளிடமிருந்து பொது மக்களுக்கும் செல்வதில் கூர்ந்த கவனம் செலுத்த வேண்டும். மத்திய அரசு தேவையான அளவு மண்ணெண்ணெய் வழங்கி அது பகிர்ந்தளிக்கப்படுவதைக் கூர்ந்து கண்காணிப்பதன் மூலம் நமது தேவைகளை நிறைவு செய்யமுடியும். பற்றாக்குறை நிலை ஏற்படின் கூட்டுறவு சங்கங்கள் அல்லது சில்லறை விற்பனை நிலையங்கள் மூலம் குடும்ப அட்டைகளின் அடிப்படையில் சீரான முறையில் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய நாம் நயங்கமாட்டோம்.

தலைச்சுமையாக ஓரளவு உணவு தானியம் கட்டத்தப்பட்டாலும், திட்டமிட்டு லாரிகள்மற்றும் போக்குவரத்து வாகனங்களில் உணவு தானியங்களைக் கடத்திச் செல்வதை நம்மால் தடுக்க முடிந்துள்ளது. கடந்த ஆண்டில் உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு விதிகளின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்குகள், கைப்பற்றப்பட்ட உணவு தானியங்களின் அளவு, வழக்குத் தொடரப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை ஆகியவை குறித்த விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

1973

பதிவு செய்யப்பட்ட மொத்த வழக்குகள் 10,505

கைப்பற்றப்பட்ட இன்றியமையாத பொருட்களின் அளவு—

அரிசி		31,026.23	குவிண்டால்
நெல்		20,458.75	குவிண்டால்
மோட்டா ரக தானியங்கள்		8,295.83	குவிண்டால்
வனஸ்பதி		37.18	குவிண்டால்
மண்ணெண்ணெய்		1,39,743.00	லிட்டர்
உரம்		1,321.98	குவிண்டால்
கோதுமையும் பொருள்களும்.	கோதுமைப்	845.54	குவிண்டால்
சிமிட்டி		770.12	குவிண்டால்
குழந்தை உணவு		78	டின்கள்

[1974 மார்ச் 30]

சம்பா அறுவடைக் காலத்தில் லெவி முறையிலும் நேரடிக் கொள்முதல் வகையிலும் அதிகக் கொள்முதல் செய்வதற்கான பெரும் நோக்கத்தைக் கொண்டுள்ளது.

தற்சமயம் நிலவுகின்ற பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்காக வெளி மாநிலங்களில் இருந்து 5,579 டன்கள் பயறுகளை வாங்கி சொந்த விற்பனை கடைகள் மூலம் இக்கழகம் வழங்கியது. குழந்தைகள் உணவு, சமையல் எண்ணெய்கள் ஆகியவற்றை உள்ளூரில் இருப்பு வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து இக்கழகம் வாங்கி தனது சில்லறை கடைகள்மூலம் வழங்கியது.

பொதுப் பங்கீட்டு முறையில் ஒருசில தரங்களை நிர்ணயிப்பதற்காக தமிழ்நாடு உணவு வழங்கு கழகம்; பொதுப் பங்கீட்டு முறையை மேலும் சிறந்த முறையில் நடத்த குறைந்தது 100 கடைகளைத் திறக்க வேண்டுமென முடிவு செய்யப்பட்டது. அப்பொழுதுதான் பொதுப் பங்கீட்டு முறை செயல்படும் முறைப் பற்றி பொதுவாக நாம் ஒரு தீர்ப்பு சொல்ல முடியும். இதுவரையில் 102 கடைகள் திறக்கப்பட்டுள்ளன.

பொதுப் பங்கீட்டு முறையை மேலும் உகந்த முறையில் மக்களுக்கு பணி செய்யும் வகையில் அமைப்பதற்காக கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்ட பண்டங்களின் விற்பனையை கூட்டுறவுகளிடம் ஒப்படைக்க அரசு கொள்கை அளவில் முடிவு செய்துள்ளது. இக் கொள்கைக்கிணங்க, தனித்து இயங்கக்கூடிய கூட்டுறவு சங்கங்கள் எங்கெல்லாம் இயங்கி வருகின்றனவோ அங்கெல்லாம் அவர்களிடம் இந்த வாணிபம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. தனியார் வணிகர்களிடமிருந்து இந்த வாணிபம் எடுக்கப்பட்டுவிட்டது. இன்று மொத்தம் 9,842 சில்லறை விற்பனைக் கடைகள் உள்ளன. இவற்றில் அரிசி, சர்க்கரை, கோதுமை பொருள்கள் ஆகியவை விற்கப்படுகிறது. இவற்றில் தமிழ்நாடு உணவு வழங்கு கழகத்தின்கீழ் இயங்குபவை 102 கடைகள். கூட்டுறவுகளால் நடத்தப்படுபவை 4,753. தனியார் அமைப்பில் இயங்குபவை 4,987.

1974-75ஆம் ஆண்டில் இன்றியமையாத பொருள்களின் மொத்த விற்பனை பொது வணிபத்தில் தமிழ்நாடு உணவுப்பொருள் வழங்கு கழகம் அதிகப் பங்கேற்க வேண்டுமென முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாடு உணவு வழங்கு கழகம் இந்திய உணவுக்கழகத்திடமிருந்து உணவு தானிய வாணிபத்தை படிப்படியாக அதிக அளவில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இறக்குமதியையே நம்பி இருக்கின்ற பற்றாக்குறைப் பொருள்களை வெளிச் சந்தையிலிருந்து அதிகம் பெறவேண்டியது தமிழ்நாடு உணவுப்பொருள் வழங்கு கழகத்தின் பெரறுப்பாகும்.

1974 மார்ச் 30]

தமிழ்நாடு உணவு வழங்கு கழகத்தின் மாதிரி சில்லறை விற்பனை கடைகள் செயல்படுமுறையை படிப்படியாக மேலும் மேம்படுத்த வேண்டியது அவசியமாகும். இக்கடைகளின் பணிகள் விரிவுபடுத்தப்பட்டு பற்றாக்குறை ஏற்படும் வாய்ப்புள்ள அதிகமான பண்டங்கள் இக்கடைகள்மூலம் வழங்கப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும். உணவு தானியங்கள் மொத்த வணிகத்தை தமிழ்நாடு உணவுப் பொருள் வழங்கு கழகத்திடம் வைத்துக் கொள்வதும் சில்லறை விற்பனை முழுவதையும் கூட்டுறவுகளிடம் படிப்படியாக ஒப்படைப்பதும் அரசின் கொள்கையாக இருக்கும்.

அரசு ஊழியர்கள் அதிகமான அளவில் உள்ள இடங்களில் தமிழ்நாடு உணவு பொருள் வழங்கு கழகம் நியாயவிலைக் கடைகளை திறக்கவேண்டும் என அரசு முடிவு செய்துள்ளது. ஆரம்ப கட்டமாக சென்னை மாநகரில் அவ்விதமான ஐந்து கடைகள் திறக்கப்படும். இத்திட்டங்கள் பின்பு படிப்படியாக மற்ற மாவட்டங்களுக்கு விரிவுபடுத்தப்படும். இக் கடைகளில் அரசு முகமை மூலமாக விநியோகிக்கப்படும் பொருட்களுடன் மொத்த விலையில் கொள்முதல் செய்யப்படும். மற்ற இன்றியமையாத பொருள்களும் இலாப நட்ட மற்ற முறையில் விற்பனை செய்யப்படும்.

உணவுப் பங்கீட்டுப் பணி என்பது இன்றியமையாததோர் பணியாகும். இதில் பொதுமக்கள் ஒத்துழைத்தால் அல்லாமல் உணவு வழங்கல் துறை திறம்பட செயல்பட இயலாது என்பதை மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். பண்டங்கள் விலை ஏற்றம், பற்றாக்குறை, கட்டுப்பாடுகள் ஆகியவை பற்றிய வதந்திகள் பண்டங்கள் பதுக்கப்படுவதற்குக் காரணமாகின்றன. இதனால் செயற்கை முறையான கிராக்கியும் பற்றாக்குறைகளும் ஏற்படுகின்றன. இதில் கட்டுப்பாட்டுடன் நடந்து கொள்ளுமாறு மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்களை நான் இறைஞ்சிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வணிகர்கள் அரசுக்குத் தமது முழு ஒத்துழைப்பை நல்கி, அரசுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடாதிருப்பர் என்று நான் நம்புகிறேன்.

பிற்சேர்க்கை.

1973-74-ல் மாதந்தோறும் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட சர்க்கரை.

ஏப்ரல் 1973		9,749.3
மே 1973		10,791.3
ஜூன் 1973		10,791.3
ஜூலை 1973		10,517.3
ஆகஸ்டு 1973		10,021.0

[1974 மார்ச் 30]		
செப்டம்பர் 1973		10,021.0
அக்டோபர் 1973		11,063.0
நவம்பர் 1973		10,021.0
டிசம்பர் 1973		10,021.0
ஜனவரி 1974		10,555.0
பிப்ரவரி 1974		10,555.0
மார்ச்சு 1974		10,555.0
மொத்தம்		<u>1,24,660.12</u>

1974 மார்ச் 30]

POLICY NOTE ON FOOD AND CIVIL SUPPLIES.

The year 1973-74 saw an all round increase in the prices of food articles as well as other consumer and industrial goods in the country. The price rise was unprecedented. The All-India General Living Index moved from 216 in March 1973 to 260 in December 1973. The living food index moved from 236 in March 1973 to 289 in December 1973. There was all round scarcity of consumer goods, in particular of food articles. Even such essential commodities as rice, wheat, pulses and edible oils disappeared from the markets of Delhi, Bombay and Calcutta. The situation erupted in agitations, mob violence and collapse of Governments.

In this dismal national background, Tamil Nadu managed its affairs to the great satisfaction of consumer as well as the producer. Except in very few manmade instances, the supplies were available throughout the State in adequate quantities and at reasonable prices. Honourable Members will be happy to know that living food index in Tamil Nadu moved from 216 in March 1973 to 241 in December 1973, registering an increase of 11.6 per cent against the national increase of 22.4 per cent. This increase was largely due to the increase in the prices of oils, and cereals, wherein the increase was 14 per cent and 15.5 per cent respectively. Unfortunately oilseeds are in short production in our State and for them we largely depend on other States. The prices of pulse have registered a decrease of 4 per cent.

Even though in part this is due to the fact that nature has been kind to us and we had fairly good crop (despite fertilizer shortage and pesticide and insecticide shortages), yet this will not wholly account for the satisfactory condition in our State. Despite a bumper crop in some States, the turmoil was the maximum.

The Government provided all the encouragement to the producer by way of adequate open market purchases at reasonable prices, timely support price purchases and avoided unnecessary harassment by way of producer levy. We looked after the interest of the consumer by way of public distribution system to vulnerable sections wherever it became necessary, in rice trade; by taking up wholesale trade in wheat, wheat products and sugar throughout the State; by way of continuous dialogue with trade and

[1974 மார்ச் 30]

industry to keep down the prices of essential commodities, whenever things appeared to proceed on unfavourable lines. We exempted the pulses from sales tax as soon as it became apparent that such a step will lead to relief to consumers. This was largely responsible for the satisfactory condition in our State.

Rice Policy.—In order to regulate the trade in rice and paddy and to ensure price stability and uniform distribution, the State was divided into nineteen zones. Movement from one zone to another was prohibited except on movement permits to be issued by the Collector of exporting district.

During the year 1973-74 the Government continued its policy of imposing levy on traders and millers to meet its commitments to the public distribution system, the timely help to neighbouring States and the Central Pool. The levy was imposed on different areas at different times depending upon harvesting and marketing operations at rates varying from 20 per cent to 33½ per cent. Through this levy we were able to collect 1,14,027 tonnes of rice. Besides, during Kuruvai harvest when marketing of harvested crop creates problems, support price purchases were taken up and between the Food Corporation of India and the Tamil Nadu Civil Supplies Corporation, 91,367 tonnes of rice was purchased. The total procurement from various sources accounted for 2,09,398 tonnes of rice. Out of this, 98,590 tonnes were utilised for our public distribution system in Madras, Coimbatore and Kanyakumari districts, 1,11,435 tonnes were given as the State's contribution to the Central Pool and 34,000 tonnes were given to the following States as bilateral assistance :—

	TONNES.
Maharashtra	10,000
Gujarat	11,000
Kerala	9,000
Mysore	3,000
West Bengal	1,000
	34,000

1974 மார்ச் 30]

We continued the informal distribution system in rice in the Cities of Madras and Coimbatore to those families which had an income of Rs. 300 per month or less. This scheme benefited a population of 28.25 lakhs. Besides, to ensure rice to the belt areas of Kanyakumari where very rigorous control had to be imposed to check smuggling across the border and to make rice available at reasonable price to this non-producing area, the scheme of public distribution was extended to the Vilavancode taluk and 10 villages of Kalkulam taluk. This benefited 10.91 lakhs people in that area.

Wheat.—Against a total allotment of 3,59,000 tonnes in 1972-73, in the year 1973-74 we were given an allotment of 1,47,000 tonnes by the Central Government. Progressively, the wheat allotments were reduced and for the last two months, it stands at 9,000 tonnes a month against the normal time allotment of 34,000 tonnes. Despite this drastic cut, we are managing to meet the genuine demands of the wheat eaters, diabetic patients and bulk consumers of wheat, like the hotels, bakeries, vermicelli manufacturers, biscuit manufacturers, etc. Tamil Nadu Government is perhaps the only one which has whole-heartedly and successfully taken over the wholesale trade in wheat and wheat products.

Wheat and wheat products are sold to the consumers from the Tamil Nadu Civil Supplies Corporation shops, and co-operative distribution points at controlled prices as follows :—

	(RE. PER KG.)
Wheat	1.00
Maida	1.30
Sooji	1.30
Resultant atta	1.00

Presently, we are supplying wheat to the wheat-eaters and diabetic patients at the rate of six kgs. and five kgs. per month respectively. Quotas for the bulk consumers has been fixed taking into account their turnover for the year 1971-72 or their actual purchases during April 1972 to September 1972 (when there was no control and no scarcity), whichever was less. In cases where vast variations

[1974 மார்ச் 30]

are noted, the turnover for the years 1969-70, 1970-71 and 1971-72 is taken into consideration. Supply is regulated depending upon the availability, giving higher priority to bakeries and lower priority to the vermicelli manufacturers.

A small quantity of wheat product is distributed to card holders from the balance available. It has been estimated that we need at least 20,000 tonnes of wheat in order to meet our genuine minimum demands.

Sugar.—The distribution of sugar from the factories to various areas is regulated by the Central Government. Seventy per cent of the total production in the country is taken over by the Government of India as levy sugar and allotted to various States for domestic consumption, besides the exports from out of it. The balance of 30 per cent is allowed to be sold in free markets by the sugar factories anywhere in India. The levy sugar has to be sold at the fixed price of Rs. 2.15 per kilo throughout the country. During the year 1973-74, Tamil Nadu has been allotted to a total quantity of 124,660.12 tonnes as per the monthly break-up given in the annexure.

The State quota is being distributed to the districts by the Commissioner of Civil Supplies on prorata basis. For determining the requirement, the following guidelines are followed :—

Income.		Urban areas.	Rural areas.
		KGS.	KGS.
Rs. 300 per mensem and less		2	1
Rs. 301 to Rs. 499 per mensem		4	2
Rs. 500 and above per mensem		6	4

Based on the above criterion, the total demand for the State will work out to about 14,000 tonnes per month.

The various Collectors in turn allot these quotas in their districts more or less on the above basis (with minor deviations).

1974 மார்ச் 30]

The entire wholesale trade in sugar is with the Tamil Nadu Civil Supplies Corporation in this State, with co-operatives occasionally acting as sub-wholesalers. The retail distribution is through the agency of the Tamil Nadu Civil Supplies Corporation retail shops, the co-operatives and private dealers. Lately, Government have taken a policy decision that the co-operative should progressively take over sugar distribution from the private dealers and this policy is being pursued without the least disturbance to the distribution system.

For the purpose of sugar distribution, the whole population in the State (urban and rural areas) have been covered with family cards. There are 9,482,604 family cards in the State.

Pulses.—We are grossly deficit in the production of pulses in our State. The table below will give an idea of our need, the local production and the quantities imported from other States.

	Local production.	Imports.	Consumption.
Redgram and Redgram dhall.	46,000	65,000	111,000
Blackgram and Blackgram dhall.	36,000	50,000	86,000
Greengram and Greengram dhall.	28,000	3,000	31,000
Bengalgram and Bengalgram dhall.	2,000	240,000	242,000
Total	112,000	358,000	470,000

It may be seen here that the prices defy any solution. The Government had been consistently asked in this House to fix prices and enforce control. We desisted from the cheap policy of appeasement and acquiescence on the ground that such a measure will create acute scarcity, since the trade will refuse to import them from outside areas. The proof of our right thinking came from other people's hardships and not our own.

[1974 மார்ச் 3]

In some States where such measures were taken and prices of some essential commodities were fixed under the Defence of India Rules, the commodities went underground and availability became scarce. The sufferings of the people became so acute that the policy had to be abandoned. We paid high prices, but we did not suffer from non-availability.

Edible Oils.—Worst still was the position with regard to oils. The prices in the case of edible oil went up steeply and supply became scarce. Here again the House will know we are deficit in production except in groundnut. We tried to find a solution for controlling the prices of groundnut oil through levy on groundnut kernal sales. We intended to impose a levy of 25 per cent on the sale of groundnuts, crush them into oil and supply the same to our people at Rs. 6 per kg. Unfortunately, the Government of India would not give its clearance. Our repeated representations did not produce a helpful response from Delhi.

In a bid to ensure at least some availability, the Tamil Nadu Civil Supplies Corporation took over some quantities of vegetable oils from stockists and sold them through its retail points. We represented to the Government of India to enforce on the manufacturers of vanaspathi the condition that the Tamil Nadu Civil Supplies Corporation should be their agents for sale of the quantities intended for distribution through fair price shops. The Government of India expressed their inability to do so and indicated that their agreement with manufacturers of vanaspathi would permit only wholesale distribution through the existing machinery.

Kerosene.—We had been allotted month after month on the average 30,000 metric tonnes of kerosene by the Government of India. When the crude scarcity came, the allotment has been progressively cut. In February 1974, it was as low as 20,000 metric tonnes. With the rationalisation of prices of kerosene and higher speed diesel and the consequent disincentive in adulteration of the latter with the former, there is about 15 to 20 per cent reduction in the demand for kerosene. However, our demand will still stand around 24,000 metric tonnes to 25,000 metric tonnes. Frequent announcements from Delhi about the hard times ahead, the likely rise in prices and likely cuts in supply, have been off and on creating a sense of scarcity, but by a vigilant watch on the offtake of kerosene by the wholesalers and retailers and strict enforcement of price controls, we had been able to manage the situation.

1974 மார்ச் 30]

The Government have been enforcing the provisions of the various licensing and control provisions effectively. In order to put down smuggling in foodgrains across the border, the security measures and checkpost arrangements were tightened. Mobile patrols were established along the border and in most notorious areas, the services of Tamil Nadu Special Police were requisitioned. In the statutory border areas, the movement of foodgrains was regulated through entry permits. A second security zone round the belt areas was separately notified for movement control of paddy and rice. The Food Cell of the C.I.D. conducted numerous raids to dehoard the hoarded stocks of foodgrains and other essential commodities.

Besides all these precautions, the known notorious smugglers and hoarders were detained under the Maintenance of Internal Security Act and proceedings were initiated against them.

To sum up the situation, this Government had the food situation well under control and everybody would agree that Tamil Nadu was an oasis in the desert of national scene.

Out-look for 1974-75:

The national economy is not out of the woods. If at all, difficulties still stare us in the face. Shortages of fertilizers, pesticides and insecticides threaten the very basis of the green revolution and consequently our food policies and supply of essential commodities. Even though we are starting on an optimistic note we should not lose sight of these problems.

We shall assure the producer a reasonable price on his produce and thereby a reasonable return for his hard labour. The economic prices of various cereals as fixed by the Government of India on the recommendation of the Agricultural Prices Commission are indicated below:—

(RUPEES PER QUINTAL.)				
Paddy medium	..	..	..	70
Jowar	..	..	..	63
Bajra	..	..	..	65
Maize	..	..	..	63
Ragi	..	..	..	62

[1974 மார்ச் 30]

In the event of any fall in the market prices of these cereals, Government would always be prepared to step in with support price purchase of the entire marketed surplus.

For the samba season of 1974 we have decided to procure through open market purchases as well as levy at least 1.25 lakh tonnes of rice. To ensure this, the whole State has been divided into 19 separate zones under the Tamil Nadu Paddy and Rice (Movement Control) Order and a levy varying from 25 to 40 per cent of the purchases and movements by traders has been imposed. Till the end of February 1974, 79,688 tonnes have been procured through levy and open market purchases. This stock shall feed our public distribution system which we intend to continue in existing places as well as a buffer for any emergencies.

It is a well known principle that in a mixed type of economy where free enterprise and public distribution system operate side by side, grant of any subsidy to the consumer generates an artificial demand and black-market. In the process, the interest of genuine consumer suffers and unscrupulous traders make profit. To check this evil we have been distributing foodgrains at economic rates without any subsidy. This serves the twin purpose of keeping the flow of supplies uniform as well as reducing the chances of black-market.

Besides rice, Government would also purchase coarse grains should the market prices fall below the notified prices.

The policy with regard to wheat and sugar shall continue. We shall continue State trading in wheat and levy sugar through the wholesale agency of the Tamil Nadu Civil Supplies Corporation and increasingly retail agencies of co-operatives. We would only wish that the Government of India meet our minimum demands as far as these commodities are concerned.

With regard to pulses and oils, the only successful policy can be one of increasing participation in trading of these commodities by the Tamil Nadu Civil Supplies Corporation along with free trade. In case we can reach upto about 25 per cent and make these commodities available to the vulnerable sections at reasonable rates, we would have a controlling hand not only in distribution

1974 மார்ச் 30]

but also in pricing policy. We shall attempt it in the year to come. The same principles shall apply to such other essential commodities which have a tendency to become scarce like the baby food.

As regards kerosene, presently we are keen to control distribution by private trade. We shall keep a close watch on the movement of kerosene from the company's depot to the wholesalers, from the wholesalers to the retailers and from the retailers to the consumer. We are sure with adequate supplies from the Government of India and close supervision, we shall be able to manage our affairs. Should, however, supplies become scarce we shall not hesitate to introduce regulated supply through co-operative or other retail points to the consumers through the family cards.

That we have been able to check organised movement through lorries and other vehicular modes of conveyance, although some quantities might have trickled through headloads. During the year goneby the details of the cases filed, quantity of foodgrains seized, persons proceeded against under the Maintenance of Internal Security Act, etc., is given below :—

Total number of cases registered		10,505
Quantity of essential commodities—		
Rice		31,026.23 quintals.
Paddy		20,458.75 ..
Vanaspathy		37.18 ..
Coarse grains		8,295.83 ..
Kerosene		139,743.00 litres.
Fertiliser		1,321.98 quintal.
Wheat and wheat products		845.54 ..
Cement		770.12 ..

[1974 மார்ச் 30]

Quantity of essential commodities—*cont.*

Baby food		78 tins.
Diesel		4,559 litres.
Petrol		5,414 „
Engine oil		810 „
Edible oil		2,044 „
Sugar		42.01 quintals.

Value of the seized commodities Rs. 62,25,542

Number of persons proceeded against under Maintenance of Internal Security Act. 31

Persons proceeded against under Defence of India Rules.

Number of persons arrested under Defence of India Rules— 126

Number of persons convicted 20

Number of cases pending trial 28

Number of persons whose cases are under investigation. 73

Number of persons against whom action was dropped. 5

The Government shall rigorously enforce the provisions of the various control orders and provisions of the Acts to put down mugging, hoarding and black-marketing. The vigil on the traders could be increased, the activities of the black-marketers and hoarders could be put down with a heavy hand. Honourable members will

[1974 மார்ச் 30]

recollect that in the last Session of the Assembly we introduced a Bill for amending the provisions of the Essential Commodities Act, 1955 to provide for a minimum penalty on those who commit these offences. The amendments require the concurrence of the Central Government and the matter has been referred to them. We hope it comes soon. The severe punishments and the fear of definite loss of property, I am sure, will put down these social offences.

Besides we are introducing handsome rewards to those who help in detecting or detect smuggling and hoarding. 1 per cent of the quantities so detected shall be paid as soon as the stocks are seized. 9 per cent more when there are confiscated. The granting of rewards have been made compulsory.

State Trading.—In order to ensure that Government trading in foodgrains does not get bogged down in routine procedural handicaps. Government set up the Tamil Nadu Civil Supplies Corporation. The Corporation was registered on 24th April 1972 and it started functioning from 1st July 1972.

In the year 1973-74 the Corporation acted as the wholesale agency of the State Government as far as distribution of wheat, wheat-products and sugar was concerned. It moved 9,160 tonnes of wheat from Food Corporation of India godowns for distribution as whole wheat and took over from wheat roller flour mills, wheat products processed from a total quantity of 130,240 tonnes of wheat supplied to the mills, for distribution to the bulk consumers directly and to the general public through its own retail points and other retailers distributing sugar. Likewise, in sugar it lifted the State quota of levy sugar from the various mills and distributed through its own retail shops, co-operative stores and private dealers.

The Tamil Nadu Civil Supplies Corporation also entered the field of procurement of rice through levy and through direct purchases and shared the field with the Food Corporation of India. During the Samba season of 1973 it procured 81,232 tonnes of rice and purchased 18,213 tonnes directly. The entire distribution system in the State as well as movement to other States through bilateral arrangements was handled by the Corporation. During the current Samba season also the Corporation is going in a bigger way for levy collection and direct purchases.

[1974 மார்ச் 30]

The Corporation also moved 5,579 tonnes of pulses from outside the State in order to relieve the scarcity prevailing in these commodities and distributed them through its own shops. It also acquired from local stockists and distributed through its shops the baby food and edible oils in sizeable quantities.

In order to set some standards in public distribution system by which the trade in general should be judged, it was decided that the Tamil Nadu Civil Supplies Corporation should open at least about 100 shops through which it should undertake public distribution. 102 shops have been opened so far.

The Government also took a policy decision that in order to make public distribution more consumer responsive the distribution of controlled commodities should be progressively handed over to co-operatives. Accordingly wherever there were viable co-operative societies, the private trade was replaced by them. To-day out of the total 9,842 retail points for rice, sugar, wheat and wheat-products 102 are Tamil Nadu Civil Supplies Corporation run, 4,753 co-operative run and 4,987 private run.

It has been decided that in the year 1974-75 the Tamil Nadu Civil Supplies Corporation should greatly expand its role in wholesale public trading in essential commodities. It should progressively take over from the Food Corporation of India foodgrains trading. It shall be our attempt that in scarce commodities for which we depend largely on imports, the Tamil Nadu Civil Supplies Corporation should acquire, by open competition, a larger share of the wholesale trade.

The performance of the Tamil Nadu Civil Supplies Corporation retail model shops, which require considerable improvements, shall be made progressively more efficient. The scope of these shops will be greatly expanded to cover large number of other commodities which are vulnerable to scarcity.

However, by and large, it will be the Government policy to retain the wholesale trade in grains with the Tamil Nadu Civil Supplies Corporation and progressively entrust the entire retail distribution to the co-operatives.

[1974 மார்ச் 30]

The Government have also decided that for the Government servants, the Tamil Nadu Civil Supplies Corporation shall open fair price shops in centres where there is a large concentration of them. To begin with five such shops will be opened in the city. Later on this scheme shall be progressively expanded to the districts. In these shops, besides articles distributed through Government agencies, other essential commodities procured at wholesale prices shall be sold at no-profit-no-loss basis.

Honourable Members know that in this vital sector no policy succeeds unless all sectors of public co-operate. Any rumours about scarcity or impending price rise or controls send the commodities underground and create both artificial demand and artificial scarcity. I beseech the Honourable Members to exercise constraint in this field. I hope the trading community will render full co-operation and avoid any confrontation with the State.

ANNEXURE.

MONTHLY SUGAR QUOTA FOR 1973-74.

April 1973..	..	..	..	..	..	9,749.3
May 1973 ..	..	..	..	..	..	10,791.3
June 1973	..	..	..	..	..	10,791.3
July 1973 ..	..	..	..	..	..	10,517.3
August 1973	..	..	..	..	..	10,021.0
September 1973	..	..	..	..	..	10,021.0
October 1973	..	..	..	..	..	11,063.0
November 1973	..	..	..	..	..	10,021.0
December 1973	..	..	..	..	..	10,021.0

[1974 மார்ச் 30]

MONTHLY SUGAR QUOTA FOR 1973-74—cont.

January 1974	10,555.0
February 1974	10,555.0
March 1974	10,555.0
	1,24,660.12

Index to Tamil Nadu Legislative Council Debates

FORTY-SEVENTH SESSION OF THE LEGISLATIVE
COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA

26th to 30th March 1974.

VOLUME CXVIII (Nos. 1 to 5)

A

PAGES.

'A' WING HIGH SCHOOLS—

See Schools

ABDUL WAHAB, THIRU K. S.—

Statement of Supplementary Expenditure for 1973-74	
(Final), discussion on	138-142
	157, 158

ACCIDENT(S)—

Question re. Motor car—, cases pending for more than four years in Madurai district	10-11
--	-------

ADITANAR, THE HON. THIRU SI. PA.—

Policy Note on Agriculture and Animal Husbandry, discussion on	284-285
	294-295
	296, 321
	326, 327
	328-329
	332-341
	342-343
	344, 346-
	349, 350

A—cont.

ADITYAN, THIRU S. T.—

Papers relating to Industrial Growth in Tamil Nadu,
1973-74, discussion on 200-207
209, 214, 220
222, 223

Policy Note on Agriculture and Animal Husbandry,
discussion on 330

Policy Note on Food and Civil Supplies, discussion
on 507

ADMINISTRATIVE REFORMS COMMISSION—

Action taken on recommendations of—on Public
Works Department, statement laid on the table .. 167

AGRICULTURAL LANDS RECORD OF TENANCY
RIGHT ACT, 1969—

Amendment to Notification II-1 No. 3939 of 1969,
notification laid on the table 350

AGRICULTURAL PRODUCE MARKETS ACT,
1959—

Declaration of notified market area for Maduranta-
kam market in respect of groundnut, notification
laid on the table 164

Declaration of notified market area for Uthiramerur
market in respect of groundnut, notification laid
on the table 164

Establishment of markets at Tiruvadanai and Raja-
singamangalam in Ramanathapuram district for
groundnut, chillies, paddy and cashewnut, notifica-
tion laid on the table 351

Establishment of regulated market at Sankarapuram
for purchase and sale of groundnut, gingelly,
paddy, sugarcane, jaggery in all forms, cotton,
cashewnut, blackgram and greengram, notification
laid on the table 164

A—cont.

AGRICULTURAL PRODUCE MARKETS ACT, 1959—cont.

Establishment of regulated market at Thiyagadurgam
for purchase and sale of groundnut, gingelly,
paddy, cotton, cashewnut, blackgram, greengram
and sugar-cane jaggery, notification laid on the
table 164

AGRICULTURAL PRODUCE MARKET RULES,
1962—

Amendment to—, notification laid on the table .. 72

AGRICULTURE—

Performance Budget on—, 1974-75, laid on the
table 75

AGRICULTURE AND ANIMAL HUSBANDRY—

Policy Note on—
Discussion on 284-350
Laid on the table 166, 264

APPROPRIATION BILL, 1974.

See Bills.

ARIVAZHAGAN, THIRU K.—

Statement of Supplementary Expenditure for 1973-74
(Final), discussion on 128-133

ARIVUDAINAMBI, PULAVAR, O.—

Policy Note on Agriculture and Animal Husbandry,
discussion on 299-301

ARUMUGASWAMI, THIRU M.—

Papers relating to Industrial Growth in Tamil Nadu
1973-74, discussion on 216-223

Statement of Supplementary Expenditure for 1973-74
(Final), discussion on 146-148

Valedictory speech 41-44

AYYANAN AMBALAM, THIRU A.—

Policy Note on Agriculture and Animal Husbandry,
discussion on 294, 295,
296-299

B

BACKWARD CLASSES—

Performance Budget on—, 1974-75, laid on the table. 74

BACKWARD CLASSES DEPARTMENT—

Policy Note, 1974-75, Demand No. 31, laid on the table 74

BAKKAR, THIRU M. M.—

Policy Note on Agriculture and Animal Husbandry, discussion on 318-321, 322, 323

Policy Note on Food and Civil Supplies, discussion on 516

BALARAMAN, THIRU L.—

Bill—Motor Vehicles Taxation Bill, 1974 .. 96

Policy Note on Agriculture and Animal Husbandry, discussion on 323-332, 340, 341, 346

Statement of Supplementary Expenditure for 1973-74 (Final), discussion on 142-146, 158, 160

BILLS—

Appropriation Bill, 1974—

Considered and returned to Assembly .. 469-475

Message from the Assembly *re* 469

Message from the Governor *re* 468

Motor Vehicles Taxation Bill, 1974—

Considered and returned to Assembly .. 96-128

Message from the Assembly *re* 18-19

Message from the Governor *re* 18

BILLS, AS PASSED BY THE ASSEMBLY, LAID ON THE TABLE—

Appropriation Bill, 1974 535

Motor Vehicles Taxation Bill, 1974 75

B—cont.

BRISTLE FIBRE UNIT—

Question *re* marketing of products and survey for marketing 283-284

BUILDINGS—

Question *re* District Educational Officer's offices housed in private buildings, number of—and annual rent paid 17

Review on—Programme in Tamil Nadu during 1973-74, laid on the table 167

BUSINESS ADVISORY COMMITTEE—

See Committees

BUSINESS OF THE HOUSE—

Announcement *re* change in 261

Change in the order of 28

C

CANTONMENT AREAS—

Question *re* details *re* 464-465

CAPITAL OUTLAY ON PUBLIC HEALTH, SANITATION AND WATER SUPPLY—

Speech of Minister for Public Health on Demand No. 47, laid on the table 74

CHAIRMAN, MR.—

Announcement *re* 19

Business Advisory Committee's decision 261

Business of the House, change in

Message from the Assembly *re* 469

Appropriation Bill, 1974 18-19

Motor Vehicles Taxation Bill, 1974

C—cont.

Message from the Governor re— Appropriation Bill, 1974	468
Motor Vehicles Taxation Bill, 1974	18
Bill—Appropriation Bill, 1974	469-475
Papers relating to Industrial Growth in Tamil Nadu, 1973-74, discussion on	198, 199, 203, 205, 207, 236, 237, 238, 239, 243
Policy Note on Food and Civil Supplies, discussion on	531, 533
Statement of Supplementary Expenditure for 1973-74 (Final), discussion on	139, 140, 150
Valedictory speech	42, 44 71-72
CINCHONA DEPARTMENT—	
Policy Note on—, laid on the table	535
CINEMAS (REGULATION) RULES, 1957—	
Amendment to—, notification laid on the table	534
COLLEGES—	
Question re—	
Government—in Cuddalore and Vellore, lack of accommodation and absence of Lecturers in certain subjects	460-461
Government Engineering College, Salem, indefinite closure in August 1973	190-191
Oriental—, recognition as Grade II Arts Colleges.	6-7
Raja Serfoji Government College, Thanjavur, counting of service of staff before take-over for calculation of superannuation pension	188
Students' Union in—, purpose of organisation	85-89

C—cont.

COMMERCIAL BUDGET ON CINCHONA DEPART- MENT, 1974-75—	535
Laid on the table	
COMMISSIONER OF POLICE—	
See Police.	
COMMITTEES—	19
Business Advisory Committee, decision of	
CO-OPERATIVE FRUIT PROCESSING INDUSTRY—	
Question re capital investment in—and non-distribu- tion of share certificates	275-277
CYCLE-RICKSHAWS—	
See Transport.	
D	
DAMODARAN, THIRU A. R.—	
Bills—	
Appropriation Bill, 1974	470, 473
Motor Vehicles Taxation Bill, 1974	98-103, 118-119, 120-121, 121-122, 123-124, 125-127, 128
Policy Note on Agriculture and Animal Husbandry, discussion on	302-310, 345
Policy Note on Food and Civil Supplies, discussion on	476-483, 518-519, 520, 527
Valedictory speech	35-40
DEMANDS FOR GRANTS, 1974-75—	
Speech by Thiru P. U. Shanmugam, Minister for Public Works on Demands for Irrigation and Public Works Department Grants, laid on the table	166
C 76—2	

D—cont.

DEPUTY CHAIRMAN—

Policy Note on Food and Civil Supplies, discussion on	490, 493, 502
Valedictory speech	2

DHARMALINGAM, THE HON. THIRU A. P.—

Sri Sarva Sakthi Vinayagar temple at Bandy Venkatesa Nayakar Street, Triplicane, statement re removal of roof of—by Corporation staff on 14th March 1974 and consequent unrest among the public	19-21
---	-------

DISTRICT EDUCATIONAL OFFICER—

Question re number of offices of—housed in private buildings and annual rent paid	17
---	----

DISTRICT MUNICIPALITIES ACT, 1920—

Division of Idappadi Municipality into wards and reservation of seats for Scheduled Castes and women, notification laid on the table	73
Division of Pattukkottai Municipality into wards and reservation of seats for Scheduled Castes and women, notification laid on the table	73
Division of Sankarankoil Municipality into wards and reservation of seats for Scheduled Castes and women, notification laid on the table	73
Division of Sathyamangalam Municipality into wards and reservation of seats for Scheduled Castes and women, notification laid on the table	73
Division of Sattur Municipality into wards and reservation of seat for women, notification laid on the table	72
Division of Tiruvallur Municipality into wards and reservation of seats for Scheduled Castes and women, notification laid on the table	72

D—cont.

DISTRICT MUNICIPALITIES ACT, 1920—cont.

Division of Tiruvarur Municipality into wards and reservation of seat for women, notification laid on the table	352
Re-division of wards and reservation of seats in Tiruvannamalai Municipality, amendment to notification relating to—, notification laid on the table	262
Re-division of wards and reservation of seats published at page 10, Part II—Section 2 of Gazette, dated 19th January 1974, amendment to notification laid on the table	351
Rules relating to qualifications of officers and servants of Municipal Councils, amendment to—, notification laid on the table	351

DRUGS—

Question re narcotic—, prevention of misuse by public	272-273
---	---------

S. REDDY GOLD MEDALS—

Question re discontinuance of award of—for outstanding sportsmen in regional meeting of secondary schools	187
---	-----

E

EDUCATION—

Performance Budget on Medical—, 1974-75, laid on the table	75
Performance Budget on Collegiate—, 1974-75, laid on the table	75
Performance Budget on School—, 1974-75, laid on the table	75
Performance Budget on Technical—, 1974-75, laid on the table	75
Progress of—in Tamil Nadu, laid on the table	166

ELECTRICITY BOARD—

Question re complaint of Supervisor of—at Kannamangalam re obstruction in discharging his duties	192-193
--	---------

E—cont.

PAGES.

ENDOWMENT—

Question *re* private—of Amarneethy Nayanar Thirumadam, Nallur, Thanjavur district, mal-administration

197

F

FIRE SERVICES DEPARTMENT—

Review on—, 1973-74, laid on the table

75

FISHERIES—

Note on Fisheries Demand, laid on the table ..

75

Performance Budget on—, 1974-75, laid on the table.

75

FISHERIES TRAINING CENTRE—

Question *re* eve-teasing by inmates of—at Adyar, Madras, leading to clashes about 25th March 1973.

463-464

FOOD—

Question *re* rice, decision of Chief Ministers' Conference in September 1973 to raise price of ..

277-281

FOOD AND CIVIL SUPPLIES—

Policy Note on—

Discussion on 476-533
Laid on the table 535

FORESTS—

Policy Note on—laid on the table 535

Question *re* forest trees planted in Parambumalai area during 1971-72 and 1972-73, number of .. 17-18

FRUIT—

Question *re* Co-operative Fruit Processing Industry in North Arcot, investment in—and non-distribution of share certificates 275-277

G

GANESAN, THIRU SAW—

Valedictory speech 66-68

GENERAL SALES TAX ACT, 1959—

Appointment of Thiru S. Swamikannu. District and Sessions Judge, Salem to be Chairman of Sales Tax Appellate Tribunal, Madras, notification laid on the table 164-165

G.O. Ms. No. 2154, RURAL DEVELOPMENT AND LOCAL ADMINISTRATION, DATED 10TH OCTOBER 1972—

Erratum to—, laid on the table 534

GOVERNMENT SERVANTS—

Question *re* Medical Identification Cards to Non-Gazetted Government Officers, supply of 16-17

GROUND WATER—

Activities and Achievements of State Directorate of—, laid on the table 167

H

HARIJAN WELFARE—

Performance Budget on—, 1974-75, laid on the table. 75

HOSPITAL EQUIPMENTS REPAIRING CENTRE—

Question *re* establishment of—under control of Health Department 274-275

HOSPITALS (AND DISPENSARIES)—

Question *re* costly equipments in—under repair, names of hospitals concerned as on 1st November 1970 7-10

HOUSING IN TAMIL NADU—

Speech of Thiru K. Rajaram on Demand No. 32—(1973-74), laid on the table 352

PAGES

I

INAM ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) ACT, 1963—

Date of coming into force of certain provisions of— in Agrahara Nattaramangalam alias Nattaramangalam Agraharam Inam Estate of Salem district notification laid on the table	263
Revenue Department Notification II-1 No. 1061 of 1965, amendment to—, notification laid on the table	263

INDIAN STAMP ACT, 1899—

Remission of stamp duty on bonds to be issued in connection with floating of open market loan by Madras Port Trust, notification laid on the table ..	166
Remission of stamp duty on endowment deed to be executed by settlers mentioned in the schedule in favour of Sree Ayyappa College Managing Com- mittee in Kanyakumari district, notification laid on the table	534
Remission of stamp duty on gift deed to be executed in favour of Government by Madura Mills Company Limited, Madurai, notification laid on the table ..	534
Remission of stamp duty on instruments of transfer of debentures to be issued in the form of stock certificates and promissory notes by Tamil Nadu Housing Board in connection with loan to the value of Rs. 110 lakhs floated by the said Board during December 1972, notification laid on the table ..	534
Remission of stamp duty on mortgage deed executed by Tamil Nadu Housing Board in favour of Housing and Urban Development Finance Corporation (Private) Limited, New Delhi, notification laid on the table	166
Remission of stamp duty on mortgage deeds to be executed by repatriates from Ceylon in favour of Government for obtaining agricultural loans under scheme sanctioned in G.O. Ms. No. 3025, Revenue, dated 17th December 1969, notification laid on the table	166

I—cont.

INDIAN STAMP ACT, 1899—cont.

Remission of stamp duty on sale deed to be executed in favour of Tamil Nadu Housing Board, notifica- tion laid on the table	166
---	-----

INDUSTRIAL GROWTH IN TAMIL NADU—

Handloom and Textiles, Review on—,laid on the table	263
Industrial Finance, 1973-74, Review on—,laid on the table	264
Major Industries, 1973-74, Review on—,laid on the table	263
Mineral Development, 1973-74, Review on—,laid on the table	263
Small Scale Industries, 1973-74, Review on—,laid on the table	263
State Industries Promotion Corporation of Tamil Nadu Limited, 1973-74, Review on—,laid on the table	264
Sugar Industry, 1973-74, Review on—laid on the table	263
Tamil Nadu Industrial Development Corporation Limited, 1973-74, Review on—,laid on the table ..	264
Tamil Nadu Textile Corporation Limited, 1973, Review on—laid on the table	264

INDUSTRIES—

Performance Budget on—,1974-75, laid on the table.	167
--	-----

IRRIGATION—

Review on—,in Tamil Nadu 1973-74, laid on the table	
--	--

J

JAYARAMA REDDIAR, THIRU S.—

Bill—Motor Vehicles Taxation Bill, 1974 104, 113,
114

Papers relating to Industrial Growth in Tamil Nadu
1973-74, discussion on — 203, 204,
230, 231, 234-235, 254

Policy Note on Agriculture and Animal Husbandry,
discussion on 311-314

Policy Note on Food and Civil Supplies, discussion
on 484-485

Valedictory speech 62-65

K

KARUNANIDHI, THE HON. DR. M.—

BILLS—

Appropriation Bill, 1974 469, 471,
472, 475

Motor Vehicles Taxation Bill, 1974 112

Business of the House, change in the order of .. 28

Sri Sarva Sakthi Vinayagar temple at Bandy
Venkatesa Nayakar Street, Triplicane, statement re
removal of roof of—by Corporation staff on 14th
March 1974 and consequent unrest among the
public 22

Statement of Supplementary Expenditure for 1973-
74 (Final)—

Discussion on 140, 141,
147, 148, 151,
155-163

Presentation of 22-28

Valedictory speech 42, 54-62

KATTOOR GOPAL, THIRU—

Policy Note on Agriculture and Animal Husbandry,
discussion on 323

K—cont.

KUNDRAKKUDI ADIGALAR, THAVATHIRU—

Sri Sarva Sakthi Vinayagar temple at Bandy Venka-
tesa Nayakar Street, Triplicane, calling Minister's
attention to removal of roof of—by Corporation staff
on 14th March 1974 and consequent unrest among
the public 19, 21

Valedictory speech 47-50

L

LABOUR IN TAMIL NADU—

Review on—, 1973-74, laid on the table 352

LABOUR INCLUDING FACTORIES—

Speech of Thiru K. Rajaram on Demand No. 29—,
laid on the table 352

LAND(S)—

Question re Forest poramboke—, representation for
assignment to Harijans in Kandamur village, Rama-
nathapuram district 94

LEGISLATURE TRAVELLING ALLOWANCE RULES, 1955—

Amendment to—, notification laid on the table .. 164

LEPROSY BEGGARS REHABILITATION PROGRAMME—

Policy Note, 1974-75, under Demand No. 18, laid on
the table 74

LOANS—

Question re Foreign Exchange—, Reserve Bank's inti-
mation to Tamil Nadu Industrial Investment Corpo-
ration Limited about non-availability 281-282

M

MADHAVAN, THE HON. THIRU S.—

Bill—Appropriation Bill, 1974 470, 472,
473, 474, 475

M—cont.

Papers relating to Industrial Growth in Tamil Nadu 1973-74, discussion on	198, 199, 211, 219, 220, 231, 243, 248-261
Policy Note on Food and Civil Supplies, discussion on	520
MADRAS CITY MUNICIPAL CORPORATION ACT, 1919—	
Amendment to rules to regulate invitation and acceptance of tenders for contracts, notification laid on the table	72
MADURAI CITY—	
See Tourist Centre(s)	
MADURAI CITY MUNICIPAL CORPORATION ACT, 1971—	
Inclusion of certain areas in jurisdiction of Madurai Municipal Corporation, notification laid on the table	165
MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE—	
Sri Sarva Sakthi Vinayagar temple at Bandy Venkatesa Nayaker Street, Triplicane, calling attention to removal of roof of—by Corporation staff on 14th March 1974 and consequent unrest among the public	19-22
MEDICAL IDENTIFICATION CARDS—	
Question re supply of—to Non-Gazetted Government Officers	16-17
MILK—	
Question re Madhavaram Milk Colony, recovery of outstanding dues from parties concerned	18
MOTOR VEHICLES TAXATION BILL, 1974—	
See Bills	
MUTHUSWAMY, THIRU S.—	
Policy Note on Agriculture and Animal Husbandry, discussion on	333, 340, 342, 346
Statement of Supplementary Expenditure for 1973-74 (Final), discussion on	140, 148-149 150-151, 151-153, 166

N

NARAYANASAMI, THE HON. THIRU MANNAI P.—	
Policy Note on Food and Civil Supplies, discussion on	476, 503-504, 506, 510-511 512, 513-533
NARAYANASWAMY, THIRU S.	
Bill—Motor Vehicles Taxation Bill, 1974	104-108
Papers relating to Industrial Growth in Tamil Nadu 1973-74, discussion on	207-216, 218, 222
NEDUNCHEZHIAN, THE HON. DR. V. R.—	
Papers relating to Industrial Growth in Tamil Nadu 1973-74, discussion on	199
Statement of Supplementary Expenditure for 1973-74 (Final), discussion on	149

O**ORIENTAL COLLEGES—**

See Colleges

P

PAMPHLET ON “தமிழ்நாட்டில் வீட்டு வசதி”—	
Laid on the table	352
PANCHAYATS ACT, 1958—	
Extension of provisions of District Municipalities Act, 1920 relating to Building Regulations to Eriodu Town Panchayat in Madurai district, notification laid on the table	73
Extension of provisions of District Municipalities Act, 1920 relating to Building Regulations to Sambavarvadakarai Town Panchayat in Tirumelveli District, notification laid on the table	165
Passing of ‘no confidence’ motion against Thiru V. V. Venkatachalam, Chairman, Gobichettipalayam Panchayat Union Council, and removal from office, notification laid on the table	351

P—cont.

PAGES

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—

Administrative Reforms Commission's recommendations on Public Works Department, Statement in regard to action taken on	167
Agricultural Lands Record of Tenancy Right Act, 1969, amendment to Notification II-1, No. 3939 of 1969 (G.O. Ms. No. 7073, Revenue, dated 26th November 1973)	350
Agricultural Produce Markets Act, 1959—	
Declaration of notified market area for Madurantakam market in respect of groundnut (G.O. Ms. No. 2102, Agriculture, dated 8th October 1973)	164
Declaration of notified market area for Uthiramerur market in respect of groundnut (G.O. Ms. No. 2100, Agriculture, dated 8th October 1973).	164
Establishment of markets at Tiruvadanai and Rajasingamangalam in Ramanathapuram for groundnut, chillies, paddy and cashewnut (G.O. Ms. No. 2232, Agriculture, dated 3rd November 1973).	351
Establishment of regulated market at Sankarapuram for purchase and sale of groundnut, gingelly, paddy, sugarcane, jaggery in all forms, cotton, cashewnut, blackgram and greengram (G.O. Ms. No. 2282, Agriculture, dated 15th November 1973)	164
Establishment of regulated market at Thiyagadurgam for purchase and sale of groundnut, gingelly, paddy, cotton, cashewnut, blackgram, greengram and sugarcane jaggery (G.O. Ms. No. 2102, Agriculture, dated 8th October 1973)	164
Agricultural Produce Markets Rules, 1962, amendment to—(G.O. Ms. No. 2424, Agriculture, dated 13th December 1973)	72
Agriculture, Performance Budget on—, 1974-75	75
Backward Classes, Performance Budget on—, 1974-75.	74

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Bills, as passed by the Assembly—	
Appropriation Bill, 1974	535
Motor Vehicle Taxation Bill, 1974	75
Buildings Programme in Tamil Nadu during 1973-74, Review on	167
Capital Outlay on Public Health, Sanitation and Water-Supply, Speech of Minister for Health on Demand 47	74
Cinchona Department, Commercial Budget on—, 1974-75	535
Cinchona Department, Policy Note on—, 1974	535
Cinemas (Regulation) Rules, 1957, amendment to— (G.O. Ms. No. 1913, Home, dated 13th July 1973 and No. 2194, dated 18th August 1973)	534
Demand No. 32—Housing in Tamil Nadu, 1973-74—	
Speech of Thiru K. Rajaram	352
Demand No. 29—Labour including Factories, Speech of Thiru K. Rajaram	352
Demands for Grants, 1974-75, Speech by Thiru P. U. Shanmugam, Minister for Public Works on Demands for Irrigation and Public Works Department Grants	166
District Municipalities Act, 1920—	
Division of Idappadi Municipality into wards and reservation of seats for Scheduled Castes and women (G.O. Ms. No. 92, Rural Development and Local Administration, dated 18th January 1974)	73
Division of Pattukkottai Municipality into wards and reservation of seats for Scheduled Castes and women (G.O. Ms. No. 4, Rural Development and Local Administration, dated 2nd January 1974)	73
Division of Sankarankoil Municipality into wards and reservation of seats for Scheduled Castes and women (G.O. Ms. No. 100, Rural Development and Local Administration, dated 18th January 1974)	73

P--cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—
cont.

District Municipalities Act, 1920—cont.

Division of Sathiyamangalam Municipality into wards and reservation of seats for Scheduled Castes and women (G.O. Ms. No. 93, Rural Development and Local Administration, dated 18th January 1974) 73

Division of Sattur Municipality into wards and reservation of seats for women (G.O. Ms. No. 32, Rural Development and Local Administration, dated 3rd January 1974) 72

Division of Tiruvallur Municipality into wards and reservation of seats for Scheduled Castes and women (G.O. Ms. No. 27, Rural Development and Local Administration, dated 3rd January 1974) 72

Division of Tiruvarur Municipality into wards and reservation of seat for women (G.O. Ms. No. 223, Rural Development and Local Administration, dated 6th February 1974) 352

Re-division of wards and reservation of seats in Tiruvannamalai Municipality, amendment to notification relating to—(G.O. Ms. No. 375, Rural Development and Local Administration, dated 19th February 1974) 262

Re-division of wards and reservation of seats published at page 10. Part II, Section 2 of Gazette, dated 19th January 1974, amendment to—(G.O. Ms. No. 438, Rural Development and Local Administration, dated 25th February 1974) 351

Rules relating to qualification of Officers and Servants of Municipal Councils, amendment to—(G.O. Ms. No. 1801, Rural Development and Local Administration, dated 3rd September 1973) 351

P--cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Education—

Performance Budget on Collegiate—, 1974-75 .. 75
Performance Budget on Medical—, 1974-75 .. 75
Performance Budget on School—, 1974-75 .. 75
Performance Budget on Technical—, 1974-75 .. 75
Fire Services Department, review on—, 1973-74 .. 75

Fisheries—

Note on Fisheries Demand 75
Performance Budget on—, 1974-75 75

General Sales Tax Act, 1959, appointment of Thiru S. Swamikannu, District and Sessions Judge, Salem to be Chairman of Sales Tax Appellate Tribunal, Madras (G.O. Ms. No. 1011, Revenue, dated 7th March 1974) 164-165

G.O. Ms. No. 2154, Rural Development and Local Administration, dated 10th October 1972, erratum to—(Memorandum No. 59400/ME/73-2, Rural Development and Local Administration, dated 31st May 1973) 534

Harijan Welfare, Performance Budget on—, 1974-75. .. 75

Health Services and Family Planning, Performance Budget on—, 1974-75 75

Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963—

Date of coming into force of certain provisions of—in Agrahara Nattaramangalam alias Nattaramangalam Agraharam Inam Estate of Salem district (G.O. Ms. No. 49, Revenue, dated 7th January 1974) 263

Revenue Department Notification II-1 No. 1061 of 1965, amendment to—(G.O. Ms. No. 7352, Revenue, dated 12th December 1973) 263

PAGES.

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Indian Stamp Act, 1899—

Remission of stamp duty on bonds to be issued in connection with floating of open market loan by Madras Port Trust (G.O. Ms. No. 7378, Revenue, dated 13th December 1973)

166

Remission of stamp duty on endowment deed to be executed by settlers mentioned in the schedule in favour of Sree Ayyappa College Managing Committee in Kanyakumari district (G.O. Ms. No. 4880, Revenue, dated 14th August 1973) ..

534

Remission of stamp duty on gift deed to be executed in favour of Government by Madura Mills Company Limited, Madurai (G.O. Ms. No. 7569, Revenue, dated 27th December 1973)

534

Remission of stamp duty on instruments of transfer of debentures to be issued in the form of stock certificates and promissory notes by Tamil Nadu Housing Board in connection with loan to the value of Rs. 110 lakhs floated by the said Board during December 1972 (G.O. Ms. No. 7359, Revenue, dated 13th December 1973)

534

Remission of stamp duty on mortgage deed executed by Tamil Nadu Housing Board in favour of Housing and Urban Development Finance Corporation (Private) Ltd., New Delhi (G.O. Ms. No. 6958, Revenue, dated 19th November 1973)

166

Remission of stamp duty on mortgage deeds to be executed by Repatriates from Ceylon in favour of Government for obtaining agricultural loans under scheme sanctioned in G.O. Ms. No. 3025, Revenue, dated 17th December 1969 (G.O. Ms. No. 6382, Revenue, dated 16th October 1973) ..

166

Remission of stamp duty on sale deed to be executed in favour of Tamil Nadu Housing Board (G.O. Ms. No. 6368, Revenue, dated 15th October 1973)

166

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Industrial Growth in Tamil Nadu—

Handloom and Textiles 1973-74, Review on .. 263

Industrial Finance, 1973-74, Review on 264

Major Industries, 1973-74, Review on 263

Mineral Development, 1973-74, Review on 263

Small Scale Industries, 1973-74, Review on 263

State Industries Promotion Corporation of Tamil Nadu Limited, 1973-74, Review on 264

Sugar Industry, 1973-74, Review on 263

Tamil Nadu Industrial Development Corporation Ltd., 1973-74, Review on 264

Tamil Nadu Small Industries Corporation Limited, Review on, 1973-74 167

Tamil Nadu Small Industries Development Corporation Limited, Review on, 1973-74 167

Tamil Nadu Textile Corporation Ltd., 1973, Review on 264

Industries, Performance Budget on, 1974-75 .. 167

Irrigation in Tamil Nadu, Review on, 1973-74 .. 166

Labour in Tamil Nadu, Review 1973-74 352

Legislature Travelling Allowance Rules, 1955, amendment to—[G.O. Ms. No. 3314, Public (Elections-IV), dated 15th December 1973] 164

Madras City Municipal Corporation Act, 1919, amendment to rules to regulate invitation and acceptance of tenders for contracts (G.O. Ms. No. 2524, Rural Development and Local Administration, dated 23rd November 1973) 72

Madurai City Municipal Corporation Act, 1971, inclusion of certain areas in jurisdiction of Madurai Municipal Corporation (G.O. Ms. No. 169, Rural Development and Local Administration, dated 30th January 1974) 165

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Industrial Growth in Tamil Nadu—cont.

Minor Ports in Tamil Nadu, review on working of—, 1973-74 166

Pamphlet on Industry in SIPCOT's Industrial Complex at Ranipet 264

Pamphlet on 'தமிழ்நாட்டில் வீட்டுவசதி' 352

Panchayats Act, 1958—

Extension of provisions of District Municipalities Act, 1920 relating to Building Regulations under—in Eriodu Town Panchayat in Madurai district (Roc. No. 120329/73-E4, dated 10th December 1973) 73

Extension of provisions of District Municipalities Act, 1920 relating to Building Regulations to Sambavarvadakarai Town Panchayat in Tirunelveli district (Roc. No. 170301/73-E4, dated 4th December 1973) 165

Passing of 'no confidence' motion against Thiru V. V. Venkatachalam, Chairman, Gobichettipalayam Panchayat Union Council and removal from office (Roc. No. 89877/73-F-2, dated 18th January 1974) 351

Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959—

List of parks and play-fields within Devakottai Municipal area, approved—(G.O. Ms. No. 1279, Rural Development and Local Administration, dated 29th June 1973) 74

List of play-fields and open spaces within Mettupalayam Municipal area, revision of—(G.O. Ms. No. 2329, Rural Development and Local Administration, dated 26th October 1973) 262

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959—cont.

List of play-fields within Thanjavur Municipal area, variation of—(G.O. Ms. No. 2420, Rural Development and Local Administration, dated 9th November 1973) 263

List of play-fields within Thanjavur Municipal area, variation of—(G.O. Ms. No. 2653, Rural Development and Local Administration, dated 27th November 1973) 262

List of parks within Vellore Municipal area, variation of—(G.O. Ms. No. 2654, Rural Development and Local Administration, dated 27th November 1973) 262

Police, Review on Tamil Nadu—, 1973-74 75

Policy Note on—

Agriculture, 1974-75 264

Animal Husbandry 166

Backward Classes Department 74

Food and Civil Supplies 535

Forests, 1974-75 535

Leprosy, Beggars Rehabilitation Programme for 1974-75 under Demand No. 18 (Tamil) 74

Welfare of the Scheduled Tribes, Castes, etc., 1974-75 75

Progress of Education in Tamil Nadu 166

Public Health, speech of Minister for—on Demand for Grant 1974-75 74

Public Service Commission Regulations, 1954, amendment to 165

Slum Clearance in Tamil Nadu, 1973-74 352

P—cont.		PAGES
PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.		
Policy Note on—cont.		
State Directorate of Ground Water, activities and achievements of	167	
Stationery and Printing Department—		
Review on working of—during 1973-74	74	
Speech of Minister for Transport on Demand No. 43—Stationery and Printing—for 1974-75	74	
Tamil Nadu Slum Clearance Board, statement of guarantees given by Government of Tamil Nadu to. (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Act, 1964, appointment of Director of Settlement, Nagercoil to carry out duties of Director of Settlement and exercise Settlement Officers' powers under—(G.O. Ms. No. 6798, Revenue, dated 12th November 1974)	165	351
Transport—		
Performance Budget on—, 1974-75	74	
Review on Nationalised Transport in Tamil Nadu, 1974-75	74	
Speech of Minister for Transport on Demands No. 39, Road Transport Schemes and No. 53, Capital Outlay on Road Transport Schemes, 1974-75	74	
Tuticorin Harbour Project and Sethusamudram Project in Tamil Nadu, Review on working of—1973-74	167	
Urban Land Tax Rules, 1966, amendments to—(G.O. Ms. No. 4514, Revenue, dated 27th July 1973)	165	
Questions (Unstarred) Nos. 11 to 15, answers to	75	
PAPERS RELATING TO INDUSTRIAL GROWTH IN TAMIL NADU, 1973-74—		
Discussion on	198-261	

P—cont.		PAGES
PARANGUSAM, THIRU G.—		
Valedictory speech	68-70	
PARKS, PLAY-FIELDS AND OPEN SPACES (PRESERVATION AND REGULATION) ACT, 1969—		
Approved list of parks and play-fields within Devakottai Municipal area, notification laid on the table	74	
List of play-fields and open spaces within Mettupalayam Municipal area, revision of—, notification laid on the table	262	
List of play-fields within Thanjavur Municipal area, variation of—, notification laid on the table	262	
List of play-fields within Thanjavur Municipal area, variation of—, notification laid on the table	263	
List of parks within Vellore Municipal area, variation of—, notification laid on the table	262	
PAY COMMISSION, SECOND—		
Question <i>re</i> Shorthand-writers in Judicial Department, special pay recommended by—and High Court.	195-196	
PAYMENT OF WAGES ACT—		
Question <i>re</i> representation <i>re</i> amendment of—facilitating deduction of Trade Union Membership Fee from wages of workers	466-467	
PENSION—		
Question <i>re</i> —		
Counting of service of staff before take-over of Rajah Serfoji Government College, Thanjavur for calculation of superannuation	188	
Liberalised Pension benefits to personnel belonging to 'B' Wing who retired between 1st April 1966 and 1st April 1970, request of Government (Board) High School Headmasters' Special Conference <i>re</i>	268-269	

P—cont.

PAGES

POLICE—

Question re—

Complaint of Supervisor of Electricity Board at Kannamangalam re obstruction in discharging his duties 192-193

Cultural shows and Kalai Vizhas in residential areas, permission by Police for 1

Kalai Vizhas in residential areas in Madras City, issue of licences by Commissioner of Police for 2

Winning distinction by—Team at All-India Meet at Cuttack during 1973 193-194

Women Police, appointment of 2-4

Review on Tamil Nadu—, 1973-74, laid on the table 75

POLICY NOTE ON AGRICULTURE AND ANIMAL HUSBANDRY—

Discussion on 284-350

POLICY NOTE ON CINCHONA DEPARTMENT, 1974—

Laid on the table 535

POLICY NOTE ON FOOD AND CIVIL SUPPLIES—

Discussion on 476-533

Laid on the table 535

POLICY NOTE ON FORESTS, 1974-75—

Laid on the table 535

POLICY NOTE ON WELFARE OF THE SCHEDULED TRIBES, CASTES, ETC.—

Laid on the table 75

PONNUVELU, THIRU T. K.—

Policy Note on Agriculture and Animal Husbandry, discussion on 314-318

Policy Note on Food and Civil Supplies, discussion on 485-490, 494, 495, 531

P—cont.

PORTS—

Review on working of Minor—in Tamil Nadu, 1973-74, laid on the table 166

PUBLIC HEALTH—

Performance Budget on Health Services and Family Planning, 1974-75, laid on the table 75

Speech of Minister for—on Demand for Grants 1974-75, laid on the table 74

PUBLIC SERVICE COMMISSION REGULATIONS, 1954—

Amendment to—, notification laid on the table 165

Q

QUESTIONS AND ANSWERS—

ARIVAZHAGAN, THIRU K.—

Question re—

D. S. Reddy Gold Medals for outstanding sportsmen in regional meets of Secondary Schools, discontinuance of award of 187

Girls Wing for Chromepet Government (Board) High School, sanction of building grant for construction of 91

Madras City Specialist Teachers' Association, resolutions passed on 20th October 1973 269-270

Oriental Colleges, recognition as Grade II Arts Colleges 6-7

Typists in Aided Schools, payment of allowance on a par with Typists in Government Schools 91-92

BALARAMAN, THIRU L.—

Question re—

Colleges, Government Colleges in Cuddalore and Vellore, lack of accommodation and absence of Lecturers in certain subjects

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

BALARAMAN, THIRU L.—cont.

Question re—cont.

Co-operative Fruit Processing Industry in North Arcot, investment in—and non-distribution of share certificates 275-277

Electricity Board, complaint of Supervisor of— at Kannamangalam re obstruction in discharging his duties 192-193

Women Police, appointment of 2-4

GANAPATHI, THIRU K. S.

Question re B.T. teachers of 'B' Wing appointed after 1st April 1970 but in service on 3rd March 1973, ouster in spite of G.O. regarding regularisation 461-462

ISVARMURTI, THIRU V.—

Question re—

'A' Wing High Schools opened after 1st April 1970, number of 4-5

Cultural shows and Kalai Vizhas in residential areas, permission by Police for 1

Fisheries Training Centre, eve-teasing by inmates of Fisheries Training Centre at Adyar, Madras leading to clashes about 25th March 1973 463-464

Foreign Exchange loan, Reserve Bank's intimation to Tamil Nadu Industrial Investment Corporation Limited about non-availability of 281-282

Government Engineering College, Salem, indefinite closure in August 1973 190-191

Kalai Vizhas in residential areas in Madras City, issue of licences by Commissioner of Police for

Medical Identification Cards to N.G.G.Os., supply of 16-17

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

ISVARMURTI, THIRU V.—cont.

Question re—cont.

Model Schools, incentives to private sector for opening of 270-272

Municipal High School, Coenoor, take-over of 188-189

Rice, decision of Chief Ministers' Conference in September 1973 to raise price of 277-281

Tamil Pandits, Grade II, payment of scale of pay of Grade I Tamil Pandits to fully qualified 92-93

Kattoor Gopal, Thiru—

Question re—

Cycle rickshaws in place of hand-pulled rickshaws, number of persons benefited by the Scheme as on 31st July 1973 14-16

Payment of Wages Act, representation re amendment facilitating deduction of Trade Union Membership Fee from wages of workers 466-467

Kundrakkudi Adigalar, Thavathiru—

Question re—

Amarneethy Nayanar Thirumadam, Nallur, Thanjavur district, mal-administration of private endowments of 197

Forest poramboke lands, representation for assignment of—to Harijans in Kandamur village, Ramanathapuram district 94

Forest trees planted in Parambumalai area during 1971-72 and 1972-73, number of 17-19

Judgments in Tamil, number of awards for drafting best 194-195

Oriental Colleges, recognition as Grade II Arts Colleges 6-7

Temples' surplus funds diverted for public utility during 1972-73 197

C 76-5

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Mathuswamy, Thiru S.—

Question re—

Teachers transferred from Andhra Pradesh consequent on 'Pataskar Award', re-fixation of pay taking into account service in Andhra Pradesh 266-268

Sankaralingam, Thiru M.—

Question re—

District Educational Officers' offices housed in private buildings, number of—and annual rent paid 17

Power-loom Weavers, agitation by—in Somanur, Coimbatore district, for wage-increase 465-466

Provident Fund, concession for Part-Final withdrawal to 'B' Wing teachers on a par with 'A' Wing teachers 460

School Buildings, resolution of Kangakumari District Development Council re appointment of separate Engineer for repair works to Government School buildings in that District 463-463

Santosham, Thiru D.—

Question re—

Apprentice teachers of Corporation Schools in Madurai, absorption in regular vacancies 459-460

Madurai City, development as Tourist Centre 16

Motor Car accident cases, pending for more than four years in Madurai district 10-11

Shorthand Writers in Judicial Department, Special pay recommended by Second Pay Commission and High Court 195-196

Teachers, grant of increments for service prior to getting B.T. Degree under T.C. Rules 265-266

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Swaminathan, Thiru G.—

Question re—

Graduate Teachers, fixation of pay in Selection Grade scales 89-91

Hospital Equipments Repairing Centre under control of Health Department, establishment of 274-275

Hospital equipments under repair, names of hospitals concerned as on 1st November 1970. 7-10

Liberalised Pension benefits to personnel belonging to 'B' Wing who retired between 1st April 1966 and 1st April 1970, request of Government (Board) High School Headmasters' Special Conference re 268-269

Narcotic Drugs, prevention of misuse by public. 272-273

Raja Serfoji Government College, Thanjavur, counting service of staff before take-over for calculation of superannuation pension 188

Salem-Erode Electricity Distribution Company, resorting to sabotage by striking electricity workers of 94-95

Sales tax, grant of concession to Small Scale Industry Units 282-283

Students' Union in Colleges, purpose of organisation of 85-89

Taxis, demand by taximen of extra payment over and above meter charges 11-14

Thangapandian, Thiru V.—

Question re teachers appointed during 1973-74 under Central Aid Scheme, number of and allotted to Ramanathapuram Educational District 5-6

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Muthuswamy, Thiru S.—

Question re—

Teachers transferred from Andhra Pradesh consequent on 'Pataskar Award', re-fixation of pay taking into account service in Andhra Pradesh 266-268

Sankaralingam, Thiru M.—

Question re—

District Educational Officers' offices housed in private buildings, number of—and annual rent paid 17

Power-loom Weavers, agitation by—in Somanur, Coimbatore district, for wage-increase 465-466

Provident Fund, concession for Part-Final withdrawal to 'B' Wing teachers on a par with 'A' Wing teachers 460

School Buildings, resolution of Kangakumari District Development Council re appointment of separate Engineer for repair works to Government School buildings in that District 462-463

Santosham, Thiru D.—

Question re—

Apprentice teachers of Corporation Schools in Madurai, absorption in regular vacancies 459-460

Madurai City, development as Tourist Centre 16

Motor Car accident cases, pending for more than four years in Madurai district 10-11

Shorthand Writers in Judicial Department, Special pay recommended by Second Pay Commission and High Court 195-196

Teachers, grant of increments for service prior to getting B.T. Degree under T.C. Rules 265-266

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Swaminathan, Thiru G.—

Question re—

Graduate Teachers, fixation of pay in Selection Grade scale; 89-91

Hospital Equipments Repairing Centre under control of Health Department, establishment of 274-275

Hospital equipments under repair, names of hospitals concerned as on 1st November 1970. 7-10

Liberalised Pension benefits to personnel belonging to 'B' Wing who retired between 1st April 1966 and 1st April 1970, request of Government (Board) High School Headmasters' Special Conference re 268-269

Narcotic Drugs, prevention of misuse by public. 272-273

Raja Serfoji Government College, Thanjavur, counting service of staff before take-over for calculation of superannuation pension 188

Salem-Erode Electricity Distribution Company, resorting to sabotage by striking electricity workers of 94-95

Sales tax, grant of concession to Small Scale Industry Units 282-283

Students' Union in Colleges, purpose of organisation of 85-89

Taxis, demand by taximen of extra payment over and above meter charges 11-14

Thangapandian, Thiru V.—

Question re teachers appointed during 1973-74 under Central Aid Scheme, number of and allotted to Ramanathapuram Educational District 5-6

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Vellapandian, Thiru S.—

Question re—

Bristle Fibre Unit, marketing of products and survey for marketing 283-284

Cantonment areas, details re 464-465

Madhavaram Milk Colony, recovery of outstanding dues from parties concerned 18

Police Team winning distinction at All-India Meet at Cuttack during 1973 193-194

Water Supply Scheme in Poonamallee, introduction of new—during 1973 273-274

Venkateswara Dikshidar, Thiru Y.—

Question re Private Bus Transport Companies, rights and privileges of employees subsequent to take-over of buses and routes by Government and subsequent absorption in Transport Corporations 468

Questions (Unstarred) Nos. 11 to 15, answers to—laid on the table 75

R

RAJAGOPAL, THIRU C. V.—

Papers relating to Industrial Growth in Tamil Nadu, 1973-74, discussion on 235-240

RAJARAM, THIRU K. —

Bill—Motor Vehicles Taxation Bill, 1974 96, 108-112, 118, 127

Papers relating to Industrial Growth in Tamil Nadu, 1973-74, discussion on 220, 221, 240-243

Policy Note on Food and Civil Supplies, discussion on 489, 502, 504-513, 515, 524, 527

PAGE

PAGE

R—cont.

RAJARAM, THIRU K.—cont.

Statement of Supplementary Expenditure for 1973-74 (Final), discussion on 153-155

Valedictory Speech 28-35

RAMACHANDRAN, THE HON. THIRU S.—

Bill—Motor Vehicles Taxation Bill, 1974 96-98, 107, 112, 113-117, 119-120, 122, 124-125, 127-128

RAMANATHAN, THIRU M.—

Papers relating to Industrial Growth in Tamil Nadu, 1973-74, discussion on 223-234

RAMASWAMI PADAYATCHI, THIRU S. S.—

Valedictory speech 40-41

RICE—

See Food

RULINGS AND OBSERVATIONS OF THE CHAIR—

Decision of the Chair: Once a decision is made in the Chambers, the question should not be raised in the House 474

Decorum: Members should speak from the places allotted to them 531

S

SAKTHI MOHAN, THIRU R.—

Policy Note on Food and Civil Supplies, discussion on 522

SALEM-ERODE ELECTRICITY DISTRIBUTION COMPANY—

Question re resorting to sabotage by striking electricity workers of 94-95

SALES TAX—

Question re grant of concessions to Small Scale Industry Units 282-283

C 76—6

S—cont.

SANKARALINGAM, THIRU M.—	
Policy Note on Food and Civil Supplies, discussion on	495-504
SCHOOLS—	
Question re—	
‘A’ Wing High Schools opened after 1st April 1970, number of	4-5
Appointment of separate Engineer for repair works to Government School buildings in Kanyakumari district, resolution of District Development Council re	462-463
D. S. Reddy Gold Medals for outstanding sportsmen in regional meets of Secondary Schools, discontinuance of award of	187
Girls Wing for Chromepet Government (Board) High School, sanction of building grant for construction of	91
Model—, incentives to private sector for opening of	270-272
Municipal High School, Coonoor, take-over of	188-189
SHORTHAND WRITERS—	
Question re special pay to—in Judicial Department recommended by Second Pay Commission and High Court	195-196
SIPCOT'S INDUSTRIAL COMPLEX AT RANIPET—	
Pamphlet on Industry in—, laid on the table	264
SIVAGNANAM, THIRU M.P.—	
Valedictory speech	50-54
“SLUM CLEARANCE IN TAMIL NADU, 1973-74”—	
Laid on the table	352
SPECIAL PAY—	
Question re—recommended by Second Pay Commission and High Court for Shorthand Writers in Judicial Department	195-196

S—cont.

STATEMENT OF SUPPLEMENTARY EXPENDITURE FOR 1973-74 (Final)—	
Discussion on	128-163
Presentation of	22-28
STATIONERY AND PRINTING DEPARTMENT—	
Review on working of—during 1973-74, laid on the table	74
Speech of Minister for Transport on Demand No. 43 —Stationery and Printing for 1974-75, laid on the table	74
T	
TAMIL DEVELOPMENT—	
Question re judgments in Tamil, number of awards for drafting best	194-195
TAMIL NADU SLUM CLEARANCE BOARD—	
Guarantees given by Government of Tamil Nadu to—, statement laid on the table	165
TAMIL NADU SMALL INDUSTRIES CORPORATION LIMITED—	
Review on Industrial Growth in Tamil Nadu—1973-74, laid on the table	167
TAMIL NADU SMALL INDUSTRIES DEVELOPMENT CORPORATION LIMITED—	
Review on Industrial Growth in Tamil Nadu—1973-74, laid on the table	167
TAMIL PANDITS—	
See Teachers	
TAXIS—	
See Transport	

PAGES

T—cont.

TEACHERS—

Question re—

Apprentice—of Corporation Schools in Madurai, absorption in regular vacancies	459-460
B.T.—of 'B' Wing appointed after 1st April 1970 but in service on 3rd March 1973, ouster in spite of G.O. regarding regularisation	461-462
Graduate—, fixation of pay in Selection Grade scale	89-91
Grant of increments for service prior to getting B.T. Degree under T.C. Rules	265-266
Liberalised Pension benefit to personnel belonging to 'B' Wing who retired between 1st April 1966 and 1st April 1970, request of Government (Board) High School Headmasters' Special Conference re	268-269
Madras City Specialist—Association, Resolutions passed on 20th October 1973	269-271
Provident Fund concession for Part-Final Withdrawal to 'B' Wing teachers on a par with 'A' Wing teachers	46
Refixation of pay of—transferred from Andhra Pradesh consequent on 'Pataskar Award' taking into account service in Andhra Pradesh	266-267
Tamil Pandits, Grade II, payment of scale of pay of Grade I Tamil Pandits to fully qualified	92-93
Teachers appointed during 1973-74 under Central Aid Scheme, number of—alotted to Ramanathapuram Educational District	5

TEMPLES—

Question re surplus funds of—diverted for public utility during 1972-73	1
---	---

T'—cont.

TEMPLES—cont.

Sri Sarva Sakthi Vinayagar temple at Bandy Venkatesa Nayaker Street, Triplicane, Minister's attention called to removal of roof of—by Corporation Staff on 14th March 1974 and consequent unrest among the public	19-22
---	-------

TOURIST CENTRES—

Question re Madurai City, development of—as Tourist Centre	16
--	----

(TRANSFERRED TERRITORY) RYOTWARI SETTLEMENT ACT, 1964—

Appointment of Direct Settlement, Nagercoil to carry out duties of Director of Settlement and exercise Settlement Officer's powers, notification laid on the table	351
--	-----

TRANSPORT—

Performance Budget on—1974-75, laid on the table ..	74
Question re—	
Cycle rickshaws in place of hand-pulled rickshaws, number of persons benefited by the Scheme as on 31st July 1973	14-16
Private Bus Transport Companies, rights and privileges of employees subsequent to take-over of buses and routes by Government and subsequent absorption in—Corporations	468
Taxis, demand by taximen of extra-payment over and above meter charges	11-14
Review on Nationalised Transport in Tamil Nadu, 1973-74, laid on the table	74
Speech of Minister for Transport on Demands No. 39 Road Transport Schemes and No. 53 Capital Outlay on Road Transport Schemes, 1974-75, laid on the table	74

T—cont.

TUTICORIN HARBOUR PROJECT AND SETHU-SAMUDRAM PROJECT—

Review on working of—in Tamil Nadu, 1973-74, laid on the table 167

TYPISTS—

Question *re* payment of allowance to Aided School—on a par with—in Government Schools .. 91-92

U

URBAN LAND TAX RULES, 1966—

Amendments to—, notification laid on the table .. 165

V

VALEDICTORY SPEECHES— 28-72

VASANTHA PAI, THIRU G.—

Bills—

Appropriation Bill, 1974 469-475
Motor Vehicles Taxation Bill, 1974 103-104,
118, 121, 123

Papers relating to Industrial Growth in Tamil Nadu, 1973-74 (Final), discussion on 198, 199,
223

Statement of Supplementary Expenditure for 1973-74 (Final), discussion on 133-138

Valedictory speech 44-47

VENGA, THIRU V.—

Policy Note on Agriculture and Animal Husbandry, discussion on 285-294

VENKATESWARA DIKSHIDAR, THIRU Y.—

Policy Note on Food and Civil Supplies, discussion 491-495,
527, 533

W

WATER-SUPPLY—

Question *re* introduction of Scheme in Poonamallee during 1973 273-274

WEAVERS—

Question *re* power-loom—, agitation by—in Somanur, Coimbatore district for wage-increase 465-466

WELFARE OF THE SCHEDULED TRIBES, CASTES, ETC.—

Policy Note on—, laid on the table 75

V211, 32 N74
N74.118; 2

**LIST OF AGENTS FOR THE SALE OF TAMIL NADU
GOVERNMENT PUBLICATIONS.**

Messrs. Account Test Institute, Egmore, Madras-8.
The City Book Co., Mylapore, Madras-4.
Messrs. Higginbothams (Private) Limited, Madras-2.
Messrs. New Century Book House (Private) Limited, Madras-2.
Messrs. P. Varadachari & Co., Madras-1.
Messrs. C. Subbiah Chetty & Sons, Madras-5.
Sri S. S. Srinivasaraghavan, Royapettah, Madras-14.
The Educational Agencies, Book-sellers, Madras-1.
The Universal Book House, Moore Market, Madras-3.
Messrs. C. Sitaraman & Co., Madras-14.
Messrs. Mohan Pathipagam and Book Depot, Madras-5.

IN MUFASSAL OF TAMIL NADU.

Sri E. M. Gopalakrishna Kone, Madurai, Madurai district.
Sri A. Venkatasubban, Vellore, North Arcot district.
Messrs. Bharatha Matha Book Depot, Thanjavur, Thanjavur district.
Messrs. P. V. Nathan & Co., Kumbakonam, Thanjavur district.
Messrs. Appar Book Stall, Thanjavur.
Messrs. P. N. Swaminathasivam & Co., Pudukkottai, Tiruchirappalli district.
Messrs. S. Krishnaswami & Co., Tiruchirappalli district.
Messrs. Palaniappa Brothers, Tiruchirappalli district.
Sri S. R. Subramania Pillai, Tirunelveli, Tirunelveli district.
Messrs. Nellai Puthaga Nilayam, Book-sellers, 10, Thana Muna Buildings, Tirunelveli Junction.
Sri B. Aruldoss, Villupuram Town, South Arcot district.
Sri V. B. Ganesan, Villupuram, South Arcot district.
Messrs. Vasantham Stores, Book-sellers, Cross Cut Road, Coimbatore.
Messrs. Mercury Book Company, 223, Raja Street, Coimbatore.
Sri S. M. Jagannathan, Book-sellers and Publishers, Nagercoil, Kanyakumari.
Messrs. A. K. Chandriah Chettiar and Sons, Salem-1.
Messrs. Meenakshi Pathipagam, Pudukkottai.
Messrs. K. V. Narayana Iyer and Sons, Dindigul, Madurai district.
Messrs. Balaji Book House, Vellore, North Arcot district.
Messrs. Jayakumari Stores, Nagercoil, Kanyakumari district.
Messrs. Baby Stores, Book-sellers, Villupuram, South Arcot district.
Messrs. Dinamani Stores, Coimbatore-18.
Messrs. Bharathi Puthaga Nilayam, Publishers and Book-sellers, 1-B, Town Hall Road, Madurai-1.

IN OTHER STATES.

Messrs. Jain Book Agencies, New Delhi-1.
Messrs. International Book House, Trivandrum.
Messrs. Firma K. L. Mukhopadhyay, Calcutta-12.
Messrs. Book Links Corporation, Narayanaguda, Hyderabad-29.
Messrs. The Book Syndicate, Hyderabad-1.
Messrs. Labour Law Publications, Hyderabad.